mgyoe.com SAMPLE BOOK

ပန်းရွှေပြည်စာအုပ်တိုက်

ပန်းရွှေပြည်

ဇာတ်တော်ကြီးဆယ်ဘွဲ့

ပေါင်းချုပ်

ဦးခင်မောင်ကြီး(ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်) စီစဉ်သည်။

mgyoe.com

ပန်းရွှေပြည်စာအုပ်တိုက်ထုတ် ဘာသာရေးစာအုပ်များ

mgyoe.com SAMPLE BOOK

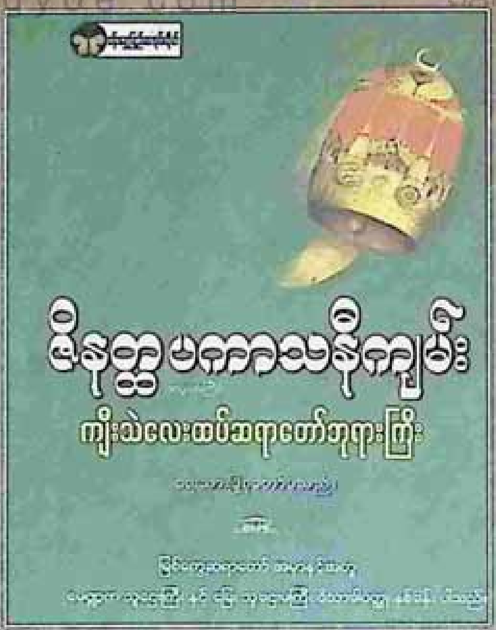

ခွင့်ပြုချက် ၇၂ / ၂၀၀၄ (ဝ)

ခွင့်ပြုချက် ၃၂၀၁၂၉၁၂၀၇

ခွင့်ပြုချက် ၃၂၀၅၁၆၀၆၀၀

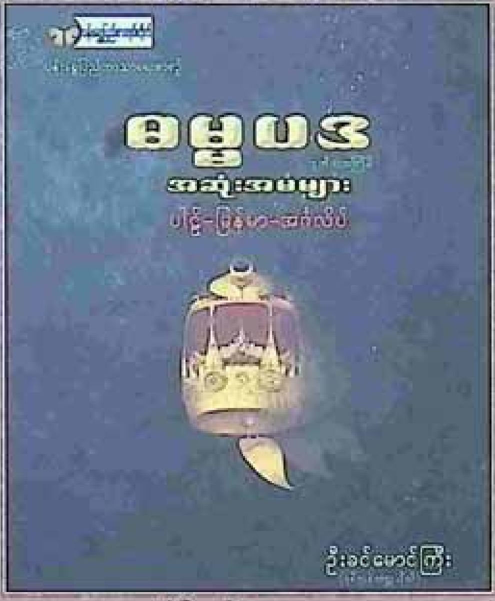

ခွင့်ပြုချက် ၃၂၀၂၄၂၀၅၀၄

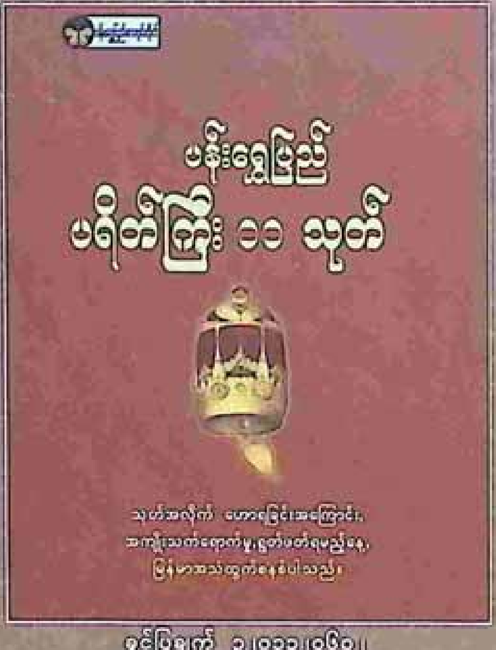

ခွင့်ပြုချက် ၃၂၀၁၁၂၀၆၀၂

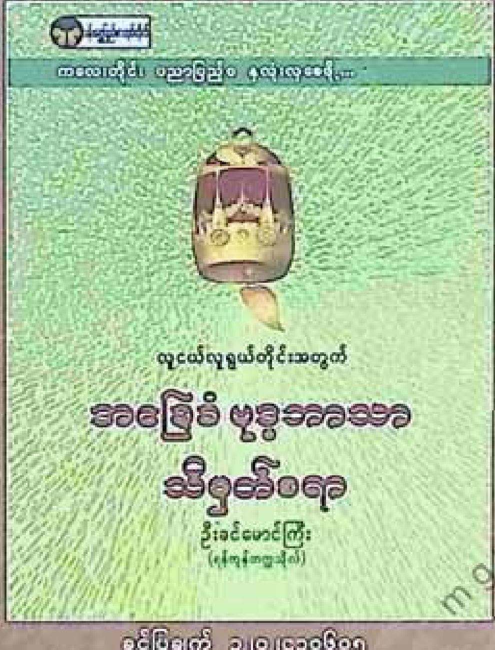

ခွင့်ပြုချက် ၃၂၀၂၄၃၀၆၀၅

ye ye 2008 mgyoe.com

mgyoe.com
SAMPLE BOOK

တန်ဖိုး
၂ သောင်းကျပ်

အုပ်ရေ
၃၀၀ အုပ်

အကြိမ်
ဒုတိယအကြိမ် (ပန်းရွှေပြည်)

ထုတ်ဝေသည့်အချိန်
၂၀၂၃ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ

အတွင်းပုံတော်များ
ပန်းချီဆရာကြီး တင်လှဝင်းထင်

ထုတ်ဝေသူ
ဦးသိမ်းမင်း (၀၄၂၉၁)
ပန်းရွှေပြည်စာအုပ်တိုက်
၃၃၄၊ ၈ လမ်း၊ ၁၁ ရပ်ကွက်၊
တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ပုံနှိပ်သူ
ဦးဇေယျာဦး (၀၁၅၇၉)
Silver Sky Press
အမှတ် ၃၁၊ ၈၉ လမ်း၊ ကန်တော်လေး၊
မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

စာအုပ်ချုပ်
မင်းဇော်

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

ပန်းရွှေပြည်

ဇာတ်တော်ကြီး ၁၀ ဘွဲ့

ပေါင်းချုပ်

mgyoe.com

mgyoe.com

ဇာတ်တော်ကြီး ၁၀ ဘွဲ့

၁။ တေမိယဇာတ်တော် — ဦးသြဘာသ
၂။ မဟာဇနကဇာတ်တော် — ဦးသြဘာသ
၃။ သုဝဏ္ဏသာမဇာတ်တော် — ဦးပညာတိက္ခ
၄။ နေမိဇာတ်တော် — ဦးသြဘာသ
၅။ မဟောသဓဇာတ်တော် — ဦးသြဘာသ
၆။ ဘူရိဒတ်ဇာတ်တော် — ဦးနန္ဒမေဓာ
၇။ စန္ဒကုမာရဇာတ်တော် — ဦးသြဘာသ
၈။ နာရဒဇာတ်တော် — ဦးသြဘာသ
၉။ ဝိဓုရဇာတ်တော် — ဦးသြဘာသ
၁၀။ ဝေဿန္တရာဇာတ်တော် — ဦးသြဘာသ

	ဇာတ်တော်အမည်	ကျမ်းပြုပုဂ္ဂိုလ်	ကျမ်းပြီးသက္ကရာဇ်	လျှောက်ထားသူ
၁။	တေမိ	ဦးသြဘာသဆရာတော်	၁၁၄၈ ခုနှစ် တပို့တွဲလ	မောင်ဝ
၂။	ဇနက	ဦးသြဘာသဆရာတော်	၁၁၄၇ ခုနှစ် နယုန်လ	မောင်ဝ၏သား မောင်ထောက်
၃။	သုဝဏ္ဏသာမ	အရှင်ပညာတိက္ခဆရာတော်	၁၁၈၈ ခုနှစ် နယုန်လ	စာရေးတော်ကြီး မောင်သာ
၄။	နေမိ	ဦးသြဘာသဆရာတော်	၁၁၄၈ ခုနှစ် ဝါဆိုလ	မောင်ထောက်
၅။	မဟောသဓ	ဦးသြဘာသဆရာတော်	၁၁၄၆ ခုနှစ် တန်ဆောင်မုန်းလ	မောင်ထောက်
၆။	ဘူရိဒတ်	အရှင်နန္ဒမေဓာဆရာတော်	၁၁၄၈ ခုနှစ် နတ်တော်လ	ဥက္ကံသရှင်သာမဏေ
၇။	စန္ဒကုမာရ	ဦးသြဘာသဆရာတော်	၁၁၄၄ ခုနှစ် ပြာသိုလ	မောင်ထောက်
၈။	နာရဒ	ဦးသြဘာသဆရာတော်	၁၁၄၄ ခုနှစ် တန်ခူးလ	မောင်ထောက်
၉။	ဝိဓုရ	ဦးသြဘာသဆရာတော်	၁၁၄၅ ခုနှစ် ဝါခေါင်လ	မောင်ထောက်
၁၀။	ဝေဿန္တရာ	ဦးသြဘာသဆရာတော်	၁၁၄၅ ခုနှစ် တပေါင်းလ	မောင်ထောက်

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

❑ **တေမိယဇာတ်တော်ကြီး** ၁၇

* ပဏာမ ၁၇

* နိဒါန်း ၂၆

၁။ သားဆုတောင်းခန်း ၂၉

၂။ ပဋိသန္ဓေနေခန်း ၃၂

၃။ ဖွားတော်မူခန်း ၃၃

၄။ နို့ထိန်းရွေးခန်း ၃၄

၅။ အမည်မှည့်ခန်း ၃၆

၆။ ခိုးသူတို့စီရင်ခန်း ၃၇

၇။ ထီးချက်စောင့်နတ်သမီး မ ခန်း ၄၀

၈။ အလိုစမ်းခန်း ၄၃

၉။ ပုရောဟိတ်တို့ကိုမေးခန်း ၅၈

၁၀။ မင်းမြှောက်ရန်မယ်တော်တောင်းပန်ခန်း ၆၂

၁၁။ ၇ ရက် မင်းမြှောက်ခန်း ၆၉

၁၂။ စကားပြောရန် မယ်တော် တောင်းပန်ခန်း ၇၀

၁၃။ မြှုပ်သတ်ရန်အမိန့်ပေးခန်း ၇၂

၁၄။ မြှုပ်သတ်ရန်ဆောင်ယူခန်း ၇၄

၁၅။ အားအင်တော်ကိုစမ်းသပ်တော်မူခန်း ၇၇

၁၆။ ရထားထိန်းနှင့်စကားဆိုခန်း ၈၀

၁၇။ ရထားထိန်းပြန်ခန်း ၁၁၀

၁၈။ ရဟန်းပြုတော်မူခန်း ၁၁၄

၁၉။ မယ်တော်, ခမည်းတော်တို့ လိုက်လာခန်း ၁၁၆

၂၀။ ခမည်းတော်နှင့် စကားဆိုခန်း ၁၁၉

၂၁။ တစ်ပြည်လုံး တောထွက်ခန်း ၁၃၁

၂၂။ ၇ ပြည်ထောင် တောထွက်ခန်း ၁၃၂

၂၃။ ဇာတ်ပေါင်းခန်း ၁၃၅

* နိဂုံး ၁၃၇

* တေမိယဇာတ်တော်ကြီး ခက်ဆစ်အဓိပ္ပာယ်များ ၁၄၂

❑ **မဟာဇနကဇာတ်တော်ကြီး** ၁၅၇

* ပဏာမ ၁၅၇

* ဝတ္ထုနိဒါန်း ၁၅၉

၁။ ညီနောင် ၂ ပါးစစ်တိုက်ခန်း ၁၆၂

၂။ မိဖုရားကြီးထွက်ပြေးခန်း ၁၆၄

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

၃။ မိဖုရားကြီး ကာလစမ္မာနဂိုရ်ရောက်ခန်း ၁၆၇
၄။ ဖွားတော်မူခန်း ၁၆၉
၅။ သဘော်လွှင့်ခန်း ၁၇၂
၆။ မဏိမေခလာနတ်သမီး မ,ခန်း ၁၇၃
၇။ ဘထွေးတော် နတ်ရွာစံခန်း ၁၇၇
၈။ မင်းသမီး အလိုစမ်းခန်း ၁၇၉
၉။ ဖုသရထား လွှတ်ခန်း ၁၈၂
၁၀။ ပုဏ္ဏာဖြေခန်း ၁၈၆
၁၁။ ဥဒါန်းကျူးတော်မူခန်း ၁၉၁
၁၂။ ဥယျာဉ်သို့ ထွက်တော်မူခန်း ၁၉၅
၁၃။ ရဟန်းပြုရန် တောင့်တတော်မူခန်း ၁၉၈
၁၄။ တောထွက်တောမူခန်း ၂၀၆
၁၅။ မိဖုရား ၇၀၀တို့ လိုက်ခန်း ၂၀၈
၁၆။ အရေးသား၍ တားမြစ်တော်မူခန်း ၂၁၁
၁၇။ နာရဒ ရှင်ရသေ့နှင့်တွေ့ခန်း ၂၁၃
၁၈။ မိဂါဇိန်ရှင်ရသေ့နှင့် တွေ့ခန်း ၂၁၇
၁၉။ အမဲကင်ပုံသုကူ ကောက်တော်မူခန်း ၂၂၂
၂၀။ သတို့သမီးငယ်နှင့် တွေ့ခန်း ၂၂၄
၂၁။ လေးသမားနှင့် တွေ့ခန်း ၂၂၈
၂၂။ မြက်သစ်ပင်ကို ပမာပြု၍ တောသို့ဝင်တော်မူခန်း ၂၃၀
၂၃။ မိဖုရား, မှူးမတ်, ဗိုလ်ပါတို့ ပြန်ခန်း ၂၃၂
၂၄။ ဇာတ်တော်ကိုပေါင်းခန်း ၂၃၃
* မဟာဇနကဇာတ်တော်ကြီး ခက်ဆစ်အဓိပ္ပာယ်များ ၂၃၇

❑ **သုဝဏ္ဏသာမဇာတ်တော်ကြီး** ၂၄၇

* နိဒါန်း ၂၄၇
* ပဏာမ ၂၄၈
* ဇာတ် နိဒါန်း ၂၅၀
၁။ ဒုကူလ, ပါရိကာတို့ ဖွားမြင်ခန်း ၂၅၆
၂။ ဒုကူလ, ပါရိကာတို့ တောထွက်ခန်း ၂၅၈
၃။ မြား ခ,တော်မူခန်း ၂၆၃
၄။ ပီဠိယက္ခမင်းနှင့် စကားဆိုခန်း ၂၆၅
၅။ သုဝဏ္ဏသာမ မိန်းမောခန်း ၂၇၁

mgyoe.com SAMPLE BOOK

၆။ ပိင်္ဂိယက္ခမင်း ဒုကူလ, ပါရိကာတို့ထံ သွားခန်း ၂၇၅
၇။ ဒုကူလ, ပါရိကာတို့ လိုက်လာခန်း ၂၈၂
၈။ သစ္စာပြုခန်း ၂၈၄
၉။ ပိင်္ဂိယက္ခမင်းကြီးအား တရားဟောခန်း ၂၈၈
၁၀။ ဇာတ်ပေါင်းခန်း ၂၉၂
• နိဂုံး ၂၉၅
• သုဝဏ္ဏသာမ ဇာတ်တော်ကြီး ခက်ဆစ်များ ၃၀၂

❑ နေမိဇာတ်တော်ကြီး ၃၀၉
• ပဏာမ ၃၀၉
• နိဒါန်း ၃၁၁
၁။ မဃဒေဝမင်း တောထွက်တော်မူခန်း ၃၁၅
၂။ နေမိမင်း ပဋိသန္ဓေနေတော်မူခန်း ၃၁၆
၃။ နေမိမင်းကြီး အကြံဖြစ်တော်မူခန်း ၃၁၈
၄။ သိကြားမင်းပုစ္ဆာ ဖြေဆိုခန်း ၃၂၀
၅။ နေမိမင်းကြီးကို နတ်ပြည်သို့ဆောင်ခန်း ၃၂၈
၆။ ဝေတရဏီ ဥဿဒရက်ငရဲခန်း ၃၃၈
၇။ သုနခ ဥဿဒရက် ငရဲခန်း ၃၄၂
၈။ သဓောတိ ဥဿဒရက် ငရဲခန်း ၃၄၃
၉။ အင်္ဂါရကာသု ဥဿဒရက် ငရဲခန်း ၃၄၄
၁၀။ လောဟကုမ္ဘီ ဥဿဒရက် ငရဲခန်း ၃၄၅
၁၁။ ဒုတိယ လောဟကုမ္ဘီ ဥဿဒရက် ငရဲခန်း ၃၄၆
၁၂။ တပေါဒါနဒီ ဥဿဒရက် ငရဲခန်း ၃၄၇
၁၃။ သတ္တိဟတ ဥဿဒရက် ငရဲခန်း ၃၄၈
၁၄။ သူနာပဏ ဥဿဒရက် ငရဲခန်း ၃၄၉
၁၅။ မုတ္တကရီသ ဥဿဒရက် ငရဲခန်း ၃၅၁
၁၆။ လောဟိတပုဗ္ဗ ဥဿဒရက် ငရဲခန်း ၃၅၂
၁၇။ ဝိဒ္ဓိဝိဟတ ဥဿဒရက် ငရဲခန်း ၃၅၃
၁၈။ သပရိဘိန္နဂတ္တာဒိ ဥဿဒရက် ငရဲခန်း ၃၅၄
၁၉။ အဝံသိရဟ ဥဿဒရက် ငရဲခန်း ၃၅၅
၂၀။ ကောဋိသိမ္ဗလိဝန ဥဿဒရက် ငရဲခန်း ၃၅၇
၂၁။ ဗီရဏီဘုံခန်း ၃၆၄
၂၂။ သောဏဒိန် ဘုံခန်း ၃၆၈

mgyoe.com

SAMPLE BOOK

၂၃။ ဖလိက ဝိမာနခန်း ၃၇၂
၂၄။ ဝေဠုရိယ ဝိမာနခန်း ၃၇၄
၂၅။ ဒုတိယဖလိက ဝိမာနခန်း ၃၇၆
၂၆။ တတိယ ဖလိက ဝိမာနခန်း ၃၇၈
၂၇။ ဒုတိယ ဝေဠုရိယ ဝိမာနခန်း ၃၈၀
၂၈။ ကဋ္ဌန ဝိမာနခန်း ၃၈၂
၂၉။ အာကာသဋ္ဌ ဝိမာနခန်း ၃၈၃
၃၀။ စာတုမဟာရာဇ်ဘုံကို ပြသောအခန်း ၃၈၅
၃၁။ တာဝတိံသာဘုံ စိတ္တကူဋ်တံခါးမုခ်သို့ ရောက်ခန်း ၃၈၈
၃၂။ တာဝတိံတာ နတ်သဘင်သို့ဝင်ခန်း ၃၉၂
၃၃။ တာဝတိံသာနတ်ဘုံမှ ဆင်းသက်တော်မူခန်း ၃၉၈
၃၄။ နေမိမင်းကြီး တောထွက်တော်မူခန်း ၄၀၀
၃၅။ ဇာတ်တော်ကို ပေါင်းခန်း ၄၀၁
* နိဂုံး ၄၀၅

❑ **မဟောသဓဇာတ်တော်ကြီး** ၄၁၁
* နိဒါန်း ၄၁၃
၁။ မဟောသဓ ဖွားတော်မူခန်း ၄၁၅
၂။ ဇရပ်ဆောက်ခန်း ၄၁၉
၃။ အိပ်မက်အရ ပညာရှိကိုရှာခန်း ၄၂၀
၄။ အမဲသားတစ်ကို ချစေခန်း ၄၂၂
၅။ နွားတရား စီရင်ခန်း ၄၂၃
၆။ လည်ရွဲတရား စီရင်ခန်း ၄၂၆
၇။ ချည်ထွေးတရား စီရင်ခန်း ၄၂၈
၈။ သားတရား စီရင်ခန်း ၄၂၉
၉။ မယားခိုးတရား စီရင်ခန်း ၄၃၁
၁၀။ ရထားတရား စီရင်ခန်း ၄၃၅
၁၁။ ရှားလုံတပြဿနာ ဖြေခန်း ၄၃၇
၁၂။ ဦးခေါင်းခွဲပြဿနာ ဖြေခန်း ၄၃၉
၁၃။ မြွေပြဿနာ ဖြေခန်း ၄၃၉
၁၄။ ကြက်ပြဿနာ ဖြေခန်း ၄၄၀
၁၅။ ပတ္တမြားပြဿနာ ဖြေခန်း ၄၄၁
၁၆။ သားဖွားပြဿနာ ဖြေခန်း ၄၄၂

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

၁၇။	ထမင်းပြဿနာ ဖြေခန်း	၄၄၄
၁၈။	သဲလွန်ပြဿနာ ဖြေခန်း	၄၄၄
၁၉။	ရေကန်ပြဿနာ ဖြေခန်း	၄၄၆
၂၀။	ဥယျာဉ်ပြဿနာ ဖြေခန်း	၄၄၇
၂၁။	ဝိဒေဟရာဇ်မင်းကြီး အရှေ့ယဝမဇ္ဈဂုံးရွာသို့ ထွက်တော်မူခန်း	၄၄၇
၂၂။	မြည်းပြဿနာ ဖြေခန်း	၄၄၉
၂၃။	ပထမ အချီးမြှောက်ခံရခန်း	၄၅၄
၂၄။	ထန်းပင်ပေါ် ကျီးသိုက်မှပတ္တမြား ယူစေခန်း	၄၅၅
၂၅။	ကကဏ္ဍက ပဥှာခန်း	၄၅၈
၂၆။	သိရိကာလကဏ္ဏိ ပြဿနာခန်း	၄၆၁
၂၇။	မေဏ္ဍက ပဥှာခန်း	၄၆၅
၂၈။	သရိမန္တ ပြဿနာခန်း	၄၇၆
၂၉။	အမရာဒေဝီ ပရိယေသနခန်း	၄၈၇
၃၀။	သဗ္ဗရတနာစောရခန်း	၄၉၉
၃၁။	ဘူရိပဥှာခန်း	၅၀၅
၃၂။	ဒေဝဓိတာ ပုစ္ဆိတ ပဥှာခန်း	၅၁၅
၃၃။	ပဥ္စပဏ္ဍိတ ပဥှာခန်း	၅၁၈
၃၄။	မဟောသဓသုခမိန် နိုင်ငံတော်ကို ပြုပြင်ခန်း	၅၃၄
၃၅။	ပထမ ကျေးစေခန်း	၅၃၆
၃၆။	စူဠနိဗြဟ္မဒတ်မင်း မင်းအများကို သိမ်းယူခန်း	၅၄၁
၃၇။	အောင်သေသောက်မည့် စီမံခန်း	၅၄၃
၃၈။	မိထိလာပြည်သို့ စစ်ချီခန်း	၅၄၅
၃၉။	စလာကဒေဝီ၏ ပညာခန်း	၅၄၈
၄၀။	မိထိလာပြည်ကို တိုက်ခိုက်ခန်း	၅၅၂
၄၁။	ရှေးဦးစွာ စစ်အောင်ခန်း	၅၅၇
၄၂။	၂ ကြိမ်မြောက် စစ်အောင်ခန်း	၅၆၃
၄၃။	ဒုတိယကျေးစေခန်း	၅၇၀
၄၄။	ဥမင် စီရင်ခန်း	၅၉၄
၄၅။	ဥမင်စစ်ပွဲ ဆင်ခန်း	၆၂၃
၄၆။	ရေစောင့်ဘီလူး ပဥှာခန်း	၆၄၅
၄၇။	ဇာတ်တော်ပေါင်းခန်း	၆၆၄
*	ကျမ်းပြီးနိဂုံး	၆၈၁
*	နိဂုံးဧကပိုဒ်လင်္ကာ	၆၈၆
*	မဟောသဓဇာတ်တော် ခက်ဆစ်များ	၆၈၇

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

❑ ဘူရိဒတ် ဇာတ်တော်ကြီးဝတ္ထု

* နိဒါန်း ၆၉၉
၁။ နဂရခန်း ၇၀၀
၂။ ဥပေါသထခန်း ၇၀၉
၃။ နဂရပဝေသနခန်း ၇၁၁
၄။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကထာ ၇၃၃
၅။ ဓမ္မကထာခန်း ၇၃၆
* နိဂုံး ၇၄၆
* ဘူရိဒတ်ဇာတ်တော်ခက်ဆစ်များ ၇၄၇

❑ စန္ဒကုမာရ ဇာတ်တော်ကြီးဝတ္ထု

* ပဏာမ ၇၅၁
* နိဒါန်း ၇၅၅
၁။ ခဏ္ဍဟာလပုဏ္ဏားကို တရားသူကြီးအရာမှချခန်း ၇၅၅
၂။ မင်းကြီးယဇ်ပူဇော်မည်ကြံစည်ခန်း ၇၅၆
၃။ သားတော်,သမီးတော်များကို ဆောင်ယူစေခန်း ၇၅၈
၄။ မင်းကြီး မယ်တော်, ခမည်းတော်တို့အား တင်လျှောက်ခန်း ၇၆၀
၅။ စန္ဒကုမာရမင်းသား တောင်းပန်ခန်း ၇၆၂
၆။ မှူးမတ်,သားမယားတို့ကို တောင်းပန်စေခန်း ၇၆၅
၇။ ယဇ်တွင်းသို့ ဆောင်ယူခန်း ၇၆၇
၈။ ပုပ္ဖဝတီပြည်အလုံး ချောက်ချားခန်း ၇၆၈
၉။ ယဇ်တွင်း၌ ငိုမြည်တမ်း၍ လျှောက်တောင်းပန်ခန်း ၇၆၈
၁၀။ သစ္စာကြောင့် သိကြားမင်း ဆင်း၍ကယ်ခန်း ၇၇၆
၁၁။ စန္ဒကုမာရမင်းသားကို ထီးနန်းနှင်းအပ်ခန်း ၇၇၇
၁၂။ ဇာတ်တော်အဆုံး၌ သစ္စာ ၄ ပါး ဝေဖန်ခန်း ၇၇၈
၁၃။ ဇာတ်တော်ပေါင်းခန်း ၇၇၉
* နိဂုံး ပိုဒ်စုံရတု ၇၈၀
* စန္ဒကုမာရဇာတ်တော် ခက်ဆစ်များ ၇၈၁

❑ နာရဒ ဇာတ်တော်ကြီးဝတ္ထု

* ပဏာမ ၇၈၅
* နိဒါန်း ၇၈၆
၁။ ရုဇာမင်းသမီးအခန်း ၇၈၈

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

၂။ အမတ်တို့နှင့် တိုင်ပင်ခန်း ၇၈၈
၃။ ကသာပတက္ကတွန်းထံကပ်ခန်း ၇၉၀
၄။ မိဇကသူဆင်းရဲ ငိုကြွေးခန်း ၇၉၃
၅။ ရုစာမင်းသမီး တရားဟောခန်း ၇၉၅
၆။ ရုစာမင်းသမီး အတိတ်ကိုဆောင်ခန်း ၈၀၀
၇။ ရုစာမင်းသမီးသည် ၇ ဖြစ်တို့ကို ဆင်ခြင်ခန်း ၈၀၃
၈။ အထူးထူးသောဥပမာဖြင့် ပြဆိုခန်း ၈၀၄
၉။ အဓိဋ္ဌာန်ပြုခန်း ၈၀၅
၁၀။ နာရဒဗြဟ္မာမင်း တရားဟောခန်း ၈၀၆
၁၁။ ငရဲအကြောင်းကိုပြခန်း ၈၀၉
၁၂။ ရှေးမင်းမြတ်တို့အကျင့်ကို ပြဆိုခန်း ၈၁၃
၁၃။ ရထားဥပမာဖြင့် ပြဆိုခန်း ၈၁၄
၁၄။ ဇာတ်တော်ပေါင်းခန်း ၈၁၆
* နိဂုံး ပိုဒ်စုံရတု ၈၁၈

❑ ဝိဓူရ ဇာတ်တော်ကြီးဝတ္ထု

* ပဏာမ ၈၂၃
* နိဒါန်း ၈၂၃
* နိဒါန်းအကျယ် ၈၂၄
၁။ မင်း ၄ ပါးတို့ ဥပုသ်သုံးခန်း ၈၂၅
၂။ နဂါးမင်းမိဖုရားကြီး ချင်ခြင်းဖြစ်ခန်း ၈၃၂
၃။ မြင်း၏အစွမ်း, ပတ္တမြား၏အစွမ်းကိုပြခန်း ၈၄၁
၄။ အန်ကစားခန်း ၈၄၄
၅။ အိမ်ရာထောင်သော ပြဿနာကို မေးခန်း ၈၄၉
၆။ သားမယားတို့ကို ဆုံးမခန်း ၈၅၁
၇။ မင်းခယောက်ျားကျင့်ဆောင်ရာ တရားဟောခန်း ၈၅၄
၈။ ဘုရားလောင်းကို ပုဏ္ဏကဆောင်ယူခန်း ၈၆၁
၉။ နဂါးပြည်သို့ ဆောင်ယူစေခန်း ၈၇၂
၁၀။ နဂါးပြည်၌ တရားဟောခန်း ၈၇၄
၁၁။ နဂါးပြည်မှ ပြန်ခန်း ၈၈၂
၁၂။ ဇာတ်တော်ပေါင်းခန်း ၈၈၇
* နိဂုံး ပိုဒ်စုံရတု ၈၉၀
* ဝိဓူရဇာတ်တော် ခက်ဆစ်များ ၈၉၁

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

❑ ဝေဿန္တရာ ဇာတ်တော်ကြီးဝတ္ထု

*	ပဏာမ	၈၉၆
*	နိဒါန်း	၈၉၇
*	နိဒါန်းအကျယ်	၈၉၇
၁။	ဖုသတီမိဖုရား ဆုတောင်းခန်း	၉၀၁
၂။	ဟိမဝန္တာ ချီးမွမ်းခန်း	၉၀၄
၃။	ဒါနခန်း	၉၂၀
၄။	ဝနပ္ပဝေသနခန်း	၉၃၂
၅။	ဇူဇကာ ပဗ္ဗခန်း	၉၄၀
၆။	စူဠဝန ဝဏ္ဏနာခန်း	၉၄၆
၇။	မဟာဝန ဝဏ္ဏနာခန်း	၉၄၉
၈။	ကုမာရ ပဗ္ဗခန်း	၉၅၄
၉။	မဒ္ဒီ ပဗ္ဗခန်း	၉၆၅
၁၀။	သက္က ပဗ္ဗခန်း	၉၇၅
၁၁။	မဟာရာဇ ပဗ္ဗခန်း	၉၈၀
၁၂။	ဆခတ္တိယခန်း	၉၈၈
၁၃။	ပြည်တော်သို့ ပြန်ခန်း	၉၉၂
၁၄။	ဇာတ်တော်ပေါင်းခန်း	၉၉၇
*	နိဂုံး ပိုဒ်စုံ	၁၀၀၀
*	ဝေဿန္တရာဇာတ်တော် ခက်ဆစ်များ	၁၀၀၅

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

ဇာတ်တော်ကြီး
ဆယ်ဘွဲ့
နိဒါန်း

မောင်ခင်မင်(ဓနုဖြူ)

။ ၁ ။

ဇာတ်တော်ကြီးဆယ်ဘွဲ့ အပါအဝင် ဗုဒ္ဓစာပေ ဝတ္ထုများနှင့် မြန်မာတို့ မည်မျှ အကျွမ်းတဝင်ရှိကြောင်း အထူးဖော်ပြရမည့် အချက်တစ်ချက် ရှိသည်။ အခြားမဟုတ်ပါ။ မြန်မာစာအရေးအသား ဟူ၍ အထင်အရှား မပေါ်ပေါက်မီ ကတည်းကပင် ဗုဒ္ဓစာပေ ဝတ္ထုများနှင့် မြန်မာတို့ အကျွမ်းတဝင် ရှိနေပြီဟူသော အချက် ဖြစ်သည်။ ပုဂံဘုရားပုထိုးများရှိ မင်စာ, စဥ့်ကွင်းစာများက ထိုအချက်ကို အထင်အရှား သက်သေပြနေပါသည်။

ပုဂံရှိ ဂူဘုရား အတွင်းနံရံများတွင် ရေးဆွဲထားသော ဇာတ်တော်ငါးရာ့ ငါးဆယ်, ဇာတ်တော်ကြီးဆယ်ဘွဲ့, ဗုဒ္ဓဝင် စသည့် ဗုဒ္ဓစာပေ ဝတ္ထုသရုပ်ဖော် ပန်းချီပုံများ၌ ပါဠိဘာသာ, ရှေးမွန်ဘာသာတို့ဖြင့် ရေးထိုးထားသော ပုံအညွှန်း မင်စာများကို တွေ့နိုင်သကဲ့သို့ စဥ့်ကွင်းခေါ် စဥ့်ရည်သုတ်အုတ်ချပ်များနှင့် စဥ့်ရည်မသုတ်သော အုတ်ချပ်များတွင် ပုံဖော်ထားသော ဗုဒ္ဓစာပေ ဝတ္ထုဇာတ်ကွက်များ၌လည်း ပါဠိဘာသာ, ရှေးမွန်ဘာသာတို့ဖြင့် ရေးထိုးထားသော ပုံအညွှန်း စာများကို တွေ့နိုင်ပါသည်။ အစောပိုင်းပေါ်ပေါက်သော မင်စာ, စဥ့်ကွင်းစာများ သည် ပါဠိစာ, မွန်စာများ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုစဉ်က မြန်မာစာအရေးအသားဟူ၍ အထင်အရှား မပေါ်ပေါက်သေးပါ။ ပုဂံ အာနန္ဒာဘုရားရှိ ဇာတ်တော်ကြီးဆယ်ဘွဲ့ စဥ့်ကွင်းစာများသည် ထင်ရှားသော သာဓကတစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။ ရှေးမွန်ဘာသာ ဖြင့် ရေးထိုးထားသော စဥ့်ကွင်းစာများ ဖြစ်ပါသည်။

။ ၂ ။

မြန်မာစာအရေးအသား ပေါ်ပေါက်ပြီးနောက် မြန်မာဘာသာဖြင့် ရေးထိုး သော မင်စာများ ပေါ်ပေါက်လာသည်။ ပုဂံ လောကထိပ်ပန်ဂူဘုရားအတွင်း နံရံတွင် ဇာတ်တော်ကြီးဆယ်ဘွဲ့သည် သရုပ်ဖော်ပန်းချီပုံများနှင့်အတူ မြန်မာ ဘာသာဖြင့် ရေးထိုးထားသော မင်စာများကို တွေ့ရပါသည်။ ပုံအညွှန်းစာ၏ သဘာဝနှင့်အညီ လိုရင်းကို ကျစ်ကျစ်လျစ်လျစ် ရေးသားထားသော မြန်မာစာ အရေးအသား ဖြစ်သည်။ ယင်း မင်စာများသည် မြန်မာစာပေ ပေါ်ထွန်းလာမှုကို သက်သေပြနေသော တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်သည့် အထောက်အထားများဖြစ်ကြောင်း သမိုင်းပညာရှင် ဗိုလ်မှူးဘရှင်က မိန့်ဆိုထားသည်။ လောကထိပ်ပန်မင်စာသည် မြန်မာစာဖြင့်ရေးသော အစောဆုံး ဇာတ်တော်ကြီးဆယ်ဘွဲ့စကားပြေ ဖြစ်ပါသည်။

‘ဇာတ်တော် ငါးရာ့ငါးဆယ်’ နှင့် ‘ဇာတ်တော်ကြီးဆယ်ဘွဲ့’ ကို ခွဲခြား၍ ရည်ညွှန်းလေ့ ရှိသော်လည်း သီးခြားမဟုတ် ပါ။

mgyoe.com

mgyoe.com
SAMPLE BOOK

'ဇာတ်တော် ငါးရာ့ငါးဆယ်'နှင့် 'ဇာတ်တော်ကြီးဆယ်ဘွဲ့'ကို ခွဲခြား၍ ရည်ညွှန်းလေ့ရှိသော်လည်း သီးခြားမဟုတ်ပါ။ ဇာတ်တော်ငါးရာ့ငါးဆယ်မှ နောက်ဆုံးဇာတ်တော် ဆယ်စောင်ကို ဇာတ်တော်ကြီးဆယ်ဘွဲ့ဟု ခွဲခြားရည်ညွှန်းခြင်းဖြစ်သည်။

ပါဠိဘာသာဖြင့် 'ဇာတက'ဟု ခေါ်သည်။ ဂေါတမဘုရားရှင်၏ အတိတ်ဘဝ ဖြစ်တော်စဉ် ဇာတ်ဝတ္ထုများ ဖြစ်သည်။ ဇာတကသည် သုတ္တန္တပိဋက၊ ခုဒ္ဒကနိကာယ် အဝင်အပါ ကျမ်း ၁၅ ကျမ်းအနက် ၁၀ ခုမြောက် ကျမ်းဖြစ်သည်။

ဇာတကတွင် ဇာတ်ဝတ္ထုပေါင်း ၅၄၇ ဇာတ် ပါဝင်သည်။ မှတ်သားရလွယ်အောင် ၃ ဖြည့်ကာ '၅၅၀' ဟု အစဉ်အဆက် ခေါ်ဆိုခဲ့ကြသည်။ ပုဂံခေတ်ကျောက်စာများတွင် 'ဇာတ်ငါးရာ', 'ဇာတ်ငါးရာ့ငါးဆယ်'ဟု ရည်ညွှန်းလေ့ရှိသည်။

ပါဝင်သည့် ဂါထာအရေအတွက်အလိုက် တစ်ဂါထာပါဝင်သော ဇာတ်များကို ဧကနိပါတ်, နှစ်ဂါထာပါဝင်သော ဇာတ်များ ဒုကနိပါတ် စသည်ဖြင့် နိပါတ်(နိပါတ)ခေါ် အစုပေါင်း ၂၂ ခုဖြင့် စုစည်းထားသည့်အတွက် 'ဇာတ်နိပါတ်' ဟုလည်းကောင်း ခေါ်သည်။ ၅၄၇ ဇာတ်မှ နောက်ဆုံး ၁၀ ဇာတ်မှာမူ ဂါထာအရေအတွက် များသည့်အတွက် ထိုဇာတ်များကို မဟာနိပါတ် ဟူ၍ သတ်မှတ် စုစည်းထားသည်။

ဇာတ်တော်စဉ်မပျက် ၅၃၈–တေမိယဇာတ်မှ ၅၄၇–ဝေဿန္တရာဇာတ်အထိ ဖြစ်သည်။ ဇာတ်တော်ကြီးဆယ်ဘွဲ့ဆိုသည်မှာ ထိုဇာတ် ၁၀ ဇာတ်ပင် ဖြစ်သည်။

॥ ၄ ॥

ဇာတကသည် မူလက ဂါထာသက်သက်မျှသာ ဖြစ်သည်။ ဂါထာ ၉၀၀၀ ကျော် ပါဝင်သည်။ ဘုရားရှင်၏ ရှေ့ဖြစ်နောက်ကြောင်း ဇာတ်လမ်းများ မပါသေး။ နောက်ပိုင်းတွင် ထိုဂါထာများကို အခြေခံ၍ ဇာတ်ကွက်ဇာတ်လမ်းများဖြင့် ဖွဲ့သော 'ဇာတကအဋ္ဌကထာ'ခေါ် အဖွင့်ကျမ်းများ ပေါ်လာသည်။

ဇာတက အဋ္ဌကထာကျမ်းကို ပြုစုသူမှာ သီဟိုဠ်ကျွန်းမှ အမည်မသိရသော ရဟန်းတော်တစ်ပါး ဖြစ်သည်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ရှင်မဟာဗုဒ္ဓဃောသ ဖြစ်သည်ဟူ၍လည်းကောင်း ပညာရှင်တို့ ဆိုကြသည်။ ရှင်မဟာဗုဒ္ဓဃောသသည် ထိုကျမ်းများကို ခရစ်နှစ် ၅ ရာစုတွင် ပြုစုဖွယ်ရှိသည်ဟု အချို့က ယူဆကြပြီး၊ ရှင်မဟာဗုဒ္ဓဃောသသည် ထိုကျမ်းများကို သီဟိုဠ်ဘာသာမှ ပါဠိဘာသာသို့ ပြန်ဆိုသူသာ ဖြစ်သည်ဟု တချို့က ယူဆကြသည်။

ထပ်မံ၍ဖွင့်ဆိုသော ဋီကာများတွင် ပါဠဇာတ်ဋီကာကို ရှင်ဓမ္မပါလ ပြုစုကြောင်း၊ ၅၅၀ ဋီကာ ဟုလည်းခေါ်ကြောင်း မှတ်သားရှိပါသည်။

ဇာတကတွင် ဇာတ်ဝတ္ထုပေါင်း ၅၄၇ ဇာတ် ပါဝင်သည်။ မှတ်သားရလွယ်အောင် ၃ ဖြည့်ကာ '၅၅၀' ဟု အစဉ်အဆက် ခေါ်ဆိုခဲ့ကြသည်။

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

။ ၅ ။

ဇာတကပါဠိတော်၊ အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာ တို့ကို ပါဠိတစ်ချက်, မြန်မာတစ်ချက်ပြန်ဆိုသော နိဿယကျမ်းများလည်း ပေါ်ပေါက်သည်။

ကုန်းဘောင်ခေတ်တွင် ပေါ်ပေါက်သော ကြံခင်းဆရာတော်၏ ပါဠိဇာတ်ပါဠိတော် နိဿယဟောင်း၊ ပြည်ဆရာတော်၏ ပါဠိဇာတ်ပါဠိတော် နိဿယသစ်တို့သည် ဇာတကပါဠိတော် နိဿယများ ဖြစ်သည်။ ဇာတကအဋ္ဌကထာနိဿယများကို ကုန်းဘောင်ခေတ်တွင် ဆရာတော်များက ရေးသားပြုစုကြရာ မဟာနိပါတ် ဇာတ်တော်ကြီးဆယ်ဘွဲ့ အဋ္ဌကထာနိဿယများကို ဝက်ခုတ်ဆရာတော်က ပြုစုပြီး၊ နိဿယသစ်ကို ဒန့်ပေါ်ဆရာတော်က ပြုစုသည်။ ယခုအခါတွင် အဆိုပါ ဒန့်ပေါ်ဆရာတော် ရှင်ဂုဏာရုံသာလင်္ကာရ ပြုစုသော 'တေမိယဇာတကအဋ္ဌကထာ နိဿယ'မှ 'ဝေဿန္တရ ဇာတကအဋ္ဌကထာ နိဿယ'အထိ နိဿယ ၁၀ စောင်ကို ပုံနှိပ်မှုဖြင့် လေ့လာနိုင်ကြပါသည်။

။ ၆ ။

မြန်မာစာပေ စတင်ဖွံ့ဖြိုးသော အင်းဝခေတ်တွင် ပျို့စာဆိုတို့သည် ဇာတ်တော်ကြီးဆယ်ဘွဲ့ အပါအဝင် ဗုဒ္ဓစာပေ ဝတ္ထုဇာတ်လမ်းများကို 'ပျို့'ဟု ခေါ်သော ကဗျာဝတ္ထုများအဖြစ် ဝေဝေဆာဆာ ရေးဖွဲ့ကြသည်။

ပထမဆုံးပျို့ဟု ဆိုရမည့် ဘူရိဒတ်လင်္ကာကြီးနှင့် ဆက်လက်ရေးဖွဲ့သော ဘူရိဒတ်ဇာတ်ပေါင်းပျို့တို့သည် ဘူရိဒတ်ဇာတ်ကိုပြန်ဖွဲ့သော ရှင်မဟာရဋ္ဌသာရ၏လက်ရာ ဇာတ်တော်ကြီးဆယ်ဘွဲ့ဝင် ပျို့များဖြစ်သည်။ ထိုအစဉ်အလာနှင့် အညီ ရှင်အဂ္ဂသမာဓိက သုဝဏ္ဏသျှံ သစ္စာခန်းပျို့, မြားမှန်ခန်းပျို့, သူဌေးခန်းပျို့ တို့ကို လည်းကောင်း၊ နေမိမင်္ဂလာဖိုးခန်းပျို့, ငရဲခန်းပျို့, ဘုံခန်းပျို့တို့ကို လည်းကောင်း ရေးဖွဲ့ခဲ့သည်။ သုဝဏ္ဏသာမဇာတ်နှင့် နေမိဇာတ်တို့ကို ပြန်ဖွဲ့သော ပျို့များ ဖြစ်သည်။ ဇာတ်တော်ကြီး ဆယ်ဘွဲ့ဝင် ပျို့များ ကုန်းဘောင်ခေတ်အထိ ဆက်လက်ပေါ်ထွန်းခဲ့ရာ တောင်ဘီလာဆရာတော်၏ ဝေဿန္တရာပျို့, တွင်းသင်းမင်းကြီး၏ ဝိဓုရပျို့နှင့် မဟာဇနကပျို့, မုံရွေးဆရာတော်၏ နာရဒပျို့, ရွှေကျောင်းဦးပု၏ စန္ဒကုမာရပျို့, မောင်ဦးကာ၏ တေမိပျို့, ဦးရွှန်း၏ မဟော်ပြဿနာခန်းပျို့, မဟော်ဥမင်ခန်းပျို့တို့သည် ဇာတ်တော်ကြီးဆယ်ဘွဲ့ဝင် ပျို့များအဖြစ် မြန်မာစာပေသမိုင်းတွင် ရပ်တည်လျက် ရှိပါသည်။

ဦးကြင်ဥ၏ မဟော်ပြဇာတ်, ဦးပုည၏ ဝေဿန္တရာပြဇာတ်, ကင်းဝန်မင်းကြီး၏ နေမိရကန် စသည်ဖြင့် စာပေပုံသဏ္ဍာန်အမျိုးမျိုး တွေ့နိုင်ပါသည်။

အင်းဝခေတ်တွင် ပျို့စာဆိုတို့သည် ဇာတ်တော်ကြီး ဆယ်ဘွဲ့ အပါအဝင် ဗုဒ္ဓစာပေ ဝတ္ထုဇာတ်လမ်းများကို 'ပျို့'ဟု ခေါ်သော ကဗျာဝတ္ထုများအဖြစ် ဝေဝေဆာဆာ ရေးဖွဲ့ကြသည်။

mgyoe.com

mgyoe.com
SAMPLE BOOK

■ ၇ ■

ဇာတ်တော်ကြီးဆယ်ဘွဲ့ဝတ္ထုများ မြန်မာစကားပြေဖြင့် အပြည့်အစုံ ပေါ်ပေါက်လာခြင်းသည် ကုန်းဘောင်ခေတ် မြန်မာစာပေလမ်းကြောင်းတွင် အရေးပါသော အချက်တစ်ချက် ဖြစ်သည်။

'တေ, ဇ, သု, နေ, မ, ဘူ, စန်, နာ, ဝိ, ဝေ' ဟု အတိုကောက် အမှတ်အသားပြုကြသော ဇာတ်တော်ကြီးဆယ်ဘွဲ့ဝတ္ထုများအနက် တေမိယ, ဇနက, နေမိ, မဟောသဓာ, စန္ဒကုမာရ, နာရဒ, ဝိဓုရ, ဝေဿန္တရာ ဟူသော ဇာတ်တော်ကြီး ၈ စောင်ကို မင်းဘူးဆရာတော် ဦးသြဘာသက ရေးသားပြီး၊ သုဝဏ္ဏသာမ ဇာတ်တော်ကြီးဝတ္ထုကို ရှင်ပညာတိက္ခ ကလည်းကောင်း၊ ဘူရိဒတ် ဇာတ်တော်ကြီးဝတ္ထုကို ရှင်နန္ဒမေဓာ ကလည်းကောင်း ရေးသားသည်။

ဇာတ်တော်ကြီးဆယ်ဘွဲ့ကို ကဗျာစာဆိုများက ကဗျာဖြင့် ပရိသတ်၏ ရင်ထဲသို့ ပို့ပေးနိုင်စွမ်း ရှိသည့်နည်းတူ၊ စကားပြေဆရာများကလည်း စကားပြေဖြင့် ပရိသတ်၏ရင်ထဲသို့ ပို့ပေးနိုင်စွမ်း ရှိပါသည်။ ဇာတ်တော်ကြီးဆယ်ဘွဲ့မှ လူ့စရိုက်, လူ့အမူအရာအမျိုးမျိုးကို 'ရသ'ဟူသော နှစ်သက်မှုနှင့်အတူ ရင်ထဲနှလုံးထဲတွင် ထင်ဟပ်ခံစားရစေပြီး ဘဝအသိအမြင်အမျိုးမျိုး ပေါ်ပေါက်လာစေနိုင်သည့်အတွက် ဇာတ်တော်ကြီးဆယ်ဘွဲ့သည် မြန်မာပရိသတ်နှင့် တစ်သားတည်း ဖြစ်သွားပါသည်။ မည်မျှအထိ တစ်သားတည်း ဖြစ်သွားသနည်းဆိုလျှင် ဇာတ်တော်ကြီးဆယ်ဘွဲ့ထဲမှ ဇာတ်ဆောင်များသည် ဇာတကထဲက မူလအသွင် ပျောက်ပြီး မြန်မာဝတ်စားဆင်ယင်မှုများဖြင့် ဆင်ယင်ထားသော မြန်မာအမျိုးသမီး, အမျိုးသားများအဖြစ် ပြောင်းသွားသည်အထိ ဖြစ်ပါသည်။ ဝေဿန္တရာ ဇာတ်ထဲက မဒ္ဒီဒေဝီသည် မြန်မာမင်းသမီးကလေး 'မယမဒ္ဒီ'ဖြစ်နေပါပြီ။ ဇာလိနှင့် ကဏှာဇိန်တို့သည်လည်း 'သားမောင်ဇာ'တို့, 'သမီးကဏှာ'တို့ ဖြစ်နေပါပြီ။ ဝေဿန္တရာမင်းကြီးကို 'မင်းဝေသန်'ဟု မြန်မာဆန်ဆန်ခေါ်ညွှန်းပြီး မင်းမြှောက်တန်ဆာများ ဆင်ယင်ထားသော မြန်မာဘုရင်ကြီးတစ်ပါးအဖြစ် မြင်ယောင်နေပါပြီ။ သုဝဏ္ဏသာမ ဟုဆိုသည်နှင့် အမိလုပ်ကျွေးသော သားလိမ္မာကလေး အဖြစ် မြင်ယောင်လာသည့်အပြင်၊ မူလဇာတ်တော်တွင် မပါသည့် မြားဆိပ်ပြေပြီး ရွှေအိုးထမ်းလာသည့်အသွင်ကိုပါ ဖြည့်စွက်မြင်ယောင်နေပါပြီ။ ကေဝဋ္ဋပုဏ္ဏားကြီး၏နဖူးကို မြေကြီးနှင့်ဆောင့်ပြီး အနိုင်ယူသော မဟောသဓာသုခမိန်၊ ပုဏ္ဏက၏ မြင်းမြီးမှာချည်ပြီး ဒုန်းစိုင်းသည်ကို ခံရရှာသော ဝိဓုရသုခမိန်၊ စကားမပြောဘဲ အလိုစမ်းသမျှ သည်းခံသော တေမိမင်းသား၊ ပင်လယ်ပြင်မှာ တပြောင်းပြန်ပြန် ကူးခတ်နေသော မဟာဇနကမင်းသား၊ သိကြားမင်းကပင် အလေးအမြတ်ပြုရသော နေမိမင်းကြီး၊ ဥပုသ်ဆောက်တည်ရင်း အလမ္ပာယ်၏လက်တွင်းကျရောက်ကာ ဒုက္ခရောက်ရရှာသော ဘူရိဒတ်နဂါးမင်း စသည်တို့သည် မြန်မာတို့၏ သွေးရင်းသားရင်းများ ဖြစ်နေကြပါပြီ။

မူလဇာတ်တော်တွင် မပါသည့် မြားဆိပ်ပြေပြီး ရွှေအိုးထမ်းလာသည့်အသွင်ကိုပါ ဖြည့်စွက် မြင်ယောင်နေပါပြီ။

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

။ ၈ ။

ဇာတ်တော်ကြီးဆယ်ဘွဲ့၏ နှစ်သက်ဖွယ် ဇာတ်လမ်းဇာတ်ကွက်များ, လူ့အမူအရာများ, သဘာဝပတ်ဝန်းကျင် နောက်ခံများ၏ နောက်ကွယ်တွင် သိမ်မွေ့လေးနက်သော သဘောတရားများ ကိန်းအောင်းလျက် ရှိပါသည်။ အထူးပြုရာပါရမီအရ အလောင်းတော်တို့ ပါရမီရှင် အရှင့်အမာပုဂ္ဂိုလ်များအဖြစ် ပြုမူပြောဆို ကျင့်ကြံပုံများသည် လေးစားဖွယ်ဂုဏ်ရည်များကို အလေးအနက် ဖော်ညွှန်းလျက် ရှိပါသည်။ မဟောသဓာနှင့် ဝိဓုရသုခမိန်တို့၏ပညာ၊ ဇနက မင်းသား၏ ဝီရိယ၊ တေမိမင်းသား၏ အဓိဋ္ဌာန်၊ ဘူရိဒတ်နဂါးမင်း၏ သီလ၊ ဝေဿန္တရာမင်းကြီး၏ အလှူဒါန၊ သုဝဏ္ဏသာမက၏ မေတ္တာ စသည်ဖြင့် လေးစားစံပြုဖွယ် ဂုဏ်ရည်များကို ထိုဇာတ်တော်များက အထင်အရှား ညွှန်ပြလျက်ရှိပါသည်။ ထိုဂုဏ်ရည်များသည်လည်း မြန်မာပရိသတ်၏ရင်ထဲတွင် သိမ်မွေ့စွာ နေရာယူလျက် ရှိပါသည်။

။ ၉ ။

ဇာတ်တော်ကြီးဆယ်ဘွဲ့ စာပေအလျဉ်သည် ဆရာတော်ဦးသြဘာသတို့၏ နောက်ပိုင်းခေတ်တွင်လည်း ဆက်လက် စီးဆင်းလျက် ရှိပါသည်။ ကိုလိုနီခေတ်ဦး ပိုင်းက အင်နှင့်အားနှင့်ပေါ်ပေါက်လာသော ပြဇာတ်များတွင် ဇာတ်တော်ကြီး ဆယ်ဘွဲ့ဝင် ပြဇာတ်များကို ဆက်လက် တွေ့မြင်နေရသည်။ ဇာတ်ဝင်သီချင်းများ, ကဗျာများကလည်း ဝိုင်းဝန်း ပံ့ပိုးပေးကြသည်။

ကုန်းဘောင်ခေတ်ပေါ် ဝေဿန္တရာ ဇာတ်ထွက် 'ပန်းမှုန်ကြွယ်' ယိုးဒယား မှသည် ခေတ်အဆက်ဆက် ပေါ်ပေါက်သော ဇာတ်တော်ကြီးဆယ်ဘွဲ့ဝင် သီချင်း များ, ကဗျာများကို တွေ့နိုင်ပါသည်။ ပန်းချီဘက်တွင်လည်း ဘုရားစောင်းတန်း များမှ ဇာတ်တော်ကြီးဆယ်ဘွဲ့ သရုပ်ဖော် ပန်းချီများကို ယခုအထိ တွေ့မြင် နိုင်ပါသည်။ စာပေဘက်ဆိုလျှင်လည်း ဇာတ်တော်ကြီးဆယ်ဘွဲ့ကို လွယ်လွယ် ကျူးကျူးဖတ်နိုင်ရန် ရေးသားထားသော ဆရာလှသမိန်, ဆရာဦးမြင့်ဆွေ စသည့်ပညာရှင်များ၏ လက်ရာများနှင့် ပန်းချီဆရာကြီး ဦးဘကြည်၏ ဇာတ်ကြီးဆယ်ဘွဲ့ ရုပ်ပြဇာတ်လမ်းအထိ တွေ့နိုင်ပါသည်။

စကားနည်းသူကို 'တေမိ', အလှူရက်ရောသူကို 'ဝေဿန္တရာ', ပညာ ကြီးသူကို 'မဟောသဓာ', အစားကြီးသူကို 'ဇူဇကာ' စသည်ဖြင့် တင်စားကြသည်။ 'တော်လေးဝ' ဟု ဝိသေသပြုရသော သစ္စာရှိသည့် ဇနီးများတွင် ဇာတ်တော်ကြီး ဆယ်ဘွဲ့ဝင် အမရာနှင့် မဒ္ဒီတို့ ပါဝင်သည်။ 'ရှေ့ပတ္တမြား ရှေ့နဂါး' ဟူသော စကားပုံသည် ဘူရိဒတ်ဇာတ်ဝင်စကားပုံ ဖြစ်သည်။ 'နဖူးက အမာရွတ်မြင်လေ မဟော်သတိရလေ' ဟူသော စကားပုံသည် မဟောသဓာ ဇာတ်ဝင်စကားပုံ ဖြစ် သည်။ ဇာတ်တော်ကြီးဆယ်ဘွဲ့သည် မြန်မာ့လူနေမှုဘဝတွင် မည်မျှအရေးပါ ကြောင်း ဖော်ပြနေသော သာဓကများ ဖြစ်သည်။

လေးစားစံပြုဖွယ် ဂုဏ်ရည် များကို ထိုဇာတ်တော်များက အထင်အရှား ညွှန်ပြလျက်ရှိ ပါသည်။ ထိုဂုဏ်ရည်များ သည်လည်း မြန်မာပရိသတ်၏ ရင်ထဲတွင် သိမ်မွေ့စွာ နေရာ ယူလျက် ရှိပါသည်။

mgyoe.com

॥ ၁၀ ॥

ဇာတ်တော်ကြီးဆယ်ဘွဲ့မှ အချို့ဇာတ်တော်များတွင် အမည်ကွဲများရှိသည်။ ပုဂံလောကထိပ်ပန်မင်စာတွင် ထိုအမည်ကွဲများကို တွေ့ရသည်။

ကုန်းဘောင် ခေတ်တွင် ပိဋကတ်တော်အုပ် ဦးယံပြုစုသော ပိဋကတ်တော်သမိုင်း၌ "ဇာတ်ကြီးဆယ်စောင်တွင် တေမိဇာတ်ကို 'မူဂပက္ခ'ဇာတ်လည်း ဟူ၏။ သုဝဏ္ဏသာမ ဇာတ်ကို 'သုဝဏ္ဏသျှံ' ဇာတ်လည်း ဟူ၏။ မဟော်ဇာတ်ကို 'ဥမင်္ဂ'ဇာတ်လည်း ဟူ၏။ ယင်း ဥမင်္ဂကား ပညာပရိယာယ်တည်း။ ဤအကြောင်းကို သဘောမမိ သတိမမူသောသူတို့သည် ဇာတ်၌ ဥမင်ကိုစွဲ၍ သုတိတူသဖြင့် ဥမင်ဇာတ် ဟူကုန်၏။ စန္ဒကုမာရဇာတ်ကို ခဏ္ဍဟာလဇာတ်လည်း ဟူ၏။ ဝိဓူရဇာတ်ကို 'ပုဏ္ဏက'ဇာတ်လည်း ဟူ၏။ ဝေဿန္တရာဇာတ်ကား ဂါထာတစ်ထောင် ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် 'သဟဿန္တ' ဟူသတည်း"ဟု ရှင်းပြထားပါသည်။

॥ ၁၁ ॥

ဇာတ်တော်ဆယ်ဘွဲ့သည် ခေတ်အဆက်ဆက်တွင် စာပေပုံသဏ္ဌာန်အမျိုးမျိုးဖြင့် ပေါ်ထွက်ခဲ့သော်လည်း ဦးသြဘာသ, ရှင်ပညာတိက္ခ, ရှင်နန္ဒမေဓာတို့ မြန်မာစကားပြေဖြင့် ပြည့်ပြည့်စုံစုံရေးသားပြုစုသော ဇာတ်တော်ကြီးဆယ်ဘွဲ့ဝတ္ထုများကား မတိမ်ကောပါ။ ထင်ရှားနေဆဲ ဖြစ်သည်။ ဇာတ်တော်ကြီးတစ်စောင်ချင်း ပုံနှိပ်ထားသော ဝတ္ထုများ, ဇာတ်တော် ၅စောင်စီ ၂တွဲခွဲကာ ပုံနှိပ်ထားသော ဝတ္ထုများကို ကျောင်းသားများ, မြန်မာစာပေလေ့လာသူများ အသုံးပြုနေကြဆဲ ဖြစ်သည်။

ဇာတ်တော်ကြီး ဆယ်ဘွဲ့မှ အချို့ ဇာတ်တော်များတွင် အမည်ကွဲများ ရှိသည်။ ပုဂံလောကထိပ်ပန် မင်စာတွင် ထိုအမည်ကွဲများကို တွေ့ရသည်။

ယခု ဇာတ်တော်ကြီးဆယ်ဘွဲ့ကို တပေါင်းတစည်းတည်း ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေလိုက်သည့်အတွက် ပို၍ စုစုစည်းစည်းဖြစ်သွားပြီး၊ လေ့လာသူ, ကိုးကားသူများအတွက် ပို၍ အဆင်ပြေပါသည်။

ခေတ်အဆက်ဆက် မြန်မာ့နှလုံးသားထဲတွင် ကိန်းအောင်းခဲ့သော ဇာတ်တော်ကြီးဆယ်ဘွဲ့သည် မျိုးဆက်သစ်တို့၏ နှလုံးသားထဲတွင်လည်း ဆက်လက်ကိန်းအောင်းကာ စိတ်စေတနာကောင်းများ နိုးကြားရေးအတွက် သိမ်မွေ့စွာ အထောက်အပံ့ ပြုနေပါလိမ့်ဦးမည်။

မောင်ခင်မင်(ဓနုဖြူ)

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

ဦးအေးချို-မဟာဝိဇ္ဇာ
အမှာ
တေမိအစ ဝေဿန္တရာအဆုံး

'၅၅၀ ဇာတ်တော်များ'ဟု သိနေကြသော ဇာတ်ဝတ္ထုများသည် သုတ္တပိဋက ခုဒ္ဒကနိကာယ်ဝင် ကျမ်း ၁၅ ကျမ်းတို့အနက် ၁၀ ခုမြောက် ဖြစ်သော 'ဇာတက'တွင် ပါဝင်သည်။

'ဇာတက' တို့သည် ဂါထာအရေးအသား သန့်သန့် ဖြစ်သည်။ ဂါထာသွားဖြင့် ဖွဲ့ဆိုထားသော ပါဠိသက်သက် ဖြစ်သောကြောင့် ဤစာစုကို 'ဇာတကပါဠိ'ဟု ခေါ်ဆိုတတ်ကြသည်။

ညောင်ကန်ဆရာတော်သည် ထိုပါဠိဂါထာ များကို နိဿယပြန်ဆိုခဲ့ရာ၊ 'ဇာတ်ပါဠိတော် နိဿယ' ဟု သုံးခဲ့သည်။

'ပါဠိတော်' ဟု သုံးရခြင်းမှာ ဇာတကဂါထာပါဠိများမှာ 'မြတ်စွာဘုရားနှုတ်တော်မှ ထွက်သောစကားတော်များ' ဖြစ်သောကြောင့်၊ အခြားအခြားသော အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာ စသောကျမ်းများတွင် ရေးသားထားသော ပါဠိများနှင့် ကွဲပြားစိမ့်သောငှာ 'ပါဠိတော်'ဟု သုံးရခြင်းဖြစ်ကြောင်း။ - 'ဇာတ်ပါဠိတော် နိဿယကျမ်း'ကို ပြန်လည်ပုံနှိပ်စဉ်က ကျမ်းဦးမှတ်ဖွယ် နိဒါန်းတွင် ရှင်းလင်းပြထားသည်။[၁]

ဇာတကပါဠိဂါထာများတွင် ဇုဒ္ဓ၏ ရှေးအကြောင်း၊ မျက်မှောက်အကြောင်း စသည့် ဇာတ်လမ်း သဘောများ လုံးဝ မပါဝင်ချေ။ ဆိုလိုသည်မှာ ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု၊ အတိတ်ဝတ္ထု များနှင့် ဇာတ်ပေါင်းခန်းများ မပါဝင်ချေ။

ဇာတကပါဠိဂါထာတို့ရှိ ဂါထာများကို သင့်လျော်သော နောက်ခံဇာတ်အိမ်ဖွဲ့၍ ပြုစုထားသောကျမ်းကို 'ဇာတကဋ္ဌကထာ-ဇာတ်တော်တို့ကို ဖွင့်ဆိုသောကျမ်း'ဟူ၍ လည်းကောင်း။ 'ဇာတကတ္ထ ဝဏ္ဏနာ- ဇာတ်တော်တို့၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို ချီးမွမ်းဖော်လှစ်ပြသောကျမ်း ဟူ၍ လည်းကောင်း။- ခေါ်ဆိုသည်။[၂]

'ဇာတကအဋ္ဌကထာ'ဟု ခေါ်ဆိုရမည့် ဇာတကတ္ထဝဏ္ဏနာကျမ်း'က ဖွင့်ဆိုလိုက်သောကြောင့် ဇာတကများသည် ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု၊ အတိတ်ဝတ္ထု၊ ဇာတ်ပေါင်းခန်း တို့ဖြင့် ဝေဝေဆာဆာရှိသော ဇာတ်ဝတ္ထုများ ပေါ်ထွန်းလာသည်။[၃]

ထိုဇာတ်ဝတ္ထုများကို မြန်မာနိုင်ငံ၌ '၅၅၀ ဇာတ်တော်များ'ဟူ သိကြသည်။ '၅၅၀' ဟု ဆိုကြ၊ ပြောကြ၊ ရေးကြသော်လည်း၊ စင်စစ် ၅၄၇ ဇာတ်သာ ရှိသည်။

၅၅၀ ဇာတ်တော်များကို အုပ်စုဖွဲ့သည့်အခါ နိပါတ် ဖြင့်ဖွဲ့ပြီး၊ ဂါထာ ၁ ပုဒ်ဖြင့် ဟောကြားသော ဇာတ်တော်များကို 'ဧကနိပါတ်'။ ၂ ပုဒ်ဖြင့် ဟောကြားသောဇာတ်တော်များကို ဒုကနိပါတ်။-စသည်ဖြင့် ဖွဲ့စည်းသည်။[၄]

ပုဂံခေတ်တွင် ပိဋကတ်၃ ပုံ အပြည့်အစုံ ရောက်ပြီ ဖြစ်ကြောင်း။ ကျောက်စာမှတ်တမ်းများ တွေ့ရသည်။ ဇာတကအဋ္ဌကထာကျမ်းဖြစ်သော ဇာတကတ္ထဝဏ္ဏနာ ကျမ်းလည်း ရောက်နေပြီဖြစ်၍၊ ဇာတ်တော်များကို အပြည့်အစုံ မှတ်တမ်းတင်ထားနိုင်သည်။

သက္ကရာဇ် ၅၈၅ ခုနှစ်တွင် ရေးထိုးပြီးဖြစ်သော မင်းအနန္တသူ (လေးမျက်နှာဘုရား) ကျောက်စာတွင် 'ဇာတ်ငါးရာလေ အတင့်အတယ် ရေး၏။'[၅] ဟု မှတ်တမ်း တင်သည်။

သက္ကရာဇ် ၅၉၈ခုနှစ်တွင် ရေးထိုးပြီးဖြစ် သော မင်းမတ်ဉာဏပိစည် ကျောက်စာတွင် 'ဇာတ် ၅၅၀၊ ၁၂ ရက် တနင်္လာနေ့ ပြီး၏။'[၆]ဟူ၍ တိတိကျကျ မှတ်တမ်း တင်ထားသည်။

ဇာတ်တော်များမှာ ၅၄၇ ဇာတ်သာ ရှိသော်လည်း အနောက်ဖက်လိပ်ဘုရားတွင် ၅၅၀ ပြည့်အောင် ဝေလာမ ဇာတ်-၅၄၈၊ မဟာဂေါဝိန္ဒဇာတ် ၅၄၉၊ သုမေဓပဏ္ဍိတ ဇာတ် ၅၅၀။ ဇာတ် ၃ ဇာတ် ဖြည့်ထားသည်။[၇]

ဤဇာတ် ၃ ဇာတ် ဖြည့်ထားသည်မှာ ဇာတက အဋ္ဌကထာနှင့် မညီဘဲ၊ ၅၄၇ ဇာတ်သည်သာ ဇာတက အဋ္ဌကထာနှင့် ညီသည်။- ဟုလည်း ပညာရှင်များက ဝေဖန်ထားကြသည်။[၈]

ဇာတ်တော်များနှင့်ပတ်သက်၍ 'နှမှာ ငါးရာ၊ ရင့်မှာ တစ်ကျိပ်' ဟူသော မြန်မာ့ဆိုရိုးစကား ရှိသည်။ ထိုဆိုရိုး စကားကို 'မြတ်စွာဘုရား ပါရမီနုသောဘဝပေါင်းမှာ ၅၃၇ ဖြစ်သည်။ ပါရမီရင့်သောဘဝပေါင်းမှာမူ ၁၀ဖြစ်သည်။' ဟု မြန်မာဆိုရိုးစကားကျမ်းတွင် အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်သည်။

၅၃၇ဇာတ်တို့မှာ ဘုရားလောင်း(ဗောဓိသတ္တ) အဖြစ် နုသေးသည့်ဘဝများနှင့် ပတ်သက်နေပြီး၊ နောက်ဆုံး

mgyoe.com

 mgyoe.com SAMPLE BOOK

ဇာတ်ကြီး ၁၀ဘွဲ့ကား ဘုရားဖြစ်ခါနီး ရင့်နေပြီဖြစ်သည့် ဘုရားလောင်းဘဝများနှင့် သက်ဆိုင်နေသည်။ ယင်းအဓိပ္ပာယ်ကို ပေါ်လွင်အောင် 'နုမှာ ငါးရာ၊ ရင့်မှာ တစ်ကျိပ်'ဟု ခေါ်ဆိုကြသည်။-ဟူ၍လည်း ဆက်လက်ရှင်းလင်းထားသည်။[၆]

'ရင့်မှာ တစ်ကျိပ်'ဆိုသည်ကို 'ရင့်မာ တစ်ကျိပ်' ဟုလည်း ရေးသားကြ၊ ပြောဆိုကြသည်များလည်း ရှိသည်။ ပါရမီ ရင့်မာနေပြီဖြစ်သောဘဝမှာ '၁၀' ဘဝ ဖြစ်ကြောင်း ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်သည်။

ဂါထာအများအပြားဖြင့် ဟောကြားထားသော ဇာတ်တော်များကို 'မဟာနိပါတ'ဟု မှတ်တမ်းတင်ထားသည်။ ထို'မဟာနိပါတ' ခေါ် မဟာနိပါတ်သည် ဇာတ်ကြီး ၁၀ဘွဲ့ပင် ဖြစ်သည်။

ဇာတ်ကြီး ၁၀ဘွဲ့ကို ပုဂံခေတ်ကတည်းက တခမ်းတနားအသိအမှတ်ပြုပြီး မှတ်တမ်းတင်ကြသည်။ ပုဂံအာနန္ဒာဘုရားတွင် ၅၅၀ ဇာတ်တော် စဉ့်ကွင်းလက်ရာများ ရှိသည်။ ဇာတ်ကြီး ၁၀ ဘွဲ့ စဉ့်ကွင်းများကိုလည်း အစီအစဉ်တကျ ထားသည်။

မြန်မာနိုင်ငံကမ္ဘည်းကျောက်စာဝန် Chas Duroiselle သည် ၁၉၂၁ ခုနှစ်က အာနန္ဒာဘုရားအတွင်းရှိ ဇာတ်ကြီး ၁၀ ဘွဲ့ စဉ့်ကွင်းများကို လေ့လာပြီး၊ Epigraphia Birmanica Vol II Part I,II အဖြစ် ထုတ်ဝေခဲ့သည်။ The Talaing (Mon) Plaque on the Ananda Plates ဟူ၍လည်း အမည်ပေးခဲ့သည်။ ထိုစာအုပ်တွင် ဇာတ်ကြီး ၁၀ဘွဲ့ စဉ့်ကွင်းများကို တစ်ဇာတ်ချင်းလေ့လာပြီး၊ တစ်ချပ်ချင်း မှတ်ချက်ရေးကာ ထုတ်ဝေခဲ့သည်။[၁၀]

- တေမိယဇာတ်တော်ကို စဉ့်ချပ် ၃၇ ချပ်။
- မဟာဇနကဇာတ်တော်ကို စဉ့်ချပ် ၄၅ ချပ်။
- သုဝဏ္ဏသာမဇာတ်တော်ကို စဉ့်ချပ် ၁၉ ချပ်။
- နေမိဇာတ်တော်ကို စဉ့်ချပ် ၁၃ ချပ်။
- မဟောသဓဇာတ်တော်ကို စဉ့်ချပ် ၉၅ ချပ်။
- စန္ဒကုမာရဇာတ်တော်ကို စဉ့်ချပ် ၉ ချပ်။
- ဘူရိဒတ်ဇာတ်တော်ကို စဉ့်ချပ် ၂၁ ချပ်။
- နာရဒဇာတ်တော်ကို စဉ့်ချပ် ၂ ချပ်။
- ဝိဓူရဇာတ်တော်ကို စဉ့်ချပ် ၂၄ ချပ်။
- ဝေဿန္တရာဇာတ်တော်ကို စဉ့်ချပ် ၁၂၄ ချပ်တို့ဖြင့် သရုပ်ဖော်ထားသည်။

ဇာတ်ကြီး ၁၀ဘွဲ့ကို စီစဉ်ပုံမှာ 'မဟောသဓ' ဇာတ်တော်ပြီးသော်၊ 'ဘူရိဒတ်, စန္ဒကုမာရ'ဟု မစဉ်ဘဲ၊ 'မဟောသဓ'ဇာတ်တော်ပြီးသော် 'စန္ဒကုမာရ', 'ဘူရိဒတ်' ဟု စဉ်ခြင်းမှာ ထူးခြားသည်။[၁၁]

ဇာတ်ကြီး ၁၀ဘွဲ့ကို ပန်းချီရေးဆွဲပြီး ပန်းချီအောက်တွင် မင်စာဖြင့် သရုပ်ဖော် ရေးသားထားသည်ကိုလည်း လောကထိပ်ပန်ဘုရားတွင် တွေ့ရသည်။ ဇာတ်ကြီး ၁၀ဘွဲ့ သရုပ်ဖော်မင်စာများကို မြန်မာဘာသာဖြင့် ရေးသားထားရာ၊ ထိုမြန်မာဘာသာအရေးအသားသည် ရာဇကုမာရ်ကျောက်စာနှင့် ခေတ်ပြိုင်ဖြစ်နိုင်ကြောင်း ခန့်မှန်းထားသည်။

အာနန္ဒာဘုရားတွင် ဇာတ်တော်တစ်ဇာတ်လျှင် စဉ့်ချပ်များစွာနှင့် သရုပ်ဖော်ထားသကဲ့သို့၊ လောကထိပ်ပန်ဘုရားအတွင်းရှိ ဇာတ်ကြီး ၁၀ဘွဲ့ပန်းချီများသည်လည်း တစ်ဇာတ်လျှင် ပန်းချီအကွက်ပေါင်း များစွာဖြင့် သရုပ်ဖော်ထားသည်။[၁၂]

သာဓကအားဖြင့် 'တေမိ'ဇာတ်တော်ကို ပန်းချီပုံများဖြင့် သရုပ်ဖော်ရာတွင် အလိုစမ်းခန်းအမျိုးမျိုးကို တစ်ကွက်ချင်းရေးပြီး၊ တစ်ကွက်ချင်းစီအတွက် သရုပ်ဖော်စာများ ရေးသားထားသည်။

'ဘုရားလောင်း သစ်သီးဖြင့် စမ်း၏။ ဘုရားလောင်း ဆင်,မြင်းယောင် စမ်း၏။ ဘုရားလောင်း ထမင်း စမ်း၏။ ဘုရားလောင်း အိမ်ဖုတ်သော စမ်း၏။ ဘုရားလောင်း ဆင်ဝှေ့စေအုံသောသို့ စမ်း၏။ ဘုရားလောင်း မြွေ ရစ်သောဖြင့် စမ်း၏။ ဘုရားလောင်း ဓောင်း, ငြင်းဖြင့် စမ်း၏။ ဘုရားလောင်း သန်လျက်ဖြင့် စမ်း၏။ ဘုရားလောင်း ခရုမှုတ်သော စမ်း၏။'[၁၃]

ဖော်ပြထားသော အလိုစမ်းခန်းများကို သိသာရုံ ဖော်ပြထားခြင်း ဖြစ်သည်။ ပန်းချီအကွက်ပေါင်း မည်မျှရှိမည်ကို ခန့်မှန်းကြည့်ရန်သာ ဖြစ်ပါသည်။

အင်းဝခေတ်ရောက်သော် ပျို့ကဗျာများ ပေါ်ထွန်းလာသည်။ 'ပျို့ကဗျာ'ဆိုသည်မှာ စင်စစ်အားဖြင့် ကဗျာရှည်ကြီးများပင် ဖြစ်သည်။ ပျို့ကဗျာဖွဲ့စ ကာလက ကဗျာရှည်အတွက် ဇာတ်လမ်းကို နိပါတ်တော်များမှ ဇာတ်တော် တစ်ဇာတ်ကို အခြေခံပြီး ဖွဲ့သည်။

ပထမဦးဆုံးပေါ်လာသည့် ကဗျာရှည်မှာ ရှင်မဟာရဋ္ဌသာရ ရေးသားပြုစုသည့် ဘူရိဒတ်လင်္ကာကြီး ဖြစ်သည်။ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၈၆၄ ခုနှစ်တွင် ပြုစုပြီးစီးသည်။

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

ထိုဘူရိဒတ်လင်္ကာကြီးသည် မဟာနိပါတ်တော် အဝင်အပါ ဖြစ်သော ဘူရိဒတ္တဇာတ်တော်ကို အခြေခံပြီး လင်္ကာရေးခြင်း ဖြစ်သည်။

'ဘူရိဒတ်လင်္ကာကြီးသည် အစောဆုံးလင်္ကာကြီး' ဟု ဆိုရသော်လည်း ရှင်မဟာရဋ္ဌသာရကိုယ်တိုင်က ဘူရိဒတ်ဇာတ်ပေါင်းပျို့အချီးအခန်း အပိုဒ် ၁ တွင် ဤသို့ ရေးဖွဲ့ထားသည်။

'ရှေးဆရာတို့၊ နာဂါဓိပတိ၊
ဘူရိဒတ္တ၊ ဇာတ်ဘာဝကို၊
အရအဓိ၊ မသိဝိုးဝါး၊
အမှားမှားလျှင်၊
စကားရှန့်ထူ၊ စပ်ဆန်းယူ၍၊
တောင်သူ့ပမာ၊ လူ့ပျူငှာလည်း၊
များစွာမမြွ၊ မစေ့မစုံ၊
တစ်ခန်းရုံမျှ၊ လုံးခြုံမပြီး၊
မမှီးကျမ်းဂန်၊ မမှန်အရိုး၊
အကျိုးမထင်၊ ပြုသည်မြင်သော်၊
ကြည်လင်သန့်သက်၊ တိမ်ယောင်နက်သား၊
မိုက်မြက်စင်ကြယ်၊ ရေသဖွယ်တည့်။
မှတ်လွယ်စေငှာ၊ သိသာစေချင်၊
နားဝင်စေအောင်၊ ထုံးဆောင်ပုံတူ၊
ရေးသားထုသို့၊
ရှင်မှူ,လူမှူ၊ နှစ်ပါးရှုလျက်၊
အနှ,အကြမ်း၊ အစမ်းအစုံ၊
အာဂုံအာဂါ၊ အရာသိသိ၊
လေးပေါ့ညှိ၍၊ ဝီတိရသာ၊
လင်္ကာချိုစိမ့်၊ သည်းတွင်းငြိမ့်မျှ၊
ဆိုစိမ့်သောကြောင်း၊ ငါလည်းကောင်းလျှင်၊
ခွင့်တောင်းပန်ထွာ၊ ကရုဏာဖြင့်၊
ဉာဏ်ဝါမတုံး၊ ငါ့နှလုံးကို၊
ရွှင်ပြုံး ညွတ်စေ ငြိုးသတည်း။'[၁၄]

'ရှေးဆရာများရေးခဲ့သော ဘူရိဒတ်ဇာတ်သည် မသိဝိုးဝါးဖြင့် အမှား များသည်။ စကားရှန့်ကြမ်းသည်။ အစပ်အဟပ်အဆန်းများ ပါသည်။ စုံစုံလင်လင်လည်း မရှိ။ ကျမ်းဂန်ကိုလည်း မမှီး အကျိုးမထင် ပြုသည်ကို မြင်သောကြောင့် မိမိသည် ဘူရိဒတ်လင်္ကာကြီးကို ရေးရပါသည်။'-ဟု ဆိုသည်။

ဤအဖွဲ့ကို ထောက်သော် ဘူရိဒတ်လင်္ကာကြီး မရေးဖွဲ့မီက ဘူရိဒတ်လင်္ကာတစ်ပုဒ် ရှိသည့်သဘော အဓိပ္ပာယ်ရသည်။ ဤသို့ဆိုပါက ဇာတ်ကြီး ၁၀ ဘွဲ့ အဝင်ဖြစ်သော 'ဘူရိဒတ်ဇာတ်တော်သည် မြန်မာလင်္ကာ ရှည်၏သမိုင်းအစ ဇာတ်တော်ကြီး' ဟုလည်း ဆိုနိုင်ပေသည်။

ထို အင်းဝခေတ်တွင်ပင် ရှင်အဂ္ဂသမာဓိသည် 'နေမိမဏိစိုးခန်းပျို့' 'နေမိငရဲခန်းပျို့'၊ 'နေမိဘုံခန်းပျို့' ဟူသောဇာတ်ကြီး ၁၀ ဘွဲ့ဝင် နေမိဇာတ်ကို ပျို့ ၃ စောင် ဖွဲ့သည်။

ရှင်အဂ္ဂသမာဓိပင်လျှင် 'သုဝဏ္ဏသျှံမသူဌေး ခန်းပျို့၊ သုဝဏ္ဏသျှံမ မြားမှန်ခန်းပျို့၊ သုဝဏ္ဏ သျှံမ သစ္စာခန်းပျို့'-ဟူ၍ သုဝဏ္ဏသာမဇာတ်တော်ကို ပျို့ ၃ စောင် ဖွဲ့ပြန်သေးသည်။

ဇာပေခေတ်အဆက်ဆက်တွင် ပျို့ကဗျာများ ရေးဖွဲ့ခဲ့ရာ၊ ဇာတ်ကြီး ၁၀ ဘွဲ့ပျို့ကဗျာများ ခေတ်အဆက် ပေါ်ထွန်းလာခဲ့သည်။

ဇာတ်ကြီး ၁၀ ဘွဲ့မှာ ဇာတကအဋ္ဌကထာကျမ်း မဟာနိပါတကဋ္ဌကထာများမှ ဖြစ်သည်။

ထိုဇာတ်ကြီး ၁၀ဘွဲ့အဋ္ဌကထာကို ကုန်းဘောင်မင်းဆက် ဆင်ဖြူရှင်လက်ထက်တွင် ဒန့်တိုင်ဆရာတော်က နိဿယ ပြန်ဆိုခဲ့သည်။[၁၅]

ပိဋကတ်တော်သမိုင်းတွင် 'တေမိဇာတ် အဋ္ဌကထာ နိဿယသစ်မှာ သက္ကရာဇ် ၁၁၂၅ ခုနှစ် ရတနာပူရ တတိယမြို့တည်နန်းတည် 'သိရိပဝရ သုဓမ္မ မဟာရာဇ နာနန္တဓိပတိ' တံဆိပ်နာမံ ခံသော ရတနာသိင်္ဃမြို့ နိဗ္ဗာန် ဆိပ်ဦးစေတီဒါယကာ ကုန်းဘောင် ဆင်ဖြူရှင်မင်းလက်ထက် ပင်းတလဲစိရင်စု လှည်းကူးမ ရွာဇာတိ ဒန့်တိုင်ဆရာတော် ရှင်ဂုဏလင်္ကာရ စီရင်သည်။' ဟူ၍ အစပြုပြီး၊ ဝေဿန္တရာဇာတ် အဋ္ဌကထာ နိဿယသစ်အထိပြုစုကြောင်း မှတ်တမ်းတင်ထားသည်။

နောက် ဆက်လက်ပြီး ထမ်းတင်သည်။ အဋ္ဌကထာ နိဿယမှာ ပုခန်းကြီးစီရင်စု မြိုင်ရွာ အမည်မသိ မထေရ် စီရင်သည့် နိဿယ ဖြစ်သည်။ တေမိဇာတ်အဋ္ဌကထာ နိဿယမှ ဝေဿန္တရာဇာတ်အဋ္ဌကထာ နိဿယအထိ ဖြစ်သည်။

mgyoe.com

 mgyoe.com SAMPLE BOOK

ခေတ်ကာလကို ပိဋကတ်တော်သမိုင်းတွင် အတိအကျ မဖော်ပြသော်လည်း၊ ကေနိပါတ်ဇာတ်အဋ္ဌကထာမှ အသီတိနိပါတ် အဋ္ဌကထာနိဿယများ ပြန်ဆိုခဲ့သော ကုန်းဘောင်ခေတ် ဘိုးတော်ဘုရားလက်ထက်တွင် ထင်ရှားခဲ့သည့် ဝက်ခုတ်ဆရာတော်နှင့် တစ်ဆက်တည်း မှတ်တမ်းထင်ထားသောကြောင့်[၁၆] 'ဘိုးတော်ဘုရားခေတ်'ဟု ထင်မှတ်ရန် ရှိသည်။

ဆင်ဖြူရှင်ခေတ်က ဒန့်တိုင်ဆရာတော် ပြုစုသော နိဿယများကို 'နိဿယသစ်'ဟု မှတ်တမ်းတင်ထားသောကြောင့် ထိုထက်စောသော နိဿယများ ရှိဟန်တူသည်။

မောင်မောင်ညွန့် (မန်းတက္ကသိုလ်)၏ 'မြန်မာနိုင်ငံပါဠိနှင့် ပိဋကတ်စာပေသမိုင်းသစ်'တွင်လည်း ဒန့်တိုင်ဆရာတော်အပါအဝင် ဆရာတော်များ မြန်မာဘာသာပြန်သည့် ဇာတ်ကြီး ၁ဘွဲ့အဋ္ဌကထာ နိဿယများကိုလည်း တွေ့ရသည်။[၁၇]

ဇာတ်ကြီး ၁၀ ဘွဲ့ စကားပြေကျမ်းများ အကြောင်းပြောလျှင် မင်းဘူးဆရာတော် ဦးသြဘာသ၏ ဇာတ်တော်ကြီး ၁၀ ဘွဲ့ မြန်မာပြန်ကျမ်းများသာ ပြောစရာရှိသည်။ မင်းဘူးဦးသြဘာသသည် ဇာတ်ကြီး ၁၀ ဘွဲ့လုံးကို မြန်မာပြန်ခြင်း မဟုတ်ဘဲ၊ ၈ ဘွဲ့ကိုသာ မြန်မာပြန်သည်။

သုဝဏ္ဏသာမဇာတ်တော်ကို ရှင်ပညာတိက္ခက မြန်မာပြန်ပြီး၊ ဘူရိဒတ်ဇာတ်တော်ကို ရှင်နန္ဒမေဓာက မြန်မာပြန်သည်။ ဇာတ်ကြီး ၁၀ဘွဲ့လုံးကို မြန်မာပြန်သည့် စာရင်းမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။

စဉ်	ဇာတ်တော်အမည်	ပြုစုသည့်ဆရာတော်	ကျမ်းပြီးနှစ်
၁။	တေမိဇာတ်တော်	ဦးသြဘာသ	၁၁၄၈-တပို့တွဲ
၂။	ဇနကဇာတ်တော်	ဦးသြဘာသ	၁၁၄၇-နယုန်
၃။	သုဝဏ္ဏသာမဇာတ်တော်	ရှင်ပညာတိက္ခ	၁၁၈၈-ဝါဆို
၄။	နေမိဇာတ်တော်	ဦးသြဘာသ	၁၁၄၈-ဝါဆို
၅။	မဟောသဓဇာတ်တော်	ဦးသြဘာသ	၁၁၄၆-တန်ဆောင်မုန်း
၆။	ဘူရိဒတ်ဇာတ်တော်	ရှင်နန္ဒမေဓာ	၁၁၄၈-နတ်တော်
၇။	စန္ဒကုမာရဇာတ်တော်	ဦးသြဘာသ	၁၁၄၄-ပြာသို
၈။	နာရဒဇာတ်တော်	ဦးသြဘာသ	၁၁၄၅-တန်ခူး
၉။	ဝိဓုရဇာတ်တော်	ဦးသြဘာသ	၁၁၄၅-ဝါခေါင်
၁၀။	ဝေဿန္တရာဇာတ်တော်	ဦးသြဘာသ	၁၁၄၅-တပေါင်း

ဖော်ပြပါဇယားကို[၁၈] ကြည့်လျှင် မင်းဘူးဆရာတော် ဦးသြဘာသသည် နာရဒဇာတ်တော်ကို ၁၁၄၄-ခု တန်ခူးလတွင် ရေးသားပြီးစီး၍၊ စန္ဒကုမာရဇာတ်ကို ၁၁၄၄ ခု ပြာသိုလတွင် ရေးသားပြီးစီးသောကြောင့် 'နာရဒဇာတ်တော်ကို အရင် မြန်မာပြန်သည်။'ဟု ထင်နိုင်ဖွယ် ရှိသည်။

ကျမ်းပြီးနိဂုံးများအရ နာရဒဇာတ်တော်ကို သက္ကရာဇ် ၁၁၄၄ခုနှစ် တန်ခူးလဆန်း ၁၂ရက် သောကြာနေ့တွင်[၁၉] ရေးသားပြီးစီး၍၊ စန္ဒကုမာရဇာတ်တော်ကို သက္ကရာဇ် ၁၁၄၄ ခု ပြာသိုလပြည့်ကျော် ၅ ရက် တနင်္လာနေ့တွင် ရေးသားပြီးစီးသည်။[၂၀] စန္ဒကုမာရဇာတ် ရေးသားပြီးစီးသည့် ၁၁၄၄ ခု ပြာသိုလပြည့်ကျော် ၅ ရက်နေ့သည် ခရစ်နှစ်အားဖြင့် ၁၇၈၂ နှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၂၃ ရက် ဖြစ်သည်။ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၁၄၃ ခုနှစ် နှောင်းတန်ခူးလဆုတ် ၁၃ ရက်နေ့တွင်မှ သင်္ကြန်ကျသည်။ တစ်ဖန် သက္ကရာဇ် ၁၁၄၄ ခုနှစ်တွင်လည်း သင်္ကြန်သည် နှောင်းကဆုန်လဆန်း ၁၀ ရက်နေ့တွင် သင်္ကြန်ကျပြီး၊ နှောင်းကဆုန်လဆန်း ၁၂ ရက် စနေနေ့တွင် အတာတက်သည်။

ထို့ကြောင့် ဦးကဆုန်လဆန်း ၁၃ရက် တနင်္ဂနွေနေ့ (၁၃-၄-၁၇၈၃နေ့)တွင် သက္ကရာဇ် ၁၁၄၅ ခုနှစ် ကူးသည်။ ဤသို့ သက္ကရာဇ် ၁၁၄၄ ခုနှစ်တွင် ကဆုန်လမှ သင်္ကြန်ကျသည့်အတွက် နာရဒဇာတ်တော်ရေးသည့် ၁၁၄၄ ခု တန်ခူးလဆန်း ၁၂ ရက် သောကြာနေ့သည် ခရစ်နှစ်အားဖြင့် ၁၇၈၃ ခု မတ်လ ၁၄ရက် ဖြစ်သည်။ ခရစ်နှစ်, ရက်, လ များနှင့် နှိုင်းယှဉ်ကြည့်လျှင် စန္ဒကုမာရဇာတ်ကို ၁၇၈၂ နှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၂၃ရက်တွင် ရေးသားပြီးစီးပြီး၊ နာရဒဇာတ်ကို ၁၇၈၃ နှစ် မတ်လ ၁၄ ရက်တွင် ရေးသားပြီးစီးသောကြောင့် စန္ဒကုမာရဇာတ်ကို ဦးစွာရေးသားကြောင်း မှတ်သားရပေမည်။

ဇာတကဝတ္ထုများကို '၅၅၀' ခေါ်သော်လည်း ၅၄၇ ဇာတ်သာ ရှိကြောင်းလည်း အများသိကြပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ထို ၅၄၇ ဇာတ်အတွင်းမှ ဇာတ်ကြီး ၁၀ဘွဲ့ကို ဖယ်လိုက်လျှင် ၅၃၇ ဇာတ်သာ ကျန်သည်။

၅၃၇ ဇာတ်ထဲ၌ပင် ဇာတ်ကြီး ၁၀ ဘွဲ့ထဲမှ ဇာတ်ကွက်အချို့ ပါနေသည်ကို အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရပြန်သည်။

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

နိပါတ်	ဇာတ်တော်အညွှန်း	ထုတ်နုတ်ဇာတ်ကြီး
ဧကာ	သမ္ဗသာဟာရကပဉ္စဇာတ်၁၁၀	မဟောသဓ
ဧကာ	ဂဒြဘပဥ္စဇာတ် ၁၁၁	မဟောသဓ
ဧကာ	အမရဒေဝီပဥ္စဇာတ် ၁၁၂	မဟောသဓ
ဒုက	ကကဏ္ဋကဇာတ် ၁၇၀	မဟောသဓ
ဒုက	သိရိကာလကဏ္ဏိဇာတ် ၁၉၂	မဟောသဓ
စတုက္က	ဒေဝတာပဉ္စဇာတ် ၃၅၀	မဟောသဓ
ဆက္က	ခဇ္ဇောပနကဇာတ် ၃၆၄	မဟောသဓ
ဒသက	ဘူရိပဉ္စဇာတ် ၄၅၂	မဟောသဓ
ဧကာဒသက	မေဏ္ဍကပဉ္စဇာတ် ၄၇၁	မဟောသဓ
ဝီသတိ	သိရိမန္ဒဇာတ် ၅၀၀	မဟောသဓ
ဝီသတိ	ပဉ္စပဏ္ဍိတဇာတ် ၅၀၈	မဟောသဓ
တိံသ	ဒသရက္ခသဇာတ် ၅၁၇	မဟောသဓ
ဒသက	ဇတုပေါသထိကဇာတ် ၄၄၁	ဝိဓုရဇာတ် [၂၁]

ကေနိပါတ်ဇာတ်တော်က ၅၅၀ ဇာတ်တော်အမှတ် ၁၁၀ ဖြစ်သော 'သမ္ဗသာဟာရကပဉ္စဇာတ်တော်'၌ ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထုနှင့် အတိတ်ဝတ္ထုကို ဖော်ပြသည့်အခါ 'ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဥမင်္ဂဇာတ်၌ ထင်ရှားစွာ ဖြစ်လတ္တံ့။' ဟု ညွှန်းသည်။[၂၂]

'ဥမင်္ဂဇာတ်'ဆိုသည်မှာ မဟောသဓဇာတ်တော် ဖြစ်သည်။

မဟောသဓဇာတ်တော်[၂၃] လည်ရွဲတရားစီရင်ခန်းတွင် ဤသို့ပါရှိသည်။

'ထိုသူသည် လည်ရွဲကို နမ်းလတ်သော် သျှိသျှားပွင့်နံ့သာ ရှိသည်အဖြစ်ကို သိပြီး၍၊

'သဗ္ဗသံဟာရကော နတ္ထိ၊

သုဒ္ဒံ ကင်္ဂု ပဝါ ယတိ။

အလီကံ ဘာသတိ ယံ ဓုတ္တိ၊

သစ္စမာဟ မဟလ္လိကာ။ ။'ဟု ကေနိပါတ်ကျမ်း၌ လာသော ဂါထာဖြင့် ဆို၏။

ဇာတ်တော်စဉ်အမှတ် ၁၁၁ ဖြစ်သော ဂဒြဘပဥှာ ဇာတ်တော်ကို ကေနိပါတ်၌ ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထုနှင့် အတိတ်ဝတ္ထု ဖော်ပြသည့်အခါ 'ဤဂဒြဘပဥှာဇာတ်သည် မဟာဥမင်္ဂဇာတ်၌ ထင်စွာဖြစ်လတ္တံ့။' ဟု ညွှန်းသည်။[၂၄]

ထိုဇာတ်ကို မဟောသဓဇာတ်တော် မြည်း တရားစီရင်ခန်းတွင် ဤသို့ပါရှိသည်။

"ဤ သူကောင်း ၄ ယောက်ဟို့ကို အဘယ်မှာ အရှင်မင်းကြီး ရပါချေသနည်း။" ဟု ပြက်ရယ်ပြု၏။

'ဟံစိ တုဝံ ဧဝမညာသိသေယျော၊

ပုတ္တေန ပိတာတိ ရာဇသေဋ္ဌ။

ဟန္ဒဿတရဿ တေ အယံ၊

အဿတရဿဟိ ဂဒြဘောပိတာ။ ။'

-ဟု ကေနိပါတ်ကျမ်း၌လာသော ဂါထာဖြင့် ဆို၏။[၂၅]

ဤသာဓကဇာတ်တော် ၂ ဇာတ်ကို ထုတ်ပြသည့် အတိုင်း ကျန်သောဇာတ်တော်များမှာလည်း ဤအတိုင်းပင် ဖြစ်သည်။

ဇာတ်ကြီး ၁၀ ဘွဲ့ကို 'အဆင့်မြင့်လေ့လာမည်။' ဆိုလျှင် မင်းကွန်းတိပိဋကဓရဆရာတော် အရှင်ဝိစိတ္တသာရာဘိဝံသ၏ ဇာတ်ကြီး ၁၀ဘွဲ့ ဟောစဉ်တရားတော်များကို ခြင်းချန် မထားသင့်ပေ။ ဆရာတော်သည် တေမိယဇာတ်တော်ကို ၁၃၂၃ ခုနှစ် နတ်တော်လပြည့်နေ့တွင် စတင်ဟောခဲ့သည်။ ထိုဟောစဉ်တရားတော်များကို တိပိဋကနိကာယအဖွဲ့မှ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေထားပြီး ဖြစ်သည်။

မင်းကွန်းဆရာတော် ဇာတ်တော်များ ဟောကြားတော်မူပုံများကို မဟာနာရဒဇာတ်တော် ပုံနှိပ်စာအုပ် အမှာစာတွင် ဤသို့ ရေးသားထားသည်။

'မင်းကွန်းတိပိဋကဓရ ဆရာတော်ဘုရားကား ဘုရားဟော ပိဋကတ်တော်များကို တစ်လုံးတစ်ပါဒမျှ မကျန်စေဘဲ အပြည့်အစုံ ဟောကြားတော်မူခြင်း ဖြစ်သည်။ ×××× ဆရာတော်ကြီးသည် ဇာတ်တော်များကို ဟောရာတွင် ဇာတ်လမ်းရေလည်ရုံ ခြုံငုံဟောပြခြင်းမျိုးမျှ ဟောကြားတော်မူခြင်း မဟုတ်ပေ။ ၂ နာရီ-၃ နာရီဖြင့် အပြီးဟောကြားသော တရားတော်များလည်း မဟုတ်ပေ။ ပါဠိတော်ဂါထာများနှင့်တကွ အဋ္ဌကထာပါဠိများကိုပါ အဝိုကျက်မှတ် ရွတ်ဆိုဟောကြားခြင်း၊ အနက်ပြန်ဆိုခြင်း၊ အဓိပ္ပာယ်ရှင်းလင်းပေးခြင်း-စသည်ဖြင့် ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ဟောကြားတော်မူခြင်း ဖြစ်သည်။'[၂၆]

'ဟောစဉ်တရား'ဆိုသော်လည်း မည်သို့သော ဟောစဉ်တရားများ ဖြစ်သည်ကို ရှင်းလင်းထားသည်။

မင်းဘူးဆရာတော် ဦးဩဘာသအပါအဝင် ဆရာတော်များ မြန်မာဘာသာပြန်ဆိုထားသော ဇာတ်ကြီး ၁၀ ဘွဲ့နှင့် မတူညီပုံကိုလည်း သုဝဏ္ဏသာမဇာတ်တော် ပုံနှိပ်စာအုပ်နိဒါန်းတွင် ဤသို့ မှတ်ချက်ပြုထားသည်။

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

'မင်းဘူး ဦးသြဘာသ ဆရာတော်တို့သည် စာတ်တော်ကြီး ၁၀ ဘွဲ့ကို ဝတ္ထုသွားမပျက်ရအောင် သတိဆောင်၍ မြန်မာစာဖတ်ပရိသတ်အတွက် ရည်ရွယ်ရေးသားခဲ့ကြပါသည်။ သို့သော် မင်းကွန်း တိပိဋကဓရ ဆရာတော်ကြီးကား ဘုရားဟောပါဠိတော်ကို တစ်လုံးတစ်ပါဒမျှ မကျန်ရစေဘဲ အပြည့်အစုံ ဟောကြားတော်မူခြင်း ဖြစ်ပါသည်။'[၂၇]

ဇာတ်တော်များကို မြတ်စွာဘုရားသည် အကြောင်းတိုက်ဆိုင်သည့်အခါ ပန်ကြားသူရှိလျှင် ဟောကြားတော်မူသည်။ ဇာတ်တော်များအနက် အစောဆုံး ဟောကြားတော်မူသော ဇာတ်တော်မှာ ဇာတ်တော်ကြီး ၁၀ ဘွဲ့ဝင် မဟာနာရဒဇာတ်တော် ဖြစ်သည်။

မဟာနာရဒဇာတ် ဟောကြားတော်မူသောအချိန်သည် မြတ်စွာဘုရား မိဂဒါဝုန်တောတွင် ပထမဝါဆိုပြီးနောက် ဟောကြားတော်မူသောဇာတ်တော် ဖြစ်သည်။

မြတ်စွာဘုရားသည် ဘုရားဖြစ်ပြီး၍ ဝါဆို လပြည့်နေ့၌ မဟာဗောဓိမှ ဗာရာဏသီပြည်အနီး မိဂဒါဝုန်တောသို့ကြွ၍ ပဉ္စဝဂ္ဂီ ၅ ဦးအား ဓမ္မစကြာတရား ဟောကြားတော်မူပြီး ဝါကပ်တော်မူသည်။ ထို ဝါတွင်း၌ ယသဝဂ္ဂီ၊ ဘဒ္ဒဝဂ္ဂီတို့ကိုလည်း ချွတ်တော်မူပြီး၍ ဝါကျွတ်လတ်သော် ပဉ္စဝဂ္ဂီ၊ ယသဝဂ္ဂီ၊ ဘဒ္ဒဝဂ္ဂီ ရဟန်းတို့ကို အရပ်မျက်နှာ အသီးသီး မြို့ရွာဇနပုဒ်တို့ကို စေလွှတ်ပြီး သာသနာပြုစေ၏။ မြတ်စွာဘုရားမှာမူ ဥရုဝေလတောသို့ တစ်ပါးတည်း ကြွတော်မူ၏။

ထိုတော၌ 'တပည့် ၅၀၀ရှိသော ဥရုဝေဠကဿပ၊ တပည့် ၂၅၀စီရှိသော နဒီကဿပ၊ ဂယာကဿပ' ဟူသော ရသေ့ညီနောင် ၃ ဦး ရှိ၏။ သူတို့သည် မိမိတို့ကိုယ်ကို မိမိတို့ 'ရဟန္တာ' ဟု မှတ်လျက် မီးပူဇော်ခြင်းစသော အတ္တကိလမထကို အားထုတ်၍ နေကြလေသည်။ မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုရသေ့ညီနောင် ၃ဦးနှင့် တပည့် ၁၀၀၀တို့ကို ဆုံးမတော်မူလေ၏။

'ရသေ့ညီနောင် ရှင်၁၀၀၀ကို ဆုံးမတော်မူသည်။' ဟူ၍ ဟောပြောရေးသားနေကြခြင်းမှာ ထိုကဿပညီနောင် ၃ ဦးနှင့် တပည့်များကို ဆုံးမခန်း ဖြစ်သည်။

မြတ်စွာဘုရားသည် ကဿပညီနောင်နှင့် တပည့်များကို ဆုံးမပြီးလျှင် ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးရှိရာ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ ထိုရသေ့များနှင့် ကြွတော်မူ၏။ မြတ်စွာဘုရား 'ဘုရားအဖြစ်ရောက်သော် သူ၏ပြည်သို့ ကြွရောက်ပါရန်' ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးက ပန်ကြားဖူး၏။ မြတ်စွာဘုရားကလည်း 'ကြွလာမည်ဖြစ်ကြောင်း' ပဋိညာဉ်စကား ဆိုထားဖူး၏။ ထိုပဋိညာဉ်စကားရှိသောကြောင့် ကြွလာခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

မြတ်စွာဘုရားနှင့် ရသေ့ညီနောင်တို့သည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ‌ဲ့နွယ်ချိုတောအတွင်း၌ သီတင်းသုံးနေကြလေ၏။ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးသည် ပရိသတ်အခြွေအရံတို့ဖြင့် နွယ်ချိုတောသို့လာပြီး ဖူးမြော်လေ၏။ ပရိသတ်အတွင်းရှိ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်

'ဥရုဝေဠကဿပတည်း ရဟန်းကြီး၏တပည့်လော။ ယင်းသို့မဟုတ်မူ ရဟန်းကြီးတည်း ဥရုဝေဠကဿပ၏တပည့်လော။ ငါတို့ အဘယ်အကြောင်းဖြင့် သိကြရမည်နည်း။' ဟု တွေးတော သံသယဖြစ်ကြလေ၏။

မြတ်စွာဘုရားသည် ပရိသတ်၏သံသယကို ပယ်ဖျောက်ရန်အတွက် ဥရုဝေဠကဿပအား "သင်တို့ပူဇော်မြဲဖြစ်သော မီးပူဇော်ခြင်းကို အဘယ်ကြောင့် စွန့်ပစ်သနည်း။' ဟု မေးတော်မူ၏။

ထိုအခါ ဥရုဝေဠကဿပက "မီးပူဇော်ခြင်းသည် အဆင်း၊ အနံ့၊ အရသာ ကြိုက်နှစ်သက်သော မိန်းမရတနာတို့ကို အလိုရှိသောကြောင့် ပူဇော်ခြင်း ဖြစ်၏။ ထိုကာမဂုဏ်တို့သည် 'အညစ်အကြေး'ဟု သိသောကြောင့် မီးပူဇော်ခြင်းကို စွန့်လွှတ်ခြင်း ဖြစ်၏။" ဟု လျှောက်ပြီး၊ "မြတ်စွာဘုရားသည်သာ မိမိ၏ ဆရာ ဖြစ်ပါပေ၏။ မိမိသည် မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်ဖြစ်ပါပေသည်။" ဟု ပရိသတ်ရှေ့မှောက်တွင် ဆိုပြီး မြတ်စွာဘုရား ခြေတော်အစုံကို ဦးခိုက်ကြလေ၏။

ဥရုဝေဠကဿပသည် တန်ခိုးများပြပြီး မြေပြင်ရောက်လာလျှင် မြတ်စွာဘုရား၏ ခြေတော်အစုံကို ဦးခိုက်နေသည်ကို ပရိသတ်မြင်လေသော်၊ 'မြတ်စွာဘုရားသည် ဥရုဝေဠကဿပ၏အယူမှားကို ဆုံးမနိုင်ပေသည်။'ဟု မြတ်စွာဘုရား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို ချီးမွမ်းကြလေ၏။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားက 'ဥရုဝေဠကဿပကို ရှေး နာရဒဗြဟ္မာ ဖြစ်တော်မူစဉ်ကလည်း ဆုံးမဖူးလေပြီ။"ဟု မိန့်ကြားလေ၏။ ထိုအခါ ပရိသတ်အပေါင်းက တောင်းပန်လတ်သည်ဖြစ်၍ နာရဒဇာတ်တော်ကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။[၂၈]

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

ဇာတ်တော်များကို ကေနိပါတ်, ဒုကနိပါတ် စသည်ဖြင့် စီစဉ်ခြင်းမှာ 'ပထမဦးဆုံးဟောသော ဇာတ်တော်ကို ကေနိပါတ်–ဟု သတ်မှတ်ခြင်း မဟုတ်ကြောင်း။'ကို ပြည်ဆရာတော် ပြုစုသည့် 'ဇာတ်ပါဠိတော် နိဿယ–ကျမ်းဦးမှတ်ဖွယ် နိဒါန်း'တွင် ဤသို့ ရေးသားထားသည်။

'ကေကနိပါတ်က စတင်၍ ဟောကြားခြင်းကြောင့် ကေကနိပါတ်ကို ပထမထား၍ သင်္ဂါယနာတင်တော်မူကြခြင်း မဟုတ်ပါ။ စင်စစ်အားဖြင့် ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည် ဘုရားမဖြစ်မီက ဗိမ္ဗိသာရမင်းအား 'ဘုရားဖြစ်သည့်အခါ မင်းကြီးထံသို့ ပထမဆုံး ကြွလာပါမည်။'ဟု ဝန်ခံချက်နှင့်အညီ၊ ဘုရားဖြစ်၍ ၆ လအတွင်းမှာ ကဿပညီနောင် ၃ ဦးနှင့် တပည့်ရဟန္တာ ၁၀၀၀ နှင့်အတူ ရာဇဂြိုဟ်သို့ကြွ၍ ဂါထာပေါင်း ၁၉၃ ဂါထာဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှာဖြစ်သည့် မဟာနိပါတ် နာရဒဇာတ်တော်ကို ပထမဆုံး ဟောတော်မူခဲ့ပေသည်။'[၂၉]

မုံရွေးဇေတဝန်ဆရာတော်သည် 'တတ်စိမ့်တွေလာ' ချီ ပိုဒ်စုံရတုဖြင့် မေးလိုသည်များကို မေးခဲ့သည်။ ထိုအမေးတွင်

'တတ်စိမ့်တွေလာ၊ သမိုက်ဖြာပိမ့်၊
မြေချာအထု၊ ဖမ္ဗူတမ်းခွန်၊
သူမြတ်မွန်တို့၊
ဉာဏ်ဇာနည်ဖြင့်၊ ဖြေကုန်လင့်လော့။
ရင့်ဆယ်စောင်ခေါ်၊ ဇာတ်တော်တို့တွင်၊
ဘယ်သည်လျှင်မူ၊
အလျှင်ပထမ၊ ဖြစ်ထသနည်း။'[၃၀]

ဆရာတော်က 'ရင့်မာတစ်ကျိပ်'ဟု ပြောနေကြသည့်ဇာတ်တော်များကို 'ရင့်ဆယ်စောင်ခေါ်'ဟု ရည်ညွှန်းမေးထားသည်။

ထိုအမေးကို ကြည့်ကန်ရှင်ကြီးက 'တွေလာတတ်ဖွယ်၊ သမိုက်သွယ်လျက်' ချီ ပိုဒ်စုံရတုဖြင့် ပြန်ဖြေခဲ့သည်။ အဖြေမှာ

'နေရောင်သဖွယ်၊ သူမြတ်နွယ်တို့၊
ဉာဏ်ကျယ်အခွင့်၊ နာကုန်လင့်လော့။
ရင့်ဆယ်စောင်မှတ်၊ မိန့်တော်မြတ်မူ၊
ဇာတ်တွင်အစ၊ နာရဒတည့်။'[၃၁]–ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

ဇာတ်ကြီး ၁၀ဘွဲ့တွင် စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော ဇာတ်တော်တစ်ခုမှာ ဝေဿန္တရာဇာတ် ဖြစ်သည်။

ဝေဿန္တရာမင်းကြီးသည် ပစ္စယဆင်ဖြူတော်ကို လှူလိုက်မိသဖြင့် ပြည်သူများက မကြည်ဖြူကြပေ။ ဝေဿန္တရာမင်းကြီးကို တိုင်းပြည်မှ နှင်ထုတ်ရန် ပြည်သူများက တောင်းဆိုသောကြောင့် ခမည်းတော်က တိုင်းပြည်မှ နှင်ထုတ်ရသည်။ ဝေဿန္တရာမင်းကြီးသည် မိဖုရား မဒ္ဒီဒေဝီ, သားတော် ဇာလိ, သမီးတော် ကဏှာဇိန်တို့နှင့် အတူ ဟိမဝန္တာသို့ ထွက်ခဲ့ရသည်။ စေတမင်းသားတို့က ဝေဿန္တရာမင်းကြီးကို 'ဝင်္ကပါ'ခရီးကို ညွှန်ပြကြရာ၊ 'အလွန်ကြည်နူးဖွယ်ကောင်းသည်။'ကို ဤသို့ တွေ့ရသည်။

"ပြည်ထဲသခင်အရှင်မင်းကြီး။ နံ့သာပင်ဖို့ ညိုသော အရောင်ဖြင့် ဤကမြင်သော ထိုတောင်သည် လူဘောင်၌ တွင်သည်ကား ပန်းမန်ရှိသောကြောင့် 'ဂန္ဓမာဒန'အမည်ရှိ၏။ ဤမှ မြောက်အရပ်သို့ ထိုတောင်ကိုဦးတည်လျက် ကြွတော်မူလော့။ ထိုဂန္ဓမာဒနတောင်သို့ ရောက်လျှင် မြောက်အရပ်၌ ထူးမြတ်သော သစ်ပင်ရိပ်တို့ဖြင့် စိတ်နှလုံး ပြန့်ပြောဖွယ်ရှိသော 'ဝေပုလ္လ'အမည်ရှိသော တောင်ကို ညိုရောင်မှိုင်းမှိုင်း မြင်တော်မူလတ္တံ့။ ×××××× ထို မုစလိန္ဒာ အိုင်သို့ ရောက်သောအခါ အရှေ့မြောက်သို့ မျှော်လျှင် ကောင်းကင်အလုံး ကြိုး၍ မိုးဦးအချိန်၌ တိမ်လိပ်တိမ်တောင် ညိုရောင်ထပ်ထပ် ယှက်သကဲ့သို့ ရွက်ညိုဆိုင်းဆိုင်း ခက်ကိုင်းဖြိုးဖြိုး အသီးအပွင့်ကိုဆောင်လျက် လမ်းမြောင် ၂ ဖက်တို့၌ ယှက်ကူးမိုးကာ၍ နေဇာမြက်စိမ်းစိမ်း မြရည် လိမ်းသကဲ့သို့ ခပ်သိမ်းစုံခြေ မြေပြင်အလုံး ဖုံးလွှမ်းသဖြင့် စိတ်ဝမ်းမဆည်နိုင်အောင် မြိုင်တောစိမ့်တောကြီးကို မြင်တော်မူလတ္တံ့။ ထိုတော၌ ရာသီအလိုက်ပွင့်သော သစ်ပင်ထက် တွန်မြူးရင့်ကျူး အထူးသောငှက်သံများ ကိုလည်း ကြားတော်မူလတ္တံ့။ ထိုကြောက်မက်ဖွယ် နက်စွာသောတောကြီးသို့ သားဟင်းမျိုးကို အလိုရှိသော ကေသရရာဇာခြင်္သေ့မင်းသည် ရဲရင့်စွာဝင်ဘိသကဲ့သို့ အရှင်မင်းကြီးသည်လည်း ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့ခြင်းမရှိဘဲ ရဲရင့်တော်မူလျက် လူတစ်ယောက်သွားလောက်ရုံ မြက်ချုံနွယ်ဆီးသော ခရီးမြောင်ခရီးကွေ့ အရှေ့မြောက်သို့ ကြွဝင်တော်မူလေလော့။ ထိုတောတောင်သည် မြောင်ကြား ချောက်ကြား ကမ်းပါးတောင်ယံသို့ ကွေ့လည်၍ သွားရသောကြောင့် 'ဝင်္ကပါ'အမည် တွင်၏။

mgyoe.com

''ထိုဝက်ပါတောင်၌ တောင်မြောင်ချောက်ကြားတို့မှ စီးလာသော မြစ်ငယ်ချောင်းငယ်တို့၏ အထက်အညာသို့ရောက်လျှင် ရေစံတက်, ကြည်းခံတက်ပင်တို့ဖြင့် ဝန်းရံလျက် ဈာန်သမာပတ်ရသော ရသေ့ ရဟန်းတို့၏ သောက်ရိုးရာ၊ ကြာမျိုး ၅ပါးတို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော၊ ၄ ထောင့်ကျယ်စွာ ဆိပ်ကမ်းသာသော ရေကန်ကြီးကို တွေ့တော်မူလတ္တံ့။ ထိုရေကန်သည် အလွန်ပျံ့မွှေးအေးကြည်လျက် နက်စွာသောရေသည် ရှိ၏။ ငါးကြီးတို့ ပျော်မြူးရာလည်း ဖြစ်၏။ ထိုရေကန်ကြီးကို အမှီပြု၍ အရှေ့မြောက် မနီးမဝေးတွင် မြေပြင်အခင်းအကျင်း သန့်ရှင်းသင့်တော်ရာ၌ နေရာသခ်မ်းဆောက်၍ ကြောက်ရွံ့ ထိတ်လန့်ခြင်းမရှိ သတိထက်ကြပ်မပြတ် နေ့ညလုံ့လပြုလျက် တောသစ်သီးသစ်ဖုတို့ဖြင့် အသက်မွေး၍ နေတော်မူလော့။''[၃၂]

မြန်မာနိုင်ငံတွင် အချို့အရပ်ဒေသများ၌ ဝက်ပါခင်းသည့် ဓလေ့များရှိသည်၊-ဟု သိရသည်။ 'ဝက်ပါ' ဆိုသည်မှာ ဝေဿန္တရာဇာတ်တော် ဝနပ္ပဝေသနခန်းတွင် လာသော ဝက်ပါ ဖြစ်သည်။

ဤဝက်ပါ၏ အကွေ့အကောက် သဘာဝများကို မြေပြင်တွင် အကွက်ဖော်ပြီးဆောက်ကာ ဝက်ပါခင်းသည့် ပွဲတော်များ ကျင်းပတတ်ကြသည်။ ဝါးများဖြင့် ဝက်ပါအကွက်များ ပနွက်ချသည်။ ဝါးတိုင်များကို ရင်စို့လောက် အကန့်ရိုက်ပြီး ရာဇမတ်များ ကာရသည်။ လမ်းများကိုလည်း လူ ၂ ယောက် ရှောင်နိုင်အောင် ကာရသည်။ ဝက်ပါ၏ အလယ်မှာ မြတ်စွာဘုရားကျောင်းဆောင် ရှိသည်။ မြတ်စွာဘုရားကျောင်းဆောင်ထိ အရောက်သွား၊ ဘုရားဖူးပြီး ပြန်ထွက်ရမည်ဖြစ်သည်။ ဘုရားကျောင်းဆောင်ရောက်အောင် လမ်းမမှားဘဲ သွားရပေမည်။ သို့သော် လမ်းများ မှားအောင် အပိတ်များအဆို့များနှင့် ပိတ်ဆို့ကာရံထားသည်။ သို့သော် ဘုရားကျောင်းဆောင်ရောက်သည့် လမ်းအမှန်တော့ ရှိသည်။ မျက်စိလည်အောင် တမင်ဖန်တီးထားခြင်း ဖြစ်သည်။

အကွက်ရိုက်သည့်အခါ ၆ ပြည်ထောင် အကွက်ရိုက်ရသည်။ အချို့အရပ်များတွင် ၁၆ ပြည်ထောင် နေအောင် အကွက်ရိုက်နိုင်သော်လည်း၊ အချို့ဒေသများတွင် ၁၀ ပြည်ထောင်, ၈ ပြည်ထောင်သာ ရိုက်ကြသည်။

ဝက်ပါခင်းပွဲကို တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း ၁၀ ရက်ကျော်လျှင် စတင်တတ်ကြသည်။ တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်, လပြည့်ကျော် ၁ ရက်-၂ ရက်ထိ ကျင်းပကြသည်။ ဝက်ပါထဲ ဝင်သည့်အခါ တဝဲဝဲတလည်လည်နှင့် လမ်းပျောက်နေသူများလည်း ရှိသည်။ လမ်းမှား တမင်ညွှန်သည်ကို လမ်းမှန်ထင်ပြီး ဝင်မိ၍ ဘုရားကျောင်းဆောင် မရောက်နိုင်ဘဲ ဖြစ်နေသူများလည်း ရှိသည်။ တဝဲလည်လည်ဖြစ်နေ, လမ်းမှားနေ, လမ်းပိတ်၍ ပြန်လှည့်နေရသည်များ ဖြစ်လျှင် ပထမ ပျော်သလိုလို ရှိနေကြသည်။ ကြာလာသော် မျက်ရည်တဝဲဝဲနှင့် အကူအညီတောင်းနေသူများလည်း ရှိသည်။

ပြည်ခရိုင် ရွှေတောင်မြို့ ရွှေနတ်တောင်ဘုရားအနီးတွင် ဝက်ပါတစ်ခု, အင်းဝဘက်တွင် ဝက်ပါတစ်ခု, မော်လမြိုင်မြို့ လေယာဉ်ကွင်းအနီး ကုသိနာရုံဘုရားတွင် ဝက်ပါတစ်ခု ထင်ထင်ရှားရှား အုတ်ရိုးများဖြင့် ပြုလုပ်ထားသည်။-ဟု မှတ်တမ်းများတွင် တွေ့ရသည်။[၃၃] ယခုအခါ ဝက်ပါခင်းပွဲများ ပျောက်ပျက်လု ဖြစ်နေပြီဖြစ်၍ ထိုအုတ်ရိုးဝက်ပါများ ရှိ,မရှိ မပြောနိုင်တော့ပေ။

ဝေဿန္တရာဇာတ်တော်နှင့်ပတ်သက်၍ စိတ်ဝင်စားဖွယ် ပွဲတစ်ခုမှာ ရှင်မာလဲပွဲနှင့် ဆက်စပ်နေသည်။ ရှင်မာလဲပွဲသည်လည်း တန်ဆောင်မုန်းလတွင် ကျင်းပပြုလုပ်သည်။ မြန်မာမင်းအုပ်ချုပ်ပုံစာတမ်း ပြုစုသူ ဦးတင်က ကျမ်းပြီးနှစ်, ကျမ်းပြီးလကို ဤသို့ ရေးသည်။

'အကြမ်းပြီးလစ်၊ သက္ကရာဇ်ကား၊
တစ်နှစ်ရှစ်လေး၊ စဉ်သင့်ရေးလိမ့်။
ရှေးပေါ်ရာဇာ၊ 'သရဒ'ခေါ်တုန်း၊
တန်ဆောင်မုန်းဝယ်၊ လူမုန်းတတ်လှ၊
'ကျီး'ခေါ်ကြသား၊ ကာကသတ္တဝါ၊
တာရာထိန်ဆဲ၊ ကထိန်ပွဲလျှင်၊
ရှင်မာလဲပွဲ၊ တန်ဆောင်ပွဲက၊
ပွဲကြီးသုံးဖြာ၊ ကြုံကြိုက်ပါလိမ့်။'[၃၄]

သက္ကရာဇ် ၁၂၈၄ခုနှစ် တန်ဆောင်မုန်းလ ဖြစ်သည်။ တန်ဆောင်မုန်းလတွင် 'ကထိန်ပွဲ, ရှင်မာလဲပွဲ, တန်ဆောင်တိုင်ပွဲ' ဟူ၍ ပွဲကြီး ၃ ဖြာ ကြုံကြိုက်ပါလိမ့်မည်။-ဟု ရေးသည်။ ၁၂ ရာသီပွဲတော်များတွင် တန်ဆောင်မုန်းလအတွက် ကထိန်ပွဲသာ မှတ်တမ်းတင်ကြသည်။ ယခု ရှင်မာလဲပွဲ ထည့်ထားသည်။

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

ရှင်မာလဲပွဲ ဖြစ်ပေါ်လာပုံမှာ ဤသို့ဖြစ်သည်။

လွန်လေပြီးသောအခါ ရှင်မာလဲရဟန္တာ အရှင်မြတ်သည် လက်ာဒီပ သီဟိုဠ်ကျွန်း ကမ္ဘောဇရွာကို မှီ၍ ရောဟဏဇနပုဒ်တွင် သီတင်းသုံးတော်မူ၏။ ထို ရှင်မာလဲမထေရ် ငရဲပြည်သို့ကြွ၍ ငရဲတွင် ဒုက္ခခံစားနေရသူများကို မြင်၏။ ငရဲသားများက "မိမိတို့ ဆွေမျိုးများအား အလှူဒါနပြု၍ မိမိတို့အတွက် ရေစက်သွန်းချ အမျှဝေ ပေးရန်" ရှင်မာလဲမထေရ်မြတ်ကို မှာလိုက်၏။ မထေရ်မြတ်လည်း လူ့ပြည်ရှိ ယင်းတို့၏ ဆွေမျိုးများအား မှာကြား၍ အလှူဒါနပြုလုပ်စေရာ ငရဲခံရသူတို့ ငရဲမှလွတ်၍ လူ့၊ နတ် သတ္တဝါတို့၏အဖြစ်ကို ရ၏။

တစ်နေ့တွင် ရှင်မာလဲမထေရ်သည် ကမ္ဘောဇရွာသို့ ဆွမ်းခံကြွတော်မူရာတွင် ထိုရွာမှ ဆင်းရဲသားတစ်ယောက်သည် ရေချိုးသောရေကန်မှ ခူးလာသော ကြာညိုပန်း ၈ ပွင့်ကို ရှင်မာလဲအား လှူဒါန်းလိုက်လေသည်။ ထိုအခါ ရှင်မာလဲမထေရ်သည် တာဝတိံသာနတ်ပြည်ရှိ စူဠာမဏိ စေတီသို့ သွားရောက်လှူဒါန်းလေသည်။ စေတီရင်ပြင်တော်တွင် သိကြားမင်းနှင့် တွေ့ရာ၊ ရှင်မာလဲမထေရ်က "စူဠာမဏိစေတီအား အရိမေတ္တေယျဘုရားလောင်းနတ်သား လာ၍ ဖူး၊မဖူး။" မေးမြန်းလေသည်။ သိကြားမင်းက "အရိမေတ္တေယျဘုရားလောင်းသည် ၇ ရက် ၁ ကြိမ် လဆန်း၊ လဆုတ် ဥပုသ်သီတင်းရက်များတွင် လာရောက် ဖူးမြော်ကြောင်း။" လျှောက်ထားလေသည်။

ထိုစဉ် တုသိတာနတ်ပြည်၌ စံနေသော မေတ္တေယျဘုရားလောင်းသည် အခြွေအရံများစွာဖြင့် စူဠာမဏိစေတီသို့ ဖူးရန် ရောက်ရှိလာ၏။ မေတ္တေယျဘုရားလောင်းသည် စူဠာမဏိစေတီအား လှည့်ပတ်ဖူးမြော်ပြီး ရှင်မာလဲမထေရ် ထံပါး ရောက်လာ၏။

ဘုရားလောင်းနတ်သားက "လူ့ပြည်တွင် လူတို့ နေထိုင်ကျင့်ကြံပုံ"ကို မေးမြန်းရာ၊ ရှင်မာလဲမထေရ်က "လူ့ပြည်တွင် တရားမရှိ။ မိစ္ဆာပြုမူသူ များကြောင်း။"နှင့် "မက်၊ဖိုလ်လိုသူများကလည်း ကောင်းမှုကုသိုလ်ပြု၍ အရိမေတ္တေယျဘုရားလောင်းပွင့်လျှင် ဖူးတွေ့ရန် တောင့်တ ကြကြောင်း။" ဖြေကြားလေသည်။

ထိုအခါ ဘုရားလောင်းနတ်သားက "မိမိ ဘုရား ဖြစ်ချိန်တွင် ဖူးတွေ့လို၍ ကျွတ်တမ်းဝင်လိုသူများသည် ဂါထာ ၁၀၀၀ ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော ဝေဿန္တရာ ဇာတ်တော်ကြီးကို တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့တိုင်း နာယူ ကြရန်" ရှင်မာလဲမထေရ်အား လျှောက်ထားလေသည်။ ထိုသို့နာယူရာတွင် "ဆီမီး၊ တံခွန်၊ နံ့သာတို့နှင့်အတူ ပဒုမ္မာကြာ၊ ကြာညို၊ အောင်မဲညိုပန်း၊ ထမင်းဆုပ် စသည် တို့ကို ၁၀၀၀စီပူဇော်၍ ဝေဿန္တရာဇာတ်တော်ကို တစ်နေ့ တည်းနှင့် အပြီးနာယူကြပါရန်။"-လျှောက်ထားလေသည်။ "ဤကဲ့သို့ လိုက်နာဆောင်ရွက်သူများသည် မိမိ ဘုရား ဖြစ်သောအခါတွင် ဖူးမြော်၍ ကျွတ်တမ်းဝင်ကြရမည်။"- ဟု မှာကြားလျှောက်ထားလေသည်။

ရှင်မာလဲမထေရ်လည်း နတ်ပြည်မှ လူ့ပြည်သို့ ဆင်းသက်ခဲ့၍ ဘုရားလောင်းနတ်သား မှာကြားသမျှကို လူ့ပြည်ရှိ ဒကာ၊ဒကာမအပေါင်းတို့အား ပြန်လည်မိန့်ကြား လေသည်။ ။ ထိုအခါမှစ၍ တန်ဆောင်မုန်းလတွင် ရှင်မာလဲပွဲ ကျင်းပသည်။-ဟု ဆိုကြလေသည်။[၂၅]

ရှင်မာလဲပွဲကျင်းပရာတွင် ဆီမီး၊ တံခွန်၊ ကြာပန်း၊ အောင်မဲညိုပန်း၊ ထမင်းဆုပ် စသည်တို့ကို ၁၀၀၀ စီပူဇော်၍ ဂါထာ ၁၀၀၀ ရှိသော ဝေဿန္တရာဇာတ်တော်ကြီးကို မနာယူမီ ၁ ရက်ကြို့တင်၍ ရှင်မာလဲဝတ္ထုကို ဦးစွာ နာယူ ရသည်။ ထို့ကြောင့် ရှင်မာလဲဝတ္ထုတွင် ဤသို့ ရေးသား ထားသည်။

"ဝေဿန္တရာ ၁၃ပိုင်းကို တစ်နေ့ မိုးချုပ် နာလိုသော သူတို့သည်ကား ဤရှင်မာလဲဝတ္ထုကို ယမန်နေ့ညက ဖတ်စေ၍ ရှိသေစွာနာကြပြီးမှ ထိုညဉ့် မိုးသောက်၍ မျက်လဲစင်မှ၊ ဝေဿန္တရာဝတ္ထုကို စ၍ ဖတ်စေလျှင် ရှိသေစွာ နာကုန်ရာသတည်း။ ဝေဿန္တရာဝတ္ထုကိုကား တစ်နေ့ချင်း ပြီးအောင် ဖတ်ကုန်ရာသတည်း။[၂၆]

မော်ပိဆရာသိန်းကြီးက ပေါရာဏဒီပနီ ဒုတိယတွဲ တွင် သူကြုံရသော ရှင်မာလဲပွဲကို ဤသို့ ရေးသားထား သည်။

"ထိုရှင်မာလဲပွဲတော်သည် ရှေးအခါက အမြို့မြို့ အရွာရွာတို့၌ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့် ကျရောက်လျှင် လှူဒါန်းမြဲ ဖြစ်သည်။ ယခုအခါ အောက်မြို့ကျေးရွာ များတွင် ပပျောက်လျက် အထက်မြို့ကျေးရွာများ၌ ပူဇော် ကြသည်ကို တွေ့မြင်ရလေသည်။ အယုဒ္ဓယပြည်ယွန်း ၅ မြို့နယ်တွင် တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်အခါ ရှမ်းယွန်းဘုန်းကြီး တို့သည် တရားဟောပလ္လင်ထက်က ဝေဿန္တရာဇာတ်ဝတ္ထု ပေစာကို ဖတ်၍ လူအများတို့ ဟောကြားသည်ကို တွေ့မြင် ခဲ့ဖူးပါသည်။[၂၇]

mgyoe.com

အောက်မြို့အောက်ရွာတွင် ရှင်မာလဲပူဇော်ပွဲ ပပျောက်သည်ဆိုသော်လည်း ထားဝယ်မြို့၌ ကျင်းပလျက် ရှိကြောင်း သိရသည်။

ထားဝယ်မြို့၌ ရှင်မာလဲ ပွဲကျင်းပပုံအကြောင်းကို ထားဝယ်ဇာတိ အငြိမ်းစား အရှေ့တိုင်းပညာကထိက- ဦးကျော်ရှိန်က အရှေ့တိုင်း ပညာစတုတ္ထနှစ် ပို့ချစာအုပ်တွင် ထားဝယ်ဒေသတွင် ဆီမီး ၁၀၀၀၊ ကြာပန်း ၁၀၀၀၊ ဝါဆိုပန်း၊ နှင်းဆီပန်း၊ စံပယ် စသည် ၁၀၀၀၊ တံခွန် ၁၀၀၀၊ ကုက္ကား ၁၀၀၀၊ ထီး ၁၀၀၀၊ ထမင်းဆုပ် ၁၀၀၀ ဖြင့် ရှင်မာလဲပူဇော်ပွဲ ပြင်ဆင်ကျင်းပ၏။-ဟူ၍ ရေးသား ထားသည်။[၃၈]

ရခိုင်ပြည်နယ်တွင် ရှင်မာလဲပွဲပူဇော်ပုံကို အရှင်စက္ကိန္ဒက 'ရခိုင်ယဉ်ကျေးမှုများ ၂' တွင် 'ဝေဿန္တရာဇာတ်တော်လာ ဂါထာ ၁၀၀၀ ကို ပူဇော်မည့်ပွဲ ဖြစ်၍ ပူဇော်ဖွယ်ဝတ္ထုတို့ကို အရေအတွက် ၁၀၀၀စီ ပြင်ဆင်ထားရသည်။ လှူဖွယ် ၁၀၀၀ စီ ပြင်ဆင်ထား ရသဖြင့် ရခိုင်ဒေသ၌ 'ထောင်ပြည့်ပွဲတော်'၊ 'ဆီမီးထောင်ကြာသွတ်အိုးပွဲတော်' ဟုလည်း ခေါ်၏။ ဆီမီး ၁၀၀၀၊ ဆွမ်းခွက် ၁၀၀၀၊ ပန်းတွင် ကြာ ၁၀၀၀၊ အောင်မဲညို ၁၀၀၀၊ လိန္ဓဝါပန်း ၁၀၀၀၊ လိန္ဓညိုပန်း ၁၀၀၀၊ ဇကရာဇ် ၁၀၀၀၊ နှင်းပန်း ၁၀၀၀၊ ပေါက်ပန်း ၁၀၀၀ ပြင်ဆင်ရသည်။'[၃၉] ဟူ၍ ရေးသားထားသည်။

ရခိုင်ပြည်နယ်တွင် ရှင်မာလဲဝတ္ထုနှင့် ဝေဿန္တရာဇာတ်တော်ကြီး ဖတ်ကြားသည်ကို 'မာလပြန်' သို့မဟုတ် 'မာလာပြန်ဖတ်သည်။'ဟု ပြောစမှတ်ပြုကြသည်။ စာဖတ်ပွဲ၊ စာနာပွဲကိုလည်း 'မာလပြန်ပွဲ'၊ 'မာလာပြန်ပွဲ'၊ 'ရှင်မာလဲပွဲ' ဟု ခေါ်ကြသည်။[၄၀]

ထူးခြားသည်မှာ ရှင်မာလဲဝတ္ထုနှင့် ဝေဿန္တရာဇာတ်တော်ကြီးကို နေ့ချင်းပြီးဖတ်ခြင်းနှင့် သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့တွင် ကျင်းပခြင်း ဖြစ်သည်။ သို့သော် ထိုရှင်မာလဲပွဲ၊ သို့မဟုတ် မာလပြန်ပွဲတော်မှာ ယခုအခါ တိမ်ကောပပျောက်သလောက် ရှိနေပြီ။-[၄၁]ဟု ဆိုသည်။

ရောဝတီတိုင်း ဖျာပုံမြို့တွင် ရှင်မာလဲပွဲ ကျင်းပပုံကို ဤသို့ မှတ်တမ်းတင်သည်။

'မြန်မာနိုင်ငံအောက်ပိုင်း ဖျာပုံမြို့တွင် နှစ်စဉ် တော်သလင်းလ၌ 'ရှင်မာလဲ ထောင်ပြည့်ပွဲတော်' ဟူ၍ ကျင်းပလေ့ရှိ၏။ ရှင်မာလဲပွဲတော် ကျင်းပသည့်အခါ လှော်ကားကြီးသဏ္ဍာန်ပြုလုပ်ကာ သစ်သီး၊ မုန့်၊ တံခွန်တိုင် စသော လှူဖွယ်ဝတ္ထုတို့ကို ထောင်နှင့်ချီ၍ ဆွမ်းတော်ကြီး တင်ကြသည်။

ထိုပွဲတော်မှာ မလိယထေရ်၊ သို့မဟုတ် ရှင်မာလဲ၏ ဩဝါဒဖြင့် လှူဒါန်းခြင်းဖြစ်၍ ရှင်မာလဲပွဲတော်။ 'မင်္ဂင်ဖောင်ကြီး၊ တက်၍စီးက၊ ပြည်ကြီးခေမံ၊ မြတ်နိဗ္ဗာန်သို့၊ အမှန်ထုတ်ချောက်၊ ခရီးပေါက်သော်၊' ဟူသည့်အတိုင်း မိမိတို့စေတနာဖြင့် နိဗ္ဗာန်ကိုရည်သန်ပြီးလျှင် မင်္ဂင်ဖောင်ဖြင့် ကူးတော့မည် အဓိဋ္ဌာန်အလျောက် မင်္ဂင်ဖောင်ပုံ၏သရုပ်ကို လှော်ကားဖြင့်တင်စား၍၊ လှော်ကားပေါ်တွင် အလှူဝတ္ထုများ တင်ပြီး ပူဇော်သည့်အတွက် 'လှော်ကားပွဲတော်'။ ယင်းလှော်ကားအလှူတွင် သစ်သီး၊ မုန့်၊ တံခွန်တိုင် စသော လှူဖွယ်ဝတ္ထုတို့ကို ၁၀၀၀ စီ ၁၀၀၀ စီသာ လှူဒါန်းရန် စီမံထားခြင်းကြောင့် ထောင်ပြည့်ပွဲတော် စသည်ဖြင့် အသီးသီး ခေါ်ဝေါ်ကြလေသည်။'[၄၂]

-ဟူ၍ မြန်မာ့စွယ်စုံကျမ်းတွင် တွေ့ပါသည်။

ရခိုင်ပြည်နယ်တွင် သီတင်းကျွတ်လ၌ ကျင်းပပြီး၊ ဖျာပုံတွင် တော်သလင်းလ၌ ကျင်းပသည်။ တော်သလင်းလ၌ ကျင်းပသောကြောင့် တော်သလင်းလ၏ လှေသဘင်ပွဲကို ရည်ညွှန်းပြီး လှော်ကားကြီးသဏ္ဍာန် ပြုလုပ်လှူဒါန်းသည်။-ဟု ယူဆရသည်။ ဖျာပုံ၌ ပြုလုပ်သည့်ပွဲတွင် ဝေဿန္တရာဇာတ် ဖတ်သည်၊ မဖတ်သည်ကိုမူ ဖော်ပြခြင်း မတွေ့ရပေ။

အထက်မြို့ရွာဖြစ်သော ရမည်းသင်းမြို့ ရွှေကူ တောင်ကျောင်း၏ အနောက်ဘက်ကပ်လျက် ရှိသော ရှင်မာလဲဘုရားတွင် နှစ်စဉ် တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း ၁၄ ရက်မှ လဆုတ် ၁ ရက်နေ့အထိ ၃ ရက်တိုင် ဆွမ်း ၁၀၀၀၊ ပန်း ၁၀၀၀၊ သစ်သီး ၁၀၀၀၊ ဆီမီး ၁၀၀၀၊ တံခွန်ကုက္ကား ၁၀၀၀၊ ဝေဿန္တရာဇာတ်ဂါထာ ၁၀၀၀ တို့ဖြင့် ထောင် ၆ လီပူဇော်ပွဲ ပြုလုပ်ကြသည်။[၄၃]

မန္တလေးမြို့ မဟာမုနိဘုရားကြီး၏ မြောက်ဘက်တံတိုင်းအပြင် မြောက်ဘက်မုခ်စောင်းတန်း အနီးရှေ့ဘက်တွင် ရှင်မာလဲစေတီတစ်ဆူ ရှိသည်။ ထိုရှင်မာလဲဘုရားပွဲကို နှစ်စဉ် တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း ၁၄ ရက်နေ့တွင် ကျင်းပလေ့ရှိသည်။ ဘုရားပွဲလာသူများက ကြာပန်းများကို လှူဒါန်းကြသည်။ ကြာပန်း ထည့်စရာ ညောင်ရေအိုးများ

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

မရှိ၍ ရှင်မာလဲဘုရားအပေါ် ပစ္စယာဆင့်များပေါ်သို့ တပျော်တပါး ပစ်ပေါက်လှူဒါန်းနေကြသည်။ သို့သော် ဂါထာ ၁၀၀၀ ပါဝင်သော ဝေဿန္တရာဇာတ်တော်ကြီးနှင့် ရှင်မာလဲတရား နာယူခြင်းကိုမူ မတွေ့ရတော့ပေ။[၄၄]

ရှင်မာလဲပွဲ မည်သည့်အချိန်က စတင်၍ မြန်မာနိုင်ငံ၌ ကျင်းပနေသနည်း။-ဆိုသည်ကို သက္ကရာဇ် ၅၆၃ ခုနှစ်ထိုး သင်ကြီးညောင်အုပ်ကျောက်စာကို ကိုးကားရေးကြသည်။ ကျောက်စာတွင် ဤသို့ တွေ့ပါသည်။

'သင်ကြီးညောင်ဥပ်ဖုန်မူသော (ဝါရံခေါ်) လဆန်း ၁၄ ရက် တန်နှာင်ကုနယ်နယ့် မာလည် နာအေ်။ လပ္ပည့်တန်နှာင်လာနိယ့် အားပိသမာန်ကြာ နာ၏။ လဆုတ် ၁ ရေက် အင်ကာနိယ့်ကား ဓမ္မစကြာ နာအေ်။'[၄၅]

ဝါခေါင်လဆန်း ၁၄ ရက်နေ့တွင် မာလဲနာ၏။ လပြည့်နေ့တွင် ပိသမန်တရား နာ၏။ လဆုတ် ၁ ရက်နေ့တွင် ဓမ္မစကြာ နာ၏။'ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

လကို ဦးငြိမ်းမောင်က ဝါခေါင်အဖြစ် ဖတ်သည်။ ဦးမောင်က 'တန်ခူးလ'ဟု ဖတ်သည်။[၄၆] ဦးမောင်ဖတ်သည်ကို ဦးဘရှင်က ယူပြီး 'တန်ခူးလတွင် ရှင်မာလဲတရားနာသည်။'ဟု ရေးသည်။[၄၇]

သက္ကရာဇ် ၅၈၅ ခုနှစ်ထိုး ရွှေကွန်ချာဘုရားကျောက်စာ ကြောင်းရေ ၂၅ တွင်

'သင်ကန်ကုပ် ၃ ဆူ ပ္လုရယ် လွှတ်အေ်။ ကထိန် လေ ၁ ဖန် ပိယ်အေ်။ ပိသမန္တရာ လေ ၁ ဖန်ရအေ်။'[၄၈] -ဟူ၍ တွေ့ရသည်။

သင်ကြီး ညောင်အုပ်ကျောက်စာအရ ပိသမန်တရားကို ဝါခေါင်လ သို့မဟုတ် တန်ခူးလတွင် နာယူသည်။-ဟု တွေ့ရပြီး၊ ရွှေကွန်ချာဘုရား ကျောက်စာတွင် ကထိန်နှင့် တွဲလျက် နေသောကြောင့် 'တန်ဆောင်မုန်းလ'တွင် နာယူသည်။-ဟု ယူဆရသည်။

ပိသမန်တရားကို ဦးဘရှင်က 'မြောက်ပိုင်း ဗုဒ္ဓဘာသာတွင် ဝေဿန္တရာတရားတော်ကို ဆိုလိုကြောင်း' Dr. Luee ၏ပို့ချချက်တစ်ရပ်ကို အားကိုးပြီး၊ 'ဝေဿန္တရာဇာတ်'ဟု ခန့်မှန်းသည်။[၄၉]

စာလူကမူ 'ပိသမန်တရား'မှာ မည်သို့သော တရားမျိုး ဖြစ်မည်ကို မသိရသေး။'[၅၀]ဟု ဆိုသည်။

ဤတွင် စဥ်းစားဖွယ်တစ်ခု ပေါ်ထွက်လာသည်။ ပုဂံခေတ်တွင် လောကထိပ်ပန်မင်စာအရ ဇာတ်ကြီး ၁၀ဘွဲ့ပန်းချီပုံများနှင့် အကျဥ်းချုပ်ပုံညွှန်းစာများကို မြန်မာစာဖြင့် ရေးသားထားသည်။ လောကထိပ်ပန်မင်စာတွင် ဝေဿန္တရာဇာတ်ပါသော်လည်း 'ဝေဿန္တရာ'အမည်ကို မတွေ့ရချေ။[၅၁] 'တုရားအလောင်း' ဟုသာ ရေးသည်။

အာနန္ဒာဘုရားရှိ ဇာတ်ကြီး ၁၀ ဘွဲ့စဥ် စဥ့်ခွက်များတွင် အောက်ခြေ၌ မွန်ဘာသာဖြင့် မှတ်တမ်းတင်ထားရာ 'ဝေသန္တရ်', 'ဝိဿန္တရ်' ဟု တွေ့ရသည်။[၅၂]

ထိုအထောက်အထားများကို ထောက်ရှုလျှင် ပုဂံခေတ်တွင် ဝေဿန္တရာကို ရေးထုံးရှိနေပြီ ဖြစ်သည်။ ပိသမန်တရားသည် ဝေဿန္တရာတရားဖြစ်လျှင် အဘယ်ကြောင့် 'ဝေဿန္တရာ'ဟု မရေးဘဲ 'ပိသမန်တရား'ဟု ရေးခြင်းကို ဆက်လက် သုတေသနပြုရန် လိုသေးသည်။

ကုန်းဘောင်ခေတ်နှောင်းတွင် ဦးကြော့၏ 'စုံနံ့သာမြိုင်' အစချီ ရှာပုံတော်ကြီး ပေါ်ခဲ့သည်။[၅၃] ရှာပုံတော်၏ သဘောမှာ မင်းသမီးက ပျောက်နေသော မိမိ၏ခင်ပွန်းကို တောအထပ်ထပ် လိုက်လံရှာဖွေသည့်အကြောင်း ဖွဲ့နွဲ့ထားသောစာ ဖြစ်သည်။ ဇာတ်ရပ်သေးသဘင်များ၌သုံးသော ဇာတ်စာ ဖြစ်သည်။ ဦးကြော့၏ 'စုံနံ့သာမြိုင်' အစချီ ရှာပုံတော်ကြီးသည် အလွန်ထင်ရှား လူကြိုက်များလွန်းသည့်အတွက် ထိုရှာပုံတော်ကြီးကို 'စုံနံ့သာမြိုင်ရှာပုံတော်ကြီး'ဟု ခေါ်ကြသလို၊ ဦးကြော့ကိုလည်း 'စုံနံ့သာမြိုင်ဦးကြော့'ဟု ခေါ်ကြလေသည်။ ဦးကြော့၏ရှာပုံတော်ကြီးကြောင့် နောက်ဆရာများက ရှာပုံတော်တေးများ လိုက်ရေးကြသော်လည်း ဦးကြော့၏ စုံနံ့သာမြိုင်လောက် မထင်ရှားပေ။

ဦးကြော့၏ စုံနံ့သာမြိုင်ရှာပုံတော်ကြီးတွင် 'ခင်ငှုကို လျှောက်ပါလို့ လင်ပျောက်ကိုရှာခဲ့ရာ တောအထပ်ထပ် တောင်အထပ်ထပ်ရောက်ကြောင်း' ဖွဲ့သည်။ ရောက်ခဲ့သော တောများတွင်

'မဟာဒုကူလ၊ ပါရိကတို့၊ တာပသလုံ၊ တစ်ပင်ဆန်းတဲ့၊ သခ်မ်းဘုံနှင့်၊ ယမုန်သောင်စပ်၊ ရွှေသမင်နှင့်၊ ရေတင်လို့ ခပ်စဥ်က၊ လောင်းမြတ်ကယ် ဆုမွန်၊ ရွှေလိုဝင်းပါတဲ့ မင်းသုဝဏ်၊ စိန်ချွန်းတော်ထိ ဒုက္ခတွေ ဖိတုန်းက၊ ကရိကထ၊ မိနှင့်ဘတို့၊ သစ္စပါရမီ၊ အံ့မှန်မကွက်၊ ယန်ပန္နက်၍၊ သံမြွက်ကယ်ချီ၊ နဒီချမ်းမြေ့၊ ရေယဥ်စမ်းနှင့် ခင်တန်းကွေ့။'[၅၄]

-ဟု ဆိုသော သုဝဏ္ဏသာမ မြားထိသည့် မိဂသမ္မတာမြစ်ကမ်းပါးသို့လည်း ရောက်ခဲ့သည်။

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

'တမြေ့မြေ့သာ၊ တရွေ့ရွေ့လာခဲ့၊ ဝင်္ကပါတောင်စောင်း၊ ဝိသုကမ်ကယ်၊ စိမ်ပုံကောင်းပေငဲ့၊ ကျောင်းဝေဖယန်၊ လောင်းဝေသန်တို့၊ ဆောင်း,ခွေစံကာ၊ ချိုချဉ်ငယ်မိုးလို့ သစ်သီးရှာ၊ မယ်ကဏှာနှင့်၊ ဇာလီမောင်နမ၊ သနားစဖွယ်၊ ကစားရွယ်ကို၊ ပုဏ္ဏားဝယ်သတုန်းကာ၊ ချုံးချကာငို၊ မဒ္ဒီလဲတဲ့ သဲမိုမို။'၃၅

-ဟုဆိုသော အလောင်းတော်ဝေဿန္တရာမင်းကြီး, မဒ္ဒီဒေဝီနှင့် သားတော်, သမီးတော်တို့ရှိရာ ဝင်္ကပါတောင်သို့လည်း ရောက်ခဲ့သည်။ ဤတော, ဤတောင်များသည် ဇာတ်ကြီး ၁၀ ဘွဲ့လာ တောများ, တောင်များ ဖြစ်သည်။

ထိုသို့ ရှုပုံတော်များခေတ်စားချိန်တွင် ဆတိုင်မှတ် ဦးကူး ကလည်း ရှုပုံတော် ရေးသည်။

ဦးကူးက သူ၏ရှုပုံတော်ကို 'ဇာတ်ဆယ်ဘွဲ့ရှာစန်း' ဟု ခေါင်းစဉ်ပေးထားသည်။ ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၂၈၉ ခုနှစ်က ရိုက်နှိပ်သော 'ကဝိရတနာကျမ်း' တွင် ပါဝင်သည်။-ဟု သိရသည်။ ဤရှုပုံတော်ကို 'ဇာတ်ကြီးဆယ်ဘွဲ့ ရှုပုံတော်' ဟု ခေါ်နိုင်မည် ထင်ကြောင်းလည်း ဆရာ မောင်ခင်မင်(ဓနုဖြူ)က မှတ်ချက်ချသည်။

တေမိဇာတ်တော်အတွက် ရှာစန်းမှာ

'ငုံရင့်မာ ဆယ်စောင်လင်းပြန်တော့၊ အလောင်းတော်တေမိမင်းကိုလ၊ သုနန္ဒာ ယူဆောင်ကျင်းတဲ့ပြင်၊ တွင်းမြုပ်ကာ စန္ဒာနံ့မယ့်၊ ပဇာင်တောင်ညိုမောက်မှာဖြင့်၊ ကုန်းထက် အောက်နယ်ကို၊ နောင်တော် ဘုန်းတက်လျှောက်လည်'

-ဟူ၍ တေမိမင်းသားကိုသတ်ရန် သုနန္ဒာ ရထားထိန်းက ခေါ်ဆောင်သွားသည့် တောအကြောင်း ဖွဲ့သည်။

မဟာဇနကဇာတ်အတွက်မှ

'စိတ်မတည်၊ မိတ္ထိသို့ လှည့်ပြန်တော့၊ ကွင်းပြင်တွင်၊ မြင်း,ဆင်ပြည့်အောင်ပ၊ ညီနောင်မှာ ပြည်ထောင်သို့ သိတာမို့၊ မာန်ရှိလို့ လုံငြိဖွယ်၊ ခန္ဓာကွယ်ရှာတော့ မျက်နှာမှေး၊ ကြံကာရွယ်ပါပေါ့ သက်သာရေး၊ အမယ်မင်း-စန္ဒာမယ်မှာတော့ ထွက်ကာပြေး'

မိတ္ထိလာပြည်တွင် အရိဋ္ဌဇနကမင်းနှင့် ညီတော် ပေါလဇနကမင်းတို့ စစ်ခင်းသည့်အခါ အရိဋ္ဌဇနက မင်းကျဆုံးသွားသောကြောင့် မဟာဇနကမင်းကို ကိုယ်ဝန်ဆောင်ထားရသော မယ်တော် အသက်ဘေးကြောင့် ထွက်ပြေးရသည့်ဒေသကို ဖွဲ့သည်။

သုဝဏ္ဏသာမဇာတ်တော်အတွက်

"နေရှိန်လေလေ့ နေရှိန်ရှိန်၊ အလွမ်းတွေ ချီကာလိမ်လို့၊ တစ်ကိုးစိန် သည်နယ်က ကွင်းခဲ့တော့၊ လောင်းသုဝဏ် ရေခပ်ဆင်းပါတဲ့၊ ဇလပ်မြိုင် နတ်အိုင်မင်းပေထင့်၊ သန့်ရှင်းပုံ အလွန်ထူးပါဘိ၊"

-ဟူ၍ ဖွဲ့သည်။ သုဝဏ္ဏသာမ ရေခပ်ဆင်းရာ မိဂရသမ္မဒါမြစ်ကမ်းပင် ဖြစ်သည်။ သို့သော် စာဆိုက 'ဇလပ်မြိုင် နယ်အိုင်မင်းပေထင့်' ဟု ဇလပ်မြိုင်အဖြစ် ပြောသည်။

နေမိဇာတ်တော်အတွက်

'ရည်ရွယ်ကာ သည်နယ်က ကူးသောအခါ ညွှန့်ဖူးလိမ် လွန်ပြန့်ပြောပါတဲ့ မင်းဥယျာဉ် သရက်တောပါကလ၊ စောနေမိအဖော်ခွာလို့၊ ဖော်ညာကို မျှော်ကာမှန်းပါတဲ့၊ မြည်ိုလွင် ရိပ်ခင်တန်းရယ်က။'

-ဟု နေမိမင်းကြီး နတ်ပြည်သို့တက်ရာ မင်းဥယျာဉ်သရက်တောကို မြည်ိုလွင်ရိပ်ခင်တန်းတော အဖြစ်ဖွဲ့သည်။

ဇာတ်တော်တွင်မူ နေမိမင်းကို မာတလိနတ်သားရထားဖြင့်ခေါ်ရာအရပ်မှာ 'အရှေ့စမုတ်ဝ နန်းတံခါးဖြင့် ရထားမြီးစမုတ်သို့ဝင်လျက် ရတနာပလ္လင်ထက်၌ တက်၍စီးတော်မူ၏။'-ဟူ၍ ပါသည်။

'မတ်မယော် ဇာတ်တော်သို့ မှန်းလိုက်တော့ နုံးမမြင်၊ အုံးမှင်(ဥမင်)ခန်းတွေနှင့် အမယ်လေး-လွမ်းတလို့ငေး။ လူကဝိမှတ်စရာဖော်ကာဆောင်လို့ ရှမ်းလျှလို့ဆွေး၊ မူရိဇာတ်လာ လျှော်ရာနောင်မချို့ လွမ်းတလို့ငေး၊ ကျမ်းပြလို့ရေး၊ ရှမ်းလျှလို့ဆွေးတဲ့မှ မအေးနိုင်ဖွယ်။'

စသည်ဖြင့် မဟောသဓာ ဥမင်ခန်းထဲမှ ဥမင်သို့ ရောက်သည်။ ဘူရိဒတ်နဂါးမင်း ဥပုသ်ဆောက်တည်ရာ တောင်ပို့သို့ ရောက်သည်။

'ကာသိကာ မိတ္ထိလရယ်နှင့် ဝမ္ဗနာဂရတိုင်း၊ ဝိဒေ၊ လောင်းနာရဒ ဇာတကေ၊ စန္ဒကုမ္မတိုင်းဌာနေ၊

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

မတ်ဝိစူဖြစ် အခြေ လှစ်ဖွေဖြစ်တွေ ချစ်ဆွေ ကုန်စင် မှတ်ခဲ့ပေါ့။'

-ဟူ၍ 'အလောင်းတော် စန္ဒကုမာရ၊ နာရဒ၊ ဝိဓူရတို့ တိုင်းပြည်များကို ရောက်ကြောင်း' ပြောသည်။ အကျယ်မချဲ့ပေ။

ဝေသန္တရာဇာတ်တော်နေရာကို နောက်ဆုံး ရောက်သည့်နေရာအဖြစ် ဖွဲ့သည်။ 'ဝေသန္တရာမင်းကြီး ဝန္ဓယာဆင်ဖြူတော် လှူသည့်နေရာ ရောက်ကြောင်း' ဤသို့ ပြောသည်။

'ဝေဘူဝေဘာ၊ သေလာဂီရိန်၊ ရိမ္မိန်ဝေမှောင်၊ တောတောင်တွေတွေ ထပ်သော်လည်း၊ စေတုတ္တရာ မဟာနဂိုရ်ပြည်ညို ချန်မလှပ်ပါဘူး၊ အလောင်းဝေသန် တစ်သောင်းခြွေရံ၊ ဆင်ပျံ လှူတဲ့ရပ်ကိုဖြင့်၊ နံ့စပ်အောင် ယဉ်ပင်နွဲ့ရယ်က၊ ဇာတ်ကြီးဆယ်စောင်၊ ပြည်ထောင် နယ်ပယ်ဖွဲ့ပါလို့၊ အမယ်မင်း သွဲ့သွဲ့ယွဲ့ယွဲ့ လှည့်လှည့် ပတ်ပတ်၊ မလပ်မလစ်ရှာခဲ့တဲ့ မောင်ဘုရား ကတိုးပုံ ကလေး။'[၁၆]

မင်းသမီး၏ လင်ပျောက်ရှာပုံတော်မှာ ဇာတ်ကြီး ၁၀ ဘွဲ့ဝင် နေရာဒေသအနှံ့ ရောက်ကြောင်း ပြောထားသည်မှာ 'ထိုဇာတ်တော်ကြီးများကို စိတ်ဝင်စားသော ကြောင့်ဖြစ်ကြောင်း။' အထူးပြောဖွယ် မလိုတော့ပေ။

၅၅၀ ဇာတ်တော်လာ ဘုရားအလောင်း၏ ဘဝ များသည် လောကီလူသားများအတွက် ရှောင်ရှားဖွယ်များ၊ အားကျဖွယ်များအဖြစ် စံတစ်ခုအနေဖြင့် သတ်မှတ်ကြ သည်။

ဗေဒပညာရှင်များကလည်း ဇာတ်ကြီး ၁၀ ဘွဲ့နှင့် ညှိနှိုင်း၍ ဟောပြောသည့်နည်းများကို ပြုစုလာကြသည်။

အဖျင်းကျောင်းကြီးဆရာတော် ရေးသားပြုစုတော် မူခဲ့သည့် 'ဗေဒမကုဋမာလာ' အမည်ရှိ ကျမ်းတွင် ဇာတ်ကြီး ၁၀ ဘွဲ့အဟောကို တွေ့ရလေသည်။ ယင်းကို 'ဗုဒ္ဓဗေဒင်'ဟု ရဟန်းရှင်,လူတို့က ခေါ်ဝေါ်ကြောင်း ဆိုလေသည်။

ဤဗေဒင်ဟောနည်းမှာ နည်းလမ်း ၂ မျိုးဖြင့် ဟောတတ်သည်။ ပထမတစ်နည်းမှာ မေးလာသူ၏ စကားလုံးရေကို တွက်၍ ဟောနည်း ဖြစ်သည်။ မေးသူ၏စကားလုံး အရေအတွက်ကို တည်။ ၁၀ နှင့် စား။ အကြွင်းကို 'တေ၊ ဇ၊ သု၊ နေ၊ မ၊ ဘူ၊ စံ နာ၊ ဝိ၊ ဝေ' ၁၀ ခုတွင် ကျရာက ဟောရသောနည်း ဖြစ်သည်။ ၁ ခု ကြွင်းလျှင် 'တေ'-တေမိမင်းအဟော၊ ၂ ခုကြွင်းလျှင် 'ဇ'-ဇနကမင်းအဟော ဖြစ်သည်။

ဥပမာ ဗေဒင်မေးသူက 'အလုပ်အကိုင် တိုးတက်ပါ့ မလား။' ဟု မေးလာလျှင်၊ စကားသံ ၉ လုံး ရသည်။ ၉ လုံးကိုတည် ၁၀ နှင့်စား။ မစားလောက်သဖြင့် အကြွင်း ၉ ရသည်။ ထိုအခါ ၉ ကျရာသည် 'ဝိ' ဖြစ်၍ 'ဝိဓူရ' အဟောကို ဟောရသည်။

အခြားတစ်နည်းမှာ မေးလာသူ၏ မွေးသက္ကရာဇ် အစွန်းဂဏန်းကိုကြည့်၍ ဟောနည်း ဖြစ်သည်။

ဥပမာ ၁၂၅၈ ခု ဖွားဆိုလျှင် အစွန်းဂဏန်း '၈' ဖြစ်၍ ၈ ကျရာသည် 'နာ' ဖြစ်သောကြောင့် 'နာရဒ' ဇာတ်တော်နှင့်ညှိ၍ ဟောခြင်း ဖြစ်သည်။ မူကွဲတစ်ခုမှာ မေးလာသူ၏ မြန်မာသက္ကရာဇ်ကို တည်၍ ရောက်ဆဲ သက္ကရာဇ်နှင့် ပေါင်း။ ပေါင်းရကိန်းကို ၁၀ နှင့်စား၍ အကြွင်းကို အထက်နည်းအတိုင်း ဟောရသောနည်း ဖြစ်သည်။[၁၇]

ဇာတ်ကြီး ၁၀ ဘွဲ့အဟောကို အောက်ပါအတိုင်း ကဗျာဖြင့် ရေးဖွဲ့ထားသည်။

တေ-အကျ၊
တွေလှတဲ့ကုသိုလ်ကံ။
အကျိုးပေးပေတဲ့၊
အေးဆေးစွာ မစံရ၊
ဒုက္ခပူပန်။

ကိုယ်ပွားနိုနေရင်းက၊
ကွေကွင်းဖို့ ကိန်းရောက်ပြန်၊
ကေန္တမလွဲ။
အသစ်ကိုမြင်၊
အဟောင်း သူမကြင်လို့၊
အလုပ်ခွင် တစ်ဖုံပြောင်းမယ်၊
အောက်မေ့ကြံဆဲ။

ဇ-အကျ၊
အာဂကွယ့် ယောကျာ်းပါ။
ပင်လယ်တွင်း၊
သဘောတော် တစ်ချီပျက်ပေတဲ့၊

mgyoe.com

mgyoe.com
SAMPLE BOOK

သက်မသေ၊
ပြေ(ပြည်)ကို ရသည့်နှယ်၊
ကိန်းကဖန်လာ။

အစဆိုးပေတဲ့၊
မြမျိုးကွယ့်သဏ္ဍာန်ပမာ၊
ညွန့်မှာပင်နှစ်အုံး(ဦး)။
ရောင်မမှိန်၊
ပြောင်ထိန်ထိန် ဝါဝါဝင်းလို့ငယ်
လင်းမယ့်ရွှေဘုန်း။

သု-ဝဏ္ဏ၊
သာမတဲ့ ကိန်းအလို။
ဝမ်းရင်မှာ ဥပါဒ်များငယ်၊
ပွားတတ်သကို။
စီးပွားလမ်းမှာဖြင့်၊
မှန်းတိုင်းပဲ့ ပေါက်မယ်ဆို၊
ကြံလိုက ကြံဖို့။
မကြံပေ၊
စီးပွားရွှေငွေတို့၊
ဒီရေလို အလိုလိုတိုးလိမ့်မယ်၊
ကျိုးကသန်လို့။

နေ-မိမင်း၊
မှန်ကင်းသို့ ယောက်ျားပါ၊
သုသီလာ၊ အာစာရငယ်ကြောင့်၊
သဏ္ဌဒေဝါက၊
မနေသာ ပြေ(ပြည်)ရှာပင့်တယ်၊
ကိန်းဖြင့်ကြုံလာ။
လူကြီးမိဘတို့၊
မစလိမ့် အခါခါ၊
မျက်နှာကပွင့်လန်း။
ကြုံလိုရာ၊
နောင့်နေးဘယ်မကြာနှင့်၊
မင်္ဂလာဖေယျတုငယ်၊
အောင်ဆုထွတ်ပန်း။

မ-မဟော်သခ၊
အကျော်ရ မြတ်ပညာ၊
စကားအထွက်ကယ်ကြောင့်၊
တခြားတွက်ရန် ကိန်းပုံဆိုက်ချေငှဲ၊

နားစိုက်လိုက်ပါ။
ခထာမုန်းပေတဲ့၊
မြဘုန်းရဲ့ပမာလို၊
ကြာလျှင်ဖြင့် အချစ်ထူး။
ကိုယ်စကား၊
တရားတွေအကုန်အောင်လို့၊
လူ့ဘောင်မှာ ဂုဏ်ရည်နှစ်ကယ်၊
သစ်သစ်ထိန်မြူး။

ဘု-အကျ၊
ပူရလိမ့်အခါခါ၊
ဘယ်လိုပင် သည်းခံပြားစေတော့၊
အများ နှိပ်စက်ညှဉ်းတတ်တယ်၊
သွင်းမှတ်လိုက်ပါ။
တစ်ရပ်ကယ်တစ်ရွာ၊
ထွက်ခွာရပါလိမ့်အုံး(ဦး)။
မယားတကွဲရယ်နှင့်
သားခွဲကာ တစ်ကိုယ်တည်းငယ်၊
ဟီးချွေနှုံး။

စံ-အကျ၊ အမှန်ပဲ့ဟောလိုက်မည်။
တစ်ပါးသူမျက်မှာန်ထောင့်ပါလို့၊
နှောင့်ယှက်တတ်သည်။
အချုပ်ခန်း၊
တောင်တန်းတဲ့ ကျလိမ့်မည်
တည်တည်ကွယ့် မှတ်စွဲ။
ကြည်မပြောင်၊
သည်တောင်ကို ကျော်အောင်တတ်နိုင်က၊
အနဂ္ဃရတနာမျိုးငယ်နှင့်၊
တန်ဖိုးရှိန်တေဇာတို့၊
ဝေဆာဆာ သေချာကောင်းပါလိမ့်မကွယ်။
လောင်းစနှပဲ။

နာ-ရဒ၊
ဇာတက ကိန်းအလို၊
တန်ခိုး ဂုဏ်တေဇာ မျိုးငယ်၊
တိုးလိမ့်မကို။
ကိုယ့်သဘောရယ်နှင့်၊
ပြောတိုင်းပဲ့လိုက်မယ်ဆို၊
ထိုထိုကွယ့် လူအများ၊

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

မြန်တိုင်းအောင်၊
ကြံတိုင်းအောင်၊ ဆောင်လျှင်မြောက်မယ်၊
ဘုန်းတောက်ယောက်ျား။

ဝိ-ဓူရ၊ ဇာတကက ရောက်ခဲ့ပြန်၊
အထင်လွဲသော်ကြောင့်
တစ်နဲ(နည်း)ကွယ် အပူတွေ့တတ်တယ်၊
ယောလေ့ဝေဖန်။
သို့ပင်ဖြစ်သော်လည်း၊
မညစ်တဲ့ ဂုဏ်အလျှံ၊
တန်တန်ကွယ့် တောက်မည်ဖွဲ့။
ကြွကြွယ်ဆူ၊
ခဏပူ သည်သဘောယ်၊
ပြောပလောက်ဘဲ။

ဝေ-ဝေဿန္တရ၊
ဇာတကကိန်းအလာ၊
တစ်ရပ်ကယ်တစ်ဌာန၊
ပြောင်းရလိမ့်မှာ။
နဂိုအလုပ်ကိုလည်း၊
ဖြုတ်မယ်လို့ကြံသည်သာ၊
နေရာတဲ့ ရှာတုန်း။
အများလူ၊
မကြည်ဖြူ မျက်မာန်နှောတယ်၊
တောထွက်တဲ့ထုံး။[၁၈]

ပို့စာပေသမိုင်းတွင် အစောဆုံးတွေ့ရသော ပို့မှာ ဘူရိဒတ်လင်္ကာကြီးဖြစ်ကြောင်း ဆိုခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။ ပို့ရေးဖွဲ့ရန် ၅၅၀ ဇာတ်တော်များသည် အကောင်းဆုံး ရေခံမြေခံ ဖြစ်သည်။ ဇာတ်လမ်းကြောရိုး ရှိပြီးဖြစ်သည်။ ဇာတ်လမ်း၏ ရည်ရွယ်ချက်ရှိပြီး ဖြစ်သည်။ အဆုံးအမ ပေးရန် ဝမ္မများရှိပြီးဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဇာတ်တော်ပို့များ များစွာဖွဲ့သည်။ ထိုဇာတ်တော်ပို့များမှ ဇာတ်ကြီး ၁၀ဘွဲ့ ပို့များကို ဤစာတမ်းအဆုံးတွင် ဖော်ပြပေးထားပါသည်။

ဇာတ်ကြီး ၁၀ ဘွဲ့ကို ပို့ ဖွဲ့သကဲ့သို့ ပြဇာတ် ဖြင့်လည်း ရေးသားကြသည်။

မြန်မာပြဇာတ်သမိုင်းတွင် ပထမဆုံးပြဇာတ်သည် ညောင်ရမ်းခေတ်၌ ဝန်ကြီးပဒေသရာဇာ ရေးသည့် မဏိကက်ပြဇာတ်ဖြစ်သည်။ ညောင်ရမ်းခေတ်တွင် အခြား ပြဇာတ်များ ပေါ်ထွက်နေပြီဖြစ်သည်ကိုလည်း တွေ့ရသည်။ ညောင်ရမ်းမင်းတရား၏ သမီးတော် ပန်ထွာမင်းသမီး ကို နားထွင်းမင်္ဂလာပွဲအတွက် သက္ကရာဇ် ၉၆၂ ခု တပို့တွဲ လဆန်း ၅ ရက်နေ့က ထုတ်ပြန်သော အမိန့်တော်တွင် သဘင်မှု အစီအစဉ်ကို ဤသို့ ထည့်သွင်းထားသည်။

"ရှေတော်ပြေးမှုးနှင့် လူဦးရေ ၉၀၊ မိမ့္မစည်၊ မိမ့္မအစုံ၊ ကိန္နရာဇာတ်၊ မနော်ဇာတ်၊ ဝိထိုရ်ရဇာတ်၊ ကုမ္မာရဇာတ်၊ အန္တရဒေဝီဇာတ်များကိုလည်း စာရင်းနှင့် တင်၍ အပင့် မှာစေ။"[၁၉] သတ်ပုံမူအတိုင်း

ဤအမိန့်တွင်ပါသော ဇာတ် ၅ ဇာတ်တွင် ဝိထိုရ်ရ (ဝိဓူရ) ဇာတ်သည် ဇာတ်ကြီး ၁၀ ဘွဲ့ဝင် ဖြစ်သည်။ ထိုဇာတ်များသည် စာကိုယ် မတွေ့ရသောကြောင့်သာ မဏိကတ်ပြဇာတ်ကို 'ပထမဆုံးပြဇာတ်' ဟု ရေးကြခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုဇာတ်များစာကိုယ် တွေ့ရလျှင် ထိုဇာတ်များ သည် အစောဆုံးပြဇာတ်များ ဖြစ်သွားနိုင်သည်။

မင်းကြီးမင်းထင်မဟာစည်သူ ဝန်ထောက်တော် ဝက်မစွတ်မြို့စားမင်းက ရတနာပူရ စတုတ္ထမြို့တည် မင်းတရားကြီးလက်ထက်တော်ကစ၍ အစဉ်အဆက် ဖွဲ့နွဲ့ထိုးမှတ် ရေးသားကပြခဲ့ကြသည့် 'ရုပ်စုံစင်ပြဇာတ် အမည်စာရင်း' ဟူ၍ မှတ်စုထုတ်ထားသည်။

ထိုမှတ်စုစာရင်းတွင် ဇာတ်ကြီး ၁၀ ဘွဲ့ ပြဇာတ် အဖြစ် အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရသည်။

ဦးကြင်ဥ	ဝေဿန္တရာပြဇာတ်
စင်တော်ကြီး	ဇနက္ကပြဇာတ်
။	သုဝဏ္ဏသျှံပြဇာတ်
။	မဟော်ဇာတ်
။	ဘူရိဒတ်ဇာတ်

ကုန်းဘောင်ခေတ်ပြဇာတ်စာရင်းတွင် ဇာတ်ကြီး ၁၀ ဘွဲ့ ပြဇာတ်များမှာ -

ဦးကြင်ဥ	မဟော်ပြဇာတ်
ဦးကြင်ဥ	ဝေဿန္တရာပြဇာတ်
ဦးပုည	မဟော်ပြဇာတ်
ဦးပုည	ဝေဿန္တရာပြဇာတ်

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

ကိုလိုနီခေတ်တွင် ပုံနှိပ်စက်များ ပေါ်ထွန်းလာပြီ ဖြစ်သည်။ ပြဇာတ်များကိုလည်း ပြဇာတ်ဆရာများစွာက ရေးသားခဲ့ကြသည်။ ထိုပုံနှိပ်ပြဇာတ်များအနက် ဇာတ်ကြီး ၁၀ ဘွဲ့ ပြဇာတ်များအဖြစ် အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရသည်။

ပြုစုသူ	ပြဇာတ်အမည်	ထုတ်ခေ
-မောင်ဘိုးသွင်	အလောင်းတော်တေမိ	
(ဝက်ပါ)	ပြဇာတ်	
-ဦးနို	မဟာဇနက္ကမင်းသား	၁၈၇၅
	ပြဇာတ်	ဩဂုတ်လ
-မောင်ဘိုးမြ	ဇနက္ကမင်းကြီးပြဇာတ်	
(တောင်လုံးပြန်)	(ပ)	
-ဆင်ဖြူကျွန်း	ဇနက္ကမင်းသားပြဇာတ်	၁၈၈၃ မတ်
ဆရာသင်		
-ဆင်ဖြူကျွန်း	ဒုကူလ၊ ပါရိက၊	၁၈၉၂
ဆရာသင်	သုဝဏ္ဏသျှံပြဇာတ်	
-ဆဝိုင်မှတ်	မဟော်သဓာပြဇာတ်	၁၈၈၂
ဦးကူး	(ပ၊ ဒု)	အောက်တိုဘာ
-မောင်ပေါ်ညွန့်	အလောင်းတော်မဟော်	၁၉၀၇
	သဓပြဇာတ်သစ်(ပ၊ဒု)	ထပ်မံ ၁၉၀၈
-မောင်ဘိုးညွန့်	အလောင်းတော်မဟော်	
(ဆရာမောင်ညွန့်)	သဓာပြဇာတ် (ပ၊ ဒု)	
-မောင်ဘိုးတိုင်း	အမရာပြဇာတ်	
-မောင်ဘိုးမြ	မဟော်သဓာနှင့်	၁၉၀၂
(တောင်လုံးပြန်)	အမရာပြဇာတ်	
-မောင်ဘိုးမြ	မဟော်ဥမင်ဖွင့်ခန်း	
(တောင်လုံးပြန်)	ပြဇာတ်(ပ၊ ဒု၊ တ၊ စ)	
-ဦးသက်ရှည်	မဟော်သဓာအိုးလုပ်ခန်း	
(ဘိုကလေး)	ပြဇာတ်	
-ဆင်ဖြူကျွန်း	မဟော်သဓာတရားစီရင်ခန်း	၁၉၀၁
ဆရာသင်	ပြဇာတ်	
-ဆင်ဖြူကျွန်း	မဟော်သဓဥမင်တူးခန်း	၁၉၀၁
ဆရာသင်	ပြဇာတ်	
-ဆင်ဖြူကျွန်း	မဟော်သဓကျေးစေခန်း	၁၉၀၁
ဆရာသင်	ပြဇာတ်	
-ဆင်ဖြူကျွန်း	အမရာဒေဝီကိုလူပျိုလှည့်	၁၉၀၁
ဆရာသင်	ခန်းပြဇာတ်	
-ဆဝိုင်မှတ်	ဘူရိဒတ်ပြဇာတ်(ပ၊ ဒု)	၁၈၇၉
ဦးကူး		နိုဝင်ဘာ
-ဆဝိုင်မှတ်	ဘူရိဒတ်ပြဇာတ်(ပ၊ ဒု)	၁၈၇၉
ဦးကူး		နိုဝင်ဘာ
-ဆဝိုင်မှတ်	ဝေဿန္တရာပြဇာတ်	၁၈၇၈
-မောင်ဘိုးမြ	အလောင်းတော်	၁၉၀၂
(တောင်လုံးပြန်)	ဝေဿန္တရာပြဇာတ်	

ဤပြဇာတ်စာရင်းပါ ပြဇာတ်များမှာ ယခုအခါ ရှာဖွေမရနိုင်တော့ပါ။

ဦးကြင်ဥနှင့် ဦးပုညတို့၏ ပြဇာတ်တို့သာ ပေမူများ၏ ကျေးဇူးကြောင့် ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေနိုင်သဖြင့် တွေ့သိရခြင်း ဖြစ်သည်။ ပုံနှိပ်ပြဇာတ်များမှာ စာရင်းမျှ သာ ဖော်ပြနိုင်ပေတော့သည်။[၆၁]

ဇာတ်ကြီး ၁၀ ဘွဲ့ကို ပို့၊ ပြဇာတ်များအပြင် အခြား စာပေအမျိုးအစား အနေဖြင့်၊ ကင်းဝန်မင်းကြီး ဦးကောင်းပြုစုသည့် "နေမိရကန်"တစ်ခုသာ တွေ့နိုင် သည်။

၅၅၀ ဇာတ်တော်များကို မြန်မာများ အလွန်စိတ်ဝင် စားသည်။ ထိုအထဲမှ ဇာတ်ကြီး ၁၀ ဘွဲ့ကို ပို၍ စိတ်ဝင် စားကြသည်။

မင်းဘူးဆရာတော် ဦးဩဘာသ ရှင်နန္ဒမေဓာ၊ ရှင်ပညာတိက္ခတို့ ကျေးဇူးကြောင့် မြန်မာစကားပြေဖြင့် အကျယ်တဝင့် ဖတ်ရှုလေ့လာနိုင်ခွင့်ရသည်။

ထိုဇာတ်များအနက် အချို့ဇာတ်တော်များကို ကျောင်းသုံးပြဌာန်း ပေးလိုက်သောကြောင့် ကျောင်းသား တိုင်း လေ့လာခွင့်ရခဲ့ပေသည်။

မြန်မာစာပေအတွက်မူ မြန်မာစကားပြေ ဖွံ့ဖြိုးတိုး တက်ရေးတွင် ဇာတ်ကြီး ၁၀ ဘွဲ့ စကားပြေများသည် များစွာ အထောက်အကူပြုနေပေသည်။

ဇာတ်ကြီး ၁၀ ဘွဲ့သည် ပါဠိဘာသာမှ မြန်မာ ဘာသာပြန်များ ဖြစ်သော်လည်း မြန်မာ့ရင်းမြစ်အဖြစ် မှတ်ယူကြသည်အထိ နက်ရှိုင်းလှပေသည်။ ။

ဦးအေးမျိုး (မဟာဝိဇ္ဇာ)

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

ပျို့စာရင်း

စဉ်	ပျို့အမည်	စာဆိုအမည်	ကျမ်းပြီးနှစ်	ပျို့အစချီ	မှတ်ချက်
၁	တေမိပျို့	(ကမ္ဘောဇမှလာ အမှုထမ်းသူ)	၁၁၄၅	ဗိဋကတ်ဝယ်၊ မြတ်သည် ရှေးဦး၊ ကြည်နူးဝန္ဒာ	တဗစ ၈၀၆၇ ကြံဆစ်ပေ
၂	တေမိပျို့	-	၁၁၅၆	ရတနာသုံးဦး၊ ဂုဏ် ကျေးဇူးကို၊ နဖူးထိပ်ပြင်၊	တဗစ ၆၃၄၅၄ ဖျင်းမြူပေ
၃	တေမိပျို့	-	-	ပြန့်မိုးအခေါင်၊ ထွန်းလင်း ပြောင်၊ ဂုဏ်ရောင်အုံမြူး	မန္တလေးတက္ကသိုလ် ပေမူ
၄	တေမိပျို့	နေမျိုးသီဟရဲခေါင်	ကုန်းဘောင် ခေတ်နှောင်း	ပျို့စာကိုယ် မတွေ့သေး	တောင်တွင်းပေမူ
၅	တေမိပျို့	နတ်မောက်တောင် ဆင်းဘုန်းတော်ကြီး	၉၈၄	သီရိရတနာ၊ အောင်ချာ မှန်ဘိ၊ ဗောဓိရွှေပင်	
၆	တေမိပျို့	-		နဝဂဏော်၊ ကိုယ်တော် အထူး၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးပြင်	တဗစ ၁၃၉၀၉၂ ဖျင်းနက်ပေ
၇	တေမိပျို့	-	-	သာဝဏ္ဍိဟု၊ သာဘိသာ လန်း၊ သာခေါင်ထွန်းလျှက်	ပေမတွေ့
၈	တေမိပျို့	မောင်မှော်	-	ပျို့စာကိုယ် မတွေ့သေးပါ	
၉	တေမိပျို့သစ်	မောင်ဦးကာ	ဘကြီးတော်	ဇာတိမြတ်မွန်၊ ဘုန်းတော်	အမသ ၆၁၄
၁၀		(မောင်ဥက္ကာ)	လက်ထက်	ချွန်ဥ၊ တံခွန်စွင့်ဖွင့်	ဘားမှုဝ်
၁၁	ဇနကပျို့	ဦးနိုး	၁၁၅၇	မဟာပဝရ၊ စိန္တေယျဟု၊ လောကခေါင်တိ	တဗစ ၁၂၈၅၃ ဖျင်းနက်ပေ
၁၂	ဇနကပျို့ (မဟာဇနက)	တွင်းသင်းမင်းကြီး	၁၁၆၈	မဟာသံသာရ၊ အတ္တဝဟု၊ အစမထင်၊	တဗစ-၃၈၀၆ ကြံဆစ်ပေ၊ ပုံနှိပ်ပြီး
၁၃	ဇနက	ဦးရွှန်း	၁၂၀၉	ပဋ္ဌမြားထွတ်ခေါင်၊	တဗစ ၁၃၁၅၅
၁၄	ဇနကပျို့သစ်	(မဟာမင်းလှမင်း ခေါင်)		ဦးထိပ်တောင်ထက်၊ လေးရောင်မွှေခန်း	ဖျင်းနီပေ
၁၅	ဇနက	နေမျိုးသီဟရဲခေါင်	၁၂၁၄-၄၇	ပျို့စာကိုယ် မတွေ့သေး	
၁၆	ဇနက	(တရားစစ်)	၁၁၅၉	ဇာတိဉာဏ၊ သဗ္ဗညုရမြင့်၊	ပေမူတွေ့သေး
၁၇	ဇောင်း	မနော်ဒေဝ		ဒသပါရမီ၊	
၁၈	သုဝဏ္ဏသျှံ	နေမျိုးသီဟရဲ	-	ပျို့စာကိုယ် မတွေ့သေး	
၁၉		ခေါင်(၁၂၃၄-၄၇)			
၂၀	သုဝဏ္ဏသျှံ မြားစမ်းခန်း	ရှင်အဂ္ဂသမာဓိ	၈၈၉	ထိုတုံ့သရော်၊ တပည့်တော် တို့၊ သုံးဖော်မြတ်စွာ	တဗစ ၆၂၉၀ ဖျင်းနက်ပေ
၂၁	သုဝဏ္ဏသျှံ	ရှင်အဂ္ဂသမာဓိ	၈၈၉	မဟာပဝရ၊ ရှေးပုညဖြင့်၊	တဗစ ၁၈၀၂၅၀
၂၂	သူ့ငွေးခန်း			သကျမျိုးဝယ်	ကြံဆစ်ပေ၊ ပုံနှိပ်ပြီး
၂၃	သုဝဏ္ဏသျှံ	ရှင်အဂ္ဂသမာဓိ	၈၈၉	မဟာသမ္မတ၊ ဝံသနွယ်ရိုး၊	တဗစ ၇၆၇၁
၂၄	သစ္စာခန်း			မင်းစဉ်ဆိုးလျှက်	ကြံဆစ်ပေ၊ ပုံနှိပ်ပြီး
၂၅	နေမိဗွဲ့နိုး (နိကွမခန်း)	ရှင်အဂ္ဂသမာဓိ	၈၉၇	ဝဇီရပိန်၊ မိုးကြိုးရှိန်ထက်၊ နှိုင်းချိန်ဆယ်လ။	တဗစ ၁၈၂၀၅၇ (ဂ)ကြံဆစ်ပေ၊ ပုံနှိပ်ပြီး

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

၂၆	နေမင်းရဲခန်း	ရှင်အဂ္ဂသမာဓိ	၉၀၀	ဘဒ္ဒကပ်မြတ်စွာ၊ ဤကမ္ဘာ ထက်၊ နောင်လာပွင့်ထောက်	အမသ ၁၃၈၀ ပုံနှိပ်ပြီး
၂၇	နေမိဘုံခန်း	ရှင်အဂ္ဂသမာဓိ	၉၀၄	သကျာဝတ၊ ကုမာရဟု၊ သြစသာကြည်	တဗစ ၁၁၈၅၇ မျဉ်းနီဝေပုံနှိပ်ပြီး
၂၈	နေမိပျို့	-	(၁၁၄၃-၁၂၁၄)	ပျို့စာကိုယ် မတွေ့သေး	
၂၉	နေမိပျို့	နေမျိုးသီဟ ရဲခေါင်	(၁၂၁၄-၁၂၄၇)	ပျို့စာကိုယ် မတွေ့သေး	
၃၀	နေမိ	-	၁၁၅၆	ပျို့စာကိုယ် မတွေ့သေး	
၃၁	နိကွမခန်း				
၃၂	မဃော်ကျေး စခန်း	တွင်းသင်းမင်းကြီး	၁၁၁၃	မဟာဝီရ၊ လောကကျော် သရေ၊.နေမင်းဆွေကား	တဗစ ၃၈၉၁၅ မျဉ်းဖြူပေ
၃၃	မဃော်တရား စီရင်ခန်းပျို့	-	-	ဗောဓိရတနာ၊ အောင်ချာ မြတော၊ ပလ္လင်ဗွေထက်	မန်းတက္ကသိုလ် ပေမူ
၃၄	မဃော်ပျို့	-	၁၂၁၅	သခင်မျိုးဖွား၊ သိန်းကမ္ဘာ ၌၊ သာရမဏ္ဍပျို့	စာတိုက် ရှာမတွေ့သေး
၃၅	မဃော်ပျို့ (မဃော် ဥမင်ခန်းပျို့)	ဦးရွှေမှ/ဦးရေး	၁၂၀၃	တစ်ခန်းတစ်ခန်း၊ လင်္ကာ တန်း၍၊ ဓာတ်လမ်းသင့်ရာ	တဗစ ၄၉၆၇၂ မျဉ်းနက်ပေ
၃၆	မဃော်ပျို့	အမည်မသိ (ဆံရစ်ရွာ)	၁၁၂၇	အသန္တိန္တ၊ စန္တိယ*ရာဇာ၊ မဟာသမတ်	တဗစ ၇၉၀၆ မျဉ်းနီပေ
				* စန္တိယ - ဖြစ်သင့်သည်။	
၃၇	မဃော်ပျို့	-	၁၁၉၂	တန်ခိုးစက်ရှိန်၊ ရန်မျိုးပိန် ၍၊ အရှိန်မ	တဗစ ၇၇၈၆ မျဉ်းနီပေ
၃၈	မဃော်ပျို့	-	-	ဗောဓိရတနာ၊ အောင်ချာ မြတော၊ ပလ္လင်ဗွေထက်	တဗစ ၇၇၈၅ မျဉ်းနီပေ
၃၉	မဃော် ပြဿနာခန်းပျို့	ဦးရွှန်း	၁၂၀၂	မဟာကရုဏာ၊ သည်းထန် စွာဖြင့်၊ ကမ္ဘာပြုမိုး	တဗစ ၁၃၁၀၂ မျဉ်းနီပေ
၄၀	မဃော်သဘောပျို့	-	-	ကျွန်းဓမ္မဒီပ်၊ မဏ္ဍလိတ် ၌၊ တံဆိပ်ပက်ကင်	တဗစ ၁၁၉၅၀ မျဉ်းနက်ပေ
၄၁	မဃော်သဘောပျို့	နေမျိုးသီဟ ရဲခေါင်(သဗ္ဗာဝနေ လေးရွာသူကြီး)	၁၂၃၉	ပါဠိအရ၊ ဝိဂ္ဂဟာဖြင့်၊ မိန့်ဟမြော်၍	သထုံပိဋကတ် တိုက်ပေမူ
၄၂	မဃော်သဘော လင်္ကာပျို့	-	-	ဗုဒ္ဓေမမွဲ၊ သံဃ၊ သုံးတန် ရတနာ၊ ဂုဏ်မြတ်စွာကို	တဗစ ၁၁၄၄၅ မျဉ်းနက်ပေ
၄၃ ၄၄	မဃော် မင်းခန်းပျို့	ဦးရွှန်း	-	လောကဓိပတိ၊ မုနိထွဋ်ခေါင်၊ ငါးမာရ်အောင်လျှင်	တဗစ ၁၂၉၉၈ မျဉ်းနီပေ
၄၅	ဘူရိဒတ် လင်္ကာကြီး	ရှင်မဟာရဋ္ဌသာရ	၈၄၆	သာကိယဟု၊ တောစကျော်ဟိုး၊ မင်းရိုးအပေါင်း	ပုံနှိပ်ပြီး
၄၆	ဘူရိဒတ်	ရှင်မဟာရဋ္ဌသာရ	၈၅၆	သြယာသဝ၊ ဂန္ဓမကင်း၊	ပုံနှိပ်ပြီး

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

၄၇	စာတ်ပေါင်းဖို့			ညဥ့်မှောင်တွင်းဝယ်	
၄၈	စန္ဒကုမာရဖို့	ရဲကျော်၊ ဦးပု	၁၁၄၃	မင်္ဂလာပဟိုရ်၊ ရွှန်းရွှန်းစိုသား၊ နဂိုရ်ဝဆာ	တဗစ ၄၀၂၀ မျဉ်းဖြူပေ ပုံနှိပ်ပြီး
		(ပုံနှိပ်မှုတွင် ရွှေကျောင်းဦးပု-ဟု တွေ့ရသည်။)			
၄၉	နာရဒဖို့	သူငွေးမျိုး စေတီဒါယကာတစ်ဦး	၁၁၈၇	အနန္တဂုဏ၊ သာလှလှိုင်ဖြိုး၊ ဂုဏ်တော်မိုးဖြင့်	တဗစ ၄၀၂၂ မျဉ်းနီပေ
၅၀	နာရဒဖို့ (နာရဒဖို့ ယောင်း)	မနော်ဒေဝ (တရားစစ်)	၁၁၅၈	သေဠမေဠ၊ အတုလဟု၊ ဉာဏသာဓိ	ကောက်နုတ်ချက်
၅၁	နာရဒဖို့ (နရဒဖို့သစ်)	မုံရွေးဆရာတော် (ရှင်အာဒိစ္စရံသီ)	၁၁၈၃	ဝိဇ္ဇာစရဏ၊ သမ္ဗုဒ္ဓဟု၊ လောကသုံးခွင်	တဗစ ၅၂၈၀၇ ပုံနှိပ်ပြီး
၅၂	နာရဒဗွေ့ရာ ပဒါန်သစ်ပေ	ကာဝိယဝါစိဘဒ္ဒ နန္ဒိယဆရာတော်	၁၃၂၈	အတိဂန္တိရ၊ ဒုဒ္ဒသဒ္ဒနှင့်၊ သဏ္ဍာသုခ၊	ပုံနှိပ်ပြီး(စာအုပ် မတွေ့ရသေး)
၅၃	ဝိဓုရဖို့	တွင်းသင်းကြီး	၁၁၅၂	မဟာဉာဏ၊ သာဂရဟု၊ ပြောဝရှည်သွယ်	တဗစ ၈၄၄၀ ပုံနှိပ်ပြီး
၅၄	ဝိဓုရဖို့	ဦးနိုး	(၁၁၄၁-၁၂၁၄)		ပေရှာမတွေ့
၅၅	ဝိဓုရဖို့	မောင်မြတ်နိုး	၁၁၆၉	မင်္ဂလာလျှံဝေ၊ လေးရောင် ဝေသား	ပေရှာမတွေ့
၅၆	ဝိဓုရဖို့	နေမျိုးသီဟရဲခေါင်	(၁၂၁၄-၁၂၄၇)		ပေရှာမတွေ့
၅၇	ဝိဓုရဖို့	- သည့်၊ မင်းဖျားဒတ္တ	- ကြံဆစ်ပေ	ရေနတ်နဂါး၊ လွန်ထင်ရှား	တဗစ ၈၂၅၂
၅၈	ဝိဓုရဖို့	နတ်မောက်တောင် ဆင်း ဘုန်းတော်ကြီး	၁၁၈၁		ပေရှာမတွေ့
၅၉	ဝိဓုရဖို့ ယောင်း		၉၈၁	တိလောကနာ၊ မဟာသမုဒ္ဒ၊ သုံးလူ့ပကား	ပေမူရှာမတွေ့ပါ
၆၀	ဝေဿန္တရာ	မုံရွေးဦးနိုး	၁၁၃၇	စာတိဝံသ၊ မြတ်သေဋ္ဌပြင့်၊ ပုညရေးကျိုး၊	တဗစ ၁၁၅၀၅၆ မျဉ်းဖြူ ပုံနှိပ်ပြီး
၆၁	ဝေဿန္တရာ	တွင်းသင်းမင်းကြီး	၁၁၆၀	မဟာကပ္ပ၊ လက်ဦးစဥ္ဆဲ ပင်မယှက်ထိုး	တဗစ ၁၁၂၂၃ မျဉ်းနီ၊ ပေပုံနှိပ်ပြီး
၆၂	ဝေဿန္တရာ (ဝလွှင်လုခမ်း ဖို့)	ရှင်ဝိမလ (ထုံသောင် ရွာ မဏိရတနာ ရွှေကျောင်း)	၁၁၈၀	ဖောဓိညောင်ရွှေ၊ ရွှန်းရွှန်း စေသား၊ သပြေညွှန့်လန်း	တဗစ ၆၃၄၄၃ မျဉ်းနက်ပေ
၆၃	ဝေဿန္တရာဖို့	-	-	စာတိဝံရှိ	ရွှေတိဂုံဘုရား ဝိဋကတ်တိုက်တွင် ရှိသည်။
၆၄	ဝေဿန္တရာ ဖို့ယောင်း	တောင်ဖီလာဆရာတော်	၉၁၄	သမ္ဘာသမ္ဘုဒ္ဓ၊ မုနိန္ဒဟု၊ တုရမထင်	တဗစ ၁၀၅၀၅၃ မျဉ်းနက်ပေ

အထက်ပါစာရင်းသည် ဒေါက်တာဒေါ်ခင်မမ၏ 'မင်းပွဲဝင် ဖို့ကဗျာ' ကျမ်းမှ ကောက်နုတ်ထားသော စာရင်း ဖြစ်ပါသည်။

မှတ်ချက်တွင် ဖော်ပြထားသော 'တဗစ' ဆိုသည်မှာ တက္ကသိုလ်များ ဗဟိုစာကြည့်တိုက်ကို ရည်ညွှန်းပါသည်။

'အမသ' မှာ အမျိုးသားစာကြည့်တိုက်ကို ရည်ညွှန်းပါသည်။

ထိုအမှတ်အသားများနှင့် တစ်ဆက်တည်းဖော်ပြထားသော အမှတ်များမှာ ထိုစာကြည့်တိုက်များ၏ ပေစာရင်း တိုက်ပိုင်အမှတ် ဖြစ်ပါသည်။

mgyoe.com

မှတ်စုများ

၁။ ဓမ္မစရိယဦးတင်အောင်-ကျမ်းဦးမှတ်ဖွယ်နိဒါန်း (ပြည်ဆရာတော်၏ဓာတ်ပါဠိတော် နိဿယ၊ ပထမအုပ်၊ ပြန်လည်ပုံနှိပ်ခြင်း ၁၉၈၅) စာ-၂။
၂။ ဦးလေးမြင့်-အခြေခံပါဠိစာပေသမိုင်း၊ တက္ကသိုလ်များ ပုံနှိပ်တိုက်၊ ၁၉၇၆။ စာ-၄၁-၄၂။
၃။ ဦးလေးမြင့်-ယင်း စာ-၈၆
ဒေါ်အုန်း-ပါဠိစာပေသမိုင်း၊ သာသနာရေးဦးစီးဌာန ပုံနှိပ်တိုက်၊ ၁၉၈၁၊ စာ-၃၆၄။
၄။ ဦးမြင့်ဆွေ-မဟာဝိဇ္ဇာ (လန်ဒန်)-နိဒါန်း။ ဓာတ်တော် ၅၅၀၊ ရန်ကုန်နှလုံးလှစာပေ ၁၉၇၅။
၅။ ဦးဓမောင်-ပုဂံကျောက်စာလက်ရွေးစင်၊ ပညာနန္ဒပုံနှိပ်တိုက်၊ ၁၉၅၈။ (စာ-၆၀)
၆။ ယင်း စာ-၉၉
၇။ မွန်ဗိုကေ-ပုဂံသုတေသနလမ်းညွှန်၊ ရန်ကုန်။ စာပေဗိမာန် ၁၉၈၁၊ စာ-၃၅၅
၈။ နိုင်ပန်းလှ-မွန်ဘာသာဓာတ် ၅၅၀ ပြည်ထောင်စုယဉ်ကျေးမှုစာစောင်၊ အတွဲ-၄၊ အမှတ်-၃၊ ၁၉၆၃ ခု ဇူလိုင်လ၊ စာ-၈၉
၉။ မြန်မာစာအဖွဲ့-မြန်မာဆိုရိုးစကားများ စာ-၁၀၇
၁၀။ CHAS Duroiselle- Epigraphia Birmanica Vol II Part I Rangoon Government Printing Reprint 1961 and Vol II Part II Reprint 1962
၁၁။ I bid
၁၂။ Ba Shin- The Lokahteikpan The Burnma Historical Commission 1962.
၁၃။ တက္ကသိုလ်မောင်မောင်ကြီး-လောကထိပ်ပန်လိုဏ်ဂူ စာပေအသွင်နှင့် ကျွန်တော့်အမြင်၊ စာချစ်သူ၊ ၁၉၇၅ စာ-၄၅။
၁၄။ ရှင်မဟာရဋ္ဌသာရ-ဘူရိဒတ် ဇာတ်ပေါင်းပျို့ ရန်ကုန်မြို့ ဗုဒ္ဓသာသနာအဖွဲ့ ပုံနှိပ်တိုက်။
၁၅။ မင်းကြီးမဟာသီရိဇေယသူ-ပိဋကတ်တော်သမိုင်း ရန်ကုန်ဟံသာဝတီပုံနှိပ်တိုက်၊ ၁၉၅၉ စာ-၁၇၀-၁၇၁
၁၆။ ယင်း စာ-၁၇၀
၁၇။ မောင်မောင်ညွန့် (မန်းတက္ကသိုလ်)-မြန်မာနိုင်ငံပါဠိနှင့် ပိဋကတ်စာပေသမိုင်းသစ် ရန်ကုန်၊ စာပေဗိမာန် ၂၀၀၃ ခုနှစ်၊ စာ-၁၅၄၊ ၁၅၈။
၁၈။ ဦးအေးချို(မဟာဝိဇ္ဇာ)-ငါးရာငါးဆယ်သိမှတ်ဖွယ် ရန်ကုန်စာပေဗိမာန် ၁၉၈၈၊ စာ-၃၈။
၁၉။ ဦးဩဘာသ-နာရဒဇာတ်တော် ရန်ကုန်။ ပန်းရွှေပြည်စာအုပ်တိုက်ထုတ်၊ ဇာတ်တော်ကြီး ၁၀ ဘွဲ့ပေါင်းချုပ် စာ-၈၁၈။
၂၀။ ဦးဩဘာသ-စန္ဒကုမာရဇာတ်တော် (ယင်း) စာ-၇၈၀။
၂၁။ ဦးအေးချို(မဟာဝိဇ္ဇာ)-ငါးရာငါးဆယ်သိမှတ်ဖွယ် စာ-၇၈၀။
၂၂။ ညောင်ကန်ဆရာတော်-ငါးရာငါးဆယ်ဇာတ်ဝတ္ထု ကေနိပါတ်၊ ရန်ကုန်မြို့ ဣန္ဒာသယပိဋကတ် ပုံနှိပ်တိုက်၊ စာ-၄၉၅။
၂၃။ ဦးဩဘာသ-မဟော်သဓာဇာတ်တော်၊ စာ-၄၂၇။
၂၄။ ညောင်ကန်ဆရာတော်-စာ-၄၉၆
၂၅။ ဦးဩဘာသ-မဟော်သဓာဇာတ်တော် စာ-၄၅၂။
၂၆။ အရှင်ဝိစိတ္တသာရာဘိဝံသ-မဟာနာရဒကဿပ ဇာတ်တော် (ယောစဉ်တရား) တိပိဋကနိကာယ သာသနာပြု ဥပဋ္ဌာကအဖွဲ့၊ ၂၀၁၁၊ စာ-ခ
၂၇။ အရှင်ဝိစိတ္တသာရာဘိဝံသ-သုဝဏ္ဏသာမဇာတ်တော် (ယောစဉ်တရား) တိပိဋကနိကာယ သာသနာပြု ဥပဋ္ဌာကအဖွဲ့၊ ၁၉၉၈၊ စာ-နိဒါန်း
၂၈။ ဦးဩဘာသ-နာရဒဇာတ်တော်ကြီးဝတ္ထုနိဒါန်း။ (စာ-၇၈၆-၇၈၇)
၂၉။ ဓမ္မစရိယဦးတင်အောင်- ကျမ်းဦးနိဒါန်း စာ-၄။
၃၀။ မော်ပိဆရာသိန်းကြီး။ ။ ပေါရာဏဒီပနီ ပထမတွဲ၊

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

ရန်ကုန်ဟံသာဝတီပုံနှိပ်တိုက်။ ၁၉၆၁၊ စာ-၄၃၅။
၃၁။ ယင်း- စာ-၄၄၆။
၃၂။ ဦးသြဘာသ-ဝေဿန္တရာဇာတ်တော်ကြီး စာ-၉၃၇။
၃၃။ စောမုံညင်း-ဝက်ပါခင်းသည့်မလှေ
မြတ်နိုးစရာ မြန်မာ့ရိုးရာများ၊ ရန်ကုန်မြဝတီ
စာပေတိုက်၊ ၁၉၉၁။ စာ-၁၄၈-၁၅၆။
၃၄။ မြန်မာမင်းအုပ်ချုပ်ပုံစာတမ်း-ပဋ္ဌမပိုင်း
ရန်ကုန် ယဉ်ကျေးမှုဝန်ကြီးဌာန၊ ၁၉၈၃၊ စာ၂၃၈။
၃၅။ ဦးအောင်မွန် (မြတ်ဆုမွန်)-ရှင်မာလဲ ပွဲတော်ပွဲဆိုင်ရာ
အကြောင်းအရာ မှတ်ချက်များ
(ဦးမောင်မောင်တင် (မဟာဝိဇ္ဇာ) အမှတ်တရ
စာတမ်းများ။ သမိုင်းသုတေသနဦးစီးဌာန-၂၀၀၇)
၃၆။ ဦးသိန်းလွင်-မြန်မာနိုင်ငံရှင်မာလဲနှင့် အရှေ့တောင်
အာရှဆက်နွယ်မှု
(မြန်မာသမိုင်းသုတေသန စာစောင်၊ အမှတ် ၁၄၊
ဒီဇင်ဘာ ၂၀၀၄) စာ-၁၀၁-၁၀၂။
၃၇။ ဦးသိန်းလွင်-စာ-၁၁၁-၁၁၂။
၃၈။ ဦးအောင်မွန် (မြတ်ဆုမွန်) စာ-၁၅၂။
၃၉။ ဦးအောင်မွန် (မြတ်ဆုမွန်) စာ-၁၇၅။
၄၀။ ဦးသိန်းလွင်-စာ-၁၁၄။
၄၁။ ဦးသိန်းလွင်-စာ-၁၁၄။
၄၂။ မြန်မာ့စွယ်စုံကျမ်း-အတွဲ-၈၊ စာ-၄၄၁။
၄၃။ ဦးသိန်းလွင်-စာ-၁၁၃။
၄၄။ -ယင်း- စာ-၁၁၄
၄၅။ ဦးငြိမ်းမောင်- ရှေးဟောင်းမြန်မာကျောက်စာများ၊
ပထမတွဲ ၁၉၇၂။ စာ-၇၁။
၄၆။ ဦးမောင်- ပုဂံကျောက်စာလက်ရွေးစင် စာ-၂၃။
၄၇။ Ba Shin- Shyan Mala of the Burmese.
သမိုင်းတံခွန် အတွဲ ၁၊ စာစောင်-၂၊ ထာ-၁၄၇။
၄၈။ ဦးငြိမ်းမောင့်- ရှေးဟောင်းမြန်မာကျောက်စာများ-
ပထမတွဲ၊ စာ-၁၄၄။
၄၉။ Ba Shin-P 147။
၅၀။ စောလူ- ပုဂံခေတ်မြန်မာစာ ဒုတိယတွဲ
ရန်ကုန်စာပေဗိမာန် ၁၉၉၆၊ စာ-၂၆၂။
၅၁။ Ba Shin- The Lokahteikpan' p-69-74။
၅၂။ Chas Duroiselle- Epigraphia Birmanica, voll
II Part. I p-109-141။
၅၃။ ဝံသာနုဦးဖိုး-ဘာချာသိပ္ပ ဝိဝိတြ ကဗျာရာသီ၊
ရန်ကုန်မြို့၊ ၁၃၂၁ ခုနှစ်။ စာ ၁၉-၂၃။
၅၄။ -ယင်း- စာ-၂၁။
၅၅။ -ယင်း- စာ-၂၁။
၅၆။ မောင်ခင်မင် (ဓနုဖြူ)- 'ဇာတ်တော်ကြီး ဆယ်ဘွဲ့ ရုပ်ပုံတော်'
စာပေမှတ်တိုင်များကို ဖြတ်သန်းခြင်း။ ရန်ကုန်
Quality ပုံနှိပ်တိုက်၊ ၂၀၀၄။ စာ-၃၆-၄၈။
၅၇။ ထိလာစိုးမြင့်ထယ်။ ဇာတကဝေဒ ဗုဒ္ဓဗေဒင်
ဝေဒမဂ္ဂဇင်း၊ အမှတ် ၄၊ ၁၉၈၄ ခု ဒီဇင်ဘာလ။
၅၈။ ဦးအေးချို(မဟာဝိဇ္ဇာ)-ငါးရာငါးဆယ် သိမှတ်ဖွယ်
စာ-၁၅၀-၁၅၃။
၅၉။ ဒေါက်တာ ခင်မမ-မင်းပွဲဝင် ဖိုးကဗျာ
ရန်ကုန် ရွှေကံ့ကော်စာပေ။ ပထမအကြိမ် ၂၀၁၀။
၆၀။ ဒေါက်တာသန်းထွန်း- R.O.B. Vol I p-169။
၆၁။ ကိုမောင်မောင်ကြီး-မြန်မာပြဇာတ် ရေစီးကြောင်း
တက္ကသိုလ်ပညာပဒေသစာစောင်၊ အတွဲ ၄၊
အမှတ် ၁၊ ၁၉၆၉ ဇန်နဝါရီလ။ စာ-၂၀၃-၂၈၇။

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

ကိုရွှေသိမ်းမင်း စီစစ်ခင်းကျင်း/စုစည်းခင်းကျင်းသော စာအုပ်များ

* **တထာဂတုပ္ပတ္တိကျမ်း**
မွန်နန္ဒထေရ်
ညောင်ရမ်းခေတ်တွင်ပြုစုသည်။
တွေ့ဖူးသမျှ၌ အစောဆုံးဗုဒ္ဓဝင်ပေမူကို ပုံနှိပ်ခြင်း

* **ရှိမ္ဗကားဆရာတော်စာစု**
ရတုကဗျာလင်္ကာစာစုများ။ ပေမူကို ပုံနှိပ်ခြင်း

* **ပန်းရွှေပြည် ရှေးကဗျာစု-၁**
အိုင်ချင်း၊ အဲချင်း၊ အန်ချင်းများ ပေါင်းချုပ်
ရှာဖွေတွေ့ရှိသမျှကို ယနေ့အထိ အပြည့်စုံဆုံး ကဗျာစု

* **ရာဇာဓိရာဇ်အရေးတော်ပုံကျမ်း**
ဗညားကြီးတို့ ပြုစုသည်။
(ဗညားဒလ လုံးဝ မဟုတ်ပါ။)
ပေမူကို ပုံနှိပ်ခြင်း

* **ဓမ္မစေတီအရေးပုံ**
ကျမ်းပြုသူ အမည်မပါ။
ဓမ္မစေတီမင်းကြီး၏ စီရင်ဆုံးဖြတ်ပုံများ။ ပေမူကို ပုံနှိပ်ခြင်း

* **ရှေးမြန်မာမင်းများလက်ထက် ရတုပေါင်းချုပ်**
[ပ၊ဒု၊တ-၃ တွဲ]
ခေတ်အဆက်ဆက်စာဆိုများ၏ ရတုများကို စာဆိုအတ္ထုပ္ပတ္တိရာစဉ်အလိုက် ရတုပေါင်းထောင်ကျော် စုစည်းထားခြင်း။

* **မုံရွေးမဟာရာဇဝင်ကျော် ပေမူ**
'ရာဇိန္ဒရာဇဝရမင်္ဂလာနီကျမ်း' လည်း ခေါ်။
'အရိယာဝံသ အာဒိစ္စရံသီ ပုဂ္ဂိုလ်ထေရ်မြတ်' ဘွဲ့တော်ရှိသော
မုံရွေးဆရာတော်ပြုစုသည့် ရာဇဝင်ကျမ်း ပေမူကို ပုံနှိပ်ခြင်း။
ပ၊ဒု၊တ၊စ-၄ တွဲ။

* **တောင်ငူရာဇဝင်နှင့် တောင်ငူသမိုင်းဟောင်း**
ပုံနှိပ်ပြီးမူကို တတိယအကြိမ်ထုတ်။
တောင်ငူရာဇဝင်ပထမပိုင်း-ဆရာကြီးဦးပွား
တည်းပြီးမူကို ပြန်စီစစ်ထုတ်ဝေခြင်း

* **ဦးကုလား မဟာရာဇဝင်ကြီး**
ပ၊ ဒု-၂ တွဲ။
ပုံနှိပ်ပြီးမူများကို လက်ရင်းထားပြီး၊ ပေမူနှင့် တိုက်ဆိုင်ညှိနှိုင်းကာ ထပ်မံပုံနှိပ်ခြင်း

* **ဦးကုလား ရာဇဝင်လတ် (မဇ္ဈိမရာဇဝင်)**
ပုံနှိပ်မူအဖြစ် မရှိခဲ့ဖူးသေးသော ရာဇဝင်ကျမ်းကို ပေကျမ်းမူကနေ ပထမဆုံးပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခြင်း။

* **'ပေါရာဏကထာအဘိဓာန်' ခေါ် မြန်မာရှေးစကားအဘိဓာန်**
ပါဠိ၊ သက္ကတစကားလုံးများကို အတတ်နိုင်ဆုံး ပယ်ပြီး စုဆောင်းထားသည့်
ဝေါဟာရစကားလုံးပေါင်း ၆၀၀၀ ကျော်ပါသည့် အဘိဓာန်

* **သုဓမ္မစာရီဖြတ်ထုံး**
တောင်ဖီလာဆရာတော်နှင့် ကိုင်းစားမနုရာဇာ အမတ် ပြုစုသည်။
ပေမူမှ ပထမဆုံး ပုံနှိပ်ခြင်း။

* **တျာချင်း၊ ကာချင်း**
စီစဉ်ဆဲ

* **ရှေးသူ မထင်ရှား ရှေးကဗျာလေးများ**
စီစဉ်ဆဲ

mgyoe.com

ကျမ်းပြုဆရာတော် ၃ ပါး

ဝင်းဘူးဦးဩဘာသ
အရှင်ဝညာဘိဝံသ
အရှင်နန္ဒမာလ

ပန်းရွှေပြည်

ဇာတ်တော်ကြီးဆယ်ဘွဲ့

ပုံတော်စုံပေါင်းချုပ်

ပန်းရွှေပြည်-ဒုတိယအကြိမ်

mgyoe.com SAMPLE BOOK

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

အကြင်သူသည် အဆွေခင်ပွန်းတို့အား ပြစ်မှားခြင်းကို ပြုအံ့။ ထို ခင်ပွန်းပြစ်မှားသောသူသည် သူတစ်ပါးအား ပစွည်းဖြင့် ဝန်တိုခြင်း, နှုတ်ဖြင့် စဉ်းလဲခြင်း, နှလုံးဖြင့် စောင်းပြောင်းခြင်းတို့ကိုပြု၍ ရှုတ်ချတတ်သဖြင့် မိမိသည်လည်း သူခပ်သိမ်းတို့၏ အရှုတ်အချကို ခံရရာ၏။
သူတစ်ပါးတို့ကို ဂုဏ်ရှိ, ဂုဏ်မဲ့မရွေး မလေးမလောက် ပြုတတ်သဖြင့်
မိမိကိုလည်း သူတစ်ပါးတို့ မလေးမလောက် မထိမဲ့မြင် ပြုရာ၏။
မိမိ၌ ကြီးကြီးငယ်ငယ် တွယ်ကပ်သမျှ အပြစ်ကိုလည်း စစ်၍ထုတ်သကဲ့သို့
ဥက္ကောဋန (ကြွေးကြော်ဆူညံ) ပြုလျက် သူတစ်ပါးတို့၏အစွပ်အစွဲကိုလည်း ခံရရာ၏။
သူတစ်ပါးတို့အား မြတ်နိုးတနာ ပူဇော်သက္ကာ မပြုခြင်းကြောင့်
မိမိကိုလည်း သူတစ်ပါးတို့ မြတ်နိုးတနာ ပူဇော်သက္ကာ မပြုရာ။
ကြီးမြတ်သောတို့အား မကျိုးမနွံ စောင်းဟန်မချိုး ရှိခိုးဝတ်ကျင့် အခွင့်မသိ ပြုခြင်းကြောင့်
မိမိကိုလည်း သူတစ်ပါးတို့ ကျိုးကျိုးနွံနွံ စောင်းဟန်နှိမ့်ချိုး ရှိခိုးဝတ်ကျင့် အခွင့်သိတိုင်း မပြုလေရာ။
ထိုသို့ ပူဇော်ခြင်း, ရှိခိုးခြင်းမရှိသော အဆွေခင်ပွန်းသည်
အခြံအရံမှ ကင်းခြင်း, ကျေးဇူးသတင်း ယုတ်ခြင်းသို့ ရောက်ရာ၏။

သူ့အခြေအရံမှသောမြဲ၍ စိတ်ဓိုင်ကိုယ်ဓိုမရှိ၊ သတ်မြဲမြဲမှ ခက်လွတ်ရုန်းရှိလျက်
အသက်မွေး မြဲမြဲရပ်တည်လျှောသော ငါသည် သူ့ကျွန်ခံ၍ အဘယ် အကျိုး ရှိတော့အံ့နည်း။

ပဋိသန္ဓေကပင် ပျက်စီးရသောသတ္တဝါ, ဖွားစကပင် ပျက်စီးရသောသတ္တဝါ, အရွယ်ရောက်စကပင်
ပျက်စီးရသော သတ္တဝါ စသည်ဖြင့် အခါအရွယ်ကို ငဲ့ပွယ်မရှိ။ ဗျာဓိ, ဇရာ, မရဏ မပြတ်နှိပ်စက်သဖြင့်
'ငါ့အသက်, ငါ့ကိုယ်' ဟု ပြောဆို၍ ကောင်းရာ တစ်ခုမျှ ပထင်ဘဲလျက်၊ အသက်ကို မိဘပိုင်သကဲ့သို့
အဘယ့်ကြောင့် 'အိုမှ ရဟန်းပြု၊ ယခု ထီးနန်းစံဦး' သိုထိုက်ပါအံ့နည်း။

လောကကို မမြတ်နိုးတက်သည်ကား သေခြင်းတည်း။ လောကကို မမြတ်နိုးရသည်ကား အိုခြင်းတည်း။
အချည်းနှီးမဟုတ်မူ၍ လွန်တတ်, သွားတတ်သည်ကား ညဉ့်တည်း။ သတ္တဝါတို့အသက်သည် ရက်ကန်းချည်နှင့် တူ၏။
ညဉ့်, နေ့တို့သည် ချည်ချောင်း အဝင့်ရက်သည်နှင့် တူ၏၊ ရက်မန်းများသဖြင့် ရက်ကန်းအကုန်သည်နှင့်ကား
ညဉ့်, နေ့ ကုန်မန်များသဖြင့် အသက်ကုန်ခြင်းနှင့် တူ၏။

ဥစ္စာစည်းစိမ်ဟူသည်ကား ရန်သူ ၅ ပါး ပျက်စီး၍ ပျက်ပြုန်းသဖြင့်လည်း ဥစ္စာရှင်ကို စွန့်တတ်၏။
ရန်သူ ၅ ပါး မပျက်ဆီး၍ မိမိပြစ်ဆဲ, ဖွားဆဲသော်လည်း ဥစ္စာရှင်သေသဖြင့် ဥစ္စာရှင်သည် စွန့်အပ်၏။
ထိုသို့ စွန့်တတ်, စွန့်အပ်သောအခြင်းအရာဖြင့် ပျောက်ခြင်း, ကုန်ခြင်းသဘောသာလျှင်
စင်စစ်ဖြစ်သော ပြည်စည်းစိမ်ဖြင့် အဘယ်မှကြောင့် ခမည်းတော် မိတ်မန့်ခြင်းကို ပြုပြန်ရသနည်း။

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

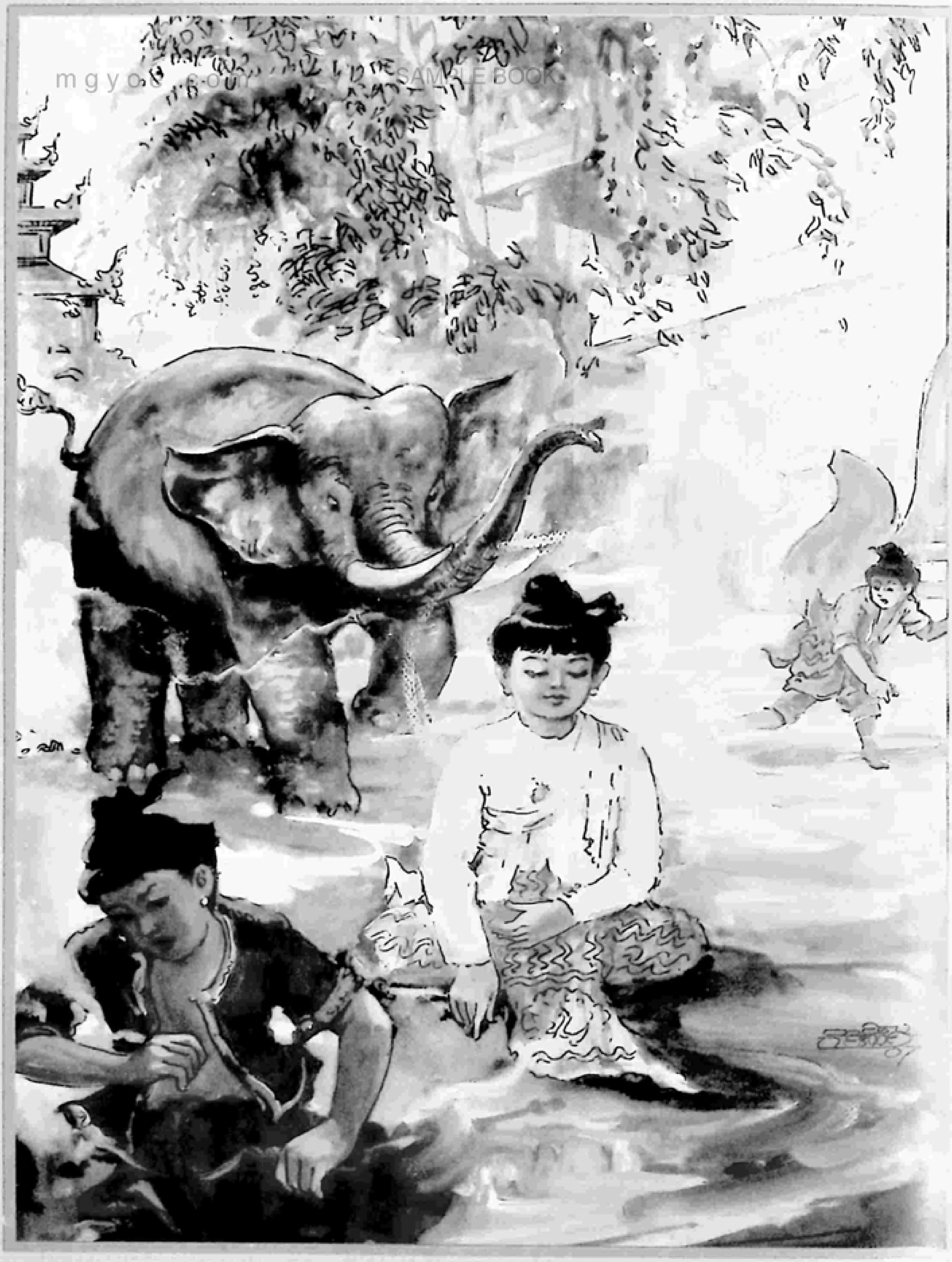

ငါသည် အခါမြင့်မြဲ ဆင်းရဲကြီးသော ငရဲမီး၌ ကြမ်းကြုတ်စွာ ကြမ္မာစီရင်တိုင်းခံလျက် သေရသောထက်၊
ဤဆင်ကြမ်းလက်တွင် တစ်ခဏတွက်ရုံမျှ နိပ်စက်လတ္တံ့သော ဒဏ်ကိုခံလျက် သေရသော်
အဆအသိန်းအသန်းမက မြတ်သေး၏။

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

တေမိယဇာတ်တော်ကြီး

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ပဏာမ

'သာရတ္တဓမ္မ မဓုရောဒက တေမိယေဓံ၊ ဝေရောစနံ ဝိယ ဝိရောစန မာဝိရောစံ။
ဗုဒ္ဓါမလင်္ဂဏ မနင်္ဂဏ မင်္ဂလဂ္ဂံ၊ နတွာ ဂရုံ သုတဗလေန ဗလဿိတောဿိ။
ပဏီမိ ပုညကာရိဟိ၊ သုပဏီတာနုရူပတော၊ ပဏီတယ ပကာသိဿံ၊ ပဏီမိ တေမိဇာတကံ။ ။'
(ပထမဂါထာ ၁၄ လုံးဖွဲ့ ဝသန္တတိလကဂါထာ, ဒုတိယဂါထာ ၈ လုံးဖွဲ့ ပထျာဝတ္တဂါထာ)

အဟံ၊ ငါသည်။ ဇေ၊အဝိဇ္ဇာ[၁], တဏှာ[၂], ကိလေသာ[၃]အညစ်အကြေးတို့ဖြင့် မွေးယှက်သမ်းညှိုးခြင်းရှိသော သတ္တဝါအပေါင်းကို။ သာရတ္တ ဓမ္မ မဓုရောဒက တေမိယံ၊ အကျိုး၏မြတ်ခြင်း, အကြောင်း၏မြတ်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ ချိုမြိန်စွာသော တရားရေအေးဖြင့် မြူကြေးလျှော်ချွတ် ဖျန်းဆွတ်တော်မူတတ်ထသော၊ဝါ– ဒေသနာ[၄],အနက်, ပါဠိ, အသိဉာဏ် ၄ တန်သော နက်နဲခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍ ချိုမြိန်စွာသော တရားတော်အဖျော်ပျားသကာဖြင့် ပညာလျှာကြော တက်ပြောဆွတ်စိမ့် နှစ်သိမ့်ရစ်ထုံး နှလုံးပူနောက် ပျောက်စေတော်မူတတ်ထသော။ ဝါ–အကာအမြေး ညစ်ကြေးမရှုပ် ဝိမုတ်[၅]စင်စစ် အနှစ်သက်သက် အနက်မြတ်နှင့်ပြည့်စုံသော တရားချိုအေးကြိုင်မွှေးနံ့သာ ရေသီတာဖြင့် အခါမလပ် ဖျန်းဆွတ်တော်မူတတ်ထသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို လည်းကောင်း။ ဝိရောစနံ၊ တရားရောင်ခြည် မတည်မထွန်း ရွှန်းရွှန်းမပွင့် မတင့်တယ်သေးသောသူကို။ ဝါ–အဆင်းသဏ္ဍာန်[၆] ခြေရုံစည်းစိမ် ညံ့တိမ်တန်ခိုး အမျိုးငယ်သူကို။ ဝေရောစနံဝိယ၊ အရောင်အဆင်း တင့်တယ်ခြင်းကျက်သရေကို ဆောင်တတ်သော ဝေရောစန ပတ္တမြားကဲ့သို့။ ဝိရောစနံ၊ တင့်တယ်ရွှင်ဖြိုး မြတ်နိုးစေတတ်ထသော။ ဝိရောစနံ၊ ပညာရောင်ခြည် တည်သည်ဖြစ်၍ သစ်သစ်[၇] ဝေရွှန်း[၈] ထွန်းလင်းတင့်တယ်လေပြီးသောသူကို။ ဝါ၊ အဆင်းသဏ္ဍာန် ခြေရုံစည်းစိမ် မတိမ်မညှိုး အမျိုးကြီးမြင့် တန်ခိုးပွင့်ပြီးသောသူကို။ အာဝိရောစံ၊ အတိုင်းထက်အလွန် ကျော်ဝှန်[၉]လျှံတက် တုဖက်မဲ့အောင် ဘုန်းရောင်တန်ခိုးဖြင့် အစိုးတရ တင့်တယ်တော် မူထသော။ အမလံ၊ ကိလေသာမြူညစ် မငြေးရစ်သော တရားတော်မြတ် ၁၀ ပါး[၁၀]ကို လည်းကောင်း။ အနင်္ဂဏံ၊ ဒိဋ္ဌိ[၁၁], ဝိစိကိစ္ဆာ[၁၂] အစရှိသော ကိလေသာမရှိထသော။ မင်္ဂလဂ္ဂံ၊ မကောင်းမှုကို ရိတ်ဖြတ်ခြင်းအဖို့လည်း ရှိတော်မူထသော။ ဝါ–ပဏ္ဍိတ ပူဇနီယအစရှိသောဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ သူခပ်သိမ်းတို့၏ ကုသိုလ် မင်္ဂလာပြုရာ အဖို့လည်း ဖြစ်တော်မူထသော၊ ဝါ–သစ္စာ ၄ ပါး[၁၄]ကို မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီးသည်ဖြစ်၍ မင်္ဂလာအထွတ်နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူထသော။ ဂဏံ၊ ၈ ပါး အပြားရှိသော အရိယာသံဃာတော်မြတ်အပေါင်းကို လည်းကောင်း။ သုတဗလေန၊ ပါဠိ, အဋ္ဌကထာ, ဋီကာ[၁၄]တို့၌ သဒ္ဒါအနက် ခက်ဆစ်ပြည့်ဆွန် လွန်စွာသော သုတမယ[၁၅]ဉာဏ်အစွမ်းဖြင့်။ ဗလဿိတောဿိ၊ အသင်,အကြံ, ဉာဏ်အစွမ်းရှိသော တပည့်အပေါင်းကို နှစ်သက်စေတော်မူတတ်ထသော။ ဝါ၊ သင်အားကြားအားကိုမှီ၍ ဖြစ်သော စာသင်သားတို့၏ ပြဿနာ[၁၆]လိုင်းကို

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

ပိုင်းခြားဖျောက်ချေ ဖြေစွမ်းနိုင်သော အသိဉာဏ်ကမ်းဆိပ်အဆုံးလည်း ရှိထသော။ ဂရုံ၊ မတွန့်မလိပ် စိတ်တမျဉ်းကြိုး ကိုးကွယ်ထိပ်ထက် တင်ရွက်ကြည်ညို အရိုအသေပြုရာ ဆရာကျေးဇူးရှင်ကို လည်းကောင်း။ နတွာနမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။ နတွာ၊ ရှိခိုးပြီး၍။

ပဏိမိပုညကာရီဟိ၊ ဆောက်တည်ရာဆောက်တည်ကြောင်းဖြစ်သော ကောင်းမြတ်ကြည်ညို ကုသိုလ်တရား၌ အားထုတ်မမေ့ ပြုလေ့ရှိကုန်သော အမျိုးသားတို့သည်။ သုပဏိဓာနရူပတော၊ အကျိုးစီးပွား များပြားစေလို ရှိသေကောင်းမြတ် တောင်းပန်အပ်သည်အားလျော်စွာ။ ပဏိဓာယ–ဉာဏ်လက်လွယ်ကူ လှမ်းယူ ဆွတ်သုံး နှလုံးထားစေခြင်းအကျိုးငှာ။ ပဏိမိတေမိဂဗ္ဘံ၊ ကောင်းစွာသိမှီးအပ်သော ပိဋကတ်တော်[၁၇]ရွှေတိုက်မှ ဖြစ်၍ မြတ်သော တေမိယဇာတ်တော်[၁၈]ရတနာကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပကာသိဿံ၊ ဖွင့်လှစ်ထုတ်ဖော် နာပျော်စဖွယ် မကျယ်မကျဉ်း အလျဉ်းသင့်ရာ ထောမနာ[၁၉]အစုံစုံ ကုန်စင်ထင်ရှား စကားပြေစီကုံးပေအံ့။

ထို ဂါထာပုဒ်အပေါင်းတို့တွင် 'သာရတ္ထ ဓမ္မမဇ္ဈရောဒကတေမိယံ'ဟူသောပါဌ်ကိုကား ကျမ်းမပြုမီ ရှေးအဖို့၌ အန္တရာယ်[၂၀]ပျောက်ခြင်း, ကျမ်းပြီးခြင်း အကျိုးရှိသော မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးခြင်းအလို့ငှာ ဆိုသတည်း။ ကျမ်းမပြုမီ ရှေးအဖို့၌ ဘုရားကိုရှိခိုးခြင်းအလို့ငှာ ထိုပါဌ်ကိုဆိုသော ဟူ၍ ဆို၏။ အကယ်၍ ထိုသို့ဆိုချေသော် 'ဗုဒ္ဓံ နတွာ'ဟု ဆိုကာမျှဖြင့် ဘုရားကိုရှိခိုးခြင်း ဟူသောကိစ္စ မပြီးကောင်းသေး ဟူသောအနက်သည် ရောက်၏။ ထိုသို့တစ်မူကား'ဗုဒ္ဓံနတွာ'ဟု ဆိုကလျှင် ဘုရားကိုရှိခိုးခြင်းကိစ္စ ပြီးကောင်းပြီ။ ထိုသို့ ပြီးကောင်းပြီဖြစ်သောကြောင့် 'သာရတ္ထ ဓမ္မ မဇ္ဈရောဒက တေမိယံ' ဟူသောပုဒ်ကို မဆိုတန်။ ဆိုချေသော် ဂန္ထဂရု[၂၁] ပုနရုတ္တိဒေါသ[၂၂]ရောက်၏ဟု စောဒက[၂၃]ဆရာ အပြစ်တင်သော်

'ဗုဒ္ဓံ နတွာ'ဟုဆိုက ဘုရားကိုရှိခိုးခြင်းကိစ္စ ပြီးကောင်းပြီဖြစ်လျက်'သာရတ္ထဓမ္မမဇ္ဈရောဒကတေမိယံ' ဟူသော ပါဌ်ကို ဆိုခြင်းသည်ကား ဂုဏ်ရှိသောသူသာလျှင် ရှိခိုးခြင်းကို ခံခြင်းငှာ ထိုက်၏။ဂုဏ်မရှိသောသူသည် ရှိခိုးခြင်းကို မခံထိုက်။ ဂုဏ်ရှိသောသူသာလျှင် တောင့်တအပ်သော အကျိုးကို ပြီးစေနိုင်၏။ ဂုဏ်မရှိသောသူသည် မပြီးစေနိုင်။ ငါရှိခိုးအပ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်ကား စန္ဒီ, ပရမိဿ အစရှိသောသူတို့ကဲ့သို့ ဂုဏ်မရှိသောသူ မဟုတ်။ ရှိခိုးခြင်းငှာထိုက်သော, တောင့်တအပ်သောအကျိုးကို ပြီးစေတတ်သော ဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏ဟုမြတ်စွာဘုရား၏ ပဏာမာရဟသဘောဂုဏ်ကို ပြအံ့သောငှာဆိုသတည်း။ 'ဗုဒ္ဓံ နတွာ'ဟု ဆိုကာမျှဖြင့် ရှိခိုးခြင်းကိစ္စ မပြီးကောင်းသေးသောကြောင့် ဆိုသည်မဟုတ်။ ထိုသို့ဖြစ်သောကြောင့် ဂန္ထဂရု ပုနရုတ္တိဒေါသ မရောက်။ ဆိုတန်၏ဟု ပရိဟာရ[၂၄]ဆရာ ဖြေအပ်၏ဟူလို။

ရှိခိုးအပ်သော မြတ်စွာဘုရား၏ဂုဏ်ကို ပြအံ့သောငှာ ထို 'သာရတ္ထဓမ္မမဇ္ဈရောဒကတေမိယံ' အစရှိသော ပါဌ်ကို ဆိုသောဟူ၍ ဆို၏။ အကယ်၍ ထိုသို့ဆိုချေသော် မြတ်စွာဘုရား၏ ပဏာမရဟဘောဂုဏ်[၂၅]ကို ပြလိုက ဤ'သာရတ္ထ'အစရှိသောပါဌ်ကိုသာ ဆိုကောင်း၏။'အနန္တဉာဏံ[၂၆],အစိန္တေယျံ[၂၇]' အစရှိသည်ဖြင့် ပြားသော တစ်ပါးဂုဏ်ကို မဆိုကောင်း ဟူသောအနက်သည် ရောက်၏။ ထိုသို့တစ်မူကား တစ်ပါးသောဂုဏ်တော် တို့ကိုလည်း ဆိုကောင်း၏။ ထိုသို့ဆိုကောင်းသည်ဖြစ်သောကြောင့် ဤ 'သာရတ္ထဓမ္မမဇ္ဈရောဒက တေမိယံ'ဟူသောပါဌ်ကိုသာ မဆိုတန်၊ ဆိုချေသော် အဗျာပိတဒေါသ[၂၈] ရောက်၏ဟု အပြစ်တင်ငြားအံ့။

အရာအခွင့် သင့်တင့်လျော်စွာ ထောမနာခြင်းသည် ပညာရှိတို့အမှု ကျမ်းပြုဆရာတို့အလေ့သဘောဖြစ်၍ ဤသို့ဆိုလတ္တံ့သောဝတ္ထု၌ တေမိမင်းသားသည်လည်း ကာသိလရာဇ်တိုင်းအလုံးကို နှလုံးချမ်းမြေ့ကြောင်း

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

မိုးကောင်းရွာခြင်းနှင့်ယှဉ်လျက် ဖွားတော်မူ၏။ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း လောကအလုံးကို နှလုံးချမ်းမြေ့ကြောင်း တရားမိုးကောင်း သံသြောင်းရင့်ရှု[၂၉]ရွာတော်မူခြင်းနှင့်ယှဉ်လျက် ပွင့်တော်မူ၏။ဤသို့ ထောမနာအရာ သင့်သည်ဖြစ်၍ ဤ 'သာရတ္ထဓမ္မမဝုဿရောဒကတေမိယံ'ဟူသောပါဌ်ကို ဆိုသတည်း။ တစ်ပါးသော ဂုဏ်တော်တို့ဖြင့်လည်း မချီးမွမ်းကောင်းသောကြောင့် ဆိုသည်မဟုတ်။ ထို့ကြောင့် အဗျာပိတဒေါသ မရောက် ဆိုတန်၏ဟု ပရိဟာရ ပြုအပ်သည် ဟူလို။

အရာအခွင့် သင့်တင့်လျော်စွာ ထောမနာခြင်းသည် ပညာရှိအမှု, ကျမ်းပြုဆရာတို့အလေ့ ဟူရာ၌ နေမိဘုံခန်းကို စီရင်တော်မူသော အရှင်အဂ္ဂသမာဓိ[၃၀]သည် 'အမှာကံ ဝံသော ပဗ္ဗဇ္ဇဝံသော[၃၁]'ဟုံရှုဆင်ခြင်သော မဃဒေဝဗြဟ္မာ[၃၂] မင်း၏ အကြံအားလျော်စွာ လည်းကောင်း၊မဃဒေဝ[၃၃]မင်းမှစ၍ ၈သောင်း ၄ ထောင်တိုင်တိုင် ပဗ္ဗဇ္ဇဝင်[၃၄]မပျက် ဆင်းသက်၍ဆက်ဆံသော မင်းတို့တွင် အဆုံးဖြစ်သော နေမိမင်းကို ဆိုအပ်သည့်အားလျော်စွာ လည်းကောင်း အနန္တဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏အလောင်းတော် နေမိမင်း ဟု ထောမနာခြင်းကို မပြုမူ၍ 'သကျာဝတဘောကုမာရာ[၃၅]'ဟု ၃ံကြိမ် တိုင်အောင်ဆိုအပ်သော ဥက္ကာကရာဇ်မင်း[၃၆]၏ နှုတ်မွန်ရည် အစွမ်းဖြင့် 'သာကီနွယ် [၃၇]' ဟု တွင်ကျယ်စွာလျက် ဥက္ကာမုခမင်းမှစ၍ ၈ သောင်း ၂ ထောင်တိုင်တိုင် သာကီနွယ်မပျက် ဆင်းသက်၍ဆက်ဆံသော မင်းအပေါင်းတို့တွင် အဆုံး၌ သိဒ္ဓတ်မင်း[၃၈]ဖြစ်၍ နန်း ၃ ဆောင်ဝယ် စံပယ်[၃၉]တော်မူပြီးမှ ဘုရားအဖြစ်သို့ရောက်တော်မူသော ငါတို့မြတ်စွာဘုရား၏ ရှေးသံသရာ[၄၀]၌ ဖြစ်တော်မူဖူးသော အလောင်းတော်နေမိမင်းကြီး ဟု အရာသင့်အောင် ထောမနာလို၍ 'သကျာဝတကုမာရ'ဟု စသည်ဖြင့် ချီလေသည်။

ဓေသုကာရီ[၄၁]မင်းကြီး သားပြုသော ဟတ္ထိပါလ[၄၂]မင်းသား, သံဝရ[၄၃]မင်းသားတို့ကို ဆိုလိုသော အရှင်ရဋ္ဌသာရ[၄၄]ထေရ်သည် မင်းတို့၏ ဂုဏ်နှင့်လျော်စွာ 'ဇာတိပုည ဂုဏ်မာနဖြင့်' စသည်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ 'ဇာတိဉာဏ်ခိုင် တစ်ပင်တိုင်ဖြင့်'အစရှိဖြင့် လည်းကောင်း အရာသင့်လျော်စွာ ဘုရားဂုဏ်ကို ချီလေသည်။

ဗျာဒိတ်[၄၅]ရစ, ပါရမီ ၁၀ တန်ကိုအကြံဖြစ်စ ဖြစ်သော ဗျာဒိတ်ခန်း, ပါရမီခန်းတို့ကို စီရင်တော်မူလိုသော အရှင်သီလဝံသ[၄၆]သည် အစအရင်းကို ဆိုအပ်သည်နှင့်လျော်စွာ အရာသင့်အောင် ဘုရားဖြစ်တော်မူသည်ကစ၍ မြတ်စွာဘုရားအား ထောမနာလိုသဖြင့် 'ဗောဓိမဏ္ဍိုင်[၄၇] ခန်းဝါပိုင်က'စသည်ဖြင့် ချီလေသည်။

အဋ္ဌကထာ[၄၈]ဆရာတို့သည်လည်း သမန္တပါသာဒိက[၄၉]အဋ္ဌကထာ၌ ဒုတိယပါရာဇိကကို ဖွင့်တော်မူလိုသောအခါ 'ဒုတိယံ အဒုတိယေန'စသည်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ တတိယပါရာဇိကကို ဖွင့်တော်မူလိုသောအခါ 'တတိယံ တိဟိသုဒ္ဓေန'အစရှိသည်ဖြင့် လည်းကောင်း အရာသင့်လျော်စွာ မြတ်စွာဘုရား၏ဂုဏ်ကို ထောမနာတော်မူသည်။ ထိုသို့ အခွင့်နှင့်လျော်စွာ ချီးမွမ်းကျိုးကား'ကြာသွတ်အိုးမှာ ကြာမျိုးပွင့်သည်'ဟူသကဲ့သို့ အရာသင့်သဖြင့် တင့်တယ်လိုက်လျော ပြေချောခြင်းဖြစ်သည်သာလျှင် အကျိုးတည်းဟု သိအပ်၏။ [ဤကား စောဒနာ ပရိဟာရ သံဝဏ္ဏနာ[၅၀]မျိုးရိုးသဘောတည်း။]

'ကျွန်းထင်းကျူဖော့၊ ဝဲကတော့ပတ်၊ ဇလပ်ပွင့်စည်း၊ ဖြစ်နည်းတူဟန်၊ နန္ဒိယာဝဋ္ဋနည်း' အလိုဆိုသော်ကား 'လာဘသက္ကာရာဒိ နိရပေက္ခစိတ္တဿ ယာနတ္တယမုခေနသဗ္ဗဒုက္ခနိယျာနိကဓမ္မဒေသနာ ပဃော ဂေါနာမ' ဟူသော ဋီကာပါဌ်နှင့်အညီ လာဘ် [၅၁] ပူဇော်[၅၂] သက္ကာရ[၅၃] စသည်ကို ငဲ့ကွက်ခြင်းမှကင်းမဲ့သော စိတ်ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ ယာဉ်[၅၄] ၃ပါးကို တံခါးပြုသဖြင့် ခပ်သိမ်းသောဝဋ်[၅၅]ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်စေခြင်းငှာ

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

ဟောတော်မူအပ်သော ဒေသနာတော်သည် ပယောဂ မည်၏။ ထို ပယောဂ၏ပြည့်စုံတော်မူခြင်းကို 'သာရတ္ထဓမ္မမဇ္ဈေရောဒကတေမိယ'ဟူသော ဤပါဠ်ဖြင့် ပြ၏။ ပယောဂသမ္ပဒါ[၅၆] ရှိသဖြင့်လည်း ထိုသတ္တဝါတို့၏ အလိုစရိုက်[၅၇]ဟောထိုက်သောအခါကို မသိခြင်း, အကျိုးစီးပွားကို အလိုမရှိခြင်းတို့သည် လွင့်စဉ်လေကုန်၏။ ထိုသို့လွင့်စဉ်သဖြင့် ဒေဝဒတ်[၅၈],စိဉ္စမာဏဝိကာ[၅၉]အစရှိသော ရန်သူတို့အားသော်လည်း အစီးအပွားကိုသာ အလိုရှိခြင်း၊ သဒ္ဓါအစရှိသော ဣန္ဒြေ[၆၀] မရင့်ကုန်သေးသောသတ္တဝါတို့အား ဣန္ဒြေရင့်သောအခါကို ငံ့တော်မူခြင်းတည်း ဟူသော အာသယသမ္ပဒါ[၆၁]ရှိတော်မူ၏။ ထိုသမ္ပဒါကို တေမိယံ၌ တိမ–ဇာတ်ဖြင့် ပြ၏။

ဤ အာသယပယောဂဟု ဆိုအပ်သော သတ္တုပကာရသမ္ပဒါ[၆၂]နှင့် ပြည့်စုံခြင်းသည် အရဟတ္တမဂ်[၆၃]ဉာဏ်, သဗ္ဗညုတ[၆၄]ဉာဏ်, အာသယာနုသယဉာဏ် စသောဉာဏ်တော်တို့နှင့် ကင်း၍မဖြစ်နိုင်သောကြောင့် သတ္တုပကာရ ရှိသဖြင့် ဉာဏသမ္ပဒါ[၆၅]လည်း ရှိတော်မူ၏။ ဉာဏသမ္ပဒါ ရှိတော်မူသဖြင့်လည်း ထိုဉာဏ်တို့၏ ရန်သူဖြစ်သော ဝါသနာ[၆၆]နှင့်တကွ ကိလေသာအလုံးစုံတို့ကို အကြွင်းမဲ့ ပယ်စွန့်တော်မူနိုင်ခြင်းကြောင့် ပဟာနသမ္ပဒါ[၆၇]လည်း ရှိတော်မူ၏။ ဉာဏပဟာနသမ္ပဒါရှိသဖြင့် အလိုရှိတိုင်းသောအကျိုးကို ပြီးစေနိုင်ခြင်း တည်းဟူသော အာနုဘာဝသမ္ပဒါ[၆၈]လည်း ရှိတော်မူ၏။ ၃၂ ပါးသော ယောကျ်ားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာတော်ကြီး, ၈၀ သော လက္ခဏာတော်ငယ်တို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော ကိုယ်တော်အဖြစ်မှလည်း ထို ဉာဏ, ပဟာန, အာနုဘာဝတို့ကို ရစွမ်းနိုင်သောကြောင့် သူခပ်သိမ်းတို့၏မျက်စိ၌ သွန်းဘိသကဲ့သို့ တင့်တယ်သော ရူပကာယ[၆၉]လည်း ရှိတော်မူ၏။ ထို ဉာဏ,ပဟာန,အာနုဘာဝ,ရူပကာယ တည်းဟူသော ဖလသမ္ပဒါ[၇၀] ၄ ပါးကိုလည်း အကြောင်းရှိမှသာ ရအပ်သောကြောင့် ဖလသမ္ပဒါ ရှိတော်မူသဖြင့် မဟာကရုဏာ[၇၁]နှင့်ယှဉ်တော်မူခြင်း၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်၏ အဆောက်အဦဖြစ်သော ပါရမီ ၃၀ ကို ဖြည့်တော်မူခြင်းတည်းဟူသော ဟေတုသမ္ပဒါ[၇၂]လည်း ရှိတော်မူ၏။ဤ ဟေတုသမ္ပဒါ, ဖလသမ္ပဒါ ၂ ပါးကို 'သာရတ္ထဓမ္မ မဇ္ဈေရောဒက တေမိယံ'ဟူသောပါဠ်၏ အစွမ်းဖြင့်ပြ၏။ ထိုသို့ ဟေတုသမ္ပဒါ, ဖလသမ္ပဒါ, သတ္တုပကာရသမ္ပဒါ တည်းဟူသော သမ္ပဒါ ၃ ပါးကို ရသည်ရှိသော် မရေမတွက်နိုင်သော ဘုရားကျေးဇူးတော်အလုံးစုံကိုလည်း ပြစွမ်းနိုင်သောကြောင့် ဤတေမိယဝတ္ထုအစ၌ ဗုဒ္ဓပ္ပဏာမ[၇၃]ကို ပြုအံ့သောငှာ 'သာရတ္ထဓမ္မ မဇ္ဈေရောဒက တေမိယံ'ဟူသော ပဏာမဟေတု, ပဏာမာရဟဘော ဂုဏ်ကို ဆိုသတည်း။

[ဝဲဆင်းဝဲရိုက် လှည့်ဝိုက်ရစ်လည်သကဲ့သို့ အစိတ်အပေါင်း အကြောင်းအကျိုး အဆိုက်အခိုက် ရထိုက်ရာ ယူအပ်သောကြောင့်လည်း အာဝဋ္ဋနည်း[၇၄]ဟူ၍ ဆိုအပ်၏။ ဝဲမရေယဉ်သည် တည်ရာတွင်မနား ရွှေ့ရှားလျှော လိမ့်သကဲ့သို့ အကျိုးအစိတ်ဖြစ်သော ပယောဂသမ္ပဒါကိုရသဖြင့် အကြောင်းအပေါင်းဖြစ်သော အာသယ ဟေတုသမ္ပဒါ တို့ကိုလည်း ယူအပ်သောကြောင့် တိပုက္ခလ[၇၅]နည်း ဟူ၍လည်း ဆိုအပ်၏။ ဤကား နေတ္တိနည်းယူဟန် အမြွက်စကားတည်း။ နောက်နောက်နည်းတို့၌လည်း ဤနည်းကိုမှီ၍ ကျမ်းရိုးစသည်ကို ဆိုအပ်သည်ချည်းပင်။]

တရားတော်သည် ဝေနေယျတို့၏ပါရမီဉာဏ်, ဝိပဿနာ[၇၆]ဉာဏ်စသည်တို့၌ ချမ်းမြေ့မွေ့ကြိုင်စွာ စွတ်ခြင်းနှင့် ရေချို, ရေအေး, ရေမွှေး, ရေချမ်းတို့၏စွတ်ခြင်းသတ္တိ သဒိသဘော[၇၇] ဖြစ်သောကြောင့် 'မဇ္ဈေရောဒကတေမိယံ' ဟူသောပုဒ်သည် ဥပမာ မည်၏။ ထိုဥပမာသည် ဣဝ, ဝိယ, သမာန,သဒိသ သဒ္ဒါစသည် မပါ။ ထိုသဒ္ဒါတို့၏အနက်ဖြစ်သော ကဲ့သို့,တူစွာ,တူ၏ စသည်လည်း မပါသောကြောင့် သဒ္ဒူပမာ[၇၈], အတ္ထူပမာ[၇၉], ဝါကျတ္ထူပမာ[၈၀]အားဖြင့် ဥပမာ ၃ ပါးတို့တွင် အတ္ထူပမာ မည်၏။ ထို အတ္ထူပမာ သည်လည်း

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

သရူပေါပမာ,ပရိကပ္ပေါပမာ,သံသယောပမာ, ပဋိဝတ္ထုပမာဟူ၍ ၄ ပါး အပြား ရှိ၏။ ထို ၄ ပါးတို့တွင် တောင်ငူဘုရင်စာ၌–

'ဇမ္ဗူရည်ပွင့်[၈၁] မိုးလုံးတင့်သား ရှင်ပင့်စတေ[၈၂] ခုနစ်နေတည့်'ဟူ၍ မထင်ရှားသောစေတီ၏ ရောင်ခြည်ကိုထင်ရှားသောနေ၏ရောင်ခြည်နှင့် တင့်တယ်ခြင်းတူရာ အစွဲပြု၍ ဆံတော်ရှင်စေတီ ၇ ဆူကို နေ ၇ စင်းဆိုသကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ 'ဘိင်္ဂါနေမာနီ စက္ခုနီ၊ နမ္ဗုဇံမုခမေဝိဒံ'ဟူသည်၌ ထင်ရှားသောပိတုန်းရောင် အဆင်းနှင့် မထင်ရှားသော မျက်ဝန်းအဆင်းကို ရှင်လန်းတင့်တယ်ခြင်း၏ ထင်ရှားသောကြာပွင့်နှင့် မထင်ရှားသော မျက်နှာအလှကို အမှုပြု၍၊ 'ဤအာရုံကား ပိတုန်းမဟုတ်၊ မျက်စိတည်း။ ဤအာရုံကား ကြာပွင့်မဟုတ်၊ မျက်နှာ တည်း'ဟု ဆိုအပ်သောစကားကဲ့သို့ လည်းကောင်း 'သုဇ္ဈတ္တသဒိသတ္တေန၊ သာ သရူပေါပမာမတာ' ဟူသည်နှင့်အညီ ထင်ရှားသော သဒိသ[၈၃]အနက်ဖြင့် မထင်ရှားသောသဒိသီ[၈၄]ကို အမှုပြု၍ဆိုခြင်းသည် သရူပေါပမာ မည်၏။

ပရိကပ္ပေါပမာကား ပါရမီခန်း၌ 'ငါ့ကိုမြော်လျက် ရှင်တော်မေတ္တာ သက်လတည်း' ဟူသော စကားကိုဆိုပြီးမှ ငါနှင့် ငါ့ဆရာမှာသာ ဤကဲ့သို့ ဖြစ်သည်မဟုတ်။ ဝေနေယျ[၈၅]နှင့် ဝိနာယက[၈၆]တွေကြိမ်တော့်မူ ကြိုက်လျှင် ဤသို့ချည်း အတူတူပင်တည်းဟု ထက်ဝန်းကျင်အကုန်လုံး ကျုံးစပ်အပ်သည်ကို သိစေလို၍ 'ဘုရားဟူသည်' ချီသောပိုဒ်၌ 'ဝေးမြောက်စကြဝဠာ ခြားရာမှာလည်း မကြာမားမား ကိုယ်တိုင်သွား၍ တရားညွှတ်နူး ချွတ်ဖူးသည်ချည်း သချေ်ပည်း[၈၇]၏'ဟု ဆိုသောစကားကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊

'မယေဝ မုခသော ဘာသေ၊ တလမိန္ဒု ဝိကတ္တနာ။ ယတောမ္ဗုဇေ ပိသာတ္တိုင်၊ ပရိကပ္ပေါပမာ အယံ။ ။' ဟူသည်၌ မိမိမျက်နှာ၌ လရောင်၏တင့်တယ်ခြင်းနှင့် ကြာ၌ လရောင်၏တင့်တယ်ခြင်း သဒိသဘောကို စွဲ၍ 'ဤလမင်းသည် ငါ၏မျက်နှာတင့်တယ်ခြင်းကိုသာ ပြုလေ့ရှိသည် မဟုတ်။ ကြာ၌လည်း တင့်တယ်ခြင်း ရှိ၏'ဟု ဆိုသော စကားကဲ့သို့လည်းကောင်း မကြုံးမပ မကြံစည်သော်လည်း ကြုံးပ[၈၈]ကြံစည်ရာ ထိုက်သဖြင့် တူရာဆိုသော စကားသည် ပရိကပ္ပေါပမာ မည်၏။

သံသယောပမာကား ဘုံခန်း၌ ဗီရဏီနတ်သမီး၏ စည်းစိမ်ကြီးသည်ကိုကြံခိုက်လည်း အသိမ်းအပိုက် ရှိပြီလိုအမှတ် နတ်သားတစ်ယောက်မျှ မထင်မမြင် ငယ်သွင်ငယ်သွေးကိုတွေးလျှင်လည်း အလွတ်ပင်ဖြစ်လေကောင်း အကြောင်း ၂ပါး သဘောတူ အယူအကြံ ယုံမှားနေမိခြင်းရှိဖွယ်ကို ဆိုလို၍ –

'အသူ့ဆွေဇနီးတို့နည်း။ အသူ့ ချစ်မငြီးတို့နည်း'ဟု ဆိုသောစကားကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊

'ကိံ ဝါမ္ဗုဇန္တော ဘန္တာဠိ၊ ကိံ လောဠနယနံ မုခံ။ မမ ဒါဠာယတေ စိတ္တ၊ မိစ္စယံ သံသယော ပမာ။ ။' ဟူသည်၌ မျက်နှာအလှ ပြုံးရွှင်ရွှင်မှာ ကြည်လင်သောအငင်အသိမ်းနှင့် ညီစိမ်းစိမ်းလဲ့ရွှန်းသော မျက်နှာဝန်း တင့်တယ်ဟန်ကို သဏ္ဌာန်တူဥပမာ ကြာတိုက်မုံအာ ပွင့်ချပ်ဖုံးမှာ ပိတုန်းကို လုံးလုံးလည်းမထင်, မမြင်ဘဲလည်း မရှိသည်နှင့် သဒိသဂုဏ်မှီ၍၊ 'ဤအာရုံကား အသို့နည်း။ အတွင်း၌ ပိတုန်းလှုပ်ခြင်းရှိသော ကြာပွင့်လော။ စိန်းစိန်းမကြည့် တည့်တည့်မရှုယ် အသွယ်သွယ်နှင့် ပရိယာယ်[၈၉]လော်လက်[၉၀]သော မျက်လုံးရှင်၏ မျက်နှာလော။ ငါ့နှလုံးယုံမှား စိတ်များလောက်လက်ခတ်[၉၁]ဘိ၏'ဟုဆိုအပ်သော စကားကဲ့သို့လည်းကောင်း သဒိသဂုဏ်ဖြင့် တွေးမှားဖွယ်ရှိသည်ကို ဆိုသောဥပမာသည် သံသယောပမာ မည်၏။

ပဋိဝတ္ထုပမာကား ပါရမီခန်းတွင်'ပမာသွေးသီ စာမရီ[၉၂]ဟု' စသည်ဖြင့် အတူဖြစ်သောဝတ္ထုကို တစ်ပိုဒ် တစ်ဝါကျဆိုပြီးမှ၊ 'မြီးဆံချစ်တပ် အသေဝပ်သား' စသည်ဖြင့် ဥပမေယျဖြစ်သော သီလဝန္တရဟန်းဂုဏ်ကို

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

တစ်ပိုဒ် တစ်ဝါကျဆို၍ ဥပမေယျဖြစ်သော စတုပါရိသုဒ္ဓိ၏၌ အလေးအမြတ်ပြုအပ်သည်ကို ဥပမာဖြစ်သော စာမရီ၏မြီးဆံသေးမျှင် တစ်ပင်တစ်ချောင်းကိုလျက် .အပျက်အပြုန်းမခံ အသက်ဆုံးခံကြောင်းဝတ္ထုဖြင့် ထင်စေသောစကားကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊

'ဇနေသု ဇာယမာနေသု၊ နေကောပိ ဇိနသာဒိသော၊ဒုတိယော နုန နတ္ထေဝ၊ ပါရိစ္ဆတ္တကပါဒပေါ'ဟူသည်၌ မြတ်စွာဘုရား၏အကြောင်းကိုဆိုသဖြင့် ပင်လယ်ကသစ်ပင်၏အကြောင်းကို၊ ပင်လယ်ကသစ်ပင်၏အကြောင်း ဆိုသဖြင့် မြတ်စွာဘုရား၏ အကြောင်းကို အတူပြု၍ သိအပ်သောကြောင့် လူတို့၌ မြတ်စွာဘုရားမည်သည် ၂ဆူမဖြစ်, ပင်လယ် ကသစ်ပင်လည်း ၂ပင်မရှိ ဆိုသောစကားကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ မြတ်စွာဘုရားမှ အတု အစားပြု၍ ဝါတွင်း ၃ လပတ်လုံး အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ တရားဟောတော်မူသည်ဟူသော စကားကဲ့သို့လည်းကောင်း အတူဖြစ်သော ဝတ္ထုတစ်ပါးဖြင့် အတူဖြစ်သောဝတ္ထုတစ်ပါးကို ထင်စေခြင်းသည် ပဋိဝတ္ထုပမာမည်၏။

ထိုအတ္တုပမာ ၄ပါးတို့တွင် ဤပဏ္ဏာမဂါထာ၌ 'မဓုရောဒက တေမိယံ'ဟူသော ဥပမာသည် တရားအချိုအအေးနှင့် ရေချိုရေအေးစွတ်ခြင်းသတ္တိကို သရုပ်တူပြု၍ 'တရားတည်းဟူသော ရေအေး'ဟု ဆိုသောကြောင့် သရူပေါပမာ မည်၏။

'ဝေရောစနံ ဝိယ ဝိရောစနံ' ဟူသောပုဒ်၌ ဝေရောစန ပတ္တမြားကား ဥပမာ, တရားတော်ကား ဥပမေယျ, ထို ပတ္တမြား, တရားတော်၏ ဆောင်ကုန်သောသူတို့အား အရောင်အသရေ တင့်တယ်စေခြင်းသတ္တိ သဒိသဘော ဖြစ်သည်ကား ဥပမာန, ဝိယပုဒ်၏ ပညတ်အနက်ဖြစ်သော 'ကဲ့သို့'ဟူသောစကားကား ထိုဥပမာ အနက်ကို ထွန်းပြတတ်သော နိပါတ်တည်း။ ဤ ဝေရောစနံဝိယ–ဟူသောဥပမာသည် ဆိုခဲ့ပြီးသော ဥပမာ ၃ပါးတွင် ဝိယသဒ္ဒါနှင့်ယှဉ်သောကြောင့် သဒ္ဒုပမာ မည်၏။

ဤသဒ္ဒုပမာသည်လည်း ဓမ္မောပမာ,ဓမ္မဟီနောပမာ, အညမညောပမာ, ဝိပရီတောပမာ, အဗ္ဘုတောပမာ, သိလေသောပမာ, သန္တေ္တာနောပမာ, နိန္ဒောပမာ, အသာဓာရဏောပမာ, ပဋိသေဓောပမာ, အဘူတောပမာဟူ၍ ၁၁ ပါး အပြားရှိ၏။

ထိုတွင် 'ဝိကာသိ ပဒုမံဝါတိ, သုန္ဒရံသုဂတာနနံ' ဟူသောဥဒါဟရဏ်၌ အလွန်ကောင်းသော မြတ်စွာဘုရား၏မျက်နှာတော်သည် အလွန်ကောင်းသောကြာကဲ့သို့ တင့်တယ်၏ ဟူ၍ ဥပမာ, ဥပမေယျတို့၏ ကောင်းသောဂုဏ်ကို အတူပြု၍ပြသောကြောင့် ဓမ္မောပမာ မည်၏။

'ဓမ္မဟီနာမုခမ္ဘောဇ–သဒိသံ မုနိနောက္ကတိ'ဟူသည်၌' မြတ်စွာဘုရား၏မျက်နှာတော်သည် ကြာနှင့်တူ၏' သာဆို၍၊ သုန္ဒရ စသောဂုဏ်ကိုမဆိုဘဲ ဥပမာမျှဖြင့်ပြခြင်းကြောင့် ဓမ္မဟီနောပမာ မည်၏။

'တဝါနနမိဝမ္ဘောဇမိဝတေမုခံ'ဟူသည်၌ 'အရှင်ဘုရား၏မျက်နှာတော်သည် ကြာနှင့်တူ၏။ ကြာပဒုမ္မာ သည်လည်း အရှင်ဘုရား၏မျက်နှာတော်နှင့် တူ၏'ဟု အချင်းချင်း ဥပမာပြုသောကြောင့် အညမညောပမာ မည်၏။

'ဝိပရီတောပမာတုလျ–မာနနေနမ္ဗုဇံ တဝ' ဟူသည်၌ 'ကြာသည် အရှင်ဘုရားမျက်နှာတော်နှင့် တူ၏'ဟု ဥပမာဖြစ်သော ကြာကို ဥပမေယျ, ဥပမေယျဖြစ်သောမျက်နှာတော်ကို ဥပမာ–ဤ ဥပမာ, ဥပမေယျ ပြန်သောအားဖြင့် ဥပမာပြုခြင်းကြောင့် ဝိပရီတောပမာ မည်၏။

အဗ္ဘုတောပမာကား'ကျောက်ဖျာရေထဲ၊ ပေါ်နိုင်ခဲ့သို့' ဆိုသောစကား၊ 'တင့်တယ်သော ကြာပဒုမ္မာသည် လူတို့၏မျက်စိ,နားကို အကယ်၍ဖြစ်စေကာမူ အရှင်ဘုရား၏မျက်နှာတော်ကား တင့်တယ်ခြင်းဖြစ်၏'ဟုဆိုသော စကားတို့၌ သဘောပြကတေ့ မဖြစ်ဘူးမြဲသောစကားကို ဥပမာပြုသောကြောင့် အဗ္ဘုတောပမာ မည်၏။

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

'သုဂန္ဓိ သောဘာ သမ္ပန္နိ, သိသိရံသု ဝိရောစိခံ တဝမ္ပုဇံ ဝေတိ, သာ သိလေသောပမာ မတာ' ဟူသည်၌ 'ကောင်းသောအနံ့ရှိလျက် တင့်တယ်ခြင်းနှင့်စပ်၍ လရောင်၌ဆန့်ကျင်ဘက် တက်နေအရုဏ်[၅၅]တွင် ပွင့်သောကြာကဲ့သို့ အရှင်ဘုရားမျက်နှာတော်သည် ကောင်းသောအနံ့ ရှိတော်မူ၏။ တင့်တယ်ခြင်းနှင့်လည်း စပ်တော်မူ၏။ လရောင်၏ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ရွှေအဆင်းအရောင်, တရားအရောင်တို့နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူ၏'ဟု 'သုဂန္ဓိ' စသောပုဒ်ကို ဥပမာ,ဥပမေယျ ၂ပါးလုံးမှာယှဉ်လျက် ထပ်၍အနက် ပေးအပ်သောကြောင့် သိလေသောပမာ မည်၏။ လင်္ကာ၌လည်း ရသင့်၏။ 'ဇာတိဉာဏ်ခိုင်၊ ဇာပင်တိုင်ဖြင့်၊ မယိုင်မညွတ်၊ ခေါင်တမွတ်သို့၊ လွတ်လွတ်ဘုန်းရင့်၊ မတ်မတ်တင့်သား'ဟု ဂုဏ်ဝိသေနတို့ကို ဥပမာ, ဥပမေယျ ၂ပါး အနက်၌ထပ်၍ယူအပ်သောကြောင့် သိလေသောပမာ မည်၏။

သန္တေ့ာနောပမာကား 'ဗာလာဝုယျာန မာလာယံ, သာလကာနနသောဘိနီ' ဟူသောဥဒါဟရဏ်၌ 'ဆံထုံး, မျက်နှာတို့ဖြင့် တင့်တယ်သောသတို့သမီးငယ်ကဲ့သို့ ဤ ဥယျာဉ်, ပန်းစဉ်သည် အင်ကြင်းတောတို့ဖြင့် တင့်တယ်၏' ဟူ၍'သာလကာနနသောဘိနီ'ဟူသောပုဒ်၌ သဒ္ဒသုတိ[၅၆]မပျက်စေဘဲ ဥပမေယျကိုငဲ့သောအခါ 'သာလကာနန'သဒ္ဒါသည် အင်ကြင်းတော ဟူသောအနက်၊ ဥပမာကိုငဲ့သောအခါ သာလက–အာနနဟု ပဒစ္ဆေဒပြု၍ ဆံထုံး, မျက်နှာ ဟူသောအနက်။ ဤသို့ အနက် ၂ပါး ရကောင်းသောသဒ္ဒါဖြင့် ဥပမာပြုသောကြောင့် သန္တာနောပမာ မည်၏။ [ဤ သန္တာနောပမာကို 'မတိတ်အားနည်း၊ မုန်တိုင်းသည်းလည်း၊ ယမ်းပည်းထွေငေါ်၊ ကျွန်နှင့်တော်သို့၊ထိုရော်အခါ၊ ချောင်းလျက်လာ၏"ဟူသော လင်္ကာစသည်တို့၌လည်း ရသင့်၏။]

ဤလင်္ကာ၌ 'ယမ်းပည်းထွေငေါ်'ဟူသောစကားသည်။ 'ကျွန်နှင့် တော်သို့' ဟူသောဥပမာကိုငဲ့သောအခါ အရှင်တို့ ခြိမ်းမောင်းဆုံးမသံ အနက်ကို ဟော၏။ 'ချောင်းလျက် လာ၏'ဟူသောဥပမေယျကို ငဲ့သောအခါ အမို့အယမ်းမရှိ သာယာဖြည်းညှင်းစွာ အနက်ကို ဟော၏။ ဤသို့'ယမ်းပည်းထွေငေါ်'ဟူသောဂုဏ်သည် ဥပမာ, ဥပမေယျ ၂ပါးယှဉ်၍ ပုဒ်ရင်းမပျက် အနက်တခြားစီ ဟောတတ်သောကြောင့် သန္တာနောပမာ မည်၏။

'ကျေးကျွန် တို့သည် အရှင်ခြိမ်းမောင်းသံနှင့် တော်ကြိုက်သကဲ့သို့ မုန်တိုင်းလေတို့သည်လည်း ပါရမီ ၁၀ပါးကို ဘုရားလောင်းကြံစည်သောအခါ တော်ကြိုက်သည်ဖြစ်၍ မို့ယမ်းထန်ပြင်းခြင်း မရှိ။ သာယာဖြည်းညင်းစွာ ချောင်းလျက် တည့်ညံ့လာ၏'ဟူလို။

နိဋ္ဌောပမာကား ဥပမေယျဂုဏ်ကို ဥပမာဂုဏ်မမီသဖြင့် ကဲ့ရဲ့၍ပြုအပ်သော ဥပမာသည် နိဋ္ဌောပမာ မည်၏။ 'ဤတည်းအစ၊ တွင်မှအဆုံး၊ ဂဏန်းကျုံးလည်း၊ မြေလုံးဝေါင်စုန့်၊ အမုန့်မလောက်၊ ကြားသော် ကြောက်အံ့'ဟူသောစကား၌ကဲ့သို့ နိဋ္ဌောပမာကို ယူအပ်၏။

အသာဓာရဏောပမာကား 'တစ္ဆံစန္ဒာ ရဝိန္ဒာန–မတိက္ကမ္မ မုခံ တဝ၊အတ္တနာဝ သမံ ဇာတ–မိတျသာ ဓာရဏောပမာ'ဟူသည်၌ 'နတ်လူတို့၏မျက်နှာကိုလွန်၍ အရှင်ဘုရား၏မျက်နှာတော်သည် အရှင်ဘုရားနှင့်သာ တူတော်မူ၏'ဟု သူတစ်ပါးနှင့် ဆက်ဆံခြင်းမရှိမူ၍ ဥပမာပြုခြင်းသည် အသာဓာရဏောပမာ မည်၏။ 'ငါနှင့်ငါသာ၊ နှိုင်းစရာဟု၊ ပညာမုန်ယို၊ ငယ်ရွယ်ပျိုက'စသည်ဖြင့်ဆိုသော စကားကိုလည်းယူ။

ပဋိသေဓောပမာကား ဥပမာကိုမြစ်၍ ဥပမေယျကို ချီးမြှောက်ခြင်းသည် ပဋိသေဓောပမာ မည်၏။ 'လောင်ထိန်တောက်ညီး၊ တန်ဆောင်မီးလည်း၊ စနီးစပ်ကာ၊ မနှုန်းသာသား၊ နာဂတံသ၊ ဉာဏကျော်ခေါင်၊ ပညာရောင်ဖြင့်'ဆိုသောလင်္ကာ စသည်မှာယူ။

mgyoe.com

အဘူတောပမာကား'ဘေရိ ကတွာ စက္ကဝါဠံ, သိနေရုံ ဒဏ္ဍေနဝိဟန်။ တံဝ သဒ္ဒေါ. ဝိဘာဝတိ။' ဟူသော ဥဒါဟရဏ်၌ 'စကြဝဠာအဝန်းကို စည်ကြီးဗဟို, မြင်းမိုရ်တောင်ကို စည်လက်ခတ်ပြုပြီး၍ ခတ်တီးသကဲ့သို့ အရှင်ဘုရား၏အသံတော်သည် အလွန်ထင်ရှား၏'ဟုဆိုသောစကားကဲ့သို့ အံ့ဖွယ်သရဲ ဥပမာပြုခြင်းသည် အဘူတောပမာ မည်၏။ 'ဝေးမင်းလုစွာ၊ ဖြပ္ပွာ့ရွာကို၊ လက်သာဆန့်ယမ်း၊ မိုစိမ့်လှမ်းသို့၊ ကိုယ်စွမ်းကိုယ်ကိုး' စသည်ဖြင့်ဆိုသော စကားလည်း ၎င်းဥပမာပင်တည်း။

ဤသို့အားဖြင့် ပြားသော သဒ္ဒူပမာ ၁၁ ပါးတို့တွင် ဤပဏ္ဏာမဂါထာ၌ 'ဝေရောစနံဝိယ' ဟူသော ဥပမာသည် တရားတော်နှင့် ပတ္တမြားအရောင်ကို အတူပြု၍ဆိုသောကြောင့် ဓမ္မောပမာ မည်၏။ ဥပမာ[၉၇] ဥပမေယျ[၉၈] ၂ပါးစုံ၌ ပုလ္လိင်အဖြစ်ဖြင့် တူသောလိင် ရှိခြင်းကြောင့် 'သတို့သမီးငယ်ကား ယောကျ်ားနှင့်တူ၏' ဟုဆိုသော စကားကဲ့သို့ လိင်ခြားခြင်းဖြင့် မသင့်သော ဘိန္န လိင်္ဂူပမာ ဒေါသမှလည်း လွတ်၏။ ဤ ဥပမာ, ဥပမေယျ ၂ ပါးစုံ၌ ဧကဝုစ်ချည်းဆိုသောကြောင့် 'ကောင်းကင်သည် အင်း,အိုင်အပေါင်းတို့ကဲ့သို့ တင့်တယ်၏'ဟု ဆိုသောစကားကဲ့သို့ ဝုစ်မတူခြင်းဖြင့် မသင့်သော ဘိန္နဝစနူပမာ ဒေါသမှလည်း လွတ်၏။

မြတ်သောပတ္တမြား ဥပမာဖြင့် ဥပမေယျကို ချီးမြှောက်စား၍ဆိုခြင်းကြောင့် 'မင်းခယောကျ်ားသည် မင်း၌ခစားသောအခါ ခွေးကဲ့သို့ ကျင့်ရာ၏'ဟုဆိုသော စကား၊ 'သင့်စကားကို မြက်ငုံလောက်မျှ မမှတ်'ဆိုသော စကားကဲ့သို့ ဥပမာယုတ်သဖြင့် မသင့်သော ဟီနူပမာဒေါသမှလည်း လွတ်၏။ ဥပမေယျထက် လွန်သောဥပမာကို ဆိုခြင်းကြောင့် 'ပိုးစုန်းကြူးသည် နေကဲ့သို့ တောက်ပခြင်း ရှိ၏'ဟုဆိုသော စကားကဲ့သို့ ဥပမေယျနှင့်မတန်၊ အလွန်ကဲသောဂုဏ်ကို ဆိုခြင်းကြောင့် မသင့်သော အဓိကူပမာဒေါသမှလည်း လွတ်၏။ ဥပမာ, ဥပမေယျတို့၏ နှောင့်ယှက်ခြင်းမရှိ သိသာသည်၏အဖြစ်ကြောင့် 'သမုဒ္ဒရာတည်းဟူသော စစ်သည်ဗိုလ်ပါများစွာသည် ကြောက်မက်ဖွယ်ကြွေးကြော်ခြင်း အသံတည်းဟူသော သမုဒ္ဒရာချောက်ချား၏'ဟု ဆိုသောစကားကဲ့သို့ ဥပမာမှထောက်၍, ဥပမေယျကို ဥပမေယျမှထောက်၍ ဥပမာကို မတွေ့ကောင်းအောင် တည်ရာမကျဆိုခြင်းဖြင့် မသင့်သော အဖောဋ္ဌဗ္ဗူပမာ ဒေါသမှလည်း လွတ်၏။

'ဝိရောစန မှာဝိရောစ်'ဟူသောပုဒ်ကို ဥပမာ, ဥပမေယျ ၂ပုဒ်လုံး၌ ကာရိုက်ကံအဖြစ်ဖြင့် ယှဉ်အပ်သောကြောင့် 'လဝန်း၌ ယုန်ရေးသည် ပိတုန်းကဲ့သို့ ထင်ရှား၏' ဟူသောစကားကဲ့သို့ 'လဝန်း၌' ဟူသောအာဓာရသည် 'ယုန်ရေး'၏တည်ရာ ဖြစ်၍၊ 'ပိတုန်း'၏တည်ရာ မဟုတ်ဘဲလျက် တစ်ချက်တည်းသော အာဓာရ ကိုသာဆိုသဖြင့် လဝန်း၌ ပိတုန်းကဲ့သို့ဟု စကားငဲ့ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍ မသင့်သော အပေက္ခနူပမာ ဒေါသမှလည်း လွတ်၏။ ဥပမာ, ဥပမေယျတို့ကို ဂုဏ်[၉၉]ဂုဏော[၁၀၀]အစုံဆိုခြင်းကြောင့် 'ယုန်ရေးနှင့်တကွသော လသည် ကြာတိုက်ကဲ့သို့ တင့်တယ်၏'ဟု ဆိုသောစကားကဲ့သို့ ဥပမေယျဂုဏ်ကိုသာဆို၍ ဥပမာဖြစ်ရသော ကြာတိုက်၏ဂုဏ်, ပိတုန်းနှင့်တကွ ဟူသောစကားကို မဆိုသည်ဖြစ်၍ ဥပမာ၏ဂုဏ်ပြတ်သဖြင့် မသင့်သော ခဏ္ဍိတူပမာဒေါသမှ လည်းလွတ်၏။

ဤသို့ ဥပမာဒေါသ ၇ ပါးတို့မှ လွတ်သည်ဖြစ်၍ ဤပဏ္ဏာမဂါထာ၌ 'ဝေရောစနံဝိယ'ဟူသော ဥပမာသည် ပညာရှိတို့၏နှလုံးကို ဝမ်းမြောက်စေတတ်သော ဥပမာ မည်၏။ ထိုသို့ပြခဲ့သော ဥပမာဒေါသ ၇ပါး တို့ကို ဒေါသမှလွတ်ကင်းအောင်ပြုခြင်းကား နယကောဝိဒ[၁၀၁]ဖြစ်သော ပညာရှိတို့အရာသာတည်း။

ဘိန္နလိင်္ဂူပမာဒေါသ၌ 'ဤသတို့သမီးငယ်ကား ယောကျ်ားနှင့်တူ၏'ဟုဆိုသော် ထိုဒေါသမှ လွတ်၏။ အဘယ့်ကြောင့်နည်းဟူမူ ပါဠိဘာသာ၌ 'အယံ', မြန်မာဘာသာ၌ 'ဤ' ဟူသောသဒ္ဒါတို့သည် လိင် ၂ပါး-

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

ဥပါးတို့နှင့်ပင် ဆက်ဆံလေသောကြောင့် ဥပမာနဲ့ လိုင်ပြားသော်လည်း ဘိန္နလိင်္ဂပမာဒေါသ မရောက်ပြီ။ ထို့ကြောင့် အခွင့်ဒွလိမ္မာသော ပညာရှိတို့ပြုလျှင် တစ်ခုတည်း, အနည်းငယ်မျှသာ ဖြစ်သည်ဟူ၍ မမှတ်သာ။ အရာကျသဖြင့် ဒေါသမမီ[၁၀၂]။ 'ဤသတို့သမီးငယ်ကား ဤယောက်ျားနှင့်တူ၏'ဟူသော အနက်ရောစွက်သော'ဤ' ဟူသောတစ်လုံးကြောင့် အသုံးပြုရပြန်လေသည်။ [ကြွင်းသောဒေါသူပမာတို့ကိုလည်း အပြစ်ကင်းအောင် ကြံရမည်ချည်းပင်။ များလွန်းအံ့စိုး၍ လိုရင်းသို့ရောက်ခဲ့ဖြင့် နိရုတ္တက[၁၀၃]ထင်သောကြောင့် မဆိုလိုက်သည်။]

ဤသို့ အတွင်း,အပ အန္တရာယ်ပျောက်ငြိမ်းခြင်း၊ ကျမ်းပြီးခြင်း၊ တောင့်တအပ်သောအလို ကုသိုလ်[၁၀၄] မင်္ဂလာ[၁၀၅] အဇ္ဈာသယ[၁၀၆] သုခသိဒ္ဓိ[၁၀၇] ပီတိ[၁၀၈]ရွှန်းဝေ ကျက်သရေတိုးပွားများစေခြင်း အကျိုးရှိသော ဆရာကျေးဇူးရှင်နှင့်တကွ ရတနာ ဥပါးတို့အား ညွတ်တွားထိပ်ထက် တင်ရွက်ရှိပန် ဗိတာန်[၁၀၉]အောင်ထီးကို ချီးမြှောက်မိုးကာ၍ မေတ္တာတော်အာနုဘော် ဘုန်းတော်ရိပ်အစွမ်းကို ချမ်းမြေ့စွာခိုလှုံလျက် အဓိပ္ပာယ်အနက် ဝှက်ကွယ်ခြင်းရှိသော ပါဠိတော်ရွှေတိုက် အမြိုက်ရည်လျှင်အဆီရှိသော တေမိယ ဇာတ်တော်ရတနာကို အခါခါတောင်းပန်အပ်သောသူတို့၏ အလိုနှင့်လျော်စွာ သဒ္ဓါ, သီလ, သုတ, ပညာ ပွားရာသောအကြောင်း သူတော်ကောင်း သူမြတ်တို့ မှတ်သားနာပျော်ဖွယ် မကျယ်မကျဉ်း အလျဉ်းသင့်ရာ ဥဒါဟရဏ်[၁၁၀]စုံလင်ပြကြား၍ စကားကျစ်လစ် ပြေပြစ်သန့်ရှင်းစွာ အစွမ်းအလျောက် ထုတ်စီပေအံ့။

ဤတွင်ရှေ့ကား ပဏာမ[၁၁၁], ထောမနာ[၁၁၂], သံဝဏ္ဏနာကာရ[၁၁၃], ဥယျောဇဉ်[၁၁၄], ပဋိညာဉ်[၁၁၅]တို့ကို ပြဆိုသော ဂန္ထာရမ္ဘပုဗ္ဗက[၁၁၆]စကားရပ် အပြီးသတ်တည်း။

mgyoe.com

နိဒါန်း

မဟာကရုဏာ[၁၁၇]တော်တည်းဟူသော မိုးတိမ်တိုက်ကို တစ်ခဲနက်စကြဝဠာ[၁၁၈]ကုဋေတစ်သိန်းလုံး ဖုံးအုပ်သွန်းဖျန်း ရွှင်လန်းငြိမ်းဆေး ပေးတော်မူလျက် ဇမ္ဗူကျွန်း[၁၁၉]သူ လူရှင်အပေါင်း သောင်းတိုက်[၁၂၀] နတ်ဗြဟ္မာတို့၌ မြိုက်ရည်ချိုအေး တိုက်ကျွေးနှစ်လို့ အောင်မျို့[၁၂၁]ငြိမ်းရာ ပြည်သာနိဗ္ဗူ[၁၂၂]တင်ယူပို့ဆောင် အောင်သူများသခင်ဖြစ်တော်မူသော တရားမင်းဘုရားသည် ၈ ပါးပရိသတ်[၁၂၃]ကျင့်ဝတ်ယူရာ သာဝတ္ထိပြည်[၁၂၄]ကြီး၏ အနောက်တောင်ဝယ် ရန်အောင်ခိုက်ဖွားသော ဇေတမင်းသား၏ဥယျာဉ်ကို ရန်စင်ကင်းဝေးသော သူဌေးကြီး အနာထပိဏ်[၁၂၅]သည် ရွှေအချိန် ၁၈ ဖြင့်ဝယ်၍ ရန်စွယ်အဆိပ်အတောက် ဖျောက်ချေပယ်နုတ် ဝိမုတ်[၁၂၆]ငြိမ်းအေး ရှေးရှေးသောဘုရားအဆူဆူ အောင်သူတကာတို့ အောင်ရာဘိသိက်[၁၂၇] ဗျာဒိတ်အောင်ပွဲခံရာ မြေအချက်[၁၂၈]တွင် နှစ်သက်ဝမ်းမြောက် ဆောက်လှူအပ်သော နံ့စပ်ကျော်ဇုန် ဇေတဝန်အောင်ထီး ရွှေကျောင်းကြီး၌ နေတော်မူသောအခါ မဟာဘိနိက္ခမ[၁၂၉] ပါရမီတော်ကိုအကြောင်းပြု၍ 'မာပဏ္ဍိစ္စံ · ဝိဘာဝယ' အစရှိသော ဂါထာတို့ဖြင့် တန်းဆာခြယ်စီလျက် ဤ 'တေမိယ'ဇာတ်တော်ကို ဟောတော်မူ၏။

အဘယ်သို့ အကြောင်းဖြစ်သနည်းမူဟူကား တစ်နေ့သ၌ တပည့်သံဃာ ရဟန်းအပေါင်းတို့သည် အစည်းအဝေးပြုရာ တရားသဘင်၌ ဤသို့ နိက္ခမပါရမီတော်ကို ချီးမွမ်းကြကုန်၏။

"အရှင်တို့။လာခြင်းကောင်းသော မြတ်စွာဘုရားသည် ဖွားတော်မူဦးကပင် လူမှုနတ်မှုလက္ခဏာ ပါရှိကြောင်းအတ္ထုပ္ပတ်[၁၃၀]ကို နိမိတ်ဖတ်[၁၃၁]ပုရောဟိတ်[၁၃၂]တို့ ကြားလျှောက်၍ ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်း သဖြင့် ခမည်းတော်မင်းတရားသည် ဖွားဖက်တော် မင်းသမီး, မင်းသား, အမတ်သားတို့နှင့်တကွ များစွာအခြံအရံ စံပျော်ဖွယ်အလုံးစုံ ဘုံနန်း ၃ဆောင် အထွတ်အမြတ်နတ်စည်းစိမ်သဖွယ်ကို အရွယ်တော်ရောက်ဦးစကပင် အပ်နှင်းသဖြင့် မင်းဖြစ်မြောက်၍ ဘယ်လောက်မျှကာလ မဖြင့်မီလျှင် မအီမရောင့်ရဲ မခွဲရက်နိုင်အောင်သော ဘုံနန်းနေမင်းသမီးအပေါင်း ပျော်ကြောင်းပျော်ရာရှိ၍ ပျော်စရာအစုစု ပျော်မှုအမျိုးမျိုးယှဉ်သော်လည်း ဥယျာဉ်[၁၃၃]တော်က သံဝေဂနိမိတ်မှာ စိတ်တော်အလုံးဝင်သည်မှ နန်းရင်ပြင်ရှေ့တော်တွင် သဘင်ပျော်ရွှင်မှု သူ့အလိုရ ငါ့အလိုပါ မာယာအလှယ်လှယ် ကိုယ်အရွယ်တော်လည်း ပျို့နုတုန်း, နှလုံးတော်လည်း ရွှင်ချိန်, စည်းစိမ်တော်လည်း လက်ရှိ ညွတ်မိသောရွှေဟင်္သာကဲ့သို့ ချွတ်ခွာရေးအခဲအကတ်မှ ဖြတ်တွန်း ပယ်ပစ်တော်မူလျက် နန်းသူနန်းသားအများအိပ်ပျော်စဉ် မြင်းယာဉ်တော်အထူးကို မြင့်မူးအမတ်စီမံ၍၊ သန်းခေါင်ယံအချိန်တွင် မင်းစည်းစိမ်တော်ကြီးကို ဆီးဖြူတစ်လုံးခန့်မျှ မရေမတွက်ဘဲ ထွက်ကြွရွှင်လန်း ရဟန်းပြုတော်မူလျက် ဇမ္ဗူကျွန်းအလယ်ချက် ဖွားဖက်တော် ညောင်ဗုဒ္ဓဟေ[၁၃၄]ပင်ရင်း၌ မာရ်နတ်[၁၃၅]မင်းဗိုလ်ပါထုနှင့် စစ်ပြု၍မနိုင်လျှင် နှလုံးမခိုင်သူ ယိုင်လွယ်ရာကြဲပြီးမှ သမီးနှင့်ဖြားယောင်းသည်တစ်လီ၊ လောကီကွန်ရက် နှောင့်ယှက်သည့် သံသရာဆူးငြောင့်ကို ကြောင့်ကြတော်မမူ နိဗ္ဗူအောင်ခန်း[၁၃၆]သို့ ဖြောင့်တန်းထုတ်ချောက် ထွက်မြောက်နိုင်သဖြင့်

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

ဦးကိုင်သရဖူ[၃၇] မှန်ကူသင်းကျစ်[၃၈]နတ်, လူ, ဗြဟ္မာတို့အထွတ် ဖြစ်လေသည်ကား အလွန်အံ့သြဖွယ်ရှိပေစွ”ဟု အသီးအသီး ချီးမွမ်းမြှောက်စား စကားဖြစ်ကြကုန်၏။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် အကျိုး ၂ ပါးပွားများရာအခွင့် ဟောသင့်သောအခါ ကြိမ်သည်ဖြစ်၍၊ ထွက်သစ်သောလပြည့်ဝန်းကဲ့သို့ ထွန်းလင်းရှင်ပျလျက် ဂန္ဓကုဋီ[၃၉]တိုက်မှ ထွက်ကြွတော်မူလာလတ်သဖြင့် ပရိသတ် တရားသဘင် သံဃာတော်အလယ် ကြီးကျယ်သောနေရာမြတ်၌ ဖွဲ့ခွေထက်ဝယ် စံပယ်တော်မူပြီးလျှင်

“ငါ၏ တပည့်သားတော်အပေါင်းတို့။ ယခု ငါမရောက်မီ သင်တို့အစည်းအဝေးပရိသတ်၌ အဘယ်စကား ဖြစ်ကြသနည်း” ဟု မေးတော်မူသော်၊ တပည့်တော်အပေါင်းတို့သည်“ကိုယ်တော်မြတ်၏ မဟာဘိနိက္ခမ ပါရမီတော်ကို အလီလီချီးမွမ်း၍ ဆုံးခန်းသို့မရောက်နိုင်အောင် ရှိကြပါသည်”ဟု လျှောက်ထားကြလေကုန်၏။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် တပည့်သံဃာတော်တို့၏ စကားကိုကြားတော်မူလျှင် တပည့်သားတော်တို့အား စကားဖြစ်သည်နှင့်လျော်စွာ ပါရမီဖြည့်သော ဇာတ်တော်အတ္ထုပ္ပတ်ကို ပညတ်တင်၍[၄၀] ကုန်စင်စွာ ဟောတော်မူလို သောကြောင့် “ငါ၏ တပည့်သားတော်အပေါင်းတို့။ ကောင်းစွာမဖောက်မပြန် လာခြင်းရှိသော ငါဘုရား၏ ၄ပါးသော နိမိတ်[၄၁] လန့်ထိတ်သောသံဝေဂအကြောင်းဖြင့် အပေါင်းပါရမီ[၄၂] စုံညီရင့်ဖြိုးတိုးပွားပြည့်ကြွယ် အောင်ဖွယ်မျိုး အပြီးရောက်သော မျက်မှောက်ကိုယ်တော် ယခုလူ့စည်းစိမ်ကိုစွန့်ပယ်လျက် ၅ သွယ်သောတရား[၄၃]ကို ထင်ရှားသိချင်သောစိတ် ကြီးပမ်း၍ ရဟန်းပြုခြင်း၊ အထွတ်အမြတ်ဆည်းပူးအပ်သော ပါရမီအပြည့် မှည့်ပြီးရင့်ပြီး၍ အသီးချိုသည်ကို ကြည်ညိုရွှင်လန်း ချီးမွမ်းသောထက် ဝင်းဝင်းစက်စက် မထွက်လောက်သော ပါရမီ အဆီရောင်သွေး ငယ်နုသေးသော ရှေးသံသရာ[၄၄]ကလည်း ပြည်မသနင်း[၄၅]မင်း၏ သားဖြစ်လတ်၍ နိမိတ်ဖတ် ပုဏ္ဏားတို့ ဖွားစကပင် ၄ကျွန်းရှင်လက္ခဏာ ပါရှိကြောင်းကို ဖတ်ကြားကြလျှင် အားရအင်တက် ဖွားဖက်ရွှေဖော်နှင့် ခမည်းတော့်မြှောက်စားပြုစုသော် မတော်မတန် အပြစ်ဒဏ်အလျောက် ၄ယောက်သောသူခိုး နိမိတ်ဆိုး ၄ရပ်ကို အတပ်မြင်၍ ဆင်ခြင်သောဉာဏ်ဖြင့် သံဝေဂ[၄၆]ဖြစ်ကြောင်း ဘဝဟောင်းကဆင်းရဲလည်း ဖြစ်ဆဲကဲ့သို့ ထင်သည်နှင့်မယွင်း လန့်ထိတ်ခြင်းဖြစ်သည်မှ မိဘဆွေမျိုး မှူးရိုးမတ်သား အများရွှေဖော် ပျော်ကြောင်းအထူး တစ်ဦးမလိုက် တစ်ဦးကြိုက်လိုက်၍ အလိုစမ်း ရွှင်လန်းပျော်ပါးစေမှုပြုကြမူလည်း စွဲယူစိတ်ဟောင်း မစောင်းမဖယ် အရွယ်ရောက်ပြီးလျှင်လည်း လက္ခဏာအင်ခွင်စုံလင်သော မင်းသမီးတို့ မင်းကြီးဝယ်အာမခံ၍ ဈာန်[၄၇]ရ လောကီ အဆီအဘိညာဉ်[၄၈]ကိုယှဉ်မိလျှင် မရွှင်မလန်း ခန်းလောက်အောင် စိမ့်လျက် အတန်တန်ဖျောင်းဖျသော်လည်း နိရောဓသမာပတ်သို့ ဆည်းကပ်သောရဟန္တာအသွင် တဒင်္ဂဉာဏ်စိတ်ကို မလိပ်မလည်းချုပ်တည်း ဆောက်တည်သဖြင့် ပြည်ကြီးစည်းစိမ် ထီးဖြူရိပ်ကို အဆိပ်သဖွယ်မှတ်လျက် အဇ္ဈတ္တသန္တာန်[၄၉]၌ ဉာဏ်လက်နက်ဝဇိရစိန်[၅၀]ကို အချိန်အခါမတော်၍ မဖော်မထုတ် အင်မယုတ်သောကိုယ်ကို သူမလိုအောင်ပြု၍ အမှုအမျိုးမျိုးစူးစမ်းရိုးဆုံးခန်းသဖြင့်၊ အမတ်ရထားမှူးကို မြင်းထူးမြင်းမြတ် ကအပ်သောရထားထက်တင်လျက် တိုင်းခွင်ပြည်ကြီး လူမနီးသောတောသို့ ပို့စေ၍ မြို့သို့ပြန်လည်သည့်နောက် ဝမ်းမြောက်စွာရဟန်းအဖြစ်ဖြင့် ပွင့်လင့်လုကြာပဒုံကို နေအရုဏ်းကြွသကဲ့သို့ ၇ နေ့ရက်အတွင်း ဖန်ဆင်းခြင်းအဘိညာဉ် ဈာန်ယာဉ်တရား ကားကားပွင့်ပြီးမှ မင်းကြီးအား ရထားမှူးလျှောက်၍ ဘုန်းတောက်သောလက္ခဏာရှင် စစ်စစ်ဖြစ်ကြောင်းကို ကြားပြန်လျှင် မင်းမာန်ရော အချစ်သန် မပြန်ဘဲ ပြည်သို့နေရမည်မဟုတ်ဟု အားထုတ်၍ ဗိုလ်ထုဗိုလ်လုံး မင်းဘုန်းကျက်သရေဖြင့် နေရာသချမ်း[၅၂]သို့

mgyoe.com SAMPLE BOOK

လာလတ်လျက် နေ့ရက်အရှည်အကြန့် ငံ့လင့်သွေးငင် အခင်အမွတ် စိတ်ညွတ်ဖွယ်ရာ ကာမဂုဏ်[၁၅၄]အာရုံ အလော်အလက် နှောင့်ယှက်ခြင်းအတန်တန် တောင်းပန်သည်ကိုလည်း ပျိုသက်ရွယ်နု ပျော်မှုအာရုံ ကာမဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့် မူးယစ်ချိန်ဖြစ်လျက် အမြစ်ကြိုင်မွှေး မသေဆေး[၁၅၅]ကိုသာ ရှာလိုသောစိတ် မလိပ်မလည်း ချုပ်တည်းတည်ကြည်၍ ပြည်ကြီးစည်းစိမ်ကို စွန့်ပစ်နိုင်ဖူးလေသော နိက္ခမပါရမီ[၁၅၆]ကိုလည်း အလွန်အံ့ဩဖွယ် ရှိတုံ့သေး၏"ဟု တရားပွဲကြီး ထွက်ပြတော်မူလို၍ စကားဝှံ့ချီး[၁၅၇] မြွက်ဟတော်မူပြီးလျှင် အရဟတ္တဖိုလ်ဝင်စားလျက် ဉာဏ်တံခါးပိတ်၍ ဆိတ်ဆိတ်နေတော့်မူ၏။

ထိုအခါ တပည့်သားတော်အပေါင်းတို့သည်"အရှင်ဘုရား။ ယခု ကိုယ်တော်အဖြစ်၌ နှစ်သက်အံ့ဩဖွယ် ကိုကား မကွယ်မဖုံး လောကလုံးထင်ရှားသည်ဖြစ်၍ နှစ်သက်ပီတိ သိကြရပါပြီ။ ဤ အမြွက်ဖော်သော ဇာတ်တော်အတ္ထုပ္ပတ်ကို စေ့စပ်ကုန်စင် ထင်ရှားသိသာအောင် ဟောတော်မူပါမှ တပည့်တော်အပေါင်းတို့ အကျိုးစီးပွား များပါမည်"ဟု တောင်းပန်လျှောက်ထားကြလတ်သော်၊ မြတ်စွာဘုရားသည် သတ္တဝါတို့အား သနားခြင်းမဟာကရုဏာ ပြဋ္ဌာန်းသော မဟာကြိယာ ဉာဏသမ္ပယုတ်[၁၅၈]စိတ္တုပ္ပါဒ်[၁၅၉]ဇော[၁၆၀]အခါခါ အာဝဇ္ဇန်း[၁၆၁] လျှင်တော်မူလျက် မဥ္ဇူ[၁၆၂]သဝဏီယ[၁၆၃] စသော ဂုဏ် ၈ အင်[၁၆၄]အစုံအလင်ဖြင့် ကောင်းကင်တောင်ထိပ်ကရေတံခွန် တသွန်တည်းဆင်းသကဲ့သို့ အတွင်းတွင်ထောက်၍ လျှောက်ခွင့်မရ အစ, အလယ်,အဆုံး ရှဲလုံးစီပုလဲသီ တညီတည်းနာမငြီး အပြီးတိုင်အောင် ဤ တေမိယဇာတ် အတ္ထုပ္ပတ်တော်အလုံးစုံကို အကုန်အစင် သိမြင်မှတ်သား တရားရစေကြောင်း ကောင်းစွာ ဟောတော်မူပေ၏။

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

တေမိယဇာတ်တော်ကြီး

၁။ သားဆုတောင်းခန်း

လွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီ[၁၆၅]ပြည် ကာသိတိုင်းကိုအစိုးရသောကြောင့် 'ကာသိကရာဇ်' အမည်ရှိသောမင်းသည် မင်းပြု၏။ ထိုမင်းကား –

အလှူပေးခြင်း၊ သီလဆောက်တည်ခြင်း၊ စွန့်ကြဲပေးကမ်းချီးမြှောက်ခြင်း၊ ဖြူးခြံစွာကျင့်ခြင်း၊ ဆွေမျိုးခြွေရံ, မှူးမတ်, ပြည်သူတို့နှင့် မဆန့်ကျင်ခြင်း၊ သည်းခံခြင်း၊ အမျက်စောင်းမာန် မထန်ပြင်းခြင်း၊ ပြည်သူတိုင်းသားတို့အား ညှဉ်းဆဲကလူ အပူမတိုက်ခြင်း၊ နူးညံ့သောကရုဏာ, မေတ္တာကိုသာ အခါမပြတ် ရှေးရှုခြင်း၊ တရားလမ်းရှိတိုင်း ဖြောင့်မှန်ရာသဘောကိုသာ အလိုရှိခြင်း တည်းဟူသော မင်းကျင့်တရား ၁၀ ပါးနှင့်လည်းကောင်း၊ သင်္ဂဟတရား ၄ပါး[၁၆၆], နာယကဂုဏ် ၆ပါး[၁၆၇]စသော မင်း၏ကျေးဇူးတို့နှင့် လည်းကောင်း ပြည့်စုံ၏။ ကိုယ်လုပ်[၁၆၈]မောင်းမ[၁၆၉]တို့ကား ၁ သောင်း ၆ ထောင် အရေအတွက် ရှိကုန်၏။

အဆင်းအင်္ဂါ လက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံသော မိန်းမကောင်းပေါ်ထွန်းရာ မဒ္ဒရာဇ်[၁၇၀]တိုင်း သာဂလပြည်၌ မဒ္ဒရာဇ်မင်း၏သမီးတော် စန္ဒာဒေဝီ[၁၇၁]မည်သောမိဖုရားကား ထို ၁ သောင်း ၆ ထောင်သော မင်းမောင်းမတို့၏ အထွတ်အချာ တောင်ညာနန်းမ အဂ္ဂမဟေသီ [၁၇၂]အရာထားသော မိဖုရားကြီးတည်း။ ထို စန္ဒာဒေဝီမိဖုရားကြီးကား လင်၏ အလိုသို့လည်း လိုက်၍ကျင့်တတ်၏။ အလှူ, သီလ အစရှိသော ကုသိုလ်တရား၌လည်း မွေ့လျော်၏။ ဥပုသ်နေ့ တို့၌လည်း မပြတ်လျှင် အင်္ဂါ ၈ပါးနှင့်ပြည့်စုံစွာ ဥပုသ်[၁၇၃]သုံး၏။ [မိန်းမကောင်းပေါ်ထွန်းရာ မဒ္ဒရာဇ်တိုင်း ဟူရာ၌ 'မဒ္ဒရဋ္ဌကိရ အဘိရူပါနံ ဣတ္ထီနံ ဥပ္ပတ္တိဋ္ဌာနံ'ဟူသော ဥပရိပဏ္ဏာသ အဋ္ဌကထာနှင့် အညီတည်း။]

ထိုမိဖုရားကြီးမှစ၍ မင်းမောင်းမအပေါင်းတို့တွင် တစ်ယောက်သော မိဖုရား, မင်းမောင်းမတို့မှုလည်း သားသမီးကား တစ်ယောက်မျှ မရှိကြကုန်။ထိုသို့ မရှိကုန်သောကြောင့် ဗာရာဏသီပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့သည် "ငါတို့အရှင်မင်းကြီး၌ ထီးရိုးနန်းနွယ်ကို စောင့်ရှောက်အံ့သော သားတော် တစ်ယောက်မျှ မရှိ။ ကိုးကွယ်ဟောင်း, အနွယ်ဟောင်းပျက်၍ အနွယ်သစ်ဆက်ပြန်အံ့သော အမျိုးဟူသည်၌ ဆိုး,ကောင်း,ယုတ်,မြတ်ကို အတပ်မည်သူမျှ မသိနိုင်ရာ။ ငါတို့ မင်းရင်ပြင်[၁၇၄]၌ အညီအညွတ်စည်းဝေး၍ အရှင်မင်းကြီးအား သားဆုတောင်းမည့်အကြောင်းကို လျှောက်ထားရသော် ကောင်း၏"ဟု တိုင်ပင်ကြပြီးလျှင်၊ နန်းတော်ပြင် တံခါးဝ၌ အညီအညွတ် စည်းဝေးလာကြလတ်၍ '

"တရား ၁၀ပါး စောင့်တော်မူသည်နှင့်အညီ ပြည်သူတိုင်းသားတို့အား သနားမေတ္တာ ချမ်းသာပေးတော်မူခြင်းဖြင့် ဘုန်းတော်အလွန်ကြီးမြတ်တော်မူလှသော အရှင်မင်းမြတ်။ အရှေ့ရပ်ကျွန်းမှ တက်ထွန်းသော နေမင်းသည် ရန်လင်းမှောင်ဖြိုု နေ့ပဟိုရ်[၁၇၅]နာရီပတ်လုံးထွန်း၍ မြောက်ကျွန်းသို့ ပြောင်းကြွသဖြင့် ညဉ့်အချိန်သို့ ရောက်ခဲ့သော် နှုန်းလျော်နေမင်းအသွင် လျှံထင်လပြည့်ဝန်း ထွန်းပါလတ္တံ့သော လပြည့်နေ့နှင့်အတူ ဤပုရနဂရ[၁၇၆] ဗာရာဏသီ မင်းနေပြည်တော်ကြီးဝယ် နေစွယ်မကသော အရှင့်သားဘုန်းရောင်ခြည် လှည့်လည်ပြောင်းကြွခဲ့လျှင် ရင်နှစ်သားတော် ထင်ပေါ်လပြည့်ဝန်း ထွန်းပရာမမြင်။ ဆင်ခြင်မြော်ဆတိုင်း သောက[၁၇၇]ဖြစ်ကြပါသောကြောင့်

mgyoe.com

ဘုန်းနွယ်တော်နေမျိုး ထီးရိုးနန်းညွန့် အဆွန့်ရှည်ဆက် မပျက်ပါကြောင်း ကောင်းစွာ သားဆုတောင်းတော်မူပါ”ဟု ထိပ်ဦးလက်ချီ အညီကျူးအေး[၁၇၈] မြည်ကြွေးလျှောက်ထားကြကုန်၏။

ထိုမြည်သူပြည်သားတို့၏ ကြွေးကြော်လျှောက်ထားသံကို ကာသိကရာဇ်မင်းကြီး ကြားတော်မူလေသော် ပြကတေ့[၁၇၉] ကာလ၌ ပြည်သူတို့အား ‘လ’ကဲ့သို့ ကျင့်လေ့ရှိသည်နှင့်အညီ “ယခု ပြည်သူတို့ကြွေးကြော်ကြသော အသံကား အဘယ်အကြောင်းနည်း”ဟု နူးညံ့သောနှလုံးဖြင့် မေးတော်မူ၍ မှူးတော်မတ်တော်တို့က အကြောင်း ပြန်ကြားလျှောက်ထားကြလျှင်

“အချင်းပြည်သူပြည်သားတို့။ ကောင်းပြီ။ သင်တို့လျှောက်ထားတိုင်း ငါ၏မိဖုရားတို့ကို သားဆု တောင်းစိမ့်မည်။ မစိုးရိမ်ကြလင့်။ ဘုန်းပွင့်သော သားကောင်းရတနာဖြင့် ချမ်းသာနှောင်ဖို့ သင်တို့ ပြည်သူပြည်သား စီးပွားပြန့်ကြွယ်လတ္တံ့”ဟု နှစ်သိမ့်စေ၍ လွှတ်လိုက်ပြီးသော်၊ စန္ဒာဒေဝီ မိဖုရားကြီးမှတစ်ပါးသော ကိုယ်လုပ် မင်းမောင်းမအပေါင်းကိုခေါ်၍

“အဘယ်[၁၈၀]မိဖုရားတို့။ ယခု ပြည်သူတို့က အိမ်ရှေ့နန်းလျာ တောင်းချေသည်။ ငါ၌ ပေးစရာ မရှိသေး။ အလေးအမြတ် သင်တို့ကိုးကွယ်ရိုး ရှိသည့်အတိုင်း ကိုးကွယ်ကျိုးနွံ[၁၈၁]ခြင်းဖြင့် နန်းညွန့်နန်းလျာအလို့ငှာ သားဆု တောင်းကြလေ”ဟု ခန့်ထားအာဏာ[၁၈၂]ရာဇသံ[၁၈၃]ပေးတော်မူ၏။

[ဤသို့သောအရာ စသည်တို့၌ ဓမ္မရာဇ်မင်းတို့မည်သည် နေကဲ့သို့ ကျင့်သောအရာတည်း။]

ထိုသို့ မင်းကြီးအမိန့်ကို ရွက်ဆင်ကြရပြီးသော် ၁ သောင်း ၆ ထောင်သော မောင်းမအပေါင်းတို့သည် မိမိတို့ ကိုးရိုးကွယ်ရိုးရှိသည့်အတိုင်း အသီးအသီး စန္ဒီ, ပရမိသွာ, မဟာပိန္နဲ, ဗိဿနိုး, ပရမေသွာရ အစရှိသော နတ်တို့ကို ပူဇော်တင်ကိုး၍ သားဆုတောင်းကြကုန်၏။ ထိုသို့တောင်းကြသော်လည်း သူတော်ကောင်း အလောင်းအလျာ သန္ဓေနေရာတိုက်ဖြစ်ကြောင်း ကောင်းစွာကိုယ်ကိုကား ရှိသေစွာစောင့်ထိန်းမည့်အကြံ မရှိ။ တော်မိတော်ငြား ကံတရားအားကြီးစွာ စေခိုင်းလှမှ မ,စဖော်အချို့ရသော နတ်ကိုသာအမြတ်ပြု၍ ကိုးကွယ်ကြသော ကြောင့် နှောင့်ယှက်သောသန္ဓေ၏အန္တရာယ်ကို မကွယ်မဆီးနိုင်သဖြင့် တစ်ယောက်သော မင်းမောင်းမမျှ သားကို လည်းကောင်း, သမီးကို လည်းကောင်း မရရှိနိုင်ကြလျှင် မင်းကြီးအား အကြောင်းကို လျှောက်ထားကြကုန်၏။

ကာသိကရာဇ်မင်းကြီးလည်း မင်းမောင်းမတို့က သားမရနိုင်ကြောင်း စကားကိုလျှောက်ထားကြ၍ ကြားရပြီးလျှင် စန္ဒာဒေဝီ မိဖုရားကြီးကိုခေါ်၍ “အဘယ်။ သင်လည်း သားဆုကို တောင်းပါ”ဟု တိုက်တွန်း လတ်သော် စန္ဒာဒေဝီမိဖုရားကြီးသည် “နေရာမသန့်စင်လျှင် ဘယ်ဘုန်းကံရှင် ဝင်နားအံ့နည်း။ ကိုယ်အကျင့် မမြတ်လျှင် နတ်ကောင်းလည်း မ,မချင်၊ ဘယ်ဘုန်းကံရှင်လည်း မစွဲနေ၊ ကျက်သရေ မဝင်ရာ”ဟု ကုသိုလ်ရင်းပါရမီ အလီလီဝါသနာ ထုံကပ်လျက်ပါသောကြောင့် ဖြောင့်မှန်ရာအယူ၌တည်သဖြင့် လင်၏အလိုသို့လိုက်ခြင်း, ပဉ္စင်္ဂသီလ၌မြဲခြင်း စသော အလေ့အကျင့်ကောင်း ပြည့်စုံဟောင်းတွင် မင်းကြီးတိုက်တွန်း၍ “ကောင်းပါပြီ” ဝန်ခံသည်မှ လပြည့်နေ့ကြိမ်သောအခါ အင်္ဂါ ၈ ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော ဥပုသ်သီလကို မကျိုးမပေါက် မပြောက်မကြား[၁၈၄]ရအောင် တစ်နေ့ပတ်လုံး ကောင်းစွာဆောက်တည်လျက်၊ ညဉ့်အခါ၌လည်း မင်းသုံးစိုးသင့် နေရာမြင့်နေရာမြတ်ကို အလပ်ထား၍ တစ်ပါးသော နေရာနိမ့်နေရာညံ့ အခန့်တန်ရုံသော စက်မွေ့ရာထက်လျောင်းလျက် စင်ကြယ်စွာဆောက်တည်အပ်သော သီလကိုဆင်ခြင်ခြင်းနှင့် လင်းအားကြီးညဉ့်ပဟိုရ် ရောက်လတ်သော် မိမိသီလကို အာရုံပြု၍ ရွှင်လန်းဝမ်းမြောက်ခြင်း မဟာကုသိုလ်ဇောဖြင့်

‘သစာဟံ အက္ခဏ္ဍသီလံ ရက္ခာမိ
ဣမိနာ မေသစ္စေန ပုတ္တော ဥပ္ပဇ္ဇတု။ ။’

mgyoe.com SAMPLE BOOK

"အကယ်၍ ငါသည်မကျိုးမပျက် သီလကိုစောင့်မရှောက်သည်ဖြစ်အံ့။ ဤသို့ မကျိုးမပျက် စောင့်၏ဟု ထင်တိုင်းအမှန်ဆိုသော သစ္စာစကားကြောင့် ငါ့အား သားဆု ပြည့်စေသတည်း"ဟူ၍ သစ္စာပြုလေ၏။

ထိုအခါမိဖုရားကြီး၏ သီလတန်ခိုးဖြင့် သိကြားမင်း၏နေရာ ပဏ္ဍုကမ္ဗလာကျောက်ဖျာ[၁၈၅]သည် သိကြားမင်းအား ပူပြင်းတင်းမာသောအခြင်းအံရာကို ပြပေ၏။ သိကြားမင်းလည်း 'အဘယ်အကြောင်း ကြောင့်နည်း'ဟု ကြည့်ရှုဆင်ခြင်လတ်သော် စန္ဒာဒေဝီမိဖုရားကြီးသည် သားဆုကိုအလိုရှိ၍ သစ္စာပြုကြောင်း အလုံးစုံကိုသိမြင်သဖြင့် 'ငါကား မျက်စိ ၁၀၀၀ အမြင်ဆောင်သော နတ်မင်းဖြစ်လျက် မဆင်ခြင်မိ၍မသိ။ အသက်မရှိသောကျောက်ဖျာကား စန္ဒာဒေဝီမိဖုရား၏ဂုဏ်ထူးကို ရှေးဦးစွာသိသကဲ့သို့ ဖြစ်လေ၏။ ယခုပင် မိဖုရားကြီးအား ထိုက်တန်သောသားဆုကို ပေးအံ့'ဟုကြံပြီးမှ မိဖုရားကြီးအား လျောက်ပတ်သောသားကို တာဝတိံသာ[၁၈၆]နတ်ပြည်၌ ရှိ၏လော, မရှိလောဟု စူးစမ်းကြည့်ရှုလတ်လျှင် ဘုရားလောင်းနတ်သားကို မြင်လေ၏။ ဘုရားလောင်းနတ်သားသည်လည်း တာဝတိံသာ၌ နတ်သားမဖြစ်မီ တတိယဘဝက ဗာရာဏသီပြည်ဝယ် အနှစ် ၂၀ ပတ်လုံး မင်းပြု၍ သုစရိုက်[၁၈၇]တရား အားလျော့ချေသောကြောင့် နှောင့်ယှက်သောအကုသိုလ်ဖြင့် ထိုမင်းအဖြစ်မှ စုတေလျှင်[၁၈၈]ဥဿဒငရဲငယ်၌ လူတို့အရေအတွက်အားဖြင့် အနှစ် ၈ သောင်းပတ်လုံး ကျက်၍၊ ထို ဥဿဒငရဲမှ စုတေလတ်သော် တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ နတ်သားဖြစ်တော်မူ၏။

ထိုသို့ သိကြားမင်းဆင်ခြင်သောအခါ ဘုရားလောင်းနတ်သားသည် တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ နတ်သက်တမ်းရှိတိုင်း လူတို့အရေအတွက်အားဖြင့် အနှစ် ၃ ကုဋေ ၆သန်းတိုင်တိုင် စံစားပြီး၍ နတ်သက်တမ်း ကုန်သော်လည်း ကုသိုလ်တော်အာနုဘော် မကုန်နိုင်သေးသောကြောင့် 'အထက်ယာမာ[၁၈၉]နတ်ပြည်သို့ ပြောင်းလဲစံအံ့'ဟု နှလုံးတော်ညွတ်လျက် နေလေ၏။

သိကြားမင်းသည်လည်း 'စန္ဒာဒေဝီမိဖုရား၏ သားဖြစ်မည့်အကြောင်းကို တောင်းပန်အံ့'ဟုကြံ၍ ဘုရားလောင်းနတ်သား၏ဗိမာန်[၁၉၀]သို့သွားပြီးလျှင်

"ငါနှင့်တူသော အချင်းနတ်သား။ သင် ယခု အထက်နတ်ပြည်သို့ ပြောင်းလဲစံမည့်အကြံသည်ကား စီးပွား မရှိလွန်း။ လူ့ပြည်၌ဖြစ်ပါသော်ကား သင်အားလည်း များစွာပါရမီကို ဖြည့်ရလတ္တံ့။ သူခပ်သိမ်းတို့အားလည်း များစွာသောအကျိုးစီးပွား ဖြစ်လတ္တံ့။ ယခု ကာသိကရာဇ်တိုင်း ဗာရာဏသီပြည်၌ ကာသိကရာဇ်မင်းကြီး၏ မိဖုရားကြီး စန္ဒာဒေဝီသည် မြတ်သောသီလအကျင့်နှင့် ပြည့်စုံစွာသော သားကောင်းသားမြတ်ဆုကို တောင်း၏။ ထိုမိဖုရားကြီးဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေ[၁၉၁]ယူစေချင်ပါသည်"ဟုဆို၍ ဘုရားလောင်းမှတစ်ပါး စုတေခါနီးဖြစ်ကုန်သော နတ်သား ၅၀၀ တို့ကိုလည်း အခြံအရံဖြစ်စေခြင်းငှာ ထို ကာသိကရာဇ်မင်း၏ အမှူးအမတ်သား ဖြစ်ကြပါမည့် အကြောင်းကို တိုက်တွန်းသဖြင့် ဝန်ခံစေ၏။

[ဤအရာ၌ သိကြားမင်း[၁၉၂]သည် မိမိနှင့် စည်းစိမ်အခြံအရံ သမ္ပတ္တိ[၁၉၃]ချင်းမတူဘဲလျက် ဘုရားလောင်း နတ်သားကို 'သမ္မာရိသ'(ငါကဲ့သို့သော နတ်သား)ဟု အဘယ်ကြောင့် ဆိုသနည်း။ အဓိက္ကုပမာ ဒေါသ[၁၉၄]မရောက် ကောင်းပြီလော ဟူမူ မြှောက်စားအပ်သောအခါ၌ မြှောက်စားလိုသည်ဖြစ်၍ အစိုးရချင်းမတူသော်လည်း သူ့စီးပွားကို သိကြားမင်းလည်း ဆောင်၏။ ဘုရားလောင်းလည်း ဆောင်၏။ ဤသို့ ပရဟိတ[၁၉၅]ကို ဆောင်ရွက်ချင်း ဂုဏ်တူသည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း, တစ်စိတ်အားဖြင့် နတ်စည်းစိမ်ကို စိုးစံချင်းတူသည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း ဧကဒေသူပစာရ[၁၉၆]အားဖြင့် သိကြားမင်းဆိုခြင်းကြောင့် အဓိက္ကုပမာဒေါသ မရောက်။ ဆိုထိုက်၏။ ဤသို့ချည်း ချစ်၍လည်းကောင်း, ချီးမြှောက်၍လည်းကောင်း ဆိုရာဥပမာစကားတို့၌ နည်းတူမှတ်အပ်၏။

mgyoe.com

 SAMPLE BOOK

၂။ ပင်္ဂိသန္ဓေနေခန်း

ဤသို့ ဘုရားလောင်းနတ်သားသည် သိကြားမင်းအား "ကောင်းပါပြီ" ဟုဝန်ခံ၍ တာဝတိံသာမှ စုတေသည်၏အခြားမဲ့၌လျှင် စန္ဒာဒေဝီမိဖုရားကြီးဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေစွဲယူတော်မူလေ၏။ ဘုရားလောင်းပဋိသန္ဓေ ယူသောခဏ၌ပင်လျှင် စန္ဒာဒေဝီမိဖုရားကြီးဝမ်း၌ ဝဇိရစိန်ရွဲ ပြည့်သကဲ့သို့ ပျိုးပျိုးရွှန်းရွှန်း ထွန်းလင်းတောက်ထိန် အရှိန်အလျှံ ခိုက်လာသောအသွင် ထင်သည်ဖြစ်၍၊ မိမိအား သားဆုပြည့်ကြောင်းကို သိလတ်သဖြင့် နံနက်မိုးသောက် ရောက်သောအခါ မင်းကြီးအား ကြားလျှောက်လေသော် ကာသိကရာဇ်မင်းကြီးလည်း အလွန်နှစ်သက် ဝမ်းမြောက် ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍ ပဋိသန္ဓေ၏အန္တရာယ် မရှိစေခြင်းငှာ အပ,အတွင်း မင်းတို့အကွယ် အကာပြုရိုးတို့ဖြင့် ကောင်းစွာ အဆောင်အရှောက်ထားပေ၏။ နတ်သား ၅၀၀ တို့သည်လည်း ဘုရားလောင်းနှင့်မရှေးမနှောင်းပင်လျှင် တာဝတိံသာ မှ စုတေခဲ့ကြ၍ ကာသိကရာဇ်မင်း၏ မှူးတော် မတ်တော်တို့အိမ်၌ အသီးအသီး ပဋိသန္ဓေစွဲယူကြလေ၏။

['ဝဇိရစိန်ရွဲ ပြည့်သကဲ့သို့' ဟူသောစကား၌ ဝဇိရစိန်သဘောကား ပိတ်ဆို့ဆီးကာခြင်းကို ဖောက်ထွင်း၍ ဖြင်ဘတ်, သွားတတ်သောကြောင့် ဝဇိရစိန် မည်သည်။ ထူထပ်စွာအကာရှိသော တိုက်ဖြစ်စေကာမူ ဝဇိရစိန်ဖြင့် ပြည့်သည်ရှိသော် ဖန်ခွက်ထဲ၌ ရဲရဲတောက်သောပတ္တမြားနီကို ထားသကဲ့သို့ ဆီးတားခြင်း မထင်။ ပြင်သို့ အရောင်အဝါထွက်၏။ ဘုန်းရှိသောသူ ပဋိသန္ဓေစွဲယူသည်ရှိသော် ထိုဝဇိရစိန်ဖြင့် ပြည့်သကဲ့သို့ ဘုန်းရောင် အရှိန်အဝါ ဝင်းဝင်းညီးမျှ အမိနှလုံး၌ ထင်လာသည်ကိုရည်၍ 'ဝဇိရပုဏ္ဏာဝိယ' ဟုဆိုသည်။ ပဋိသန္ဓေယူစ သိမ် မွေ့လှစွာသော ကလလရေကြည် ရုပ်ပါရုံကိုကား တိုက်ပြင်က မဆိုနှင့်ဦး။ အနီးကပ်ကြီးကြပ်၍ပင် မျက်စိကောင်းလှ သူ ကြည့်သော်လည်း လူ၏မျက်စိဖြင့် မမြင်စကောင်း။ အဘိညာဉ်မျက်စိ, နတ်မျက်စိတို့၏ အရာသာဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဘုန်းရှိသောသားဖြစ်မှု အိပ်မက်, နိမိတ်, အရောင်အဝါတို့ဖြင့် ပြ၍ဖြစ်ခြင်းဖြင့် ပဋိသန္ဓေစွဲယူစကပင် အမိတို့သာ သိကြ၏။ သာမညသားဖြစ်မှုကား မိမိတို့မှတ်မြဲတိုင်း သဘောထူးမှသာ သိရသည်ဟု မှတ်အပ်၏။

[စန္ဒာဒေဝီမိဖုရားကြီး၏ သီလအာနုဘော်ကြောင့် သိကြားမင်းထောက်ပံ့၍ သားရသည်ဟူသော် အထက် အဆက်က ကျင့်ဆောက်တည်သမျှသော သီလတို့ကား သားရခြင်းကို အဘယ့်ကြောင့် မဖြစ်စေနိုင်သနည်းဟူမူ သားရလို၏ ဟူသော ဆုတောင်းခြင်းပတ္ထနာ မရှိသေးသောကြောင့် မရသတည်း။ ထို့ကြောင့် ကုသိုလ်ကို ပြုသည်ရှိသော် မိမိလိုတိုင်းသောဆုကိုလည်း တောင်းအပ်သည်ဟု မှတ်အပ်၏။ ထိုမိဖုရားကြီးသည် အထက်က သားဆုတောင်းခြင်းနှင့်တကွသော ကုသိုလ်ကိုမပြုသောကြောင့် စင်စစ်အားဖြင့် မိန်းမတို့အရွယ်ရောက်၍ ရာသီပန်း မှုံ့ခြံမှုံ့သွေ့င် အကြောင်း ၃ပါးညီက သန္ဓေယူမြဲဟူသော်လည်း အာဂန္တုက[၁၅၇]သူဌေး ဖောခိမင်းသား တို့ကဲ့သို့ ရှေးရှေးသောဘဝက သူတစ်ပါး၏သားကို ဖျက်ဆီးဖူးသော အကုသိုလ်ကံကြောင့်လည်းကောင်း၊ သွေး, လေ,ပိုး အစရှိသော ဥတုဇ[၁၅၈]အန္တရာယ်ကြောင့် လည်းကောင်း ပျက်စီးလျှောကျလေသည်ဖြစ်၍သာ ဝဋ္ဋာ[၁၅၉]ဆိုရသည်။ မိဖုရားကြီး၌ကား ပဋိသန္ဓေကိုဖျက်ဆီးတတ်သော အကုသိုလ်ကံ မရှိ။ ဥတုဇအန္တရာယ် မငြိမ်းသဖြင့် ကိုယ်ဝန်မတည်။ သားဆုတောင်းခြင်းနှင့်တကွ သီလ ကုသိုလ်ကို ပြုသောအခါ၌မူ ထိုကုသိုလ်အစွမ်းဖြင့် ဥတုဇအန္တရာယ် ငြိမ်းသည် ဖြစ်၍ အကြောင်း၃ပါး စုံညီခိုက်လည်း ကြိုက်သည်အားလျော်စွာ သန္ဓေစွဲတိုင်း မပျက်မစီးတည်လေ သတည်း။

['ကုသအာသကေ အာဂတနယေနေဝ' ဟူရာ၌ ပြည်သူတို့စည်းဝေး၍ မင်းကြီးအား သားဆုတောင်းမည့် အကြောင်းကို ကြွေးကြော်ခြင်းဟု ကုသဇာတ်နှင့်တူကြောင်းကို ပြသည်။ သားဆုတောင်းခြင်းကား တခြားစီပင် ဖြစ်သည်ဟု မှတ်အပ်၏။]

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

၃။ ဖွားတော်မူခန်း

ဤသို့ စန္ဒာဒေဝီမိဖုရားကြီးသည် ပြည့်စုံသောကိုယ်ဝန် ရှိသည်ဖြစ်၍ ၁၀ လစေ့လတ်သော် ဘုန်းပညာ လက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံသော သားတော်ဘုရားလောင်းကို ဖွားမြင်လေ၏။ ထိုနေ့၌ပင်လျှင် ၅၀၀ သော အမှူးအမတ်တို့ အိမ်ဝယ်လည်း သတို့သား ၅၀၀ တို့ကို ဖွားမြင်လေကုန်၏။

[ဤ ဖွားဖက် ၅၀၀ တို့ကား ဘုရားလောင်းနှင့် လင်္ဂစီးနာရီ နက္ခတ်တူ တစ်ချိန်တည်းဖြစ်သည် မဆို။ 'တံ ဒိဝသမေဝ'ဟုဆိုသောကြောင့် တစ်နေ့တည်းဖွားကြ၍ ဖွားဖက် ဆိုသည်။]

ထို ဘုရားလောင်းမင်းသား ဖွားတော်မူသောနေ့၌ပင်လျှင် အဝန်း ယူဇနာ ၁၀၀၀ ရှိသော ကာသိကရာဇ်တိုင်းအလုံး အုပ်ဖုံးတိမ်လိပ် စိတ်ချမ်းမြေ့ကြောင်း မိုးကောင်းထန်[၂၀၀]ရွာ၏။

ကာသိကရာဇ်မင်းကြီးသည်လည်း ညီလာခံရာ နန်းရင်ပြင်စမုတ်ဦး[၂၀၁]၌ မှူးမတ်အပေါင်းခြံရံလျက် မင်း၏ကျက်သရေဖြင့်စံနေစဉ် မိဖုရားကြီး၌ အန္တရာယ်ဥပဒ်[၂၀၂]ကင်းလွတ်ချမ်းမြေ့စွာ လက္ခဏာစုံလင် ဘုန်းတန်းရှင် သားကောင်းဖွားမြင်ကြောင်းကို မင်းကြီးအား လျှောက်ထားလာကြကုန်၏။ ထို သားတော် ဖွားမြင်ကြောင်းစကားကို မင်းကြီးကြားလျှင် သား မရစဘူး ရှေးဦးစွာဖြစ်၍ ချစ်ခြင်း ဂေဟသိတမေတ္တာ[၂၀၃]ရေသီဒါ ကိုယ်လုံး[၂၀၄] လွှမ်းဖုံးခြင်းကြောင့် အချမ်းဖြင့်တုန်လှုပ်လျက် နှစ်သက်ခြင်းအဆီပီတိ စိမ့်အိန့်ဝေ၍ အပေါ်ရေကိုချင်းနင်း အတွင်းရေကိုဖြတ်ချိုး အရိုးကိုဖောက်သီ ခြင်ဆီသို့သွင်းလျက် ကိုယ်တွင်းပီတိ ဖြန့်ချိရစ်ထုံးသဖြင့် နှလုံးချမ်းမြေ့ခြင်း ဖြစ်လေ၏။

ဤသို့ သား၌ချစ်ခြင်း ပီတိအဟုန်သည် အလုံးစုံကိုယ်တွင်းတွင်နှံ့စေ၍ မဆုံ့ယိုဖိတ် မပိတ်မဆီးနိုင်လတ် သဖြင့် မှူးမတ်အပေါင်းတို့အား "ငါ့သားတော် ယခု ဖွားမြင်လေပြီ။ သင်တို့ နှစ်သက်ကြပါ၏လော"ဟု ဝမ်းမြောက်စကားကိုဆိုလျှင် မင်းလိုလိုက်သာလျှောက်ထိုက်၍ မြောက်လိုက်သည်မဟုတ်လတ်။ အမတ် အပေါင်းတို့လည်း နှစ်ဖြိုးခြင်းပီတိ အရှိညီကြလျှင်

"အရှင်မင်းကြီး။ အသို့ ကိုယ်တော် အမိန့်ရှိရလေသည် မသိ။ မျိုးမရှိသော လယ်လုပ်သမားသည် စပါးအသက်သခင် နောင်အင်ချို့မည်ကို ကြို၍လန့်သကဲ့သို့ အခန့်မတန် နန်းရံတော်ပျိုးညွန့် မဖွံ့မရှင်လျှင် အသက်သခင်စပါးမျိုး ကိုးကွယ်ရာအရှင် နောင်တင်ဖို့မရ၍ သောကကြီးစွာရှိကာ တောင့်တလျက် နေကြပါသည်။ နေပြည်တော်မှစ၍ တိုင်းမအလုံး မိုးချုန်းသောနိမိတ်ဖြင့် ဘုန်းရိပ်ရေချမ်း ဖျန်းဆွတ်မိုးကာ ကိုးကွယ်ရာနန်းညွန့် ဖွံ့သန်သောကုသိုလ်တော်ရှင် သခင်ကောင်းကိုရ၍ တောင့်တတိုင်းပြည့်ကြွယ်လျက် အဘယ်သူ ဝမ်းမမြောက်ဘဲ ရှိနိုင်ပါအံ့နည်းဘုရား"ဟု လျှောက်ထားကြကုန်၏။

[ဤသို့သောအရာ၌ သတ္တဝါတို့အား သုခတွေ့ဦး, ဒုက္ခတွေ့ဦး ဟူသည်ကို တည်ကြည်စောင့်ချုပ် စိတ်တုန်လှုပ်ခြင်း အလျဉ်းကွာသည်မှာ ရဟန္တာ[၂၀၅]တစ်ပါးတည်းသာ ရှိချေသည်။တည်ကြည်ကြောင်း ဉာဏ်ဝီရိယ ပိတ်ဖုံး၍ နှလုံး၌ အချမ်း,အပူကို သူတစ်ပါး ထင်ရှားမသိစေခြင်း သမာဓိရှိသူ လျစ်လျူရှုပုထုဇဉ်[၂၀၆]ပင် ဖြစ်သော်လည်း အလွန်ဖြစ်ခဲ၏ဟု သိအပ်၏။]

mgyoe.com

၄။ နို့ထိန်းရွေးခန်း

ဤသို့ ကာသိကရာဇ်မင်းကြီးသည် မှူးတော်မတ်တော်တို့နှင့် ဝမ်းမြောက်စကားပြောဆိုပြီးလျှင် ဝန့်ရှင်တော် မဟာသေနာပတိ[၂၇]အမတ်ကြီးကိုခေါ်၍"အမတ်ကြီး။ ယခု ငါ့သားတော် ဖွားမြင်လေသည်မှာ စကြာရှင်တို့အား ပတ္တမြားရတနာရောက်လျှင် အခြံအရံမြတ်ပေါင်း ၈ သောင်း ၄ ထောင်မပါဘဲ ရှိမည်မဟုတ်။ ငါ့သားတော်အခြံအရံ ဖွားဖက်သူငယ်တော်လည်း ပါလာရမည်။ သားတော်၏ ရွှေဖော် သူငယ်တော်များအလို့ငှာ အမှူးအမတ်အိမ်တိုင်း မေးမြန်းကြည့်ရှုစေ။ ယနေ့ဖွားသည့် မှူးမတ်သားတို့ကိုတွေ့လျှင် ရေတွက်မှတ်သား၍ ငါ့ထံ စာရင်းတင်စေ"ဟု ခန့်ထားလေ၏။ အမတ်ကြီးလည်း"ကောင်းပါပြီ"ဟု ဝန်ခံ၍ အမှူးအမတ်အိမ်တို့၌ ကြည့်စေသော် ဘုရားလောင်းနှင့် တစ်နေ့တည်းဖွားဖက်ဖြစ်သော မှူးသားမတ်သား ၅၀၀ အရေအတွက်စာရင်းရေး၍ မင်းကြီးအား လျှောက်တင်လေ၏။

ထိုအခါ ကာသိကရာဇ်မင်းကြီးသည် သတို့သား ၅၀၀ တို့အားဆင်ရန် တန်ဆာအစုံတို့နှင့်တကွ နို့ထိန်းတစ်ယောက်စီ ပေး၍ ကျွေးမွေးပြုစုစေ၏။

သားတော် ဘုရားလောင်းအားကား နို့ထိန်းထားလိုသောကြောင့် အလွန်မြင့်ခြင်း အစရှိသဖြင့် ဒေါသ[၂၈] မလွတ်သော နို့ထိန်းသည်တို့ကိုနုတ်ကြဉ်၍ ယဉ်ကျေးလိမ္မာ ရောင်ဝါအဆင်း အမျိုးအရိုးနှင့် ပြည့်စုံစွာ'အာလမ္ဗ'[၂၉] သဒ္ဒါ၏အရ တွဲလျားမကျ လုပ၍ွင်ပျို နှစ်လိုဖွယ် 'ထနာ'[၂၀] လက္ခဏာရှိလျက် မြိန်ဆိမ့်ချိုအေးစွာ နို့ရည်နှင့် ပြည့်စုံသော နို့ထိန်းမိန်းမအရွယ်ရှိ အရေအတွက် ၂ ရာ ၄ကျိပ်တို့ကို ရွေးချယ်စေပြီးလျှင် တစ်နေ့နှင့်တစ်ညဉ့်တွက် တစ်ရက်လျှင် နာရီပေါင်း ၆၀မှာ တစ်နာရီလျှင် ၄ ယောက်စီခန့်ထား၍၊ တစ်ယောက်ကား မင်းသားငယ်ကို ချီပိုးခြင်း, တစ်ယောက်ကား ရေချိုးခြင်း, တစ်ယောက်ကား တန်ဆာဆင်ခြင်း, တစ်ယောက်ကား မင်းသားငယ်ကို ရွှင်စေခြင်း, ယပ်လေခတ်ခြင်း ကိစ္စ ၄ပါးတို့ဖြင့် အလှည့်လှည့် ထိန်းယပြုစုစေ၏။

[ဤသို့ဆိုခြင်းကား'ဓာရဏာ, နှဟာပန, မဏ္ဍန, ဗီဇနကိစ္စာဟိ စတုဟိ ဓာတီဟိ ဝိယ ခတ္တိယ ကုမာရာ'အစရှိသည်ဖြင့် ပသာဒရုပ် အဖွင့်ဥပမာအရာ၌လာသော ဋီကာပါဠ်နှင့် အညီတည်း။]

ဒေါသမလွတ်သော နို့ထိန်းကား

- အလွန်မြင့်သော မိန်းမ၏ရင်ခွင်၌နေ၍ နို့စို့သောသူငယ်သည် ရင်ခွင်နှင့် စို့ရာအရပ် ကွာလွန်းသဖြင့် လည်တငင်ငင် လှမ်းယူစို့သောက်ရခြင်းများသောကြောင့် သတို့သားငယ်၏လည် ရှည်တတ်၏။ ထိုသို့ဖြစ်၍ မြင့်လွန်းလျှင်လည်း ဒေါသမလွတ်။
- အလုံးနှင့် အရပ် မတန် အလွန်နိမ့်လွန်းသောမိန်းမသည်လည်း ရင်ခွင်နှင့် စို့ရာအရပ် နီးကပ်လွန်းသဖြင့် လူငယ်၏မျက်နှာကို ရင်သားအဖိအထိ များခြင်းကြောင့် သူငယ်၏လည်ကုပ် တိုတတ်သည်ဖြစ်၍ ဒေါသမလွတ်။
- အလွန်ကြုံသော မိန်းမသည်လည်း သူငယ်နေရာ ရင်ခွင်သားမဖြိုး အရိုးသာခုခံသောကြောင့် နို့စို့သူငယ်၏ ပေါင်,တင်ပါး နာကျင်တတ်သည်ဖြစ်၍ ဒေါသမလွတ်။

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

- ဆူဖြိုးလွန်းသော မိန်းမသည်လည်း အသားတုန်လှုပ်ခြင်းများသောကြောင့် နို့စို့သူငယ်၏ခြေ ဆွံ့တတ်သည်ဖြစ်၍ ဒေါသမလွတ်။
- ရင်သားရှည်လွန်းသော မိန်းမသည်လည်း နို့စို့သူငယ်၏နှာတံပေါ်၌ အဖိအထိ များခြင်းကြောင့် နှာတံပိစပ် ရှိတတ်သည်ဖြစ်၍ ဒေါသမလွတ်။
- ညိုမည်းလွန်းသော မိန်းမသည်လည်း နို့ရည်အေးလွန်းသောကြောင့် ဒေါသမလွတ်။
- ဖြူလွန်းသောမိန်းမသည်လည်း နို့ရည်ပူလွန်းသောကြောင့် ဒေါသမလွတ်။
- ချောင်းဆိုးနာစွဲသော မိန်းမသည်လည်း ချဉ်စူးသောနို့ရည် ရှိခြင်းကြောင့် ဒေါသမလွတ်။
- ကုတ်ဟီးနာ[၂၁]စွဲသောမိန်းမသည်လည်း ခါးခြင်း,စပ်ခြင်း စသည်တို့ဖြင့် များသောနို့ရည်၏အပြစ် များစွာရှိခြင်းကြောင့် ဒေါသမလွတ်။

ဤ ဒေါသ ၆ ပါး မလွတ်သောမိန်းမတို့ကိုကြဉ်၍ ရင်သား၏လှခြင်း, နို့ရည်၏မြိန်ရှက်ခြင်း ဤလက္ခဏာ ၂ ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော မျိုးရိုးသမီး ၂ ရာ ၄ ကျိပ်တို့အား များစွာဆုလာဘ်ပေး၍ ထိန်းယစောင့်ရှောက် မွေးမြူစေသတည်း။

ခမည်းတော်မင်းကြီးသည် ဘုရားလောင်းမင်းသားအားလည်း များစွာဆင်ရန် သုံးရန် အလှယ်လှယ် ကြီးကျယ်သောအရာဖြင့် ပြုစုချီးမြှောက်၏။ စန္ဒာဒေဝီမိဖုရားကြီးအားလည်း သားတော်အား ပေးလတ္တံ့သော အိမ်ရှေ့အရာနှင့်တကွ ကြီးစွာသောဆုဖြင့် မိဖုရားတို့၏အထွတ်ဖြစ်ဟောင်းတွင် ထပ်လောင်း၍ ချီးမြှောက် ပြန်လေ၏။ မိဖုရားကြီးသည်လည်း ကိုယ်နှင့်တန်သည့် ဆုများကိုသာခံယူ၍၊ မတန်သမျှသောဆုတို့ကို "အရှင်မင်းကြီး လက်တော်တွင်ပင် ရှိပါစေ"ဟု အပ်ထား ဆက်ကပ်ပြန်လေ၏။

ဘုရားလောင်းအား အမည်မှည့်အံ့သောနေ့ ရောက်လတ်သော် လက္ခဏာဖတ်ပုဏ္ဏားတို့အား မင်းရင်ပြင် သဘင်အခင်း၌ နေစေလျက် များစွာ ကျွေးမွေးချီးမြှောက်ခြင်း ပူဇော်[၂၂]သက္ကာရ[၂၃]ကိုပြုပြီးလျှင် "ဆရာပုရောဟိတ်[၂၄] တို့။ ငါ၏သားတော်၌ လက္ခဏာပါရှိသည်ကိုဆင်ခြင်၍ ထင်မြင်တိုင်းမချွတ် ဥပဒ်အန္တရာယ် မရှင်းမည်, လွတ်ကင်းမည်ကို ဖတ်ကြားလျှောက်ထားကြလော့"ဟုဆိုတော်မူ၏။

ထိုအခါ လက္ခဏာဖတ်ပုရောဟိတ်တို့သည် မင်းသား၏လက္ခဏာအလုံးစုံကို ကြည့်ရှုဆင်ခြင်၍ ဘုန်းတန်းရှင်လက္ခဏာ ပြည့်စုံကြောင်း အခြင်းအရာကိုမြင်လျှင်"အရှင်မင်းကြီး။ သားတော်ကား ပုဏ္ဏားပုရောဟိတ် နိမိတ်ဖတ်လက္ခဏာတတ်တို့ အတပ်ထင်ထင် မြင်ရတွေ့ရခဲသော ဘုန်းတန်းရှင်လက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံ၏။ တစ်စုံတစ်ခုသောအန္တရာယ် အနှောင့်အယှက်လည်း မထင်။ ဤဇမ္ဗူဒိပ်[၂၅]တစ်ကျွန်းလုံးကို ထားဘိဦး။ ဘုန်းအထူး ဆင့်ပြိုးတိုင်း မြင့်မိုး၍စံပယ်လိုလျှင် ကျွန်းငယ် ၅၀၀ စီ အညီရံဝန်းသော ၄ ကျွန်းလုံးသခင် စကြာရှင်ပင်သော်လည်း ဖြစ်ထိုက်၏"ဟု ဖတ်ကြားလျှောက်ထားကြကုန်၏။

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

၅။ အမည်မှည့်ခန်း

ထို ပုရောဟိတ်တို့စကားကို ကာသိကရာဇ်မင်းကြီး ကြားတော်မူလျှင် ဆင့်ကဲထပ်လောက် ဝမ်းမြောက် နှစ်သက်ခြင်း အလွန်ရှိသည်ဖြစ်၍ ပုရောဟိတ်တို့အား လာဘ်,ပူဇော်,သက္ကာရ စသည်ဖြင့် ပြုရာသည်များကို ပြုစုချီးမြှောက်ပြီးလျှင်"အချင်းတို့။ ငါ့သားတော်အား ငါပင် အမည် ပေးတော်မူမည်။ ငါ့သားဖွားမြင်စ အခါမင်္ဂလာ[၂၃၇]နေ့၌ အရှေ့ညီညာ သတ္တဝါအပေါင်း ချမ်းသာကြောင်းနိမိတ်၏အဖြစ် ကာသိကရာဇ်တိုင်းအလုံး အုပ်ဖုံးတိမ်လွှာ ထန်စွာမိုးရည်ချမ်းဖြင့် ဖျန်းဆွတ်ရွာသွန်းခြင်းလည်း ဖြစ်၏။ ငါကိုယ်တော်မှစ၍ မှူးတော် မတ်တော်တို့နှလုံးလည်း ရွှင်ပြုံးချမ်းမြ အေးလှသောပီတိရည်ဖြင့် ဖျန်းဆွတ်၏။ ထိုသို့ ကာသိကရာဇ်တိုင်းအလုံး မိုးရေချမ်းဖျန်းဆွတ်တုန်း ငါတို့သူတို့နှလုံးတွင်လည်း ရွှင်လန်းချမ်းမြ သောမနဿ[၂၃၈]ပီတိ[၂၃၉]ရည်ဖျန်းဆွတ်၍ စွတ်စိုခြင်းစုံညီစွာ အခါကောင်းခိုက် ဖွားမြင်သောကြောင့် တစ်ပါးမင်းသားများမှာကဲ့သို့ အဘိုးအမည်စသည် ဖွဲ့ချည့်ရန် မရှိ။ 'တေမိယကုမာရ' ဟူသောအမည်သာတွင်စေဟု ဘုရားလောင်းအား အမည်မှည့်လေ၏။

[တေမိယကုမာရကိုဝိဂ္ဂြိုဟ်ပြုသော်ကား။ တေမေတိ ဧတ္တာတိ တေမော။ ။ အခါရစေ။

[တေမေ ဇာတော တေမိယော၊ တေမိတဗ္ဗံ အနေနာတိ ဝါ တေမိယော၊ ကုစ္ဆိတံ မာရေတီတိ ကုမာရော၊ တေမိယောစ သော ကုမာရော စာတိ တေမိယကုမာရော။ ။ မင်းသားရစေ။

[ဧတ္ထသမယေ၊ ဤအခါ၌။ တေမေတိ၊ မိုးချမ်းရည်, ပီတိရည်ဖြင့် စွတ်စိုစေတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုသို့ မိုးချမ်းရည်, ပီတိရည်ဖြင့် ဆွတ်ဖျန်းရာဖြစ်သောသတ္တိကြောင့်။ သောသမယော၊ ထိုအခါသည်။ တေမော၊ တေမမည်၏။ ။ ကိတ်ဝိဂ္ဂြိုဟ်အဓိကရဏသာခနေ၊ တိမ-ဓာတ်, ဏ-ပစ္စည်း။

[ယောရာဇပုတ္တော၊ အကြင်မင်းသားသည်။ တေမေ၊ တစ်တိုင်းလုံးကို မိုးချုန်း၍ရွာခိုက်, မင်း အမတ်တို့ နှလုံးချမ်းမြခိုက်၌။ ဇာတော၊ ဖွားသည်တည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုသို့တစ်တိုင်းလုံးကို မိုးချုန်း၍ရွာခိုက်, မင်းအမတ်တို့ နှလုံးချမ်မြခိုက်၌ဖွားသည်၏ သတ္တိကြောင့်။ သောရာဇပုတ္တော။ ထိုမင်းသားသည်။တေမိယော၊ တေမိယမည်၏။ ဇာတတဒ္ဓိတ်၊ ဣယ-ပစ္စည်း။ ကာသိကရာဇ်တိုင်းလုံး မိုးရွာခိုက်, မင်းအမတ်တို့ နှစ်သက်ရွှင်လန်းခိုက်တွင် ဖွားမြင်သောကြောင့် တေမိယ မည်သည်ဟူလို။

[ဝါ၊ တစ်နည်းကား။ အနေန၊ ဤမင်းသားသည်။ တေမိတဗ္ဗံ၊ မိုးချမ်းရည်, ပီတိရည်တို့ဖြင့် စွတ်စေအပ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုသို့စွတ်စေတတ်သောသတ္တိကြောင့်။ သောရာဇပုတ္တော၊ ထိုမင်းသားသည်။ တေမိယော၊ တေမိယမည်၏။ တိမ-ဓာတ်, ဏျ-ပစ္စည်း၊ အဝုတ္တကတ္တုသာခနေ။ မိုးရွာခြင်း မင်းအမတ်တို့ ရွှင်လန်းခြင်းကို ဖြစ်စေလျက် ဖွားတော်မူသောကြောင့် တေမိယမည်သည် ဟူလို။

[ယော ဒဟရော၊ အကြင်သူငယ်သည်။ ကုစ္ဆိတံ၊ မတင့်မတယ် စက်ဆုပ်ဖွယ်ကို။ မာရေတိ နိဝါရေတိ၊ မြစ်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုသို့ မတင့်တယ်ခြင်းကို မြစ်တတ်သောသတ္တိကြောင့်။ သောဒဟရော၊ ထိုသူငယ်သည်။ ကုမာရော၊ ကုမာရ မည်၏။ ။ ၁၄ နှစ်, ၁၅နှစ်အရွယ် ရောက်ပြီးသောသူငယ်တို့ကား မိမိလည်း စက်ဆုပ်ဖွယ် မတင့်တယ်သည်ကို အလိုမရှိ။ သူတစ်ပါးမြင်၍သော်လည်း မချစ်မနှစ်လိုဖွယ်မည်သည် မရှိ၊ ထို့ကြောင့် ကုမာရ မည်၏။ အပြစ်အားကြီး၍ အရွယ်မရောက်သေးသောသူငယ်တို့ကား သူတစ်ပါးတို့မြင်၍ မနှစ်လိုဖွယ် အရွယ်မဟုတ်သောကြောင့်သာ 'ကုမာရ'မည်၏ ဟူလိုသည်။

mgyoe.com

[တေမိယောစ၊ ချမ်းမြသောအခါ၌ ချမ်းသာစွာ ဆွတ်ဖျန်း ရွှင်လန်းစေလျက် ဖွားမြင်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထို ချမ်းသာရွှင်လန်း ဖျန်းဆွတ်လျက်ဖွားသောမင်းသားသည်။ ကုမာရောစ၊ နှစ်လိုဖွယ်အရွယ်၏ ပြည့်စုံခြင်းရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို ၂ ပါးသောသတ္တိကြောင့်။ တေမိယကုမာရော၊ တေမိယကုမာရ မည်၏။]

၆။ ခိုးသူတို့စီရင်ခန်း

ဤသို့ အမည်မှည့်ပြီး၍ တေမိယမင်းသားသည် ဘုံနန်းတောင်ညာ ထီးဖြူရိပ်၌သာလျှင် ထိန်းယ စောင့်ရှောက်ရခြင်းဖြင့် စံပယ်[၂၂၀]လျက် ဖွားသည်မှ တစ်လမြောက်လတ်သော် အထိန်းတော်တို့သည် မင်းသားငယ်ကို မွေးကြိုင်လှပစွာတန်ဆာဆင်၍ မင်းကြီးထံဆောင်လတ်သဖြင့် ကာသိကရာဇ်မင်းကြီးသည် သားတော်ကို လှမ်းယူပိုက်ချီကာ ရင်ခွင်၌ထား၍ အားရရွှင်လန်း ပန်းနုံ့သာအမွှေးထက် အလေးအရာသာသော သား၏ချစ်ခြင်း မေတ္တာအဟုန်ဖြင့် စုံစုံမက်မက် နှစ်သက်နမ်းရှု ရွှင်မြူးပျော်ပါးလျက် မုခ်[၂၂၁]တံခါး နန်းရင်ပြင် သဘင်တော် ထီးဖြူရိပ်မှာ စိတ်နှလုံးချမ်းမြေ့စွာ နေလေ၏။

ထိုအခါ ခိုးသူ ၄ယောက်တို့ကို ဖမ်းယူချည်နှောင်၍ မင်းကြီးအား ဆက်လာလတ်၏။ ကာသိကရာဇ် မင်းကြီးသည်လည်း ထို ခိုးသူ ၄ယောက်တို့အား အပြစ်အလျောက် နောက်နောင်၌ ရန်မီးမကြီးမပွားစေခြင်းငှာ ခြိမ်းမောင်းလိုသောကြောင့် "အချင်းတို့။ သင်းတို့ပြည်ကြီး ဆူးငြောင့်ပြုသူ လူပျက်လူဆိုး သူခိုး ၄ယောက်တို့ကို တစ်ယောက်အား လိပ်ကျောက်မြီး, ငါးမန်းစွယ် စသည် အဆူးရှိသော အာဏာတော်သိုင်းကြိမ်လုံးဖြင့် ဒဏ်အချက် ၁၀၀၀ ခတ်။ တစ်ယောက်အား သံခြေချင်းခတ်၍ နှောင်အိမ်သွင်း။ တစ်ယောက်အား ထက်လှစွာသော လှံမသွား အဖျားဖြင့် အသားကို အဆွအဆွအဆိတ်ဆိတ်ထိုး။ တစ်ယောက်အားတံကျင်လျှို။ သင်းတို့ကို အများကြောက်ရွံ့ ထိတ်လန့်အောင် ထင်ရှားစွာစီရင်လေ"ဟု ရာဇမာန်[၂၂၂] အာဏာသံ[၂၂၃]ဖြင့် ထိတ်ရွံ့ ကြောက်မက်ဖွယ် ဆိုတော်မူ၏။

ထိုသို့ ကြောက်မက်ဖွယ်ဆိုသော မင်းကြီးစကားကို ဘုရားလောင်းမင်းသားငယ် အရွယ်တော် တစ်လတည်းနှင့် ခမည်းတော်ရင်ခွင်၌ ရွှင်မြူးလျက်နေစဉ် ကြားသိလေသော် ပါရမီတော် ဝါသနာပါသော နှလုံးသည်လည်း ဤစီရင်ထုံးကို အသုံးအလေ့ မရှိ။ တတိယဘဝ ရေးကဆင်းရဲမြိတ်လည်း အရိပ်အငွေ့မကင်းလွတ် နုထွတ်သော နှလုံးသွေးမှာ တစ်ထွေးတည်းဆုံခိုက်၍ တုန်ရီက်ထိတ်လန့် မခန့်နိုင်ရှိသော်လည်း ဉာဏ်,သတိတော် စောင်မသဖြင့် 'ခမည်းတော်မင်းကြီးသည် အကြောင်းရင်းကုသိုလ်ကံ စီမံချပေးသော ပြည်မစည်းစိမ်ကိုမှီ၍ ဤသို့ ငရဲလားကြောင်း မကောင်းမှုကိုပြုပြန်လေသည်ကား အံ့ဖွယ်သရဲ အလွန်ဝန်လေးစွ'ဟု အကြံဖြစ်တော်မူလေ၏။

[ဤအရာ၌ ကာသိကရာဇ်မင်းကြီးသည် ခိုးသူ ၄ယောက်တို့ကို ကြမ်းကြုတ်စွာ'ကမ္မကရဏ' အမှုပြုစီရင် ခြင်းသည် အပါယ်လားကြောင်း မကောင်းမှုဖြစ်ခဲ့၏။ 'ဓမ္မေနသမေနရဇ္ဇံကာရေသိ'ဟု တရားနှင့်အညီ

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

မင်းပြုကြောင်းကိုလည်း အောက်ကဆိုခဲ့၏။ တရားနှင့်ညီလျှင်လည်း အပါယ်ဘေး မရှိ၊ သုဂတိအဖို့သာဖြစ်၍ ဤခိုးသူတို့ကို စီရင်သောအမှု ဒုစရိုက်မလွဲ ငရဲအဖို့ ဖြစ်ခဲ့သော်'ဓမ္မေန သမေန'ဟူသောရှေးစကားနှင့် မဆန့်ကျင်ပြီလော ဟူမူ၊ သူမြတ်ကို သူယုတ်, သူယုတ်ကို သူကောင်း လမ်းကြောင်းမဟုတ်ရာ ၄ ဖြာသောအဂတိဖြင့် မစီရင်။ ချစ်ခင်မုန်းငြိုးမရွေး, နီးဝေးမငဲ့ခြင်း, ယမမင်း[၂၂၄]ကဲ့သို့ ဖြောင့်မှန်ရာ ဆုံးဖြတ်စီရင်လေ့ရှိသောကြောင့် 'ဓမ္မေန သမေန'ဟု ဆိုသည်။ ခိုးသူ ၄ယောက်တို့ကို စီရင်သည်မှာလည်း မာတင်းကြမ်းကြုတ်သော သံပြုတ်, သံရိုင်း အခဲကို ရေထဲမှာနှူးသော်လည်း အထူးမယဉ် အယှဉ်သင့်မီးအပူခိုက်မှ လိုက်လျောယဉ်ကျေးသည်နှင့် နှုန်းတမ်းအကြမ်းကို အကြမ်းပြု၍ အနုကိုလည်းအနုအလျောက် ခြောက်ခြိမ်းဖျောင်းဖျ၍ ဆုံးမစီရင်ရခြင်းလည်း မင်းကောင်းတို့ သတိ, ပညာရှိတို့ ထုံးပင်ဖြစ်၍၊ အပြစ်အလျောက် ၄ ယောက်သောခိုးသူတို့ကို ကိုယ်စီဒဏ်နှင့် အာဏာသံထားကြောင်းကိုသာ ဆိုသည်။ ထိုမင်းအာဏာအတိုင်း ပြုသည်, မပြုသည်ဟု မလာ။

[ခြိမ်းခြောက်ကာမျှသာဖြစ်လျှင် ကာသိကရာဇ်မင်းကြီး၌ အပြစ်မရှိပင် ယူသင့်သည်။ ဤသို့ ကြမ်းတမ်းသောသူကို ဆုံးမသောအရာများမှာ မဟောသဓသုခမိန်သည် သိန်းအစရှိသော အမတ် ၄ယောက်တို့ကို သေလုနီးအောင် ရာဇဒဏ်ပေးစေသဖြင့်နှိပ်နှံခြင်း၊ အာဒါသမုခမင်းသည် နွားတရား, သားဆုံးတရား စသည်တို့၌ အလိုက်သင့်ရန်ငြိမ်းစလွယ် တကယ်ပြုယောင်စီရင်ခြင်း ပညာပါရမီတော်ကိုလည်း မြတ်စွာဘုရားပင် ချီးမွမ်းတော်မူသည်။ နန္ဒောပနန္ဒ နဂါးကိုယ်အခွေကိုချေ၍ အမှုန့်ဖြစ်မတတ် ထေရ်မြတ်ရှင်မောဂ္ဂလာန်ပင်လည်း အမှုအင်နှင့်ခန့်၍ နူးညံ့အောင်စီရင်တော်မူသည်။ အာဏာထားတိုင်း အဆုံးအခန်းစီရင်ချေမူကား ကာသိကရာဇ်မင်းကြီး၌ အပြစ်မလွတ်။ ထိုသို့ပင်ဖြစ်သော်လည်း ယေဘုယျနည်း[၂၂၅], တဗ္ဗဟုလနည်း[၂၂၆]ကို အစွဲပြုသဖြင့် 'ဓမ္မေန သမေန'ဟူသော ရှေးစကားနှင့် မဆန့်ကျင်ဟု မှတ်အပ်၏။]

ထို ခိုးသူ ၄ယောက်တို့ကို စီရင်သည်၏နောက်တစ်နေ့၌ တေမိမင်းသားကို တန်ဆာဆင်အပ်သော ထီးဖြူရိပ်ဝယ် သိပ်ထားလေ၏။ ထိုအခါ တေမိမင်းသားသည် အတန်ငယ်အိပ်စက်ပြီး၍ နိုးလတ်သဖြင့် အထက်သို့ မျက်စိလှည့်လည် မျှော်ကြည့်လျှင်ပင် မင်းစည်းစိမ်ကြီး ထီးဖြူ၏ကျက်သရေကို မြင်လေ၏။ ထိုအခါ မိမိ မင်းပြုမိ၍ ငရဲခံရလေသည်ဟူသော သဘောဝါသနာ ပါသည်ဖြစ်၍ ပြကတေ့ထိတ်လန့်ဟောင်းမှာ ထပ်လောင်း၍တစ်ဖန် ယမန်နေ့က ခိုးသူ ၄ ယောက်တို့အား စီရင်သံ ကြားပြန်ခြင်းဖြင့် မင်းပြုရမည့်စိတ်ကြောင့် ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့စွာရှိသော နှလုံးအယူမှာ ထီးဖြူရိပ်မင်းတန်ဆာ မလိုရာနှင့်တို့မိ၍ ဆို့မြို့နှလုံး ယူကျုံးမရ ဒေါမနဿ[၂၂၇]နှိပ်စက်လျက် အတိုင်းထက်အလွန် မွန်ထိတ်သောကြောက်ခြင်း ဖြစ်သဖြင့် ဤသို့ ကြံတော်မူ၏။

'ငါသည် ဤ ကြမ်းကြုတ်စွာသော ခိုးသူသတ်အိမ်မှာ အဘယ်ဘဝက လာ၍ ဖြစ်လာလေသည်မသိ'ဟု ဇာတိဿရဉာဏ်[၂၂၈]ဖြင့် နောက်ပြန်ဘဝကို သုတ်သင်မြော်ရှုလတ်သော် တာဝတိံသာနတ်ပြည်မှလာသော အဖြစ်ကို သိမြင်သဖြင့်၊ ဆင့်၍တစ်လီ 'ထိုနတ်ပြည်ကိုကား အဘယ်ဘဝက လာသနည်း'ဟု ရှုမြော်ပြန်သည်တွင် ငရဲပြည်ဥဿဒရက်၌[၂၂၉]ကျက်ခဲ့ကြောင်းကိုမြင်ရ၍၊ ထိုငရဲမှတစ်ဖန် ဆင်ခြင်ပြန်သောအခါ ဤဗာရာဏသီပြည်၌ အနှစ် ၂၀ တိုင်တိုင် မင်းပြုလျက် အစုစုအမှုမျိုး ဆိုး,ကောင်း,ယုတ်,မြတ်ကို အတပ်ထင်ထင် မြင်လေလျှင်၊ လူတို့တွင်ဖြစ်မြဲမှု ထိုဝတ္ထုကြောင့် အန္တရာယ်တစ်ကြိမ်ရောက်ဖူးလျှင် နောက်နောင်အစဉ် ကြဉ်ရှောင်လိုသကဲ့သို့သာ စာနာထောက်ထားမဲ့ဘဲ စိတ်ကွဲတော်မူသည် မဟုတ်။ မင်းလုပ်ရမည့် ခေတ်ကာလဖြစ် အမူအပြု အမှုဟူသမျှကို ချင့်မြော်တွေးဆလျက် ရှေးအသက်တမ်းရှည်စဉ်ပင်မှ ဘေးကင်းအောင် ကိုယ်ကိုမပြုနိုင်၍ စိုးပိုင်ရာမင်းစည်းစိမ် အနှစ်၂၀ မျှဖြင့် အဆ ၄၀၀၀၀ မြားမြောင်နှစ်ပေါင်း ဧသောင်းမှန်မှန် ငါ ခံရလေသည်တကား'ဟု တရားကိုရှု၍

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

'မင်းပြုမည်ဆိုသော်လည်း ရန်ပိုသောအခါ သူ့ချမ်းသာ ကိုယ့်စည်းစိမ်ကို မငြိမ်အောင်လုပ်ချောက်သော ရန်ငြောင့်ရန်စွယ်ကို အပယ်အနုတ် ကြမ်းကြုတ်စွာလုံ့ခြားဖြင့် နှိမ်နိုင်မှငြိမ်ဝပ်နိုင်သော မင်းအဖြစ်ဖြင့် အပြစ်မညီ ကိုယ်ကိုဖြူစင်အောင် အဘယ်သို့ ဖွပ်ဆေးနိုင်ပါအံ့နည်း။ ထန်သည်းပြင်းပြ ရာဇမာန်အခါခါနှင့် အာဏာယူသော ဤခိုးသူသတ် မင်းအိမ်မှာ ကြိမ်ရလေသောငါ ယခု ရှယ်နုငယ်သက် ရက် ၃၀မပြူ လူဖြစ်စရွေ့ပင် ယမန်နေ့က တွေ့ကြုံရသည်မှာ နှလုံးသားကြေဖွယ်လောက် ၄ယောက်သောခိုးသူတို့ကို ဆိုးကြမ်းသောအမူအင်နှင့်တိုင်း၍ ဆူးရိုင်းဖျဉ်ဖျဉ်လှည်းသော ခမည်းတော်အာဏာစွဲ ငရဲလားကြောင်း မကောင်းစကားကို နားနှင့်မတန်မရာ ငါကြားရပြီ။

'ဤ ခမည်းတော်အမွေအနှစ် မာန်ယစ်သောမင်းစည်းစိမ်ကို ငါ မြိန်ယှက်မြတ်နိုးခြင်းဖြင့် မင်းပြုပြန်လျှင် တစ်ဖန်ခမည်းတော်အတူ ရန်သူဆူးခလုတ်ကို မနုတ်ဘဲမနေသာသော် တစ်ခါ ထိုငရဲသို့ ဝဲကတော့အတွင်းမှာ ထင်းကျွန်းသဏ္ဍာန် ပြန်လည်လေရအံ့တကား'ဟု များစွာအဖန်ဖန် ကြံဆင်ခြင်တော်မူသော ဘုရားလောင်းအား ငရဲမီးလျှံနားမှာ ထားလေသောအသွင် အလွန်လျှင်ကြောက်လန့်ခြင်း ဖြစ်သဖြင့် ဦးသစ်သော ရွှေစင်အဆင်းကဲ့သို့ ဝင်းဝင်းပျို့ပျို့ နှစ်လိုဖွယ်အဆင်းရှိသော ကိုယ်တော်စင်လျက် လက်ဖြင့် ဆုပ်နယ်အပ်သော ကုမုဒြာ[၂၃၀] ပဒုမ္မာ[၂၃၁]ပန်းကဲ့သို့ နွမ်းလျသမ်းညှိုးခြင်း အဆင်းပျက် တော်မူအောင် ပူပြင်းထပ်ဖို့ မနှစ်လိုခြင်း ဝေဒနာနှင့် 'ငါ အသို့လျှင် ဤမနှစ်မြို့သော ခိုးသူသတ်မင်းအိမ်မှ လွတ်မြောက်နိုင်ပါအံ့နည်း'ဟု ကြံစည်လျက် မျက်လွှာတော်ချ၍ ဖြဖြညှိုးဖိန်း မှိန်းစက်တော်မူ၏။

[ဤအရာ၌ မင်းစည်းစိမ်သမ္ပတ္တိဝယ် ကာယိကသုခကိုရသော်လည်း စိတ်တော်ကမနှစ်မြို့ သမ်းညှိုးသော ဒေါမနဿဝေဒနာကြောင့် မှီရာရုပ်ကလာပ် ဖြ ရုပ်သောသွေးမကြည်၍ ဖြတည်သောဣန္ဒြေ မရွှင်လန်း စိတ်ချမ်းမြေ့သောအလို ကိုယ်ဆန္ဒနှင့်မျှသော ကာယိကဒုက္ခ ကြိမ်ရစေကာ—

['စိတ္တေ ပသန္နေ လောဟိတံ ပသီဒတိ၊ လောဟိတေ ပသန္နေ

မနုဿဒ္ဓာနိဣန္ဒြိယာနိ၊ အတိဝိယ ဝိရောစန္တိ။ ။'ဟူသော သုတ်မဟာဝါ အဋ္ဌကထာပါဠိနှင့်အညီ 'ပီတိဆိဆို့ပိတ်သော စိတ်ကြည်လင် ချမ်းအေးလျှင် သွေးရွှင်လန်းသည်။ သွေးကြည်လင်ကလည်း နှလုံးလျှင် ဆဋ္ဌမမြောက် ဖြပါးသောဣန္ဒြေ တင့်တယ်လေသည်'ဟုမှတ်အပ်၏။]

ဘုရားလောင်းသည် ဤသို့သောမင်းစည်းစိမ်ကို တာဝတိံသာ၌ ပျော်စံစဉ်ကပင် အလိုမယှဉ် ကြဉ်ရှောင်ဝေးဝေး သူဌေး၊ ပုဏ္ဏား တစ်ပါးမျိုးနွယ်ထံ သန္ဓေမှီလျက် ပါရမီဖြည့်ရရာအရပ်သို့ ဆည်းကပ် သင့်ပါသည်။ 'ဝင်လာလျှင် ချည်နှောင်မည်' ထောင်သည့်ကျော့ညွှတ်ကောင်း ဆုတောင်း၍သားကို လိုချင်လုံးပမ်း ပိုက်တန်းကိုမြင်လျက် တိုးဝင်မိသည်မှာ သိလျက်အမှား အဘယ်ကြောင့် ခံတော်မူလေသနည်း ဟူမူ၊ လူတို့မမြတာ ဥစ္စာစည်းစိမ်ကိုလိုလျှင် ကိုယ်ဆင်းရဲခံမှ အကြံရှိတိုင်း ပြီးမြောက်လွယ်သည်။ ဤဝယ်လည်း ဘုရားလောင်း နတ်သားသည် တစ်ပါးအမျိုး၌ ဖြစ်ရသောထက် မင်းကြီးသားဖြစ်ရသော် သူတော်တကာ ဖြည့်ကျင့်ရိုးတွင် မိုးကဲထူးမြတ်သော ပရမတ္ထပါရမီ[၂၃၂] စုံညီဖြည့်ခွင့် အလှည့်သင့်တော်ငြား၍ သူတစ်ပါးပြုနိုင်ခဲသော ဆင်းရဲကို ခံလျက် နိဗ္ဗာန်ဆိပ်ကမ်းသို့ နစ်မွန်းတတ်သော ဩဃဝဲစွယ် ပင်လယ်သံသရာမှ သတ္တဝါအများ မျောပါးနစ်မွန်းသူကို ဆယ်ယူပို့တင် မဂ္ဂင်[၂၃၃]ဖောင်မှူး ပြုလိုသောသဘောစရိုက် ရှိသည်နှင့်အညီ ဗာရာဏသီပြည် စည်းစိမ်ညွှတ်ကွင်းကို နင်းဖြတ်၍ထွက်ပြီးလျှင် မင်းကြီးမကြွင်း ညွှတ်ကွင်းရှင်အလုံးကို ယူကျုံးပိုက်ချီလျက် ငါ့ဆီသို့ပါစေအံ့ဟု ခန့်ရှယ်ရည်မှန်း အစွမ်းတော်ကိုတိုး၍ အကျိုးထူးရှိသဖြင့် သိလျက်လည်း အမှား မသိဘဲလည်း မသွား သူတစ်ပါးအား စီးပွားအထူး ကျေးဇူးကိုသိသောကြောင့် ကိုယ်တော် အပင်ပန်းခံလေသတည်း ဟု သိအပ်၏။

mgyoe.com

၇။ ထီးချက်စောင့်နတ်သမီး မ ခန်း

ဤသို့ တေမိမင်းသားသည် နှလုံးအကြံဖြင့်ပူပန်လျက် ငိုမှိန်းစက်မျဉ်းခွေနေလတ်သော် ထီးဖြူတော်စောင့် နတ်သမီးသည် လွန်လေပြီးသော ရှေးသံသရာက အမိဖြစ်ခဲ့သော မေတ္တာဟောင်းတွင် ဘုရားလောင်းအား သနားဖွယ်ကိုမြင်၍ အလွန်လျှင်စုံမက် ချစ်ခင်ကြင်နာခြင်းရှိသဖြင့် အမိသဖွယ်ဖန်ဆင်း၍ တေမိမင်းသားအား "မောင်ငယ်။အဘယ်ကိုကြံ၍ ပူပန်ခြင်း ဖြစ်ရသနည်း။ ကြောက်ခြင်း၊ စိုးရိမ်ခြင်း အထွေထွေအပြားပြားကြံ၍ ပူပန်ခြင်း မရှိနှင့်။ မိခင် အထင်အရှားစောင့်ကြားလျက် သားအလိုကို အဘယ့်ကြောင့် မပြည့်စေနိုင်ပါအံ့နည်း။ သူ မလိုသည်ကို လိုအောင်ပြုခြင်းသာ ခက်သည်။ သူလိုသည်ကို မလိုအောင်ပြုခြင်းကား ခက်သည်မရှိ။ မိခင် အကြံပေးအံ့"ဟု နှစ်သိမ့်စေလျက်၊ "ချစ်သား။ အကယ်၍ ပြည်စည်းစိမ်မှလွတ်မြောက်လိုလျှင် ကိုယ်ကိုအစွမ်းမပြ အနွမ်းအလျခံလျက် မဆွံ့သော်လည်း ဆွံ့သောအလား၊ နား မထိုင်းသော်လည်း ထိုင်းရုပ်၊ နှုတ် မအသော်လည်း အသောအသွင်၊ ဤ အင်္ဂါ၃ရပ်ကို ဆုံးဖြတ်၍ ထုံးမှတ်လောက်အောင် ကြပ်ကြပ်အမြဲ စွဲယူဆောက်တည်ရမည်"ဟု အကြံပေးပြီးလျှင် ဤတေမိယ ဇာတ်တော်ပါဠိ၌ ရှေးဦးစွာ–

'မာ ပဏ္ဍိစ္စံ ဝိဘာဝယ၊ မာလမတော ဘဝ သဗ္ဗပါဏိနံ။

သဗ္ဗော တံ ဇနော ဩစိနာယတု၊ ဧဝံ တဝ

အတ္ထော ဘဝိဿတိ။ ။'ဟူသော ဂါထာဖြင့် ဆို၏။ အဓိပ္ပာယ်ကား–

"ချစ်သား တေမိယကုမာရ။ တောက်ပလျှံထိန် ဝဇိရစိန်တူ သူခပ်သိမ်းတို့ နှစ်လို့ခံညားဖွယ် တင့်တယ်စွာ ရောင်ခြည်ငြိသော ပညာရှိတန်ခိုး မျက်မျိုးရတနာ ပညာအနှစ်ကို လှစ်ဖွင့်ပြဖော် အရာလျော်သော်လည်း အခါမတော်လျှင် မဖော်မပြလင့်။ မဖွင့်မလှစ် ကျစ်လစ်စွာဝှက်ဖုံး၍ အသုံးမဝင်ယောင် မြဲနှောင်သိုထားလျက် သူတစ်ပါးမြင်လျှင် ချို့အင်္ဂါယုတ် လူတိမ်ပုပ်[၂၃၄]ဟု သမုတ်[၂၃၅]ပစေ၊ အတွင်းနေ ပြင်သားအများလူဗိုလ် မောင့်ကိုချစ်ခင် မြင်သိသမျှ ဆွံ့အနားပင်း လူချင်းမတူ ဤသူကားကာလကဏ္ဏိ[၂၃၆]ဟု အညီအညာ သူတကာမထိမဲ့မြင် မုကြားချင်အောင်မုန်းမှ မောင့်နှလုံး အလိုပြည့်မည်။ ဤသည့်မိခင် ဆိုအင်စကားကို စိတ်ထားအမြဲ စွဲယူဆောက်တည်ပါလျှင် မုန်စွာအလို ပြည့်လတ္တံ့ဟုဆို၏။

ထီးချက်စောင့်နတ်သမီးကားကိုကြားလျှင် တေမိမင်းသားသည် အားရအင်တက် စိတ်သက်သာရာ ရသည်ဖြစ်၍ နတ်သမီး၏ဥယျောဇဉ်ကို ပဋိညာဉ်ပြုလျက် သာဓုကောင်းချီး ပေးလိုသောကြောင့်–

'ကရောမိ တေ တံ ဝစနံ၊ ယံမံ ဘဏသိ ဒေဝတေ။

အတ္ထကာမာသိ မေအမ္မ၊ ဟိတကာမာ မာသိ ဒေဝတေ။ ။'ဟူသော ဂါထာဖြင့်ဆို၏။ အဓိပ္ပာယ်ကား–

"နတ်မိခင်။ မချွတ်ပင်လျှင် မိခင်ဆိုတိုင်း ထိုစကားကို ကျွန်ုပ် လိုက်နာပါမည်။ ပြည်စည်းစိမ်ဘုန်းတန်းဖြင့် ပွင့်လန်းသည်ကို မြင်လိုရှုလိုခြင်းရှိသော ကျွန်ုပ်ခမည်းတော်၊ မယ်တော်တို့ကား မိမိတို့ကိုယ်ဖို့ နှစ်လို့ရာသာ ကြည်ညို၍ ကျွန်ုပ်အလိုသို့မလိုက်။ နှစ်ခြိုက်ရာအကျိုးကို မပျိုးမပြုဖြစ်ရာသောကြောင့် ကျွန်ုပ်အား စီးပွားမတွင် ချစ်ခင်ရာမမည်။ နတ်မိခင်သည်သာ ၂ ဖြာသောဘဝ၌ တောင့်တအပ်သောစီးပွားများမယုတ် အကျွန်ုပ်အလိုသို့ လိုက်၍ နှစ်ခြိုက်ရာပြည့်စုံကြောင်း လမ်းဟောင်းပြညွှန်ပေသောကြောင့် အလွန် ကျွန်ုပ်အား စီးပွားတွင်တွင် ချစ်ခင်ရာရောက်ပေ၏"ဟုဆို၏။

ထိုသို့စကားပြောဆိုကြပြီးလျှင် ထီးဖြူစောင့် နတ်သမီး ကွယ်လေ၏။

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

[ဤအရာ၌ ဘုရားလောင်းမင်းသားငယ်နှင့် ထီးဖြူစောင့်နတ်သမီး ကိုယ်ထင်ပြ၍ စကားပြောသည်မှာ အိပ်မက်ဟူ၍လည်း မဆို။ ထိုနတ်သမီးကိုမူကား တန်ခိုးရှင်ဖြစ်သောကြောင့် အဆင်းအသံကို သူတစ်ပါးမမြင် မကြားရရှိသော် ရှိတန်ပါစေ။ 'ကရောမိ တေ တံဝစနံ'အစရှိသည်ဖြင့် ဘုရားလောင်း ကောင်းချီးပေးသောစကားကို အနီးအပါးတွင် စောင့်ထိန်းပြုစုရသူ အထိန်းအကြီးတို့ မကြားပြီလော ဟူမူ ဘုရားလောင်းသည် ရန်သူ့လက်မှာ နေရသကဲ့သို့ သူတစ်ပါးတို့ ကြားသိလောက်အောင် အသံထွက်ထွက် မပြော၊ နတ်သမီး သိကြားတန်ရုံ နှလုံးဖြင့်သာ စကားဖြစ်စေ၍ပြောသောကြောင့် ထိုအနီးအပါးရှိသော အထိန်းအကြီးတို့ မကြားမသိ ရသတည်း။

[နှလုံးဖြင့်ပြောသောစကားကို နတ်သမီး အသို့ သိနိုင်ပါအံ့နည်းဟူမူ 'ဒေဝတာနာမ မဟာပညာ တိဟေတုက ပဋိသန္ဓိကာ အတိခိပ္ပံ ဇာနန္တိ'အစရှိသည်ဖြင့်လာသော ပါရာဇိကဏ် အဋ္ဌကထာနှင့်အညီ 'နတ်တို့မည်သည်ကား တိဟိတ်ပဋိသန္ဓေနေသူသာလျှင် များသည်ဖြစ်၍ အလွန် ပညာကြီးသဖြင့် လူတို့ နှုတ်မမြွက်မီ ပြောအံ့ဟု ရွယ်ကာမျှနှင့်ပင် လျင်စွာ သိစွမ်းနိုင်သောကြောင့်' ဘုရားလောင်းစကားကို အနီးအပါးရှိသူ လူမကြားသော်လည်း နတ်သမီး သိကြားလေသည်ဖြစ်၍၊ အိပ်မက်မဟုတ်ဘဲ အိပ်မက်သောအခါကဲ့သို့ ဘုရားလောင်းမင်းသား မျက်လွှာတော်ကိုချလျက် စက်မှိန်းစဉ် နတ်သမီး သတိပေးလာသည်ဟု မှတ်အပ်၏။]

ထိုသို့ ထီးဖြူစောင့်နတ်သမီး၏ ဥပဒေစကား ၃ ပါးသောအင်္ဂါကို မြဲစွာဆောက်တည်ပြီးသည့်နောက်၌ ဘုရားလောင်းမင်းသားငယ်၏အထံဝယ် အခြံအရံဖြစ်စေခြင်းငှာ ၅၀၀ သောအမတ်သား ဖွားဖက်တော် သူငယ်တို့ကို နို့ထိန်းတစ်ယောက်စီနှင့်တကွ ထားစေ၏။

ထိုအခါ အမတ်သားသူငယ်တို့သည် နို့ရည်သောက်စို့ လိုလတ်သော် ဟစ်အော်ငိုကြွေးကြကုန်၏။ ဘုရားလောင်းမင်းသားငယ်မူကား စွဲမြဲအယူ ငရဲဘေးဖြင့် လန့်သည်ဖြစ်၍ စိတ်မပျံ့မကြည် 'နို့ရည်ငတ်သဖြင့် ခြောက်ကပ်၍လျှင်မြန်စွာ ဤနေရာထက်တွင် ငါ့အသက်ဆုံးသော်လည်း မီးလျှံလုံးထက်၌ ကျက်ရသော ဝေဒနာထက် အဆအရာ သာ၍မြတ်သေး၏'ဟု မင်းဖြစ်အံ့အရေးကို ဘေးကြီးလုပ်၍ စက်ဆုပ်တော် မူသဖြင့်'သူငယ်တို့ သတ္တိ မချိလျှင်ငိုမြဲ'အားအစွမ်းကို တမ်းပျက်အောင်ပြုသကဲ့သို့ အမှုမလေး ငိုကြွေးမဲ့လတ် နို့ငတ်သောဝေဒနာကို သည်းခံကာ ပြုကတော့ နေတော်မူ၏။

ထိုသို့မင်းသားငယ် မငိုကြွေးနေလေသော် အထိန်းတော်တို့သည် ရှေးနှင့်မတူ အမူတခြား အမတ်သားငယ်များကဲ့သို့ နို့စို့သောက်ချိန် တန်၍မျှလည်း အသံမပေး ဆေးမန္တရား[၂၇] အကုအကာပြုရသောအနာ တစိုးတစိ[၂၈]ရှိမည့်အခြင်းအရာလည်း မထင်။ ဆင်ခြင်တွေးဆ၍ မရနိုင်ကြ ဖြစ်လေသော် မယ်တော်မိဖုရားကြီးအား သားတော်၏အခြင်းအရာအလုံးစုံကို အကုန်အစင် ပြန်ကြား လျှောက်ထားကြကုန်၏။

စန္ဒာဒေဝီမိဖုရားကြီးလည်း နို့ရည်မွတ်သိပ်လျက် မလှုပ်မယှက် တလက်လက်တကြောင်ကြောင်နေသော မင်းသားငယ်ကိုမြင်လျှင် ရှင်မြူးပျော်ပါးဖွယ်ပြုသော်လည်း အတုမလိုက် စိုက်မိရာကြည့်၍ မလှည့်မတိမ်း တစိမ်းစိမ်းသာနေသောကြောင့် အထွေထွေမကြံနိုင်သဖြင့် မင်းကြီးအား ပြန်ကြား လျှောက်ထားပြန်လေ၏။

ထိုစကားကို ကာသိကရာဇ်မင်းကြီးကြားလေသော် 'သားတော်၏အကြောင်းအခွင့်ကို အတွေးဉာဏ်ဖြင့် မသိနိုင်ရာ။ ဆရာပုရောဟိတ်တို့သာ နိမိတ်ကိုမြင်သဖြင့် ဆင်ခြင်ဖတ်ကြားနိုင်ရာ၏'ဟု ကြံမိ၍၊ နိမိတ်ဖတ်ပုဏ္ဏား တို့ကိုခေါ်စေပြီးလျှင် သားတော်အား ကြည့်ရှုစေ၍ အခြင်းအရာကိုမေး၏။ ဆရာပုရောဟိတ်တို့လည်း စိတ်အစွဲအလမ်းကို နိမိတ်ကျမ်း၊ မင်္ဂလာကျမ်းတို့၌ပါရှိတိုင်း ညှိနှိုင်းဆင်ခြင်သော်လည်း အတွင်းအပြင် အန္တရာယ် ရှိဖွယ်လက္ခဏာမမြင်၊ ထင်ရှားတပ်အပ် မဖတ်ကြားနိုင်သောကြောင့် တွေးဆသောဉာဏ်ဖြင့်သာလျှင်

mgyoe.com

"အရှင်မင်းကြီး။ သားတော်၏အခြင်းအရာလက္ခဏာကို ကျမ်းလာတိုင်းထောက်ရှုသော် ယခုမတုန်မလှုပ် နေခြင်း၌ အတွင်းအပအဇ္ဈတ္တ ရာယ် တစ်စွယ်တစ်စွန်းမျှ မငြိမရိပ် စိတ်စွဲတစ်ခုရှုမိရာ သူငယ်ဓလေ့ ပျော်မွေ့သော အာရုံ၌ခုံမင်လတ်၍ ငေတ်မွတ်ရေသိပ်ခြင်းကို အခင်းမပြုသဖြင့် ယခု မငိုနေသည် ဖြစ်ပါမည်။ အရှည်အကြာ အခါငံ့ဆွဲ၍ တိုက်မြဲအချိန် လွန်အောင်ထားရလျှင် ကိုယ်တွင်းအာဟာရမလုံက တစ်ပါးအာရုံအစွဲအလမ်းမှာ စိတ်တင်းနိုင်မည် မဟုတ်။ တုန်လှုပ်သောကိုယ်ဖြင့် ငိုကြွေးခြင်းကို ပြုပါလိမ့်မည်။ ထိုသည့်ကာလ စို့စေရလျှင် ခင်ခင်မင်မင် ရွှင်ပျနှစ်လို့ စို့အံ့ရာသည်ကား မချွတ်ရာပြီ"ဟုလျှောက်ထားကြကုန်၏။

ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏားတို့ စကားကြားလျှင် ခမည်းတော်မင်းကြီးသည်"ကောင်းပြီ။ ဆရာတို့ဆိုတိုင်း ပြုစေရတော့မည်"ဟုဆို၍ ထိုနေ့မှအစပြုပြီးလျှင် ၄ ယောက်စုအလှည့် ၆၀ နို့ထိန်းပေါင်း မောင်းသံ[၂၄၉]တစ်ချက်ချို တစ်နာရီပြည့်အချိန်တိုင်း တစ်ကြိမ်တစ်ကြိမ် တိုက်မြဲကိုငံ့ဆွဲ၍ တစ်မောင်းခြား နို့အငတ်ထားသော်လည်း မင်းသား၏ အမူအရာ မထူးခြားသဖြင့်၊ ဆင့်၍ ၂မောင်းခြား, ၃မောင်းခြားစသည်၊ ရံခါ ၁ ပဟိုရ်, ၂ပဟိုရ်၊ ရံခါ တစ်နေ့ပတ်လုံး မတိုက်မပေး အရေးစမ်းကာ ထားကြကုန်၏။ ထိုသို့ထားသော်လည်း ဘုရားလောင်း မင်းသားငယ် သည် ကြောက်မက်ဖွယ်သောငရဲမီးဖြင့် အနီးရောက်သကဲ့သို့ ခြိမ်းခြောက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍ နှစ်သက်ချိုမြိန်စွာ နို့အရသာမြတ် ငေတ်မွတ်ခြင်းနှင့်ညှိုးသော်လည်း တစိုးတစိမျှ ငိုကြွေးခြင်းကို ပြုတော်မမူ။ ယူမိရာစိတ်စွဲကို မြဲစွာချည်၍ တည်ကြည်ခြင်းမပျက်နေလေလျှင် အလွန်ကြင်နာခြင်းဖြင့် မယ်တော်မိဖုရားကြီးသည် "ငါ့သား နို့ငတ်လှပြီ။ မိခင်နို့ကို စို့သောက်ပါ"ဟုတိုက်ပေ၏။ ရံခါရံခါလည်း နို့ထိန်းတို့ကို တိုက်စေ၏။ ထိုသို့ နို့ အာခံတွင်းသို့ ရောက်မှသာလျှင် စို့သောက်တော်မူ၏။ တစ်ပါးသောသူငယ်များကဲ့သို့မငို အလိုအလျောက် လက်,ခြေတို့ကိုလည်း မယှုမသိမ်း မှိန်းမှိန်းယှက်ယှက် အိပ်စက်မွေ့ခြင်းလည်း မရှိ။ နား,မျက်စိတူရူ အမြှုအဖျော် မေးခေါ်ကြားသော်လည်း မကြားယောင်သဖွယ် တိမ်းဖယ်လှည့်လည်၍ မကြည့်ရှု။ ပြုစုထိန်းယသူတို့ ထားတိုင်းသော ခြေ, လက်, မျက်နှာ, ဣရိယာပုထ်[၂၅၀]ဖြင့်သာထားလျက် အင်္ဂါ ၃ တန်ကို အဓိဋ္ဌာန်[၂၅၁]မြဲစွာနှင့် ပါရမီဖြည့်တော်မူ၏။

[ဤတွင်ရွှေ့ကား ဘုရားလောင်း တေမိမင်းသား၏ ပရမတ္ထဖြစ်သော အဓိဋ္ဌာန်ပါရမီ, နိက္ခမပါရမီတို့ကို ဖြည့်တော်မူခြင်း အခင်းအကျင်း အရင်းအစကို ပြကြောင်းစကား ပြီး၏။]

ထိုသို့မင်းသား၏ မတုန်မလှုပ်နေကြောင်း အခြင်းအရာကို မသိနိုင်ကြလေသော် အထိန်းတော်တို့သည် ဤသို့ ကြံကြကုန်၏။

'ငါတို့သခင့်သားသည် ဆွံ့အ,နားပင်းသကဲ့သို့ ယခု မတုန်မလှုပ်နေသည်မှာ ဆွံ့အသောသူတို့၏ လက်,ခြေနှင့်လည်း မတူ။ အ သောသူတို့၏ မေးနှင့်လည်း အသွင်တခြား၊ နားထိုင်းသော သူတို့၏ နားအုံ, နားရင်းနှင့်လည်း အဆင်းတစ်သွယ်။ ဆွံ့အ,နားထိုင်းဖွယ် လက္ခဏာတစ်စုံတစ်ရာမျှ မထင်။ သို့စင်လျက် ယခုသခင့်သား ရှေးများနှင့်မတူ အမူထူးပြုသည်မှာ တစ်ခုခု အကြောင်းရှိသည် ဖြစ်ရာမည်။ ထိုသို့ အကြောင်း တစ်ခုခု ရှိ၍နေသည် စင်စစ်မှန်လျှင် ထိုအကြံကို ဉာဏ်ကြီးပညာကြီး အသီးသီး တတ်သိကျွမ်းကျင်သော သုခမိန်[၂၅၂]တို့ဖြင့် ပြွမ်းလျက် ဤနန်းပွဲသဘင်အလယ်တွင် အဘယ်ကြောင့် မသိရှိရအံ့နည်း။ တစ်ခုမတော် တစ်ခုတော် လျော်ရာချင့်ရွယ်၍ အလှယ်လှယ်အပြောင်းပြောင်း ကောင်းမြတ်,ယုတ်ဆိုး စမ်းရိုးသပ်ရိုး အမျိုးမျိုးစီရင်လျက် သခင့်အလိုကိုစမ်းရသော် ကောင်း၏'ဟု ကြံစည်တိုင်ပင်ကြပြီးလျှင် ထိုအကြောင်းကို မင်းကြီးအား လျှောက်ထားကြကုန်၏။

mgyoe.com

mgyoe.com
SAMPLE BOOK

၈။ အလိုစမ်းခန်း

ထိုသို့ မင်းကြီးအားလျှောက်၍ ညီညွတ်ကြပြီးသော် "ယခု သားတော်သည် ၁လကျော် အရွယ်ခန့်သာ ရှိသေးသည်။ တစ်ပါးသောအလိုဖြင့် မစမ်းသင့်သေး။ ရှေးဦးစွာ နို့ရည်ဖြင့်ပင် အခါလည် ၁ နှစ်အရွယ်တိုင်အောင် စမ်းဦး။ မထူးမခြားမှ တစ်ပါးကို ပြောင်းရမည်"ဟု တစ်နေ့လုံး တစ်နေ့လုံး နို့ငတ်ထား၍ အလိုကို စမ်းကြကုန်၏။

ထိုသို့ အလိုစမ်းသောအခါ ဘုရားလောင်းမင်းသားသည် ရေဆာမွတ်သိပ်[၂၆၄]သည်ဖြစ်၍ ပြင်းစွာဆာလောင် ခြောက်ကပ်သော်လည်း နို့စို့အံ့သောငှာ အသံပေးခြင်း, ငိုကြွေးခြင်းကိုမပြုဘဲ ငရဲဘေးကိုရှုသဖြင့် သည်းခံတော်မူ၏။ ထိုသို့ တစ်နေ့လုံးလုံး နို့မတိုက်လတ်၍ မွတ်သိပ်လျက် မလှုပ်မယှက်နေသောသားတော်ကိုမြင်လျှင် မယ်တော်မိဖုရားကြီးသည် အလွန် သား၏ချစ်ခြင်းဖြင့် သည်းမခံနိုင်သည်ဖြစ်၍ "ငါ့သား နို့ငတ်လှပြီ။ မိခင်တိုက်မည်"ဟူ၍ ရံခါ ကိုယ်တိုင်ပင်တိုက်ပေ၏။။ ရံခါရံခါလည်း နို့ထိန်းတို့ကို တိုက်စေ၏။

ဤသို့သောနည်းဖြင့် ၁ နှစ်ပတ်လုံး လစဉ်မပြတ် ရံဖန် တစ်နေ့တိုင်တိုင် နို့ငတ်ထားခြင်း အလိုစမ်းကြီးတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ အမေးအခေါ် အဖျော်အမြူ သူငယ်တို့ရွှင်ကြောင်း ဖြားယောင်းမျိုးအသွယ်သွယ် အလိုစမ်းငယ်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း စမ်းကြကုန်၏။

ထိုသို့ အလိုစမ်းကြီး,အလိုစမ်းငယ်တို့ဖြင့် ၁နှစ်ပတ်လုံး စမ်းကြသော်လည်း ဘုရားလောင်း၏အလိုတော်နှင့် အလျော်မသင့်၍ အခွင့်မရရှိလတ်လျှင် အမတ်အပေါင်းတို့သည် ကာသိကရာဇ်မင်းကြီးအား "အရှင်မင်းကြီး။ သားတော်၏အလိုကို နို့ရည်ဖြင့်စမ်း၍ ယခု ၁နှစ်သာ လည်တော့သည်။ မည်သည့်ရက်တွင်မျှ အချက်မသင့် အခွင့်မရနိုင်ပါ။ အရွယ်အခါနှင့်လျော်အောင် တစ်သွယ်တရာရှာ၍ အလိုစမ်း စီရင်ဦးပါမှ သင့်ပါမည်"ဟု လျှောက်ထားကြကုန်၏။

ကာသိကရာဇ်မင်းကြီးလည်း "ကောင်းပြီ။ အလိုစမ်းမျိုး တစ်နည်းကြံ၍ စမ်းစေဦးမည်"ဟု ဆိုလျက်၊ အလိုစမ်းဖွယ်ကို တိုင်ပင်ကြံဆောင်ကြပြန်လေ၏။

[ဤကား ရှေးဦးစွာ ဘုရားလောင်းအား အရွယ်တော် ၁ နှစ်ပြည့်အောင် နို့ရည်ဖြင့် အလိုစမ်းခြင်းတည်း။]

ထိုအခါ "၁နှစ် အခါလည်ကျော်ပြီးသော သူငယ်တို့မလေ့ကား တွေမြင်ရာအရာမျိုးကို ဆိုးကောင်းမရွေး ဆုပ်လွေး[၂၆၅] ကိုက်ခဲချင်မြဲဖြစ်သဖြင့် အရှင့်သားတော်လည်း သူငယ်ဖော်တကာတို့ ဓမ္မတာပြုချင်မြဲကို လမ်းမလွဲနိုင်ရာ။ ခံတွင်း,လျှာ အနုအဲထွား သွားပေါ်စသာဖြစ်၍ မသိမ်မွေ့သောအစာလည်း မလျောက်ပတ်။ သိမ်မွေ့ကောင်းမြတ်စွာ ရသာရွှင်ရွှင် သုံးချင်မရောင့်ရဲအောင် မုန့်ခဲဖွယ်စီရင်၍ ယခင်ထုံးကဲ့သို့ပင် ၁နှစ်လုံးလုံး တစ်ခါမသုံး တစ်ခါသုံး နှလုံးအလိုတော်,မတော်ကို အလျော်သင့်စမ်းရသော် ကောင်း၏"ဟု မင်းအမတ်အပေါင်း အညီအညွတ်တိုင်ပင်ကြပြီးသော်၊ ဖွားဖက်ရွှေဖော် အမတ်သား ၅၀၀ အခြံအရံတို့နှင့်တကွ ဘုရားလောင်း တေမိမင်းသားကို နန်းရင်ပြင်၌ထား၍ အထူးထူးအပြားပြား များစွာသကာ, သကြား, ပျား, တင်လဲ ရောနှော၍ လုပ်အပ်သော အဆုပ်အခဲ အဆိမ့်အချို အမျိုးမျိုးမြိန်နိုးဖွယ် အသွယ်သွယ်မုန့်တို့ကို မင်းသား၏မနီးမဝေး၌ ခင်းကျင်းပြီးလျှင် "သခင်အလိုရှိတိုင်း သုံးတော်မူပါ"ဟု အမြှူအချူ့သူငယ်တို့အလိုလိုက် နှစ်ခြိုက်ရာချော့မော့ ပြောဆို၍ ဖွားဖက်သတို့သား ၅၀၀ မှတစ်ပါး တစ်ယောက်မျှ မနေမချဉ်းစေဘဲ လွှဲဖယ်ပုန်းကွယ်ကာ တင့်တယ်ရာ

mgyoe.com

 mgyoe.com SAMPLE BOOK

အရပ်က နန်းသူနန်းသားအများ မင်းသား၏အခွင့်အကြောင်းကို ချောင်းမြောင်းကြည့်ရှုကာနေ၍၊ တစ်နေ့လုံး တစ်နေ့လုံး ရံဖန်ရံဖန် အခါသင့်မပြတ်မလပ် ၁နှစ်စပ်အောင် အလိုစမ်းကြကုန်၏။

ထိုသို့ အလိုစမ်းသောအခါ ဖွားဖက်ရွှေဖော် အမတ်သား ၅၀၀တို့သည် နှစ်လိုဖွယ်သော မုန့်အထူးထူးကိုမြင်လျှင် သူ့အရင်ငါ ဝမ်းသာရွှင်လန်း ယူငှလှမ်းငင်ဆုပ် နှုတ်တစ်ဘက်လက် ၂ စ ရသမျှစွဲကိုင် နိုင်ရာအချင်းချင်း ငြင်းခုံတွန်းလှုပ် ခတ်ပုတ်လုယက် မာန်ခက်နှလုံးပြို ငိုသူရွှင်သူ အူအူတက်မျှ[၂၅] အားရအင်ရှိ ခဲကိုက်လျက်စားကြကုန်၏။

ဘုရားလောင်းတေမိမင်းသားမူကား ဤသို့ မိမိကိုယ်ကို ဆုံးမတော်မူ၏။ 'သတို့သား တေမိမင်းသား။ သင်သည် အစမထင် သံသရာက ဤ မုန့်အရသာကဲ့သို့သော အရသာကို အခါမရေမတွက်နိုင်အောင် စားခဲ့ရလှလေပြီ။ နောင်သံသရာလည်း အဘယ်အခါမှ ဆုံးမည်မသိ။ ဤထက်မကသော အရသာကိုပင်လည်း အခါမရေမတွက်နိုင်အောင် သင် စားရမည်ကားမချွတ်။ သံသရာဝဋ်မလွတ်မီ အထဲတွင်ငရဲမီးအရှိန်ကို စည်းစိမ်မှတ်ထင်၍ သင်ခံစားလိုလျှင် ထိုမုန့်ခဲဖွယ် အပါယ်တံခါး၀ လမ်းစအကြောင်းရင်း မင်းဖြစ်ဖို့အမြစ်ကို ချစ်ခင်နှစ်သက် မြိန်ရှက်စွာ ဆုပ်ကိုင်၍စားလော့။ နှလုံးထားအမြဲ ငရဲကိုမလိုလျှင် ထိုမုန့်၌အခင်အမင်ကို သင် မလိုက်နှင့်"ဟု ငရဲဘေးဖြင့် ခြိမ်း၍ဆုံးမတော်မူလျက် မျက်စိနှင့် ရူပါရုံဆိုင်လျှင် အနိုင်နှိပ်တတ်သော ရသတဏှာ[၂၆]ပေါ်လာခြင်းရှိ၍ သမာဓိအငြိမ်အသက် ပျက်အံ့သည်မှစိုးသောကြောင့် မြတ်နိုးခြင်းရှင်းရှင်းသန့်သန့် ကွာစေလိုသဖြင့် ထိုမုန့်ခဲဖွယ်တို့ကို မော်၍မျှမကြည့်ရှု၊ ပြုမိရာမျက်နှာထားပြကတေ့ဖြင့် သိမ်မွေ့တည်ကြည်စွာ နေတော်မူ၏။

မယ်ဝံတော်, အထိန်းဇာတ်တို့သည် မုန့်တချို့ကို ဘုရားလောင်း၏လက်၌ထား၍ တချို့မုန့်ကိုလည်း မိမိတို့ဖွဲ့ခြွေကာ မြိန်ရေရှက်ရေ 'ဤမုန့်မျိုးကား ချို၏ ဤမုန့်ကား ဆိမ့်၏'ဟုဆို၍ သူငယ်တို့အလိုပါ ချော့ရာသမျှ အလိုစမ်းငယ်တို့ဖြင့် ချော့မော့ဖြားယောင်းငြားသော်လည်း လှုပ်ရှားရုံမျှမရ လက်ဆွံ့နှုတ်အ အယောင်ဆောင်၍ နေတော်မူ၏။ ထိုမုန့်ခဲဖွယ်တို့ကို ခံတွင်းသို့ခွံ့မှသာလျှင် သုံးဆောင်တော်မူ၏။

ဤသို့ ၁ နှစ်တိုင်တိုင် အခါသင့် ရံဖန်ရံဖန် တစ်နေ့ပတ်လုံး, တစ်နေ့ပတ်လုံး မုန့်ခဲဖွယ်ဖြင့် အလိုစမ်းကြကုန်၏။ ထိုမုန့်ခဲဖွယ်ဖြင့် အလိုစမ်းလျက် ၂ ခါလည်တိုင်အောင် ဘုရားလောင်းမင်းသား၌ တစ်စုံတစ်ခုသော့အခွင့်ကိုမျှ မရလတ်သော် မှူးတော် မတ်တော်တို့သည် ရှေးနည်းအတူ မင်းကြီးအား လျှောက်ထား၍ အလိုစမ်းမျိုးတစ်နည်း တိုင်ပင်ကြံဆောင်ကြပြန်လေ၏။

[ဤကား ဘုရားလောင်းမင်းသား အရွယ်တော် ၂ နှစ်ရှိ၍ ၂ ကြိမ်မြောက်သော မုန့်ခဲဖွယ်ဖြင့် အလိုစမ်းခြင်းတည်း။]

ထိုအခါ "၂ နှစ်ကျော်ပြီးသော သူငယ်တို့ဓလေ့ကား သွားခဲ့ကျန်းပြီဖြစ်၍ သစ်သီးခဲဖွယ်တို့ကို အငယ်အကြီးမဟူ လှမ်းယူကိုက်ခဲ ပြုမြဲဓမ္မတာ ဖြစ်တော့သည်။ မည်သည့်အသီးမဆို အချိုအချဉ် စားကောင်းသမျှ ကြီးငယ်မရွေး ရှေးနည်းအတူ အလိုစမ်းရသော်ကောင်း၏"ဟု မင်းအမတ်တို့ အညီအညွတ်တိုင်ပင်ကြပြီးလျှင် ရာသီလိုက် အခါသင့်ပေါ်သော သရက်, ပိန္နဲ, နရွဲ, သစ်မည်, စည်, တည်, လွန်, သစ်ကြား စားကောင်းသမျှသော သစ်သီးမျိုးတို့ဖြင့် အလှည့်လှည့်အပြောင်းပြောင်း ဘုရားလောင်းမင်းသား အမတ်သားရွှေဖော်အစည်းအဝေး၌

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

ရှေးမုန့်ခဲဖွယ်မှာကဲ့သို့ နှစ်လို့စေကြောင်း ဖြားယောင်းပေးကမ်းလျက် မပြတ်လျှင် အလိုစမ်းကြကုန်၏။ အမတ်သား ၅၀၀တို့သည်လည်း မုန့်ခဲဖွယ်မှာကဲ့သို့ပင်လျှင် အချင်းချင်း ငြင်းခုံပုတ်ခတ်ခြင်းကိုပြု၍ လုယူမြိန်ရှက်နှစ်သက်ရွှင်လန်းစွာ စားကြကုန်၏။

ဘုရားလောင်းမင်းသားမူကား ရှေးနည်းအတူလျှင် ငရဲဘေးဖြင့်ခြိမ်း၍ မိမိကိုယ်ကိုဆုံးမလျက် ငုံ့ကွက်မယိမ်း မတိမ်းမလှည့် ရှုကြည့်မမူ အယူမယိုင် ခိုင်မတ်စွာနေတော်မူ၏။ ဤသို့ သစ်သီးကြီးငယ်ဖြင့် ၁နှစ်ပတ်လုံး ရံဖန်ရံဖန် အလိုစမ်းကြသော်လည်း ဘုရားလောင်းအား တစ်စုံတစ်ခု ပြုမြဲသောအမူအရာမှ ထူးသောအခွင့်ကို မမြင်နိုင်ကြလတ်လျှင် အမတ်တို့သည် ရှေးနည်းအတူ မင်းကြီးအားလျှောက်ထား၍ မင်းသား၏ အရွယ်နှင့်ချင့်လျက် အလျော်သင့်တစ်နည်း အလိုစမ်းရန် တိုင်ပင်ကြံဆောင်ကြပြန်လေ၏။

[ဤကား ဘုရားလောင်း အရွယ်တော် ၃ နှစ်ရှိ၍ ၃ကြိမ်မြောက်သော သစ်သီးကြီးငယ်ဖြင့် အလိုစမ်းခြင်းတည်း။]

ထိုအခါ "၃ လလည်ကျော်ပြီးသော သူငယ်တို့မည်သည်ကား ယောကျ်ားဖြစ်သော် ယောကျ်ားအလိုက်, မိန်းမဖြစ်သော် မိန်းမအလိုက် အမျိုးတို့စရိုက်[၂၆၇]အားလျော်စွာလျှင် ဆင်ရုပ်, မြင်းရုပ်, ဆိတ်ရုပ်, ကြက်ရုပ်စသည် တိုက်၍ကစားခြင်း၊ ထွန်ငယ်, လှည်းငယ်, လှေငယ် စသည်ဖြင့်ကစားခြင်း၊ အိုးပုတ်ငယ်, ဗန်းငယ်, ဆန်ကောငယ် စသည်ဖြင့်ကစားခြင်း၊ ယဉ်မင်းငယ်[၂၆၈]စသည်ဖြင့် ကစားခြင်း မိဘတို့အလေ့နှင့်လျော်စွာ ထိုသို့ များစွာသောသူငယ်တို့ ကစားဖွယ်မှုကို အလိုရှိချင်မြဲ ဖြစ်သည်။ ဤ သခင့်သားတော်အားလည်း အရွယ်နှင့် လျော်စွာ ဆင်ရုပ်, မြင်းရုပ်, နွားရုပ်, လားရုပ်, ဆိတ်ရုပ်, ကြက်ရုပ် စသော မင်းသားငယ်တို့ ကစားဖွယ်အရုပ်ဖြင့် အလိုစမ်းရသော်ကောင်း၏"ဟု အညီအညွတ်တိုင်ပင်ကြပြီးလျှင်၊ အထူးထူးအပြားပြား ရှုချင်ဖွယ်အဆင်းရှိသော ရွှေစင်ငွေစင် စသည်ဖြင့်ပြီးသည်ဖြစ်၍ ဆန်းကြယ်လှစွာ ပြုလုပ်စီရင်အပ်သော ဆင်ရုပ်, မြင်းရုပ်, နွားလားရုပ်, ဆိတ်ရုပ်, ကြက်ရုပ် စသည်များစွာ ကစားဖွယ်အရုပ်တို့ကို နန်းရင်ပြင်၌ အမတ်သား ၅၀၀ ခြံရံလျက် နေစေအပ်သော တေမိမင်းသား၏ရှေ့တူရူ မနီးမဝေးတွင် ခင်းကျင်းကာထား၍၊ "ဤအရုပ်ငယ်များကား ကစားချင်စဖွယ် အလွန်လှ၏။, ဆင်တိုက်ခြင်း, မြင်းတိုက်ခြင်း, နွားလားတိုက်ခြင်း, ဆိတ်တိုက်ခြင်း, ကြက်တိုက်ခြင်း စသည်ဖြင့် အလိုရှိရာ ကစားကြလော့"ဟု သူငယ်တို့အကြိုက် အလိုလိုက်ချော့မော့မြူးရွှင် မျိုးအလုံးစုံကိုပြု၍ ရှေးနည်းအတူပင် အလိုစမ်းကြပြန်လေ၏။ ဖွားဖက်တော် ရွှေဖော် ၅၀၀ တို့သည် ထို ဆင်ရုပ်,မြင်းရုပ်စသည်တို့ကိုမြင်လျှင် သူငယ်ဓမ္မတာ တန်ရာတွင်မရပ် လတ်လတ်ရွှင်ရွှင် မြင်တိုင်းလိုချင်ခြင်းဖြင့် အချင်းချင်း ငြင်းခုံခတ်နှက် လုယက်ဆိုယူ ကလူပျော်ပါး ကစားကြကုန်၏။

ဘုရားလောင်းတေမိမင်းသားမူကား ငရဲမီးတောက် အနီးရောက်သကဲ့သို့ ကြောက်လန့်ခြင်းဘေးဖြင့် ခြိမ်းသည်ဖြစ်၍ မတိမ်းမလှည့် ကြည့်ရှုမမူ ရှေးနည်းအတူ မိမိကိုယ်ကိုဆုံးမလျက် ငြိမ်သက်တည်ကြည်စွာ နေတော်မူ၏။ ဤသို့ သူငယ်တို့ ကစားဖွယ်ဖြစ်သော ဆင်ရုပ်, မြင်းရုပ်စသည်တို့ဖြင့် တစ်ကြိမ်မပါ တစ်ကြိမ်ပါ အခါသင့်ရံဖန်မပြတ် ၁ နှစ်ပတ်လုံး အလိုစမ်းကြကုန်၏။ ညဉ့်, နေ့ အခါမပြတ်လည်း အရွယ်နှင့်လျော်စွာ လိုရာချော့မော့ ဖြားယောင်းခြင်း အလိုစမ်းငယ်တို့ဖြင့်လည်း စမ်းကြကုန်၏။

mgyoe.com

ထိုသို့ အလိုစမ်းကြသော်လည်း ဘုရားလောင်းအား ထူးခြားသောအခွင့်ကို မမြင်နိုင်ကြလတ်လျှင် အမတ်တို့သည် မင်းကြီးအား အကြောင်းကို လျှောက်ထား၍ မင်းသားအရွယ်နှင့်ချင့်လျက် အလျော်သင့်တစ်နည်း အလိုစမ်းရန် တိုင်ပင်ကြံဆောင်ကြပြန်လေ၏။

[ဤကား ဘုရားလောင်း အရွယ်တော် ၄နှစ်ရှိ၍ ၄ကြိမ်မြောက်သော သူငယ်တို့ကစားဖွယ်ဖြင့် အလိုစမ်းခြင်းတည်း။]

ထိုအခါ "၄ ခါလည်ကျော်ပြီးသော သူငယ်မည်သည်ကား စားဖွယ်ခဲဖွယ်ကို ခင်မင်တတ်၏။ စားဖွယ်ခဲဖွယ် အထူးထူးစီရင်၍ အလိုစမ်းသော် ကောင်း၏"ဟု မင်းအမတ်တို့ အညီအညွတ်တိုင်ပင်ကြပြီးလျှင် အထူးအမြတ် ကောင်းမွန်မြိန်နိုးရာ စီရင်အပ်ပြီးသော ထမင်းဟင်းလျာ ဘောဇဉ်[၂၄၉]တို့ကို ရှေးနည်းအတူ မင်းသားအထံ၌ ကပ်ပေကုန်၏။ သူငယ်ရွှေဖော် ၅၀၀ တို့သည် ထိုဘောဇဉ်မြိန်ရှက်ဖွယ်တို့ကိုမြင်လျှင် ခင်မင်စုံမက် နှစ်သက်ရွှင်လန်းစွာကိုင်ဆုပ်၍ အလုပ်အလွေ့ မြိန်ရေရှက်ရေ စားကြကုန်၏။

ဘုရားလောင်း တေမိမင်းသားမူကား ငရဲဘေးဖြင့် ခြိမ်းသည်ဖြစ်၍ မိမိကိုယ်ကို ဤသို့ ဆုံးမတော်မူ၏။ "ချစ်သား တေမိယကုမာရ။ အစမထင် ကျင်လည်ခဲ့ရသော သံသရာအယဉ်တွင် ဤဘောဇဉ်ကဲ့သို့ သုံးချင်မရက် နှစ်သက်ဖွယ်ရှိသောဘောဇဉ်ကို ကြဉ်ရှောင်သဖြင့် မစားရသောဘဝ, ဒုဗ္ဘိက္ခ[၂၅၀]ထိ၍ မရှိသဖြင့် မစားရသောဘဝ, နွမ်းနယ်ဆင်းရဲ ဇာတ်ကွဲ၍မထိုက်သဖြင့် မစားရသောဘဝတို့ကို ဂဏန်းသင်္ချာချ၍ ရေတွက်သော်လည်း မရေတွက်နိုင်၊ များစွာ ကြိမ်ခဲ့ရလှလေပြီ။ မြင့်မြတ်ချမ်းသာ ကောင်းစွာအမျိုးအလိုက် ထိုက်တန်သဖြင့် စားရသောဘဝ, သုဘိက္ခ[၂၅၁] သမ္ပတ္တိ ဝပြောခြင်းရှိ၍ ပြည့်စုံသဖြင့် စားရသောဘဝ တို့ကိုလည်း ဂဏန်းသင်္ချာချ၍ မရေတွက်နိုင်။ များလှစွာလေပြီ။ ယခုလည်း ငရဲဘေးကိုကြောက်သော သင်သည် အမျိုးအလိုက် ထိုက်တန် ကောင်းမြတ်စွာ ရှေ့သို့ရောက်လာသော ဤဘောဇဉ်ကို အမိဋ္ဌာန်ခြင်း အင်္ဂါမပျက်အောင် ကြဉ်ရှောင်သဖြင့် အခွင့်လိုရာ အပြီးရောက်ကြောင်း မစောင်းမတိမ်း ဆောက်တည်လော့။ ငဲ့ကွက်ခြင်း သင်မရှိနှင့်"ဟုမိမိကိုယ်ကို ဆုံးမတော်မူ၍ ပြကတေ့ဣန္ဒြေမပျက် ငဲ့ကွက်မကြည့် မလှည့်မလည် တည်ကြည်စွာနေတော်မူ၏။

ထိုသို့ မလှုပ်မယှက် ငြိမ်သက်တည်ကြည်စွာနေသည်ကို မယ်တော်မိဖုရား တစ်ပါးကွယ်ရာက အခါလေးမြင့် စောင့်စားလျက် မခြားမထူးမြင်လျှင် လိုအင်မရ၍ ထတုံထိုင်ထုံ အာရုံမရောင့်ရဲ စိတ်ထဲအပူအပန်ကို သည်းမခံနိုင်သောနှလုံးဖြင့် ပုန်းကွယ်ရာကထွက်၍ စုံမက်သနားဖွယ် အသွယ်သွယ်ဖြားယောင်းလျက် ကောင်းစွာကျွေးမွေးပေ၏။ ဘုရားလောင်းမင်းသားသည်လည်း ထို ထမင်းဟင်းလျာ ဘောဇဉ်တို့ကို ခံတွင်းသို့ ရောက်မှသာလျှင် သုံးဆောင်တော်မူ၏။ ဤသို့ မြိန်ရှက်ဖွယ်သော ဘောဇဉ်တို့ဖြင့် အခွင့်တစ်ခါမရ တစ်ခါရ ကောင်းလှစွာစီမံ၍ ကြိမ်ဖန်များစွာ အခါမပြတ် ၁နှစ်ပတ်လုံး အလိုစမ်းကြကုန်၏။ အရွယ်နှင့် ထိုက်တန်ရာယှဉ်၍ အစဉ်မပြတ်သော အလိုစမ်းငယ်ဟို့ဖြင့်လည်း စမ်းကြကုန်၏။ ထိုသို့ အလိုစမ်းကြသော်လည်း ဘုရားလောင်းမင်းသားအား ထူး၍သော အခွင့်ကိုမမြင်နိုင်ကြလတ်လျှင် အမတ်တို့သည် ရှေးနည်းအတူ အကြောင်းကို မင်းကြီးအားလျှောက် အရွယ်နှင့်လျောက်၍ အရွယ်နှင့်လျောက်ပတ်သော အလိုစမ်းဖွယ်တစ်နည်း တိုင်ပင် ကြံစည်ကြပြန်လေ၏။

[ဤကား ဘုရားလောင်း အရွယ်တော် ၅နှစ်ရှိ၍၊ ၅ကြိမ်မြောက်သော ထမင်း, ဟင်းလျာ, ဘောဇဉ်ဖြင့် အလိုစမ်းခြင်းတည်း။]

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

ထိုအခါ ၅နှစ်အရွယ် ရှိပြီးသော သူငယ်မည်သည်ကား ထွားနုသော ကိုယ်ဣန္ဒြေသည်းခြေနှလုံးလည်း မငြိမ်သက်တုန်းအချိန် မီးအရှိန်အလျှံကို မခံစားဝံ့။ ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့ခြင်း ပြင်းပြစွာရှိတတ်သည်ဖြစ်၍ 'မနှစ်လိုဖွယ် အရှိန်ကြီးသောမီးဖြင့် အလိုစမ်းရသော်ကောင်း၏'ဟု မင်းအမတ်တို့ အညီအညွတ်တိုင်ပင်ကြပြီးလျှင် မင်းရင်ပြင် မုခ်နန်းတော်ရှေ့တလင်းတွင် အလျင်အမြန်ထွက်ပြေးသာအောင် များစွာထွက်ပေါက်တံခါးအဝထား၍ မင်းသားငယ်ကစားရာ ကြီးစွာတဲအိမ်မြေနန်း ဆောက်လုပ်စေလျက် ထန်းလက်ခက်ရွက်ခြောက်မိုးစေပြီးသော် ရွှေဖော်အမတ်သား ၅၀၀ အခြံအရံနှင့်တကွ ဘုရားလောင်းမင်းသားငယ်ကို ထိုတဲအိမ်တွင်း မြေတလင်းပြင်၌ ကစားစေလိုသောအဖြစ်ဖြင့် အမှတ်မဲ့နေစေ၍ အလန့်တကြား တစ်ပါးမျက်နှာလွဲကာ တဲအမိုးထန်းရွက်ခြောက်ကို မီးတောက်ဖြင့်ရှို့မြှိုက်လေလျှင် လျင်စွာတဲမိုးအလုံးဟုန်းဟုန်းတောက်မျှ လောင်လေ၏။ ထိုအခါ အမတ်သား ၅၀၀ တို့သည် မီးလျှံဖွဲကူးသည်ကို ရှေးဦးစွာမြင်စဉ်ကလျှင် နီးရာတံခါးဖြင့် ထွက်သွားဟစ်အော် ကြွေးကြော်မြည်တမ်းလျက် ပရမ်းပတာ[၂၁၂]ပြေးကြလေ၏။

ဘုရားလောင်း တေမိမင်းသားမူကား ဤသို့ ကြံတော်မူ၏။ 'ဤထန်းရွက်ခြောက်မီးသည် ပူသော်လည်း ငါ့ကို လောင်ရုံမြိုက်ရုံမျှသာ ရှိမည်။ အရိုးအသား ကျွမ်းလောင်အောင်မျှ အပူမကြီးရာ။ ငရဲအဝီစိမီးမူကား အနီးမတွေ့ အဝေးအခိုးနှင့်ပင် အရိုးအသား ကြေကျွမ်းဘနန်း[၂၁၃]လျှမ်းလျှမ်းတက်မျှ ဤမီးထက် အဆအရာ, အဆအထောင်, အဆအသိန်းမက အရှိန်အပူ ကြီးစွာတုံသေး၏'ဟုကြံလျက်၊ "ချစ်သား တေမိယကုမာရ။ ဤထန်းရွက်ခြောက်မီးကိုမျှ သည်းမခံနိုင်ထွက်ပြေးခဲ့လျှင် ငရဲမီးမှာ အသို့လျှင် သင် ခံနိုင်ပါအံ့နည်း။ ငရဲမီးကိုကြောက်၍ မင်းမပြုလိုလျှင် ဤမီးပူကို အဓိဋ္ဌာန်မပျက်အောင် သင်သည်းခံလော့"ဟုမိမိကိုယ်ကို ဆုံးမတော်မူ၍ ပူပြင်းကြောက်လန့်ဖွယ်သော အနိဋ္ဌာရုံ၌[၂၁၄]တုန်လှုပ်ကြောက်လန့်တတ်သော 'ဒေါသမူ ဗျာပါဒ'စိတ်ကို နင်းနှိပ်အောင်မြင်ပြီး မထေရ်ကြီးအဝါ ၆၀ ကျော်ရှိ နိရောဓသမာပတ်သို့ ဆည်းကပ်သောအခိုက်အခါ အနာဂါမ်ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့ကဲ့သို့ နှစ်လို၍လည်းမဟုတ်, စက်ဆုပ်၍လည်း စိတ်မညစ်, လျစ်လျူသဘော လိုအပ်သောအမှုရင်း၌သာလျှင် နှလုံးသွင်းစွဲချည်လျက် တည်ကြည်စွာ မတုန်မလှုပ်နေတော်မူ၏။

ထိုသို့ မီးလျှံအရှိန်အဝါ ထလျက်လည်း မတုန်မလှုပ်နေသော မင်းသားကိုမြင်လျှင် အထိန်းတော်တို့သည် မင်းသား၏အနီးသို့ မီးရောက်လတ်သောအခါ မီးပွားမီးပေါက် ကျရောက်အံ့သည်မှစိုးသောကြောင့် ဘုရားလောင်း မင်းသားကို ပိုက်ချီသိမ်းယူကြကုန်၏။ ထိုသို့ မီးဖြင့် ရံဖန်ရံဖန် အခါမပြတ် ၁နှစ်ပတ်လုံး တစ်ကြိမ်မကြောက် တစ်ကြိမ်ကြောက်အောင် ခြောက်ခြိမ်း၍ အလိုစမ်းကြကုန်၏။ အရွယ်နှင့်လျော်စွာ တစ်နေ့မပြတ်လည်း အလန့်တကြား ယောင်မှား၍စကားပြောအောင်၊ လက်,ခြေလှုပ်ရှားအောင်၊ နားလည့်၍ ထောင်အောင် ကြံဆောင်လျက် ထိုထိုတော်သင့်ရာ အလိုစမ်းငယ်တို့ဖြင့်လည်း စမ်းကြကုန်၏။

ထိုသို့လူတွင် ဆေးစီရင်နည်းကျမ်း၌ 'ပူချမ်းဥတု၊ အိမ်မှုမိုကြူး၊ လန့်မူးကြောက်ထိတ်၊ စိတ်အကြံများ၊ အစားမတော်၊ အိပ်မပျော်နိုး၊ ရေချိုးမသင့်'ဤသို့အားဖြင့် ၇ ပါးသော အနာရောက်ကြောင်းတွင် ဘုရားလောင်းမင်းသားကိုယ်တော် ဖျော့တော့[၂၁၅]ညှိုးကြုံ မတုန်မလှုပ်နေသောအနာကို ပညာရှိအများ တွေးဆ၍ စိတ္တဇသာ[၂၁၆]ဖြစ်သည်ဟု စင်စစ် သိသဖြင့် အသင့်တော်ရာရှာ၍ ထိုသို့အလိုစမ်းဆေး ပေးကုစီရင်ကြသော်လည်း စိတ်တော်အကြိုက်နှင့် အလိုက်မသင့်၍ အခွင့်မရကြလတ်လျှင် အမတ်တို့သည် ရှေးနည်းအတူအကြောင်းကို

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

မင်းကြီးအား လျှောက်ထား၍ အရွယ်တော်တစ်ဦး ကူးပြောင်းပြန်သည်နှင့်လျော်စွာ ရှာကြံလျက် အလိုစမ်းတစ်နည်း တိုင်ပင်ကြံစည်ပြန်လေ၏။

[ဤကား ဘုရားလောင်း အရွယ်တော် ၆နှစ်ရှိရင် ၆ကြိမ်မြောက်သော မီးဖြင့် အလိုစမ်းခြင်းတည်း။]

ထိုအခါ "၆ နှစ်အရွယ်ရှိပြီးသော သူငယ်မည်သည်ကား အသွေးအသားနှလုံးနေ ဣန္ဒြေရင့်ချိန် လိမ္မာစအရွယ် ကြောက်မက်ဖွယ်,ပျော်ပါးဖွယ် ၂ သွယ်သောအမှု၌ စုဝေးနိုင်သဖြင့် ဆိုင်ပြိုင်တူရှု ရှေးရှုလာသော အမုန်ယစ်သောဆင်ကိုမြင်လျှင် ကြောက်လန့်တတ်သည်ဖြစ်၍ ဆင်ဖြင့်စမ်းရသော် ကောင်း၏"ဟု မင်းအမတ်တို့သည် တိုင်ပင်ညီညွတ်ကြပြီးလျှင် မင်းသားအား အန္တရာယ်မဖြစ်စေခြင်းငှာ လက္ခဏာဝင် ဆင်ကောင်းဆင်မြတ်တစ်စီးကို သူငယ်အလိုစမ်း ခြောက်ခြိမ်းသောအမှု၌ လိမ္မာစေကြောင်း ကောင်းစွာသင်ပြီးသော် ရွှေဖော်အမတ်သား ၅၀၀ အခြံအရံနှင့်တကွ ဘုရားလောင်းမင်းသားကို မင်းရင်ပြင်မုခ် နန်းတော်ဦးမြေတလင်း၌ ထား၍ ထိုဆင်ပြောင်ကို လွှတ်လိုက်လျှင် ချင်ချင်တက်မျှကြောက်မက်ဖွယ် ကြိုးကြာသံကဲ့သို့ မာန်သံပေးလျက် အမုန်ယစ်သော ဆင်အမူအရာသင်ခြင်း၌ လိမ္မာ၍ နှာမောင်းအိုးခွဲဖောက်လျက် ကြောက်လန့်ဖွယ် မြေ၌ ရိုက်ဆောင့်ပုတ်ခတ်ကာ ပြင်းစွာမာန်ကြီး အမြီးကိုတန်း၍ မှန်းရွယ်တူရှု စွယ်ဖြူ ဖွေးဖွေးခင်းလျက် မင်းသားငယ် တစ်စုကို ယခုလိုက်၍ တိုက်ထိုးနင်းပစ်ယောင်ဆောင်ကာ ပြေးဝင်လာလတ်သော် ဖွားဖက်ရွှေဖော် အမတ်သား ၅၀၀ တို့သည် ပြင်းစွာသောဘေးမှ ကြောက်လန့်ခြင်းနှလုံးမွှန်သဖြင့် မြည်တွန်အော်ဟစ်လျက် မျက်နှာတူရှု ရှေးရှုမိရာအရပ်တို့သို့ လန့်ဖျပ်ငိုကြွေး ပြေးရှောင်ကြလေ၏။

ဘုရားလောင်း တေမိမင်းသားမူကား အမုန်ယစ်သောအသွင်ဖြင့် ထိုဆင်ပြောင် လာလတ်သည်ကိုမြင်လျှင် ဤသို့ ကြံတော်မူ၏။ 'ငါသည် အခါမြင့်မြဲ ဆင်းရဲကြီးသောငရဲမီး၌ ကြမ်းကြုတ်စွာကြမ္မာစီရင်တိုင်း ခံလျက် သေရသောထက် ဤဆင်ကြမ်းလက်တွင် တစ်ခဏတွက်ရုံမျှ နှိပ်စက်လတ္တံ့သောဒဏ်ကိုခံလျက် သေရသော် အဆ အသိန်းအသန်းမက မြတ်သေး၏။ ကြောက်၍ ငါပြေးလျှင် အရေးကောင်းဟူသမျှပျက်သဖြင့် ရက်ဖွယ်သာ ရှိတော့မည်။ တည်ကြည်စွာ အင်္ဂါ ၃ပါး ဆောက်တည်ရင်းကိုသာ နှလုံးသွင်းခြင်း ဖြောင့်စင်းစေ'ဟု ဣန္ဒြေမပျက် စေဘဲ ငရဲဘေးဖြင့်ခြိမ်းခြောက်သည်ဖြစ်၍ မတုန်မလှုပ် ငြိမ်သက်စွာနေတော်မူ၏။

အခြောက်အခြိမ်းမှု၌ သင်ပြီးသည်ဖြစ်၍ လိမ္မာလှစွာသော ထိုဆင်ပြောင်သည်လည်း ကြောက်မက်ဖွယ် မာန်ဖြင့် လာလတ်ပြီးလျှင် ဘုရားလောင်းမင်းသားကို နှာမောင်းဖြင့် ပန်းစည်းကိုချီသည်နှင့်အတူ မြှောက်ပင့်ချီပိုက်၍ ရိုက်ယောင်ပစ်ယောင် နင်းထိုးသတ်ညှစ်ဟန် အယောင်ဆောင်လျက် တောင်, မြောက်,ဘယ်,ညာ လှုပ်ရှားကာ ခြိမ်းခြောက်လျက် မြှောက်တုံနှိပ်တုံ မင်းသားအားလည်း မပင်မပန်းစေရအောင် ဖြည်းဖြည်းညင်းညင်း မြင်ကွင်းမခံဝံ့ရုံပြု၍ ရှုကြည့်သူအများ သနားခြင်းဖြစ်သောအခါမှ အသာအယာ နေရာမြေတလင်းတွင် ချထားစေသဖြင့် လွှတ်ရာဖဲခွာ၍ နေလေ၏။

ဤသို့ မာန်ယစ်သောဆင်ဖြင့် ရံဖန်ရံဖန် အခါမပြတ် ၁ နှစ်ပတ်လုံး ကြောက်လန့်ဖွယ်မှုပြု၍ အလိုစမ်းကြကုန်၏။ အရွယ်နှင့်တော်သင့်ရာ အလိုစမ်းငယ်တို့ဖြင့်လည်း တစ်နေ့မပြတ် စမ်းကြကုန်၏။ ထိုသို့စမ်းကြသော်လည်း အလိုတော်နှင့်မသင့်၍ အခွင့်အထူးအခြားကို မမြင်လတ်ကြလျှင် အမတ်တို့သည်

mgyoe.com

ရှေးနည်းအတူ အကြောင်းကို မင်းကြီးအားလျှောက်ထား၍ နှစ်အရွယ်တော်တစ်ဦး ကူးပြောင်းပြန်သည်နှင့် လျော်စွာရာကြဲလျက် အလိုစမ်းနည်းတစ်နည်း တိုင်ပင်ကြံစည်ကြပြန်လေ၏။

[ဤကား ဘုရားလောင်း အရွယ်တော် ၇နှစ်ရှိ၍ ၇ကြိမ်မြောက်သော ဆင်ဖြင့် အလိုစမ်းခြင်းတည်း။]

ထိုအခါ "၇ နှစ်အရွယ်ရှိပြီးသော သူငယ်မည်သည်ကား ထောက်ထားဆင်ခြင်တတ်သော ဉာဏ်သတိ ရှိလောက်ချိန် မဟုတ်။ စက်ဆုပ်ရွံ့ရှာ ကြောက်စရာမြင်လျှင် လျင်စွာကြောက်လန့်တတ်သည်ဖြစ်၍ မြွေဖြင့် အလိုစမ်းရသော် ကောင်း၏"ဟု တိုင်ပင်ကြပြီးလျှင်၊ မြွေငန်း၊ မြွေဟောက်စသော ပါးပျဉ်းရှိသောမြွေတို့ကို များစွာဖမ်းယူစေ၍ မြွေသမားအလမ္ပါယ်[၂၇]တို့သည် အစွယ်နုတ်ခြင်း၊ နှုတ်အာမလှုပ် ချုပ်စပ်ဖွဲ့စည်းခြင်းတို့ဖြင့် အန္တရာယ်မဖြစ်စေကြောင်း ကောင်းစွာစီရင်ပြီးသော် ဖွားဖက်ရွှေဖော် အခြံအရံ ၅၀၀ နှင့်တကွ ဘုရားလောင်း မင်းသားကို ထိုဆင်နှင့်စမ်းရာ မြေတလင်း၌ပင်ထား၍ များစွာသောမြွေအပေါင်းကို ဘုရားလောင်းသို့ ရှေးရှုလွှတ်စေကုန်၏။ ကြောက်မက်ဖွယ်ပါးပျဉ်းထလျက် လာလတ်သောမြွေအပေါင်းကိုမြင်လျှင် အမတ်သား ၅၀၀ တို့သည် ပြင်းစွာအော်ဟစ်မြည်တမ်း၍ လမ်းသင့်ရာတူရူအရပ်တို့သို့ ပြေးကြလေကုန်၏။

ဘုရားလောင်း တေမိမင်းသားမူကား 'ငရဲဘေးဖြင့် ခြိမ်းသည်ဖြစ်၍ အဝီစိထဲ ငရဲ၏ခံတွင်းသို့ ဆင်းဝင်ရသော ဆင်းရဲခြင်းထက် ဤကြမ်းကြုတ်စွာသော မြွေ၏ခံတွင်းသို့ ရောက်ရခြင်းဆင်းရဲသည် အဆအသိန်း၊ အဆအသန်းမက မြတ်လှစွာသေး၏'ဟု ဆင်ခြင်တော်မူလျက် မလှုပ်မယှက် ငြိမ်သက်တည်ကြည်စွာ နေလေ၏။ ထိုအခါ မြွေငန်းကြီးတစ်ခုသည် ဘုရားလောင်း၏ကိုယ်အလုံးကို အခွေဖြင့် အဆင့်ဆင့်ပတ်ရစ်၍ ဦးခေါင်းထက် ပါးပျဉ်းဖြန့်မိုးကာ နေ၏။ ထိုသို့ အခွေဖြင့် မြွေပတ်ရစ်လျက် ကြောက်မက်ဖွယ်ရှိသော်လည်း ဖမ်းမိသောရန်ကို ကြောက်ရွံ့၍ပြေးခိုက်တွင် တိုက်မိရိုက်မိသော ချုံ့ဆူးငြောင့်ကို နှောင့်ယှက်သောရန်ဟု အကြံတစ်ခုပြ၍ မကြောက်သကဲ့သို့၊ ရောက်အံ့သောငရဲမီး ကြီးစွာသောရန်ကို ကြံ၍ကြောက်သဖြင့် လွတ်မြောက်အောင် ဆောင်ရွက်တုန်း နှလုံးသွင်းမြဲတော်မူ၍ မြွေရန်သူအနှောင့်အယှက်ကို ကြောက်မက်ဖွယ်မမှတ်၊ ၃ ရပ်သော အမိဋ္ဌာန်[၂၈]ဖြင့် သည်းခံငြိမ်သက်စွာနေလျှင် မြွေကြည့်သူအများ သနားခြင်းဖြင့် မရှုကြည့်ဝံ့ အခန့်တန်မှ အလမ္ပာယ်ကိုစေ၍ ထိုမြွေကို သိမ်းယူစေ၏။

ထိုသို့ အဆိပ်ထန်သော မြွေမျိုးကြောက်မက်ဖွယ်ဖြင့် အသင့်စီမံ၍ ရံဖန်ရံဖန် ၁ နှစ်ပတ်လုံး အလိုစမ်းကြကုန်၏။ အရွယ်နှင့်လျောက်ပတ်ရာ များစွာသောအလိုစမ်းငယ်တို့ဖြင့်လည်း တစ်နေ့မပြတ် အလိုစမ်းကြကုန်၏။ ထိုသို့စမ်းကြသော်လည်း စိတ်တော်အကြိုက်နှင့် အလိုက်သင့်မကြံ၍ တစ်စုံတစ်ခုမျှ ထူးသောအခွင့်ကို မမြင်ကြလတ်လျှင် အမတ်တို့သည် ရှေးနည်းအတူ မင်းကြီးအား လျှောက်ထားကြ၍ ၁ နှစ် စေ့လတ်သော် အရွယ်တော်နှင့်လျော်စွာ အလိုစမ်းတစ်နည်း တိုင်ပင်ကြံစည်ကြပြန်လေ၏။

[ဤကား ဘုရားလောင်း အရွယ်တော် ၈ နှစ်ရှိ၍ ၈ကြိမ်မြောက်သော မြွေဖြင့် အလိုစမ်းခြင်းတည်း။]

ထိုအခါ "၈ နှစ်ရွယ်ကျော်ပြီးသော သူငယ်မည်သည်ကား စိတ်ရွှင်ပျော်ပါးခြင်း ပွဲသဘင်ကို ခင်မင်ချိန်ရောက်ပြီဖြစ်၍ ကချေသဘင်ဖြင့် အလိုစမ်းရသော် ကောင်း၏"ဟု တိုင်ပင်ညီညွတ်ကြပြီးလျှင် မင်းရင်ပြင်မုခ်နန်းတော်ဦး၌ ဘုရားလောင်းမင်းသားကို ဖွားဖက်ရွှေဖော် သူငယ်တော် ၅၀၀ အခြံအရံနှင့်

mgyoe.com

တကွနေစေ၍ ကြီးစွာသောပွဲသဘင်ကို ပြုကြကုန်၏။ တိုင်တက်,ကွင်းလျှိုး, ကြိုးတန်းလျှောက်, ကျွမ်းသမားတို့သည်လည်း မျက်စိ, နား ပျော်ဖွယ်ရယ်ဖွယ် အသွယ်သွယ်အတတ်ကိုပြခြင်း၊ ကချေသည်, သီချင်းသည်တို့သည်လည်း မျက်စိ, နား ပျော်ဖွယ်အသွင်သွင် ကခြင်း၊ သီချင်း, ပတ်, စည်, နှဲ, ခရာ များစွာသော တီးမှုတ်ခြင်းမျိုးတို့ဖြင့်လည်း မျက်စိ,နား ပျော်ဖွယ်ရယ်ဖွယ် တီးမှုတ်ခြင်း,လက်ပမ်းသည်တို့သည်လည်း လက်ပမ်းကစားခြင်း၊ မျက်လှည့်သည်တို့သည်လည်း သန်လျက်မျိုခြင်း, မီးပုံဆင်းခြင်း, ကောင်းကင်တက်သွားခြင်း, ကိုယ်တစ်ခြမ်းကိုလှုပ်စေခြင်း စသော မျက်စိပျော်ဖွယ်ရယ်ဖွယ် အတတ်ကိုပြခြင်း စသည်တို့ဖြင့် များသောအလုံးစုံသော ကချေသဘင်မျိုးတို့ကို တစ်ဦးမရှင် တစ်ဦးရှင်စီရင်၍ အလှည့်လှည့်အခြားခြား များစွာပြစေလျက် အလိုစမ်းကြကုန်၏။ ဖွားဖက်ရွှေဖော် ၅၀၀တို့သည် ထိုထိုသို့သော ပွဲသဘင်တို့ကိုမြင်လျှင် အလွန်ရွှင်ခြင်း, ဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြင့် "ကောင်းစွ။ ကောင်းစွ"ဟုဆိုကြကုန်လျက် ပြင်းစွာရယ်ခြင်းကို ပြုကြကုန်၏။

ဘုရားလောင်း တေမိမင်းသားမှာမူကား 'ယခုသာ ကောင်းစေ, နောက်နောင် ဖြစ်ရာဖြစ်နေ'ဟု ပညာမသိမ်းဘဲ ပြိန်ဖျင်းသောလူတို့၏အယူကို နှလုံးမထား၍ "ချစ်သား တေမိယကုမာရ။ သင်သည် ငရဲခံရသော အခါ မျက်စိတစ်မှိတ် လျှပ်တစ်ပြက်ခန့်မျှ နှလုံးသာယာခြင်းကို ရဖူးသလော။ ဤသဘင်ကို သင် မရှုကြည့်ရာသည် ဟူ၍ ငရဲထက်ဆင်းရဲသည် မဟုတ်။ အလွန် ချမ်းသာစွာသေး၏။ အဘယ့်ကြောင့် မဆောက်တည်နိုင်ပါအံ့နည်း"ဟု မိမိကိုယ်ကို ဆုံးမတော်မူလျက် ငြိမ်သက်တည်ကြည်စွာ မတုန်မလှုပ်နေတော်မူ၏။ ခဏချင်းဝင်၍ လှုပ်ချောက်တတ်သော ပျော်ရွှင်မှုစိတ် ချိတ်ရိပ်လာအံ့စိုးသောကြောင့် နှောင့်ယှက်လာသောပွဲသဘင်ကို မြင်ရုံမျှ ကြည့်တော်မမူ။

ဤသို့ ၁ နှစ်ပတ်လုံး ရံဖန်ရံဖန် ကြီးစွာသောကချေသဘင်တို့ဖြင့် အလိုစမ်းကြကုန်၏။ အရွယ်နှင့် လျောက်ပတ်ရာ များစွာအလိုစမ်းငယ်တို့ဖြင့်လည်း တစ်နေ့မပြတ် အလိုစမ်းကြကုန်၏။ ထိုသို့စမ်းကြသော်လည်း ဘုရားလောင်း၏စိတ်တော်နှလုံးသွင်းကဲ့သို့ မင်းအဆက်ဆက် အသက်တမ်းအလီလီ ကုန်သော်လည်း ကြုံတွေ့ရခဲသောအမှုဖြစ်၍ အနုမာနဉာဏ်[၂၁၉]ဖြင့် အမှန်ကျကျ မဆမသိနိုင်ခြင်းကြောင့် အခွင့်အထူး မမြင်ကြလတ်လျှင် အမတ်တို့သည် ရှေးနည်းအတူ မင်းကြီးအား လျှောက်ထား၍ ၁ နှစ်ကုန်ပြားသဖြင့် ခြားပြန်သောအရွယ်နှင့်လျော်စွာ အလိုစမ်းတစ်နည်း တိုင်ပင်ကြံစည်ကြပြန်လေ၏။

[ဤကား ဘုရားလောင်းအရွယ်တော် ၉ နှစ်ရှိ၍၊ ၉ ကြိမ်မြောက်သော ကချေသဘင်ဖြင့် အလိုစမ်းခြင်းတည်း။]

ထိုအခါ "၉နှစ်ကျော် ရွယ်ရှိပြီးသော သူငယ်မည်သည်ကား နှလုံးသည်းခြေမငြိမ် လန့်ထိတ်တတ်ချိန် အရွယ်ဖြစ်၍ သန်လျက်ကို ကြောက်တတ်၏။ သန်လျက်ဖြင့်အလိုစမ်းရသော် ကောင်း၏"ဟုတိုင်ပင် ညီညွတ်ကြပြီးလျှင် မင်းရင်ပြင်မုခ်နန်းတော်ဦး၌ အခြံအရံသူငယ်ဖော် ၅၀၀ တို့ကို ကစားစေလျက် ဘုရားလောင်းမင်းသားကိုနေစေပြီးသော် ထိတ်လန့်ဖွယ်အသွင် အဆင်းကြမ်းခက်ပြက်ချော်စွာ သူငယ်တို့ကို ခြောက်ခြိမ်းတတ်သော ယောကျ်ားတစ်ယောက်ကို ဖန်ရောင်ဝင်းဝင်းရှိန်ရှိန် ထိန်ထိန်လက်လက်တောက်သော ကြောက်မက်ဖွယ်သန်လျက်ကို ပေးအပ်၍ ခြောက်ခြိမ်းစေ၏။ ထို သန်လျက်စွဲသောယောကျ်ားသည် ပုဆိုးကို တင်သီးနား[၂၆၀]ပေါ်အောင် ခါးတောင်းကျိုက်၍ လက်ပန်းပေါက်ခတ်လျက် သန်လျက်စွဲကိုင်ကာ ကြုံးပကြွေးကြော် ခုန်လွှားခြင်းပြင်းပြစွာ အသံကြောက်ရွံ့ ထိတ်လန့်ဖွယ်အသွင်အပြင်ဖြင့်"ဟယ်၊ အချင်းတို့။ ကာဠိကရာဇ်

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

မင်းကြီးတွင် လူဖော်မဝင် အင်္ဂါချို့တဲ့သော သူယုတ်မာဆွံ့အ နားပင်းသားတစ်ယောက် ရှိ၏ဆိုသည်။ အဘယ်မှာနည်း။ ထိုသူငယ်ယုတ်၏ဦးခေါင်းကို ယခုပင် ဖြတ်မည်"ဟု ခြိမ်းမောင်းလျက် သူငယ်အပေါင်းကစားရာသို့ ရှေးရှုလျင်စွာ လိုက်လေ၏။ ထိုယောကျ်ားကိုမြင်လျှင် အမတ်သား ၅၀၀ တို့သည် ကိုးကွယ်ရာမရ ကြောက်လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍ မြည်တမ်းငိုကြွေးလျက် ပြေးပုန်းကြကုန်၏။

ဘုရားလောင်း တေမိမင်းသားမှာမူကား 'ဤသန်လျက်ဘေးသည် ငရဲဘေးထက် မကြီးနိုင်ရာပြီ'ဟု ဆင်ခြင်တော်မူလျက် မသိယောင်ကဲ့သို့ ပြကတေ့အတိုင်း နေတော်မူ၏။ သန်လျက်စွဲသောယောကျ်ားသည် ဘုရားလောင်းကို သန်လျက်ဖြင့်ရွယ်လျက်"အချင်း သူယုတ်မာ။ သင့်ဦးခေါင်းကို ယခုဖြတ်မည်"ဟုအနီးအကပ် ကြပ်တည်းစွာမောင်းမဲခြောက်ခြိမ်းလေ၏။ ထိုသို့ အစွမ်းရှိတိုင်းခြိမ်းခြောက်၍ ဘုရားလောင်း ကြောက်လန့် တုန်လှုပ်ခြင်း, တစိုးတစိမျှမရှိသောအခါ လွှတ်ရာရဲ့ပြန်လေ၏။

ဤသို့ ၁ နှစ်ပတ်လုံး အခါမပြတ် တစ်ကြိမ်နောက်တစ်ကြိမ် ကြောက်လိမ့်နိုး,ထိတ်လိမ့်နိုးထင်၍ ရံဖန်ရံဖန်သန်လျက်ဖြင့် အလိုစံမ်းကြကုန်၏။ အရွယ်တော်နှင့်လျောက်ပတ်ရာ များစွာသော အလိုစမ်းငယ်တို့ဖြင့်လည်း တစ်နေ့မပြတ် အလိုစမ်းကြကုန်၏။ ထိုသို့စမ်းကြသော်လည်း သံဝေဂစိတ်အကျိတ်အခဲကို ခွဲစိတ်ဝေဖြန့် အခန့်လျော်ရာမသင့်၍ အခွင့်မရကြလတ်လျှင် ပုံးမတ်တို့သည် ရှေးနည်းအတူ မင်းကြီးအား လျှောက်ထား၍ အရွယ်တော်တစ်ပါး ကူးပြန်သည်နှင့်လျော်စွာ အလိုစမ်းတစ်နည်း တိုင်ပင်ကြံစည် ကြပြန်လေ၏။

[ဤကား ဘုရားလောင်း အရွယ်တော် ၁၀နှစ်ရှိ၍၊ ၁၀ကြိမ်မြောက်သော သန်လျက်ဖြင့် အလိုစမ်းခြင်းတည်း။]

ထိုအခါအမတ်ပညာရှိတို့သည် "ယခု မင်းသား အရွယ်တော် ၁၀ နှစ် ရှိပြီ။ အလီလီအခါခါ သင့်ရာသင့်ရာ အနည်းနည်းပြောင်းလှည့်၍ စမ်းကြလျက် အချက်မရရှိသည်မှာ အကယ်၍ ထိုမင်းသား နှလုံးအလို တစ်ခုခုအစွဲနှင့်သာ မတုန်မလှုပ် နေသည်မှန်လျှင် ဈာန်[၂၆]ရသောသူပင် ဖြစ်စေ ဤ အထွေထွေအာရုံတွင် မတုန်မလှုပ်ဘဲ မရှိရာ။ ပဋိသန္ဓေအင်္ဂါပင် ချို့လေရာသည် မသိ။ နား, ရှိမရှိကိုသိသာအောင် ခရုသင်းဖြင့် စုံစမ်းရသော်ကောင်း၏"ဟု အညီအညွတ် တိုင်ပင်ကြပြီးလျှင် ဘုရားလောင်းမင်းသား၏ အိပ်ရာတိုက်ကို ပတ်ဝန်းကျင် တင်းတိမ်[၂၇]ကာရံပြီးသော် စက်မွေ့ရာသလွန်အောက်၌ ဘုရားလောင်းကိုမသိစေရဘဲ ခရုသင်းမှုတ်တတ်သူကိုနေစေ၍ တင်းတိမ် ၄ မျက်နှာတို့၌လည်း ပြင်က ချောင်းမြောင်းကြည့်ရှုသာရုံ အပေါက်အတန်ငယ်ထားပြီးသော် ဘုရားလောင်းကို ထိုမွေ့ရာသလွန်ထက်၌ တင်ထားပြီးသောအခါ သလွန်အောက်က နေလျက် အလန့်အကြား ခရုသင်းကို မှုတ်စေ၏။

ဘုရားလောင်း တေမိမင်းသားသည်လည်း 'ငရဲဘေးကို ရှေးရှေးအထင်မပျက် ၃ ချက်သောအင်္ဂါကို ဆောက်တည်သည်မှစ၍လည်း ငါ့အလိုကို ထိုထိုအကြောင်းဖြင့် ပြောင်းလဲကာ စမ်းချေမည်တကား'ဟု ထောက်ထားမြော်မြင်ခြင်းရှိလျက်၊ သတိလည်း အခါမပြတ်ပြုတော်မူသဖြင့် ယောင်မှား၍မျှ လက်လှုပ်ခြင်း, ခြေလှုပ်ခြင်း, စောင်းလှည့်ခြင်း တုန်လှုပ်ရုံကိုမျှကိုလည်း ပြုတော်မမူ။ အယူ တစ်ဖြောင့်တည်းဖြင့်သာ မလှုပ်မယှက် နေတော်မူ၏။ တင်းတိမ်ပြင်ကနေလျက် တင်းတိမ်ပေါက်ဖြင့် ချောင်း၍ကြည့်ကြကုန်သော အမတ်တို့သည် ဘုရားလောင်းမင်းသား သတိလွတ်၍ ခြေ,လက်လှုပ်ရှားခြင်းကိုမျှလည်း မမြင်ရဖြစ်လေ၏။

mgyoe.com

 mgyoe.com SAMPLE BOOK

ဤသို့ တစ်နေ့မပြတ် ၁ နှစ်ပတ်လုံး ခရုသင်းမှုတ်ခြင်းဖြင့် အလိုစမ်းကြကုန်၏။ ထိုသို့စမ်းကြသော်လည်း ခရုသင်းမှုတ်သူ, ချောင်း၍ကြည့်သူ ကိုယ်လက်ညောင်းသဖြင့် တစ်ယောက်ပြောင်းလဲ၍ ကြည့်ရ, မှုတ်ရလေ့မှုလည်း ပြောင်းလဲ၍ခံသူ အဖော်မရှိဘဲ 'သမ္မာသမ္ဗောဓိပတ္တနာ'[၂၆၃]ပါရမီရှင်ကြီးရှင်မှာ ကိုယ်တော်စဉ်တစ်ပါးကောင်း အညောင်းအညာကိုသည်းခံကာ ငရဲဘေးကိုရှုလျက် အမှုမတူ အယူတစ်ဖြောင့်တည်း ငြိမ်သက်စွာနေတော်မူသဖြင့် အလိုစမ်းသူ အလျော်သင့်အခွင့်ထူးကို မမြင်ကြလတ်လျှင် အမတ်တို့သည် ရှေးနည်းအတူ မင်းကြီးအား လျှောက်ထား၍၊ အရွယ်တစ်ပါး ကူးပြန်သည်နှင့်လျော်စွာ တော်ရာ အလိုစမ်းတစ်နည်း တိုင်ပင် ကြံစည်ကြပြန်လေ၏။

[ဤကား ဘုရားလောင်း အရွယ်တော် ၁၁ နှစ်ရှိ၍ ၁၁ကြိမ်မြောက်သော ခရုသင်းဖြင့်အလိုစမ်းခြင်းတည်း။]

ထိုအခါ မင်းအမတ်တို့သည် "ယခု မင်းသား ၁၁နှစ်အရွယ် ကျော်ပြီဖြစ်သော်လည်း ယခင်စမ်းနည်း ကဲ့သို့ပင် ခရုသင်းကိုသာပြောင်း၍ စည်ကြီးဖြင့် တစ်လှည့်စမ်းကြရသော် ကောင်း၏"ဟု တိုင်ပင်ညီညွတ်ကြသဖြင့် ရှေး ခရုသင်းမှာကဲ့သို့ပင် စည်ကြီးသံဖြင့် ၁ နှစ်ပတ်လုံး တစ်နေ့မပြတ် အလိုစမ်းကြပြန်လေ၏။ ထိုသို့ ပုန်းကွယ်ရာ အောက်ကနေ၍ ဗဟိုရ်စည်ကြီး ရိုက်တီးလျက် အလန့်တကြားလှုပ်ရှားလိမ့်ယောင် ထင်ကြသဖြင့် ၁ နှစ်ပတ်လုံး အလိုစမ်းကြသော်လည်း ဘုရားလောင်းအား ထူးသောအခွင့်ကို မမြင်ကြလတ်လျှင်၊ အမတ်တို့သည် မင်းကြီးအား ရှေးနည်းအတူ လျှောက်ထား၍ အရွယ်နှင့်လျော်စွာ အလိုစမ်းနည်းတစ်နည်း တိုင်ပင် ကြံစည်ကြပြန်လေ၏။

[ဤကား ဘုရားလောင်း အရွယ်တော် ၁၂နှစ်ရှိ၍ ၁၂ကြိမ်မြောက်သော စည်ကြီးဖြင့် အလိုစမ်းခြင်းတည်း။]

ထိုအခါ ဘုရားလောင်းတေမိမင်းသား အရွယ်တော် ၁၂နှစ်ကျော်ပြီးသော် မင်းအမတ်တို့သည် "ယခုကား ဆီမီးဖြင့် တစ်လှည့်ပြောင်း၍ စမ်းရသော်ကောင်း၏"ဟု တိုင်ပင်ညီညွတ်ကြပြီးလျှင် ညဉ့်အဖို့သို့ ရောက်သောအခါ ဘုရားလောင်း၏အိပ်ရာတိုက်ခန်း၌ ဆီမီးမထွန်းစေဘဲ အမိုက်တိုက်ဖြစ်စေ၍ ထိုအမိုက်တိုက်၌ ဘုရားလောင်းကို သိပ်ထားလျက် 'ညဉ့်အိပ်ပျော်ချိန်တိုင်သောအခါ ဆိတ်ကွယ်ရာကိုရသဖြင့် လှုပ်ရှားခြင်းဖြစ်၍ ခြေထား, လက်ထား မပျက်ဘဲ ဤမင်းသား မရှိနိုင်ရာ"ဟု ပညာကြီးပညာကျယ်တို့ ဥပါယ်တမျဉ်[၂၆၄] ကြံစည်ပြီးလျက် ဆီမီးတိုင်, ဆီမီးခွက်တို့ကို အိုးဖြင့် လွှင်ပြင်သို့ အရောင်မထွက်စေရအောင် ကိုယ်စီဖုံးအုပ်၍ ဘုရားလောင်းအိပ်ရာ အမိုက်တိုက်သို့ ဝင်ကြပြီးလျှင်၊ အိုးကိုဖွင့်လှပ်သဖြင့် အလင်းကို တစ်ပြိုင်နက်ဖြစ်စေ၍ ဘုရားလောင်းအား 'လျောင်းလျက်ထားရာမှ ထိုင်လျက်တည်း ရှိသလော၊ ရပ်လျက်တည်း ရှိသလော၊ လက်ထား, ခြေထား ပျက်သလော'ဟု အနေအထားဣရိယာပုတ်ကို စူးစမ်းကြည့်ရှုကြကုန်၏။

ဘုရားလောင်း တေမိမင်းသားသည်လည်း စိုးစဉ်းမျှ ခြေ,လက်အနေအထား ပျက်ခြင်းမည်သည် မရှိ။ ထားတိုင်းသော ဣရိယာပုတ်ဖြင့်သာလျှင် ငရဲဘေးကိုရှုလျက် မလှုပ်မယှက် နေတော်မူ၏။ ဤသို့ တစ်ညဉ့်မပြတ် ၁ နှစ်ပတ်လုံး အမိုက်တိုက်၌ထား၍ ဆီမီးဖြင့် အလိုစမ်းကြကုန်၏။ အရွယ်နှင့်လျော်ရာ များစွာသော အလိုစမ်းငယ်တို့ဖြင့်လည်း အခါမပြတ် စမ်းကြကုန်၏။ ထိုသို့ မင်းသားသည် 'ဤအမှုကား အကယ်မဟုတ် အစမ်းသာဖြစ်သည်'ဟု သိလောက်ချိန်အရွယ်ရှိပြီဖြစ်၍ သူငယ်တို့အလိမ္မာကို ဥပါယ်ပညာဖြင့် သိသာအောင်

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

ပြုမည်ကြံစည်လျက် လှုံ့ဝှက်သောအမှုဖြင့် အလိုစမ်းကြသော်လည်း သတိတော်မကင်း၍ အဓိဋ္ဌာန်ရင်းမပျက်သဖြင့် အခွင့်အထူးကိုမမြင်ကြလတ်လျှင် အမတ်တို့သည် ရှေးနည်းအတူ မင်းကြီးအား လျှောက်ထား၍၊ အရွယ်နှင့်လျော်စွာ အလိုစမ်းတစ်နည်း တိုင်ပင် ကြံစည်ကြပြန်လေ၏။

[ဤကား ဘုရားလောင်း အရွယ်တော် ၁၃နှစ်ရှိ၍၊ ၁၃ကြိမ်မြောက်သော ဆီမီးဖြင့် အလိုစမ်းခြင်းတည်း။]

ထိုအခါ "၁၃ နှစ်ကျော်ပြီးသော သူငယ်မည်သည်ကား နှလုံးရင့်စဖြစ်၍ သည်းမခံနိုင်။ ခွင့်ကြိမ်လျှင် လျှင်စွာ တုန်လှုပ်တတ်သောကြောင့် သည်းခံနိုင်ခဲ့ရာ တင်လဲဖြင့် အလိုစမ်းရသော်ကောင်း၏"ဟု အညီအညွတ် တိုင်ပင်ကြပြီးသော် ဘုရားလောင်းမင်းသား၏ ကိုယ်အလုံးကို တင်လဲရည်ဖြင့် သုတ်လူးလိမ်းကျံ၍ ခြင်, ယင်ရဲထူပြောရာအရပ်၌ ဘုရားလောင်းကို တစ်နေ့ပတ်လုံးထားလျက် အလိုစမ်းကြကုန်၏။ ထိုအခါ ခြင်, ယင်ရဲတို့သည် ဘုရားလောင်း၏ကိုယ်အလုံးကို ဝိုင်းအုံပျံနားလျက် အပ်ဖျားဖြင့် တစ်ကိုယ်လုံးကို ထိုးဆွဘိသကဲ့သို့ ထိုတင်လဲနံ့မှလျှောက်၍ အသွေးအသားကို ဆိတ်,ပေါက်သောက်ယူ ကိုက်ခဲကြကုန်၏။

အနာဂါမ်ရဟန္တာ . သမာပတ်ရှင်တို့မှတစ်ပါး သာမညသူဖြစ်လျှင် ခြင်တစ်ကောင်အကိုက်ကိုမျှ နှစ်ခြိုက်မဆန် သည်းခံနိုင်ခဲသော ဆင်းရဲကြီးစွာကိုလျက်လည်း ဘုရားလောင်းသည် 'ပဋိဃာနုသယ[၂၆၅] ဗျာပါဒ[၂၆၆]' မကင်းသေးသော ပုထုဇဉ်သာဖြစ်လျက် အဓိဋ္ဌာန်တော် မပျက်စေကြောင်း ကောင်းစွာငရဲဘေးဖြင့် ခြိမ်းခြောက်၍ "ချစ်သား တေမိယကုမာရ။ ဥဿဒရက်ငရဲ၌ လှံ, သန်လျက်, ချွန်းတောင်း လက်နက်မျိုးတို့ဖြင့် ငရဲထိန်းတို့ ထိုးဆွရိုက်သတ်ခြင်း၊ ငရဲခွေး, ငရဲငှက်တို့ ထိုးပေါက်ကိုက်ခဲခြင်း ဆင်းရဲနှင့် ထောက်စာသော် ဤခြင်, ယင်ရဲတို့ ကိုက်ခဲခြင်းဆင်းရဲသည်ကား အဆအသိန်း အဆအသန်းမက သင်၌မြတ်တုံသေး၏။ ကောင်းစွာသည်းခံလော့"ဟု မိမိကိုယ်ကို ဆုံးမတော်မူလျက် စိတ်ဝိညာဉ်ရှိသော အနာဂါမ်ရဟန္တာကိုမျှ ဥပမာမနှုန်း စိတ်အားလုံးချုပ်၍ တိဇရုပ်သာ[၂၆၇]အကြွင်းရှိသော နိရောဓသမာပတ်သို့ ဆည်းကပ်ဝင်စားသည့် မဟာထေရ်[၂၆၈]ကြီးကဲ့သို့ မလှုပ်မယှက် ငြိမ်သက်တည်ကြည်စွာ နေတော်မူ၏။ ဤသို့ တင်လဲဖြင့်လူး၍ ၁နှစ်ပတ်လုံး ရံဖန်ရံဖန် အလိုစမ်းကြသော်လည်း ဘုရားလောင်း၏အဓိဋ္ဌာန်အစွဲကို ဆွဲပစ်တွန်းချခြင်းငှာ အရာမသင့်၍ အခွင့်မရလတ်လျှင် အမတ်တို့သည် ရှေးနည်းအတူ မင်းကြီးအားလျှောက်ထား၍ အရွယ်အားလျော်စွာ အလိုစမ်းနည်းတစ်နည်း တိုင်ပင် ကြံစည်ကြပြန်လေ၏။

[ဤကား ဘုရားလောင်း အရွယ်တော် ၁၄ နှစ်ရှိ၍၊ ၁၄ ကြိမ်မြောက်သော တင်လဲဖြင့် အလိုစမ်းခြင်းတည်း။]

ထိုအခါ မင်းအမတ်တို့သည် "ယခု မင်းသားကိုယ်ကို ပြုပြင်ချိန်အရွယ်ရောက်ပြီ။ ၁၄ နှစ်ကျော် ရှိပြီးသော်ကား သူခပ်သိမ်းတို့မမွတာ လုလင်ပျို သွေးတက်စဖြစ်၍ တစ်နေ့တွင်ပင် အကြိမ်များစွာ ရေချိုးလိုခြင်း၊ ကိုယ်၏သန့်ရှင်းမွေးထုံခြင်းကိုသာ အလိုရှိတတ်၏။ ကိုယ်၏ညစ်ညှုးခြင်း, ညှီဟောက်နံစော် စက်ဆုပ်ဖွယ် ပုပ်နံ့လှိုင်ခြင်း, မသန့်ရှင်း မစင်ကြယ်သည်ကို အလိုမရှိ။ ထို့ကြောင့် အရွယ်အားဖြင့် အလိုမရှိကောင်းရာ ရွံ့ရှာစက်ဆုပ်ဖွယ်မစင်ဖြင့် အလိုစမ်းရသော် ကောင်း၏"ဟု အညီအညွတ် တိုင်ပင်ကြပြီးလျှင်၊ ထိုတိုင်ပင်ကြပြီးသောနေ့မှစ၍ ဘုရားလောင်းအား ရေချိုးခြင်းကိုလည်း မပြု။ သန့်သက်အိမ်[၂၆၉]သို့ဆောင်၍

mgyoe.com

 mgyoe.com SAMPLE BOOK

ကိုယ်လက်သုတ်သင်ခြင်း ပြုမြဲသောဝတ်ကိုလည်း မပြု။ တစ်ခုသောအိပ်ရာ၌ထား၍ လျောင်းလျက်သာလျှင် ကိုယ်မှဖြစ်သော ကျင်ကြီး, ကျင်ငယ် ရွံ့ရှာဖွယ်တို့ဖြင့် အနံ့တလှောင်းလှောင်း ပြွမ်းစေ၏။

ထိုအခါ ဘုရားအလောင်းသည် ပုပ်နံ့တောက်အဲ့စွာ မကောင်းသဖြင့်လှောင်းသော ဂန္ဓာရုံခိုက်ယှဉ်၍ ဃာနဝိညာဉ်အတွေ့ မချမ်းမြေ့သောဇော[၂၇၀] တဒါရုံ[၂၇၁]မှီရာနှလုံးနာခြင်းရှိလျက် အခါခါရှုရသဖြင့် အအူ အသည်းလန်၍ အော့အန်မတတ် ချေ, ဆတ်, ချောင်းဟတ်, မွန်တက်သီးနင် ပင်ပန်းကြီးစွာ ခံတော်မူရ၏။ ပုပ်ညှီတောက်အဲ့စွာသော အနံ့ဖြင့် ယင်ရဲတို့သည်လည်း အစဉ်တက်နား၍ အများပင် ဝိုင်းအုံကိုက်ခဲကြကုန်၏။ အထိန်း အကြီးအချီတော်တို့သည်လည်း ဘုရားလောင်း၏အနီးပတ်ဝန်းကျင်၌ ရံကုန်လျက် "သခင့်သား။ ယခု မိမိကိုယ်ကို မိမိပင် သုတ်သင်ချိန် ရောက်ပါပြီတကား။ သခင့်သားမှာ ၅နှစ်အရွယ်,၁၀အရွယ် အငယ်များက ကဲ့သို့သာ သူတစ်ပါးတို့၏အပြင်အဆင်ကို စောင့်စား၍ လူသားလို မဟုတ်၊ စက်ဆုပ်ဖွယ် မစင်အလိမ်းလိမ်းနှင့် ထိန်းရသူကိုမျှလည်း မထောက်၊ ရှက်ကြောက်ချိန်တိုင်၍လည်း မရှက်သီး၊ ကျင်ကြီး,ကျင်ငယ် အညှီအဟောက်မှာ ပိုးလောက်မျှမတန်ခံ၍ မလှုပ်မယှက် တစ်ဘက်သားမြင်သူ မရှုချင်အောင် သခင် အဘယ့်ကြောင့် လျောင်းတုံကာ နေဘိသနည်း။ ထ၍ ကိုယ်လက်သုတ်သင် ဆေးကြောပါဦး"ဟု အထူးထူးအပြားပြား နားမခံချိအောင် ထိပါးခိုက်ဘိုက်၍ စိတ်လိုက်မာန်ကြွ ဓားစက်ဆင်သကဲ့သို့ နားထင်ထိုးကြကုန်၏။

ထိုသို့သောဆင်းရဲပင်ပန်းခြင်းသို့ ရောက်သောအခါ ဘုရားလောင်းတေမိမင်းသားသည် ဤသို့ကိုယ်ကို ဆုံးမတော်မူ၏။ "ချစ်သားတေမိယ ကုမာရ။ မစင်တွင်းငရဲ၌ ခံရသောထက် သင်ယခုခံရခြင်းသည် ခံသာ၏။ အနံ့မကောင်း လှောင်းသည်မဟုတ်။ စက်ဆုပ်ဖွယ် ထို ငရဲအပုပ်အနံ့ အခန့်ယူဇနာ ၁၀၀ လောက်ကနေ၍ လေတွင်အငွေ့မျှကို ရှုမိသူပင်လည်း အအူ, သည်းပွတ် ပြတ်၍ လှိုက်ဆန်အန်ထွက်မတတ် ဖြစ်၏။ သင်ခံရသော ဤမစင်အနံ့ကား အခန့်ကိုဆိုလျှင် နန်းရင်ပြင်ကမျှ မနံ။ ခံသာလှပေတောင်းရကား။ အယူတစ်ချောင်းတည်း တစ်မျဉ်းကြောင်း ဖြောင့်စေ"ဟု ဆုံးမတော်မူလျက် မစင်တွင်းငရဲကိုသာ အခါခါအဖန်ဖန် ကြံဆင်ခြင်၍ ကိုယ်တွင် ရောက်သော မစင်နံ့ဆင်းရဲဘေးကို အလေးမမှတ် ဆုံးဖြတ်ရင်းအဓိဋ္ဌာန်မပျက် ငြိမ်သက်တည်ကြည်စွာ မလှုပ်မယှက်နေတော်မူ၏။

ထိုသို့ ဘုရားလောင်းနေသဖြင့် အခန့်မတန်အောင် မစင်အနံ့ အားကြီးလှသောအခါမှ အထိန်းအကြီး တို့သည် မင်းသားကို ဆေးကြောသုတ်သင့်ပြန်၍ တစ်ဖန် အလိုစမ်းလတ်သော် ရှေးနည်းအတူ မသုတ်မသင် ထားပြန်လေ၏။ ဤသို့ ရံဖန်ရံဖန် ၁ နှစ်ပတ်လုံး အလိုစမ်းကြသော်လည်း အလိုတော်မသင့်၍ အခွင့်မရလတ်လျှင် အမတ်တို့သည် ရှေးနည်းအတူ မင်းကြီးအားလျှောက်ထား၍၊ အရွယ်တော် ၁ နှစ်ကူးပြန်သည်နှင့်လျော်စွာ အလိုစမ်းတစ်နည်း တိုင်ပင် ကြံစည်ပြန်လေ၏။

[ဤကား ဘုရားလောင်း အရွယ်တော် ၁၅ နှစ်ရှိ၍ ၁၅ကြိမ်မြောက်သော မစင်ဖြင့် အလိုစမ်းခြင်းတည်း။]

ထိုအခါ အမတ်တို့သည် "ဤမင်းသားကဲ့သို့ မကြားစဘူး အထူးထူးအပြားပြားများစွာ ဤမျှလောက်အလို စမ်းလျှင် နားကန်း, ဆွံ့အ,သည်ပင်ဖြစ်စေ၊ အဘယ်သူ မလှုပ်မရှား နေနိုင်ပါအံ့နည်း။ အသည်းနှလုံးထဲ အစွဲတစ်ခုခုနှင့် ယခုအရွယ်တိုင်အောင် ဆွံ့အ,နားပင်းယောင်ဆောင်၍ မလှုပ်မယှက်နေသောအချက်ကို ဆက်ဆက်မသိရ။ ပြင်းပြစွာအပူတိုက်၍ ထိခိုက်နာကျင်အောင်ပြုရလျှင် အမှုကို သည်းခံနိုင်မည်မဟုတ်၊ တုန်လှုပ်သင့်ဖွယ်ရာ ရှိ၏။ မီးမယ်ဖျူး[၂၇၂]ဖြင့် ယခု စမ်းကြရသော် ကောင်း၏"ဟု တိုင်ပင်ညီညွတ်ကြပြီးလျှင်

 mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

အထိန်းတော်တို့သည် ဘုရားလောင်းမင်းသားကို သုတ်သင်ဆေးကြောလျက် ညောင်စောင်းသလွန်ပေါ် ထက်ထား၍ မင်းသား၏ကိုယ်ကို အခိုးအလျှံအရှိန်ခိုက်အောင် သလွန်အောက်၌ မီးမယ်ဖျူးထား၍ အလိုစမ်းကြကုန်၏။ ထိုအခါ ကျပ်တင်သကဲ့သို့ မီးကျီးခဲအရှိန်အငွေ့ တခြောင်းခြောင်းထိခိုက်၍ ဘုရားလောင်း၏ ကိုယ်အလုံး မီးလောင်မာ ဖူးရရှုးပေါက်လျက် အလွန်ပူခြင်း, နာကျင်ခြင်းသို့ ရောက်တော်မူ၏။

ထိုသို့ မီးမယ်ဖျူးဖြင့် အခြစ်ကင်၍ နာကျင်ပူပြင်းစွာ ခံတော်မူရသောအခါ ဘုရားလောင်းသည် ဤသို့ ကြံတော်မူ၏။ 'အဝိစိငရဲ[၁၉]မီးပူခြင်းကား အလျှံတွင်းသို့မရောက်ဘဲ ၁၀၀ လောက်ယူဇနာ ကွာရာအရပ်တိုင် နှံ့စပ်၍ မခံနိုင်အောင်ပူ၏။ ဤမီးပူကား တစ်သူမျှလောက် အလျှံမတက်။ သက်သက်သာသာ အဆအရာ အသိန်း အသန်းမက ခံသာလှတုံသေး၏"ဟု ငရဲမီးကို ဆင်ခြင်မြော်ထောက်ဆောက်တည်လျက် စိတ်ဝိညာဉ် လွင့်စဉ်စဲချုပ်သောပုဂ္ဂိုလ်ကဲ့သို့ မတုန်မလှုပ် ငြိမ်သက်စွာနေတော်မူ၏။ ဤသို့ တစ်နေ့လုံး မီးမယ်ဖျူးဖြင့်ကင်၍ ရံဖန်ရံဖန် ၁ နှစ်ပတ်လုံး အလိုစမ်းကြကုန်၏။

မယ်တော်, ခမည်းတော်တို့သည်လည်း မီးပူခြင်းဆင်းရဲကို သည်းခံလျက် မလှုပ်မယှက်နေသော သားတော်ဘုရားလောင်းကိုမြင်လျှင် သား၏ကြင်နာခြင်းဖြင့် နှလုံးကွဲကြေ သေချင်မအား များစွာပင်ပန်းခြင်းရှိသည် ဖြစ်၍ အထိန်းအကြီး အချီတော် နန်းတွင်းသူနန်းတွင်းသားအပေါင်းတို့ကို တစ်ပါးလွှတ်ရာ ဖဲခွာစေလျက် မီးမယ်ဖျူးကိုလည်း ပယ်စေပြီးမှ မျက်နှာညှိုးငယ် သနားဖွယ်သောအမူအရာဖြင့် ဘုရားလောင်းအနီး၌ နေကြလတ် ပြီးလျှင် ဤသို့ ပြောဆိုဖျောင်းဖျကြကုန်၏။

"ချစ်သား တေမိယကုမာရ။ မောင် နားပင်း,ဆွံ့အမဟုတ်သည်ကို အမယ်တို့ သိကြပါ၏။ ဆွံ့သူအသူ နားပင်းသူတို့၏ လက်, ခြေ, ခံတွင်း, နားတွင်းတို့နှင့် တစ်စုံတစ်ခုမျှ မောင့်တွင်မတူ။ အလွယ်တကူမထင်မရှား မွေးဖွားသည့်သားလည်း မဟုတ်။ ဥပုသ်[၂၅]သီတင်း မိခင်သုံး၍ 'ဘုန်းလက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံသော သားကောင်းကိုရပါ စေ'ဟုရှိသေနေ့ည တောင့်တခြင်းပတ္ထနာဖြင့် သန္ဓေအခါစွဲဦးကပင် ယောကျ်ားထူး၏ တိတ်နိမိတ် အရိပ်အရှိန်ကို ဝဇိရစိန်ဝင်သကဲ့သို့ ထင်ရှားစွာပြလျက် ဖွားစကပင်လည်း ဗေဒင်နိမိတ် ပုရောဟိတ် အပေါင်းတို့ လက္ခဏာ ကောင်းကိုမြင်လျှင် ၄ ကျွန်းရှင်ဖြစ်ထိုက်ကြောင်း အကောင်း,အမြတ်အသွယ်သွယ် ဖတ်ကြားကြသည်နှင့်မောင့် ခမည်းတော်လည်း အားရရွှင်ဖြိုး မောင့်တန်ခိုးဘုန်းရောင်ထွန်း၍ တစ်ကျွန်းလုံး ကျော်စောခြင်းဖြင့် မင်းတကာတို့ ရိုညွှတ်လျက်ရှိပါပြီကို အလိုရှိရာသော်လည်း မပြု၊ အမူရေးကို မေးပါ၍လည်း မရ၊ အယောင် ဆွံ့ယောင် နားပင်းယောင် ဤကဲ့သို့သာ မတုန်မလှုပ်နေချေလျှင် မိခင်ဖခင်တို့မှာ စေတနာပြတ်ပြတ် ယုံမှတ်ကြသူ ဇမ္ဗူ သောင်းတွင်း ထီးဖြူဆောင်းချင်း မင်းပရိသတ်တို့အလယ်၌ ရှက်ဖွယ်ကြီးစွာ ဖြစ်ရတော့မည် တကား။ မောင့်အား လိုဖွယ် အမယ်တို့အကြိုက် အထိုက်အလိုက် ၂ ဦးသင့်အောင် အခွင့်ကိုမောင်ဆောင်ပါမှ ပရိသတ်ဘောင်ကဲ့ရဲ့ဖွယ် အမယ်တို့ လွတ်ပါမည်။ မိခင်, ဖခင်တို့နှလုံး ပျက်ပြုန်းကြေကွဲအောင် မပြုပါလင့်။ မောင်အလိုရှိရာ အခွင့်ကို ပြောသင့် သည်။ မိ,သား,ခမည်း ၃ ယောက်တည်း ယခုသူတစ်ပါး နားမကြားစေရအောင် ဖုံးဝှက်ပါမည်။ တိုးတိုးသက်သက် အမြွက်မျှ ဆိုစမ်းပါ"ဟု များစွာအသွယ်သွယ် အလှယ်လှယ်စကားသံဖြင့် တောင်းပန်ဖြားယောင်း ကြကုန်၏။

ထိုသို့ ခမည်းတော်,မယ်တော်တို့ တောင်းပန်ဖျောင်းဖျကြသော်လည်း ဘုရားလောင်းမင်းသားသည် မကြားယောင်ဆောင်၍ မတုန်မလှုပ်ထားတိုင်းသော လျောင်းလျက်ဖြင့် ငြိမ်သက်စွာနေတော်မူ၏။ မယ်တော်, ခမည်းတော်တို့သည် ကျောသပ်လက်ပိုက် ပြုထိုက်သမျှချော့မော့ရိုး မြတ်နိုးသနားဖွယ် အလှယ်လှယ်

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

အပြောင်းပြောင်း တောင်းပန်ပြားသော်လည်း ဘုရားလောင်း၏ ထူးသောအမူအရာ တစ်စုံတစ်ခုကိုမျှ မရကြလတ်လျှင် ရင်သပ်လက်မှိုင် အိုင်သောမျက်ရည်ကိုသုတ်၍ ဇာရှုတ်ရှုတ်ငိုကြွေးလျက် နှလုံးသွေးလှိုက်ဆူ ပူပင်ညှိုးနွမ်းသောမျက်နှာဖြင့် မသက်မသာ ဖဲခွာကြလေ၏။

ဤသို့နည်းဖြင့် မီးမယ်ဖျူးကင်ပြီးသည်၏နောက်နောက်တို့၌ ရံခါရံခါလည်း မယ်တော်တစ်ယောက်တည်းသာ ရံခါရံခါလည်း ခမည်းတော်တစ်ယောက်တည်းသာ မယ်တော်, ခမည်းတော် ၂ ဦးအစုံ ၁ နှစ်ပတ်လုံး သနားဖွယ်တောင်းပန် ဖြားယောင်းကြကုန်၏။

ဤသို့ အလိုစမ်း၍ ဘုရားလောင်း၏ ထူးခြားသောအခွင့်ကိုမမြင်ကြလတ်သဖြင့် ၁ နှစ်ခန့်ပြတ်လျှင် အမတ်တို့သည် မင်းကြီးအား လျှောက်ထား၍ အရွယ်အားလျော်စွာ အလိုစမ်းတစ်နည်း တိုင်ပင် ကြံစည်ကြပြန်လေ၏။

[ဤကား ဘုရားလောင်း ၁၆နှစ်ရွယ်ရှိ၍ ၁၆ကြိမ်မြောက်သော မီးမယ်ဖျူးဖြင့် အလိုစမ်းခြင်းတည်း။]

ထိုအခါ ပညာရှိအမတ် နိမိတ်ဖတ် ပုရောဟိတ်တို့သည် ဤသို့တိုင်ပင်ကြကုန်၏။ "ဆွံ့အသူ,နားပင်းသူ ဖြစ်စေကာ ကာမဂုဏ်သားအလျောက် အရွယ်ရောက်လတ်လျှင် တပ်အပ်သောအာရုံနှင့်ယှဉ်လျက် မတပ်သောသူ မည်သည်မရှိ။ ရှုကြည့်ချင်ဖွယ် အာရုံနှင့်ယှဉ်လျက် မရှုကြည့်လိုသောသူမည်သည် မရှိ။ အချိန်အခါရောက်သော ပန်းသည် ပွင့်မြဲဓမ္မတာ၊ အခါအရွယ်ရောက်သော လုလင်သည်လည်း ရွှင်မြဲဓမ္မတာ။ တစ်ပါးအရာမှာ ပညာသိမ်းဆည်း၍ သည်းခံချုပ်တည်းနိုင်သော်လည်း အရွယ်နှိုးဆော်သဖြင့် အတော်အသင့် အာရုံကြိမ်လတ်လျှင် ငြိမ်ဝပ်အောင်နှိပ်ကွပ်နိုင်ခဲသော နှလုံးရှိမြဲတမ်းကိုတက်လှမ်း၍ ဤမင်းသား မလွန်မြောက်နိုင်ကောင်း။ အကြောင်းသင့် မင်းသားပျော်ဖွယ် အရွယ်မျိုး, အဆင်းသိတင်း ဖြားယောင်းခြင်း မာယာလက္ခဏာမျိုး အပြည့်အစုံ ကာမဂုဏ်မှု၌ သူ့အလိုသို့ပါအောင်ငင်တတ်သော သမီးလုလင်ဖြင့် အလိုစမ်းရသော် ကောင်း၏"ဟု အညီအညွတ် တိုင်ပင်ကြပြီးလျှင် နတ်ကညာကဲ့သို့ လက္ခဏာအရောင်အဆင်း ကောင်းခြင်းဟူသမျှ အရပ်ရပ် မြတ်သော တင့်တယ်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံစွာ ကိုယ်,နှုတ် အပျောင်းအနွဲ့ အဖွဲ့အဆို၌ မင်းသားပျိုတို့စိတ်ကို ယိုဖိတ်၍ဝင်အောင် သွေးဆောင်ရွှင်မြူ ချူယူတတ်ခြင်းသတ္တိရှိ၍ နာဋကိတ္ထိ [၂၇၁]ဟုဆိုအပ်သော သမီးပျိုတို့ကို မင်းကြီးအမိန့်နှင့် ရွေးချယ်ကောက်ယူခေါ်စေပြီးသော် "သင်တို့သည် မင်းသားနှလုံးအကျိတ်အခဲကို အစွဲပြေအောင် အထွေထွေ အပြားပြား ဖြားယောင်းခြင်းဖြင့်ရွှင်စေ၍ ကိလေသာအဖွဲ့အနှောင်ဖြင့် ဆောင်ယူပိုက်ဖွဲ့နိုင်မှု မည်သူမဆို အလိုတူရာ မင်းသားနှင့် ထိမ်းမြားစုံဖက်၍ မင်းသားကို ထီးနန်းအပ်နှင်းသောအခါ မိဖုရားကြီးအရာတင်မည်။ ရည်ရည်စားစား အားထုတ်ကြိုးပမ်းကြလေ"ဟု သေချာယုံမှတ် ပြတ်သားအောင် ပြောဆိုသွန်သင် မိန့်ကြားပြီးမှ တေမိမင်းသားအား လည်း ၁၆ နှစ်တွင်းက မသန့်မရှင်းကြိမ်ရသဖြင့် ညှိုးတိမ်လေသော လက္ခဏာအရောင်အသွေးကို ရေမွှေးနံ့သာရည် ချိုးသွန်းခြင်းဖြင့်ဖော်လျက် အရွယ်တော်တန်ခိုးဖြင့် မြတ်နိုးကြည်ညိုဖွယ်မှာ တင့်တယ်စွာ နတ်မင်းသားကဲ့သို့ မပြားမခြားအောင် မင်းသားအိမ်ရှေ့ရှင်တို့ ဆင်ထိုက်သော အဝတ်တန်ဆာဖြင့် ဆင်စေ၍၊ မင်းသား၏နေရာ ကျက်သရေတိုက်ကိုလည်း နံ့သာဆိုင်း, ပန်းဆိုင်း အခိုးအထုံ ကာမဂုဏ်အဆောင်အသုံး တစ်ခန်းလုံး အမွှေးအကြိုင်ဖြင့်လှိုင်စေလျက် နတ်မင်းနေရာ သလွန်ဘုံခန်းကဲ့သို့ ရွှင်လန်းနှစ်လိုဖွယ် တန်ဆာဆင်စေပြီးသော်၊ ဘုရားလောင်းတေမိမင်းသားကို ထို စံပျော်ဖွယ်ကျက်သရေတိုက်ခန်း၌ စက်မြန်းဖွယ်အုံးမွေ့ရာ သလွန်တော်ဝယ် နေစေလျက် နန်းသူ, နန်းသား, ယောကျ်ား, မိန်းမ အလွတ်ဟူသမျှတို့ကို လွတ်ရာဖဲခွာစေပြီးမှ လှပမွန်ရည်

mgyoe.com

 mgyoe.com SAMPLE BOOK

ကိုယ်ထည်လက္ခဏာ ဇာတိအကောင်း မင်းထိုက်မင်းသုံး ရတနာအဝတ်တန်ဆာသင့်ရာ အဝေအဖန်မွမ်းမံဆင်ပြင်ခြင်း အကောင်းအပေါင်းညီမျှသဖြင့် တောက်ပလျှံညီး နတ်သမီးကဲ့သို့တင့်တယ်သော ထိုသမီးပျိုတစ်စုတို့ကို ကျက်သရေတိုက်တွင်းသို့သွင်း၍ မင်းသား၏အနီး၌ အသီးအသီး မငြီးမငွေ့သာအောင် များစွာသွယ်သွယ်ဖြင့် ဖြားယောင်းစေ၏။

ထိုအခါ ကိုယ်လက်အနွဲ့အပျောင်း ကောင်းစွာကခြင်း၌လိမ္မာကုန်သော မင်းသမီးတို့သည် မင်းသား၏ မျက်စိဣန္ဒြေအနေပျက်၍မက်မောစိတ်ပေါ်အောင် ဖျော်ဖျောင်းသွေးချူကြကုန်၏။ ချေင်း, တေး, ဘွဲ့ အနွဲ့အပျောင်း သီချင်းအမှု၌လိမ္မာကုန်သောမင်းသမီးတို့သည်လည်း နားတော် ဣန္ဒြေအနေပျက်၍ မက်မော စိတ်ပေါ်အောင် ဖျော်ဖျောင်းသွေးချူကြကုန်၏။ ချိုအေးသာယာ ကာမစကားဖြင့် ဖြားယောင်းပြောဆိုတတ်သော မင်းသမီးတို့သည် လည်း နှုတ်တော်ဆို့ပိတ်၍ ဆိတ်ဆိတ်မနေနိုင် ယိုင်၍ နှုတ်လက်ဝင်စွက် တိမ်းမှားအောင် စကားဆိတ်တို့ ကြိုးငဲ့ဖျော်ဖျောင်း ဖြားယောင်းကြကုန်၏။ နူးညံ့ထွားမွတ်စွာ ကိုယ်အတွေ့အထူးရှိကြကုန်သော မင်းသမီးတို့သည် လည်း အမြင်အတွေ့ကောင်းရာ ကာမဂုဏ်အညှံ့အသက်ဖြင့် ကိုယ်လက်ထိပါး ကစားရွှင်မြူး အထူးစိတ်တော် ဝင်အောင် ရွှင်ပျော်မှုအထွေထွေဖြင့် ဖျော်ဖြေဖြားယောင်း ဖျောင်းဖျကြကုန်၏။

ထိုသို့ တစ်ခုမလိုက် တစ်ခုလိုက် အကြိုက်သင့်တော်ရာရည်ရော်၍ အသီးအသီးမင်းသမီးတို့ ဖြားယောင်း ဖျောင်းဖျကြသောအခါ ဘုရားလောင်းတေမိမင်းသားသည် ပါရမီပြည့်ကြောင်း ကောင်းမှုအလီလီ ချိပင့်၍ ရင့်ခိုင်သော ပညာတော်ဖြင့် ‘ငါကား ဖွားစကပင် ဆင်ခြင်မြော်တွေးသဖြင့် ငရဲဘေးကိုမြင်လျှင် ပြည်ကြီးရှင် မပြုလိုသောကြောင့် မိမိကိုယ်ကို မိမိ အရိအပန်း အနွမ်းအနယ်ခံ၍ အဓိဋ္ဌာန်မပျက်အောင် အသက် ၁၆ နှစ်ပတ်လုံး တန္တုန်းတည်းစိတ် မလိပ်မလည်းကြိုးပမ်းသဖြင့် ဆိပ်ကမ်းသို့ ယခုရောက်လုမှတစ်ခါ ဤ ကာမဂုဏ်ဘီလူး ပူးယှဉ်သည်ကို ကြည်ညိုညှံ့သက် မျက်နှာချိုပေးမှားလျှင် အပါးမကွာ မြစ်စွာကပ်စွဲခြင်း အပြင်းဖမ်း၍ လမ်းရိုးအဓိဋ္ဌာန် ပျက်ခဲ့သော် ရှက်ဖွယ်တကား။ ဤလူတွင် မတူနိုင်သော ငါ၌ ရှက်ဖွယ်ဖြစ်ရာ၏။ ဆင်းရဲခံပါသမျှသော ကိုယ်အကျိုးလည်း အချည်းအနှီး ဖြစ်ခဲ့ရာ၏။ ငါသို့သောသူမှ အယူပျက်အောင် နှောင့်ယှက်လာသော ဤ ကာမဂုဏ်ကို မလွန်မြောက်လျှင် နောက်အဆက်ဆက်လည်း ရမ္မက်ကိလေသာ အာရုံလတ်လတ် ကပ်ယှဉ်က ပုထုဇဉ်သာမန်လျှင် မလွန်နိုင်ရာဟု ကာမဂုဏ်ကိုဦးစားထား၍ ငါ့အားသက်သေထူသဖြင့် သူခပ်သိမ်းအများ ဝဋ်တရား၌ ရှည်ကြာဖွယ်လည်း ဖြစ်ခဲ့ရာ၏။ ငါ ဤရန်စစ်ကို မလစ်ရအောင် အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် ပယ်လွှဲစွန့်ပစ်နိုင်လျှင် တစ်ပြိုင်တည်း ကိုယ့်အကျိုး သူ့အကျိုး ကောင်းမှုမျိုး တက်ဖြိုးပြည့်စုံ ကာမဂုဏ်ဘီလူးကို ရှေးဦးစွာ ငါတစ်ယောက် နိုင်လိုက်သဖြင့် နောက်လိုက်သူအများ ခံ့ညားခြင်းမဲ့ အတင်းနှိပ်ကွပ်၍ ဝဋ်ပြတ်ရာတရားကို အားထုတ်ခြင်းမပျက် အဆက်ဆက်သူတို့ နည်းယူရာထုံးကောင်း လမ်းကြောင်းလည်း တွင်ရစ်စေတော့ဟု အသွယ်သွယ်အပြားပြား များစွာဆင်ခြင် မြော်မြင်တော်မူသည်ဖြစ်၍ မျက်စိအတွေ့, နားအတွေ့, နှာခေါင်းအတွေ့တို့ကို အငွေ့အရိပ်မျှ တို့ဆိတ်သူခံ့ရလျှင် အဖန်ဖန်အကြိမ်ကြိမ် စည်းစိမ်ကောင်းပြု၍ အမှုရှာအံ့သည်တကား’ဟု မရှုမကြည့် မလှည့် မတိမ်း မှိန်းမှိန်းယှက်ယှက် မျက်နှာတော်မထူး ရှေးဦးကဣန္ဒြေ နေမြဲပြုကတော့ဖြင့် ‘ငါ၏ကိုယ်အတွေ့ သိမ်မွေ့သောဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ[၂၆]ကို ဤအလုံးစုံမိန်းမ မြူချူသမျှတို့ မရသည်သာ ဖြစ်စေသတည်း’ဟု မိဋ္ဌာန်တော်မူလျက် ထွက်သက်ဝင်သက်ကို ထွက်ရှူမှန်းမသိအောင် သိမ်းအုပ်၍ချုပ်သကဲ့သို့ထင်စေသဖြင့် အရေအသား ထွားထွားမွတ်ညက်ခြင်းကင်းလျက် ကိုယ်လက် ခက်ကြမ်းမာချော်တော်မူ၏။

mgyoe.com

ကိုယ်လက်ထိပါး ကစားရှင်မြူးကြကုန်သော မင်းသမီးတို့သည် ဘုရားလောင်း၏ကိုယ်တော်၌ နူးညံ့သော အတွေ့ကိုမျှ မရကြလတ်လျှင် 'ဤသခင်၏ကိုယ်လက်ကား ဖက်ရွက်ကြမ်းကဲ့သို့ စမ်းသပ်ရခြင်းအရသာလည်း ဘယ်ဆီမှာမျှ မမွတ်ညက်။ အသက်လည်း မရှူ။ အမူလည်းမထူး။ လူဘီလူး ဖြစ်ရာအံ့တကား'ဟု ရှင်ပါးခြင်းပျောက်၍ ကြောက်စိတ်ဝင်ကြသဖြင့် အကြာအတင်မရပ်တည် ပြန်လည်မကြည့် ပြေးလေကုန်၏။

ဤသို့ ၁ နှစ်ပတ်လုံး အခါမပြတ် မိန်းမမြတ်ကချေသည် အသွေးအရည်အခြားခြား များစွာအလှယ်လှယ် အသွယ်သွယ်အပြောင်းပြောင်း ကောင်းနိုးရာကာမဂုဏ်ဖြင့် အလိုစမ်းကြကုန်၏။ ထိုသို့အလိုစမ်းကြသော်လည်း တစ်ယောက်သောမင်းသမီးမျှ မင်းသား၏ ငြိမ်သက်သောနှလုံးကို နုံးနုံးခွေ့ခွေ့ မှုဉ်း၍ပါအောင် မတတ်နိုင်ကြ လတ်လျှင် မင်းအမတ်တို့သည် မကြံတတ်အောင် နှလုံးမသာ ဖြစ်ကြလေကုန်၏။

[ဤကား ဘုရားလောင်း အရွယ်တော် ၁၇နှစ်ရှိ၍ ၁၇ကြိမ်မြောက်သော ကချေသည် သမီးလုလင်တို့ဖြင့် အလိုစမ်းခြင်းတည်း။]

ထိုသို့ ဖွားတော်မူစ ၁ လကျော်အရွယ်မှ ၁၇ နှစ်တိုင်အောင် ၁ နှစ်စီ အလိုစမ်းဖွယ်အထည်ထည် နို့ရည်ဖြင့်တစ်သွယ်, မုန့်ခဲဖွယ်ဖြင့် ၁နှစ် သစ်သီးဖြင့် တခြား, ကစားဖွယ်ဖြင့် တယှဉ်, ဘောဇဉ်ဖြင့် တစ်သီး, မီးဇရုံးတစ်တန်, မာန်ဆင်ဖြင့်တစ်ထွေ, မြွေဖြင့်တစ်သွင်, သဘင်တစ်ချက်, သန်လျက်တစ်မှု, ခရုသင်းတတည်, စည်ကြီးသံတသီး, ဆီမီးဖြင့်တကွဲ, တင်လဲဖြင့်တစီရင်, မစင်ဖြင့်တထူး, မီးမယ်ဖျူးဖြင့် တဝ, မိန်းမလှနောက်ပိတ် အစိတ်အကြားတွင် များစွာအလိုစမ်းငယ် အသွယ်သွယ်အထူးထူးဖြင့် ၈ ဦးသော လောကဓံကို အဖန်ဖန်အလှည့်လှည့် ကြိမ်စေလျက် စိတ်နေနှလုံးထဲ စွဲယူသောအလိုကို ထိုထိုအခွင့်စမ်း ရမ်းဆ၍ ပြုကြသော်လည်း သူ့စရိုက်အာသယ[၁၇]ကို ဘုရားမှတစ်ပါး ထင်ရှားကေန် အမှန်မသိနိုင်ကောင်းသဖြင့် ဘုရားလောင်း၏ အလိုတော်နှလုံးသွင်းကို လွတ်ရှင်းပျောက်ကွာအောင် တော်သင့်ရာစရိုက်ဖြင့် ပိုက်ကျုံးခြင်းငှာ မတတ်စွမ်းနိုင် ဖြစ်ကြလေ၏။

ဤတွင်ရွေ့ကား မင်းမပြုလို၍ မတုန်မလှုပ်နေသော ဘုရားလောင်းအလိုကို နှစ်, လ, ရက်ရှည်ကြာစွာ အလှယ်လှယ်အပြောင်းပြောင်း ဆိုးကောင်းမြင့်နိမ့် နှစ်သိမ့်ချွတ် ယုတ်ယုတ်မြတ်မြတ်တို့ဖြင့် မင်းအမတ်တို့ စမ်းသည့်အခြင်းအရာကို ဆိုသောအခန်းကား ပြီး၏။

၉။ ပုရောဟိတ်တို့ကို မေးခန်း

ထိုသို့ မုန့်ခဲဖွယ်အစ မိန်းမလှအဆုံးသတ် ၁၇ ရပ်သော အလိုစမ်းခြင်းတို့ကို အစွမ်းကုန်ကြံ၍ အမှန်မသိနိုင်လျှင် မနေသာမကြံတတ်၊ အမတ်အပေါင်းရှိလျက် ကာသိကရာဇ်မင်းတရားသည် သား၏ချစ်ခြင်း ပြင်းစွာနှင့်ပင် မခင်သာမပစ်ရက် မျက်နှာတော်မရွှင်ပြုံး နှလုံးမသာ ကြံရာမသိရှိလေသော် ဘုရားလောင်း မင်းသားအား ဖွားဦးစကဖတ်ကြသော လက္ခဏာဖတ်ပုရောဟိတ်တို့ကို ခေါ်စေ၍ ရောက်လျှင်

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

"ဆရာ ပုရောဟိတ်တို့။ ဤမင်းသား ဖွားစအခါက ဆရာတို့ကို ငါ သုခမိန်ထင်သည်နှင့်အညီ ဤမင်းသားတွင် မြင်တိုင်း လက္ခဏာကို မှန်ရာသိလို၍မေးလျှင် 'သခင့်သားတော်တွင် အတွင်း,အပအန္တရာယ် အနှောင့်အယှက် တစ်စုံတစ်ခုမျှ မရှိ'ဟု ဖတ်ကြားကြသည်မဟုတ်လော။ ယခု ဆရာတို့အန္တရာယ်မရှိဆိုသော မင်းသားသည် မေးမထူး ခေါ်မကြား စကားလည်းမပြောဆို ကိုယ်ဣန္ဒြေ ခြေ,လက်လည်းမလှုပ်ရှား နားပင်း,ဆွံ့အ ဖြစ်ခဲ့သည်တကား။ သင်တို့စကားနှင့် ယခု မညီ"ဟုဆို၏။

ထိုအခါရာဇဝတ်ရေး၌ လိမ္မာလှကုန်သော လက္ခဏာဖတ်ပုဏ္ဏားတို့သည် မင်းရေး၌ ကျွမ်းကျင်လိမ္မာ ပညာအခွင့်ကိုသိသည်နှင့်လျော်စွာ ကိုယ်၏ဂုဏ်တေဇာကိုလည်း မယုတ်မနွမ်းစေရ ရှေ့,နောက်စကားမခွ မုသာဝါဒလည်းအရာမကျ မင်းကြီးနားလည်းချမ်းမြအောင် ခဏချင်းကြံ၍ မာန်သံပေးလျက်မေးသော မင်းကြီးစကား၏ အခြားမဲ့၌ပင်

"အရှင်မင်းမြတ်။ နိမိတ်ဖတ်လက္ခဏာကျမ်း၌ အစွမ်းဉာဏ်ထွင်းဖေါက်၍ တတ်မြောက်ပြီးသော ဆရာတို့မည်သည် ဇာတာလက္ခဏာပါရှိတိုင်း အကျိုး,အပြစ် ဖြစ်လတ္တံ့သောအနာဂတ်ကို အတပ်ထင်ထင် မမြင်သည် မရှိပါ။ စင်စစ်သော်ကား ဤအရှင့်သားတော်သည် အပေါ်အပို အလိုတမာ[၂၇၈] သာမည၍ရသည့်သား မဟုတ်။ ရွှေနန်းရှင်အပေါင်း ဆုတောင်းခြင်းပတ္ထနာ အာသာ[၂၇၉]ချင်ခြင်း ပြင်းစွာနှင့်ရပါသော သားတော်ဖြစ်ပေလျက် သူယုတ်လက္ခဏာ ပါသောဟူ၍ဖတ်ချေလျှင် ရွှေနန်းရှင်အပေါင်းလည်း နှလုံးမသာ နှုတ်မင်္ဂလာတွန့်ဆွံ့သဖြင့်လည်း အညွန့်ကိုဆိတ်သကဲ့သို့ ဘိသိက်မရှင် ရှိမည် တစ်ကြောင်း။ ကောင်းမြတ်၏ဟုဆိုလျက် ဆိုးယုတ်ခဲ့သော်လည်း ရာဇဝတ်တော်အပန်းမကြီးဖြစ်၍ ဘုန်းကျက်သရေဝင်အောင်သာ ဖတ်ကြားရပါသည်"ဟု လျှောက်ထားကြကုန်၏။

[ဤအရာ၌ ထို ပုဏ္ဏားပညာရှိတို့သည် ပညာပွားရာသောအမှု၌ အချင်းချင်း ဆွေးနွေးမေးမြန်းလေ့ရှိခြင်း, မင်းပွဲစိုးဝင် သန့်စင်သောအဝတ်တို့ကို အသုံးရှိခြင်း, နက်နဲသော ခက်ဆစ်,ပုဒ်ဆစ်တို့၌ ကြံစည်လေ့ရှိခြင်း, တတ်ရာမှတ်ရာ ပညာမှု၌သာ အခါခါ နှလုံးညွတ်ဝင်ခြင်း အစရှိသော အကြောင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ ပညာ၏ ပွားခြင်းကြောင့် လောကဝတ်[၂၈၀], ဓမ္မဝတ်[၂၈၁], ရာဇဝတ်[၂၈၂]တို့၌ အရာအခွင့် သင့်,မသင့်ကို သိ၏။ သိသည်နှင့် လျော်စွာ အခါမပြတ် အလေ့အကျက် အတွေ့အမြင်များသောကြောင့်လည်း ထိုဝတ်တို့၌ ကျွမ်းကျင်လိမ္မာသည်ဖြစ်၍ သနားနှစ်မြို့ ကိုယ်ဖို့ပါအောင် နာသာဖွယ်ပရိယာယ်အရောင်အရှားဖြင့် စကားတတ်မြောက်ရာရောက်လေ၏။ ထို့ကြောင့်'ပညာရှိမှ အခွင့်သိသည်။ လိမ္မာမှ စကားတတ်သည်'ဟူ၍ ရှေးသူဟောင်းတို့စကားရှိသည်။ လိမ္မာ၍ စကားတတ်ပါသော်လည်း ပညာကိုမမှီလျှင် ဝစီဒုစရိုက်[၂၈၃]ထိုက်သင့်ရာပါသဖြင့် သမ္မာဝါစာ[၂၈၄]ဖြစ်ခဲသည်။ ပုရောဟိတ်တို့သည် တေမိမင်းသား မတုန်မလှုပ် နေလတ္တံ့သည်ကို မိမိတို့မမြင်ဘဲလျက် ကိုယ့်ဂုဏ်ကို အနွမ်းမခံလို၍ ဆရာအများနှင့် ဆက်ဆံသောစကားဖြင့်သာ မုဒါဝါဒလွတ်အောင်'မဟာရာဇ အာစရိယေဟိ အဒိဋ္ဌကံနာမနတ္ထိ' "အရှင်မင်းမြတ်။ ဆရာတို့ မမြင်သော်မည်သည် မရှိ"ဟူ၍ ဆိုလေသည်။

[အခွင့်မကျွမ်းသူ ဖြစ်ချေသော်"အရှင်မင်းမြတ်။ ဤမင်းသား ဖွားစကပင် သူယုတ်လက္ခဏာပါသည်ကို အကျွန်ုပ်တို့ မြင်ကြ၏။ တောင့်တ၍ရအပ်သော သားဖြစ်သောကြောင့် နှလုံးမသာ ရှိတော်မူမည်စိုးသဖြင့်သာ နှုတ်မင်္ဂလာဖြစ်စေကြောင်း ကောင်းစွာချီးမွမ်းစကား ဖတ်ကြားရပါသည်'ဟု မုသာဝါဒမလွတ်အောင် ရာဇဝတ်, လောကဝတ်ကို ကြောက်သောအလိုက် တိုက်ရိုက်လှည့်စားသံ ပါလေရာ၏။ ထို့ကြောင့် စကားအရာ ဟူသည်၌ ထုတ်နုတ် အုပ်သိမ်း တိမ်းရှောင်လှောင်ဆို့ ကြို့ဝင်တင်စီး ဆီးကန့်ဖာထေး အသွေးအငင် အပြင်အပယ်

အသွယ်သွယ် အပြားပြားကို တရားမယုတ်မလျှံ သံသရာမျက်မှောက် ၂ ယောက်အကျိုးရှိအောင် အသိဉာဏ်ရှေ့သွားမှ တရားလမ်းအကျဉ်းအခဲမှာ မလွဲမတိမ်း ဖြောင့်မတ်နိုင်ရာချေသည်။ ဤသို့ထောက်၍ပညာကို အလိုရှိကုန်သော သူတို့သည်–

* ပရိပုစ္ဆကတာ = တရားစကား အကျိုးအကြောင်းနှင့် စပ်သောစကားတို့ကို အချင်းချင်း ဆွေးနွေးမေးမြန်း ပြောဟောလေ့ရှိခြင်း။
* ဝတ္ထုဝိသဒကြိယာ = ကိုယ်နှင့်စပ်သော အဝတ်ဆံပင်, ကိုယ်, လက်, အိပ်ရာနေရာ, အသုံးအဆောင်တို့ကို မညစ်ညူးစေရ။ သန့်သန့်ရှင်းရှင်းပြုခြင်း။
* ဣန္ဒြိယသမတာပဋိပါဒနာ = သဒ္ဓါနှင့် ပညာ,သမာဓိနှင့် ဝီရိယ စသော ဣန္ဒြေတို့ကို မျှစေ, ညီစေခြင်း။
* ဒုပ္ပညပုဂ္ဂလပရိဝဇ္ဇနာ = ပညာမရှိသောသူကို ပညာအရာ၌ မမှီဝဲမူ၍ကြဉ်ခြင်း။
* ပညဝန္တပုဂ္ဂလသေဝနာ = ပညာရှိသောသူကိုသာ အခါမပြတ် မှီဝဲဆည်းကပ်ခြင်း။
* ဂမ္ဘီရဉာဏစရိယပစ္စဝေက္ခဏာ = နက်နဲသောအနက် လျှို့ဝှက်သိမ်မွေ့ရာ ခက်ဆစ်တို့၌ ဉာဏ်ဖြင့် အလေ့အလာ ပြု၍ကြံလေ့သုံးသပ်ဆင်ခြင်လေ့ရှိခြင်း။
* တဒဓိမုတ္တတာ = ပညာပွားရာသည်၌သာ ခင်ခင်မင်မင် သက်ဝင်သောနှလုံးရှိခြင်း။

ဤသို့ ပညာပွားရာသည့် အကြောင်း ၇ ပါးတို့ကို မှတ်သားသတိ ရှိကုန်ရာ၏။

ထိုပုဏ္ဏားတို့ကား မင်းသား၏ပဝတ္တိပယောဂ[၂၅]ကို တွေးဆမမြင် ကြံအင်မရရှိလျှင် ဘုရားလောင်း၏ ဇာတိလက္ခဏာ[၂၆] မြတ်ကိုကား ရှုတ်ချသံ, မိမိတို့ဂုဏ်ကိုကား ချီးမြှင့်သံ ကြံ၍၊ ပရိယာယ်ဖြင့်[၂၇] ၃ သွယ်သော ဝတ်၌လိမ္မာတိုင်း မုသာဝါဒလွတ်အောင်ပင် ဆိုနိုင်လေသော်လည်း ထိုပရဝမ္ဘန[၂၈]သည် ဆဲရေးခြင်းအရာ ဝင်သောကြောင့် သမ္မာဝါစာမဖြစ်။ စကားအကျွံအလွန်ကို အဖျက်အနုတ် အဆုတ်အသိမ်း အယိမ်းအနွဲ့ အလွဲအရှောင် စကားအရာ၌ တတ်ပေ၏ ဟူ၍ကား ဆိုရ၏ဟု သိအပ်၏။]

ထိုသို့ ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏားတို့ လျှောက်ကြသောအခါ ကာသိကရာဇ်မင်းကြီးသည် "ဆရာတို့။ ယင်းသို့ တပြီးကား ဤမင်းသားကို ယခု အသို့ပြုရသော် ကောင်းမည်နည်း"ဟု မေးတော်မူ၏။ မင်းကြီးစကားကြားလျှင် ထိုပညာရှိခံကုန်သော ပုဏ္ဏားတို့သည် မိမိမိတို့ အယုတ်သဖြင့် စီရင်ထုံးဖြစ်သော သကေ်တ[၂၉] ပညတ် လောကဝတ်ကိုသာ ငဲ့ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မဝတ်ချွတ်ယွင်းအံ့သည်ကို မငဲ့ကွက်ဘဲ

"အရှင်မင်းမြတ်။ မင်္ဂလာမရှိရာအရပ်၌ မြတ်သောကျက်သရေ မဝင်မနေရာ။ အကြာအရှည် ဤနန်းတော်၌ ဤမင်းသားရှိသဖြင့် အရှင်မင်းမြတ်အား လည်းကောင်း၊ အရှင်မိဖုရားကြီးအား လည်းကောင်း အဖျားအနာ အနှောင့်အယှက် အသက်၏အန္တရာယ်တစ်စုံတစ်ခုတော်လည်း ရှိ၏။ တိုင်းနိုင်ငံချောက်ချား၍ ခိုးသားဓားပြ လှုပ်ကြွရန်မီး ထီးနန်းစည်းစိမ်တော်၏ အန္တရာယ်တော်လည်း ဖြစ်ရာ၏။ ထို့ကြောင့် ဤမင်းသားကို နန်းတော်တွင် အရှည်အကြာ မရှိစေရဘဲ အမင်္ဂလာ အင်္ဂါချို့ယုတ်သော မြင်းရထား၌တင်လျက် အမင်္ဂလာပြုရာ အနောက် တံခါးဖြင့်ထုတ်စေ၍ သုသာန်တစပြင်မှာ အများလွှင်ပြင် မထင်စေရဘဲ မြေနှံသဖြင့် ဖျောက်ရန်သင့်မည် ထင်ပါသည်"ဟုလျှောက်ကြားကုန်၏။

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

[ဤအရာ၌ ထိုပုဏ္ဏားတို့ကား သူ့ကိုသနားခြင်းလည်း မရှိ။ မိမိတို့ သီလဝတ်[၁၉၀]အမျိုးဇာတ် ပျက်အံ့သည်ကိုလည်း မရေတွက်။ အသက်,စည်းစိမ်ရှင်၏ သားတော်ဖြစ်ပေသည်ဟူ၍ ကျေးဇူးကိုလည်း ဆင်ခြင်ခြင်း မရှိ။ ဇာတိ[၁၉၁]အားဖြင့် ကြီးမြတ်၍ မဖျက်ဆီးအပ်သောသူ ဖြစ်သည်ကိုလည်း မထောက်။ သံသရာဘေးကိုလည်း မကြောက်။ လောကဝတ်ရေး၌သာ အလေးပြု၍ ဒုစရိုက်ကြီးစွာသောစကားကို ပြောဆိုသောကြောင့် အကျင့်သီလနှင့် အညမညယောဂီ[၁၉၂]ဖြစ်သော ပညာသည် ထိုပုဏ္ဏားတို့၌ မရှိ။ ထို ပညာမရှိသဖြင့် သံသရာ, ပစ္စုန်ပ္ပန် ၂ တန်သော အကျိုးအပြစ်ကို မမြင်မမြော်၍ သူတော်ကောင်းမဆိုသာ။ ပညာရှိ မမည်။ လောကီကျမ်း, ရာဇဝတ်, လောကဝတ်, သုတ[၁၉၃]၌သာ လေ့ကျွမ်းတတ်သိလိမ္မာသော် ဉာဏ်သာ်မည ရှိသောကြောင့်သာ ပညာရှိ ခေါ်ရလေသည်ဟု သိအပ်၏။

[သင်္ကေတပညတ် လောကဝတ်ကို ငဲ့သည်ဟူရာ၌ လူတို့မှာ–

[နှလုံးပျော်ဖွယ်, နှစ်လိုဖွယ် မြင်ရခြင်းအဆင်းကို 'ဒိဋ္ဌမင်္ဂလာ၊ နှလုံးပျော်ဖွယ် နှစ်လိုဖွယ် ကြားရခြင်း အသံကို 'သုတမင်္ဂလာ'၊ နှလုံးပျော်ဖွယ် နှစ်လိုဖွယ် နမ်းရခြင်း, စားသောက်ရခြင်း, တွေ့ထိရခြင်း, ဂန္ဓ ရသ ဖောဋ္ဌဗ္ဗကို 'မုတမင်္ဂလာ'ဟူ၍ ပညတ်၏။

[မြတ်စွာဘုရားတို့ကား အကုသိုလ်ဒုစရိုက်နှင့် ပြည့်စုံသောသူမိုက်သို့ မဆည်းကပ်ခြင်း၊ ကုသိုလ် သုစရိုက်နှင့်ပြည့်စုံသော ပညာရှိသို့ ဆည်းကပ်ခြင်း၊ ဝယ[၁၉၄], ဇာတိ[၁၉၅], ပညာ[၁၉၆], သီလာ[၁၉၇], ဒိဂုဏ ဤ၄ပါးသော ကျေးဇူး တစ်ဦးဦးကြီးမြတ်သူကို ပူဇော်ချီးမြှောက်ခြင်း စသော ၃၈ ပါးသော တရားသည်သာလျှင် များစွာစီးပွား ချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့် မင်္ဂလာမည်သည်ဟူ၍ ဟောတော်မူကုန်၏။

[မနှစ်လိုဖွယ်သော အဆင်း,သဏ္ဌာန်, အသံ, အနံ့, အတွေ့ စသည်ကို လူတို့မှာ အမင်္ဂလာ၊ လူမိုက်ကိုမှီဝဲခြင်း ပညာရှိကိုကဲ့ရဲ့ခြင်း ပူဇော်အပ်သောသူတို့ကို ရှုတ်ချပြစ်မှားခြင်း စသည်ကို မြတ်စွာဘုရားတို့မှာ အမင်္ဂလာ ဟူ၍ ပညတ်တော်မူ၏။ ဓမ္မဝတ်အားဖြင့် မင်းသား၌ တစ်စုံတစ်ခုသော အမင်္ဂလာမရှိဘဲလျက် မတုန်မလှုပ်နေတော်မူသည်ကိုသာ ဆွံ့,အ,နားပင်း အမင်္ဂလာလူ ဖြစ်သည်ဟုယူဆသောကြောင့် လောကဝတ် သင်္ကေတကိုသာ ငဲ့သည်မည်၏။

[ဘုရားလောင်းမင်းသားကား ကောင်းစွာဆောက်တည်အပ်သော သုစရိုက်တရားနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကြောင့် စင်စစ်အားဖြင့် မင်္ဂလာရှိသောသူ မည်၏။ ထိုပုဏ္ဏားတို့ကား မိမိတို့သီလ ပျက်အံ့သည်ကို သိလျက်ပင်လည်း ဓမ္မဝတ်ကိုမငဲ့မူ၍ ဒုစရိုက်စကားကိုဆိုသောကြောင့် စင်စစ်အားဖြင့် မင်္ဂလာမရှိသောသူမည်ကုန်၏။

[ထို့ကြောင့် ပညာရှိကုန်သော သူတော်ကောင်းတို့သည် သုတ,သိပ္ပ[၁၉၈]တို့ကိုမှီ၍ တတ်သိလိမ္မာသည်နှင့် လျော်စွာ သင်္ကေတပညတ် လောကဝတ်ကိုပင်လိုက်သော်လည်း အပါယ် ၄ ပါး လားကြောင်း မကောင်းမှုဒုစရိုက် လွတ်,မလွတ်ကို ဆင်ခြင်ထောက်ထား၍ တရားယွင်းချွတ်သော လောကဝတ်သို့ မလိုက်အပ်။ ဓမ္မဝတ်၌သာ လုံ့ခြုံစွာစောင့်ရှောက်အပ်၏။ ဒုစရိုက်ကင်းသော လောကဝတ်ကိုသော်ကား ဓမ္မဝတ်နှင့်ညှိ၍ ဟိတ်[၁၉၉] ၂တန်ကို သံသရာနောင်ခါလည်း အပြစ်မရောက် မျက်မှောက်၌လည်း သုခ[၂၀၀], လာဘ[၂၀၁], ကိတ္တိ[၂၀၂], ယသ[၂၀၃] စသော အကျိုး၄ာ သင့်ရာသမျှလိုက်အပ်၏။

[ဓမ္မဝတ် စရိုက်သာရှိ၍ လောကဝတ် အလိုက်မရှိလျှင် မိမိ၌ရောက်သမျှ မျက်မှောက်ကြောင်း ဂုဏ်ပေါင်းမကြွယ်သဖြင့် ရှောင်စွယ်တုံးတတ်သည်။ လောကဝတ်အလိုက်သာရှိ၍ ဓမ္မဝတ်စရိုက်မရှိလျှင် မိမိ၌

mgyoe.com

အောက်ဘ၀ထွက်မြောက်ကြောင်း ကုန်ကောင်းမသွယ်သဖြင့် နောင်ဝယ်ရှုံးတတ်သည်။ ထို့ကြောင့် 'ရောင်စွယ်မတုံး နောင်ဝယ်လည်း မရှုံးအောင် အသုံးတတ်မှ ဝတ်ပြေသည်'ဟုမှတ်ရာ၏။]

ထိုသို့ မိမိတို့သာ အမင်္ဂလာတည်ရာဖြစ်လျက် မင်္ဂလာအပေါင်း ကောင်းမြတ်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံစွာသော ဘုရားလောင်းကိုမှ မကောင်းသဖြင့်နှလုံးဝင်၍ အမင်္ဂလာပညတ်လျက် မှားချွတ်သောထုံးဖြင့် အဆုံးအပြီး မင်းကြီးစိတ် လွတ်လွတ်စွန့်လွယ်အောင် ထိုပုဏ္ဏားတို့ အကြံပေးစကား လျှောက်ထားကြလေသော် ကာသိကရာဇ် မင်းကြီးသည် စည်းစိမ်ကြီးသူ လောကီသားတို့ဓလေ့ ချမ်းသာစည်းစိမ်၌မက်မော၍ ဇောဝီထိ အမွေ့အသိမ်း စိုးရိမ်လျက် အသက်စည်းစိမ်အန္တရာယ် ဖြစ်ဖွယ်လမ်း ဤ ရှန့်ကြမ်းသောစကားကို ကြားရသဖြင့် သား၏ချစ်ခြင်းကို ထိတ်လန့်ခြင်း ဗျာပါဒ ဒေါသဖုံးလွှမ်း၍ ထီးနန်းအသက် ပျက်စီးအံ့သည်မှ ကြောက်သောကြောင့် ဖြောင့်ဖြောင့် နှလုံးမထား မှားရာသို့လိုက်၍ 'ဆရာပုရောဟိတ်တို့။ ထိုသို့ အန္တရာယ်အကယ်၍ ပြုအံ့သည်သာမှန်လျှင် နိုင်ငံပြည်ထဲရေး၌လည်း ကျေးဇူးမရှိ။ မိဘမျိုးဆွေ ခြွေရွေများ နန်းသား နန်းသူတို့လည်း စိတ်ပူကိုယ်ပန်း မချမ်းသာနိုင် ဖြစ်ကြတော့မည်သာ။ ဆရာပုရောဟိတ်တို့ဆိုတိုင်း ကောင်းပြီ။ ယခု မမြင့်မကြာခင် မျက်နှာလွှဲ ပြုစေရတော့မည်"ဟု ဝန်ခံလေ၏။

၁၀။ မင်းမြှောက်ရန် မယ်တော် တောင်းပန်ခန်း

ထိုအခါ မင်းပုဏ္ဏားတို့ တိုင်ပင်ပြောဆိုသံစကားကို နန်းသူအများပျံ့နှံ့သဖြင့် စန္ဒာဒေဝီမိဖုရားကြီး ကြားလေသော် ရွှေဖော်အခြံအရံမပါဘဲ တောင်ညာနန်းမမှ တစ်ကိုယ်ချင်း ပြင်းပြပူပန် လျင်မြန်စွာ မင်းကြီးစံရာ နန်းရင်ပြင်သို့ ထွက်လာလတ်၍ တုပ်ဝပ်ရိုသေစွာရှိခိုးလျက် အနီးသို့ကပ်ပြီးလျှင်

"အရှင်မင်းတရား။ အကျွန်ုပ်အား ရှေးဖျားမဆွက ကိုယ်တော်ပေးအပ် ချီးမြှောက်တော်မူသည့် ဆုအပေါင်းတွင် အကြောင်းသင့်ရာ ထိုက်တန်သမျှဆုကိုသာ အကျွန်ုပ်သိမ်းခံ၍ ကျန်သမျှဆုကို တစ်စုတည်း အရှင်မင်းကြီးထံ အပ်နှံ ဆက်သထားပါသည်။ အလိုရှိရာ အခါနှင့်လျော်စွာ ကိုယ်တော်ထံချန်ထားခဲ့သော အထက်က ပေးဟောင်းတောင်းဆုများကို ယခုအကျွန်ုပ်အား သနားတော်မူပါ"ဟု လျှောက်တောင်းလေ၏။

ကာသိကရာဇ်မင်းကြီးလည်း မိဖုရားအား သနားကြင်နာခြင်းဖြင့်

"အဘယ်။ သင်သည် အဘယ်ဆုကို အလိုရှိသနည်း။ ယူတော့"ဟုဆို၏။

ထိုအခါစန္ဒာဒေဝီမိဖုရားကြီးသည် မိမိစကားတောင်း ချောင်း၍အဝင်ကို အတင်ခံမှန်းသိလျှင်

"အရှင်မင်းတရား။ သားတော်အား ယခု ထီးနန်းအပ်နှင်းချိန် အရွယ်ရောက်ပြီဖြစ်၍ ပြည်၏စည်းစိမ်ကို အပ်နှင်းတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့ ၂ ပါးစုံ ထင်ရှားရှိစဉ် ထီးနန်းကျက်သရေဖြင့် သား၏တင့်တယ်ခြင်းကို မျက်မှောက်ထင်ထင် မြင်ရပါစေ။ မတုန်မလှုပ်နေခြင်း၌ အလိုစမ်းသည်လည်း မည်ပါတော့သည်"ဟု လျှောက်တောင်းပန်လေ၏။

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

မိဖုရားကြီးစကားကိုကြားတော်မူလျှင် ကာသိကရာဇ်မင်းကြီးသည် "မိဖုရားကြီး။ သင့်သားအား အဘယ်မှာ ထီးနန်းနှင့် တန်သနည်း၊ ငါ နှလုံးမသာရှိရာမှ ဤစကားကို မဆိုသာနှင့်"ဟုမာန်ဖီလျက်ဆို၏။

စန္ဒာဒေဝီ မိဖုရားကြီးလည်း လင်၏အလိုသို့လိုက်၍ နားချမ်းမြေ့အောင် ပြောတတ်သူဖြစ်သောကြောင့် "အရှင်မင်းကြီး။ အကျွန်ုပ်တည်း အလျှောက်မသင့်၍ အမျက်တော်ဝင်သလော။ အဘယ့်ကြောင့် ရင်သွေးတော်ကို စင်လျက် ဤမျှလောက် ခါထွက်တော်မူဘိသနည်း"ဟု စကားပူးကပ်၍ လျှောက်ပြန်၏။

ကာသိကရာဇ်မင်းကြီးလည်း "မိဖုရားကြီး။ ထီးနန်းစည်းစိမ်နှင့် မထိုက်မတန်ကြောင်းကို သင် ယခုတိုင်အောင်မှ မသိဘဲ ရှိရာသလော။ သင့်သား သူယုတ်မာ အင်္ဂါ မစုံမလင်တကား"ဟုဆိုလျှင်၊ စန္ဒာဒေဝီမိဖုရားကြီးသည်

"အရှင်မင်းကြီး။ ထိုသို့တပြီးကား ထီးနန်းနှင့်မတန်ဆိုသည်ကို တစ်သက်ပန် စံစေသင့်တော့သည်ဟု လျှောက်ဝံ့သောအကြောင်း မရှိပါ။ အကျွန်ုပ်တို့သား ဖြစ်လာသည်ကိုပါလျက် အချည်းအနှီး မရှိစေသင့်သည်ကိုသာ နှလုံးတော်မြတ်ထားသဖြင့် ၇ နှစ်မျှလည်ရုံ ဖိုင်းခြားပေးတော်မူပါ"ဟု လျှောက်တောင်းပန်လေ၏။

ကာသိကရာဇ်မင်းကြီးလည်း 'နန်းထက်တွင် ဤသူရှိချေက ကိုယ်,အသက်,ထီးနန်းမခံနိုင် အန္တရာယ် ဖြစ်ချေ၏' ဟူသောအယူ ဖေါက်ပြန်ခြင်းရှိသောကြောင့် သား၏ချစ်ခြင်းကင်းသဖြင့် "မိဖုရားကြီး။ သင့်သား သူယုတ်မာအား မင်းစည်းစိမ်ကို ၇ နှစ်မျှသော်လည်း ငါ မပေးဝံ့"ဆိုလျှင်၊ စန္ဒာဒေဝီမိဖုရားကြီးသည် "အရှင်မင်းကြီး။ ထိုသို့ တပြီးကား ၆ နှစ်တိုင်ရုံ ပေးတော်မူပါ"ဟု လျှောက်တောင်းပြန်၏။

ကာသိကရာဇ်မင်းကြီးလည်း မိဖုရားအား သနားခြင်း၊-သားအား ချစ်ခြင်းကို ရှင်းရှင်းလွတ်လွတ်လည်း မဖြတ်ရက်၍ တစ်ချက်ကောင်းတန်လှန် ပြန်မရမဆိုဘဲ မလွဲသာသံစကားဖြင့်"မိဖုရားကြီး။ ထိုရွေ့မျှလည်း ငါ မပေးထိုက်"ဟု ပယ်ပြန်လျှင်၊ မိဖုရားကြီးသည် တင်ရာသမျှ တင်စေတော့ဟု အလျှော့ခံ၍ တစ်ဖန် "အရှင်မင်းကြီး။ ထိုမျှလောက်ကို များလွန်းအံ့ထင်တော်မူလျှင် ၅ နှစ်တိုင်ရုံမျှ ပေးတော်မူပါ"ဟု လျှောက်တောင်းပြန်၏။ ကာသိကရာဇ်မင်းကြီးလည်း "မိဖုရားကြီး။ သင့်သားနှင့် ထီးနန်းမတန်ပေ"ဟုပယ်ပြန်၏။

မိဖုရားကြီးသည် 'တောင်းဖန်များက မရနိုင်မည်မဟုတ်'ဟူသောအချက်ကို ယုံခြင်းဖြင့်"အရှင်မင်းကြီး။ ၅ နှစ်ရွေ့မျှကို များလွန်းအံ့ထင်တော်မူလျှင် ၄ နှစ်တိုင်ရုံမျှ ပေးတော်မူပါ"ဟုလျှောက်တောင်းပြန်၏။ ကာသိကရာဇ်မင်းကြီးလည်း"မိဖုရားကြီး။ ဤ တေမိယကုမာရကား သင့်သားသာဟုတ်၍ ငါ့သားမဟုတ်ပါ သလော။ ထီးနန်းနှင့် မထိုက်သောသူဖြစ်သောကြောင့်သာ ငါ မပေး"ဟုဆိုလျှင်၊ မိဖုရားကြီးသည်"အရှင်မင်းကြီး။ ရင်နှသားရင်သွေးကို အပုပ်,အမွှေးရွေး၍ ပစ်ပယ်သင့်သည် မဟုတ်။ ယုတ်သော်လည်း ကိုယ်တော်မြတ်လျှင် မြတ်ပါလိမ့်မည်။ ၄ နှစ်မျှကို များလွန်းအံ့ထင်လျှင် ၃နှစ်လည့်ရုံ ပေးတော်မူပါ"ဟုလျှောက်တောင်းပြန်၏။

ကာသိကရာဇ်မင်းကြီးလည်း"မိဖုရားကြီး။ ပြည်ရေးတိုင်းရေးကား ဆွေသားမျိုးပုံ ဂုဏ်ယုတ်အောင် ပြုသောသားကို ဂုဏ်ပွားအောင်ပြုသကဲ့သို့ အပူအဆာ အဘယ့်ကြောင့် သင်ပြုသနည်း။ ငါ မပေး"ဟုဆိုလျှင်၊ မိဖုရားကြီးသည်"အရှင်မင်းကြီး။ သားတော်၏ ခြေ,လက်,မျက်စိ,နား,ခံတွင်း,ကိုယ်အင်္ဂါတစ်စုံတစ်ရာမျှ ချို့တဲ့သည် မရှိ။ မြင်သူတို့တွေးကြံ၍ အမှန်မကျတုန်း သူ့ဘုန်းသူ့ကံ နောက်အခါချီးမြှောက်သဖြင့် ပွင့်လန်းတောက်ပလျက် မိဘမျိုးဆွေ တိုင်းနေပြည်သားတို့ စီးပွားကိုဆောင်နိုင်လတ္တံ့သည်ကိုလည်း မည်သူမျှ မသိမမြင်နိုင်ပါသေး။ ဝေးလွန်းသည် ထင်တော်မူပါလျှင် ၂နှစ်တိုင်ရုံမျှ ပေးတော်မူပါ"ဟုလျှောက်တောင်းပြန်၏။

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

ကာသိကရာဇ်မင်းကြီးလည်း"မိဖုရားကြီး။ သင့်သားအား အခြားခြားအစုစု အနုအကြမ်း အစမ်းမျိုးကုန်ပြီ။ တစ်စုံတစ်ရာမျှ နှစ်လိုဖွယ်မမြင်။ စင်စစ် နားခံတွင်းရှိသူ လူလိမ္မာမှန်လျှင် သည်းခံနိုင်ငြားသော်လည်း, အားနာသမှု ပြု၍ပင် ကိုယ့်အလိုကို ပြောဆိုကောင်းလှပြီ။ တီတီမခိုင်း ထားတိုင်းသောကျောက်ရုပ်ကဲ့သို့ မတုန်မလှုပ်နေသောသူကို ထီးဖြူပေး၍ ဘယ်အရေး ကောင်းနိုင်ပါအံ့နည်း။ ငါ မပေးထိုက်"ဟုဆို၏။

မိဖုရားကြီးသည်"အရှင်မင်းကြီး။ နေရောင်ခြည်ကို တောင့်တသောပန်း[၂၀၄]ကို လရောင်အချမ်း ခိုက်သော်လည်း အဆိုက်မသင့်၍ မလန်း။ အချမ်းအမြ လရောင်နှင့်မိတ်သင့်သောပန်းကို[၂၀၅]နေရောင်ခြည်ဖျန်း သော်လည်း လန်းချိန်မဟုတ်၍ မပွင့်။ သူ့အလိုနှင့် ကိုယ့်အစမ်းကို ပန်းမှာကဲ့သို့ သီးသီးခြားခြား ထင်ရှားအောင် ဘယ်သူမှ မမြင်နိုင်ပါ။ ဆိုင်ရာမသင့်၍ မပွင့်သေးသော်လည်းမသိ။ ပြည်ကြီးစည်းစိမ်နေအရှက်နှင့် သူ့အလိုကြာပဒုံ အမုံရင့်ဖြစ်ခဲ့သော် တော်လျော်လိမ့်မည် ထင်ပါသည်။ ရှည်လွန်းမည်ထင်လျှင် ရှေးစီရင်ခန်းကဲ့သို့ အလိုစမ်း ဖြစ်အောင် ၁ နှစ်မျှ ပေးတော်မူပါ"ဟုလျှောက်တောင်းပြန်လေ၏။

ကာသိကရာဇ်မင်းကြီးလည်း"မိဖုရားကြီး။ ထီးဖြူ၏ကျက်သရေဟူသည် လူတို့စည်းစိမ်တွင် အထွတ်ဖြစ်၍ မြတ်သောကြန်လက္ခဏာရှင် ဘုန်းအင်တေဇာ ပညာမယုတ် ကိုယ်,နှုတ်,နှလုံး ၃ပါးသောကံဖြင့် ၃တန်သောဝတ်ကို မလွတ်စေရပိုက်ကျုံးလျက် လုံ့လကောင်းရှေ့ဆောင်မှ အောင်မြင်ပြီးစီး ပြည်ကြီးချမ်းသာရာ ဖြစ်သည်။ လုံ့လ,ပညာ လက္ခဏာမလန်း ဘုန်းတန်းကျက်သရေမတောက်ပလျှင် ၁ လ ၁ နှစ် ဖြစ်သည်ဟူ၍ မမှတ်သာ။ များစွာ အပြစ်ရောက် မြှောက်သူလည်းမတင့်, မြင့်သူလည်း မချမ်းသာ, ပြည်ရွာလည်းမလုံခြုံ အလုံးစုံပင် ကောင်းဖို့မထင်သောကြောင့် ၁ နှစ်မျှပင်ဖြစ်သော်လည်း ငါ မပေး"ဟုဆို၏။

စန္ဒာဒေဝီမိဖုရားသည်လည်း "အရှင်မင်းကြီး။ အချို,အခါး အရသာကိုလည်း လျှာသို့ရောက်မှ မွေး,မမွေး၊ နံ့သာကိုလည်း နှာခေါင်းသို့ရောက်မှ စမ်းသပ်ရိုး ဆုံးပါသည်။ သားတော်၏လက္ခဏာ ဘုန်းတန်းကိုလည်း ထီးနန်း စည်းစိမ်သို့ရောက်မှ စမ်းသပ်ရိုး ဆုံးမည်ထင်ပါသည်။ ရှေ့တွင် အသင့်စမ်းခွင့် အကြောင်းရှိသေးလျက် အဆေးမစင်၍ အသွေးမရှင်သည်ကို မလေးမကြင်ပြုလွယ်လျှင် နောက်ဝယ်နောင်တ[၂၀၆]ရှိတတ်လှပါသောကြောင့် နှောင့်နှေး နောင်တမဖြစ်ရအောင် ၁ နှစ်မျှ များလွန်းအံ့ထင်လျှင် ၇ လမျှ ပေးတော်မူပါ"ဟု လျှောက် တောင်းပြန်၏။

ကာသိကရာဇ်မင်းကြီးလည်း "မိဖုရားကြီး။ ထီးဖြူ ငါမအပ်နှင်းသော်လည်း အပ်နှင်းသည်နှင့်အတူတူပင်။ ဤပြည်ကြီးရှင်စံနန်း၌ မင်းခမ်းမင်းနားအလုံးစုံ ကာမဂုဏ်မှ အပျော်အပိုက်နှစ်ခြိုက်ရာစည်းစိမ်ကိုလည်း အချိန်အရွယ်နှင့်ချင့်၍ အခွင့်ကုန်စမ်းလေပြီ၊ မစွမ်းမသန်ကြန်အင်္ဂါချို့ယုတ်သော်လည်း ထိုအာရုံ အတို့အလှုပ် တို့ကို ချုပ်နိုင်ခဲသော အရာသာတကား။ သင့်သားကဲ့သို့ ဘယ်သူ့သားရှိ၍ ဘယ်မိဘ ငါကဲ့သို့ ပြုဘူးသနည်း။ အထူးထူးအစမ်းမျိုးကုန်တော့သည်။ အရှည်ထားသဖြင့် ငါတို့ အန္တရာယ်သာဖြစ်ရအံ့သည်။ ၇ လမျှလည်း ငါမပေး"ဟု ဆို၏။

မိဖုရားကြီးလည်း "အရှင်မင်းကြီး။ သားတော်လည်း မငယ်ပြီ။ တကယ်နှင့် အစမ်းကို ခွဲခြမ်း၍မသိနိုင်သူ ဖြစ်ချေလျှင် နှစ်သက်ဖွယ်ပင်။ ဆိုင်ရသော်လည်း ပိုင်သမျှသာ ကိုယ့်လိုအင်ကို ထင်ရှားစေမြဲဖြစ်ပါသည်။ မချစ်သာမပစ်သာ ကိုယ်တော်မှာယခု အမှုမကုန်ခန်း စမ်းရုံနှင့်သာနေလျှင် ချစ်ကြင်လေသမျှအလုံးကို အဆုံးသတ်တစ်ခုဆိုး၍ အကျိုးနပ်ဖွယ်မထင်။ ဤသို့စင် အပူအချမ်း စမ်းလေသမျှဒုက္ခကို ဘယ်သူ ခံဝံ့သည်မရှိဘဲ

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

မြဲမြဲစွဲစွဲ ရဲစွမ်းသည်ကိုထောက်လျှင်လည်း ယောကျ်ားမြတ်ဟူ၍ ယူရာသောအကြောင်း ရှိပါသည်။ သူယုတ်မာကေန်မှန်၍ အန္တရာယ်ပြုအံ့သူဖြစ်လျှင် ၁၇ နှစ်အရွယ်ရောက်ပါပြီ။ ဘယ်ဆီတွင် ဘယ်အန္တရာယ် ဤမင်းသားကြောင့် ရောက်ဖူးသည်မရှိပါ။ ဤအရာများကို ထောက်ထားတော်မူ၍ ၇ လမျှ မပေးသော်လည်း ၆ လတိုင်ရုံမျှ ပေးတော်မူပါ”ဟု လျှောက်တောင်းပြန်၏။

ကာသိကရာဇ်မင်းကြီးလည်း“မိဖုရားကြီး။ ဤမျှလောက် အလိုစမ်း၍မျှ အခွင့်မရ ရှိပြီးသည်ကို ထီးနန်းပင် အပ်နှင်းငြားသော်လည်း သင့်သားအမူအရာ ထူးနိုင်တော့မည် မဟုတ်။ အားထုတ်၍ ထီးနန်းကို သင်တောင်းသော်လည်း အကြောင်းမတော်ဖြစ်သည်။ ငါ မပေး”ဟုဆို၏။

မိဖုရားကြီးလည်း“အရှင်မင်းကြီး။ ရှေးသောအခါ မဟာပနာဒမင်းသားကို ရွှင်ပြုံးစေခြင်းငှာ မျက်လှည့်တို့ဖြင့် အလှည့်လှည့်အသွယ်သွယ် ရယ်ဖွယ်ပြု၍စမ်းကြသော်လည်း မင်းသား၏ပြုံးရုံမျှကို ပြည်သူပြည်သားတို့မရကြလတ်သောအခါ နတ်ကချေသည်လာ၍ ကိုယ်တစ်ခြမ်းငြိမ် ကိုယ်တစ်ခြမ်းလှုပ်ပြုလျက်က,သည်ကို မြင်ရာတွင်မှ မင်းသား ပြုံးသော ဟူသကဲ့သို့၊ ယခု သားတော်မှာလည်း များစွာ အလိုစမ်းကြီး, အလိုစမ်းငယ်တို့ဖြင့်စမ်း၍ အခွင့်မရသော်လည်း မင်းစည်းစိမ်တော်ဖြင့် ချီးမြှောက်ပါလျှင် လိုအင်သင့်၍ အခွင့်ရမည်ကိုလည်း မသိနိုင်ပါဟူသောစကားအလိုဖြင့် ထို ၆ လကို များလွန်းအံ့ထင်လျှင် ၅လတိုင်ရုံမျှ ပေးတော်မူပါဟု” လျှောက်တောင်းပြန်၏။

ကာသိကရာဇ်မင်းကြီးလည်း “မိဖုရားကြီး။ သင့်သားကား သူတစ်ပါးသားကဲ့သို့ တစ်ခုခုအင်္ဂါသာ ချို့ယုတ်သည်မဟုတ်။ အင်္ဂါချို့ယုတ်ခြင်းပင် စုံညီလှသည်။ အသက်မရှိသကဲ့သို့ နေသော သင့်သားကို စကြာမင်းစည်းစိမ်၌ပင် ထားသော်လည်း ထူးခြားဖွယ်မရှိဘဲလျက် ငါ အဘယ်ကဲ့သို့ ထီးနန်း အပ်နှင်းရပါအံ့နည်း။ သူခပ်သိမ်းတို့ အပြစ်တင်ဖွယ် မဖြစ်ပြီလော ဟူသော စကားအလိုဖြင့် ၅လမျှလည်း ငါ မပေး”ဟုဆို၏။

မိဖုရားကြီးသည်“အရှင်မင်းကြီး။ ကိုယ့်တော်သားတော်သည်ကား စကားမပြောရုံ, ကိုယ်လက် မတုန်မလှုပ်နေရုံမျှသာ, ကြွင်းလက္ခဏာ ချို့တဲ့ခြင်း မထင်။ သူခပ်သိမ်းတို့မြင်၍ ကြင်ဖွယ်ချစ်ဖွယ် သနားဖွယ်ရှိသော အဆင်းသဏ္ဌာန်နှင့် ပြည့်စုံပါသေး၏။ ရှေးသောအခါ ရာမမင်းသားသည် တော၌နေလျက်ပင် မိမိစီးသော ခြေနင်းကိုသာ ဗာရာဏသီပြည်ဝယ် ရာဇပလ္လင်ဥကင်[၂၀၇]ထီးဖြူအောက် ချီးမြှောက်တင်ထား၍ ကိုယ်စားမင်းပြုစေသော် မှူးတော်မတ်တော်အများ မင်းသားကိုခံ့ညားခြင်းဖြင့် ခြေနင်းစင်မှ သခင်လုပ်လျက် လက်အုပ်မြှတ်နိုးကိုးကွယ်ကြကုန်၏ဟူသကဲ့သို့၊ ဘုန်းတေဇာ အာဏာသတင်းဖြင့် မင်းတကာတို့ထက်မြတ်သော ကိုယ်တော်စင်ထင်ရှားရှိလျက် သားတော်တေမိကုမာရကို ထီးနန်းအပ်နှင်းသည်ဟူ၍ ဘယ်သူ မလေးမလောက် ပြုဝံ့ပါအံ့နည်း။ ယခုကဲ့သို့ မတုန်မလှုပ် အသက်ထက်ဆုံးပင် နေသော်လည်း တောင့်တ၍ရအပ်သောသားကို တစ်ပါးသူ မထိမဲ့မြင် မပြုကောင်းရာပါပြီ ဟူသောစကားအလိုဖြင့် ထို ၅ လကို များလွန်းအံ့ထင်လျှင် ၄ လတိုင်ရုံမျှ ပေးတော်မူပါဟု”လျှောက်တောင်းပြန်၏။

ကာသိကရာဇ်မင်းကြီးလည်း“မိဖုရားကြီး။ ပုရောဟိတ်ပညာရှိတို့က သင့်သား ထီးနန်းနှင့်တန်မည်ကို မဆိုလင့်ဦး။ နန်းတွင်းမျှ မထားထိုက်။ မိဘတို့ထီးနန်း မခံနိုင်,အန္တရာယ်ရောက်မည် ဟူ၍ မြင်သိတိုင်းညွှန်ကြားလျှောက်ထားကြသည်ကို လွန်၍ ငါပြုလျှင် နောင်ပညာရှိတို့ ဆိုတိုင်းဖြစ်ခဲ့သော် ထိုအပြစ်ကို သင်အသို့ ဆီးတားနိုင်ပါအံ့နည်း ဟူသောစကားအလိုဖြင့် ၄ လမျှလည်း ငါမပေး”ဟုဆို၏။

mgyoe.com

 mgyoe.com SAMPLE BOOK

မိဖုရားကြီးသည်"အရှင်မင်းကြီး။ လောကီပညာရှိဟူသည်၌ အရာတိုင်းမှာ သဘောကျနိုင်မည် မဟုတ်ပါ။ ကိုယ်လိုရာ အားကြီးတတ်ပါသည်။ သဘောလက္ခဏာ ရာ,မရာကို ဆင်ခြင်ခြင်းသာလျှင် မူလ ဆွံ့,အ,နားပင်း အင်္ဂါချို့ယွတ် တိုင်းရှာ ပြည်မြို့ပြ မခံနိုင်ဟူ၍ အယူတော်မထား သူတစ်ပါးကိုမျှ သနားကရုဏာ မေတ္တာတော်ရေ ပို့ဝေဖျန်းဆွတ်တော်မူသော ကိုယ်တော်ဖြစ်ပါလျက် ချစ်လှစွာသော ရင်သွေးရင်သားကိုကား သနားခြင်းကင်းသဖြင့် မင်းတို့ကျင့်ဝတ်တရားကို ပုဏ္ဏားလိမ္မာတို့မှောက်လှန်၍ ဖောက်ပြန်သင့်သည် မဟုတ်ပါ ဟူသောစကားအလိုဖြင့် ထိုဌလမျှကိုလည်း များလွန်းအံ့ထင်လျှင် ၃ လတိုင်ရုံမျှ ပေးတော်မူပါ"ဟု လျှောက်တောင်းပြန်၏။

ကာသိကရာဇ်မင်းကြီးလည်း "မိဖုရားကြီး။ သင်အသို့ဆိုရသနည်း။ 'သားကောင်းလျှင်လည်း မိဘမှာသာ အကျိုး တက်မြောက်ရာသည်။ သားဆိုးလျှင်လည်း မိဘမှာသာ တန်ခိုး ပျက်ပျောက်ရာသည်။' ဆရာပုရောဟိတ်တို့မှာ သင့်သား ဆိုးသည် ဟူ၍ အဘယ်အကျိုး ရှိအံ့နည်း။ ကိုယ်အဖို့ဆိုသည်ကို မနာလို မရှိသင့်။ မိဘတန်ခိုးကို ရှုတ်၍ အကျိုးယုတ်သောသားကို မြှောက်စားသဖြင့် ပြည်တိုင်းကားသိမ်ဖျင်း၍ သတင်းသာ ပုပ်တော့မည်ဟူသော စကားအလိုဖြင့် ထို ၃ လကိုမျှလည်း ငါမပေး"ဟုဆို၏။

မိဖုရားကြီးသည်"အရှင်မင်းကြီး။ လိမ္မာသောသူညစ်ဆိုလျှင် သူ့အကျိုးကိုမလို၊ ကိုယ့်အလိုပြည့်အောင်သာ လှည့်ဖြား၍ အမှားကို အမှန်. ဖန်ဆင်းတတ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့အကျိုးကို ထိုပုဏ္ဏားတို့လို၍ လျှောက်သည် မဟုတ်ပါ။ သားတော်၏လက္ခဏာကို ဖွားစကပင် အကောင်းအမြတ်ဖြစ်ကြောင်းနှင့် ထိုပုဏ္ဏားတို့ဖတ်ကြား၍ ရှိပြီးလျက် နိမိတ်ကျမ်း၏တစ်ဘက်ကမ်းသို့ ရှုယ်လှမ်းမြောက်နိုင်သော ပညာမရှိသဖြင့် မသိတတ်လျှင် ရာဇဝတ်တော် အနီးချဉ်းသောကြောင့် လှည့်ဖြားကာစကားသိမ်းနှင့် တိမ်းရှောင်ပလူး၍ အထူးနောက်ယခု ဒုစရိုက်အတိုင်အပင် အသစ်ပြင်စကားကိုသာ အမှန်ကြီးစားသဖြင့် သားတော်အား ထီးနန်းမြှောက်၍ နောက်ကောင်းမြတ်စွာ ဘုန်းတန်းပွင့်လန်းဘိသော် မိမိတို့ဖတ်ဆိုလေသမျှ စကားပျက်၍ ရှက်ကြောက်မတန် ရာဇဝတ်ဒဏ်ကြီး ပျက်စီးအင်ချို့ မိမိတို့သို့ အန္တရာယ်ဖြစ်မည်ကို အလွန်စိုးသောကြောင့် အဆိုလိမ္မာ ကိုယ့်ကိုသာ အနွမ်းမခံ လျှောက်ပါသည်။ ထောက်စရာအရေးမှာ ကျေးဇူးတော်ကိုဆောင်လို၍ သားတော်ကို ဖျောက်ဖျက်စေသည်ဟူ၍ ပုဏ္ဏားတို့စကား အကျအရ ရှိသည်မဟုတ်ပါလော ဟူသောစကားအလိုဖြင့် ထို ၃လကိုမျှ များလွန်းအံ့ထင်လျှင် ၂ လတိုင်ရုံမျှ ပေးတော်မူပါ"ဟု လျှောက်တောင်းပြန်၏။

ကာသိကရာဇ်မင်းကြီးလည်း "မိဖုရားကြီး။ သင်ကား သားကိုချစ်ခြင်း တစ်စိတ်တည်းနှင့်သာ သူတစ်ပါးကို မာန်ဖီ၍အလီလီ ယခုလျှောက်၏။ နောက်နောင် ပြည်ရေးတိုင်းမှု လူ့ကိစ္စကို သင် မြင်နိုင်သလော။ တစ်ပါးအကြောင်းကြောင့်ပင် တစိုးတစိ အန္တရာယ်ရှိခဲ့သော် နန်းတော်တွင် ဤမင်းသားကိုထားသောကြောင့် ဤသို့ အန္တရာယ်ဖြစ်လေသည်ဟု ထုံးသက်သေအစဉ်အဆက်လည်း မပျက်မပျောက် မျက်မှောက်လည်း သူခပ်သိမ်းကဲ့ရဲ့ဖွယ် အသွယ်သွယ် ဤအပြစ်များကိုမျှ မထောက်ထားဘဲ သားတစ်ယောက် ပျက်စီးအံ့သည်ကိုသာ အဘယ့်ကြောင့် ရေတွက်ရသနည်း ဟူသောစကားအလိုဖြင့် ထို ၂ လမျှကိုလည်း ငါမပေး"ဟုဆို၏။

မိဖုရားကြီးသည် "အရှင်မင်းကြီး။ ယခု ကိုယ်တော် တရား ၁၀ပါး[၃၀၈]စောင့်၍ ပြည်ကြီးစည်းစိမ် စံတော်မူသည်မှာ သံသရာနောင်အဆင့်ဆင့် မြင့်သည်ထက်မြင့် ဘုန်းပွင့်တော်မူမည့်အကြောင်းကို တောင့်တတော်မူသည်မဟုတ်ပါလော။ ယခုဘဝ တင့်တယ်ရုံမျှသာဖြစ်လျှင် ဤသို့သောကိုယ်တော့် ဘုန်းလက်ရုံးဖြင့် ဟုံးစုံး[၃၀၉]လိုသမျှ တရားအလွတ်ဟုံးစုံးသော်လည်း မုန်းသမျှသူသာ ကြုံဆွေးရမည်။ သည်ကိုလျက် မျက်မှောက်

mgyoe.com

 mgyoe.com SAMPLE BOOK

အကျိုးထက် သံသရာတန်ခိုးကို အလိုရှိတော်ငြား၍ သနားခြင်းကရုဏာဖြင့် ကျင့်ရာမှန်သမျှ မင်းကျင့်ဝတ်ကို မချွတ်စေရအောင် ကျင့်တော်မူပါသည်တကား။ သားကြီးငါးကြီး တိရစ္ဆာန်ကိုမျှ အန္တရာယ်မဖြစ်စေရဟု တားမြစ်သောကိုယ်တော်သည် သားတော်ကိုကား သနားခြင်းဖြတ်၍ မြုပ်သတ်မှ လောကဝတ်ပြေမည် ထင်တော်မူခဲ့သော် အယူတော်ဖောက်ပြန်သဖြင့် ဝတ် ၃ တန်လုံးပင် အမှားချည်းဖြစ်မည် ထင်ပါသည်။ ပညာတော်ရှိတိုင်း သတိမလွတ် သင့်မြတ်အောင် ဆင်ခြင်တော်မူပါ ဟူသောစကားအလိုဖြင့် ထို ၂ လကိုမျှ များလွန်းအံ့ထင်တော်မူပါလျှင် ၁ လတိုင်ရုံမျှ ပေးတော်ပါ"ဟု လျှောက်တောင်းပြန်၏။

ကာသိကရာဇ်မင်းကြီးလည်း"မိဖုရားကြီး။ ဂုဏ်မရှိသောသူကို ချီးမြှောက်လျှင် ချီးမြှောက်သူလည်း မတင့်၊ မြင့်သူလည်း မမြတ် ရှိတတ်သည်။ အပြစ်ရှိသူကိုသနားလျှင် သနားသူ အပြစ်ရောက်တတ်သည်။ ရှေးသောအခါ လှည်းကုန်သည် ၅၀၀ တို့သည် ပညာမရှိသောသူကို လှည်းမှူးမြှောက်သဖြင့် အချင့်အတွေး ပညာရေးမဝေဖန်နိုင်သောကြောင့် စဉ်းလဲသောအဆိပ်သီးကို သရက်သီးမှတ်၍ ဆွတ်ချူစားစေရာတွင် ၅၀၀ စလုံး အသက်ဆုံးဖူးသည်။ အန္တရာယ်ပြုတတ်သော မြွေ,ဆင်တို့ကိုသနားသဖြင့် မွေးမြူပြုစု၍ မြွေ့ခမည်း, ဆင့်ခမည်းဖြစ်သော ရှင်ရသေ့တို့သည်လည်း အသက်ဆုံးခြင်း၊ ကျောင်းပရိက္ခရာပြုန်းခြင်းသို့ ရောက်ဖူး ကြလေသည်။ ဤ သင့်သား တေမိယကုမာရမှာလည်း ချီးမြှောက်ဖွယ်ဂုဏ် တစ်စုံတစ်ခုမျှ မရှိ။ မိဘတို့ကို အန္တရာယ်ပြုမည့်သား စင်စစ်မှန်သောကြောင့် သနား၍မထားသာ လွတ်ရာတစ်ပါး တိုင်းခြားနိုင်ငံခြားသို့ ပို့ထုတ်ရမည်လည်း သင့်သားမတုန်မလှုပ် ကျောက်ရုပ်ကဲ့သို့ ထိုထိုတိုင်းသား သူတစ်ပါးတို့မြင်၍ ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင် ပြုချင်သမျှသောဒဏ် ခံရသောစကားကို ငါတို့ ကြားရတော့မည်သာ။ မြန်စွာဖျောက်ဖျက်မှ မျက်စိလွဲ,နားလွဲ စိတ်နှလုံး ချမ်းသာလွယ်မည် ဟူသောစကားအလိုဖြင့် ထို ၁ လမျှကိုလည်း ငါ မပေး"ဟုဆို၏။

မိဖုရားကြီးသည် "အရှင်မင်းကြီး။ ရှေးသောအခါ တေလပတ္တမင်းသားသည် ဗာရာဏသီပြည်မှ တက္ကသိုလ်ပြည်[၂၁၀]အကြား ဝါဋ္ဋယက္ခ ကန္တာရ[၂၁၁]ခရီးခဲ၌ကြိမ်သောအခါ ဘီလူးမတစ်ယောက်သည် ကြောက်မက်ဖွယ် ဆင်အဟန်, မြွေအဟန် စသည်ပြု၍ ခြောက်လှန့်ခြင်း၊ နတ်ကညာကဲ့သို့ ရှုချင်ဖွယ်အသွင်အပြင် ဖန်ဆင်း၍ ဖြားယောင်းခြင်း၊ မင်းသားနှင့် စုံဖက်စရာဖြစ်သော မင်းသမီးအသွင်အဟန် ဖန်ဆင်း၍ဖြားယောင်းခြင်း၊ မင်းသားကိုစွဲ၍ဖြစ်သော သန္ဓေဆောင် မင်းသမီးအဟန်ဖန်ဆင်းလျက် နောက်က အစဉ်တစိုက်လိုက်ခြင်း၊ နို့စို့သားငယ်ကိုပိုက်ချီလျက် မမှီမကမ်း မင်းသားနောက်က မြောက်သားတော်သမီး[၂၁၂]အသွင်အဟန် ဖန်ဆင်း၍ လိုက်ခြင်းတို့ဖြင့် များစွာ တစ်ခုမကြိုက်တစ်ခုကြိုက်လိုက်၍ လိုက်၍ဖြားယောင်းသော်လည်း သွားမြဲလမ်းကိုသာ ရှေးရှုလျက် မတုန်မလှုပ်သောမင်းသားကို လမ်းနားအနီးရှိ လူသူလယ်လုပ်သား, လယ်လုပ်သမီးတို့မြင်သဖြင့် ကိုယ်ချင်းစာ၍ များစွာအပြစ်တင်ကာ အယုတ်အဆိုး ကဲ့ရဲ့စကား နားမခံချိအောင်ဆိုကြလျက် နှစ်သက်ခြင်း, အမျက်ထွက်ခြင်းမရှိ သမာဓိဖြင့်သာသည်းခံ၍ ထိုကန္တာရကိုလွန်မြောက်သဖြင့် ပြည်စည်းစိမ်ကိုရသောအခါ ဘုန်းပညာပွင့်ချိန်ရောက်၍ ချီးမြှောက်သူလည်းတင့်, မြင့်သူမင်းသားလည်းအမြတ်အထွတ်တိုင်ဘူးသကဲ့သို့ သားတော်တေမိယကုမာရမှာလည်း ကိုယ်လိုရာ မတွေ့သေးသောကြောင့် ဘုန်းပညာကိုမဖော်ပြ အနု,အကြမ်း စမ်းသမျှကိုမတုန်မလှုပ်သည်းခံလျက် အချိန်တန်၍ နိုင်ငံကိုအစိုးရသောအခါ ဘုန်းအာဏာပညာ ပွင့်လန်းအံ့သည် ကိုလည်း သူမျှ မသိနိုင်ပါ။ အမင်္ဂလာ သူယုတ်မာစင်စစ် အပြစ်ရှိသူသာမှန်လျှင် သန္ဓေယူစ, ဖွားဦးစကပင် ဆုတ်သောလကဲ့သို့ တရွေ့တရွေ့ တစ်နေ့တခြား စီးပွားတော်ယုတ်လျော့ခြင်းကိုပြုသဖြင့် ယခု ၁၇နှစ်

mgyoe.com

မင်းသားအရွယ် ရောက်တော့မည်။ ပြည့်စည်းစိမ်တော်အလုံး ပြုန်း၍ကုန်သင့်လှပါပြီ။ ထိုသို့လျက် ကိုယ်တော်၏စည်းစိမ်တော်သည် ယခုပွင့်စသောပန်း, ဆန်းသစ်သောလကဲ့သို့ တစ်နေ့တခြား ပြန့်ပွားတက်ဖြိုး ခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ ဤကိုထောက်ထားသဖြင့် သားတော်၌ အပြစ်မရှိယူတော်မမူဘဲ ထီးဖြူအုပ်နှင်း၍ မင်း၏စည်းစိမ်ဖြင့် စံတော်မူပါစေ ဟူသောစကားအလိုဖြင့် ထို ၁ လကို များလွန်းအံ့ထင်တော်မူလျှင် လခွဲ,၁၅ရက်မျှ ပေးတော်မူပါ"ဟု လျှောက်တောင်းပြန်၏။

ကာသိကရာဇ်မင်းကြီးမှာလည်း "မိဖုရားကြီး။ တစ်ပါးသောမင်းသားများမှာ အလားအလာကိုဆင်ခြင်၍ ထင်မြင်သာသည်။ သင့်သားမှာ အဘယ်ကိုဆင်ခြင်၍ ထင်မြင်စရာ မရှိ။ ရှက်လိကြောက်ဖွယ် မင်းနွယ်မင်းမျိုး ထီးရိုးနန်းစဉ် သားမြေးမဟုတ်သကဲ့သို့ သူယုတ်၏အမူအရာကို ငါမြင်ရာတွင် နှလုံးတုန်ပြန်လှသည်။ သည်းခံနိုင်ခဲ ဟူသောစကားအလိုဖြင့် ထို လခွဲမျှလည်း ငါမပေး"ဟုဆို၏။

မိဖုရားကြီးသည် "အရှင်မင်းကြီး။ မင်းဟူသည်၌ အပြစ်ကိုမှီ၍ဖြစ်သော ဒေါသ, အချစ်ကိုမှီ၍ ဖြစ်သော ဒေါသ ၂ ပါးစလုံးပင် သုံးမြဲသောဉာဏ်တော်လက်ဖြင့် သိမ်း၍ ငြိမ်းဆေးကရုဏာ မေတ္တာရေ ဆွတ်ဖျန်းပါမှ သတ္တဝါအပေါင်းလဲလျောင်းမှီခိုရာ ဖြစ်ပါမည်။ ရှေးသောအခါ ဗာရာဏသီမင်းကြီး၌ သား သမီးတစ်ယောက်မျှ မရတတ်သဖြင့် တောင့်တအပ်သောပတ္ထနာနှင့်လျော်စွာ နောက်အခါမှ မိဖုရားကြီးတွင် သမီးတစ်ယောက်ဖွားမြင်လေသော် အကျွန်ုပ်တို့ကဲ့သို့ သားရှား,သမီးရှားဖြစ်၍ သမီးကိုချစ်သောအားဖြင့် မိဖုရားကြီးအားလည်း လိုအပ်သမျှဆုကို အကုန်ပေးလျက် မင်းသမီးအားလည်း များစွာအခြံအရံ အထိန်း အကြီးတို့နှင့် ချီးမြှောက်ထား၍ မင်းသမီးအရွယ်ရောက်လျှင် ရမ္မက်စရိုက်ထူသောကြောင့် ပူပန်ခြင်းဖြင့် မအိမသာ ဖျားနာယောင်ဆောင်လေသည်နှင့် ဆေးသင့်ရာ အနာ၏အကြောင်းကိုသိလို၍ အမိမိဖုရားကြီးမေးလျှင် မိဘအမြှောက်အတင်ဖြင့် ကြင်ရခင်ရမည့်မင်းသား ယောကျ်ားဖြစ်သော်လည်းမကြိုက်၊ အလျောက်အလိုက် နှစ်ခြိုက်ရာစံရွေး၍ စိတ်နှင့်တွေ့သမျှကို နေရမှ ဤဝေဒနာ အထမြောက်မည်ဆိုသော် အမျိုးတော်တကာရှက်စုတွင် အမှုကုန်ရှက်ဖွယ်ဖြစ်လျက် သမီး၌ချစ်သောအားဖြင့် မိဖုရားကြီးသည် ထိုစကားကို မင်းကြီးအား လျှောက်ထားသော် 'မတော်မတူ လူမိန်းမယုတ်မျှမက ဘီလူး,ပြိတ္တာမတကား'ဟု ရှက်အားကြောက်အားနှင့် စိတ်ထားအယူ မဖြူမကြည် မင်းကြီးရှိလျက်ပင် ဆင်ခြင်နှိုင်းညှိ နိသမ္မကာရီ[၃၃၃]စုံညီလှစွာသော ဓမ္မရာဇ်မင်း[၃၃၄]ဖြစ်သည်နှင့်လျော်စွာ 'ငါ၏သမီးကို ဖွားမြင်စက မိဖုရားကြီးအား အလိုရှိတိုင်းသော ဆုကို ယူဟု အကုန်အပ်နှင်းမိသော ကတိ[၃၃၅]စကားရင်း ရှိပေသည်။

"ထိုသစ္စာကတိကို ငါဖျက်ချေလျှင် မျက်မှောက်လည်း ပြည်ထဲရေး, ကိုယ်ရေး မချမ်းသာ၊ နောင်သံသရာလည်း အပါယ်၌ ငါမလွတ်၊ ကတိဝတ်ချွတ်သောစီရင်ထုံးကို ဘုန်းရှိသော ငါဓမ္မရာဇ်မင်းမှ ကြိုက်ချေလျှင် နောက်လိုက်သောမင်းဆက် နန်းရိုးတို့သည် ထုံးဆိုးကို ထုံးကောင်းလုပ်၍ အဟုတ်အဟတ် သုံးပြန်ကြလေတော့မည်။ လခွဲ ၇ရက် တစ်သက်လျာပင်ဖြစ်စေဦး။ ဤမျှခန့်အရှက်ကို ရေတွက်၍ ကတိသစ္စာကို ငါမဖျက်သာချေ'ဟု သစ္စာကတိဖျက်၍ အပြစ်ရောက်ဖူးသောထုံး, သစ္စာကတိတည်၍ အကျိုးရောက်ဖူးသော ထုံးတို့ကို သုံးလေ့လိုက်လေ့ရှိသည်နှင့်လျော်စွာ ကတိသစ္စာကိုမဖျက်ပဲ မိဖုရားကြီးအား တောင်းတိုင်းသောဆုကို ပေးလျက်သမီး၏အလိုကို ပြည့်စေသဖြင့် တက္ကသိုလ်ပြည်မှ အတတ်သင်၍အပြီးရောက်လာသော ဘဏ္ဍာရာဇ် မင်းကြီးသား အဖွနအစရှိသော မင်းညီနောင် ၅ ယောက်လုံးကိုပင် မင်းသမီး ပန်းကုံးဖြင့်ပစ်သည်နှင့် မင်းကြီးမနှစ်လိုခြင်း ပြင်းစွာရှိသော်လည်း ကတိချွတ်မည်ကိုကြောက်သောကြောင့် လောကဝတ်

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

အရှက်အကြောက်ကို အနိုင်အထက်ဖျောက်၍ ၅ ယောက်လုံးမင်းသားတို့နှင့်ပင် ယောကျ်ားမတန် အလွန်တရာ ယုတ်မာသောသမီးကို အိမ်သီးထောင်စေသဖြင့် ပဥ္စပတိကာ[၁၆]ဟူသောအမည်ကို ထိုမင်းသမီးလည်းရ၍ ထင်ရှားစွာပင် ဓမ္မရာဇ်မင်းတို့ကတိ၌ တည်ဖူးကြောင်း ထုံးဟောင်းနှင့်တကွ ရှိပါသည်။

"ကိုယ်တော်မှာလည်း ထိုရှေးရှေးမင်းတို့ကဲ့သို့ တရား ၁၀ ပါးကို ကျင့်တော်မူလေ့ရှိသည်နှင့်လျော်စွာ သားတော် တေမိယကုမာရ ဖွားစကပင် အကျွန်ုပ်အား အလုံးစုံသောဆုကို ပေးတော်မူ၍ ရှိပြီးဖြစ်ပါလျက် ထွက်ပြီးသောဆင်စွယ် မဝင်သကဲ့သို့ ထွက်ပြီးသောအမိန့်တော်လည်း မချော်မတွန့်သင့်ပါ။ သားတော်မှာလည်း ခြေလက်အင်္ဂါ တစ်စုံတရာမျှ ချို့တဲ့ခြင်းမရှိဖြစ်၍ အမျိုး၏အဆင်းသဏ္ဌာန် ကြန်လက္ခဏာကို ဖျက်သည်လည်းမဆိုရ၊ ရိုင်းပျဆိုးသွမ်း ကြမ်းကြုတ်ခက်ချော် လျှပ်ပေါ်ခြင်းဖြင့် မင်းတို့၏အကျင့်ကို ဖျက်ဆီးသည်လည်း မရှိ၊ သမာဓိကြီးခြင်းဖြင့်သာလျှင် ပျင်းရိမှုန်စီ လူမထီဖြစ်၍ ချစ်သူခင်သား အားမရှုံနိုင်ရှိသည့် အပြစ်မျှသာ အပြစ်ကိုဆိုရပါသည်။ သစ္စာတော် မပျက်အောင် ဆောင်နှင်းသင့်ပါသည် ဟူသောစကားအလိုဖြင့် ထို ၁၅ ရက်မျှကို များလွန်းအံ့ထင်လျှင် ၇ ရက်တိုင်ရုံမျှ ပေးတော်မူပါ"ဟုလျှောက်တောင်းပြန်၏။

ထိုအခါ ကာသိကရာဇ်မင်းကြီးသည် သားတော်တေမိမင်းသား၌ ချစ်သနားခြင်းကရုဏာကြောင့် ဒေါသရောက်၍ အခါမပြတ် နှလုံးမသာရှိစဉ် ပုဏ္ဏားတို့က အပြစ်ဖို့စကား လျှောက်ထားပြန်သည်နှင့် အယူမမှန်ဝင်လျက် အသက်အန္တရာယ်, စည်းစိမ်အန္တရာယ် ဖြစ်အံ့သည်မှကြောက်သောကြောင့် လျင်မြန်စွာ ဖျောက်ဖျက်လိုသောနှလုံး ရှိသော်လည်း တရား ၁၀ ပါး စောင့်တော်မူသည်နှင့်လျော်စွာ ကတိသစ္စာကို အလေးအမြတ်ပြုလေ့ရှိသော မင်းဖြစ်၍ မိဖုရားကြီး နားပူနားကြပ် ပျပ်ဝပ်ကျိုးနွံစွာ အခါခါလျှောက်သဖြင့် ထောက်သင့်ပြီ ဟု အယူရှိမှ ကတိကဝတ် မချွတ်စေခြင်းငှာ ဤ မတုန်လှုပ်သောအမူအရာမှ ထူးလျှင်လည်း တစ်သက်၊ မထူးလျှင်လည်း ၇ ရက်ဟု နှလုံးထား၍၊ မိဖုရားကြီးအား "သင့်သား၏အမူအရာကို တစ်ခါထူး၍ ဖြစ်မည် ငါ မထင်သောကြောင့် ထီးနန်း မပေးလို။ ပယ်သည်ကို သနားဖွယ်ပြု၍ အမှုရှာလာပြန်သည်မှာ ငါ၏ကတိလည်း ရှိပေသည်။ ၇ ရက်သာဖြစ်လျှင် ကောင်းပြီ။ ယူလေတော့"ဟု ဆုပေးတော်မူလေ၏။

[ဤကား 'တေနဟိ ဒေဝ ဒေထ'ဟူသော မိဖုရားစကား'နသက္ကာဒေဝိ'ဟူသောမင်းကြီးစကား ဤမျှသော ပါဠိတို့ကို ပညာနုသေးကုန်သောသူတို့အား ထုံးဥပဒေသ ရစိမ့်မှီစိမ့်သောငှာ မိဖုရားကြီး၏အလို, မင်းကြီး၏ အလိုနှင့်တကွ စကားတန်ဆာဆင်၍ ဆိုလိုက်သည်။]

၁၁။ ၇ရက် မင်းမြှောက်ခန်း

စန္ဒာဒေဝီမိဖုရားကြီးသည် သားတော်ကို ပြည်မှ မနှင်ထုတ်စေလိုသည်နှင့်အညီ "နှင်ထုတ်တော် မမူပါလင့်"ဟူ၍သာ မတောင်းပန်မူ၍၊ စိုးရေးမင်းရိပ်၌ စိတ်သုံးအလိမ္မာ ပညာရှိမိန်းမဖြစ်ခြင်းကြောင့် 'ရေကူးညာတင် စကား'ဖြင့် ရွယ်ကာသာတင်မိအောင် ထီးနန်းစည်းစိမ်အထွတ်အမြင့်မှာ အခွင့်သိတတ်လျက်

mgyoe.com

အချက်ကျကျ အားထုတ်ဆွတ်လှမ်းသဖြင့် ထီးနန်းဆုကိုရလေသော်၊ သားတော် တေမိယကုမာရအား ပြည်ကြီး ရှင်တို့ ဆင်အပ်သော အဝတ်တန်ဆာတို့ဖြင့် ဝတ်ဆင်စေပြီးလျှင် ရာဇပလ္လင် ဥကင်ထီးဖြူရိပ်၌တင်ထား နေစေလျက် ဖွားဖက်ရွှေဖော် အမတ်သား ၅၀၀နှင့် များစွာသော မှူးတော်, မတ်တော်, ပုဏ္ဏားပုရောဟိတ်အပေါင်း ခြံရံစေလျက် မင်းကြီး မိဖုရားကြီးတို့သည်, "ချစ်သား တေမိယကုမာရ။ အဓွန့်[၃၇]ယူဇနာ ၁၀၀၀ရှိသော ဤကာသိကရာဇ်တိုင်းကြီး အထွတ်ဖြစ်သော ဤဗာရာဏသီပြည် ထီးနန်းစည်းစိမ်အလုံးကို ချစ်သားအား ယခု အပ်နှင်း၏။ ချစ်သားသည်လျှင် ဤပြည်ကြီးစည်းစိမ်ကို စိုးစံလျက် ဆွေတော်မျိုးတော်, မှူးတော်မတ်တော်, ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့အား မင်းကျင့်တရားနှင့်အညီ ငြိမ်ဝပ်ချမ်းသာစွာ စောင့်ရှောက် အုပ်ချုပ်နိုင်သည်ဖြစ်၍ ပွင့်သစ်သောပန်း, ဆန်းစသောလ, ထွက်စသောနေလုလင်ကဲ့သို့ နှစ်လိုလျှံတက် အသက်ထက်ဆုံး ဘုန်းကျက်သရေတန်ခိုး တက်ဖြိုးရှင်လန်းသည် ဖြစ်စေသတည်း"ဟု ထီးနန်းအပ်နှင်း၍ အဘိသိက် သွန်းကြကုန်၏။

ပုဏ္ဏားပုရောဟိတ်, မှူးတော်,မတ်တော် အပေါင်းတို့သည်လည်း ကောင်းချီးမင်္ဂလာ များစွာဆောင်ညွှန်း အဘိသိက်သွန်းကြကုန်၏။ မြို့၌လည်း ခမည်းတော် ကာသိကရာဇ်မင်းကြီးသည် သားတော်အား ထီးဖြူအပ်နှင်း တော်မူသည်ဖြစ်၍ "ယခု တေမိမင်းကြီး ရွှေထီးရွှေနန်း သိမ်းမြန်းစိုးစံတော်မူသည်။ နှစ်သက်ရွှင်လန်း ချမ်းသာစွာ ငြိမ်ဝပ်စေ"ဟု စည်လည်စေ၏။ ၁၂ ယူဇနာ အဝန်းရှိသော ဗာရာဏသီပြည်ပတ်ဝန်းကျင်ကိုလည်း ရှုချင်ဖွယ် အလုံးစုံ တန်ဆာဆင်စေပြီးလျှင် တေမိမင်းကို တန်ဆာဆင်အပ်သော မင်္ဂလာဆင်တော်ဖြင့်တင်၍ ထီးဖြူ ဆောင်းလျက် များစွာသောဆင်, မြင်း, ရထား, ခြေသည်အလုံးအရင်း မင်း, မှူးမတ်အပေါင်း အခြံအရံတို့နှင့် မြို့ကို လက်ယာရစ်လှည့်လျက် ထွက်စံ စံပယ်တော်မူစေ၏။

၁၂။ စကားပြောရန် မယ်တော် တောင်းပန်ခန်း

ထိုသို့ ပြည့်စည်းစိမ်ကို သိမ်းယူစိုးစံစေပြီးသော် မယ်တော်မိဖုရားကြီးသည် ဘုရားလောင်းတေမိယမင်းကို ကျက်သရေရှိသော စက်မွေ့ရာသလွန်ပေါ်၌ လျောင်းစက်စေ၍ ၆ ညဉ့်ပတ်လုံး မအိပ်မစက် မျက်ရည်စီးယို ငိုလျက် ဤသို့ တောင်းပန်၏။

"ချစ်သား တေမိယကုမာရ။ မိခင်၏ပူဆွေးခြင်းကို ချစ်သား မဖျောက်ဖြေပါပြီလော။ မိခင်သည် မောင့်ကိုဖွား၍ အခါလည် ၁ နှစ်ကျော်သည်မှ ၁၆ နှစ်တိုင်တိုင် ဘယ်နေ့ဘယ်ရက်တွင်မျှ အိပ်စက်ရမှန်းမသိ။ မိခင်မျက်စိမှာ မျက်ရည်စက်ယို ငိုကြွေးမလပ် ကျိန်းစပ်ကြေကွဲ သွေးခဲသွေးပေါက် မဆောက်တည်နိုင် ကြံမှိုင်မရ ညှိုးလျဖျော့တော့ လျော့ပါးသောကိုယ်လက်ဖြင့် အသက်မသေတတ်ကာသာ ယခု မိခင် ကျန်တော့သည်။ ပူပန်ခြင်းဆင်းရဲဖြင့် နှလုံးကွဲ၍ စိတ်ထံလိုက်ဆူ သည်းအူကြွေပြတ်မတတ် မိခင်ရှိသည်ကို သားတော်အသိပင် ဖြစ်ပါသည်တကား။

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

"ချစ်သား၏ နား, ခံတွင်း, ကိုယ်, လက်, မချို့တဲ့။ ရှုဖွယ်တစေ ခြေ, လက်, မျက်နှာ လက္ခဏာကောင်း အပေါင်းစုံညီစွာ ဘုန်းပညာ အာဏာသတင်း ကျော်စောခြင်းရှိအံ့သော ယောကျ်ားမြတ်ဖြစ်သည်ကို မိခင် သိလှပါ၏။ လိုရာအခွင့်ကို မဖွင့်မဆို၍သာ ချစ်သားလိုအင်ကို မိခင် မသိရသဖြင့် မချိနိုင်ရှိပါသည်။ မိခင်အား သနားသဖြင့် မောင်သည်သာလျှင် မိခင်၏ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်ပါစေလော့ ချစ်သား။ မောင်ကဲ့သို့သောဘုန်းပညာရှိသော ယောကျ်ားမြတ်မှ မိခင်၏ဆင်းရဲခြင်းကို ချမ်းသာရာမပြုလျှင် ဘုန်းပညာနည်းသောသားတို့မှာ အဘယ်သို့လျှင် မိဘကျေးဇူးကို သိပေဆောင်ပေတော့မည်နည်း။ သမုဒ္ဒရာအလယ်၌ သင်္ဘောပျက်၍ ကိုယ့်အသက်ကို လုကြကုန်သောသူတို့မှလည်း အမိ၏ဆင်းရဲခြင်းကိုမမြင်ဝံ့သဖြင့် ကိုယ့်အသက်ကို စွန့်၍ပင်လည်း အမိ၏ ချမ်းသာရာကိုသာ အလိုရှိခြင်းကြောင့် ပခုံး၌ အမိကိုထမ်းရွက်လျက် အပြောကျယ်စွာသော သမုဒ္ဒရာကို ကူးပါတုံသေး၏။ ထိုသို့ အတုမရှိသော လောကီပညာရှိ ယောကျ်ားမြတ်တို့နှင့်သာ တူထိုက်စွာသောချစ်သားသည် အဘယ့်ကြောင့် မိခင်၏ဆင်းရဲကို ရှု၍နေဘိသနည်း။

"သစ်ပင်အသိုက်၌ မပျံတတ်သေးသော လင်းတငယ်သည် အစာမွတ်သိပ်ခြင်း ဆင်းရဲရောက်သော်လည်း ငါ့အမိသည် ညဉ့်အခါ အစာချီ၍ လာလတ္တံ့၊ နက်ဖြန်ခါ အစာချီ၍ လာလတ္တံ့ဟု တဆန့်ဆန့်တမျှော်မျှော် တောင့်တခြင်းအာသာ မပြတ်မစဲခြင်းကြောင့် ထိုလင်းတငယ်တို့ အစာတော်မွတ်လျက် အသက်ရှင်ရသကဲ့သို့ မိခင်မှာလည်း ယနေ့ည ငါ့သား စကားပြောလတ္တံ့။ နက်ဖြန် ပြောလတ္တံ့ဟု ငံ့စားတောင့်တခြင်း အာသာမပြတ် မစဲသေးသောကြောင့်သာ ဤမျှလောက်ကာလပတ်လုံး မိခင် အသက်ရှင်နိုင်ပါသည်။ မိခင်တောင့်တခြင်းအာသာ ရှိသောအတိုင်း ပူပန်ခြင်း, ဆင်းရဲခြင်း ကင်းစေခြင်းငှာ မောင့်မှာလည်း ယခုကိုယ်အစွမ်းဖြင့် အလိုရှိတိုင်း ကြံဆောင်နှိုင်းချိန်နိုင်သော အရွယ်ရောက်ပါပြီ။ အခါညီလျော်သဖြင့် အခွင့်ကိုပြောဆို၍ မိခင်၏ပူဆွေးခြင်းကို ဖျောက်ပါလော့"ဟု ဤသို့စသော များစွာအသွယ်သွယ် သနားဖွယ်ငိုကြွေးလျက် ၅ ညဉ့် ဖရက်ပတ်လုံး ဘုရားလောင်း လျှောင်းသောသလွန်ထက်၌ ပိုက်ဖက်ခယမ်း မြည်တမ်းတောင်းပန်လေ၏။

ထိုသို့ အမိဋ္ဌာန်အမြဲ အစွဲမခိုင်လျှင် ယိုင်ညွတ်ခြင်းရှိ၍ အမိကိုသနားသဖြင့် စကားပြောဆိုစေကြောင်း အပြောင်းပြောင်းအလှယ်လှယ် မယ်တော်မိဖုရားကြီး ငိုကြွေးတောင်းပန်သော်လည်း သဗ္ဗညုတ^၁၁၈ဉာဏ်တော်ကို အလိုရှိ၍ အမိဋ္ဌာန်ပါရမီကို ဖြည့်ကျင့်တော်မူကုန်သော ဘုရားလောင်းကိုယ်တော်အဖြစ် မရေတွက်နိုင်ရာ များစွာသောဘဝတို့တွင် ပရမတ္ထအမိဋ္ဌာန်ဖြင့် နှုန်းစံဖော်နှစ်တစ်ကိုယ်တော်မရကောင်းသော ဘုရားလောင်း တေမိမင်းသားသည် မယ်တော်အား သနားခြင်းပြင်းစွာရှိတော်မူလျက် စက်သံသရာများစွာ လူ,နတ် မြတ်တုံ ယုတ်တုံ စုန်ဆန်မမြဲ ဆင်းရဲအစစ် မချစ်အပ်သောကိုယ်ကို အလိုလွတ်၍ ဝဋ်တရား၏အပြစ်ကို မမြင်သဖြင့် အဆင့်ဆင့် စက်ကြိုးသွယ်ကုန်သော သတ္တဝါအပေါင်းတို့အား ဝဋ်တရား၏အပြစ်ကို မြင်သောငါသည် ဉဖြာသော အမိဋ္ဌာန်မြဲမှ အောင်ပွဲခံလွယ်မည်ဟု ရည်ရွယ်ကြိုးစား အများသတ္တဝါ၌ ကရုဏာတိုင်ဆောက်၍ မယ်တော်တစ်ယောက်ကို မထောက်မထား သနားခြင်းမရှိယောင်ဆောင်လျက် ပြကတေ့ သိမ်မွေ့တည်ကြည်စွာ မတုန်မလှုပ်သာလျှင် နေတော်မူ၏။

mgyoe.com

၁၃။ မြှုပ်သတ်ရန် အမိန့်ပေးခန်း

ထီးနန်းအပ်နှင်းသည်မှ ၆ ရက်မြောက်လတ်သော် ခမည်းတော် ကာသိကရာဇ်မင်းကြီးသည် သားတော် တေမိမင်း၏အမူအရာ မထူးသောအဖြစ်ကိုကြားသိလျှင် မိမိလိုက်သမျှ အလိုမှာပင် ကြည်ညိုဖွယ် တစ်ခုမျှ မထင် ချစ်ခင်ဖို့မသက် အမျက်ဝင်ဖို့အကြောင်းသာ ပေါင်းယှဉ်သောကြောင့် မယှဉ်သောရာဇမာန် ထန်ပြင်းစွာ ဒေါသမူဖြင့် ရန်သူကြီးသဖွယ်မှတ်၍ အမတ်သုနန္ဒာ[၃၁၉]ရထားမှူးကိုခေါ်စေပြီးလျှင်

"အမောင်ရထားမှူး။ အထူးသဖြင့် အင်္ဂါချို့သော သတို့သားတေမိမင်း၏ သတ္တိလက္ခဏာကို ငါသိလျက်ပင် တောင်နန်းရှင်ကသာ မိခင်ဖြစ်၍ ချစ်စိတ်နှင့်တစ်ဖန် ဆုတောင်းပြန်သောကြောင့် နိုင်ငံထီးနန်းကို အပ်နှင်းလျက် မင်းပြုစေသည်ကား ယခု ၆ ရက်မြောက် ရှိပြီ။ ဇာတိပါအမူကို ထိုသူ မစွန့်ဖြစ်သည်။ မချစ်သာသော အမင်္ဂလာသားကို ထား၍မသင့် ထီးနန်းနှင့်မတန် နက်ဖြန်မိုးသောက်လျှင် အမင်္ဂလာမြင်းက,သော အမင်္ဂလာရထား၌ အမင်္ဂလာသတို့သားကိုတင်၍ အမင်္ဂလာ အနောက်တံခါးဖြင့် ထုတ်။ လုပ်တိုင်း[၃၂၀]မှာ အမင်္ဂလာတွင်း ၄ တောင် အစောက်နက်နက်တူးပြီးမှ ချသွင်း၍ တူရွင်းပေါက်တူးနှောင့်ဖြင့် ဦးခေါင်းကို ရိုက်ခွဲပစ်ချေ။ တွင်းစာမြေမှုန့်ကိုဖို့သိပ်၍ ပြကတေ့ပြုလျက် ထိုသူ့ကို မြေကြီးအစီးအပွားဖြစ်စေပြီးလျှင် သင်လည်း မြစ်ဆိပ်သို့သွား၍ ခေါင်းလျှော်ခြင်း, ရေချိုးခြင်း အမင်္ဂလာအညစ်အကြေးကို ဆေးကြောသန့်စင်စေပြီးမှ မြို့သို့ဝင်ခဲ့"ဟု ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကြပ် အမတ်ရထားမှူးအား ခန့်ထားစီရင်လေ၏။

ဤအရာ၌ ကာသိကရာဇ်မင်းကြီးသည် တရား ၁၀ပါးကိုစောင့်သောမင်း ဟူ၍ ဆိုလျက် အဘယ့်ကြောင့် သားကိုသတ်စေသနည်း ဟူမူ ၁၆နှစ်ကျော်ကာလပတ်လုံး သား၌ချစ်ခြင်း, သနားခြင်း'ကရုဏာပေမ'ကို မှီ၍ဖြစ်သော စိတ်ညစ်ခြင်း ဒေါမနဿဇောအခါခါ ဝိစိကိစ္ဆာ ကြံရာမသိ ဉာဏ်မျက်စိလည်သဖြင့် မတည်မကြည် ရှိရာတွင်မှာ ပညာရှိခံပုဏ္ဏားတို့ ၃ပါးသောအန္တရာယ်ဖြင့်ချောက်၍ အောက်ပြည်တံခါးလမ်းမှားကို ညွှန်ကြား ဆောင်သွင်းလျှင် မင်းကြီးပြကတေ့ သမ္မာဒိဋ္ဌိသဘောမှ ဖောက်ပြန်ခြင်းကြောင့် အမှန်မသိ ဉာဏ်၏ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော သီလလဇ္ဇီသဘာဝ[၃၂၁]ကင်းကွာသဖြင့်၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ[၃၂၂]၏ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော ဒုဿီလ[၃၂၃] အလဇ္ဇီသဘာဝ[၃၂၄]သို့ကျ၍ လောကဓမ္မ အလုံးစုံဝတ်မှာပင်ချွတ်ယွင်းသည်။ ဟုတ်မှန်သည်ဟူ၍ ဆင်ခြင် သိမ်းဆည်းခြင်းကို မရ။ ဒိဋ္ဌုမ္မတ္တက[၃၂၅]အဖြစ်သို့ ရောက်သောကြောင့် လောကဝတ်လည်း မကျေ, ဓမ္မဝတ်လည်းမပြေ, ရာဇဝတ်လည်း ယွင်းသွေ တိမ်းမှားလျက် သားကိုသတ်စေခြင်းအစီအရင်ကို ပြုလေသည်။

[အကယ်၍ သိမ်းဆည်းနိုင်သော ပညာအဆင်အခြင် ပြကတေ့သဘောသာ မင်းကြီးရှိပြီးတကား မြို့မှဥပစာ[၃၂၆]လွတ်ရာအရပ်၌ ဥမင်လိုဏ်တူး၍ အထူးသဘောမတူသူဟူသမျှကို မသိစေရဘဲ မြှုပ်သတ်ယောင် ရာဇပရိယာယ်ပြုလျက် မင်းသားကို ထိုမြေဥမင်၌ ကောင်းမွန်စွာနှလုံးဝင်သူ အကြည့်အရှုနှင့် ထားရာ၏။ ထိုသို့ထားသဖြင့် ချစ်သူမုန်းသူ လူ၂စုပင် စိတ်ဥပဒ်လွတ်ကင်း, မင်းသားလည်းချမ်းသာရာ, မင်းတို့စီရင်ရာ ဝတ်လည်းကုန် အလုံးစုံပင် သင့်မြတ်ရာ၏။ ထို့ကြောင့် မင်းသားကိုစီရင်ခြင်း၌ မင်းကြီးသဘောပြကတေ့ဖြင့် စီရင်သည်မဟုတ်ဖြစ်၍ 'ဓမ္မေန ရဇ္ဇံ ကာရေသိ'ဟူသော ရှေးစကားကို ဆိုထိုက်၏ဟူလို။

ဤကိုထောက်၍ ဝဋ်ဆင်းရဲ, အပါယ်ဆင်းရဲကို ကြောက်လန့်ခြင်းရှိကုန်သော သူတော်ကောင်းတို့သည် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကင်းကွာစွာ ယထာဘူတဉာဏ်[၃၂၇]ဖြစ်ကြောင်း အပေါင်းအမှီ ကောင်းမြတ်ရာဖြင့် ပညာရင့်ခြင်း, ပွားများခြင်း အကျိုးငှာ နည်းနာသယ သုတတို့ကို မပြတ်မလပ် ရှာမှီးခြင်း ပြုသမျှကုသိုလ်၌ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကင်းမည့်အကြောင်း ဆုတောင်းခြင်းကို မမေ့မလျော့အပ်ချေ ဟုသိအပ်၏။ တစ်နည်းလည်း တရားစောင့်သောမင်းဖြစ်လျက်

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

ထိုသို့ရှန့်ကြမ်းစွာ ကာသိကရာဇ်မင်းကြီး စီရင်လေသည်ကား ဘုရားလောင်း၏ပါရမီတော်အစွမ်းဖြင့် အလိုတော်ရှိတိုင်း ပြီးစေခြင်းငှာ စီရင်မိလေသည်ဟု မှတ်အပ်၏။]

ထိုသို့အယူဖောက်ပြန်ခြင်း ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့ခြင်း ရာဇမာန်အာဏာသံဖြင့် ကာသိကရာဇ်မင်းကြီးသည် ဤသူကား တစ်ပါးအပြုအစုမရှိဘဲ မိမိအသက်ကို မမွေးနိုင်ရာ၊ အခါ အရှည်အကြူးလည်း ကျေးဇူးမရှိသောသားကို တစ်ပါးသူကား ဆိုဖွယ်မရှိ။ မိဘမျှ မကြည်ဖြူနိုင်ရာ မြန်စွာဖျောက်ဖျက်မှ ကိစ္စငြိမ်းလွယ်တော့မည်ဟူသော စိတ်သို့ တလိပ်တည်းဝင်သဖြင့် ချစ်ခင်ခြင်းပြတ်၍၊ အမတ်ရထားမှူးလည်း မင်းမိန့်ကိုဦးတင်၍ ပြင်ဆင်ရာသမျှ ရထား၌ အခင်းအကျင်းအလုံးစုံကိုပြင်ဆင်လျက် နက်ဖြန်မိုးသောက်ကိုသာ စောင့်လင့်ကာနေ၏။

[ဤအရာ၌ ရထားမှူး သုနန္ဒာအမတ်သည် ဘုရားလောင်းနှင့် သံသရာအဆက်ဆက် ပါရမီဖြည့်ဖက်အဆွေ ခင်ပွန်းစင်စစ်မှန်ပါလျက် အဘယ့်ကြောင့် တစ်စုံတစ်ခုကိုမျှ အခွင့်တော်ရရှာ၍ လွှတ်သာသည်ဖြစ်စေ, မလွှတ်သာသည် ဖြစ်စေ ပေါင်းဟောင်းဖော်ဟောင်းဖြစ်သည်နှင့် လျော်စွာထောက်၍ မလျှောက်ဘဲနေသနည်းဟူမူ မင်းခယောကျ်ားဟူသည်၌ တိုင်ပင်စကား မဟုတ်လျှင် ဆုတ်,တက် မပြုရ။ အမှုမထိုက်သော်လည်း လိုက်၍အကြည်အညို အလိုတူဆောင်ရခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပြင်းပြစွာသောအာဏာသံကို ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ ရှေးရှေးသောသံသရာက မိဘသားသမီး အဆွေသားချင်း ကောင်းမှုပြုဖက်ဖြစ်ကြသော်လည်း မျက်မှောက်ဘဝ၌ အစီးအပွားမရှိသူဖြစ်၍ လျစ်လျူနှလုံး ရှိခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း အထူးမလျှောက်ထားဘဲ လျင်စွာဝန်ခံလျက် မင်းနှင့် အလိုတူပြုလေသည်ဟု မှတ်အပ်၏။]

ထိုသို့ ဘုရားလောင်းတေမိမင်းသား မင်းပြု၍ ဖရက်မြောက်သောနေ့တွင် သုနန္ဒာရထားထိန်းအား ခန့်ထားပြီးနောက် ထိုနေ့ ညဉ့်အချိန်ရောက်လတ်သော် မယ်တော်စန္ဒာဒေဝီမိဖုရားကြီးသည် ငါ့သားကား တစ်ပါးအလိုစမ်းများမှာ ပညာဖြင့်မြော်ဆ၍ အသက်သေနိုင်မည်မဟုတ်။ သိမ်းအုပ်ခြင်းရှိသောကြောင့်သာ သည်းခံနိုင်သည်။ အသက် သေအံ့သောမည်သည်ကို မတုန်မလှုပ်သောသူမည်သည် မရှိရာ ဟူသော နှလုံးအလို မိမိကိုယ်အဖြစ်ဖြင့်လည်း ထိုစကားကိုကြားရသည်မှာ ဆောက်တည်မရသော သောကနှိပ်စက်လျက် အသက်ကြေပြုန်း နှလုံးကွဲမျှ ပြင်းပြပူပန်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ သားတော်တေမိမင်းသားအား "ချစ်သားတေမိယကုမာရ။ မိခင်ချစ်ခင်သမျှ အမှုသည် ယခု အချည်းနှီးဖြစ်တော့မည်တကား။ ချစ်သား စကားမဆို မိခင်ကိုမျှ မချင့်မစာ မထောက်ပါသောကြောင့် မောင့်ခမည်းတော် ကာသိကရာဇ်မင်းသည် ကျွန်ရင်းအမတ် သုနန္ဒာကို ခေါ်လျက် အမျက်တော်မာန်ဖြင့် နက်ဖြန်မိုးသောက်လျှင် အနောက်တံခါးမှ မောင့်ကိုထုတ်၍ သုသာန်မှာ မြှုပ်သတ်ရန် စေခဲ့ပြီ။ ဤတစ်ညဉ့်သာ မောင့်ကို ရှုမြင်ရတော့မည်တကား။ မိခင်ကိုသနားသဖြင့် စကားပြောဆိုပါမှ ချစ်သားလည်း အသက်ရှင်, မိခင်လည်း ချမ်းသာပါမည်"ဟု တစ်ညဉ့်ပတ်လုံး ပြောဆိုငိုကြွေး ပူဆွေးလျက် တောင်းပန်လေ၏။

မယ်တော်စကားကိုကြားလျှင် ဘုရားလောင်းတေမိမင်းသည် အလင်းကိုတောင့်တသော ကမ္ဘာဦးသူအား နေရောင်ဖြူလင်းရိပ် ပြေးသကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ရေမလောင်း၍ ညှိုးကြုံသောကြာဝယ် သီတာရေပြည့်သော အိုးနှင့် အပွင့်အရိုးကိုမညှိုးအောင် တွေ့သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ မိန်ရာသီပြောင်း၍ နွေနှောင်းရတုက စွက်နုမထွက်နိုင်သောပျိုးကို မိုးရာသီပြောင်း၍ ကောင်းကင်တိမ်လိပ် မှိုင်းရိပ်ရေချမ်း လန်းအားပေးသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ နှစ်ပေါင်း ၁၆ နှစ်ကျော် ကိုယ်တော်မကြည်မရွှင် လိုအင်မရောက်၍ နောက်ကျိကျဉ်းမြောင်း ညောင်းညာသော

mgyoe.com

စိတ်အလုံး တရုံးတစုတည်း ခဏချင်းပျောက်သဖြင့် ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းစွာ ငါ ဤမျှလောက်အရွယ်တိုင်အောင် သင်တုန်းသွားကို သတိထားနိုင်သူသွားလောက်ရုံ တစ်လမ်းလုံးအပြည့် စီစိုက်အပ်သောခရီးဝယ် ဆီအပြည့် ထည့်အပ်သော ရွှေဖလားကို မဖိတ်မယိုရအောင်ကိုင်၍သွား'ဟု လမ်းနားအနီးတွင် နတ်သမီးတမျှလှသော ကချေသည်အပေါင်းကို အမြူအခေါ် ဖျော်ဖြေခြင်းနှင့် မသင့်လျှင်ကွပ်မည် ကြပ်သော သန်လျက်စွဲကိုကြောက်၍ လျှောက်သွားရသော သူရဲကောင်းမက နေ့ညအခါနာရီ ဘယ်ဆီမလပ် မပြတ်အားထုတ်အပ်သော လုံ့လထူး လုံ့လမြတ်သည် ယခု အထွတ်ရောက်တော့မည်တကား ဟု ထွားည့်ဖြူညက်စွာ ဂွမ်းပုံထွေးမှာ ဆီမွှေးစိမ်၍နှံ့အောင် အခန့်မတန်သွန်းသကဲ့သို့ မွှန်းမွှန်းနှံ့မျှ ရွှင်ပျနှစ်သက်သောနှလုံး ရှိတော်မူလေ၏။

မယ်တော်မိဖုရားကြီးမှာကား ထိုသို့ ငိုကြွေးတောင်းပန်လျက် သားတော်မလှုပ်မယှက် မကြား မသိယောင်ကဲ့သို့ ပြကတေ့သဘောဖြင့်နေလျှင် နှလုံးကွဲကြေ သေချင်လုနီး ရှိုက်ကြီးတငင် ပင်ပန်းစွာကိုယ်,စိတ်၏ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။ ဘုရားလောင်းတေမိမင်းသားသည် ထိုသို့သော မယ်တော်၏ဆင်းရဲခြင်းကိုမြင်လျှင် ကြင်နာသနားခြင်း ပြင်းစွာဖြစ်တော်မူသော်လည်း 'ယခုမယ်တော်အား သက်သာရာ ငါပေးလျှင် အလေးအမြတ် ဆောင်ယူခဲ့အပ်သော ရတနာဆင်ဖြူကို ရှေးရှုမြို့တံခါးအနီး ဝင်လုပြီးမှ မစီးမလိုချင်ဟု နှင်ထုတ်လိုက်သော မင်းကဲ့သို့ အဖျင်းအပြိန်း ဖြစ်တော့မည်။ ဤမျှခန့် နှလုံးဆင်းရဲခြင်းဖြင့် ငါ့မယ်တော် အသက်မဆုံးတန်သေး။ ငါ့အရေးလည်း ကြာတော့မည် မဟုတ်။ နှင်ထုတ်၍ မြို့ပြင်သို့ရောက်လျှင် ယောကျ်ားကောင်းငါ ဖြစ်မည်မချွတ်ရာ။ ထိုအခါမှ ငါထင်ရှားအောင် မိဘဆွေမျိုးတို့၏ ကျေးဇူးကိုဆောင်ရတော့မည်'ဟု ဉာဏ်သတိတော်ဖြင့် သိမ်းဆည်း၍ ချုပ်တည်းစောင့်ရှောက်ခြင်းဖြင့် ငြိမ်သက်စွာနေတော်မူ၏။

ထိုသို့ မင်းကြီးစကားဖြင့် ဘုရားလောင်းမှာလည်း နှလုံးရွှင် မိခင်မှာလည်း နှလုံးနောက် ရောက်ကြသော သုခ, ဒုက္ခဝေဒနာကြီးကို တစ်သီးစီအတူပြည့်လျက် ထိုည၌ မိုးသောက်လေ၏။

၁၄။ မြုပ်သတ်ရန် ဆောင်ယူခန်း

ထိုအခါသုနန္ဒာရထားမှူးသည် ဘုရားလောင်း၏ ပါရမီတော်ဘုန်းတော်ကြောင့် နတ်တို့လှည့်ပတ်၍ တန်ဆာဆင်အပ်သော မင်္ဂလာမြင်းတော် ၄ စီးကို အမင်္ဂလာ အင်္ဂါမညီမညွတ်သောမြင်းဟု အမှတ်ရှိလျက်၊ မင်းစီး မင်္ဂလာရထားကို ရထားဆိုးရထားပျက် အမင်္ဂလာရထား ဟုအမှတ်ရှိလျက်၊ မင်္ဂလာမြင်းတော်ကို မင်္ဂလာရထားတော်၌ ကတ်၍ နံနက် ၄ ချက်တီးကျော်တွင် မင်္ဂလာအရှေ့တံခါးဖြင့်ဝင်ပြီးမှ မုခ်နန်းတော်သို့ရောက်လျှင် အနောက်ကို အရှေ့ထင်သောအားဖြင့် မြင်းရထားကို ဝင်ခဲ့သောတံခါးသို့ ရှေးရှုလှည့်လျက် ဆိုက်ထားပြီးသော် နန်းမတော်ဆောင်သို့တက်၍ ကျက်သရေတိုက်၌ တေမိမင်းရှိရာဝင်ပြီးလျှင် ဘုရားလောင်းကိုပိုက်ဖက်လျက် လျောင်းစက်ကာနေသော မယ်တော်မိဖုရားကြီးအား ရိုသေစွာရှိခိုး၍ "အသက်စည်းစိမ်ကို အစိုးရတော်မူသော အရှင်မိဖုရားကြီး။ အကျွန်ုပ်အား အမျက်တော် မဝင်ပါလင့်။ အရှင့်အာဏာတော်ဖြစ်ပါသည်။ လွှတ်ရာ ဖယ်တော်မူပါ"ဟုလျှောက်ထား၍ မယ်တော်မိဖုရားကြီးသည် သား၏ချစ်ခြင်းဖြင့် မဖယ်မခွာနေလျှင်

mgyoe.com

သုနန္ဒာရထားမှူးသည် မယ်တော်မိဖုရားကြီး၏လက်ကို ရှိခိုးလျက်ဖြည်၍ မိမိလက်ဖမိုးဖြင့် အဖြည်းအသာ ပယ်ရှားပြီးသော် မင်းသားကို ပဒုမ္မာကြာပန်းစည်းကဲ့သို့ ပွေ့ပိုက်ချီလျက် နန်းတော်မှ ရထားရှိရာသို့ ဆင်းသက်လေ၏။

မယ်တော်မိဖုရားကြီးလည်း လက်အစုံဖြင့် ရင်အုံကိုခတ်တီး၍ ရိုက်ကြီးတငင် တပင်ရှားရှား ရထားမှူး၏နောက်သို့ ငိုကြွေးကာလိုက်၍ မုခ်နန်းတော်ဦး၌ လူးလဲလျက်ကျန်ရစ်လေ၏။ ထိုအခါ ဘုရားလောင်း မင်းသားသည် မယ်တော်၏ပူပန်ခြင်းကို သည်းမခံနိုင်သဖြင့် မယ်တော်ကို မျက်စောင်းတိမ်းလှည့်ကြည့်လျက် 'ငါ့မယ်တော်သည် ငါ စကားမပြောလျှင် ဤဝေဒနာနှင့်ပင် နှလုံးကွဲ၍ သေရမည်လည်း မသိ။ ငါ့ကြောင့် ငါ့အမိသေခဲ့သော် ငါတစ်သက်ပန်ပင် ကြမိတိုင်း နဲ့လုံးမကောင်း ဖြစ်ရာအံ့တကား။ စကားပြောရသော် ကောင်းမည်မသိ'ဟု အမိကိုသနားခြင်းဖြင့် စကားပြောလိုသောအကြံတော် ဖြစ်သည်ကို ကဲ့မြစ်၍[၃၂၈] တစ်ဖန် အကြံဖြောင့်မတ် တည်ကြည်စေပြီးမှ 'အကယ်၍ ယခု ငါစကားပြောချေလျှင် ၁၆ နှစ်ကျော်ပြုသမျှ လုံ့လသည် အကျိုးမဲ့ဖြစ်ခဲ့ရာ၏။ ဤဝေဒနာနှင့်လည်း ငါ့မိခင် မသေတန်သေး။ ငါ စကားမပြောနေသော်ကား ကိုယ့်အကျိုး, မိဘအကျိုးများစွာ နောင်ရှိလတ္တံ့.'ဟု သိမ်းဆည်းချုပ်တည်းတော်မူလျက် နှလုံး၏ပူပန်ခြင်းကိုလည်း သည်းခံတော်မူ၏။

ထိုအခါ သုနန္ဒာရထားမှူးသည် ရထား၌ မင်းသားကိုတင်၍ အနောက်တံခါးအမှတ်ဖြင့် ရှေးရှု နှင်လေသော် နတ်တို့၏အာနုဘော်[၃၂၉]ဘုရားလောင်း၏ပါရမီတော်ကြောင့် လူတို့ မကောင်းသမုတ်သည့်တံခါးမှ ရထားဦး တုံ့လှည့်မှန်းမသိတုံ့လှည့်၍ အရှေ့တံခါးသို့ ရှေးရှုနှင်လေလျှင် ဤမင်္ဂလာတံခါးဖြင့် မင်းသားထွက်ရာ 'ငါ မင်္ဂလာရှိသော ယောကျ်ားမြတ်။ မှတ်ရစ်ကြတော့'ဟု အမှတ်ပေးခဲ့သောအလားဖြင့် တံခါးခုံ၌ ရထားဘီးခိုက်ငြိလျက် ရထားသံပေးကာ ထွက်လေ၏။

ဘုရားလောင်းမင်းသားသည် နန်းတော်မှချ၍ ရထားထက်သို့ရောက်သော်လည်း မျက်လုံးတော် မကစားသဖြင့် ရထားနှင်မှန်းမသိ။ အမိကြောင့် တစ်စိတ် ကြောင့်ကြရိပ်လည်း ရှိငြားသဖြင့် တံခါးခုံ၌ငြိ၍ ရထားမြည်သောအသံကို ကြားတော်မူမှသာလျှင် 'ငါကား ယခု နှလုံးအလို ပြီးမြောက်တော့သည်'ဟု အတိုင်းထက်အလွန် နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်း ဖြစ်တော်မူလေ၏။

သုနန္ဒာရထားမှူးသည် အရှေ့မင်္ဂလာတံခါးဖြင့် မြို့မှထွက်၍ မြို့အနောက် သုသာန်[၃၃၀]ဟုအမှတ်ရှိလျက် ရှေးရှုနှင်လေသော် ဘုရားလောင်း၏ပါရမီတော်ကြောင့် နတ်တို့လှည့်ပတ်ခြင်းဖြင့် ဗာရာဏသီနေပြည်တော်မှ အရှေ့ ၃ ယူဇနာကွာသော တောအုပ်သို့ တစ်နေ့ချင်းဖြင့် ရောက်လေ၏။ သုနန္ဒာရထားမှူးအား ထိုတောအုပ်ကို ပင်လျှင် ဗာရာဏသီပြည်အနောက်မျက်နှာ လုပ်တိုင်းတစပြင်ဟု အထင်အမှတ်ရှိလေလျှင် ထိုတောအုပ်တွင် သင့်ရာအရပ်ဝယ် ခရီးမှလွဲ၍ ခရီးအနား၌ရထားချွတ်လျက် မြင်းတို့ကို လွှတ်ကျောင်းပြီးသော် ဘုရားလောင်း မင်းသား၌ ပြည်ကြီးရှင် ၇ ရက်ဖြစ်၍ ပြည်ကြီးရှင်တို့ဝတ်ဆင်ထိုက်သမျှ လက်စွပ်, လက်ကောက်, ဘယက်, နားတောင်း, နရကင်း, သရဖူ, ဝတ်လဲပုဆိုး, အဖိုးထိုက်အဝတ်တန်ဆာကောင်း ပါသမျှတို့ကို ချွတ်ယူထုပ်ဖွဲ့လျက် မင်းသားအား ဟိရိကောပိန[၃၃၁]အင်္ဂါများကို ဟိရိသြတ္တပ္ပလွတ်ရုံ ပုဆိုးဖြင့် ဝတ်ဆည်းဖုံးလွှမ်းခဲ့ပြီးမှ ပေါက်တူးခြင်းတောင်းတို့ကိုယူ၍ ရထား၏မနီးမဝေးတွင် ၄ တောင်တွင်းတူးအံ့သောငှာ ပြင်ဆင်အားထုတ်လေ၏။

ဤအရာ၌ လောကသင်္ကေတ[၃၃၂]အားဖြင့် အမင်္ဂလာဟုပညတ်သော မြင်း, ရထား စသည်တို့ကိုပင် သံသရာ၌ အကျိုးနည်းမည်ကဲ့သို့ အဘယ့်ကြောင့် နတ်ပညာရှိတို့ လှည့်ပတ်လေသနည်းဟူမူ ကုသိုလ်ကံ၏

အာနုဘော်သည် ပစ္စုပ္ပန်, သံသရာ ၂ ပါးလုံးမှာပင် တင့်တယ်ခြင်းကိုသာ ဆောင်တတ်သောကြောင့် ထို ကုသိုလ်ကံပါရမီနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဘုရားလောင်းလည်း ကျက်သရေရှိသောယောကျ်ား မည်၏။ ထိုမြင်း, ရထား စသည်တို့သည် မိမိတို့၌ တင့်တယ်ခြင်းကိုဆောင်တတ်သော အကြောင်းလည်း မရှိ။ သင်္ကေတ အားဖြင့်လည်း အမင်္ဂလာဟု လူတို့ သမုတ်အပ်၏။ ထို့ကြောင့် ကျက်သရေမရှိသော ဝတ္ထု မည်ကုန်၏။ ထိုသို့ ကျက်သရေမရှိသော မြင်း, ရထား စသည်တို့နှင့် မဆက်ဆံထိုက်ဟု ကုသိုလ်ဟောင်းမကြိုက်သဖြင့် နတ်ပညာရှိအပေါင်း အလိုက်သိစွာ ထုံးဖွဲ့ရလေသည်။ ထို့ကြောင့် ဧကနိပါတ်ကျမ်း၌ ဥဒုမ္ဗရဒေဝီနှင့် ပိင်္ဂုတ္တရလုလင်ကို အကြောင်းပြု၍ ကျက်သရေရှိသော သူမြတ်နှင့် ကျက်သရေမရှိသော သူယုတ် ဆက်ဆံခြင်းမရှိသောအဖြစ်ကို ဟောတော်မူသည်။

[အကြင်ဝတ္ထုကို လူတို့သည် မျက်စိအမြင် မတင့်မတယ်ကာမျှဖြင့်သာ အမင်္ဂလာဟု သမုတ်အံ့။ ထိုဝတ္ထု၌ ၁၀၂ ပါး စီးပွားများရာ သီလ,ပညာ စသောကျေးဇူးဂုဏ် တစ်စုံတစ်ခု မြတ်ခြင်းရှိမူ ထိုသင်္ကေတကို လူပြိန်းလူစိမ်းတို့မှတ်သော ပညတ်မှားဟု သိအပ်၏။ ကျက်သရေလည်းမရှင်, ကုသိုလ်ဂုဏ်သတ္တိမင်္ဂလာလည်း မရှိသော ဝတ္ထုကိုသာ ၁၀ ၂ပါး၌ မတင့်တယ်ခြင်းကိုအကြောင်းပြု၍၊ ပညာရှိ ရှေးသူဟောင်းတို့ အမင်္ဂလာဟု လောကသင်္ကေတ ပညတ်ထားလေသည်ဟု မှတ်အပ်၏။

[ထို ပညာရှိတို့သမုတ်အပ်သော အမင်္ဂလာ, မင်္ဂလာ ၂ပါးကိုပင် ရှောင်ခြင်း, ဆောင်ခြင်း၌ လောကဝတ်နှင့် ဓမ္မကံကို ချိန်မှန်ညှိ၍မသုံး နှလုံးမသွင်း မလိမ္မာလျှင် မိစ္ဆာအယူ သက်တတ်သည်။ ကာသိကရာဇ်မင်းကြီးကား ဘုရားလောင်းကို အမင်္ဂလာ သူယုတ်မာဖြစ်သည် ဟူ၍၊ မြင်း, ရထား, တံခါး, လုပ်တိုင်းတို့ကိုသာ အမင်္ဂလာဖြစ်ရာ ရွေး၏။ ထိုသူနှင့်လျော်စွာ ရထားနှင်မည့်သူကိုလည်း နပုန်း[၃၃၃]ပဏ္ဍုက်[၃၃၄] အစရှိသော အမင်္ဂလာလူကိုပင် ရွေးသင့်ကောင်းလျက် ကျက်သရေမင်္ဂလာရှိသောသူဟူ၍ မင်းစီးရထားမှူးအရာဖြင့် မင်းသုံးခံသော သုနန္ဒာရထားမှူးကို ခန့်ထားမိလေသည်ကား ဘုရားလောင်း၏ပါရမီတော်ကြောင့်ပင် ခန့်ထားမိလေသည်ဟု မှတ်အပ်၏။ ဤတွင်ရွေ့ကား ဘုရားလောင်းတေမိမင်းသား၌—

- တရားသဖြင့် လက်သို့ရောက်ပြီးသောစည်းစိမ်ကို စွန့်ကြဲခြင်းတည်းဟူသော ဒါနပါရမီ။
- မြတ်သောအာရုံ၌ ကောင်းစွာ စိတ်ကိုထားခြင်းတည်း ဟူသော သီလပါရမီ။
- ကာမဝိတက်သို့မဝင်မူ၍ ထွက်မြောက်ခြင်း ဟုဆိုအပ်သော နေက္ခမ္မပါရမီ။
- မင်းပြုခြင်း၌အပြစ်, တောထွက်ခြင်း၌အကျိုးကို မြင်ခြင်းတည်း ဟူသော ပညာပါရမီ။
- မတွန့်မဆုတ် အားထုတ်တော်မူခြင်းတည်း ဟူသော ဝီရိယပါရမီ။
- ကဲ့ရဲ့ခြင်း, ချီးမွမ်းခြင်း စသည်တို့ကို သည်းခံတော်မူခြင်းတည်း ဟူသော ခန္တီပါရမီ။
- ထီးချက်စောင့်နတ်သမီး၏စကားကို ဝန်ခံ၍ မှန်သောစကားရှိခြင်းတည်း ဟူသော သစ္စာပါရမီ။
- မထိမဲ့မြင်ပြုခြင်း စသည်တို့၌ ဝိဟိံသာဝိတက်[၃၃၅], ဗျာပါဒဝိတက်[၃၃၆]တို့ကို မဖြစ်စေခြင်းတည်း ဟူသော မေတ္တာပါရမီ။
- သုခ, ဒုက္ခ ၂ပါးတို့၌ လစ်လျူရှုခြင်းတည်း ဟူသော ဥပေက္ခာပါရမီ။
- ဤ ၉ပါးသော ပါရမီအခြေအရံနှင့်တကွဖြစ်သော အင်္ဂါ ၃ပါးကို မတိမ်းမယွင်းကောင်းစွာ ဆောက်တည်ခြင်း တည်းဟူသော ပရမတ္ထ အဓိဋ္ဌာန်ပါရမီတော်ကို ပြရာပြကြောင်းဖြစ်သော အပိုင်းကား အလုံးစုံဆိုဖွယ်ကိစ္စ ပြီးပြီ။]

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

၁၅။ အားအင်တော်ကို စမ်းသပ်တော်မူခန်း

ထိုသို့ သုနန္ဒာရထားမှူး တွင်းတူးခြင်း၌ အားထုတ်၍နေလေသောအခါ ဘုရားလောင်းတေမိမင်းသားသည် ‘ငါကား အထက်ကပညာစွမ်း,ကိုယ်စွမ်းကို ဖုံးလွှမ်းမြုပ်တိမ် အချိန်အခါမဟုတ်သဖြင့် ထုတ်ပြခြင်းကို မပြု။ ယခုမူကား ပညာနှင့် ကိုယ်အားကို ထင်ရှားစွာထုတ်ပြသင့်သောအခါ ရောက်ပြီ။ ၁၆ နှစ်ကျော် ကာလပတ်လုံး ထားတိုင်းသော ခြေ,လက်ဖြင့် ငြိမ်သက်စွာနေရသော ငါသည် အားထုတ်ခြင်းငှာစွမ်းနိုင်သော ကိုယ်စွမ်း ရှိပါမည်လော, မရှိလော’ဟု လျောင်းတော်မူရာမှထ၍လျက် လက်တစ်ဘက်ဖြင့် လက်တစ်ဘက်ကို သုံးသပ်အုံ့ဟု လက်အစုံဆန့်တန်း၍ ပေါင်, တင်ပါး, သလုံးသား, ဖမိုး စသည်များကို ဆုပ်နယ်သုံးသပ်ကာ ‘ငါသို့သော ယောကျ်ား’ဟု အားတော်အစွမ်းကိုသိလိုသဖြင့် ရထားထက်မှ ဆင်းသက်မည်ဟု လက်ယာဖဝါး ချီတော်မူလျှင် ဘုန်းဟောင်း, ဘုန်းသစ် အပြစ်မရှိ မြတ်သောပါရမီတော် အာဏာရိုက်နှက်၍ အသက်မရှိသော မြေသည် ခြေဖဝါးအစုံချရာအရပ်တွင် လေအပြည့်ဝင်သော သားရေနယ်အိတ် ပုံ့ပုံ့ကြွသကဲ့သို့ စုန့်စုန့်ထပြီး၍ ရထားမြီးကိုထိလျက် တည်လေ၏။

ထိုအခါ ဘုရားလောင်းမင်းသားသည် ရထားမှ မြေသို့လှမ်းသက်တော်မူ၍ ၂ခေါက်, ၃ခေါက် တောင်မြောက်လူးလာ စင်္ကြံသွားပြီးလျှင် ‘ငါကား ဤမျှလောက်ပင် အားရှိမည် မထင်။ ယခု ငါ့အားကား တစ်နေ့ချင်းဖြင့်ပင် ယူဇနာ ၁၀၀ ကွာအရပ်သို့ အရောက်သွားခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သောအား ရှိသေး၏တကား’ဟု ကိုယ်အစွမ်းကို သိတော်မူပြီးမှ ‘အကယ်၍ သုနန္ဒာရထားမှူးသည် ငါ့အား မဆန့်ကျင်သည်ဖြစ်မူကား ငါ၌ ကိုယ်အားရှိကျိုးမထင်။ ဆန့်ကျင်၍ ရထားမှူးသည် ငါ့ကို လက်ရုံးအားကိုးပြုချေလျှင် ထိုသူ့အစွမ်းကို နှိပ်နင်းနိုင်သော ငါ့ကိုယ်စွမ်း ရှိပါမည်လော’ဟု အားတော်ကိုစုံစမ်းလိုသောကြောင့် ရထားနောက်စွန်းကို လက်တော်ဖြင့်ဆုပ်ကိုင်လျက် သတို့သားငယ်တို့ကစားသော ရထားငယ်,လှည်းငယ်တို့ကဲ့သို့ ကြီးစွာသော ထိုရထားကို မြှောက်ချီ၍ ပတ်ဝန်းကျင်လှည့်လည် တွန်းရှားထားတော် မူပြီးသော် ‘ငါသို့သော ယောကျ်ားကို ရထားမှူးမျှသောသူ လက်ရုံးအားကိုး လာလိုသမျှလာစေ’ဟု ကိုယ့်အစွမ်းကို ယုံကြည်စွာသိရပြီးမှ ‘ငါ့တွင်ယခု အဝတ်တန်ဆာ ရှိသမျှကိုလည်း ရထားမှူး ချွတ်ယူသိမ်းထားသဖြင့် ယောကျ်ားရုပ် ပီရုံမျှသာ ရှိချေသည်။ ဘုန်းကံကျက်သရေ ဟူသည်မှာ တန်ဆာဆင်ခြင်းလည်း တစ်အင်္ဂါ ဖြစ်ပေသည်။ ကျက်သရေ ဘုန်းတန်း ပွင့်လန်းခြင်းအကြောင်း ဝတ်ကောင်းတန်ဆာဝတ်ဆင်ရသော် ကောင်းလေ၏’ဟု အကြံဖြစ်တော်မူလေ၏။

[ဤအရာ၌ ဘုရားလောင်းသည် ‘ပြည်စည်းစိမ်ကိုမခင် အဝတ်တန်ဆာကို အဘယ်ကြောင့် မြင်ပြန်ရသနည်း’ ဟူမူ ဂုဏ်ကျက်သရေယူဆောင်လျှင် အောင်မြင်လွယ်ခြင်းအကြောင်းရှိသဖြင့် အခွင့်လိုရာ ပြီးစေခြင်းငှာ အခါသို့လိုက်၍ အခိုက်အတန့် ခင်မင်တော်မူရလေသည်ဟု သိအပ်၏။ ဘုရားလောင်းသည်အလွန် ပညာရှိတော်မူခြင်းကြောင့် ကိုယ်ကြပ်ကိုယ်တွေ့ မရှေ့မရှောင်သာ ဆောင်ရတော့မည်စင်စစ် အမှုဖြစ်၍ သူ့အမှု ရှာသော် ဖြစ်ရာလတ္တံ့သော အကြောင်းအဝဝကိုပင် အမှုရှာသူရန်သူထက် ခံသူကိုယ်ဇော်က မြင်နှင့်သဖြင့်အခွင့်မျိုး ကိုစီရင်၍ အပြီးကြံတော်မူသတည်း။ ဤသို့သော ပညာရှိတို့ထုံးကိုထောက်၍ မရောက်မီက ရောက်မည့်အမှုမှန်လျှင် တင်လျှင်၍ ဆင်ခြင်အပ်တုံ့ အလုံးစုံကို လုံခြုံစွာမပေါ့မလျော့ ကြံဆောင်သင့်လှပေသည်ဟု သိအပ်၏။]

ထိုသို့ ဘုရားလောင်းတေမိမင်းသား အဝတ်တန်ဆာ ဝတ်ဆင်တော်မူလိုသောနှလုံးရှိစဉ် ခဏ၌ပင်လျှင် ပါရမီတော် ဘုန်းတန်ခိုးရှိန်ကြောင့် ပဏ္ဍုကမ္ဗလာ[၁၂၇]ကျောက်ဖျာသည် သိကြားမင်းအား ပူပြင်းတင်းမာသော

mgyoe.com

အခြင်းအရာကိုပြပေ၏။ သိကြားမင်းလည်း အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်းဟု ရှုဆင်ခြင်လတ်သော် ဘုရားလောင်း၏အလိုတော်ကို သိ၍

ယခု တေမိမင်းသား တောသို့ ရောက်လေပြီ။ ရထားမှူးသုနန္ဒာသည် မင်းသားကို အင်္ဂါချို့တဲ့သူ၊ လူဆွံ့လူအ ဟု နှလုံးစွဲရှိသောကြောင့် ထိုသူ၏နှလုံးစွဲ မလေးမလောက်ကို လန့်ကြောက် ပြေပျောက်ကြောင်း အရိုန်အဝါကိုယူလျက် ပြိုင်သူမနှုန်းဝံ့အောင် ဘုန်းကျက်သရေ ကိုယ့်အစွမ်းကိုပြလိုသဖြင့် တေမိမင်း ယခု အဝတ်တန်ဆာ ဝတ်ဆင်လိုချေသည်။ နတ်နှင့်တကွသော လူဥ္စမတူနိုင်အောင်သော အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် မြဲမြဲစွာ ကျင့်ဆောက်တည်ပေသော ထို တေမိမင်းမြတ်အား လူမင်းတို့ဝတ်ဆင်သော အဝတ်တန်ဆာနှင့်မထိုက်တန်ပေ။ ကျက်သရေမတူနိုင်သော နတ်မင်းတို့ အဝတ်တန်ဆာနှင့်သာ ထိုက်တန်ပေသည်။ ယခုပင် တန်ဆာဆင်စေအံ့'ဟု ကြံပြီးလျှင်၊ ဝိသုကြုံ[၃၃]နတ်သားကိုခေါ်၍ "အချင်း ဝိသုကြုံနတ်သား။ ကာသိကရာဇ်မင်းကြီး၏သား ယောကျ်ားမြတ်ဖြစ်သော တေမိမင်းသားအား ယခု အတုမရှိသော နတ်ဝတ်နတ်တန်ဆာဖြင့် သင် တန်ဆာဝတ်ဆင်ချေလော့"ဟု စေလွှတ်လိုက်၏။

ဝိသုကြုံနတ်သားလည်း "အရှင်နတ်မင်း။ ကောင်းပါပြီ"ဟုဝန်ခံ၍ တာဝတိံသာနတ်ပြည်မှ ဆင်းလာ လတ်ပြီးသော် သိကြားမင်း၏ ဝတ်လဲနှင့်တူစွာသော နတ်ပြည်၌ဖြစ်သော အဝတ်ပုဆိုး အမျိုးအသွေး အဆင်ခြား အထက်အဖို့၊ အောက်အဖို့၊ ကိုယ်အလုံးအသီးသီး ဝတ်ဆင်ရန် အင်္ကျီခါးရမ်းစည်းနှင့်တကွ ပုဆိုးပေါင်း ၁ သောင်းသော ဝတ်လဲတို့ဖြင့် လည်းကောင်း ရှေးဦးစွာ ရထားမှူး ထုပ်ပိုးသိမ်းထားလေပြီးသော ဘုရားလောင်း၏ ဝတ်လဲတန်ဆာတို့ကိုလည်း ပြကတေ့ဆင်မြဲတိုင်းဆင်ယင်၍ လူမင်း၏ကျက်သရေကိုယူစေပြီးလျှင် ထိုအပေါ်တွင်မှ နတ်၌ဖြစ်သော ၁ သောင်းသော ဝတ်လဲတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ များစွာသော ရတနာတန်ဆာစုံတို့ဖြင့် လည်းကောင်း ဝတ်ဆင်စေလျက် လူမင်း၊ နတ်မင်းတို့၏ အဝတ်တန်ဆာကျက်သရေတို့ဖြင့် သိကြားမင်းကဲ့သို့ တင့်တယ်စွာ ဘုရားလောင်း တေမိမင်းသားအား အဝတ်တန်ဆာဝတ်ဆင်ခဲ့ပြီးလျှင် မိမိနေရာ တာဝတိံသာသို့ တက်သွားလေ၏။

ဘုရားလောင်း တေမိမင်းသားသည်လည်း ကိုယ်တော်အလုံး၌ သိကြားမင်းကဲ့သို့ တင့်တယ်သော အဝတ်တန်ဆာတို့ကိုမြင်လျှင် 'ငါ၏အလိုကို သိကြားမင်းသိ၍ ဝတ်ဆင်လာချေသည်။ တရားကိုဆောင်လျှင် ပတ္တမြားကိုဆောင်သော်သူထက် အထောင်အသောင်းမက တောက်ပစေကြောင်း တရားကောင်းစောင်မမြဲ အမှန်တကား'ဟု တရား၌ မြတ်နိုးမျိုးတကာ့ မြတ်နိုးခြင်း ဖြစ်တော်မူလေ၏။

ဤအရာ၌ ဝတ်လဲပေါင်း ၁ သောင်းတန်ဆာပေါင်းများစွာတို့ကို ဝတ်ဆင်စေပြီးသော ဝိသုကြုံနတ်သားသည် ထိုအဝတ်တန်ဆာတို့ကိုလည်း ကျစ်လစ်သိမ်မွေ့အောင် ပြုလေသလော။ မင်းသားကိုလည်း ကြီးအောင်ပြုလေသလော။ နတ်ဝတ် နတ်တန်ဆာကား အကြီးအကျယ်၊ လူမင်းကိုယ်တော်ကား အသေးအငယ် ဖြစ်လျက် အဘယ့်ကြောင့် သိကြားမင်းကဲ့သို့ တင့်တယ်လေသနည်းဟူမူ အဝတ်တန်ဆာကိုလည်း မငယ်စေ၊ မင်းသားကိုလည်းမကြီးစေ၊ ရှေးကသိုလ်ကံကြောင့် ရအပ်သော မိမိတို့နတ်တန်ခိုးသည် အစိုးရသောအရာ၌ ကိုယ့်အလိုသို့လိုက်စေခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်၍ ဤအဝတ်တန်ဆာဖြင့် ဤမင်းသားကို တင့်တယ်စိမ့်မည်ဟု ရည်ရွယ်သောအလိုဆန္ဒအတိုင်း တင့်တယ်ခြင်းဖြစ်လေသည်။

ဤသို့သော နတ်မင်း၏တန်ခိုး ပုဆိုးအဝတ်တန်ဆာအရောင်ကို မဆိုလင့်ဦး။ လူတို့၌ရောင်ခြည် ထူထပ်သော ဖန်၊ ပတ္တမြားတို့၏အကြား၌ထားလျှင် စကားငုံ စသောပန်းတို့၏သဏ္ဌာန်မှလည်း

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

အလျှံကူးဟပ်သဖြင့် ဖွံ့ထွားခြင်းဖြစ်တုံသေး၏ဟု သိအပ်၏။ သိကြားမင်းသည် မိမိဒွဲ စေခန့်စရာ နတ်သားအများရှိလျက် အဘယ်ကြောင့် ဝိသုကြံနတ်သားကိုသာ စေလေသနည်း ဟူမူ လူမင်းတို့၌ အလုံးစုံ ဒိုင်းမှူး, ဝင်းမှူး, သူရဲမှူး အစုစုတို့ကို အမှုလိမ္မာရာ အသီးသီးဝန်ခန့်၍ အစုသင့်အမှုရောက်လျှင် ဆိုင်ရာဝန်သာ ရွက်ဆောင်ရသကဲ့သို့ နတ်မင်းမှာလည်း လူ့ပြည်၌ ဘုန်းရှိသူတို့ တန်ခိုးနှိုးဆော်လျှင် ထိုသူတို့အလိုပြည့်စေခြင်းငှာ မြို့, နန်း, ပြ, တန်ဆောင်း, ကျောင်း, အိမ်, ဇရပ်, နေရာနေခင်း စသည်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ထို ဘုန်းတန်းရှင်တို့အား အဝတ်တန်ဆာဆင်ယင်ခြင်းတို့ကို လည်းကောင်း ဖန်ဆင်းစီရင် တန်ဆာဆင်ခြင်းအမှု၌ လိမ္မာသည်ဖြစ်၍ ဤနတ်သားအား ဤအမှုဝန်ကို ရွက်ဆောင်စေခြင်းငှာထိုက်၏ဟု အစုသင့် တန်ဆာဆင်ခြင်း အမှု၌ သိကြားမင်း ခန့်ထားစေလွှတ်လေ့ရှိသောကြောင့် ထိုနတ်သားသည် 'ဝိသုကမ္မ'မည်၏။ ဝိဂြိုလ်ဆိုသော်ကား–

'သောကတော ဝိဂတတ္တံ ဝိသုကံ။
ဝိဝိဓာကာရေန သူစေတိ ပကာသေတီတိဝါ ဝိသုကံ။
ဝိသေသေန သူစေတိ ပေသုညံ ကရောတီတိဝါ ဝိသုကံ။
ဝိသံ အဝိသံဝိယ ဥကေတိ မဏ္ဍေတီတိဝါ ဝိသုကံ။
ဝိဝိဓာကာရေန သုန္ဒရံ ကရောတီတိဝါ ဝိသုကံ။
ဝိသုကေန ကတံ ကမ္မန္တိ ဝိသုကမ္မံ။
ဝိသုက ကမ္မေ ကုသလောတိ ဝိသုက ကမ္မော။ ။' ဤသို့ စသည်ဖြင့် ပြုရမည်။

ယံအလင်္ကာရံ၊ အကြင်တန်ဆာသည်။ သောကတော၊ စိုးရိမ်ခြင်း, နှလုံးမသာယာခြင်းမှ။ ဝိဂတံ၊ ကင်းစေတတ်သည်တည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တံ အလင်္ကာရံ၊ ထို တန်ဆာသည်။ ဝိသုကံ၊ ဝိသုက မည်၏။ ။ ဝိ–ဝုဒ်၊ သုက–ပုဒ်၊ ကမ္မဓာရည်းသမာသ်။

[ဝါ၊ တစ်နည်းကား။ ယံ အလင်္ကာရံ၊ အကြင်တန်ဆာသည်။ ဝိဝိဓာကာရေန၊ အထူးထူးအပြားပြားသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ သူစေတိပကာသေတိ၊ ပြတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တံအလင်္ကာရံ၊ ထိုတန်ဆာသည်။ ဝိသုကံ၊ ဝိသုက မည်၏။ ။ ဝိပုဗ္ဗသု–စဓာတ်၊ အ–ပစ္စည်း။ ကတ္တုသာဓန။

[ဝါ၊ တစ်နည်းကား။ ယံ အလင်္ကာရံ၊ အကြင်တန်ဆာသည်။ ဝိသေသေန၊ အထူးသဖြင့်။ သူစေတိပေသုညံ ကရောတိ၊ သုဘသညာ မဟုတ်သည်ကို သုဘသညာကဲ့သို့ ချောပစ်ခြင်းကို ပြုတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တံအလင်္ကာရံ၊ ထိုတန်ဆာသည်။ ဝိသုကံ၊ ဝိသုက မည်၏။ ။ သုစ–ပေသုညေ၊ (ဓာတုမာလာ။)

[ဝါ၊ တစ်နည်းကား။ ယံအလင်္ကာရံ၊ အကြင်တန်ဆာသည်။ ဝိသံ၊ အသုဘသညာ အစရှိသော သဘောဖြင့် အဆိပ်သဖွယ် စက်ဆုပ်အပ်သော ရုပ်ကလာပ်ကို။ အဝိသံဝိယ၊ သုဘသညာ အစရှိသော ဝိပလ္လာသဖြင့် စက်ဆုပ်အပ်သော အဆိပ်မဟုတ်သကဲ့သို့။ ဥကေတိမဏ္ဍေတိ၊ ပြင်ဆင်တတ်၏။ တစ်နည်းလည်း။ အဝိသံ၊ အကျွမ်းမဝင်သေးသောသူကို။ ဝိသံဝိယ၊ နှလုံးအကျွမ်းဝင်ပြီးသော အဆွေခင်ပွန်းကဲ့သို့။ ဥကေတိမဏ္ဍေတိ၊ ကြည်ညိုစေတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို သတ္တိ ၂ ပါး ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တံ အလင်္ကာရံ၊ ထိုတန်ဆာသည်။ ဝိသုကံ၊ ဝိသုက မည်၏။ ။ ဝိသသဒ္ဒူပပဒ၊ ဥက–ဓာတ်။ အ–ပစ္စည်း။

[ဝါ၊ တစ်နည်းကား၊ ယံအလင်္ကာရံ၊ အကြင်တန်ဆာသည်။ ဝိဝိဓာကာရေန။ အထူးထူးအပြားပြားသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ သုန္ဒရံ၊ တင့်တယ်ခြင်းကို။ ကရောတိ၊ ပြုတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တံအလင်္ကာရံ၊ ထိုတန်ဆာသည်။ ဝိသုကံ၊ ဝိသုက မည်၏။ ။ (ဓာတ်ရ ပစ္စည်းရ တို့ကို ကောက်မည်ဆိုလျှင် များလွန်းသဖြင့်

mgyoe.com

 mgyoe.com SAMPLE BOOK

စကား ရောက်ခဲ့တော့မည်။ ဝိသုက ပုဒ်လုံး၏အရကား ဖန်ဆင်းစီရင်ပြင်ဆင်အပ်သော တန်ဆာဟူသမျှကို ရစေ။

[ယံကိစ္စံ၊ အကြင်အမှုသည်။ ဝိသုကေန၊ ဖန်ဆင်းပြင်ဆင် စီရင်အပ်သောတန်ဆာဖြင့်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ ကမ္မံ၊ အမှုတည်း။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုသို့ တန်ဆာဖြင့်ပြုအပ်သော အမှုဖြစ်သောသတ္တိကြောင့်။ တံကိစ္စံ၊ ထိုအမှုသည်။ ဝိသုကကမ္မံ မည်၏။ ။ တန်ဆာဆင်ရာဟူသမျှ အမှုရစေ။

[ယောဒေဝပုတ္တော။ အကြင်နတ်သားသည်။ ဝိသုကကမ္မေ၊ ဖန်ဆင်းစီရင် တန်ဆာဆင်ခြင်း လက်သမားအမှု၌။ ကုသလော၊ လိမ္မာသည်တည်း။ ဣတိသ္မာ၊ ထိုသို့ တန်ဆာဆင်ခြင်းအမှု၌ လိမ္မာသောသတ္တိကြောင့်။ သောဒေဝပုတ္တော၊ ထိုနတ်သားသည်။ ဝိသုကကမ္မော၊ ဝိသုကြုံ မည်၏။။ ။ က အက္ခရာတစ်လုံး ကျေသည်။ ဖန်ဆင်းစီရင် တန်ဆာဆင်ခြင်း လက်သမားအမှု၌ လိမ္မာသောနတ်သားရစေ။

[လူတို့မှာကား တစ်ပါးသောလက်မှုတတ်သူ ဗိသုကာ မဆို ကျောင်း, အိမ် စသည် ဖန်ဆင်းတတ်, ဆောက်လုပ်စီရင်တတ်သော လက်သမားကိုသာလျှင် 'ဗိသုကာ'ဟု ဆိုကုန်သည်ဟူ၍ သိအပ်၏။]

၁၆။ ရထားထိန်းနှင့် စကားဆိုခန်း

ထိုသို့ နတ်၏တန်ဆာဖြင့် သိကြားမင်းကဲ့သို့ တင့်တယ်စွာတန်ဆာဆင်ပြီးသော တေမိမင်းသည် သိကြားမင်း၏ တင့်တယ်ခြင်းဖြင့် ရထားမှူးသုနန္ဒာ တွင်းတူးရာအရပ်သို့သွား၍ တွင်းနား၌ရပ်တော်မူလျက် ရထားမှူးအား–

'ကိံ နု သန္တရမာနောဝ၊ ကာသုံ ခဏသိ သာရထိ။

ပုဋ္ဌော မေ သမ္မ အက္ခာဟိ၊ ကိံ ကာသုယာ ကရိဿတိ။ ။'ဟူသော ဂါထာဖြင့် မေး၏။ အဓိပ္ပာယ်ကား–

"အသို့နည်း။ လူမမြင်မီ အဆောတလျင် ရွှေအိုးကိုမြှုပ်ထား၍ သွားမည်ကြံသကဲ့သို့ အမြန်တဆော အမောအပန်းကိုယ်ကို အမှုရှာ၍ ပြင်းစွာတွင်းတူးဘိသနည်း။ ရထားမှူး။ သင် တွင်းတူးခြင်း၌ အကြောင်းကိုသိလို၍ မေးသော ငါ့အား စကားပြန်ပြောပါဦး။ သင် တူးသောတွင်းဖြင့် အဘယ်ပြုဖို့နည်း" ဟုမေး၏။

ဘုရားလောင်းမေးသော စကားကိုကြားလျှင် သုနန္ဒာရထားမှူးသည် အဆောတလျင်တူး၍ မင်းသားကိုမြှုပ်သတ်ပြီးလျှင် အလျင်အမြန် မြို့သို့ပြန်လိုသောစိတ်ဖြင့် အားထုတ်ခြင်း ပြင်းစွာရှိသောကြောင့်မော်၍ မျှမကြည့်အားဘဲ အောက်သို့ထားသောမျက်နှာဖြင့်ပင်လျှင် ဘုရားလောင်းအား စကားတုံ့ ပြန်ပြောလိုသည်ဖြစ်၍–

'ရညော မူဂေါစ ပက္ခောစ၊ ပုတ္တော ဇာတော အစေတသော။

သော်မှိရညာသမဇ္ဈိဋ္ဌော၊ ပုတ္တံ မေနိက္ခဏံ ဝနေ။ ။'ဟူသော ဂါထာဖြင့် ဆို၏။ အဓိပ္ပာယ်ကား–

"ငါတို့အရှင်မင်းကြီး၌ နှုတ်လည်းအ, နားလည်းပင်း, ဆွံ့လည်းဆွံ့, အင်္ဂါချို့တဲ့ သောသားကို ဖွားမြင်လာသည်နှင့် ၁၆ နှစ်ကျော်ကာလပတ်လုံး နားကြားနိုး, စကားပြောနိုး, ခြေလက် လှုပ်ရှားနိုးထင်၍

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

ခင်ဖွယ်မင်ဖွယ် အသွယ်သွယ်အလိုစမ်းကြသော်လည်း စမ်းမှန်းမျှမသိ။ အသက်မရှိသောအလား စကားမဆို ကိုယ်,လက်မလှုပ်ရှား။ သူတစ်ပါးလည်း နားပင်း, ဆွံ့,အ ဖြစ်ကြပါ၏။ ဤမင်းသား အပင်း, အ–အ, အဆွံ့ပင် လွန်မင်းလှသောကြောင့် အနာဂတ်ကိုမြင်မြော်နိုင်သော ပညာရှိတို့က ဤသူကို အရှည်ထားသဖြင့် ၃ ပါးသောအန္တရာယ် မြင်သည်ဟု လျှောက်ထားကြ၍ ပြည်သူအများပင်လည်း မင်းသားကို မနှစ်မြို့နိုင်ရာပြီဟု 'ထင်တော်မူလျှင် အရှင်မင်းကြီးသည်လည်း စီရင်ခွင့်ရှိက သူတစ်ပါးနှင့် သားကို ထပ်တူပြု၍ ယမမင်း[၃၉]ကဲ့သို့ ကျင့်မြဲဓမ္မရာဇ် ဖြစ်တော်မူသည်နှင့်လျော်စွာ 'ချမ်းသာဖို့မထင်သော သားကို သင်သွား၍ သုသာန်တစပြင်၌ မြှုပ်သတ်ချေ'ဟု စေခိုင်းတော်မူသောကြောင့် ယခု မင်းသားကို ရထားနှင့်ဆောင်ယူခဲ့သဖြင့် မြှုပ်သတ်ရာ ဤတွင်းကို အဆောတလျင် ပြီးလွယ်အောင်ပင်အားထုတ်၍ တူးရတော့သည်"ဟုဆို၏။

ရထားမှူးစကားကိုကြားလျှင် ဘုရားလောင်းတေမိမင်းသားသည် 'ဤရထားမှူးကား တွင်းတူးခြင်းကိုသာ လုံးပမ်း၍ ငါသို့သော ဘုန်းတန်းရှင်ကိုမျှ မျှော်လှည့်၍ ရှေးရှုပျူငှာ မပြုနေသည်မှာ ပညာနှင့် ငါ အရေးပြုမည်။ ယခုပင် ထိုသူ အထက်သို့ မျက်နှာမျှော်စေအံ့'ဟုကြံ၍ လျှင်မြန်စွာ အခွင့်ကိုသိတတ်သော ပါရမီဉာဏ်အထူးဖြင့် ရထားမှူးအား–

'နပဗိရော နမူဂေါ် သ္မိ၊ န ပင်္ဂော နစ ဝိကလော။
အဓမ္မံ သာရထိ ကယိရာ၊ မဥ္စေ တွံ နိက္ခဏံ ဝနေ။
'ဦရူ ဗာဟူစ မေ ပဿ၊ ဘာသိတဥ္စ သုဏောဟိ မေ။
အဓမ္မံ သာရထိ ကယိရာ၊ မဥ္စေ တွံ နိက္ခဏံ ဝနေ။ ။'ဟူသော ဂါထာဖြင့် ဆို၏။ အဓိပ္ပာယ်ကား–

"ရထားမှူး။ သင် အသို့ဆိုရသနည်း။ ငါကားသိကရာဇ်မင်းကြီးသားသည် တစ်ပါး ဆွံ့, အသောသူနှင့် မတူ၊ အမူထူးလျက်ပင်ကို သင်တို့ ပညာရှိခဲ့သူအပေါင်း အကြောင်းကို ဆင်ခြင်နိုင်းညှိသဖြင့် သိကောင်းကြသည် မဟုတ်လော။ အဘယ်ကြောင့် ငါ့ကို အနာတရ အ–သောဆွံ့သောဟု ဆိုဘိသနည်း။ ငါသည် နားလည်းမယုတ်, နှုတ်လည်းမအ, အဘယ်ခြေလက်မျှ မဆွံ့တကား။ နားပင်း, ဆွံ့.အ–သောကြောင့် မြေ၌မြှုပ်သတ်ချေ မင်းကြီးစေကြောင်းကို သင် အဖြောင့်ဆို၍ရှိပြီ။ မင်းကြီးအမိန့်အတိုင်း ယခု ငါမဟုတ် ထိုသို့လျက် ဓမ္မဝတ် ရာဇသတ်ထုံးနှင့်ညီအောင် သင် အသို့စီရင်မည်နည်း။ အကြောင်းကိုမစူးစမ်းဘဲ စီရင်လျှင် သင် တရားပြုသည် မမည်ပြီလော။ ငါ့ခမည်းတော်လည်း သင့်ကို ဂုဏ်ရှိ, ဂုဏ်မဲ့ ရွေးချယ်ခြင်း၌ လိမ္မာသော သူဖြစ်သည်ဟူ၍ ဤအမှုမှာ အထူးနတ်ကောက်၍ ခန့်ထားတော်မူသည်။ ငါ၏အရည်အဆင်းကို သင် ဆင်ခြင်၍ အမှုအင်အလျောက် ယခု သင်မထောက်လျှင် နောက်မကောင်း ရှိမည်။

"ခြေဖမိုးမှစ၍ နဖူးပြင်တိုင်အောင် ရွှေငှက်ပျောတိုင်လုံးကဲ့သို့ မကုန်းမညွတ် ထွားမွတ်ရှန်းပျိုသော ငါ့ကိုယ်လုံးရပ်သဏ္ဌာန် တင့်တယ်ဟန်ကိုလည်း သင်ကြည့်ဦး။ ထူးလှဂသာ ရွှေစင်သားကဲ့သို့ ထွားဖွံ့ရှန်းပျို နှစ်လိုဖွယ်သော မောင်းလက်ရုံးကိုလည်း မုန်းစိတ်မဝင်အောင် သင် မျှော်၍ ကြည့်စမ်း။ ဂွမ်းဝယ်ဆီကျသကဲ့သို့ ကြားရသမျှ လူနှစ်သိမ့်အောင် အမိန့်အဆို ချိုသာသန့်ရှင်းသော ငါ့စကားကိုလည်း ယခု သင် ကြားရပြီတကား။ နားမဲ့သောသူကဲ့သို့ အယူတစ်ခဲတည်း အစွဲသန်လျက် မမှန်ကို အဟုတ်လုပ်ငြားသဖြင့် တရား အသို့ သက်ပါအံ့နည်း။ မတရားသဖြင့်ပင် သင် ပြုတော့မည်လော"ဟုဆို၏။

[ဤအရာ၌ ဘုရားလောင်းသည် ပထမဂါထာဖြင့် ဆိုသင့်သမျှစကား ပြီးကောင်းပြီဖြစ်လျက် ဒုတိယ ဂါထာဖြင့် အဘယ့်ကြောင့် ကိုယ်ကိုချီးမြှောက်၍ ဆိုပြန်ရသနည်းဟူမူ အကျိုးမဲ့ ပလွှား[၄၀]လိုသဖြင့် ချီးမြှောက်၍

mgyoe.com

ဆိုသည်မဟုတ်။ ထို သုနန္ဒာရထားမှူးသည် ပထမဂါထာကိုကြားလျက်နှင့်မျှ တွင်းတူးကိုမဖျက် မျက်နှာ မမော် နေသောကြောင့် သုနန္ဒာ မော်၍ ကြည့်စေခြင်းအလို့ငှာ ကိုယ်ကိုချီးမြှောက်ခြင်း နောက်ဂါထာဖြင့် ဆိုပြန်ရသည်။ ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌– .

[‘ပုရိမံ ဂါထံ သုတွာပိ တံ အနုလ္လောကေန္တ မေဝ ဒိသွာ အလင်္ကတသရီရဿ ဒုသောဿာမိတိစိန္တေတွာ အာဟ။ ။’ဟူ၍ မိန့်တော်မူလေသည်။

[ပုရိမံဂါထံ၊ နဗဓိရောအစရှိသော ရှေးဂါထာကို။ သုတွာပိ၊ ကြားလျက်လည်း။ အနုလ္လောကေန္တ မေဝ၊ မော်မကြည့်ပဲသာလျှင်။ နိသိန္နံ၊ နေသော။ တံ၊ ထိုရထားမှူးကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ အလင်္ကတသရီရဿ၊ တန်ဆာဆင်ယင်သော ကိုယ်ကို။ ဒဿေဿာမိ၊ ငါပြဦးအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ ဣမံ၊ ဤဉီရှုဗာဟုစ– အစရှိသော နောက်ဂါထာကို။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။

[ထို့ကြောင့် အဆင်းဂုဏ်, စည်းစိမ်ဂုဏ်, အမျိုးဂုဏ်,ပညာဂုဏ်, စသော မိမိ၌ရှိသော ဂုဏ်တို့ကို လိုရာ အကျိုးမြင်သဖြင့် ချီးမြှောက်သော် ထီးဆောက်သကဲ့သို့ပြီးမြောက်ခြင်းအနှစ် ရှိရာသည်။ ပလွှားလိုသဖြင့် ချီးမြှောက်သော် သူ နားငြီးနောက်၍ တီးတောက်ခြင်းအပြစ် ရှိရာသည် ဟုသိအပ်၏။]

ထိုသို့ ကိုယ်ကိုချီးမြှောက်၍ဆိုသော ဘုရားလောင်းစကားကို ရထားမှူးကြားလေသော် ‘ဤသူကား အသူဖြစ်လေသနည်း။ မိမိ လာသည်မှစ၍ မိမိဂုဏ်ကိုသာလျှင် အလွန်တရာ ချီးမြှောက်ဘိ၏’ဟု အကြံဖြစ်သဖြင့် တွင်းတူးရာမှဖြတ်၍ အထက်သို့ မျှော်ကြည့်လျက် သိကြားမင်းကဲ့သို့ တင့်တယ်စွာသော ဘုရားလောင်းကိုမြင်လျှင် ‘ဤယောကျ်ားကား အဘယ်သူ ဖြစ်ပါလိမ့်နည်း။ လူလော, နတ်လော’ဟု တွေးတောကြံစည် မရမသိနိုင်သဖြင့်–

‘ဒေဝတာနုသိ ဂန္ဓဗ္ဗော၊ အဒု သက္ကော ပုရိန္ဒဒေါ။

တော ဝါ တွံ ကဿဝါ ပုတ္တော၊ ကထံ ဇာနေမု တံ မယံ။ ။’ ဟူသောဂါထာဖြင့် မေး၏။ အဓိပ္ပာယ်ကား–

“အဆင်းအသရေဖြင့် တင့်တယ်စွာသောလုလင်။ သင်ကား လာသည်မှစ၍ မိမိကိုယ် ချီးမြှောက်၍သာ ပြော၏။ ချီးမြှောက်တိုင်းလည်း မှန်ပေ၏။ ဤသို့သောသူကို မမြင်စဘူး။ သင် အသူပေနည်း။ ဤမြေ, ဤတောကိုစောင့်နေသော ဘုမ္မစိုးနတ်တည်း ဖြစ်သလော။ ဟိမဝန္တာဝယ် အိုင်ကြီး,တောင်ကြီးတို့ကို မှီ၍နေသော ဂန္ဓဗ္ဗနတ်တည်း ဖြစ်သလော။ သို့တည်းမဟုတ်လျှင် ရှေးသံသရာ၌ အလှူအထူးပေးခဲ့ဖူး၍ မျက်စိ ၁၀၀၀ အမြင်ဆောင်လျက် လိုရာအခွင့်ကို ပြီးစေခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သော သိကြားနတ်မင်းတည်း ဖြစ်သလော။ သင့်အမျိုးကား ဘယ်အမျိုး, အမည်ကား ဘယ်အမည် ဖြစ်သည်ဟူ၍ ငါတို့ အသို့သိရပါအံ့နည်း”ဟုမေး၏။

ထိုစကားကိုကြားလျှင် ဘုရားလောင်းသည် ‘ငါကား ကာသိကရာဇ်မင်းကြီးသား ဖြစ်ကြောင်းကို ရှေးဦးကပင် ဤသူအား ပြော၍ရှိပြီးလျက် ငါ့စကားကိုမယုံကြည်သဖြင့် အမှတ်မထားပြသည်မှာ ယခုရထားမှူးအား ယုံကြည်အောင် အမျိုးအမည်ကို ငါပြ၍ ဆုံးမစကားကို ဆိုဦးအံ့’ဟုကြံ၍–

‘နမှိ ဒေဝေါ န ဂန္ဓဗ္ဗော၊ နမှိ သက္ကော ပုရိန္ဒဒေါ။

ကာသိရညော . အဟံ ပုတ္တော၊ ယံ ကာသုယာ နိခညသိ။ ။

‘တဿ ရညော အဟံ ပုတ္တော၊ ယံ တွံ သမ္မုပဇီဝသိ။

အဓမ္မံ သာရထိ ကယိရာ၊ မဋ္ဌေ တွံ နိက္ခဏံ ဝနေ။ ။’ဟူသော ၂ ဂါထာတို့ဖြင့်ဆို၏။ အဓိပ္ပာယ်ကား–

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

"ရထားမှူး သုနန္ဒ၊ သင် အသို့မေးရသနည်း။ ရှေးမဆွကပင် အကြောင်းကို ငါ ပြော၍ရှိပြီ။ ငါကား နတ်, ဂန္ဓဗ္ဗ, သိကြား, တစ်ပါးတခြားသူ မဟုတ်။ ဗာရာဏသီပြည်သူ,ပြည်သား ဝပ်တွားပူဇော်ရာ ဥကင်ရာဇပလ္လင်ထီးဖြူ စိုက်ထူရှင်လန်း ဘုန်းပန်းပွင့်သော နန်းတော်ကြီးသည် ငါ့နေရာ မဟုတ်လော။ ငါ့အမျိုးကား ကာသိကရာဇ်တိုင်းကြီးကို အစိုးရ၍ 'ကာသိကရာဇာ' မည်သာဘွဲ့ချီ ပြည်တကာတို့၏သနင်း မင်းကြီး မဟုတ်လော။ ထို ကာသိကရာဇ်မင်းကြီးသားတော် 'တေမိယကုမာရ'ဟူသည် ငါ မဟုတ်လော။ သိလျက်လည်း မထိမဲ့မြင်ပြုလို၍ သင် မေးသလော, မသိ၍တည်း မေးသလော။ အဘယ်အကြောင်းကြောင့် သင်၏ကျေးဇူးသခင် ဖြစ်သော ငါ့ကို ဤတွင်း၌ မြှုပ်သတ်မည်ဟု ကြံဘိသနည်း။

"ရထားမှူးသုနန္ဒ၊ စင်စစ်သဖြင့် ငါလည်း ကာသိကရာဇ်မင်းကြီးသားတော် မှန်၏။ သင်လည်း ငါ့ခမည်းတော်ကိုပင် မှီ၍ အသက်မွေး၏။ ထိုသို့ဖြစ်လျက် ငါ့ကို ဤတွင်း၌ မြှုပ်သတ်ချေသော် တရား မဟုတ်သည်ကို သင် ပြုသည် မမည်ရာပြီလော"ဟုဆို၏။

ဤသို့သော ၂ဂါထာတို့ဖြင့် ဘုရားလောင်း ဆိုတော်မူသော်လည်း သုနန္ဒာရထားမှူးကား ယုံကြည်ခြင်း မရှိ။ အသံ၏သာယာခြင်း, အမိန့်အဆို နာသာခြင်း, အကြောင်းအကျိုး စပ်၍ပါခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍သာ ဘုရားလောင်း၏စကားကို တရားအမှတ်ဖြင့် ရပ်လျက်ငြိမ်သက်စွာ နှုတ်လုံမထိုး နားထောင်၍နေ၏။

ဘုရားလောင်း ထို ၂ဂါထာတို့ဖြင့် ရထားမှူး မယုံသောအကြောင်းကို သိ၍ ရုက္ခူပမ မိတ္တဒုဗ္ဘိ ဒေသနာ[၃၅]ဖြင့် ယုံကြည်မြတ်နိုးစေခြင်းငှာ–

'ယဿ ရုက္ခဿ ဆာယာယ၊ နိသီဒေယျ သယေယျ ဝါ။
န တဿ သာခံ ဘဉ္ဇေယျ၊ မိတ္တဒုဗ္ဘော ဟိ ပါပကော။ ။
'ယထာ ရုက္ခော တထာ ရာဇာ၊ ယထာ သာခါ တထာ အဟံ။
ယထာ ဆာယူပဂေါ ပေါသော၊ ဧဝံ တွမသိ သာရထိ။
အဓမ္မံ သာရထိ ကယိရာ၊ ပဗ္ဗေ တွံ နိက္ခိဏံ ဝနေ။ ။' ဟူသော ၂ ဂါထာခွဲတို့ဖြင့် တရား နည်းလမ်းပြတော်မူပြန်၏။ အနက်ကား–

သာရထိ၊ ရထားမှူး။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ယဿရုက္ခဿ၊ အကြင်သစ်ပင်၏။ ဆာယာယ၊ အရိပ်၌။ နိသီဒေယျဝါ၊ နေမူလည်း နေဖူးအံ့။ သယေယျဝါ၊ အိပ်မူလည်း အိပ်ဖူးအံ့။ သောနရော၊ ထိုသူသည်။ တဿ–ရုက္ခဿ၊ ထိုသစ်ပင်၏။ သာခံ၊အခက်အလက်ကို။ နဘဉ္ဇေယျ၊မချိုးမဖျက်ရာ။ ဘဉ္ဇန္တော၊ ချိုးဖျက်သည် ရှိသော်။ သောနရော၊ ထိုသူကို။မိတ္တဒုဗ္ဘော၊ ခင်ပွန်းပြစ်မှားသော။ ပါပကောဟိ–ပါပကောဧဝ၊ သူယုတ်မာ ဟူ၍သာလျှင်။ ဥာတော၊သိအပ်၏။

ရုက္ခောယထာ၊ သစ်ပင်ကဲ့သို့။ တထာသဒိသော၊ တူသည်ကား။ ရာဇာ၊ ခမည်းတော်မင်းကြီးတည်း။ သာခါယထာ၊ သစ်ပင်၏အခက်အလက်ကဲ့သို့။ တထာသဒိသော၊ တူသည်ကား။ အဟံ၊ ငါတည်း။ ဆာယူပဂေါပေါသော ယထာ၊ သစ်ပင်ရိပ်ခိုသော ယောကျာ်းကဲ့သို့။ ဧဝံသဒိသော၊ တူသည်ကား။ တွံသာရထိ၊ သင် ရထားထိန်းသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့တူသောကြောင့်။ တွံ၊ သင်သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဝနေ၊ တော၌။ စေနိက္ခဏံ၊ အကယ်၍ မြှုပ်သတ်ငြားအံ့။ တွံသာရထိ၊ သင် ရထားထိန်းသည်။ အဓမ္မံ၊ မတရားသောအမှုကို။ ကယိရာ၊ ပြုသည်မည်၏။ အဓိပ္ပာယ်ကား–

mgyoe.com

"ရထားမှူးသုနန္ဒာ။ အကြင်သူသည် အကြင်သစ်ပင်၏အရိပ်၌ အိပ်ဖူး,နေဖူးအံ့။ ထိုသစ်ပင်၏ အခက်, အလက်, အရွက်, အညွန့်, အဖူး, အမြစ်, အခေါက်တို့ကို ဖျက်ဆီးလိုသောအားဖြင့် မချိုးမဖွဲ့အပ်၊ ချိုးဖွဲ့ဖျက်ဆီးချေမူကား ထိုသူကို ခင်ပွန်းပြစ်မှားတတ်သော သူယုတ်မာစင်စစ် ဖြစ်သည်ဟူ၍မှတ်အပ်၏။

"သူခပ်သိမ်းတို့မှီရာ အခက်, အလက်နှင့်ပြည့်စုံစွာသော ထိုသစ်ပင်နှင့်ကား ခမည်းတော် ကာသိကရာဇ် မင်းကြီးနှင့်တူ၏။ အခက်, အလက်နှင့်ကားထိုမင်းကြီးသားတော်ဖြစ်သော ငါနှင့် တူ၏ သစ်ပင်ရိပ်ခိုသော ယောကျ်ားနှင့်ကား သင်ရထားမှူးနှင့်တူ၏။ ထိုသို့အသက်မရှိသော သစ်ပင်ကိုမျှလည်း မှီခိုဖူးပေလျှင် ကျေးဇူးကို မချေသင့် ဖြစ်တုံသေး၏တကား။ အသက်ရှိကာမျှသူ လူသာမည မနှုန်းရအောင် မင်းသုံးခံလောက်သော ပညာ အသိအလိမ္မာနှင့် ပြည့်စုံသော သင်သို့စင်လျက် တိုင်းကြီးပြည်ကြီးကိုအုပ်စိုး၍ သူခပ်သိမ်းတို့အား ချမ်းသာပေးခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်စေကြောင်း ကောင်းစွာ တရား ၁၀ ပါးစောင့်သော သင်တို့ကျေးဇူးသခင် မင်းကြီး၏ အခက်အလက်သဖွယ်ဖြစ်၍ အပြစ်မရှိသော ငါမင်းသားကို ဤတောအုပ်၌ မြှုပ်သတ်ချေသော် မတရားသဖြင့် ပြုသည် မမည်ပြီလော။, သင်ရထားမှူး၌ ငါ့ခမည်းတော် ကျေးဇူးအရိပ်အငွေ့နှင့် အဘယ်သို့ကင်းသနည်း။ ကျေးဇူးရှိပေသော အဆွေခင်ပွန်းကိုပြစ်မှား၍ မျက်မှောက်၌ပင် ဘုန်းကျက်သရေ စည်းစိမ်ဆုတ်လျော့ခြင်း, အသက်ဆုံးခြင်းပျက်ပြုန်းခြင်း အပြစ်များစွာ ရောက်ဖူးကြောင်းကို သင်သိလျက် မဟုတ်လော"ဟု ဆို၏။

[ဤဂါထာတို့၌ အရိပ်ခိုဖူးသောသစ်ပင်ကို မဖျက်ဆီးအပ်သကဲ့သို့ စီးပွားဆောင်ဖူးသော သန္ဓိဋ္ဌ[၂၅၁] အဆွေခင်ပွန်း, သမ္ဘတ္တ[၂၅၂] အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို မပြစ်မှားအပ်ဟု ဆိုသောကြောင့် 'ဒေဝသတ္တော ဒိဝါနဘုတ္တောထုလော' စသည်တို့၌ ဒေဝဒတ်သည် နေ့၌ထမင်းမစားဘဲ ကိုယ်,လက်ဆူဖြိုး၏ ဟု ဆိုသဖြင့် အစာနှင့်မကင်းရာဖြစ်၍ 'ညဉ့်၌ အစာစား၏'ဟု သိရသကဲ့သို့ အရိပ်မခိုဘူးသော သစ်ပင်ကိုဖျက်ဆီး၍ အပြစ်မရှိသောအတူ အဆွေခင်ပွန်းမဟုတ်သူကို ဖျက်ဆီး၍လည်းအပြစ်မရှိ'ဟု အသွား'အန္ဓယ' အနက်ကို ဆိုသဖြင့် အပြန် 'ဗျတိရိက်' အနက်မရောက်ကောင်းပြီလောဟူမူ၊ အသွားရှိရကား အပြန်ရှိသင့်၏။ ရှိသော်လည်း 'ပါဏာတိပါတကံ' အပြစ်မရှိဟု မပြန်သင့်။ အဆွေခင်ပွန်းမဟုတ်လျှင် 'မိတ္တဒုဗ္ဘိ'[၂၅၅]အပြစ်မရှိဟု၊ ဤမျှသာ 'အတ္ထာပန္နနည်း[၂၅၃]'အားဖြင့် အနက်ရောက်၏။ ဗျတိရိက်အနက်နည်း အပြန်အားဖြင့်ကား အဆွေခင်ပွန်းကို ပူဇော်ချီးမြှောက်သော် အကျိုးကြီးစွာ ရောက်၏ဟု အလွန်အမြတ်ဖြစ်သော အနက်ကိုသာ ပြန်သင့်၏။ အဘယ့်ကြောင့် နည်းဟူမူကား ဘုရားလောင်းတေမိမင်းသည် ပါရမီဉာဏ်ဖန်၍ စကားအရာလိမ္မာတော်မူ လှသောကြောင့် သဗ္ဗညုအထွတ်ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည် ဥပါသကာ[၂၅၆]တို့အား-

['ပဉ္စိမေ ဘိက္ခဝေ ဝါဏိဇ္ဇာ ဥပါသကေန အကရဏီယာ'ဟု ၅ပါးသော ကုန်သွယ်ခြင်းကို ရတနာ ၃ ပါးသို့ ဆည်းကပ်သောသူသည် မသွယ်အပ်ဟု ဟောတော်မူရာ၌ ဥပါသကာမဟုတ်သူကုန် ၅ပါးကို သွယ်ကောင်း၏ဟု မယူထိုက်သကဲ့သို့၊ ပုဂ္ဂိုလ်အလွန်အမြတ်သို့လိုက်၍ ထိုက်ရာ 'အတိသယ' နည်းအားဖြင့် ရထားမှူးသုနန္ဒာသည် အကျိုးအပြစ်ကို သိသူပညာရှိဖြစ်လျက် မိမိအသက်စည်းစိမ်ကိုငဲ့၍, တရားစည်းစိမ်ကိုငဲ့၍ တရားမတိမ်းသင့်သည်ကို နားဝင်လွယ်ရာဥပမာဖြင့် ပြဆောင်တော်မူသည်ဟု သိအပ်၏။

[ကျေးဇူးရှိဖူးပေသောသစ်ပင်ကို ဖျက်ဆီး၍ ပျက်စီးဖူးသောထုံးစံကိုကား ဗာလဝါဏိဇ္ဇ[၂၅၇]ဖြစ်သော လှည်းကုန်သည် ၅၀၀ တို့သည် ရေမရှိသောခရီးလမ်းခဲ၌ ပင်ပန်းသဖြင့်နဂါးမင်းစောင့်သော သပြေပင်ကြီးကို တွေ့ကြလေသော် သစ်ပင်အောက်၌နေသော နဂါးမင်း၏တန်ခိုးဖြင့် တစ်ခုသောအခက်၌ ရေ,တစ်ခုသောအခက်၌

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

ရတနာတို့ကို ထွက်စေပြီးလျှင် ဘုရားလောင်း လှည်းမှူးပညာရှိသည် ထိုအခက်တို့၌ ရေ၏ပြည့်စုံခြင်း,ရတနာ၏ ပြည့်စုံခြင်းကိုမြင်သဖြင့် ရေရရှိသော အခက်ကိုဖြတ်ချိုး၍ သောက်ရခြင်း, ရတနာရှိသော အခက်ကို ဖြတ်ချိုး၍ ရတနာရရှိခြင်းပြီးလျက် လှည်းသား ၅၀၀ တို့သည် လောဘအလျောက် စည်းကမ်းမရှိသောနှလုံးဖြင့် ပင်စည်, အမြစ်နှင့်တကွ ဖြတ်လှည်း ပယ်လှန်ရသော် များစွာသောဥစ္စာတို့ကို ရရာ၏ဟု တိုင်ပင်ကြလျှင် လှည်းမှူး ပညာရှိသည် ကျေးဇူးရှင်ဖြစ်သော သစ်ပင်၌ မပြစ်မှားအပ်ကြောင်းကို အကြိမ်ကြိမ် ထိုသူတို့အား တားမြစ် ဆုံးမပါသော်လည်း မနေ။ အနိုင်အထက် ဖျက်ဆီးမည်ဟုအားထုတ်ကြသောကြောင့် သစ်ပင်စောင့်ဖြစ်သော နဂါးမင်းအမျက်ထွက်၍ မျက်စောင်းလွှတ်သဖြင့် လှည်းသံမား ၅၀၀လုံး ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်လေသည်။ ပြစ်မှားခြင်းကိုမပြုသော လှည်းမှူးပညာရှိမူကား ချမ်းသာစွာ ရတနာလှည်း ၅၀၀နှင့် တကွ မိမိနေရာ ဗာရာဏသီပြည်သို့ ရောက်လေသည့် ဝတ္ထုပုံစံတို့ကို ထောက်၍ သိအပ်၏။]

ဤသို့ ဘုရားလောင်းတေမိမင်းသည် ရထားမှူးသုနန္ဒာကို ယုံကြည်စေခြင်းငှာ 'ရုက္ခူပမာ' ဖြင့်ပြလျက်လည်း ဤသူကား မင်းကြီးသားတော်ပင် ဖြစ်ရာ၏ဟု ယုံကြည်ခြင်းမဖြစ်သေးသော ရထားမှူး၏ အမူအရာကိုသိလျှင် ယုံကြည်စေခြင်းလျှင် အကျိုးထူးရှိသော မိတ္တပူဇာ[၁၄၈] ၁၀ ဂါထာဖြင့် သူခပ်သိမ်းတို့အားလည်း အကျိုးစီးပွားများမြတ်စေကြောင်း ကောင်းစွာ တရားလမ်းထွင် ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ရှေးဦးစွာ–

'ပဟူတဘက္ခော ဘဝတိ၊ ဝိပ္ပဝုတ္ထော သကံ ဃရာ။

ဗဟူ နံ ဥပဇီဝန္တိ၊ ယော မိတ္တာနံ န ဒုဗ္ဘတိ။ ။' ဟူသောဂါထာကို ဟောတော်မူ၏။ အနက်ကား–

ယော၊ အကြင်သူသည်။ မိတ္တာနံ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့အား။နဒုဗ္ဘတိ၊ မပြစ်မှား။ သော၊ ထို မပြစ်မှားသောသူသည်။ ပဟူတဘက္ခော၊ များမြတ်ပြန့်ပြောသော အစာရှိသည်။ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ သကံဃရာ၊ မိမိအိမ်မှ။ ဝိပ္ပဝုတ္ထော၊ ကင်းသော်လည်း။ နံ၊ ထိုသူကို။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သောသူတို့သည်။ ဥပဇီဝန္တိ၊ မှီ၍ အသက်မွေးရကုန်၏။ အဓိပ္ပာယ်–

"ရထားမှူး သုနန္ဒာ။ ဤလောက၌ ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို တစ်နေ့မခြား ပွားစေအပ်သော သူကား တစ်ကျိပ်အရေအတွက် ရှိ၏။ တစ်ကျိပ်ဟူသည်ကား

"သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ကိလေသာကုန်ပြီးသောရဟန္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏ လက်ယာရံ, လက်ဝဲရံဖြစ်သော အဂ္ဂသာဝကအရှင်မြတ်[၁၄၉]၊ အမိ,အဖ,အရွယ်ကြီးခြင်း, အမျိုးမြတ်ခြင်း, ပညာကြီးခြင်း, သီလ သမာဓိရှိခြင်း အစရှိသောဂုဏ်တို့ကြောင့် အလေးအမြတ်ပြုအပ်သောသူ၊ အကျိုးအကြောင်းကို ဆုံးမသွန်သင် ပဲ့ပြင်ပေတတ်သော သူ၊ ထမင်း, အဖျော်, အိပ်ရာ, နေရာ, အဝတ်, ပုဆိုး စသည် တစ်စုံတစ်ခု ပစ္စည်းအာမိသ ပေးဖူးပေသောသူ၊ သူခပ်သိမ်းတို့ကို ကုသိုလ်တရား ပွားများစေခြင်းငှာ တရားဟောပေသောသူ။

"ဤသို့အားဖြင့် တစ်ကျိပ်ကုန်သောသူတို့သည် အဖန်တလဲလဲ ချစ်ခြင်းမေတ္တာကိုသာ ပွားစေအပ်သောကြောင့် အဆွေခင်ပွန်း မည်ကုန်၏။ ထို တစ်ကျိပ်ကုန်သော အဆွေခင်ပွန်းကောင်းတို့တွင် တစ်ယောက်ယောက်သော အဆွေခင်ပွန်းကောင်းကိုမျှ ပြစ်မှားလိုသောအားဖြင့် ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို မဖျက်အပ်။ ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို ဖျက်သောအားဖြင့် ပြစ်မှားချေသော် ပစ္စုပ္ပန်,သံသရာတို့၌ စည်းစိမ်အဝတ်အစား ခေါင်းပါးခြင်း၊ အထီးကျန်[၁၅၀]သောကိုယ် ရှိခြင်း အပြစ်တို့သည် ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို မပျက်စေမူ၍ စုံမက် မြတ်နိုးကိုးကွယ်ပူဇော်လေ့ရှိသော သူအားသာလျှင် စည်းစိမ်, အဝတ်အစား ပွားများခြင်း၊ မိမိ အိပ်ရာနေရာမှ ကင်း၍ အရပ်တစ်ပါးသို့ ရောက်ငြားသော်လည်း စီးပွားချမ်းသာ မညှိုးမတုံး မပြုန်းသည်ဖြစ်၍ သူခပ်သိမ်းတို့

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

မှိုခိုရာဖြစ်ခြင်း တည်းဟူသော အကျိုးတို့နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်ရာ၏။ ထို့ကြောင့် စီးပွားချမ်းသာကို အလိုရှိသော သင်သည်လည်း အသက်စည်းစိမ်ရှင် ခင်ပွန်းစစ်ဖြစ်သော ခမည်းတော်မင်းကြီးအား ပြစ်မှားခြင်းကို ဖြစ်စေ၍ ငါ့ကိုသတ်မည် မကြံလင့်။ တရားမဟုတ်"ဟူလိုသည်။

[ဤစကား၌ မြတ်စွာဘုရား ဟူသော အဆွေခင်ပွန်းကို ပြစ်မှားခြင်းကြောင့် စည်းစိမ်ချမ်းသာ, အဝတ်အစား ခေါင်းပါးခြင်းအဖြစ်သို့ ရောက်ပေဖူးသော ဒေဝဒတ်, ကောကာလိက အစရှိသော သူတို့ကို လည်းကောင်း၊ မဟာကပိဇာတ်၌ ချောက်ထဲမှကုန်းသို့တင်၍ ဗာရာဏသီပြည် ခရီးတိုင်အောင်ပခုံးဖြင့် ပို့ဆောင်ပေးသော ဘုရားအလောင်းမျောက်မင်းအား ပြစ်မှားခြင်းကြောင့် အဝတ်အစားမဲ့အထီးကျန်လျက် ကုဋ္ဌနူနာစသော ဒဏ်ကြီးစွာရောက်၍ ပျက်စီးဖူးလေသော ဒေဝဒတ်အလောင်းနွားထိန်းပုဏ္ဏား အစရှိသော သူတို့ကိုလည်းကောင်း ထောက်၍ 'မိတ္တဒုဗ္ဘိ' ၌ အပြစ်ကိုသိအပ်၏။

[ဘုရားလောင်း အစရှိသောအဆွေခင်ပွန်းတို့အား ပြစ်မှားခြင်း မရှိမူ၍ မြတ်နိုးပူဇော်သောကြောင့် များမြတ်သောအဝတ်အစားနှင့် ပြည့်စုံခြင်း, လူမရှိသော တောအရပ်သို့ပင်ရောက်သော်လည်း ပူဇော်သက္ကာ မဆိတ်မတိတ်သည်ဖြစ်၍ သူခပ်သိမ်းတို့မှီခိုရာဖြစ်ခြင်း အကျိုးတို့နှင့် ပြည့်စုံရလေသော ရှင်သီဝလိထေရ် အစရှိသော သူတို့ကိုထောက်၍ 'မိတ္တပူဇာ'၌ အကျိုးတို့ကို သိအပ်၏။]

ဤသို့ ပထမစကားဖြင့် 'မိတ္တပူဇာ'၌အကျိုး ၂ ပါးကိုပြပြီးသော် ဘုရားလောင်းသည် တစ်ဖန် အကျိုးထူးကိုပြပြန်လို၍—

'ယံ ယံ ဇနပဒံ ယာတိ၊ နိဂမေ ရာဇဓာနိယော။

သဗ္ဗတ္ထ ပူဇိတော ဟောတိ၊ ယော မိတ္တာနံ န ဒုဗ္ဘတိ။ ။'ဟူသော ဒုတိယဂါထာဖြင့် ဟောကြားပြန်၏။

အနက်ကား— သာရထိ၊ရထားမှူး။ယော၊အကြင်သူသည်။မိတ္တာနံ၊အဆွေခင်ပွန်းတို့အား။နဒုဗ္ဘတိ၊ မပြစ်မှား။ သော၊ ထိုမပြစ်မှားသောသူသည်။ ယံ ယံဇနပဒံ၊ အကြင် အကြင် ဇနပုဒ်သို့။ ယာတိ၊ သွားအံ့။ ယေယေနိဂမေ၊ အကြင် အကြင်နိဂုံး,ရွာတို့သို့။ ယာတိ၊ သွားအံ့။ ယာယာဇဓာနိယော။ အကြင်အကြင် မင်းနေပြည်တို့သို့။ ယာတိ၊ သွားအံ့။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသောရွာ,နိဂုံး, မင်းနေပြည်တို့၌။ ပူဇနိတော၊ သူခပ်သိမ်းတို့ ပူဇော်ချီးမြှောက်ခြင်းကို ခံရသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ အဓိပ္ပာယ်—

"ရထားမှူး ဒုနန္ဒ။ အကြင်သူသည် အဆွေခင်ပွန်းကောင်းတို့အား ပြစ်မှားခြင်းကိုပြုအံ့။ ထိုသူသည် ရောက်တိုင်းရောက်တိုင်းသော အရပ်တို့၌ သူခပ်သိမ်းတို့၏ ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချခြင်းကို ခံရရာ၏။ အကြင်သူသည် အဆွေခင်ပွန်းကောင်းတို့အား မပြစ်မှားမူ၍ မြတ်နိုးခြင်းကိုပြုအံ့။ ထိုသူသည် သွားလေရာရာ မြို့, ရွာ, နိဂုံး, မင်းနေပြည်အရပ်ရပ်တို့၌ သူခပ်သိမ်းတို့၏ချစ်ခြင်း, မြတ်နိုးခြင်း, လာဘ်,ပူဇော်, သက္ကာပြုခြင်းတို့ကို ခံရာ၏။ ထို့ကြောင့် အပြစ်အကျိုးတို့ကိုသိသော သင်သည်လည်း ငါ့ကိုသတ်ငြားသဖြင့် ကျေးဇူးရှင်ဖြစ်သော ငါ့ခမည်းတော် မင်းကြီးအား ပြစ်မှားခြင်းသို့ ရောက်လေအံ့သည်ဖြစ်၍ တရားမဟုတ်သည်ကို မပြုလင့်"ဟူလိုသည်။

[ဤဂါထာ၌ အဆွေခင်ပွန်းကောင်းတို့ကို ပြစ်မှား၍ သူတစ်ပါးတို့အရှုတ်အချကို ခံရဖူးကြောင်းကိုကား စန္ဒကုမာရဇာတ်၌ ခဏ္ဍဟာလပုဏ္ဏား, ဧကရာဇ်မင်း၊ အမ္ဗဋ္ဌသုတ်၌ အမ္ဗဋ္ဌလုလင်အစရှိသော သူတို့ကိုထောက်၍ သိအပ်၏။ အဆွေခင်ပွန်းကောင်းကို မြတ်နိုးပူဇော်ခြင်းကြောင့် သွားလေရာရာ မျက်နှာရွှင်လန်းလျက် လူနတ်တို့၏ ပူဇော်သက္ကာအထူးကို ခံရဖူးကြောင်းကိုကား ရှင်သီဝလိဝတ္ထုကို လည်းကောင်း၊ မဟောသဓေသုခမိန်[၃၇], ဝိဓုရသုခမိန် အစရှိသော သူတို့ကို လည်းကောင်း ထောက်၍ သိအပ်၏။]

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

ဤသို့ ၂ ဂါထာတို့ဖြင့် ၃ပါးသောအကျိုးကိုပြပြီးလျှင် အကျိုးထူးကို တစ်ဖန်ပြလို၍–

'နာဿ သောရာ ပသဟန္တိ၊ နာတိ မညန္တိ ခတ္တိယာ။

သဗ္ဗေ အမိတ္တေ တရတိ၊ ယော မိတ္တာနံ န ဒုဗ္ဘတိ။ ။'ဟူသော တတိယဂါထာဖြင့် ဟောပြန်၏။

အနက်ကား–ယော၊ အကြင်သူသည်။ မိတ္တာနံ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့အား။ နဒုဗ္ဘတိ၊ မပြစ်မှား။ အဿ၊ ထိုမပြစ်မှားသောသူအား။ စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်။ နပသဟန္တိ၊ မညှဉ်းနိုင်ကုန်။ ခတ္တိယာ၊ မင်းတို့သည်။ နာတိမညန္တိ၊ မထီမဲ့မြင် မပြုကုန်။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ အမိတ္တေ၊ ရန်သူတို့ကို။ တရတိ၊လွန်မြောက်နိုင်၏။

အဓိပ္ပာယ်ကား–

"ရထားမှူးသုနန္ဒာ။ အကြင်သူသည် အဆွေခင်ပွန်းအား ကိုယ်,နှုတ်,နှလုံး ၃ ပါးတို့တွင် တစ်ပါးပါးဖြင့် ပြစ်မှားခြင်းကို ပြုငြားအံ့။ ထို ခင်ပွန်းပြစ်မှားသောသူအား ခိုးသူတို့သည်မှုလည်း ညှဉ်းဆဲနိုင် လေကုန်ရာ၏။ မင်းတို့သည်မှုလည်း မထီမဲ့မြင် ပြုလေကုန်ရာ၏။ ရန်သူ ၅ ပါး[၂၇၁]တို့တွင် တစ်ပါးပါး တွေ့ကြိမ်လတ်သော် ထိုဘေးရန်ကို မလွန်မြောက်သည် ဖြစ်ရာ၏။

"ရထားမှူးသုနန္ဒာ။ အကြင်သူသည် အဆွေခင်ပွန်းကောင်းတို့အား ပြစ်မှားခြင်းကို မပြု။ ထိုသူတို့အား ခိုးသူတို့သည်လည်း မညှဉ်းဆဲနိုင်ရာ, မင်းတို့သည်လည်း,မထီမဲ့မြင်မပြုနိုင်ရာ, ရန်သူ ၅ပါးနှင့် တွေ့ကြိမ်ငြားသော်လည်း ထိုဘေးရန်တို့ကို လွန်မြောက်နိုင်သည်သာ ဖြစ်ရာ၏။ထို့ကြောင့် ခမည်းတော်၏ကျေးဇူးကို ခံစားလျက် အသက်ရှည်ရသော သင်သည်လည်း ငါ့အား ပြစ်မှားခြင်းကို မပြုလင့်။ တရားမဟုတ်"ဟုဆို၏။

[ဤဂါထာ၌ အဆွေခင်ပွန်းကို ပြစ်မှားခြင်းကြောင့် ခိုးသူ၏အနှိပ်အစက်ကို ခံရကြောင်းကိုကား ဗာရာဏသီပြည်၌ အသပြာ ၃၀၀၀ထုပ်ဖြင့် အဆွေခင်ပွန်း မပြတ်ဖွဲ့ပေသော သူဌေးသားကို ပြစ်မှားမိ၍ ခိုးသူ၏ အနှိပ်အစက်ကိုခံရသော သာမာ[၂၇၂]အမည်ရှိ ပြည့်တန်ဆာမဝတ္ထုစသည်တို့ကို ထောက်၍သိအပ်၏။ မင်းတို့၏ မထီမဲ့မြင်ပြုခြင်းကို ခံရခြင်း၌ကား ပဒုမဇာတ်၌ ပတိဒေဝတာ[၂၇၃] အမည်ရှိသော မိန်းမဝတ္ထု စသည်တို့ကိုထောက်၍ သိအပ်၏။

[ရန်သူကို မလွန်မြောက်နိုင်ခြင်းကိုကား သာဝတ္ထိပြည်၌ သံဃိက[၂၇၄]မြေကို သိမ်းဆည်းဖူးပေသောကြောင့် သားဖြစ်သော ဝိဋဋူဘသည် ရန်သူပြု၍ ထိုရန်သူကို မလွန်နိုင်ခြင်းဖြင့် တစ်ရပ်တစ်မြေသို့ ထွက်ပြေးရလေသော ကောသလမင်းဝတ္ထု စသည်တို့ကိုထောက်၍ သိအပ်၏။ အဆွေခင်ပွန်းကို မပြစ်မှားခြင်းကြောင့် ခိုးသူတို့ မနှိပ်စက်နိုင်ကြောင်းကိုကား သံကိစ္စသာမဏေဝတ္ထု, ဧကရာဇဇာတ် စသည်တို့ကိုထောက်၍ သိအပ်၏။ မင်းတို့၏ မထီမဲ့မြင် မပြုနိုင်ခြင်းကိုကား ဇောတိကသူဌေး စသည်တို့ကို ထောက်၍ သိအပ်၏။ ရောက်လာသောဘေးရန်ကို လွန်မြောက်နိုင်ခြင်း၌ကား မဟာသီလဝမင်း, မာဃလုလင်, မဟောသဓ သုခမိန် အစရှိသောသူတို့ကို ထောက်၍ သိအပ်၏။]

ဤသို့ ထိုဂါထာတို့ဖြင့် အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို မပြစ်မှားခြင်း၌ အကျိုးကိုပြပြီးလျှင် တစ်ဖန် အကျိုးထူးကို ပြပြန်လို၍

'အကုဒ္ဓေါ သဃရံ ဧတိ၊ သဘာယံ ပဋိနန္ဒိတော။

ဉာတီနံ ဥတ္တမော ဟောတိ၊ ယော မိတ္တာနံ န ဒုဗ္ဘတိ။ ။' ဟူသော စတုတ္ထဂါထာဖြင့် ဟောပြန်၏။

အနက်ကား–သရထိ၊ ရထားမှူး။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ မိတ္တာနံ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့အား။ နဒုဗ္ဘတိ၊ မပြစ်မှား။ သော၊ ထို မပြစ်မှားသောသူသည်။ အကုဒ္ဓေါ၊ အမျက်မထွက်သည်ဖြစ်၍။ သဃရံ၊ မိမိအိမ်သို့။

တေ၊လာရ၏။ သဘာယံ၊ပရိသတ်အလယ်၌။ပဋိနန္ဒိတော၊သူခပ်သိမ်းတို့ နှစ်လိုအပ်သည်။ ပေါတိ၊ဖြစ်၏။ ဉာတီနံ၊ ဆွေမျိုးအပေါင်းအဖော်တို့ထက်။ ဥတ္တမော၊မြတ်သည်။ ဟောတိဖြစ်၏။ အဓိပ္ပာယ်ကား—

"ရထားမှူး သုနန္ဒ။ အကြင်သူသည် အဆွေခင်ပွန်းအား ပြစ်မှားခြင်းကို ပြု၏။ အဆွေခင်ပွန်း ပြစ်မှားသောသူသည် တစ်ပါးအရပ်မှ လည်းကောင်း, ပရိသတ်မှ လည်းကောင်း, မင်းအိမ် စသည်တို့မှ လည်းကောင်း မိမိအိမ်သို့ ပြန်ရောက်လာသည်ရှိသော် မျက်နှာရွှင်လန်းသည် မဖြစ်။ ပုပ်ညစ်ညှိုးသမ်း စိတ်ဝမ်း မသန့်မသက် အမျက်ထွက်သောနှလုံးဖြင့်သာလျှင် လာရ၏။ ပရိသတ်အလယ်သို့ ဝင်သည် ရှိသော်လည်း မိမိအပြစ်ကို သူတို့ပြောဆိုခြင်း, စောင်းမြောင်းခြင်း စသည်တို့ဖြင့် မနှစ်မြို့ဖွယ်ပြုသည်ကိုသာလျှင် ခံရရာ၏။ အဆွေအမျိုးတို့၏အမွေဖြစ်သော စည်းစိမ်မှလည်း ကင်းသည်ဖြစ်၍ ယုတ်မာသောအဖြစ်သို့ ရောက်ရာ၏။

"ရထားမှူး သုနန္ဒ။ အကြင်သူသည် အဆွေခင်ပွန်းတို့အား ပြစ်မှားခြင်းကို မပြု။ ထို အဆွေခင်ပွန်းအား မပြစ်မှားသောသူသည် တစ်ပါးအရပ်မှ မိမိနေရာအိမ်သို့ ပြန်ရောက်လာသည်ရှိသော် အပြစ်မရှိသည်ဖြစ်၍ မျက်နှာရွှင်လန်း စိတ်ဝမ်းကြည်သာစွာ ရောက်ရရာ၏။ ပရိသတ်အလယ်သို့ ဝင်သည်ရှိသော်လည်း မိမိဂုဏ် ကျေးဇူးကို ပရိသတ်တို့ ချီးမွမ်းပြောဆိုခြင်း, နေရာပေးခြင်း စသည်တို့ဖြင့် သူခပ်သိမ်းတို့၏နှစ်လိုခြင်းကို ခံရရာ၏။ အမျိုးတို့၏အမွေဖြစ်သော စည်းစိမ်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ အဆွေအမျိုး, အပေါင်းအဖော်တို့ထက် ကြီးမြတ်သောအဖြစ်သို့ ရောက်ရာ၏။ ထို့ကြောင့် အဆွေခင်ပွန်းစင်စစ်ဖြစ်သော ငါ့ကို မပြစ်မှားလင့်"ဟုဆို၏။

[ဤဂါထာ၌ အဆွေခင်ပွန်းကို ပြစ်မှားခြင်းကြောင့် မိမိအိမ်သို့ နှလုံးမသာ မျက်နှာမရွှင် ရောက်လာရခြင်း၌ နေသာဒပုဏ္ဏား, ဇူဇကာပုဏ္ဏား အစရှိသော သူတို့ကိုထောက်၍ သိအပ်၏။ ပရိသတ်တို့ မနှစ်လိုခြင်း၌ကား မိတ္တဝိန္ဒက လုလင်, ရှင်လောကတိဿ အစရှိသောသူတို့ကို လည်းကောင်း၊ ရှုမိဂဇာတ်၌ ရေထဲမှကုန်းထက်သို့ ဆယ်တင်ပေးသော ဘုရားလောင်းဆတ်မင်းအား ပြစ်မှားခြင်းဖြင့် မင်း အစရှိသောပရိသတ်တို့၏ ကဲ့ရဲ့ခြင်း စသည်ကိုခံရသော ရှင်ဒေဝဒတ်အလောင်း ပုဏ္ဏားဆင်းရဲ အစရှိသောသူတို့ကို လည်းကောင်း ထောက်၍သိအပ်၏။

[အဆွေအမျိုးတို့အောက် ယုတ်မာသောအဖြစ်သို့ ရောက်ခြင်း၌ကား ပြည်သူတို့ကိုပြစ်မှားခြင်းကြောင့် ပြည်မှ နှင်ထုတ်လိုက်သဖြင့် ယုတ်မာသောအဖြစ်သို့ ရောက်လေသော ပေါရိသာဒသူခိုး အစရှိသောသူတို့ကို ထောက်၍ သိအပ်၏။ အဆွေခင်ပွန်းကို မပြစ်မှားခြင်းကြောင့် မိမိနေရာအိမ်သို့ မျက်နှာရွှင်လန်းချမ်းသာစွာ လာရောက်ရခြင်း၌ကား ဘူရိဒတ်နဂါးမင်း, ဝေဿန္တရာမင်း အစရှိသောသူတို့ကိုထောက်၍ သိအပ်၏။

[ပရိသတ်တို့ နှစ်လိုခြင်းကိုခံရခြင်း၌ကား အမရာဒေဝီ, မဒ္ဒီဒေဝီအစရှိသော သူတို့ကိုလည်းကောင်း၊ စူဠနီဗြဟ္မဒတ်မင်း အစရှိသော သူတို့ကို လည်းကောင်း ထောက်၍သိအပ်၏။ အဆွေအမျိုးတို့ထက် မြတ်သော အဖြစ်သို့ရောက်ခြင်း၌ကား ရတနာ ၃ပါးတို့ကို အရိုအသေ ချီးမြှောက်ပူဇော်လေ့ရှိသဖြင့် အဆွေအမျိုးတို့ထက် ထူးမြတ်၍ ယခုတိုင်အောင်ထင်ရှားသော ဝိသာခါ, အနာထပိဏ် အစရှိသောသူတို့ကို ထောက်၍သိအပ်၏။]

ဤသို့ ၄ဂါထာတို့ဖြင့် ဟောကြားပြီး၍ တစ်ဖန် အကျိုးထူးကို ပြပြန်ခြင်းငှာ

'သက္ကတွာ သက္ကတော ဟောတိ၊ ဂရုကော ဟောတိ ဂါရဝေါ။

ဝဏ္ဏကိတ္တိဘတော ဟောတိ၊ ယော မိတ္တာနံ န ဒုဗ္ဘတိ။ ။

'ပူဇကော လဘတေ ပူဇံ၊ ဝန္ဒကော ပဋိဝန္ဒနံ။

ယသော ကိတ္တိဉ္စ ပပ္ပေါတိ၊ ယော မိတ္တာနံ န ဒုဗ္ဘတိ။ ။' ဟူသော၂ဂါထာတို့ဖြင့် ပြော၏။

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

အနက်ကား–သာရထိ၊ ရထားမှူး။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ မိတ္တာနံ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့အား။ နဒုဗ္ဘတိ၊ မပြစ်မှား။ သော၊ ထိုသူသည်။ သက္ကတွာ၊ သူတစ်ပါးတို့အား မိမိ ချီးမြှောက်ပေးကမ်းခြင်း ပြုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ သက္ကတော၊ မိမိကို သူတစ်ပါးတို့ ပေးကမ်းချီးမြှောက်ခံရသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဂရုကော၊ သူတစ်ပါးတို့ကို မိမိ အရိုအသေ အလေးအမြတ် ပြုသည်ဖြစ်၍။ ဂါရဝေါ၊ မိမိကို သူတစ်ပါးတို့ အရိုအသေ အလေးအမြတ် ပြုသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဝဏ္ဏကိတ္တိဘဏ္ဍော၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးသတင်း ကျော်စောခြင်း ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

သာရထိ၊ ရထားမှူး ။ယော၊ အကြင်သူသည်။ မိတ္တာနံ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့အား။ နဒုဗ္ဘတိ၊ မပြစ်မှား။ သော၊ ထို မပြစ်မှားသောသူသည်။ ပူဇကော၊ သူတစ်ပါးတို့အား ပစ္စည်းဖြင့်ပူဇော်ခြင်း၊ ကိုယ်,နှုတ်တို့ဖြင့် ပူဇော်ခြင်း၊ နှလုံးဖြင့်ပူဇော်ခြင်းကို ပြုသည်ဖြစ်၍။ ပူဇံ၊ သူတစ်ပါးတို့ပူဇော်ခြင်းကို။ လဘတေ၊ မိမိ ခံရရာ၏။ ဝန္ဒကော၊ ဂုဏ်ဖြင့် ကြီးမြတ်သောသူတို့အား ရှိခိုးလေ့ရှိသည် ဖြစ်၍။ ပဋိဝန္ဒနံ၊ သူတစ်ပါးတို့၏ ရှိခိုးတုံ့ကို။ လဘတေ၊ မိမိ ခံရရာ၏။ ယသော ကိတ္တိဥ္စ၊ အခြံအရံများခြင်း, ကျော်စောခြင်းသို့လည်း။ ပပ္ပေါတိ၊ ရောက်၏။

အဓိပ္ပာယ်ကား–

"ရထားမှူး သုနန္ဒာ။ အကြင်သူသည် အဆွေခင်ပွန်းတို့အား ပြစ်မှားခြင်းကိုပြုအံ့။ ထို ခင်ပွန်းပြစ်မှားသော သူသည် သူတစ်ပါးအား ပစ္စည်းဖြင့် ဝန်တိုခြင်း, ကိုယ်နှုတ်ဖြင့် စဉ်းလဲခြင်း, နှလုံးဖြင့် စောင်းမြောင်းခြင်းတို့ကိုပြု၍ ရှုတ်ချတတ်သဖြင့် မိမိသည်လည်း သူခပ်သိမ်းတို့၏အရှုတ်အချကို ခံရရာ၏။ သူတစ်ပါးတို့ကို ဂုဏ်ရှိ, ဂုဏ်မဲ့ မရွေး မလေးမလောက် ပြုတတ်သဖြင့် မိမိကိုလည်း သူတစ်ပါးတို့ မလေးမလောက် မထိမဲ့မြင် ပြုရာ၏။ မိမိ၌ ကြီးကြီး,ငယ်ငယ်တွယ်ကပ်သမျှအပြစ်ကိုလည်း စစ်၍ထုတ်သကဲ့သို့ 'ဥက္ကောဋနႆ[၁၅၆]'ပြုလျက် သူတစ်ပါးတို့၏အစွပ်အစွဲကိုလည်း ခံရရာ၏။ သူတစ်ပါးတို့ မြတ်နိုးတနာ ပူဇော်သက္ကာ မပြုခြင်းကြောင့် မိမိကိုလည်း သူတစ်ပါးတို့ မြတ်နိုးတနာ ပူဇော်သက္ကာ မပြုရာ။ ကြီးမြတ်သောသူတို့အား မကျိုးမနွံစောင်းမာန်မချိုး ရှိခိုးဝတ်ကျင့် အခွင့်မသိပြုခြင်းကြောင့် မိမိကိုလည်း သူတစ်ပါးတို့ ကျိုးကျိုးနွံနွံ စောင်းမာန်နှိမ့်ချိုး ရှိခိုးဝတ်ကျင့် အခွင့်သိတိုင်း မပြုလေရာ။ ထိုသို့ ပူဇော်ခြင်း, ရှိခိုးခြင်း မရှိသော အဆွေခင်ပွန်းပြစ်မှားခြင်းသည် အခြံအရံမှ ကင်းခြင်း, ကျေးဇူးသတင်းယုတ်ခြင်း ရောက်ရာ၏။

"ရထားမှူးသုနန္ဒာ။ အကြင်သူသည် အဆွေခင်ပွန်း ပြစ်မှားခြင်းကို မပြု။ ထို အဆွေခင်ပွန်း မပြစ်မှားသောသူသည် သူတစ်ပါးတို့အား ပေးကမ်းချီးမြှောက်ခြင်းကို ပြုလေ့ရှိသောကြောင့် မိမိအားလည်း သူတစ်ပါးတို့ ချီးမြှောက်ပေးကမ်းခြင်းကို ပြုရာ၏။ သူတစ်ပါးတို့အား အလေးအမြတ် ပြုခြင်းကြောင့်လည်း မိမိကို သူတစ်ပါးတို့ အလေးအမြတ်ပြုရာ၏။ ထို သက္ကာရ,ဂါရဝဂုဏ်တို့နှင့် ပြည့်စုံခြင်းကြောင့် မိမိ၏ ကျေးဇူးသတင်း ကျော်စောခြင်းသည်လည်း ဖြစ်ရာ၏။

"ရထားမှူးသုနန္ဒာ။ ထို အဆွေခင်ပွန်းကို မပြစ်မှားတတ်သောသူသည် သူတစ်ပါးတို့အား ပစ္စည်းအာမိသ စသည်တို့ဖြင့် ပူဇော်ခြင်းကို ပြုအံ့။ ထိုသို့ ပူဇော်ခြင်းကြောင့် မိမိတို့အား သူတစ်ပါးတို့ပူဇော်ရခြင်းကို ခံရာ၏။ ကြီးမြတ်သောသူတို့အား မိမိ ရှိခိုးကျိုးနွံခြင်းကို ပြုလေ့ရှိအံ့။ မိမိသည်လည်း သူတစ်ပါးတို့ ရှိခိုးခြင်းကို ခံရရာ၏။ ထိုသို့ ပူဇော်ခြင်း ရှိခိုးခြင်းတို့ကြောင့် အခြံအရံ၏ပြည့်စုံခြင်း, ကျော်စောခြင်းသို့လည်း ရောက်ရာ၏။ ထို့ကြောင့် သင်သည်လည်း အဆွေခင်ပွန်းစင်စစ်ဖြစ်သော ငါ့ကို ပြစ်မှားမည် မကြံလင့်"ဟုဆို၏။

[ဤ] ၂ဂါထာတို့၌ နေယျတ္ထနည်း[၁၅၇], ဗျတိရိက်နည်း[၁၅၈]အားဖြင့်ပြအပ်သော 'မိတ္တဒုဗ္ဘိ'အရာတွင် သူတစ်ပါးတို့အား ပစ္စည်းအားဖြင့် ချီးမြှောက်ပေးကမ်းခြင်းကို မပြု။ စဉ်းလဲဝန်တိုခြင်းကြောင့် မိမိအား သူတစ်ပါးတို့

mgyoe.com

ပေးကမ်းချီးမြှောက်ခြင်းအရာ၌ ရှင်လော်ကတိဿအလောင်းဖြစ်သော ရဟန်း စသည်တို့ကို ထောက်၍ သိအပ်၏။

[သူ့ကို အရိုအသေအလေးအမြတ် မပြုခြင်းကြောင့် မိမိကို သူတစ်ပါးတို့ အရိုအသေ အလေးအမြတ် မပြုရာ၌ 'သတဓမ္မ'ဇာတ်တွင် ဘုရားလောင်းအား အရိုအသေအလေးအမြတ် မပြုမူ၍ အမျိုး၏ဆဲရေးခြင်းဖြင့် ဆဲရေးပြီးလျှင် နောက်၌ ဘုရားလောင်း၏ကျေးဇူးကို ခံလိုပြန်သော်လည်း ဘုရားလောင်းသည် ထိုသူအား အရိုအသေ အလေးအမြတ်မပြုခြင်း အကြောင်းရှိသော သတဓမ္မလုလင်ကို လည်းကောင်း၊ အရှင်သာရိပုတြာအား အရိုအသေအလေးအမြတ် မပြု၍ မိမိကိုယ်ကို ပလွှားလိုခြင်းဖြင့် မိမိအား များစွာသောပရိသတ်တို့ အရိုအသေအလေးအမြတ်မပြုဘဲ ဆဲရေးလိုက်လံခြင်းဖြင့် မစင်တွင်းလျှင် ကိုးကွယ်ရာပြုရခြင်း အကြောင်းရှိသော ရဟန်းကြီး ဝတ္ထုစသည်တို့ကို လည်းကောင်း ထောက်၍သိအပ်၏။

[သူ့ကို မြတ်နိုးတနာ, ပူဇော်, သက္ကာ မရှိသဖြင့် မိမိကို သူတစ်ပါးတို့ မြတ်နိုးတနာ, ပူဇော်, သက္ကာ မရှိခြင်း၌ စဏ္ဍာလဇာတ်တွင် ဘုရားလောင်း ဒွန်းစဏ္ဍားသည် ဒိသာပါမောက္ခဆရာ့ထံမှ အခါမရွေး သရက်ပင်တို့၌ အသီးကိုဖြစ်စေတတ်သော မန္တန်ကို ရသည်ဖြစ်၍၊ အရပ်ထက်ဝန်းကျင် ကျော်စောခြင်းကြောင့် ဗာရာဏသီပြည်သား ပုဏ္ဏားဆင်းရဲတစ်ယောက် လာ၍ ဘုရားလောင်းထံခစားလျက် ထိုမန္တန်ကိုတောင်းလျှင် မန္တန်၏ဥပစာနှင့်တကွ သင်လိုက်သဖြင့် ထိုပုဏ္ဏား ရသောအခါ ဗာရာဏသီပြည်သို့သွား၍ မင်းကြီးထံ ခစားလတ်သော် မန္တန်၏အစွမ်းဖြင့် ထင်ရှားခြင်းဖြစ်လေ၏။

[တစ်ရံရောအခါ မင်းကြီးသည် ဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြင့် ပုဏ္ဏားအား 'ဆရာ။ ဤမန္တန်ကို အဘယ်ဆရာ့ထံမှ ရအပ်သနည်း'ဟုမေးလျှင်၊ 'ဒွန်းစဏ္ဍားထံမှ ရအပ်သည်ဟု ငါလျှောက်ချေသော် မင်းကြီး အလေးအမြတ် မပြုရာ'ဟု ယုတ်မာသောအကြံဖြစ်၍၊ 'အရှင်မင်းကြီး။ ဤမန္တန်ကို တက္ကသိုလ်ပြည်၌ ဒိသာပါမောက္ခ[၃၅၉]ဆရာ့ထံမှ အကျွန်ုပ် ရခဲ့သည်'ဟု မုသာဝါဒ[၃၆၀]ဖြင့် မိမိ၏ဆရာဖြစ်သော ဘုရားလောင်းကို တိမ်မြှုပ်၍လျှောက်၏။

[ထိုအခါမှစ၍ မန္တန်၏အာနုဘော်[၃၆၁]တို့သည် ပျောက်ကုန်သဖြင့် ဖွဲအဖျင်းမျှသာ အကြွင်းရှိသော စကားလုံးကဲ့သို့ ဂါထာ၏ ပုဒ်,ဝါကျမျှသာ အကြွင်းရှိသောအဖြစ်သို့ ရောက်ခြင်းကြောင့် သရက်ပင်တို့၌ အသီး သီးစေခြင်းငှာ နောက်အခါတို့၌ မိမိအားထုတ်သော်လည်း မတတ်နိုင်လတ်သော်၊ မင်းကြီးကား ပညာရှိဖြစ်၍ 'ဤသူသည် စင်စစ် ဆရာအားပြစ်မှားသည် ဖြစ်ရာ၏'ဟုသိသဖြင့် အကြောင်းကို မင်းအာဏာပြလျက် စစ်မေးလတ်လျှင်၊ 'ဤမည်သောကျေးလက်ရွာ၌ ဤမည်သောဒွန်းစဏ္ဍားထံမှ ဤမန္တန်ကို သင်ခဲ့ပေသည်ဖြစ်လျက် ဆရာကိုမြတ်နိုးခြင်း မရှိ ပြုမိချေသောကြောင့် မန္တန်၏အာနုဘော် ဆုတ်ခဲ့ချေပြီ'ဟု အဖြောင့်လျှောက်၏။

[မင်းကြီးလည်း 'ဆရာကို မြတ်နိုးတနာ, ပူဇော်သက္ကာမရှိသော သင်သည် အဘယ်သို့လျှင် သူတစ်ပါးတို့၏ ပူဇော်သက္ကာကို ခံရပါအံ့နည်း'ဟု ဆို၍လွှတ်လိုက်၏။ ထိုပုဏ္ဏားလည်း တစ်ဖန် ဘုရားလောင်းထံသွား၍ အကြောင်းမျိုးကိုကြားလျက် ထိုမန္တန်ကိုပင် တောင်းပြန်လေသော် 'မသူတော်ခင်ပွန်းသစ်ကို ချစ်သနား၍ ပြုသော်လည်း ထိုသူအကျိုးကို မြတ်နိုးမခံရရာ၊ အပြစ်သာပြန်ချေမည်'ဟုကြံလျက် 'ပုဏ္ဏားလုလင်။ မြင်တတ်သော စက္ခုပသာဒရုပ် ချုပ်ပြီးသည်ကို မြင်လိုပြန်သည်မှာ အဘယ်ဆရာ ဆေးကုနိုင်အံ့နည်း။ သင် လွှတ်ရာဖယ်လေ'ဟု နှင်ထုတ်လိုက်သဖြင့် ပြင်းစွာ နှလုံးမသာခြင်းနှိပ်စက်လျက် တောသို့ဝင်၍ အကျိုးမဲ့ပျက်စီးလေသော ရှင်ဒေဝဒတ်အလောင်း မိတ္တဒုဗ္ဘိပုဏ္ဏား အတ္ထုပ္ပတ္တိကို လည်းကောင်း 'စူဠဒုဒ္ဒရနာဂ'ဇာတ်၌ သူတစ်ပါးတို့အား

mgyoe.com

 mgyoe.com SAMPLE BOOK

မြတ်နိုးတနာ, ပူဇော်, သက္ကာမရှိခြင်းကြောင့် အဖဖြစ်သော ဒုဒ္ဒရနဂါးမင်း ပြည်မှနှင်ထုတ်လိုက်လေသော စူဠဒုဒ္ဒရ နဂါးလုလင် အစရှိသောသူတို့ကို လည်းကောင်း ထောက်၍သိအပ်၏။

[ကြီးမြတ်သောသူတို့အား ရှိခိုးကျိုးနွံခြင်းမရှိသောကြောင့် မိမိကို သူတစ်ပါးတို့ ရှိခိုးကျိုးနွံခြင်း မရှိရာ၌ မနုဿယ[261] သူဌေး၏သမီး ဝိသာခါ၏ညီမဖြစ်သော သုဇာတာသူဌေးသမီးသည် အမျိုးမာန်, စည်းစိမ်မာန်ဖြင့် ထောင်လွှားကြမ်းကြုတ်လျက် မိမိလင်၌ အရှင်ကဲ့သို့ပြု၍ ယောက္ခမဖြစ်သောအနာထပိဏ်သူဌေးကြီး စသော ကြီးမြတ်သောသူအား ရှိခိုးကျိုးနွံခြင်းမရှိခြင်းကြောင့် မိမိအားလည်း ကျွန်အမှုလုပ်မှစ၍ တစ်ပါးသော သူတို့သည် 'ဤသူဌေးသမီးကား အမျိုးကောင်းသမီး အရှင်ပေတည်း'ဟု တစ်စုံတစ်ယောက်မျှ မြတ်မြတ်နိုးနိုး ရှိခိုးကျိုးနွံခြင်း မရှိ။ မိမိဆိုတိုင်း ရန်တုံ့ပြန်၍ နှုတ်လုံ့ထိုးခြင်း စသည်ကိုခံရခြင်း အကြောင်းရှိသော သုဇာတာသူဌေးသမီး စသည်တို့ကို လည်းကောင်း ထောက်၍သိအပ်၏။

[နိတတ္ထ[262]အားဖြင့်ပြအပ်သော 'မိတ္တပူဇာ'အရာထို ၂ ဂါထာအရတွင် သူ့ကို ပစ္စည်းဖြင့် သင်္ဂြိုဟ် ချီးမြှောက် ထောက်ပံ့ပေးကမ်းခြင်း သက္ကာရရှိသောကြောင့် မိမိကို သူတစ်ပါးတို့ သင်္ဂြိုဟ်ချီးမြှောက် ထောက်ပံ့ခြင်း ရှိကြောင်းကိုကား 'သဗ္ဗမံသလာဘိ'ဇာတ်၌ အသာအယာခေါ်ဝေါ်အပ်သော ဘုရားလောင်းသူဌေးသား၏ စကားကို မြတ်နိုးခြင်းရှိသဖြင့် တောမှ မိမိလှည်းဖြင့်အပြည့်တင်၍ ဆောင်ခဲ့အပ်သောအမဲတို့ကို သူဌေးသားအား ပေးကမ်းသင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကြောင့် သူဌေးသားလည်း ကျေးဇူးသိသဖြင့် မိမိမုဆိုးအဖြစ်ကို စွန့်ပစ်စေ၍၊ များစွာသော အိမ်ထောင်ပစ္စည်း ဥစ္စာစည်းစိမ်တို့ကို ပေးကမ်းထောက်ပံ့လျက် သူဌေးအဖြစ်၌ တည်စေခြင်း အတ္ထုပ္ပတ္တိရှိသော ရှင်သာရိပုတြာအလောင်း မုဆိုးသား အစရှိသောသူတို့ကို လည်းကောင်း ထောက်၍သိအပ်၏။

[သူ့ကို အလေးအမြတ်ပြုသဖြင့် မိမိကို သူတစ်ပါးတို့ အလေးအမြတ်ပြုခြင်း၌ 'တိရိဋ္ဌိဝစ္ဆ'ဇာတ်တွင် ဘုရားလောင်းသည် တိရိဋ္ဌိဝစ္ဆအမည်ရှိသော ရသေ့ဖြစ်၍၊ တော၌သခ်မ်းဆောက်လျက်နေသောအခါ အရှင်အာ့နန္ဒာ အလောင်းသည်လည်း ဗာရာဏသီပြည်၌ ဗြဟ္မဒတ်မင်းဖြစ်၍ တစ်ရံရောအခါ ပြည်စွန်၌လက်မငြိမ်သက်သဖြင့် ရန်မီးကိုငြိမ်းစိမ့်သောငှာ စစ်ထွက်လေသော် နိုင်ခွင့်မတန်၍ မြို့ပြန်မလှ ရှိချေသောကြောင့် တိုက်ဆင်တစ်စီးနှင့် တစ်ကိုယ်တည်းချင်း တောကြီးရှိရာ ခိုဝင်ရလေလျှင် ရေမွတ်သိပ်လျက် ထို တိရိဋ္ဌိဝစ္ဆရသေ့ နေရာကျောင်းသို့ ရောက်၍ ရှင်ရသေ့လည်း သစ်သီး,သစ်ဖု အရှာအမှီးသွားခိုက်ဖြစ်သည်နှင့် ရှင်ရသေ့ကို မတွေ့မမြင် ရေအိုးများတွင်လည်း ရေမရှိ၍ မရ။ ကျောင်းစင်္ကြံ၌ ရေတွင်းတစ်ခုကို တွေ့လေသော် ဆင်ပေါ်မှဆင်း၍ သင်ပြီးသော အတတ်ရှိသဖြင့် လိမ္မာလှစွာသောဆင်ကို တွင်းနား၌ရပ်စေလျက် ဆင်တော်ကုန်းပတ်ကြိုးကိုယူပြီးလျှင် ဆင်၏ခြေ၌ ကြိုးတစ်စကိုချည်၍ တွင်းထဲသို့ကြိုးကိုချလျက် ရေတွင်းသို့ဆင်းလေသော် အောက်ကြိုးစဖြင့် ရေကို မမီလျှင်၊ ကိုယ်တွင်ပါရှိသော ပုဆိုးကိုဆက်၍ ဆင်းပြန်လေသော်လည်း မမီသဖြင့် ပုဆိုးမြိတ်ကို လက်၌ဆက်၍ ကိုယ်ကိုမတ်ရပ်ဆွဲကာ ထောက်သောအခါ ခြေဖျားစွတ်ရုံမျှ ရေ၌ထိသဖြင့် ရေသိပ်ခြင်း အတန်ငယ်ပြေလျက် အလိုအားလျော်စွာ သောက်ခြင်းငှာလည်း မတတ်နိုင်, ကြိုးကိုဆွဲ၍ တက်ခြင်းငှာလည်း ကိုယ်ကို အားမယူနိုင်သဖြင့် ငါကား ယခု 'တစ်ယောက်ထီးတည်း သေရတော့မည်'ဟု ကြံလျက် ပင်ပန်းစွာ မင်းကြီးနေရလျှင် ဆင်တော်လည်း လိမ္မာခြင်းကြောင့် တစ်ပါးချမ်းသာရာမသွားဘဲ မင်းကြီးကိုကြည့်လျက် ငြိမ်သက်စွာနေ၏။

[ရှင်ရသေ့လည်း တောမှပြန်လာလတ်သဖြင့် မင်းစီးဆင်ကိုမြင်လျှင် 'အကြောင်း အဘယ်နည်း'ဟု စုံစမ်းအံ့ သောငှာ ရေတွင်းအနီးသို့ကပ်လေသော် ဆင်သည်လည်း ကရုဏာ,မေတ္တာပြဋ္ဌာန်းသော ရှင်ရသေ့မျက်နှာ

 mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

အည့်အပြေကိုမြင်လျှင် 'ကျေးဇူးဆောင်အံ့သူ ဖြစ်သည်'ဟု တင့်အပ်ရာသို့ ဦးခေါင်း တိမ်းလှည့်ကာနေ၏။ ရှင်ရသေ့လည်း တွင်းနား၌ရပ်လျက် ကြည့်ရှုလတ်သဖြင့် မင်းကြီးကိုမြင်လျှင် အကြောင်းကိုဆင်ခြင်မိ၍ သိသောအခါ 'မင်းမြတ်။ မကြောက်လင့်။ ငါ ရှိပြီ'ဟုနှစ်သိမ့်စေလျက် လှေကားချ၍ မင်းကြီးကိုတက်စေပြီးမှ ကိုယ်လက်ဆုပ်နယ်ခြင်း, ရေချိုးခြင်း, ဆီဖြင့်လိမ်းသပ်ခြင်း စသည်တို့ဖြင့် လေးလေးမြတ်မြတ်ပြု၍ သစ်သီးကြီးငယ်တို့ကိုစားစေခြင်း, သောက်ရေတည်ကျွေးခြင်းတို့ဖြင့် ကောင်းစွာပြုစုပေ၏။ မင်းကြီးလည်း အပင်အပန်းပြေငြိမ်းသဖြင့် ရှင်ရသေ့အား မြို့သို့ကြွလာပါမည့်အကြောင်းကို တောင်းပန်၍၊ ရှင်ရသေ့၏ပဋိညာဉ်[၁၆]ကို ရသောအခါ ပြည်သို့ပြန်လေ၏။

ရှင်ရသေ့လည်း မင်းကြီးအား ပဋိညာဉ်ကိုပြုလိုက်တိုင်း ချဉ်ဆားမှိဝဲအံ့သောငှာ ဗာရာဏသီပြည်သို့ သွား၍ မင်းကြီးနန်းတော်သို့ဝင်လျှင် မင်းကြီးလည်း လေးလေးမြတ်မြတ် ရွှင်လန်းဝမ်းမြောက်စွာ ရာဇပလ္လင်ထက်၌ ရှင်ရသေ့ကိုနေစေလျက် များစွာသော လာဘ်, ပူဇော်, သက္ကာတို့ကိုပြုပြီးမှ မိမိဥယျာဉ်၌ နေ့သန့်ရာ, ညဥ့်သန့်ရာ[၁၅]ကျောင်းအဆောင်ဆောက်၍၊ ရှင်ရသေ့အား ချီးမြှောက်ပူဇော်ခြင်း, ရှင်ရသေ့အလိုရှိလျှင် ထီးနန်းစည်းစိမ်ကိုသော်လည်း မကပ်မတွယ်ပေးလှူလိုခြင်း, အားမရနိုင်အောင်သော ချီးမြှောက်ခြင်းတို့ဖြင့် ကိုးကွယ်လျက် အလေးအမြတ်ပြုဖူးသော ကျေးဇူးတုံ့ကို ခံရခြင်းအကြောင်းရှိသော တိရိဋိဝစ္ဆဇာတ်ကို လည်းကောင်း ထောက်၍ သိအပ်၏။

ထို သူဌေးစည်းစိမ်ကိုရလေသော် မုဆိုး, မင်းကြီးဆရာဖြစ်သော တိရိဋိဝစ္ဆ ရှင်ရသေ့တို့သည် ကျေးဇူးသတင်း ကျော်စောခြင်းဖြစ်သကဲ့သို့ သက္ကာရ, ဂါရဝနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော သူဟူသမျှတို့သည် ကျေးဇူးသတင်း ကျော်စောခြင်း ဖြစ်သည်ချည်းဟု သိစေလို၍ ဂါထာ၌ 'ဝဏ္ဏကိတ္တိဘဏ္ဍောဟောတိ'ဟူသောစကား ချပ်တော်မူသည်။ သူ့ကိုပူဇော်, သက္ကာပြုသဖြင့် မိမိကို သူတစ်ပါးတို့ ပူဇော်ရာသည်၌ 'အဿာရောဟ'ဇာတ်တွင် စစ်ရေးမလှ၍ မြင်းတစ်စီးချင်းဖြင့် တစ်ယောက်တည်း တိမ်းလှည့်ခဲ့ရလျှင် ရွာငယ်တစ်ခုသို့ရောက်လာသော မင်းကြီးအား ထိုရွာ သူကြွယ်သမီး ခင်ပွန်းတို့သည် ပြည့်ရှင်မင်းဟုမသိဘဲ မြင်းစီးသူရဲအမှတ်ဖြင့်ပင် ကြင်နာလေးမြတ်စွာ မိမိတို့အိမ်၌နေစေ၍ ခြေလက်ဆုပ်နယ်ခြင်း, ယပ်လေခတ်ခြင်း, အဝတ်အစားတို့ဖြင့် ပူဇော်ချီးမြှောက်ခြင်းကိုပြု၍ လွှတ်လိုက်ဖူးသော ကျေးဇူးကြောင့် ထို သူကြွယ်သမီးခင်ပွန်းတို့ မင်းကြီးထံရောက်လာသောအခါ မင်းကြီးသည် မိဖုရားကြီးကိုခေါ်၍ နံ့သာရည်ပြည့်သောရွှေဖလားဖြင့် သူကြွယ်ခြေကို ဆေးစေခြင်း, ယပ်လေခတ်ခြင်း, မင်း၏ကျက်သရေကို ယူစေခြင်းတို့ဖြင့် များစွာ ပူဇော်ချီးမြှောက်လျက် မြို့ကို ထက်ဝက်ပေး၍ မင်းပြိုင်ပြုခြင်း အတ္ထုပ္ပတ္တိရှိသော အဿာရောဟဇာတ်ကို လည်းကောင်း ထောက်၍သိအပ်၏။

ကြီးမြတ်သောသူတို့အား ရှိခိုးကျိုးနွံခြင်းရှိသဖြင့် မိမိကို သူတစ်ပါးကို ရှိခိုးခံရခြင်း၌ စိတ္တသူကြွယ် အစရှိသောသူတို့ကို ထောက်၍သိအပ်၏။ ဤသို့ ရှိခိုးခြင်း၌ ဝန္ဒနာအရာ၌ကား သီလအစရှိသောဂုဏ်တို့ဖြင့် ကြီးမြတ်သောသူသည်သာလျှင် သီလ အစရှိသောဂုဏ်တို့ဖြင့် ငယ်သောသူတို့၏ရှိခိုးခြင်းကို ခံထိုက်၏။ ကြီးသောဂုဏ်ရှင်သည်လည်း ငယ်သောဂုဏ်ရှင်အား ရှိမခိုးထိုက်။ ရှိခိုးချေသော် ၂ ဦးလုံး အပြစ်မလွတ်။ ပညာဂုဏ် အစရှိသော ကျေးဇူးတစ်ခုခုကို အကြောင်းပြု၍လည်းကောင်း၊ နိဿယ နည်းယူသောအခါ, ပညာသင်သောအခါ အစရှိသည်တို့၌ လည်းကောင်း ဖြစ်မူကား ငယ်သော်လည်း ကြီးမြတ်သောသူတို့ ရှိခိုးကို ခံထိုက်၏။ သက္ကာရ, ဂါရဝ, ပူဇာအရာ ဖြစ်မူကား ပုဂ္ဂိုလ် အမြတ်, အယုတ် ဟူ၍မခွေးသင့်။ ထိုသူတို့၌ ရှိတိုင်းသော ကျေးဇူးအားလျော်စွာ ပြုအပ်လှတော့သည်သာ ဟု သိအပ်၏။

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

[ထိုတွင် 'သက္ကာရ'ဟူသည်ကား အဘယ်နည်း။ 'ဂါရဝ'ဟူသည်ကား အဘယ်နည်း။ 'ပူဇာ'ဟူသည်ကား အဘယ်နည်းဟူမူ–

['ယဿ စတ္တာရော ပစ္စယေ သက္ကရိတွာ သုဋ္ဌုအဘိသင်္ခတေ ပဏီတပဏီတေ ကတွာ ဒေန္တိ၊ သော သက္ကတော၊ ယသ္မိံ ဂရုဘာဝံ ပစ္စုပေဋ္ဌာ ဒေန္တိ၊ သောဂရုကတော၊ ယံ မနသာ ပိယာယန္တိ၊သောမာနိတော၊ ယဿ သဗ္ဗမေတံ ကရောန္တိ၊သော ပူဇိတော။ ။'ဟူသော ပါဠိရာဇိကဏ် အဋ္ဌကထာနှင့်အညီ ပုဂ္ဂိုလ်အား အလေးမပြုလွန်းဘဲ ပစ္စည်းကိုသာ ကောင်းစွာစီရင်၍ပေးကမ်းခြင်းသည် 'သက္ကာရ'မည်၏။ ပေးကမ်းဖွယ် ပစ္စည်းတို့ကို ကောင်းစွာစီရင်ခြင်း စသည်တို့ကိုမပြုဘဲ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုသာ အလေးအမြတ်ပြု၍ ပေးကမ်းခြင်းသည် 'ဂါရဝ'မည်၏။ ထို သက္ကာရ, ဂါရဝ ၂ ပါးနှင့်ပြည့်စုံစွာ ချစ်မြတ်နိုးခြင်းနှင့်တကွ ကောင်းမွန်စွာ စီရင်အပ်သော ပစ္စည်းဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း အလေးအမြတ်ပြု၍ ပူဇော်ချီးမြှောက်ခြင်းသည် 'ပူဇာ'မည်၏ဟု မှတ်အပ်၏။

ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား။ စတ္တာရောပစ္စယေ၊ ပစ္စည်း ၄ ပါးတို့ကို။ သက္ကရိတွာ၊ ကောင်းစွာ စီရင်ခင်းကျင်း၍။ သုဋ္ဌု၊ ကောင်းစွာ။ အဘိသင်္ခတေ၊ စီရင်အပ်ကုန်သော။ ပဏီတပဏီတေ၊ မွန်မြတ်မြတ် ဖြစ်ကုန်သောပစ္စည်းတို့ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဒေန္တိ၊ ပေးကုန်၏။ သော ပုဂ္ဂလော၊ ထို အပေးကိုခံရသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သက္ကတော၊ သက္ကတမည်၏။ ယသ္မိံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၌။ ဂရုဘာဝံ၊ အလေးအမြတ်၏အဖြစ်ကို။ ပစ္စုပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ဒေန္တိ၊ ပေးကုန်၏။ သော၊ ထိုအပေးခံရသောသူသည်။ ဂရုကတော၊ ဂရုကတ မည်၏။ ယံ ပုဂ္ဂလံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ပိယာ ယန္တိ၊ ချစ်ကုန်၏။ သော ပုဂ္ဂလော၊ ထိုချစ်အပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ မာနိတော၊ မာနိတ မည်၏။ ယဿ၊ အကြင်သူအား။ ဧတံ ပိ သဗ္ဗံ၊ ဤ အလုံးစုံဆိုခဲ့ပြီးသော သက္ကာရ, ဂါရဝ, မာနိတကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ သော ပုဂ္ဂလော၊ ထို အပြုကိုခံရသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပူဇိတော၊ ပူဇိတမည်၏။ **အဋ္ဌကထာပါဠိအနက်**]

ထိုသို့ ဗြဂါထာတို့ဖြင့်ပြပြီးလျှင် တစ်ဖန် အကျိုးထူးကို ပြပြန်လို၍

'အဂ္ဂိ ယထာ ပဇ္ဇလတိ၊ ဒေဝတာဝ ဝိရောစတိ။

သိရိယာ အဇဟိတော ဟောတိ၊ ယော မိတ္တာနံ န ဒုဗ္ဘတိ။ ။'ဟူသောဂါထာဖြင့် ဟောပြန်၏။

အနက်ကား–သာရထိ၊ရထားမှူး၊ ယော၊အကြင်သူသည်။ မိတ္တာနံ၊အဆွေခင်ပွန်းတို့အား။နဒုဗ္ဘတိ၊ မပြစ်မှား။ သော၊ ထို မပြစ်မှားသောသူသည်။အဂ္ဂိယထာ၊မီးတောက်လျှံကဲ့သို့။ပဇ္ဇလတိ၊ အခြံအရံစည်းစိမ် အရှိန်အဝါဖြင့် တောက်ပရာ၏။ဒေဝတာဝ၊ တန်ခိုးကြီးသောနတ်ကဲ့သို့။ ဝိရောစတိ၊ကျက်သရေဖြင့်တင့်တယ်၏။ သိရိယာ၊ဘုန်းကျက်သရေမှ။အဇဟိတော၊မစွန့်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ အဓိပ္ပာယ်ကား–

"ရထားမှူး သုနန္ဒာ။ အကြင်သူသည် အဆွေခင်ပွန်းတို့အား ပြစ်မှားခြင်းရှိသည်ဖြစ်အံ့။ ထိုသူသည် အဆိပ်မရှိသောမြွေကဲ့သို့ ကြောက်ရွံ့ခံ့ညားဖွယ်ဂုဏ်မဲ့သဖြင့် ဆောင်တတ်သောဂုဏ် မရှိသည်ဖြစ်၍လည်း မတင့်တယ်ရာ။ မိမိ၌ရှိသော ဘုန်းကျက်သရေတို့သည်လည်း စွန့်ရာ၏။

"ရထားမှူး သုနန္ဒာ။ အကြင်သူသည် အဆွေခင်ပွန်းတို့အား ပြစ်မှားခြင်းကို မပြု။ ထို အဆွေခင်ပွန်း မပြစ်မှားသောသူသည် မီးတောက်မီးလျှံကဲ့သို့ ဘုန်းအာဏာတို့ဖြင့်လည်း တောက်ပရာ၏။ တန်ခိုးရှိသော

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

နတ်တို့ကဲ့သို့လည်း သူခပ်သိမ်းတို့ နှစ်လိုဖွယ်ကို ဆောင်တတ်သော ကျက်သရေတို့ဖြင့် တင့်တယ်ရာ၏။ မိမိ၌ တင့်တယ်တောက်ပခြင်းကိုဆောင်တတ်သော ဘုန်းကျက်သရေတို့သည်လည်း မစွန့်ရာ။ ထို့ကြောင့် သင်ရထားမှူး သည်လည်း အဆွေခင်ပွန်းစင်စစ်ဖြစ်သော ငါ့ကိုမပြစ်မှားလင့်"ဟုဆိုလိုသည်။

[ဤဂါထာ၌ 'ဗျတိရိက်'နည်းတွင် အဆွေခင်ပွန်းကိုပြစ်မှားခြင်းကြောင့် အရှိန်အဝါမရှိရာ၌ 'မဟာသခ' သုခမိန်ကိုပြစ်မှားခြင်းကြောင့် မျောက်ဖြူ ဟူသောအဖြစ်, လက်ရုံကျွန် ဟူသောအဖြစ်သို့ ရောက်ရလေသော သိန်းအမတ် အစရှိသောသူတို့ကို ထောက်၍သိအပ်၏။

[မတင့်တယ်သောအဖြစ်သို့ ရောက်ရာ၌ ဥဒုမ္ဗရဒေဝီကို ပြစ်မှားသော ပိင်္ဂုတ္တရလုလင် အစရှိသောသူတို့ကို ထောက်၍သိအပ်၏။

[ကျက်သရေစွန့်ခြင်းကိုကား ရှင်ဒေဝဒတ်, သုနက္ခတ္တ, မာဂဏ္ဍီ အစရှိသောသူတို့ကို ထောက်၍သိအပ်၏။

[အန္ဝယနည်း 'နိတတ္ထ'ပုဒ်တို့တွင် အဆွေခင်ပွန်းကိုမပြစ်မှားခြင်းကြောင့် မီးတောက်မီးလျှံကဲ့သို့ အရှိန်အစော်တောက်ပရာသည်၌ ပုဏ္ဏသူဌေး အစရှိသောသူတို့ကို ထောက်၍သိအပ်၏။

[နတ်ကဲ့သို့ တင့်တယ်ခြင်း၌ ငယ်သောအခါမှစ၍ အသက် ၁၂၀တိုင်အောင် 'ဆန်းသစ်သော လကဲ့သို့' တစ်နေ့တခြား တိုးပွားများမြတ်သော အစိုးရခြင်း, စည်းစိမ်အခြံအရံတို့ဖြင့် နတ်ကဲ့သို့တင့်တယ်ခြင်းရှိသော ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းဒါယိကာမ ဝိသာခါ၊ အစရှိသောသူတို့ကို ထောက်၍သိအပ်၏။

[ကျက်သရေမစွန့်ခြင်း၌ အနာထပိဏ်သူဌေးဝတ္ထုကို ထောက်၍ သိအပ်၏။

['ကျက်သရေ'ဟူသောစကား၌' အသရေရှိသော ကြက်၏ဦးခေါင်းကိုစား၍ ဆင်ကဲမင်းဖြစ်ဖူးကြောင်း အတ္ထုပ္ပတ္တိ ထင်ရှားရှိရာ အကြောင်းတစ်စိတ်ကိုအစွဲပြုသဖြင့် လူ စသည်တို့၌ရှိသော အသရေကိုလည်း ကျက်သရေ ဟူ၍ပင် ပညာရှိတို့ဆိုလေသည် ဟု သိအပ်၏။

[သိရိကို ဝိဂ္ဂြိုဟ်ဆိုသော်ကား

'သိရတိ သေဝ္ဗဘာဝေန ဘဝတီတိ သိရော။

သိရေ သေဝ္ဗဇနေ ဓာတာတိ သိရီ။

သိရံ ဝိလာသေတီတိ ဝါ သိရီ။

[သုန္ဒရဋ္ဌာနံ ဤရိတုံ သက်မိတုံ သီလံ ယဿာ၊ လက္ခိယာ သာယန္တိ ဝါ သိရီ။ ။' ဤသို့စသည်တို့ဖြင့် ဆိုအပ်၏။

[ယောပုညဝန္တော၊ အကြင်ဘုန်းရှိသောသူသည်။ သိရတိ သေဝ္ဗဘာဝေန ဘဝတိ၊ မြတ်သည်၏ အဖြစ်အားဖြင့် ဖြစ်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သောပုညဝန္တော၊ တိုဘုန်းတန်းရှင်သည်။ သိရော၊ သိရမည်၏။

[သိရ–ဓာတ်၊ အ–ပစ္စည်း၊ သိရ–ဓာတ်၏အရကား ဒါန, သီလ အစရှိသော ဘုန်းကံကုသိုလ်သည့် ပဋိသန္ဓေအခါ, ပဝတ္တိအခါတို့၌ ဖြစ်စေအပ်သည်ဖြစ်၍ ဥပဓိသမ္ပတ္တိဖြစ်သော ခန္ဓာ ၅ပါး၊ ခန္ဓာ ၅ပါးနှင့် စပ်၍ဖြစ်သော ဣဿရိယ, ပရိဝါရ,ဝဏ္ဏ, ကိတ္တိ အစရှိသောစည်းစိမ်တို့၌ ဥပ္ပါဒသတ္တိသည် မုချ။ ထိုသတ္တိ၏တည်ရာ ကောင်းမြတ်စွာ လက္ခဏာစုံလင်သော ခန္ဓာ ၅ပါးသည် ဠာနူပစာရအားဖြင့် ရ၏။ အ ပစ္စည်း၏ အရကား ထို မုချစာရတို့ဖြင့်မှတ်အပ်သော ဘုန်းတန်းရှင်ဖြစ်သော်ပုဂ္ဂိုလ်ဒြပ်ရ၏။

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

[ယာလက္ခီ၊ အကြင် တင့်တယ်စံပယ်ခြင်းဂုဏ်ကို ဆိုအပ်သော ကျက်သရေပညတ်သည်။ သိရေသေဋ္ဌဇနေ၊ ဘုန်းတန်းရှင်ဖြစ်၍ မြတ်သောသူ၌။ ဇာတာ၊ ရောက်တတ်သည်တည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုသို့ ဘုန်းတန်းတန်းရှင်ရှိသောသူ၌သာ ရောက်တတ်သောသတ္တိကြောင့်။ သာလက္ခီ၊ ထိုတင့်တယ်ခြင်းဂုဏ်ဟု ဆိုအပ်သောပညတ်သည်။ သိရီ၊ သိရီမည်၏။

[ဇာတတဒ္ဓိတ်၊ ဏာ၊ ပစ္စည်း။ သိရေ၊ ဟူသော ရှေးပုဒ်၏အရကား ဘုန်းရှိသောသူဟု မှတ်ကြောင်းဖြစ်သောဘုန်းကံသည် ပြီးစေအပ်သော လက္ခဏာကောင်း အစိတ်, အပေါင်း, ဂုဏ, အာဓာရဖြစ်သော သဏ္ဍာနပညတ်ဒြပ် ဝိသေသရ၏ ဇာတာ ဟူသော နောက်ပုဒ်၏အရကား ထို ဂုဏအာဓာရဒြပ် ဝိသေသဖြစ်သော လက္ခဏာကောင်းအပေါင်းတို့၏ တင့်တယ်ခြင်းဂုဏ် အာဓာရ်ဖြစ်သော ကျက်သရေ ရ၏။ ဏာ၊ ပစ္စည်းအရကား ကျေလေသော ဇာတပုဒ်၏အနက် ကျက်သရေကိုလည်းကောင်း, ကျေလေသော သို့ ဝိဘတ်၏ ဇာတပုဒ်နှင့် ဌာနဝိသေသအဖြစ်ဖြင့် စပ်ခြင်းကြိယာ ကာရကသမ္ဗန်ကို လည်းကောင်း ဟောစွမ်းသော ဝါစကသတ္တိရှိသည်ဖြစ်၍ ဘုန်းတန်းလက္ခဏာလျှင် တည်ရာရှိသော ကျက်သရေ ရ၏။ အန္တောနီတဖြစ်သော 'ဝေတ္တ' ဖြင့်ကား ဘုန်းကံညံ့၍ လက္ခဏာညှိုးသူ၌ မရှိဟု ပဋိသေဓ, ဘုန်းကံစီရင်၍ လက္ခဏာရွှင်သော သူ၌သာရှိ၏ဟု သန္နိဋ္ဌာပက အနက်တို့ကို ပြီးစေ၏။

[ဝါ၊ တစ်နည်းကား။ ယာလက္ခီ၊ အကြင်ကျက်သရေသည်။ သိရံသေဋ္ဌဇနံ၊ မြတ်သောသူကို။ ဝိလာသေတိ၊ တင့်တယ် စေတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သာလက္ခီ၊ ထိုကျက်သရေသည်။ သိရီ၊ သိရီမည်၏။

[ဝါ၊ တစ်နည်းကား။ ယာလက္ခီ၊ အကြင်ကျက်သရေသည်။ သိရေဥတ္တမင်္ဂေ၊ မြတ်သောအင်္ဂါဟု ဆိုအပ်သော ဦးခေါင်း၌။ ဇာတာ။ ရောက်တတ်သည်တည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သာလက္ခီ၊ ထိုကျက်သရေသည်။ သိရီ၊ သိရီ မည်၏။

[ဝါ၊ တစ်နည်းကား။ ယသာလက္ခီယာ၊ အကြင်ကျက်သရေအား။ သုန္ဒရဋ္ဌာနံ၊ တင့်တယ်ရာအရပ်သို့။ ဤရိတုံသက်မိတုံ၊ ပြောင်းခြင်းငှာ။ သီလံ၊ အလေ့သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုသို့တင်တယ်ရာ လက္ခဏာတစ်ပါးသို့ ပြောင်းတတ်သောအလေ့ရှိသော သတ္တိကြောင့်။ သာအယံလက္ခီ၊ ထိုကျက်သရေသည်။ သိရီမည်၏။

[သံ-ရှေးရှိသော ဤရ-ဓာတ်။ ဏီ၊ပစ္စည်း။ ဤဝိဂ္ဂြိဟ်ကား အနာထပိဏ်သူဌေး ဝတ္ထုကိုထောက်၍ ဆိုလိုက်သည်။]

ထိုသို့ ၇ ဂါထာတို့ဖြင့် ပြပြီးလျှင် တစ်ဖန် အကျိုးထူးကိုပြဆိုလိုသော ဘုရားလောင်း တေမိမင်းသားသည်-

'ဂါဝေါ တဿပဇာယန္တိ၊ ခေတ္တေ ဝုတ္တံ ဝိရူဟတိ။

ဝုတ္တာနံ ဖလမသ္နာတိ၊ ယော မိတ္တာနံ န ဒုဗ္ဘတိ။ ။'ဟူသော ဂါထာဖြင့် ဟောပြန်၏။

အနက်ကား-သရထိ၊ ရထားမှူး။ယော၊အကြင်သူသည်။မိတ္တာနံ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့အား။နဒုဗ္ဘတိ၊ မပြစ်မှား။ တဿ၊ ထို အဆွေခင်ပွန်းမပြစ်မှားသော သူအား။ ဂါဝေါ၊နွားတို့သည်။ ဝါ၊နွား,ကျွဲ,ဆင်,မြင်း, ကျွန်,အမှုလုပ် အစရှိသော အစေအပါး အခြံအရံတို့သည်။ အပ-စာယန္တိ၊ပွားများကုန်၏။ခေတ္တေ၊လယ်မြေ၌။ ဝါ၊ပစ္စုပ္ပန်, သံသရာအကျိုးငှာ ပြုအပ်သမျှသော သမယခေတ်၌။ ဝုတ္တံ၊ စိုက်ပျိုးအပ်သော စပါးမျိုးသည်။

mgyoe.com

ဝါ၊စိုက်ပျိုးပြုစုဆောင်ရွက်အပ်သော အမှုအရေး အကျိုးပေးမျိုးစေ့ ဟူသမျှသည်။ဝိရူဟတိ၊ မနှောင့်မယှက် တက်ဖြိုးပွားစီး၏။ ဝုတ္တာနံ၊စိုက်ပျိုးအပ်သော စပါးပင်တို့၏။ ဝါ၊စိုက်ပျိုးပြုစု အမှုအရေး အကျိုးပေးသမျှတို့၏။ ဖလံ၊အသီးကို။ဝါ၊ချမ်းသာကောင်းကျိုးကို။ အသ္နာတိ–ပရိဘုဥ္ဇတိ၊ သုံးဆောင်ခံစား၏။

[ဤဂါထာ၌ အဋ္ဌကထာကား အသ္နာတိ ဟူသော ပုဒ်တစ်ခုကိုသာ ပရိဘုဥ္ဇတိ–ဟုဖွင့်၏။ အကြွင်းပုဒ်တို့ကိုမဖွင့်။ အနက်သင့် ယုတ္တိရှိသည်ဖြစ်၍သာ ၂နည်းအနက် ဝါသဒ္ဒါတက်၍ ပေးလိုက်ပေသည်။ ထိုသို့ပေးရာနောက်၌ 'ဂါဝေါ' သဒ္ဒါကား နွားကို မဟော။ ဂေါသဒ္ဒါ၏ အပဓာနတ္ထ[၆၆] ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ဗိနပုဂ္ဂံ, ဂဝံ စသည်တို့၌ ဂေါသဒ္ဒါသည် ဘုန်းနည်းသော သတ္တဝါသာမညကို ဟောသကဲ့သို့ ဤ၌လည်း 'ဂါဝေါ'သဒ္ဒါကို ဘုန်းနည်းသော သတ္တဝါသာမည အနက်ကြံ၍ ယောဇနာ လိုက်သည်။]

အဓိပ္ပာယ်ကား–

"ရထားမှူး သုနန္ဒ။ အကြင်သူသည် အဆွေခင်ပွန်းတို့အား မပြစ်မှားသည် ဖြစ်အံ့။ ထို အဆွေခင်ပွန်းတို့ မပြစ်မှားသောသူအား ခင်ပွန်းပြစ် သူယုတ်မာတို့ကဲ့သို့ နွား, ကျွဲ, ဆင်, မြင်း, သင်းပင်းအခြွေအရံ အစေခံ ကျေးကျွန်တို့၏ ဆုတ်ယုတ်လျော့ပါး ပြုန်းတီးပျက်စီးခြင်း မရှိမူ၍ ဆန်းသစ်သော လကဲ့သို့ တစ်နေ့တခြား တိုးပွားစည်ပင် ရှင်လန်းပြန့်ပြောခြင်းတို့သည် ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ လယ်, ယာ, ကိုင်း, ကျွန်း, ဥယျာဉ်အရံတို့၌ စိုက်ပျိုးပြုစုအပ်သော စပါးမျိုးဟင်းလျာအရွက်အသီး ကြီးကြီးငယ်ငယ် ခဲဖွယ်စားဖွယ် သစ်ပင်မျိုး ပန်းမျိုး အစရှိသည်တို့သည်လည်း ခင်ပွန်းပြစ် သူယုတ်မာတို့ကဲ့သို့ ရေ, မြေ, မိုး အစရှိသော အန္တရာယ်တို့၏ နှောင့်ယှက်ခြင်းမရှိသဖြင့် စိုက်ပျိုးပြုစုတိုင်း ပွားစီးစည်ပင် အပင်ခိုင်ဖြိုး အသီးအပွင့် စသည်တို့နှင့် ပြည့်စုံနိုင်စေရာ၏။ ဆောင်ရာ ဆောင်သင့်သမျှသော အခွင့်ခေတ္တ၌လည်း ဆောင်ဆောင်သမျှသော ကိစ္စတို့သည် ခင်ပွန်းပြစ် သူယုတ်မာတို့ကဲ့သို့ အနှောင့်ယှက်ကြောင့် ပျက်စီးခြင်းမရှိဘဲ အောင်မြင်ပွားစီးပြီးမြောက်သည်သာ ဖြစ်ရာ၏။ ထိုသို့ စိုက်ပျိုးပြုစု ဆောင်ရွက်၍ရအပ် ပြီးစေအပ်သော လုပ်သီးလုပ်စာ ဆောင်ရာအမှု၏ အကျိုးတို့ကိုလည်း ခင်ပွန်းပြစ် သူယုတ်မာတို့ကဲ့သို့ အပျက်အစီးမရှိဘဲ မိမိသုံးဆောင် ခံစားရသည်သာ ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် သင်ရထားမှူးသည်လည်း အဆွေခင်ပွန်းစစ်ဖြစ်သော ငါ့အား မပြစ်မှားလင့်"ဟု ဆို၏။

[ဤဂါထာ၌ 'မဇ္ဈဒါန'ဇာတ်တွင် အစ်ကိုဖြစ်သောဘုရားလောင်းအား ပြစ်မှားခြင်းကြောင့် ညီဖြစ်သော ကုန်သည်စဉ်းလဲ၏ဥစ္စာထုပ် ဆုံးပါးခြင်း, မိမိကြံဆောင်တိုင်း အလိုမပြည့်ခြင်း ကိုလည်းကောင်း၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့အား ပြစ်မှားခြင်းမရှိသော အစ်ကိုဘုရားလောင်းအား ဆုံးပြီးသောဥစ္စာထုပ်ကို လုံ့လမပြုဘဲ တစ်ဖန် ရပြန်ခြင်း, အလိုရှိတိုင်းသော ကောင်းကျိုးချမ်းသာ၏ပြည့်စုံခြင်း စသည်တို့ကို လည်းကောင်း ထောက်၍သိအပ်၏။]

ထိုသို့ ဂါထာတို့ဖြင့် ဟောပြီးလျှင် တစ်ဖန် အကျိုးထူးကိုပြပြန်လိုသော ဘုရားလောင်းတေမိမင်းသည်–

'ဒူရတော ပပါတတော ဝါ၊ ရက္ခတော ပတိတော နရော။

စုတော ပတိဋ္ဌံ လဘတိ၊ ယော မိတ္တာနံ၊ နဒုဗ္ဘတိ။ ။' ဟူသောဂါထာဖြင့် ဟောပြန်၏။

အနက်ကား–ယောနရော၊ အကြင်သူသည်။ မိတ္တာနံ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့အား။ နဒုဗ္ဘတိ၊ မပြစ်မှား။ သော နရော၊ ထို မပြစ်မှားသောသူသည်။ ဒူရတော၊မြင့်သော။ ပပါတတော၀ါ၊ တောင်ကမ်းပါးပြတ်မှ လည်းကောင်း။ ဒူရတော၊ မြင့်သော။ ရက္ခတော၀ါ၊ သစ်ပင်ထက်မှလည်းကောင်း။ ပတိတောပိ၊ ကျသော်လည်း။ ပတိဋ္ဌံ၊ တည်ရာကို။ လဘတိ၊ရ၏။ ပတိတော၊ ကျ၍။ စုတောပိ၊ စုတေရသော်လည်း။ ပတိဋ္ဌံ၊ တမလွန်ဘဝ၌ သုဂတိတည်းဟူသော တည်ရာ,ကိုးကွယ်ရာကို။ လဘတိ၊ရ၏။

mgyoe.com

mgyee.com SAMPLE BOOK

[ဤဂါထာ၌'ပပါတတောဝါ'ဟူသောပုဒ်တွင်ပါသော'ဝါ' သဒ္ဒါဖြင့် အလုံးစုံ အမြင့်အမြတ်ဖြစ်သော ဌာနသမ္ပတ္တိအပေါင်းကို သင်္ဂြိုဟ်အပ်၏။'ဒူရတော'ဟူသောဝိသေသနဖြင့် လောကုတ္တရာမှတစ်ပါး ရွေ့ရှား ယုတ်လျော့တတ်သော လောကီတရားအပေါင်းကို ပြ၏။] အဓိပ္ပာယ်ကား-

"ရထားမှူး သုနန္ဒ၊ အကြင်သူသည် အဆွေခင်ပွန်းတို့အား ပြစ်မှားခြင်းကို မပြုအံ့။ ထို မပြစ်မှားသောသူသည် တစ်စုံတစ်ခုသောဘေးရန်တို့ကြောင့် မြင့်စွာသော တောင်ကမ်းပါးပြတ်, သစ်ပင်ထက် စသည်တို့မှ ကျသော် လည်းကောင်း၊ မြင့်မြတ်သော စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့မှ ရွေ့လျားယုတ်လျော့သော် လည်းကောင်း အဆွေခင်ပွန်းကောင်း တစ်စုံတစ်ယောက်၏ အထောက်အပံ့ကိုရသဖြင့် ချမ်းသာစွာ အသက်ရှင်မှုလည်း ရှင်ရရာ၏။ အဆွေခင်ပွန်းကောင်း အထောက်အပံ့မရသည်ဖြစ်၍ ထိုကမ်းပါးပြတ်, တောင်, သစ်ပင် စသည်တို့မှ ကျလျှောသဖြင့်သေရသော်လည်း တမလွန်ဘဝ၌ သုဂတိဘဝတည်းဟူသော ကိုးကွယ်ရာ, ခိုဝင်ရာ အရပ်ကောင်းကို မရရာ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့အား ပြစ်မှားသောသူတို့ကဲ့သို့ ရှေးရှေးသောအကုသိုလ်ကံကြောင့် မကောင်းသဖြင့်တွေ့ကြုံ ရသော်လည်း ပစ္စုပ္ပန်,သံသရာတို့၌ ကိုးကွယ်ရာမည်သည် မဖြစ်နိုင်ရာ။ ထို့ကြောင့် သင်ရထားမှူးသည်လည်း အဆွေခင်ပွန်းစစ်ဖြစ်သော ငါ့အား မပြစ်မှားလင့်"ဟူလိုသည်။

[ဤဂါထာ၌ ထိုသို့သော ဘေးရန်ကြုံသောအခါ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ ကိုးကွယ်ရာ ရခြင်း, မရခြင်းကိုကား စူဠပဒုမဇာတ်၌ လက်ဖျား,ခြေဖျားတို့ကို မင်းဒဏ်ပေး၍ မြစ်ဝယ်မျှောလိုက်သော ဒေဝဒတ်အလောင်း သူယုတ်မာနှင့် ပေါင်းနှောမိသဖြင့် ကဏ္ဍရခရီး၌ ရေစေတ်သောအခါ သွေးတော်ကိုထုတ်၍ပေးခြင်း စသည်တို့ဖြင့် ကျေးဇူးကြီးလှသော ယောက်ျားဖြစ်သော ဘုရားလောင်း မဟာပဒုမမင်းသားအား ကမ်းပါးပြတ်မှ မာယာဖြင့်ကြံ၍ တွန်းချပြစ်မှားခြင်းကို ပြုသော 'မိတ္တဒုဗ္ဘိ'ကံကြောင့် မျက်မှောက်သောကိုယ်အဖြစ်၌ တစ်စုံတစ်ခုသော ကိုးကွယ်ရာကိုမျှ မရခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိသော 'ပတိဒေဝတာ'အမည်ရှိသော စိဉ္စမာဏဝိကာအလောင်း သူယုတ်မကို လည်းကောင်း။

[ထိုသူယုတ်မသည် ဘုရားလောင်းအား တောင်ကမ်းပါးပြတ်မှ တွန်းချလေသော်လည်း တစ်စုံ တစ်ယောက်သော အဆွေခင်ပွန်းကိုမျှ ပြစ်မှားလေ့မရှိသော ဘုရားလောင်း ပဒုမမင်းသားကား ကိုးကွယ်ရာမဲ့ မဖြစ်မူ၍ တောင်စောင့်နတ် ဆီးကြို၍ခံလင့်ခြင်း, ထိုနတ်လက်မှလွတ်၍ နဂါးမင်း ဆီးကြိုခံလင့်လျက် နဂါးပြည်သို့ဆောင်၍ ၁ နှစ်ပတ်လုံး စံခဲ့ပြီးမှ လူ့ပြည်သို့ပို့လိုက်သောအခါ ဗာရာဏသီပြည်၌ မင်းပြုခြင်း အကြောင်းရှိသော မဟာပဒုမမင်းကို လည်းကောင်း။

[ထိုမှတစ်ပါး ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာ၌ သင်္ဘောနစ်မြုပ်၍ သင်္ဘောသားအပေါင်းတို့ ပျက်စီးသောအခါ အမိကို ထမ်းလျက်ကူးသော ဘုရားလောင်း ကဌ္ဌဝါဟနလုလင်၏ ကိုးကွယ်ရာရခြင်းကို လည်းကောင်း။

[လင်ကို အရိုအသေလုပ်ကျွေးခြင်းဖြင့် တစ်တိုင်းတစ်နိုင်ငံမှ လင်၏နောက်သို့ လိုက်လာလတ်သော တက္ကသိုလ်ပါမောက္ခဆရာကြီး၏သမီးသည် မိထိလာပြည်သို့ ရောက်သောအခါ မိမိလင်ဖြစ်သော ပိင်္ဂုတ္တရလုလင်က စွန့်ပစ်၍ ကိုးကွယ်ရာမဲ့အောင်ပြုလေသော်လည်း လင်၏ ပြစ်မှားခြင်း မရှိခြင်းကြောင့် ကိုးကွယ်ရာမဲ့ မရှိဘဲ မိဖုရားကြီး၏အရာဖြင့် မင်း၏အချီးအမြှောက်ကို ခံရလေသော ဥဒုမ္ဗရဒေဝီ မိဖုရားကြီး စသည်တို့ကို လည်းကောင်း။

[ဇာတ်တူ လူသားကိုစားခြင်းကြောင့် ပြည်မှနှင်ထုတ်လိုက်သော ပေါရိသာဒမင်းသည် မဟာသုတသောမ မင်းတည်းဟူသော အဆွေခင်ပွန်းကို မပြစ်မှားခြင်းကြောင့် ယုတ်လျော့ပြီးသောကိုယ်အဖြစ်မှ မြင့်မြတ်သော စည်းစိမ်သို့ တက်မိရပြန်ခြင်း အကြောင်းရှိသော မဟာသုတသောမဇာတ်ကို လည်းကောင်း ထောက်၍သိအပ်၏။

mgyee.com

[ထို တောင်ကမ်း, သစ်ပင်တို့မှ လျှောကျခြင်းအန္တရာယ်ကြောင့် ထိုသို့သောအထောက်အပံ့ကို မရသဖြင့် သေရမည်ဖြစ်လျှင်မူလည်း တမလွန်၌ ကိုးကွယ်ရာ မရခြင်း, ရခြင်းကိုကား ခန္တိဝါဒီ ရှင်ရသေ့ကို ပြစ်မှားခြင်းကြောင့် မဟာပထဝီမြေသည် ထိုသူ၏ဖဝါးနင်းခြင်းကို မခံမချိသကဲ့သို့ တည်ရာကိုမပေးမူ၍ ဟင်းလင်းဖွင့်လျက် အဝီစိမီးလျှံယူလေသော ကလာဗုမင်းကို လည်းကောင်း။

[ကိသဝစ္ဆရှင်ရသေ့အား ပြစ်မှားခြင်းကြောင့် ကြီးစွာသော လက်နက်မိုး, သဲမိုး ရွာ၍ ကိုးကွယ်ရာမရ ပျက်စီးလျက် ငရဲလက်သို့ရောက်ရသော ဒဏ္ဍကီမင်း အစရှိသည်တို့ကို လည်းကောင်း။

[ပုရောဟိတ်၏ သား ၂ ယောက်တို့တွင် အကြီးကိုအငယ်, အငယ်ကိုအကြီးဟု မုသာဝါဒဖြင့် အဆွေခင်ပွန်းအား ပြစ်မှားခြင်းကြောင့် မြေမျိုလေသော စေတီယမင်း အစရှိသည်တို့ကိုလည်းကောင်း ထောက်၍ တမလွန်၌ ကိုးကွယ်ရာမရှိသည်ကို လည်းကောင်း။

အဆွေခင်ပွန်းတို့အား ပြစ်မှားခြင်းမရှိသော ခန္တိဝါဒီရှင်ရသေ့, ကိသဝစ္ဆရှင်ရသေ့တို့၏ တမလွန်၌ ဖြဟ္မာ့ပြည်လျှင် ကိုးကွယ်ရာရှိသည်ကို လည်းကောင်း ထောက်၍၊ တမလွန်၌ ကိုးကွယ်ရာရခြင်းကိုလည်းကောင်း သိအပ်၏။]

ထိုသို့ ၉ဂါထာတို့ဖြင့် ဟောပြီးလျှင် တစ်ဖန် ၁၀ ကြိမ်မြောက်သော ဂါထာဖြင့် အကျိုးထူးကိုပြပြန်လို၍

'ဝိရူဠ္ဟမူလသဏ္ဍာနံ၊ နိဂြောဓမိဝ မာလုတော။

အမိတ္တာ နပ္ပသဟန္တိ၊ ယော မိတ္တာနံ နဒုဗ္ဘတိ။ ။'ဟူသောဂါထာဖြင့် ဟောပြန်၏။ အနက်ကား-

သာရထိ၊ ရထားမှူး။ ယောနရော၊ အကြင်သူသည်။ မိတ္တာနံ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့အား။ နဒုဗ္ဘတိ၊ မပြစ်မှား။ တံနရံ၊ ထို မပြစ်မှားသော သူကို။ ဝိရူဠ္ဟမူလသဏ္ဍာနံ၊ တက်ပွားရှန်းမြိုင် ခိုင်ခံ့ခြင်း၏အကြောင်း ကောင်းစွာ မြစ်သေးမြစ်မ ခိုင်ခံ့မြဲမြဲလျက် တည်ခြင်းရှိသော။နိဂြောဓံ၊ ပညောင်ပင်ကို။ မာလုတော၊ လေဆိုး မုန်တိုင်းသည်။ နပ္ပသဟတိဣဝ၊ မညှဉ်းဆဲနိုင်သကဲ့သို့ ။ တထာ၊ထို့အတူ။ အမိတ္တာ၊ မချစ်မနှစ်လိုကုန်သော သူတို့သည်။ နပ္ပသဟန္တိ၊ မညှဉ်းဆဲနိုင်ကုန်။ အဓိပ္ပာယ်ကား-

"ရထားမှူးသုနန္ဒာ။ အကြင်သူသည် အဆွေအခင်ပွန်းတို့အား မပြစ်မှားအံ့။ ထို မပြစ်မှားသောသူအား ခိုင်ခံ့စွာသောသစ်ပင်ကြီးကို လေဆိုးပြကတေ့ ဇေ့တိုက်၍ မယိမ်းမယိုင်နိုင်သကဲ့သို့ မချစ်မနှစ်လိုသော ရန်သူတို့သည် မညှဉ်းဆဲနိုင်ရာ။

"အဆွေခင်ပွန်းအား ပြစ်မှားသောသူတို့သာလျှင် အခြေအမြစ်မခိုင်သော သစ်ပင်, မြက်မှိုက်တို့သည် လေတိုက်မခံသကဲ့သို့ ရန်သူအခွင့်ရသော် မြန်စွာနှိပ်စက်လေရာ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုဂါထာတို့ဖြင့် အပြစ် အကျိုးကို ငါ ပြညွှန်ဟောကြားအပ်သောအတိုင်း သင်ရထားမှူး အသင့်နှလုံးဝင်လျက် ခင်ပွန်းစစ်ဖြစ်သော ငါ့အား မပြစ်မှားလင့်။ သင် ပြစ်မှားလိုသော်ငြားလည်း အဆွေခင်ပွန်းကို ရှိသေလေ့ရှိသော ငါ့အား သင် မနှိပ်စက်နိုင်ရာ။ သင်၌သာလျှင် များစွာ အပြစ်ရောက်လတ္တံ့။ နှလုံးထား ဖြောင့်စေ"ဟူလိုသည်။

[ဤဂါထာ၌ အဆွေခင်ပွန်းကို ပြစ်မှားခြင်းကြောင့် အခွင့်ရသောအခါ ရန်သူတို့ကို နှိပ်စက်နိုင်ကြောင်း ကိုကား ကဏှာဒီပါယန ရှင်ရသေ့ကိုပြစ်မှား၍ ဝါသုဒေဝ, ဗလဒေဝ စသော မင်းညီနောင်တစ်ကျိပ်တို့၏ ပြည်စည်းစိမ်နှင့်တကွ ပျက်စီးခြင်း, ရန်သူဖြစ်သောဘီလူးသည် ကျွဲရိုင်းအသွင် ဖန်ဆင်း၍ခတ်သဖြင့် ဗလဒေဝမင်း အသက်ဆုံးခြင်း စသည်တို့ကို ထောက်၍သိအပ်၏။

mgyoe.com

[အဆွေခင်ပွန်းကို မပြစ်မှားခြင်းကြောင့် ရန်သူတို့ မနှိပ်စက်နိုင်ကြောင်းကိုကား အရှင်သောဏထေရ်၏ အလုပ်အကျွေး ဒါယကာအိမ်၌ ဥစ္စာကိုခိုးအံ့ဟုဝင်သော ခိုးသူ၏ မခိုးဝံ့ခြင်း အစရှိသည်ကို လည်းကောင်း၊ မာဃလုလင်အား မစလရွာသူကြီးသည် မင်းကြီးထံကုန်းချောစား၍ နှိပ်စက်အံ့ဟု အားထုတ်သော်လည်း ပြစ်မှားခြင်းမရှိသော ဘုရားလောင်း မာဃလုလင်ကို မချစ်နှစ်လိုသော ရွာသူကြီးသည် လည်းကောင်း၊ မင်းသည် လည်းကောင်း မညှဉ်းဆဲနိုင်သည်သာ ဖြစ်ခြင်း အစရှိသည်ကိုလည်းကောင်း ထောက်၍သိအပ်၏။]

ဤသို့ ဘုရားလောင်းတေမိမင်းသည် ရဲရင့်သာယာစွာသော တရားအသံဖြင့်လည်းကောင်း၊ ထိုအရပ်၌ ရှိကုန်သော ဘုမ္မစိုး, ရက္ခစိုးနတ်တို့၏ ကောင်းချီးပေးသံဖြင့် လည်းကောင်း ထက်ဝန်းကျင်တောအရပ်ကို ပဲ့တင်ထပ်စေလျက် 'မိတ္တပူဇာ' ၁၀ ဂါထာတို့ကို ရထားမှူးသုနန္ဒာအား ဟောတော်မူပေ၏။ ထိုသို့ မဟာကုသိုလ်ဉာဏ်ဖြင့် ကျက်စား၍ဟောတော်မူအပ်သော ဘုရားလောင်း၏ဒေသနာသည် သဗ္ဗညုအထွတ်သို့ ရောက်တော်မူသောအခါ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ဖြင့်ကျက်စား၍ ဟောတော်မူအပ်သောဒေသနာတော်နှင့် 'အတ္ထနယ' အားဖြင့် တူသည်သာဟု မှတ်အပ်၏။

[ဤအရာ၌ အဆွေခင်ပွန်းတို့အား ပြစ်မှားသည်ဖြစ်လျက် ထိုတရားနှင့်လျော်စွာ မျက်မှောက်၌ အပြစ် မရောက်သောသူ ရှိရာမည်လောဟူမူ၊ ပြစ်မှားတတ်သောသူ၏ အကုသိုလ်စေတနာ ညံ့ခြင်း, ပြစ်မှားအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ သီလအစရှိသောဂုဏ် ညံ့ခြင်း, ထိုပုဂ္ဂိုလ်၌ ပြစ်မှားခြင်းငှာထိုက်သော တစ်စုံတစ်ခုသော အပြစ်ရှိခြင်း,ထိုသို့သော အကြောင်းတို့နှင့်ယှဉ်သော်သာ မျက်မှောက်၌ မိတ္တဒုဗ္ဘိ အပြစ်ညံ့ရာ၏။ အလျဉ်းကား လွတ်နိုင်ခဲ၏ သံသရာ၌ကား အကုသိုလ်၏အကျိုးမည်သည် သုဂတိပဋိသန္ဓေ ဟူ၍မရှိ။ ထိုသို့ ဆိုခဲ့ပြီးသည်မှ တစ်ပါး ပြစ်မှားတတ်သောသူ၏ အကုသိုလ်စေတနာ ထက်သန်ခြင်း, ပြစ်မှားအပ်သောပုဂ္ဂိုလ်၏ သီလအစရှိသော ဂုဏ်မြတ်ခြင်း, ပြစ်မှားခြင်းငှာထိုက်သော အပြစ်မရှိခြင်း ဤသို့သောအကြောင်းတို့နှင့် ယှဉ်ချေသော်ကား ပစ္စုပ္ပန်, သံသရာတို့၌ ထင်ရှားစွာအပြစ်ရောက်ကြောင်းကို 'ယောဒဗ္ဘေန အဒဗ္ဘေသု' အစရှိသည်ဖြင့် ဟောတော်မူအပ်သော ဂါထာတို့၌ သိအပ်လေပြီ။

[ထို့ကြောင့် သူတော်ကောင်းတို့သည် အတ္တက္ခာယီ[၃၆၇], သမာနသုခဒုက္ခ[၃၆၈]အစရှိသော အဆွေခင်ပွန်းစစ်ကို မဆိုလင့်ဦး။ မိမိ၌ ထင်ရှားရှိသောပစ္စည်းကို မပေးလိုဘဲ မရှိသောပစ္စည်းကို ရှိသော်လည်း ပေးရလေ၏ဟုစသည်ဖြင့် ပြောဆိုတတ်သော အညဒတ္ထု[၃၆၉], သဘောအားဖြင့် မချစ်ဘဲနှင့် ချစ်ဟန်မူသော အနုပိယ၊ ပေးမည်, ပြုမည် စသည်ဖြင့် စကားဖြစ်ဆန်းသောဆို၍ ဆိုတိုင်းမပြုသော ဝစီပရမ၊ ခိုးမှု, သတ်မှု, စသည်ဖြင့် အပါယ်လားကြောင်း၌ အဖော်သွေးတတ်သော 'အပါယသဟာယ' ဤ ၄ယောက်သော ခင်ပွန်းတို့ကို လည်းကောင်း, ထင်ရှားသောရန်သူတို့ကိုသော်လည်းကောင်း နိုင်လောက်သည်ဟူ၍ ပြစ်မှားခြင်းကို မပြု။ ဤသို့ အခွင့်အားလျော်စွာ မိမိအစွမ်းနှင့်ညီလျက် သတိ, ဝီရိယ, ပညာဖြင့် ထုံစေအပ်သော နှလုံးကို ခန္တီ, မေတ္တာ တည်းဟူသော နံ့သာကြိုင်မွှေး ရေအေးဖြင့် အခါမပြတ် ဖျန်းဆွတ်ခြင်းသည်သာလျှင် သူတော်ကောင်းတို့၏ ဓမ္မတာတည်း။]

ဤသို့ ဘုရားလောင်းတေမိမင်းသည် တောအလုံးကို ပဲ့တင်ထပ်စေလျက် သာယာစွာသောအသံဖြင့် 'မိတ္တပူဇာဒေသနာ'တို့ကို ၁၀ ဂါထာ ဟောတော်မူသော်လည်း ရထားမှူးသုနန္ဒာသည် 'ဤသူကား အရှင့်သား စင်စစ်ဖြစ်ရာ၏' ဟူသော အမှတ်မရှိ။ တရားဟောပုဂ္ဂိုလ်၏ တင့်တယ်ခြင်း, အသံတော်၏သာယာခြင်း, တရားစကားတော်၏ ကောင်းခြင်း ဖြင့်သာလျှင် မတုန်မလှုပ် ငြိမ်သက်စွာနာ၏။

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

ထိုသို့ တရားဟောပြီး၍ အဆုံးမှသာလျှင် 'ဤအရှင်ကား အဘယ်သူ ဖြစ်လေသည်မသိ။ မိမိကိုယ်ကိုလည်း ငါတို့အရှင့်သား ဖြစ်သည်ဟူ၍ ဆို၏။ အကြောင်းကို စုံစမ်းဦးအံ့'ဟု ကြံလျက်၊ တွင်းမှ တက်ပြီးလျှင် ရထားသို့ သွား၍ကြည့်လတ်သော် ဘုရားလောင်း မင်းသားကိုလည်းကောင်း၊ မိမိချွတ်ယူ ထုပ်ပိုး၍ထားအပ်သော ဝတ်လဲတန်ဆာတော်အထုပ်ကို လည်းကောင်း မမြင်သောအခါမှ 'ဤအရှင်ကား စင်စစ်မချွတ် မိမိဆိုတိုင်းပင် ငါတို့အရှင့်သား မှန်ရာမည် မသိ'ဟု ဘုရားလောင်းရှိရာ လာလျက် အခန့်တော်ရာ မြင်သာရာက မျက်နှာတော်ကို ကြည့်ရှုဆင်ခြင်သဖြင့် အလုံးစုံမျိုးကိုထောက်၍ အတပ်အမှန်သိရပြီးသော် ခြေတော်ရင်း၌ ထိပ်ထက်လက်စုံချီကာဝပ်လျက် အစုံသောဘုရားလောင်း၏ခြေဖမိုးတော်ကို နဖူး,လက်အုပ် တင်လျက် နေပြည်တော်သို့ ပြန်မည့်အကြောင်းကို လျှောက်တောင်းပန်လိုသောကြောင့် 'ဖေဟိတံ ပဋိနေဿာမိ' အစရှိသော ဂါထာဖြင့် လျှောက်၏။ အဓိပ္ပာယ်ကား–

"ကာသိကရာဇ်တိုင်းကြီးသခင် အရှင့်သားတော်ဘုရား။ ဤသို့သော ဘုန်းကျက်သရေနှင့်ပြည့်စုံစွာ ကိုယ်တော်စင်လျက်ကိုလည်း အကျွန်ုပ်တို့ ဝဇီကံဖြင့် မတန်မရာ ယုတ်မာသောအမှုကို ပြုမည်ဟု ကြံမိသည်ကား အမှားစင်စစ် ဖြစ်ခဲ့ပြီ။ အကျွန်ုပ်တို့ မှားခဲ့သမျှအမှုသည် ယခု ကိုယ်တော် နေပြည်တော်သို့ပြန်ပါမှ အမှန်ဖြစ်ကြရပါမည်။ အကျွန်ုပ်တို့အား သနားသဖြင့် ယခု နေပြည်တော်သို့ ပြန်တော်မူပါဦး။ သိကြားနတ်မှူးကဲ့သို့သော ကိုယ်တော်၏တင့်တယ်ခြင်း, အသံတော်၏သာယာခြင်း, အကျိုးအကြောင်းကို ပြည့်စွန်တတ်သော တရားစကား၌ လိမ္မာမြော်မြင်ခြင်း ယင်းသို့သောဂုဏ်တို့နှင့် ပြည့်စုံစွာသော ကိုယ်တော်စင်လျက် 'ပရဟိတ'ဆောင်ခြင်းငှာ မရစကောင်းသော ဤတောအရပ်၌ နေတော်မူ၍ အဘယ်အကျိုး ရှိပါအံ့နည်း။ 'ပရဟိတ'ကို ဆောင်စွမ်းတော်မူနိုင်သော ကိုယ်တော်သည် ထီးဖြူဆောင်းချင်း မင်းပရိသတ်တို့၏အလယ်၌ ကေရာဇ်မင်းစည်းစိမ်ဖြင့် တင့်တယ်စံပယ်တော်မူလျက် သူခပ်သိမ်းတို့၏အကျိုးစီးပွားကို ဆောင်တော်မူခြင်းငှာ နေပြည်တော်သို့ ပြန်တော်မူပါ"ဟု လျှောက်တောင်းပန်၏။

ရထားမှူး သုနန္ဒာ စကားကိုကြားလျှင် ဘုရားလောင်းသည် ပြည်၏စည်းစိမ်ကို ပယ်တော်မူလို၍–

'အလံ မေ တေန ရဇ္ဇေန၊ ဉာတကေန မနေန ဝါ။

ယံ မေ အဓမ္မစရိယာယ၊ ရဇ္ဇံ လဗ္ဘေထ သာရထိ။ ။'ဟူသောဂါထာဖြင့် ဆိုတော်မူ၏။ အဓိပ္ပာယ်ကား–

"ရထားမှူး သုနန္ဒာ။ ယခု ဤတောအရပ်သို့ ငါရောက်သည်ကား သင်တို့ မှူး, မတ်, ပြည်သူတို့က ထီးနန်း မစံစေလိုသောကြောင့်လည်း ငါ မရောက်။ ငါ့မယ်တော်, ခမည်းတော်, ဆွေတော်မျိုးတော်တို့က ထီးနန်း မစံစေလိုသောကြောင့်လည်း ငါ မရောက်။ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူမျှ ဤတောအရပ်သို့ ငါ့ကို ပို့ဆောင် နှင်ထုတ်ခြင်းမည်သည် မရှိ။ ငရဲဘေးကို ကြောက်ခြင်းဖြင့်သာ ငါကား ခိုးသူကိုစီရင်ခြင်း စသည်ဖြင့် မကောင်းမှု ဒုစရိုက်တည်းဟူသော ငရဲ၏အောင်လံစိုက်ထူခြင်းရှိသော ပြည်စည်းစိမ်ကိုမြင်ရလျှင် အောက်ခွင် ငရဲရပ်သို့ မကပ်စေလိုသောကြောင့် ငါ့စိတ်ပင်လျှင် ငါ့ကိုယ်ကို ငါ နှင်ထုတ်အပ်သည်ဖြစ်၍ ဤတောရပ်သို့ ယခု ငါ ရောက်ရသည်။ မိဘဆွေမျိုးမှစ၍ သူခပ်သိမ်းတို့၏အစီးအပွားကို ငါဆောင်လိုသော်လည်း ထိုအဓမ္မစရိုက်ဖြင့်ပြွမ်းသော မင်းစည်းစိမ်ကို ယမမင်းလက်တွင်း၌ စံခြင်းမလှ ငါ မစံလိုပြီ"ဟုလိုသည်။

ထိုအခါ ရထားမှူးသုနန္ဒာသည် 'ဤအရှင့်သားကား ဘုန်းကြီးသောသူတည်း။ ဘုန်းရှိသောသူဟူကလည်း သူတစ်ပါးတို့ ဆင်းရဲခြင်းဖြစ်သည်ဟူ၍ ကြားရ, မြင်ရလျှင် ကိုယ်ခံရသကဲ့သို့ အလွန် သနားခြင်းကရုဏာဖြင့်

mgyoe.com

ချမ်းသာအောင် ရွက်ဆောင်လိုသော သဘောထားစမွတာ ရှိပြီးပင်ဖြစ်သည်။ ငါလည်း ယခု အရှင့်သားကို သနားခြင်း ဖြစ်အောင်ကြံ၍ လျှောက်ဦးအံ့'ဟု တောင်းပန်စကားလျှောက်ထားပြန်လို၍—

'ပုဏ္ဏ ပတ္တံ မံ လဘေဟိ၊ ရာဇပုတ္တ လ္လတော ဂတော။
ပိတာ မာတာ စ မေ ဒဇ္ဇုံ၊ ရာဇပုတ္တ တယိ ဂတေ။ ။
'ဩရောဓာ စ ကုမာရာ စ၊ ဝေသိယာ နာ စ ဗြာဟ္မဏာ။
တေပိ အတ္တမနာ ဒဇ္ဇုံ၊ ရာဇပုတ္တ တယိ ဂတေ။ ။
'ဟတ္ထာရောဟာ အနီကဋ္ဌာ၊ ရထိကာ ပတ္တိကာရကာ။
တေပိ အတ္တမနာ ဒဇ္ဇုံ၊ ရာဇပုတ္တ တယိ ဂတေ။ ။
'ဗဟုဓညာ ဇာနပဒါ၊ နေဂမာ စ သမာဂတာ။
ဥပယာနာနိ မေ ဒဇ္ဇုံ၊ ရာဇပုတ္တ တယိ ဂတေ။ ။'ဟူသော ၄ ဂါထာတို့ဖြင့် လျှောက်ပြန်၏။ အဓိပ္ပါယ်ကား—

"တိုင်းကြီးသခင်ဖြစ်သော အရှင့်သားတော်ဘုရား။ ဆင်းရဲသောသူ, အလိုမပြည့်သော သူတို့ကိုမြင်လျှင် ချမ်းသာကြောင်း, အလိုပြည့်ကြောင်း ကောင်းစွာ သူတစ်ပါးတို့စီးပွားကို ဆောင်တော်မူလိုသော နှလုံးတော်မြတ် ရှိသည်နှင့်အညီ ပြည်စည်းစိမ်၌ အပြစ်ကိုမြင်တော်မူ၍ စွဲရှာတော်မူသည်ကို အထူး မစံစားသာသော်လည်း ကိုယ်တော် ပြည်သို့မပြန်ချေလျှင် ရာဇဒဏ်အန္တရာယ် အပြစ်တင်ဖွယ် အကျွန်ုပ်မှာ စုပေါင်းသဖြင့် အကြောင်းမဲ့ဘဲ ဆင်းရဲလိမ့်မည်များကို သနားကယ်မသင့်သော အကြောင်းရှိပါသောကြောင့်သာ နေပြည်တော်သို့ ပြန်တော်မူပါမည့်အကြောင်းကို အသနားတော်ခံဝံ့ပါသည်။ နေပြည်တော်မှ ဤတောအရပ်သို့ အကျွန်ုပ်ပို့ရသည်မှာလည်း ခမည်းတော်,မယ်တော်တို့ သဘောဆန္ဒ အပြိုင်အညီပို့ရသည် မဟုတ်ပါ။

"အကျွန်ုပ်ကိုသာ ပြည်သို့ လွှတ်တော်မူမည်ဖြစ်လျှင် စင်စစ် ခမည်းတော်ဘုရား အမေးတော်ရှိသောအခါ ကိုယ်တော်ဟော၍သိအပ်သော 'မိတ္တပူဇာ'ဂါထာဖြင့် အဆွေခင်ပွန်းတို့အား နှုတ်ဖြင့်မျှ မပြစ်မှားကောင်းချေ သောကြောင့် အကြောင်းမျိုးကို ယခုတွေ့မြင်ရသည့်အတိုင်း အကုန်အစင် ဖြောင့်မှန်စွာ လျှောက်ရချေမည်။ အမှန်အတိုင်း အကျွန်ုပ်လျှောက်ချေသော် ခမည်းတော်ဘုရားသည် သား၏ချစ်ခြင်းဖြင့် အကျွန်ုပ်အ အမျက်ခဏချင်းဝင်၍ 'ဤသို့သော် ငါ့သားယောက်ျားမြတ်ကို နင် အဘယ့်ကြောင့် ပစ်၍လာခဲ့ရသနည်း'ဟု ရာဇမာန် အမျက်တော်စွဲကို သဲကမ်းရေဖေ့ တွေ့ရမည်ကား ရောက်မဆိုက်ဧကန် အကျွန်ုပ်၌ မှန်ပါတော့သည်။ အထက်ကပင် သဘောမတူသော ဘုရားမယ်တော်အမျက်ကိုကား ဆိုဖွယ်မရှိ ဖြစ်ပါတော့သည်။

"အကျွန်ုပ်အား သနားသဖြင့် နေပြည်တော်သို့ ပြန်တော်မူပါလျှင်ကား မယ်တော်, ခမည်းတော်တို့သည် အကျွန်ုပ်တောင်းပန်သောကြောင့် ပြန်တော်မူကြောင်း စကားအလုံးစုံကိုကြားကြသောအခါ အကျွန်ုပ်၌ အတိုင်းထက်အလွန် နှစ်သက်, မြတ်နိုးခြင်း ရှိတော်မူကြသည်ဖြစ်၍ ရတနာ ၇ မျိုး မိုးကြီးသည်းစွာ ရွာသကဲ့သို့ ထားသိုရာမရှိအောင် အကျွန်ုပ်အား တုဋ္ဌိဒါန[၁၇]ဖြစ်သော ဆုကြီးလာဘ်ကြီး ချပေးချီးမြှောက်ခြင်းကို ခံရပါလတ္တံ့။

"၁သောင်း ၆ထောင်သော နန်းသူအပေါင်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ အရှင်ဖွားဖက်ရွှေဖော် သူငယ်ဖော် အမတ်သား ၅၀၀ တို့တို့သည်လည်းကောင်း၊ ပုဏ္ဏား, သူဌေး, သူကြွယ်, ကုန်သည်, ဆင်သည်, မြင်းသည် အစရှိသော သူရဲ, ဝင်းမှူး, သင်းမှူး, အပေါင်းကြီး, အစုကြီး အသီးသီးသော ပြည်သူပြည်သားတို့သည် လည်းကောင်း၊ ကာသိကရာဇ်တိုင်းနိုင်ငံတော်အတွင်း မြို့, ရွာ နိဂုံး, ဇနပုဒ်တို့၌နေကြကုန်သော အကြီးအကဲ,

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

ကျေးစား, မြို့အုပ်မကျန်, နိုင်ငံသူနိုင်ငံသားအပေါင်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ မနောမယပတ္တမြား[၂၇၁]ကို တစ်ခုစီလိုက်၍ ပေးသကဲ့သို့ ကျေးဇူးကြီးစွာ အကျွန်ုပ်၌တင်၍ ချစ်ခင်နှစ်လိုခြင်းဖြင့် အကျွန်ုပ်အား အသီးသီး ချီးမြှောက်ပူဇော်ခြင်းကိုလည်း ပြုကြပါလတ္တံ့။ ထိုသို့သောအကျွန်ုပ်အား မင်းဒဏ်အန္တရာယ် အပြစ်တင်ဖွယ် ခပ်သိမ်း ပျောက်ငြိမ်းလွင့်ကာ ချမ်းသာရွှင်လန်းလျက် များစွာသောအကျိုးစီးပွား ရှိပါလတ္တံ့သည်ကို သိမြင်တော်မူလှသောကိုယ်တော်သည် အစဉ်သနားခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ ကြွတော်မူသင့် လှပါသော်ကြောင့် ရွှေဖဝါးတော်မြတ်အောက် အသနားတော်ခံ တောင်းပန်လျှောက်ထား ဝံ့ပါသည်”ဟု လျှောက်၏ဟုလိုသည်။

ဤအရာ၌ ရထားမှူးသုနန္ဒာသည် လောကဝတ်[၂၇၂], ရာဇဝတ်[၂၇၃]ကိုသာငဲ့၍ ဓမ္မဝတ်[၂၇၄]ချွတ်မည်, မချွတ်မည်။ ကုသိုလ်, အကုသိုလ်ကိုကား နှလုံးမထားဘဲ မိမိ၏မျက်မှောက်အကျိုးကိုသာ စင်စစ်လိုတပြီကား ပစ္စုပ္ပန်၌ လယ်လုပ်, ကုန်သွယ်, ရောင်းဝယ်ဖောက်ကား မပြု။ အမှုရှာ၍ ဥစ္စာလာဘ်လာဘ ရရာသော ‘လာဘုပ္ပတ္တိ’ အကြောင်း ၄ပါး ရှိသည်။

[– မရှုးသော်လည်း ရှုးဟန်မူ၍ ဟိရိဩတ္တပ္ပမထိန်း သူစိမ်းကိုလျက် သူကျက်အသွင် အကျွမ်းအဝင် ပြုခြင်း နာနုမ္ဗတ္တက။
– မင်းအိမ်စိုးအိမ်စသည်တို့၌ ဤမည်သောသူတွင် ဤမည်သောအမှုရှိ၏ စသည်ဖြင့် သူတစ်ပါးတို့အား ကုန်းချောစားခြင်းတည်းဟူသော နာပိသုဏ။
– မိမိ၏ ဟိရိဩတ္တပ္ပကိုဖျက်၍ သဘင်သည်မဟုတ်ဘဲလျက် သဘင်သည်ကဲ့သို့ အချီးအမြှောက် လာဘ်ရအံ့သော အိမ်တို့၌ အိမ်ရှင်တို့အလိုနှင့် လျော်စွာ ဟာသနကထာ, နစ္စမှု, ဂီတမှုစသည် စကားမှုတို့ဖြင့် ရွှင်စေခြင်းဟု ဆိုအပ်သော နာနင္ဒ။
– ‘ဤသူကြားလျှင် စိုးမင်းတို့နား ကြားချေအံ့’ဟု သူခပ်သိမ်းတို့ မိမိကိုကြောက်သဖြင့် လာဘ်, ပဏ္ဏာ, တံစိုးပေးအောင် အုတ်အုတ်ကျက်ကျက် စကားဖရိုဖရဲကြဲခြင်း ဟုဆိုအပ်သော နာကုတ္တုဟာလ။

ဤသို့မှုန်မှိုင်းသော မူဋ္ဌဖြစ်သောသူတို့ကို ဖြားယောင်း၍ လာဘ်ကိုခံရရာသော အကြောင်း ၄ပါးတွင် ဘုရားလောင်းတေမိမင်းလည်း ပြည်သို့ပြန်လာတော့မည့်သူ မဟုတ်ပြီ။ မျက်စိလွဲ, နားလွဲ ယုံမှတ်၍ စိတ်ချလေပြီးသော ကာသိကရာဇ်မင်းကြီးအား နာပိသုဏလက္ခဏာဖြင့်ပင် မိမိ ဆုလာဘ်ရကြောင်းကြံ၍ လျှောက်လိုသမျှ လျှောက်သော်လည်း မင်းကြီးယုံကြည်သဖြင့် ဆုလာဘ်ရဖို့ အကြောင်းရှိလျက်လည်း သူပျက်သူယုတ်တို့အကြံမျိုးသည် အ္တကျိုးပင်ကြီးသော်လည်း အပြီးသတ်သောအခါ အဆိုးသာဖြစ်မြဲဓမ္မတာကို ပညာဖြင့် အမြဲ နှလုံးစွဲသည်ဖြစ်၍ အပြစ်အကျိုးကိုမြင်မြော်သော သူတော်သူမြတ်ဖြစ်သည်နှင့်လျော်စွာ ပညာရှိ ခေါ်ထိုက်သောသူအပေါင်းတို့တွင် တစ်ယောက်ဖြစ်သော ရထားမှူးသုနန္ဒာသည် ကိုယ်၏အကျိုး, သူ၏အကျိုး, အရှင့်အကျိုး ဘ၀ ၂ ပါး၌ အကျိုးစီးပွား များအံ့သည်ကိုမြင်၍ အငင်အပြောင်း ဖြားယောင်းခြင်း စကားပြောခြင်း၌ လိမ္မာလှသောကြောင့် ‘တရားခိုင်မာသောပညာရှိကို စဉ်းလဲစဉ်းစားပြော၍ ဖြားယောင်းလျှင် နှလုံးညီစော်နံ့တတ်သည်။ သနားဖွယ်ရှာ၍ လျှောက်သော်သာ ကရုဏာလှုပ်ရှားသဖြင့် စိတ်ထားတော်ယိုင်ညွတ်၍ ပါလတ္တံ့ရာသည်’ဟု အသင့်ကြံလျက် ထို ၄ဂါထာတို့ဖြင့် အသနားခံလျှောက်လေသည် ဟု မှတ်အပ်၏။

[သုနန္ဒာရထားမှူးကို သူတော်ကောင်းဟူ၍ဆိုသော် ပါဏာတိပါတကို အကုသိုလ်ကံ မမှတ်။ အဘယ်ကြောင့် ဘုရားလောင်းကို သတ်အံ့ဟု တွင်းတူးခြင်း စသည် ပြုရလေသနည်း။ သူတော်ကောင်းမှန်လျှင် ကိုယ့်အသက်ကိုသာ စွန့်ရမည် မဟုတ်လောဟူမူ –

mgyoe.com

[သဘောစရိုက်အားဖြင့် ပညာပြောသောသူပင် ဖြစ်သော်လည်း မိမိအသက် စည်းစိမ်၌ ချင်ခင်တတ်ခြင်း တည်းဟူသော လောဘ၊ ထိုလောဘကို မှီ၍ သေခြင်း, ပျက်စီးခြင်း၌ ကြောက်လန့်စိုးရိမ်တတ်သော ဗျာပါဒဒေါသ။ ဤဆူးငြောင့်တို့ဖြင့် ထိုးဆွလတ်သည်ရှိသော် အရိယာမဂ်ဖြင့် ဒိဋ္ဌိဝိစိကိစ္ဆာကို မပယ်ရသေးဖြစ်၍ ထိုဝေဒနာကို သည်းခံသဖြင့် တရားကိုမယူနိုင်လတ်လျှင် အရှင်အာဏာဖြင့် သတ်ရသည်ကို အပြစ်မရှိရာဟု ဒိဋ္ဌိဝိစိကိစ္ဆာ သဟဂုတ်စေသက်၍ အယူ၏ဖောက်ပြန်ခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိသောကြောင့် လည်းကောင်း၊ မင်းကြီးအာဏာ အတိုင်း ဝန်ခံ၍ ရာဇဝတ်ပြေအောင် ဆောင်ရွက်သော်လည်း ပါဏာတိပါတကံ အဆုံး မရောက်သေးဖြစ်၍ ရထားမှူး၏နှလုံးထားကို ဒုစရိုက်စင်စစ်ပင် ဖြစ်သည်ဟု မယူသာ။ အာဏာစွဲရုံသာပြု၍ အမှုအဆုံးမှာမှ ကောင်းစေရတော့မည်ဟု ကြံလေသည်ကိုလည်း မဆို၍ မသိရ။ ဝတ်ပြေရုံမျှသာ တွင်းတူးခြင်း စသည်ကိုပြုလျှင် အပြစ်မဆိုထိုက်ပေသောကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဘုရားလောင်း၏တရားစကားကို ရိုသေစွာ နာခံပေသောသူ ဖြစ်ပေသောကြောင့် လည်းကောင်း၊ ပညာရှိလက္ခဏာ သက်သည်ဖြစ်၍ ရထားမှူးသုနန္ဒာကို သူတော်ကောင်းပင် ဆိုထိုက်သည်ဟု သိအပ်၏။

[ထို 'လာဘုပ္ပတ္တိ'အကြောင်း ၄ပါးကိုကား အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ တပည့်အား ဆုံးမသောစကားတွင် အစပ်သင့်၍ ကိုယ်တော်ကို သက်သေထုတ်တော်မူအပ်သော လာဘဂရဟဇာတ်၌ —

'နာနုမ္မတ္တော နာပိသုဏော၊ နာနဋော နာကုတူဟလော။

မူဠေသု လဘတေ လာဘံ၊ ဧသာ တေ အနုသာသနီ။ ။'ဟူသောဂါထာ လာ၏။ အနက်ကား—

မာဏဝ၊ လာဘ်၌ မက်မောသော လုလင်။ ဘယံ ၊ ပစ္စုပ္ပန်၌ သူတောင်ကောင်းတို့ ကဲ့ရဲ့ခြင်းစသော ဘေး, တမလွန်၌ အပါယ်ဘေးကို။ အဂဏေတွာ၊ မရေတွက်မူ၍ ။ လောဘာဘိဘူတော၊ လောဘဖြင့် နှိပ်စက်အပ်လျက်။လာဘမေဝ၊ ဥစ္စာလာဘ်ကိုသာလျှင်။ တွံ။ သင်သည်။ စေက္ကစ္ဆသိ၊ အကယ်၍ အလိုရှိအံ့။ သုဏောဟိ၊ နာလော့။ နာနုမ္မတ္တော၊ မရူးသော်လည်း ရူးသကဲ့သို့ နှုတ်ပူးလက်ငင် အကျွမ်းတဝင် ပြုနိုင်သောသူသည် လည်းကောင်း။ နာပိသုဏော၊ အမှုရှင်တို့က မျက်စိ, နား ထားသောသူမဟုတ်ဘဲ ဤ၌ တစ်သွယ် ထိုဝယ်တခြား ချောစားကုန်းတိုက်တတ်သော သူသည် လည်းကောင်း။ နာနဋော၊ မိမိ သဘင်သည် မဟုတ်ဘဲ သဘင်သည်ကဲ့သို့ သူ့အလိုသို့လိုက်၍ သဘင်အမူ ပြုတတ်သောသူသည် လည်းကောင်း။ နာကုတူဟလော၊ စကားအငယ်ကို အကျယ်အပွား အုတ်အုတ်ကျက်ကျက် ကြောက်မက်ဖွယ်မင်း ထီးနန်းစိုက်လုပ်၍ ဖရိုဖရဲ ဖွာဖွာကြံပြုတတ်သော သူသည် လည်းကောင်း။ ဤဒိသော၊ ဤ ၄ပါးတွင် တစ်ပါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသောသူသည်။ မူဠေသု၊ စူးစမ်းဝေဖန် ဉာဏ်နှင့်မနှော သဘောမှုန်မှိုင်း ကုန်သောသူတို့၌။ လာဘံ၊ ဥစ္စာဆုလာဘ်ကို။ လဘတေ၊ ရလေတတ်၏။ ဧသာ၊ ဤသည်လျှင်။ တေ၊ သင့်အား။ အနုသာသနီ၊ အဆုံး အမဖြစ်သော စကားတည်း။

[ဤ ၄ပါးတို့တွင် နာပိသုဏကား 'နှုတ်အပ်ဖျားဆွ', နာကုတူဟလကား 'နှုတ်မီးပွားကျ' စင်စစ်ဖြစ်၍ အပြစ်လွတ်အောင် မသုံးနိုင်ရာ။

[နာနုမ္မတ္တက နာနဋ ဤ ၂ပါးကိုကား လူဖြစ်သောသူသည် ဆုလာဘ်စည်းစိမ်ကို လို၍ လည်းကောင်း၊ အသက် စည်းစိမ် မြတ်သောအကျင့်တို့၏အန္တရာယ်မှ ကင်းစေလို၍ လည်းကောင်း ပြုသည်ရှိသော် မိမိတို့ ပြုအပ်သော နိစ္စသီလ အစရှိသော်သိက္ခာပုဒ်၏ကမ်းကို မလွန်စေမူ၍၊ မိစ္ဆာဇီဝလည်းမဖြစ်အောင် စွမ်းနိုင်သော်လည်း သံသရာဝဋ်မှ လွတ်သည်ဟု သိအပ်၏။]

mgyoe.com

ဤသို့ သနားခြင်းသက်ဝင်၍ နေပြည်တော်သို့ပြန်စေခြင်းငှာ ရထားမှူးသုနန္ဒာ တောင်းပန်လျှောက်ထားသော စကားကိုကြားလျှင် ဘုရားလောင်းတေမိမင်းသည် သူဆိုဖွယ်စကား၌ အဖျားအမြစ်ကို ဓားထစ်ကျ ဉာဏ်ဖြင့် အမှန်သိ လိမ္မာတော်မူလှသည်ဖြစ်၍၊ ချစ်သနားဖွယ်စုံသဖြင့် မပြန်မလှန်သာအောင် အကြောင်းနှင့်အညီ ချေပြန်လို၍–

'ပိတု မာတုစဟံ စတ္တော၊ ရဋ္ဌဿ နိဂမဿ စ။

အထော သဗ္ဗကုမာရာနံ၊ နတ္ထိ မယှံ သကံ ဃရံ။ ။

'အနုညာတော အဟံ မာတျာ၊ သဥ္စတ္တော ပိတရာ. မဟံ။

ဧကော အရညေ ပဗ္ဗဇိတော၊ န ကာမေ အဘိပတ္ထယေ။ ။'ဟူသော ၂ဂါထာတို့ဖြင့် ဆိုပေ၏။ အဓိပ္ပာယ်ကား–

"ရထားမှူးသုနန္ဒာ။ ၂ဦးသောသူတို့၏အကျိုးစီးပွားကို မြင်သော်သာ ပညာရှိမည်ရာသည် ဖြစ်လျက်၊ ငါ့အကျိုးကိုကား သင် မကြည့်၊ ကိုယ့်အကျိုးကိုသာ ကြည့်၍ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုရသနည်း။ ပြည့်ရှင်မင်းတို့၌ 'ထွက်ပြီးသည်ကို ဝင်စေ'ဟူ၍ စကား ၂ ခွန်း မရှိသည်ကို သင် သိ၏မဟုတ်လော။

"ခမည်းတော် မယ်တော်တို့သည် ငါ့အလိုကို မသိသော်လည်း သိသကဲ့သို့ နှလုံးဝင်တော်မူကြသဖြင့် ငါ့ကို ပြည်ထီးနန်းနှင့် မတန်သူဖြစ်သည်ဟု ထုတ်စွန့်၍ ယခု ရှိလေပြီးဖြစ်သည်။ ငါလည်း မြင်းရထားနှင့် သင်ရထားမှူး ထုတ်ဆောင်သည်မှစ၍ ပြည်တိုင်းကား ပြည်သားပြည်သူ မှူးသားမတ်သား များစွာသော မင်းစည်းစိမ်မှ ကပ်ငြိခြင်းကင်းလျက် ရာဟု [၃၇]လက်မှလွတ်ပြီးသော လကဲ့သို့ 'ငါ့အလို ပြည့်တော့သည်'ဟု ဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့် ဤတောအရပ်၌ နှလုံးချ၍ ရှိလေပြီးဖြစ်သည်။

"ငါ့ဘုန်းကံ နှိုးဆော်ပေးသောကြောင့် မယ်တော်လည်း သင့်ကို တစ်စုံတစ်ခုမျှ ဆီးတားခြင်းမပြုဘဲ 'ငါ့သားတော်သည် ရဟန်းပြုလိုလျှင် ပြုပါစေ'ဟု အနုးအညွှတ်ပင် လွှတ်တော်မူလိုက်သည်။ ခမည်းတော်လည်း ငါ့အလိုကို မြန်မြန်ပြည့်အောင်ပင် သင့်ကိုတိုက်တွန်း၍ ထုတ်စေသည်။ ထိုသို့ဖြစ်လျက် ထွက်မြောက်ပြီး လပြည့်ဝန်းသည် အဘယ့်ကြောင့် ရာဟုခံတွင်းသို့ တစ်ဖန်ပြန်၍ ဝင်ပါအံ့နည်း။ ထွက်မြောက်ပြီး ငါသည်လည်း ထိုပြည်စည်းစိမ် ကာမဂုဏ်ခံတွင်းသို့ မဝင်လိုပြီ။ ငါတောင့်တတိုင်း ရအပ်သော ဤတောအရပ်၌ ငါတစ်ယောက်တည်းသာ ရဟန်းပြုလျက် ချမ်းသာစွာ နေတော်မူအံ့သည်"ဟုဆိုတော်မူ၏ ဟူလိုသည်။

ဤသို့ရထားမှူးနှင့် အချေအလဲ ပြောဟောတော်မူသော ဘုရားလောင်းအား ကိုယ်တော်၏စကားကို မှီ၍ပင်လျှင် ကိုယ်တော်၏နှစ်သက်ခြင်း ပြင်းစွာရှိတော်မူလျက် ထိုပီတိအဟုန်ဖြင့် ဥဒါန်းကျူးတော်မူ လိုသည်ဖြစ်၍–

'အပိ အတ္တရမာနာနံ၊ ဖလာသာဝ သမိဇ္ဈတိ။

ဝိပက္က ဗြဟ္မစရိယော သ္မိ၊ ဧဝံ ဇာနာဟိ သာရထိ။ ။

'အပိ အတ္တရမာနာနံ၊ သမ္မဒတ္တော ဝိပစ္စတိ။

ဝိပက္က ဗြဟ္မစရိယောသ္မိ၊ နိက္ခန္တော အကုတော ဘယော။ ။'ဟူသော ၂ဂါထာတို့ဖြင့် ဥဒါန်း ကျူးရင့်တော်မူ၏။ အဓိပ္ပာယ်ကား –

"ရထားမှူးသုနန္ဒာ။ မိမိရည်စူးတိုင်းသော အကျိုးကိုလိုလျှင် ထိုအကျိုးနှင့် တန်ရာအကြောင်းကိုကောင်းစွာ သတိ၊ ပညာ၊ သမာဓိမကင်း အားထုတ်ခြင်းရှိကုန်သောသူတို့အား မဖွားမစီး မပြီးသေးသော နှလုံး၏အလို

mgyoe.com

 mgyoe.com SAMPLE BOOK

ထိုထိုသို့သောအကျိုးသည် တက်တိုးပွားစီး ပြီးမြောက်လွယ်သည်သာ စင်စစ်ဖြစ်၏ တကား။ ငါ့အားလည်း ကြိုးစားအားထုတ် မဆုတ်မနစ် ၁၆ နှစ်ကျော် ပြုခဲ့လေသမျှသော လုံ့လ၏အကျိုးထူးကို ရထားမှူးအဖော်ပြု ပေသည်နှင့် ယခုဓကန် အလျင်အမြန်ပင် အပြီးမြောက်ရပေတော့သည်”ဟု ဝမ်းမြောက်စကားကို ဆိုတော်မူ၏။

ထိုသို့ ဥဒါန်းစကားကို ရထားမှူးကြားလျှင် ရထားမှူးသည် ‘ဤအရှင့်သားကား ဤသို့သော စကား၏ ပြေပြစ်ခြင်း, သာယာနာပျော်ဖွယ်ရှိခြင်းနှင့်ပြည့်စုံပါလျက် အဘယ်အပြစ်ကိုမြင်၍ စကားမပြောဘဲ ၁၆နှစ် ပတ်လုံး နေတော်မူနိုင်လေသည် မသိ။ သူတစ်ပါးတို့လည်း ကာမဂုဏ်ကိုငြိုငွေ့သဖြင့် ငယ်ရွယ်သောအခါကပင် ရဟန်းပြုသူလည်း ပြုကြ၏။ ကြီးမှပြုသူလည်းပြုကြ၏။ ဤအရှင့်သားကဲ့သို့ မဆွံ့မအဘဲ စကားမပြောနေသည် ဟူ၍ကား ကြားမျှ မကြားစဘူးဖြစ်သည်။ စကားမပြောနေတော်မူခြင်း၌ အကြောင်းတစ်ခုခု ရှိရာသည်။ ငါ သိရအောင် လျှောက်မေးဦးအံ့’ဟုကြံလျက်–

‘ဧဝံ ဝဂ္ဂုကတော သန္တော၊ ဝိသဋ္ဌဝစနော စ သော။

ကသ္မာ ပိတု စ မာတု စ၊ သန္တိကေ န ဘဏေ တဒါ။ ။’ဟူသော ဂါထာဖြင့် မေးလျှောက်ပြန်၏။ အဓိပ္ပာယ်ကား –

“အရှင့်သားတော်ဘုရား။ ကိုယ်တော်၏အသံတော်သည် နာ၍ မရောင့်ရဲနိုင်အောင် အလွန်လည်း သာယာ၏။ အကြောင်းအကျိုးနှင့်စပ်၍ မြွက်တော်မူသမျှ စကား၏အဆိုက်, အတိုက်, အသို, အထားလည်း သန့်ရှင်းပြေပြစ် ကျစ်လစ်တင့်တယ်ခြင်း ရှိ၏။ ထိုသို့သော ကိုယ်တော်စင်ဖြစ်ပါလျက် မယ်တော်, ခမည်းတော်တို့ အသက်ကြွေပျက်လုမတတ် ၁၆ နှစ်ပတ်လုံး နေ့နေ့ညဉ့်ညဉ့် အခါမစဲ တောင်းပန်ပါသည်ကို အဘယ်အကြောင်းကြောင့် မပြောမဆို ကိုယ်တော် နေနိုင်ရပါသနည်း။ ကိုယ်တော်ကဲ့သို့သော သားပညာရှိသည် မယ်တော်, ခမည်းတော်တို့အား သနားဖွယ်ဖြစ်သည်ကို မြင်လျက်ပင် စကားမပြောဘဲ အကြောင်းမဲ့နေချေသော် သင့်ကောင်းပါမည်လော။ စကားပြောခြင်း၌ အပြစ်ကို မိန့်တော်မူပါ’ဟု လျှောက်ပြန်၏။

ထိုအခါ ဘုရားလောင်းတေမိမင်းသည် စကားမပြော နေတော်မူခြင်းကို လည်းကောင်း၊ နေခြင်း၏ အကြောင်းကို လည်းကောင်း အားထုတ်တော်မူခဲ့သမျှသော အကြောင်းမျိုးကို ကြားတော်မူလို၍–

‘နာဟံ အသန္ဓိတာ ပက္ခော၊ နဗဓိရော အသော တတာ။
နာဟံ အဇိဝှတာ မူဂေါ၊ မာ မံ မူဂ မဓာရယိ။ ။
‘ပုရိမံ သရာမဟံ ဇာတိံ၊ ယတ္ထ ရဇ္ဇ မကာရယိံ။
ကာရယိတွာ တဟိံ ရဇ္ဇံ၊ ပါပတ္တံ နိရယံ ဘုသံ။ ။
‘ဝီသတိဉ္စေဝ ဝဿာနိ၊ တဟိံ ရဇ္ဇ မကာရယိံ။
အသီတိဝဿ သဟဿာနိ၊ နိရယမှိ အပစ္စိသံ။ ။
‘တဿ ရဇ္ဇဿဟံ ဘီတော၊ မာ မံ ရဇ္ဇေ ဘိသေစယုံ။
တသ္မာ ပိတု စ မာတုစ၊ သန္တိကေ န ဘဏိံ တဒါ။ ။
‘ဥစ္ဆင်္ဂေ မံ နိသီဒေတွာ၊ ပိတာ အတ္ထာနုသာသတိ။
ဧကံ ဟနထ ဗန္ဓထ၊ ဧကံ ခါရာ ပဋိစ္ဆကံ။ ။
‘ဧကံ သူလသ္မိံ ဥပ္ပေထ၊ ဣစ္စဿ မနုသာသတိ။
တာယာဟံ ဖရုသံ သုတွာ၊ ဝါစာယော သမုဒီရိတာ။ ။

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

'အမူဂေါ မူဂဝဏ္ဏေန၊ အပက္ခော ပက္ခသမ္မတော။

သကေ မုတ္တကရီသမှိ ၊ အစ္ဆာဟံ သမ္ပရိပ္လုတော။ ။'ဟူသော ၇ ဂါထာတို့ဖြင့် ဆိုတော်မူ၏။ အဓိပ္ပာယ်ကား –

"ရထားမှူး သုနန္ဒာ။ ငါသည် သဏ္ဌာန်အားဖြင့် လက္ခဏာချို့တဲ့သော နားပင်း, ဆွံ့အ ဖြစ်သူမဟုတ်ဘဲ၊ သူဆွံ့, သူအ, နားပင်းဖြစ်သူတို့ကဲ့သို့ သူ မလိုအောင် ကိုယ်ကိုလျှို့ဝှက်၍ မပျက်သော အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် နေသည်မှာ ဖွား၍ တစ်လရှိစဉ်ကပင် ထီးဖြူအောက်၌နေလျက် မင်း၏ကျက်သရေမှလျှောက်၍ နောက်၌ ဖြစ်ခဲ့ဖူးသောဘဝကို ဇာတိသရဉာဏ်ဖြင့် ပြန်၍ ငါဆင်ခြင်လျှင် ဤပြည်တွင်ပင် ဤယခုကဲ့သို့ ထီးရိုးနန်းနွယ် ဖြစ်၍ အတွင်းရန်သူ ၅ ယောက်ကို ပျောက်ငြိမ်းနင်းနယ် ပယ်ကွပ်ခြင်းငှာမတတ်နိုင်သော ပြည်စည်းစိမ်၌ အနှစ် ၂၀ တို့ပတ်လုံး စိုးစံမိချေ၍ အတွင်းရန်သူ ကလူနိပ်နင်း အတင်းငါ့ကို ဆောင်ယူသဖြင့် လွတ်ခွင့် မရသာအောင် များစွာနှစ်ပေါင်း ၈သောင်းတိုင်တိုင် သည်းမခံနိုင်အောင် ငရဲ၌ ဆင်းရဲဝေဒနာ ပြင်းစွာ ခံရကြောင်းကို မြင်လျှင် ယခုပင် ခံရဆဲဖြစ်သကဲ့သို့ ထိတ်လန့်ခြင်းပြင်းစွာ ငါဖြစ်၍ နှစ်လိုဖွယ်ကာမဂုဏ် စုံညီလှပေသော ပြည်စည်းစိမ် စမြိန်စာထုပ်ကို အပုပ်အစပ်မတန် ညှီနံ့ရွံရှာခြင်း သံဝေဂရသည်နှင့် လွတ်ခွင့်ကို ကြံသော် မယ်တော်ခမည်းတော်တို့အချစ်ကို မနှစ်လိုအောင်ပြုမှ အမှုလိုရာရောက်တော့မည်ဟု ၃ ပါးသောအင်္ဂါမြတ်ကို နတ်ကောင်းမ၏ ကြံရမိသည်တွင် ဂုဏ်အင်အစွမ်းကို လျှို့ဝှက်ဖြတ်ဆုတ်လျက် သူယုတ်မာအလား စကားပြောခြင်း မရှိဘဲပင်၊ မိခင်ဖခင်တို့ မပစ်မစွန့်လိုသောကြောင့် ၁၆ နှစ် ကျော်အောင် အဓိဋ္ဌာန်မပျက် ငါနေရသည်။

"စကားပြောမည်ဟူသော် အဘယ်သူ ငါ့ကို စွန့်ပစ်နိုင်အံ့နည်း။ အသည်းနှလုံးထဲ တစ်ခွဲတစိတ်နှင့် သာလည်း ငါ မင်းမပြုလိုသည်မဟုတ်။ 'အဆိုးလုပ်မှ အယုတ်ဖြစ်မည်၊ အကောင်းကျင့်က အမြင့်ဖြစ်မည်ကိုလည်း ငါ သိ၏။ နှိုင်းညှိတွေးဆသော်လည်း ရှေ့ကထက်တော်မည့် အခါမသက် မျက်မှောက်ထင်ထင်ပင်လည်း ခမည်းတော်ရင်ခွင်မှာ ငါနေခိုက် ဒုစရိုက်အလျောက် ၄ ယောက်သော ခိုးသူတို့ကို အစိုးတရ ငါ့ခမည်းတော် မင်းကြီးသည် အသီးအသီးရာဇဝတ်ဒဏ် ခံစေရီး ထုံးစံအတိုင်း ရိုင်းပျကြမ်းကြုတ်စွာ ထောင်နှောင်အိမ်မှာ သံခြေကျဉ်းနှင့် နေစေ၊ လှံထိုး၍ ဆားပက်ခံစေ၊ တံကျင်လျှိုခံစေ၊ ဒဏ် ၁၀၀၀ အခတ်ခံစေဟု ဦးရေကြွလုအောင် အမှုမဟုတ်ဘဲ ကြောက်မက်ဖွယ် မကြားဝံ့မနာသာကို ငါ အတပ်ကြားမြင်ရသည်ဖြစ်၍ အပြစ်ကြီးစွာ မြင်သောကြောင့် တောင့်တတိုင်းသော အကျိုးမပြည့်မီ ကာလပတ်လုံး နားမပင်းသော်လည်း ပင်းသကဲ့သို့, မဆွံ့မအသော်လည်း ဆွံ့အသကဲ့သို့ပြုသဖြင့် လူခပ်သိမ်းတို့ မပြုစုလို၍ ကိုယ့်အလိုလိုပင် ကျင်ကြီးကျင်ငယ်ဖြင့် ပွမ်းလျက် အသက်ဆုံးရသော်လည်း နှလုံးသွင်းမြတ်သောငါသည် နတ်ပြည်လူ့ရွာ ချမ်းသာကေန် နိဗ္ဗာန်သုခကို မရရှိမည် မဟုတ်။ ကြမ်းကြုတ်သော အမှုကိုဆောင်၍ နောင်သံသရာ အခါအမြဲ ငရဲမီးလျှံဖြင့် ပွမ်းရ လတ္တံ့သောထက် မြတ်လှသေး၏ဟူသော အယူတစ်ချောင်းတည်းဖြင့် ကောင်းစွာ အင်္ဂါ ၃ ရပ်ကို အကြပ် ဆောက်တည်လျက် တစ်ရက်မကင်း ကြီးကြီးငယ်ငယ် အလိုစမ်းကြသမျှ ဒုက္ခအပေါင်းကို သည်းခံနိုင်သော အစွမ်းဖြင့် ချမ်းသာလိုရာ ယခုရောက်တော့သည်"ဟု ဆိုတော်မူပြီးလျှင်၊ ရွှင်ခြင်းမကရွှင်ပျသော ပီတိအဟုန်ဖြင့် ပညာရှိဂုဏ်အစွမ်းနှင့်တကွ 'ဝင်္ဒုက္ခ'ကို ပြတော်မူလို၍–

'ကသိရဋ္ဌ ပရိတ္တဥ္ဌ၊ ဒုက္ခေန ပဋိသံယုတံ။

ကော မံ ဇီဝိတမာဂမ္မ၊ ဝေရံ ကယိရာထ ကေနစိ။ ။

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

'ပညာယ စ အလာဘေန၊ ဓမ္မဿ စ အဒဿနာ။

ကော မံ ဇီဝိတမာဂမ္မ၊ ဝေရံ ကယိရာထ ကေနစိ။ ။'ဟူသော ၂ဂါထာတို့ဖြင့် ကြုံးပတော်မူ၍ 'အပိအတ္ထရမာနာနံ'အစရှိသော ရှေးဥဒါန်း ၂ဂါထာတို့ဖြင့်လျှင် ဥဒါန်း၃၆ကျူးတော်မူပြန်၏။ အနက်ကား–

သာရထိ၊ ရထားမှူး။ ကသိရဥ္စ၊ ဆင်းရဲစွာဖြစ်လျက် အသက်အရှည်အကြာ ရှင်ရ၏။ ပရိတ္တဥ္စ၊ ချမ်းသာစွာဖြစ်လျက်လည်း အသက်တိုရ၏။ ဒုက္ခေန၊ ဖျားနာခြင်း, အရွယ်ပျက်ခြင်း စသော ဝဋ်ဆင်းရဲနှင့်။ ပဋိသံယုတံ၊ ယှဉ်၏။ ဣမံ ဤဒိသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍ ။ကော၊ အဘယ်ပညာရှိသည်။ ကေနစိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော အသက်မွေးမှုအကြောင်းဖြင့်။ ဝေရံ၊ သူ့အသက်သတ်ခြင်း အစရှိသော အတွင်းရန်သူ ၅ပါးကို။ ကယိရာထ၊ ပြုရာကောင်းအံ့နည်း။

သာရထိ၊ ရထားမှူး။ ပညာယစ၊ ဖြစ်လျှင် ပျက်မြဲ ဆင်းရဲအတိ မိမိကိုယ်မဟုတ် ဟူသော အသိပညာကိုလည်း။ အလာဘေန၊ မရသဖြင့်။ ဓမ္မဿ၊ ဆင်းရဲခြင်း၏အကြောင်း, ငြိမ်းခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော တရားကိုလည်း။ အဒဿနာ၊ တစ်ပြိုင်နက်မျက်မှောက်ပြု၍ သိတတ်သောဉာဏ်ဖြင့် မမြင်ရဘဲ။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ ဣမံ ဤဒိသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ ကေနစိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော အသက်မွေးမှုကြောင့်။ ဝေရံ၊ အတွင်းရန်သူဖြစ်သော ဒုစရိုက်ကို။ ကယိရာထ၊ ပြုလေကောင်းအံ့နည်း။ အဓိပ္ပာယ်ကား–

"သုနန္ဒာ ရထားမှူး။ ငါသည် ထိုထိုသို့သော အပါယ်ဘေးကို မြင်၍သာလျှင် ငါ စကားမဆိုနေသည် မဟုတ်။ ဝဋ်ဆင်းရဲဘေးကိုမြင်သဖြင့်လည်း ငါ စကားမဆို နေ၏။ ဝဋ်ဆင်းရဲ၌ ကျင်လည်ရသမျှသော သတ္တဝါတို့၏ဖြစ်ခြင်းကား အဖျားအနာ အစရှိသည့် အန္တရာယ်ဥပဒ် မပြတ်နှိပ်စက်သောအားဖြင့် ငြိုငြင်ခြင်း၊ အသုံးအဆောင် စည်းစိမ်ဥစ္စာအစရှိသည် ခေါင်းပါးသောအားဖြင့် ငြိုငြင်ခြင်း၊ ထိုထိုသို့သော ငြိုငြင်ခြင်းတို့ကြောင့် မြန်စွာ မိမိသေလို၏ ဟူလိုသော်လည်း မသေရ၊ ငြိုငြင်ဆင်းရဲလျက်ပင် တညည်းတွားတွား အသက်ရှင်ရ၏။ အနာ,အဖျား,ဥပဒ်,အန္တရာယ် မရှိသည်ဖြစ်၍ ချမ်းသာခြင်း၊ အသုံးအဆောင် စည်းစိမ်ဥစ္စာအစရှိသည် ပြည့်စုံကြွယ်ဝသည်ဖြစ်၍ ချမ်းသာခြင်း စသော ထိုထိုသို့သောချမ်းသာခြင်းတို့ကြောင့် မရေမတွက်နိုင်အောင် ဤကိုယ်အတိုင်း အသက်ရှင်လို၏ ဟူသော်လည်း မရှင်ရ။ အသက်၏တိုခြင်း, စည်းစိမ်၏ တိုခြင်း ဖြစ်ပြန်ရခြင်းတို့ကြောင့် မိမိအလိုရှိရာသို့ တစ်ခုမျှမလိုက်။ မကြိုက်မနှစ်သက်ဖွယ်သာ မလိုရာဆင်းရဲနှင့် ယှဉ်တတ်သော ဤအသက်ကို အဘယ်ပညာရှိသည် ငါ့ကိုယ်ဟုမှတ်၍ အလေးအမြတ်ပြုငျက် အသက် ရှင်လိုခြင်းကို အကြောင်းအစွဲပြုသဖြင့် သူ့ကို သတ်ပုတ်ညှဉ်းဆဲခြင်း, ခိုးယူလုယက်ခြင်း, မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုခြင်း အစရှိသော အပါယ်လားကြောင်း မကောင်းသောရန်သူ ဒုစရိုက်ကို ဘဆွေခင်ပွန်း ဖွဲ့ဝံ့ပါအံ့နည်း။

"ရထားမှူး သုနန္ဒာ။ ထိုသို့သော အပါယ်ဆင်းရဲ, ဝဋ်ဆင်းရဲတို့ကို မြင်ရတွေ့ရသည်ဖြစ်လျက်လည်း သုခကိုရသောအခါ ချမ်းသာကိုမှီ၍ မိုက်ခြင်း, မက်မောခြင်းတို့ဖြင့် ခြံရံအပ်သောကြောင့်, 'ငါ့ကိုယ် မဆင်းရဲနိုင်ပြီ။ ဤချမ်းသာ၌ မြဲ၏'ဟူသောနှလုံး၏ဖောက်ပြန်ခြင်းရှိသဖြင့် 'မမြဲ ဆင်းရဲ၏။ ကိုယ် မဟုတ်'ဟူသော အဖြောင့်အမှန်ကို အဖန်ဖန် နှလုံးနူးတတ်သော ဉာဏ်ထူးဝိပဿနာကို ငါတို့ မရနိုင်သည်ဖြစ်၍ ဤမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး သစ္စာ ၄ ပါးကို မျက်မှောက်မပြုရဘဲ တဝဲလည်လည်သာလျှင် ခန္ဓာ၏ဆုံးရာငြိမ်းရာသို့ မရောက်နိုင်ဖြစ် တုံသေး၏။ 'ပါဏာတိပါတ' အစရှိသော အတွင်းရန်သူကို ဆူဖြိုးစေကြောင်း မကောင်းမှုဒုစရိုက် တို့ကို ပြုမိပြန်ချေသော်ကား ဤသို့သော အပါယ်ဆင်းရဲ, ဝဋ်ဆင်းရဲတို့မှ အဘယ်အခါလျှင် ငါတို့

mgyoe.com

ထွက်မြောက်နိုင်တော့အံ့နည်း။ မကောင်းမှုကိုပြုခြင်းငှာ မဝံ့သည်ဖြစ်၍ သံသရာမှ လျင်မြန်စွာ ထွက်မြောက်စေခြင်းငှာ ၁၆ နှစ်ကာလပတ်လုံး လုံ့လပြုအပ်သောငါသည် လုံ့လ၏အစွမ်းဖြင့် ယခုအလိုရှိတိုင်း အပြီးရောက်တော့မည်ကား မချွတ်ရာ။ နှလုံးမွေ့လျော်ရာဖြစ်သော ဤတောအရပ်သို့ ယခုထွက်မြောက်ပြီးသော ငါ့အား ရာဟုခံတွင်းမှ ထွက်မြောက်ပြီးသော လပြည့်ဝန်းကဲ့သို့ အငြိအစွန်း ဘေးရန်မကပ်မတွယ် စင်ကြယ်ခြင်းသို့ ရောက်လေပြီ။ တစ်ယောက်ထီးတည်း ရဟန်းပြု၍ နေလေအံ့။ အပါယ်ဆင်းရဲ, ဝဋ်ဆင်းရဲတို့ကို ဘေးဟုမထင် အလွန်ပင်အရဲကြူးပေသော သင်တို့ကဲ့သို့၊ ဘေးဟုသိလျက် ငါ မရဲဝံ့ပြီ”ဟု ဆိုတော်မူလေ၏ ဟူလိုသည်။

ထိုသို့သော ဘုရားလောင်း၏ တရားစကားနှင့်တကွ ဥဒါန်းစကားအလုံးစုံကို ကြားလျှင် ရထားမှူး သုနန္ဒာသည် ဤသို့ အကြံဖြစ်၏။

‘ဤအရှင်သားတော်ကား အမျိုးအားဖြင့်လည်း အမျိုး ၃ ပါးတို့၏ ဦးစွန်း ဖြစ်တော်မူ၏။ စည်းစိမ် အားဖြင့်လည်း သူခပ်သိမ်းတို့၏သခင် ဖြစ်တော်မူ၏။ အရွယ်တော်အားဖြင့်လည်း နံနက်အခါတက်သစ်စသော နေလုလင်ကဲ့သို့ ရွှင်မြူးပျော်ပါး အားကိုးချိန်အရွယ် ရန်စွယ်ရန်မြိတ်ကို ဆိတ်ချိုးလိုတုန်း ဘုန်းကျက်သရေ ယူချိန်လည်း ဖြစ်တော်မူ၏။ အဆင်းသဏ္ဌာန်, အသံတော်စကားတော် စသော ဂုဏ်အားဖြင့်လည်း တစ်စုံတစ်ယောက်သော လူမင်းနှင့်မတူ သိကြားမင်းဟူ၍ မှတ်လောက်သော ကိုယ်တော်၏ ကြည်ညိုဖွယ်ကိုလည်း ဆောင်တော်မူ၏။ ထိုသို့သော ကိုယ်တော်စင်ဖြစ်လျက် နတ်စည်းစိမ်နှင့်တူသော ပြည်ကြီးစည်းစိမ်ကျက်သရေကို မြွေကောင်, ခွေးကောင် မတန်ပုပ်နံသော နှလုံးဖြင့် အသုံးမပြုစွန့်ပစ်လျက် မပျက်သောအဓိဋ္ဌာန်ကိုအားထုတ်၍ ရဟန်းပြုအံ့သောငှာ တောသို့ ဝင်နိုင်တုံသေး၏။ သူ့အခြွေအရံမျှသာဖြစ်၍ စိတ်ပိုင်ကိုယ်စိုးမရှိ၊ သတိမြဲမြံမှ ဒဏ်လွတ်ရုံမျှရှိလျက် အသက်မွေးငြိုငြင်လှစွာသော ငါသည် သူ့,ကျွန်ခံ၍ အဘယ်အကျိုး ရှိတော့အံ့နည်း။ ဤအရှင်သားနှင့် အတူပင်လျှင် ရဟန်းပြုလျက် တော၌ နေတော့မည်’ဟု အကြံဖြစ်ပြီးလျှင် ရဟန်းအဖြစ်ကို တောင်းပန်လို၍–

‘အဟံပိ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရာဇပုတ္တ တဝန္တိကေ။

အဝှာယဿု မံ ဘဒ္ဒန္တေ၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာ မမ ရုစ္စတိ။ ။’ဟူသော ဂါထာဖြင့် လျှောက်၏။ အဓိပ္ပာယ်ကား–

“တိုင်းကြီးသခင်ဖြစ်တော်မူသော အရှင့်သားတော်ဘုရား။ အရှင့်ခမည်းတော် မယ်တော်တို့သည် ကိုယ်တော်၏တင့်တယ်ခြင်းကျက်သရေကို မမြင်ကြရပါလေသောကြောင့် ဖူးမြင်စေလိုသော နှလုံးသွင်းရှိ၍သာ နေပြည်တော်သို့ ပြန်ပါမည့်အကြောင်းကို အထူးထူးအပြားပြား ကြံစည်သင့်တင့်အောင် အကျွန်ုပ် တောင်းပန်လျှောက်ထားပါသော်လည်း ပြည်ကြီးစည်းစိမ်ကို ညွှတ်ကွင်းကြိုး, ခမည်းတော်နှင့် မယ်တော်တို့ကို တောမုဆိုး, အကျွန်ုပ်တို့ကို တိန်ညင်မျိုး[၁၇], အဆိုးတစေ ထင်တော်မူ၍ ဤတောအရပ်၌ ရဟန်းပြုတော်မူမည် ဖြစ်လျှင် အကျွန်ုပ်တစ်ယောက်တည်း’ ပြည်သို့ မပြန်လိုပြီ။ ကိုယ်တော်ထံ၌ ရဟန်းပြု၍ အတူတကွ နေလိုပါသည်။ အကျွန်ုပ်အား သနားခြင်းကို ရှေးရှုတော်မူသာဖြင့် ‘သင်လည်း ငါ့ထံ၌ ရဟန်းပြု၍နေရမည်’ဟူသော အမိန့်တော်မြွက်ကို ဦးထိပ်တင်ရွက်လိုပါသည်”ဟု လျှောက်၏ ဟူလိုသည်။

ထို့သို့ ရထားမှူးသုနန္ဒာ လျှောက်တောင်းပန်လတ်သော် ဘုရားလောင်းသည် ဤသို့ ကြံတော်မူ၏။ ‘ငါ အကယ်၍ ယခုသာ သုနန္ဒာကို ရဟန်းပြုစေလျှင် ငါ့မယ်တော်,ခမည်းတော်တို့သည် အကြောင်းကို ပြန်ကြားသူမရှိသဖြင့် ဤအရပ်သို့ မလာကြရာ။ ဤအရပ်သို့မလာသော် မယ်တော်,ခမည်းတော်တို့အား စိးပွားယုတ်ခဲ့ရာ၏။ ဤ မြင်းရထား, ဤငါဝတ်ဆင်အပ်သော အဝတ်တန်ဆာတို့သည်လည်း အကျိုးမဲ့ ပျက်စီးလေရာ၏။ သူခပ်သိမ်းတို့လည်း ‘တေမိမင်းကို ရထားမှူး ထုတ်ဆောင်လေသည်မှာ သုသာန်တွင်လည်း

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

ကွပ်ရာမျက်ရာမရှိ, သတင်းလည်း မကြား, ရထားမှူးလည်း မပြန်လာ, ၂ ယောက်စလုံးကိုပင် ဘီလူးစား လေသလော၊ ရန်သူဖမ်းလေသလော။ အကြောင်းအသို့ ဖြစ်ပါလိမ့်နည်း'ဟု မိခင်ဖခင် ချစ်ကျွမ်းဝင်သူမှစ၍ ပြည်သူပြည်သား အထွေထွေအကြံများလျက် 'စိုးရိမ်ကြောင့်ကြရှိအောင် မင်းသား ပြုလေသည်။ မြတ်သောတရားကို မြော်မြင်သည်ကား ဆို၏။ မျက်မှောက်၌ ရောက်အံ့သော မိမိအပြစ်ကိုမျှ မမြင်ပါလေ'ဟု ငါ၌ နောက်နောင် ကဲ့ရဲ့ဖွယ်လည်း ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ရထားမှူးကို နေပြည်တော်သို့ ပြန်အောင်ကြံ၍ ငါ တိုက်တွန်းအံ့'ဟု ကြံတော်မူပြီးလျှင်–

'ရထံ နိယျာ တယိတွာန၊ အဏဏော ဧဟိ သာရထိ။

အဏဏာသ ဟိ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ဧတံ ဣသီတိ ဝဏ္ဏိတံ။ ။'ဟူသောဂါထာဖြင့် ဆိုတော်မူ၏။ အဓိပ္ပာယ်ကား–

"ရထားမှူး သုနန္ဒ။ 'ရဟန်းပြုတော်မူပါ' ဟူ၍ သင်တောင်းပန်သည်မှာ သံသရာဝဋ် ကျွတ်လွတ်ကြောင်း အလိုရှိသော သင့်အား အလွန်ပင် ငါ ရဟန်းပြုထိုက်လှပေသည်။ သို့ရာတွင် ယခု သင့်ကို ရဟန်း မပြုသာသေး။ သင်သည် သက်သက်သောသူ မဟုတ်။ အခွင့်နှင့် စေခန့်၍လာရသော မင်းခယောက်ျား ဖြစ်ပေသည်။ အကယ်၍ သင် ရဟန်းပြုလျှင် မင်းဘဏ္ဍာဖြစ်သော ဤမြင်းရထား, ငါ၏ဝတ်လဲတန်ဆာ အပေါင်းသည် သင်၌ 'မြီ'ဖြစ်ခဲ့ရာ၏။ မြီတင်သောသူကို ရဟန်းပြုခြင်း၌ ဘုရားအစရှိသော ရသေ့ရဟန်း သူတော်သူမြတ်တို့ ချီးမွမ်းလေ့ မရှိချေ။ ထို့ကြောင့် ဤအလုံးစုံသော မင်းဘဏ္ဍာတို့ကို ပြည်သို့ပြန်၍ မင်းကြီးထံ ဆက်အပ်ချေပြီးမှ သင့်ကိုယ်ကို မြီမရှိအောင်ပြု၍ ငါ့ထံ လာခဲ့။ မြီမတင်သောသူကို ရဟန်းပြုခြင်း၌သာလျှင် ဘုရားအစရှိသော ရသေ့ရဟန်း သူတော်သူမြတ်တို့ ချီးမွမ်းခြင်းဖြစ်ချေသည်"ဟု ဆိုတော်မူ၏။

ဘုရားလောင်းစကားကိုကြားလျှင် ရထားမှူးသုနန္ဒသည် ဤသို့ ကြံ၏။ 'ယခု အရှင့်သားအမိန့်တော်သည် အလွန်သင့်ပေ၏။ ထိုသို့တမူကား ပညာကြီးသူတို့စကားကို ပညာငယ်သူ, သတိမဲ့သူ လိုက်လွယ်ရမည်ကား အလွန်ခဲယဉ်းသည်။ မည်သို့ အကြံနှင့် အမိန့်ရှိလေသည်ကိုမျှလည်း မသိရသေး။ အကယ်၍ ငါ ပြည်သို့ ပြန်သွားခိုက် အရပ်တစ်ပါးသို့ အရှင့်သားသွားနှင့်ခဲ့သော် မယ်တော် ခမည်းတော်တို့သည် ငါ့စကားဖြင့် သားကိုဖူးမြင်လိုသည်'ဟု ငါ့ကို 'လိုက်၍ ပြချေ'ဆိုလျှင် ငါ မနေသာသဖြင့် ရှေ့ဆောင်ပြု၍ ဤအရပ်သို့ လာရသောအခါ အရှင့်သားကို မတွေ့ခဲ့သော် မင်းမာန်အပြင်းထွက်၍ ငါ့အား ကြီးစွာသောအပြစ်ဒဏ်ကို ပြုရာ၏။ ထို့ကြောင့် ချည်တိုင်စကားရမှ ငါ ပစ်၍သွားဝံ့မည်။ ပဋိညာဉ်ကို ရအောင် ငါ တောင်းဦးအံ့'ဟု ကြံပြီးလျှင်၊ 'ယဒေဝတျာဟံ ဝစနံ'အစရှိသော ဂါထာဖြင့် လျှောက်ပြန်၏။ အဓိပ္ပာယ်ကား –

"အရှင့်သားတော်ဘုရား။ ဘုန်းပညာတော်ဖြင့် သတ္တဝါတို့၏ချမ်းသာကို ဆောင်တော်မူလိုသော ကိုယ်တော်သည် ဘုန်းပညာနည်းလှစွာသော အကျွန်ုပ်အား အစဉ်သနားသဖြင့် အကျိုးစီးပွားနှင့် စပ်သောစကားကို ဆိုတော်မူ၏။ ကိုယ်တော် အမိန့်တော်အတိုင်း ဦးထိပ်ရွက်၍ အကျွန်ုပ် ပြည်သို့ပြန်ပါလေဦးမည်။ အကျွန်ုပ် လျှောက်ခွင့်စကားကိုလည်း သနားသဖြင့် အလေးပြုတော်မူပါ။ လျှောက်တင်လိုသည်မှာ အကျွန်ုပ် ပြည်သို့ပြန်၍ မယ်တော်ခမည်းတော်တို့ထံ အကြောင်းအရာအလုံးစုံကို ပြန်ကြားလျှောက်ထားလျက် သား,မိဘ အစုံအညီ နှစ်သက်ဝမ်းသာ ဖူးမြင်ပြောဆိုရအောင် သွေးဆောင်တိုက်တွန်းခြင်းနှင့်တကွ မယ်တော် ခမည်းတော်တို့ကိုချီးပင့်၍ မမြင့်မကြာခင် ဤအရပ်သို့ အကျွန်ုပ်ပါအရောက်လာပါမည်။ 'မရောက်မီကာလပတ်လုံး ဤအရပ်မှ တစ်ပါး အရပ်သို့ ငါ မလွှဲမပြောင်းနေမည်'ဟူသော ကိုယ်တော်၏ပဋိညာဉ်ကို အကျွန်ုပ် နှလုံးပိုက်လိုလှပါသည်"ဟု လျှောက်၏ ဟူလိုသည်။

mgyoe.com

ရထားမှူးစကားကို ကြားလျှင် ဘုရားလောင်းသည် ပဋိညာဉ်ကို ပေးလို၍-
'ကရောမိ တေ တံ ဝစနံ ၊ ယံ မံ ဘဏာသိ သာရထိ။
အဟံပိ ဒဋ္ဌု ကာမောသ္မိ၊ ပိတရံ မေ ဣဓာဂတံ။ ။
'ဧဟိ သမ္မ နိဝတ္တဿု၊ ကုသလံ ဝဇ္ဇာသိ ဉာတိနံ။
မာတရံ ပိတရံ မယှံ၊ ဝုတ္တော ဝဇ္ဇာသိ ဝန္ဒနံ။ ။'ဟူသော ၂ဂါထာဖြင့်ဆို၏။ အဓိပ္ပာယ်ကား-

"ရထားမှူး သုနန္ဒာ။ သင်သည် ဥစ္စာကိုအလိုရှိသောသူတို့အား မဟာသမုဒ္ဒရာ ရေထဲ၌ရှိသော ရတနာမျက် ၉ ပါး[၃၈]ကို လက်ခုပ်ဖြင့် ကျုံး၍ပေးသကဲ့သို့၊ ငါ့အလိုနှင့် သင့်အကြံကား အလွန်ပင်ညီလျော်ကြ၏။ ငါလည်း မယ်တော်ခမည်းတော်တို့ကို ဖူးမြင်လိုသော နှလုံးနှင့်ပင် 'ဤအရပ်သို့ ငါ့မယ်တော်ခမည်းတော်တို့ကို ဘယ်သူ ဆောင်ပါမည်နည်း'ဟု တောင့်တလျက်ရှိသည်။ ထိုသို့ဖြစ်၍ သင်လျှောက်ထားတိုင်း ဤအရပ်တွင်ပင် ငါ နေနှင့်မည်။

"သင်လည်း ကြောင့်ကြမဲ့သာ သွားလေ။ ပြည်တော်သို့ရောက်လျှင်သာ ကျန်းမာကြောင်း စသော ငါ၏ သတင်းစကားကိုလည်း ကြားလေ။ ခမည်းတော်မယ်တော်တို့အား ထိပ်ထက်လက်စုံချီ၍ ငါရှိခိုးကြောင်း ကိုလည်း လျှောက်ထားလေ။ ခမည်းတော်,မယ်တော်, ဆွေတော်မျိုးတော်တို့အားလည်း ၁၆ နှစ်ကျော် ကာလပတ်လုံး ငါ့ကြောင့် ကိုယ်,စိတ်မရွှင်မလန်း မချမ်းမကြည် ရှိကြရလေသည်များကို ငါ ကန်တော့ပူဇော် ပြုလိုက်ကြောင်းကိုလည်း လျှောက်ထားလေ။ အလုံးစုံ ပြောဆိုခွင့်ရှိသမျှကို လျင်စွာ ပြီးအောင်ပြောဆို၍ 'မယ်တော်ခမည်းတော်, ဆွေတော်မျိုးတော်တို့ကို ရှိခိုးဖူးမြင်လိုပါသည်' ငါမှာလိုက်ကြောင်း စကားနှင့် ကောင်းစွာချီးပင့်လျက် ဤအရပ်သို့ သင်ပြန်ခဲ့"ဟု ရပ်တော်မူလျက်ပင် ရွှေငှက်ပျောပင်ယိမ်းသကဲ့သို့ မယ်တော်ခမည်းတော်တို့ရှိရာ ဗာရာဏသီပြည်သို့ ရှေးရှုမျှော်လှည့်ကာ ယိမ်းညွတ်တော်မူ၍၊ မယ်တော်ခမည်းတော်တို့ကို အာရုံပြုသောအားဖြင့် ခြေတော်အစုံထိခြင်း, ပုဆစ် ဒူးတော် အစုံထိခြင်း, လက်တော်အစုံ ထိပူးခြင်း, တံတောင်ဆစ်တော်အစုံ ထိပူးခြင်း, လက်အုပ်ကြာငုံနှင့် နဖူးတော်ထိခြင်း ဤ ၅ ပါးသောထိခြင်းဖြင့် ရှိခိုးလျက် အလုံးစုံ သတင်းစကားမှာထား၍ ရထားမှူးကို လွှတ်တော်မူလိုက်လေ၏။

၁၇။ ရထားထိန်း ပြန်ခန်း

ရထားမှူးသုနန္ဒာသည်လည်း ဘုရားလောင်း၏စကားကို "ကောင်းပါပြီ။ စိုးရိမ်တော်မမူပါလင့်"ဟု ဝန်ခံ၍ ဘုရားလောင်း၏ခြေဖမိုးတော်အစုံကို ဖက်လျက် ဦးအကြိမ်ကြိမ်ချကာ ရှိခိုးပြီးမှ လက်ယာရစ်လှည့်ပြီးသော် မြင်းရထားကိုပြင်ဆင်၍ ဗာရာဏသီပြည်သို့ ရှေးရှုနှင်လေ၏။

စန္ဒာဒေဝီမိဖုရားကြီးသည်လည်း သားတော်ကို ထုတ်လေသည်မှစ၍ 'သုနန္ဒာပြန်လာလျှင် စကားအဘယ်သို့ကြားရပြန်မည်လည်း မသိ'ဟု သားကို ချစ်ခြင်းဖြင့် ပြင်းစွာပူပန်သောနှလုံး ရှိသည်ဖြစ်၍

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

ငြိမ်သက်စွာမနေနိုင်သဖြင့် မျက်နှာညှိုးငယ် သနားဖွယ်သောအမူအရာရှိလျက် အရှေ့မုခ် နန်းတော်ပြတင်း၌ ရထားမှူးလာလမ်းကို မျှော်လင့်ကာနေ၏။

ရထားမှူးသုနန္ဒာသည်လည်း ခရီးအစဉ်အတိုင်း လာလတ်၍ အရှေ့နန်းတော် တံခါးဝသို့ ရထားဆိုက်လေ၏။

ထိုအခါ စန္ဒာဒေဝီမိဖုရားကြီးသည် တစ်ယောက်တည်းလာလတ်သော ရထားမှူးကိုမြင်လျှင် ရင်ကို လက်စုံရိုက်တီး၍ ရှိုက်ကြီးငိုကြီး ယိုစီးမျက်ရည် ဆောက်တည်မရ ပူပန်လှသောနှလုံးဖြင့် ရထားမှူးကို သနားဖွယ်ငိုကြွေး၍၊ မယ်တော်မေးဟန်ကို ထင်ရှားစွာပြတော်မူလိုသော ဘုရားသည်–

'သုညံ မာတာ ရထံ ဒိသွာ၊ဧကံ သာရထိ မာဂတံ။
အဿု ပုဏ္ဏေဟိ နေတ္တေဟိ၊ ရောဒန္တီ နံ ဥဒိက္ခတိ။ ။
'အယံ သော သာရထိ ဧတိ၊ နိဟန္တာ မမ အတြဇံ။
နိဟတော နူန မေ ပုတ္တော၊ ပထဗျာ ဘူမိဝဍ္ဎနော။ ။
'အမိတ္တာ နူန နန္ဒန္တိ၊ ပတိတာ နူန ဝေရိနော။
အာဂတံ သာရထိံ ဒိသွာ၊ နိဟန္တာ မမ အတြဇံ။ ။
'သုညံ မာတာ ရထံ ဒိသွာ၊ ဧကံ သာရထိ မာဂတံ။
အဿုပုဏ္ဏေဟိ နေတ္တေဟိ၊ ရောဒန္တီ နံ ပရိပုစ္ဆိ။ ။
'ကိန္နု မူဂေါ ကိန္နု ပက္ခော၊ ကိန္နု သော ဝိလပီ တဒါ။
နိဟညမာနော ဘူမိယံ၊တံ မေ အက္ခာဟိ သာရထိ။ ။
'ကထံ ဟတ္ထေဟိ ပါဒေဟိ၊ မူဂပက္ခော ဝိဝဇ္ဇယိ။
နိဟညမာနော ဘူမိယံ၊ တံ မေ အက္ခာဟိ ပုစ္ဆိတော။ ။'ဟူသော ၆ ဂါထာကို ဟောတော်မူ၏။

အဓိပ္ပာယ်ကား–

"ငါ၏ တပည့်သားတော် အပေါင်းတို့။ ငါ တေမိမင်းဖြစ်တော်မူသောအခါ တော၌ တေမိမင်းကိုထားခဲ့၍ ရထားမှူးသုနန္ဒာ ပြည်သို့ဝင်လျက် နန်းရင်ပြင်အရှေ့တံခါး၌ ရထားဆိုက်လျှင် မျှော်လင့်ကာနေသော တေမိမင်း မယ်တော်သည် ရထားရှင် ဆိတ်လေသုဉ်းလေပြီးသော ရထားနှင့် သုနန္ဒာကိုမြင်လျှင် အလွန်ပင်ပန်းသောနှလုံး ရှိသည်ဖြစ်၍ ရင်ကိုလက်စုံတီးကာ ယိုစီးသောမျက်ရည်ဖြင့် ငိုကြွေးလျက် ဤသို့မြည်တမ်း မေးမြန်း၏။

"အမောင်ရထားမှူး။ ယခုရထားချည်းသာ ပြန်လာခဲ့ပြီ။ မချွတ်လျှင် ငါ၏ရင်သွေးကို မြှုပ်သတ်ခဲ့ယောင် တကား။

"ငါ့သားရတနာသည် မဟာပထဝီ၏ အစီးအပွားဖြစ်လေပြီတကား။ ငါ့သား၏ပျက်စီးခြင်းကို မချစ်မနှစ်လိုသော ရန်သူတို့သာ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ရှိနိုင်လေတော့မည် တကား။ ဤရထားမှူး ငါ့သားကို သတ်၍ လာခဲ့ပြီ။ မိခင်အသက် အသို့ ရှင်နိုင်ပါအံ့နည်း။

"အချင်းရထားမှူး သုနန္ဒာ။ စင်စစ် ငါ့သား နားပင်း,ဆွံ့အ မှန်လေသလော။ တွင်း၌ မြှုပ်သတ်အံ့ဟု သင် ပြင်ဆင်ညှဉ်းဆဲသောအခါ ငါ့သား ညည်းညူသောအသံကိုမျှ မပြုပါလော။

"ရထားမှူး သုနန္ဒာ။ ငါ့အား ဟုတ်တိုင်း သင်ကြားပါလော့။ ငါ့သား၏ခြေ,လက်ကို တွင်း၌ချသောအခါ အသို့ ချလေသနည်း။ စိုးစဉ်းမျှ ငါ့သား ခြေ,လက် လှုပ်ရှားခြင်းကို မပြုပါသလော။ ငါ့ကို မြန်မြန်သေအောင်

mgyoe.com

သင်ရထားမှူး မပြုပါလင့်။ ငါမေးသည်ကို ဟုတ်မှန်တိုင်း ပြောပါလော့”ဟု ငိုကြွေးမြည်တမ်းလျက် သနားဖွယ်မေးရာ၏ ဟူလိုသည်။

ထိုသို့ မယ်တော်၏ပင်ပန်းခြင်းကို ရထားမှူးမြင်လျှင် နန်းတော်တံခါးပြင်၌ မြင်းရထားကိုထားခဲ့၍ နန်းတော်သို့တက်ပြီးလျှင် ဘုရားလောင်းမယ်တော်အား ရှိသေစွာရှိခိုးလျက် အခွင့်ကိုပန်လိုသောကြောင့်–

‘အက္ခေယျံ တေ အဟံ အယျေ၊ ဒဇ္ဇာသိ အဘယံ မမ။

ယံ မေသုတံဝါ ဒိဋ္ဌံဝါ၊ ရာဇပုတ္တဿ သန္တိကေ။ ။’ဟူသော ဂါထာဖြင့် လျှောက်၏။ အဓိပ္ပာယ်ကား–

“ပြည်ကြီးသခင်ဖြစ်တော်မူသော အရှင်မ။ အကျွန်ုပ်အား သနားသဖြင့် ဘေးမဲ့ပေးတော်မူပါမှ မြင်ခဲ့တိုင်း, ကြားခဲ့တိုင်း သားတော်ဘုရား၏အကြောင်းကို အစေ့အစုံ အကျွန်ုပ် လျှောက်ထုံ့ပါမည်”ဟု လျှောက်၏။

[ဤအရာ၌ သုနန္ဒာသည် မိဖုရားကြီးပင်ပန်းခြင်းကို သနားပါလျှင် မေးခြင်းခဏ သက်သာရာ ရလွယ်အောင် ချမ်းသာကြောင်းစကားကိုသာ ပြန်ကြားရမည်ဖြစ်လျက် ပင်ပန်းလှစွာသော သားမိခင်ကို သာ၍ ပူပန်အောင်ပြုသကဲ့သို့ အဘယ်ကြောင့် အနွဲ့ငင်ကာ နေရသနည်းဟူမူ –

[လိမ္မာသော မင်းခစားဖြစ်၍ မင်းရေး၌ကျွမ်းကျင်သောကြောင့် ကိုယ်၌ အပြစ်ရောက်အံ့သည်ကိုမြင်၍ အလျင်တဆော မလျှောက်သတည်း။ အကယ်၍ အလျင်တဆော လျှောက်ငြားအံ့။ ‘ဤသို့သော ငါ့သား ဘုန်းတန်းရှင်ကို သင် အဘယ့်ကြောင့် ပစ်၍ထားခဲ့သနည်း။ သင် သူတော်ကောင်း မဟုတ်၊ သူယုတ်မာ စင်စစ်တကား’ဟု သား၏ချစ်ခြင်း,သနားခြင်းကို မှီ၍ဖြစ်သောဒေါသဖြင့် ကြီးစွာသောရာဇဝတ်ဒဏ် ပေးခဲ့ရာ၏။ ထို့ကြောင့် ‘အရှင်မိဖုရားကြီးလည်း ဤမျှငိုကြွေးရုံမျှနှင့် သေနိုင်တော့မည် မဟုတ်ပြီ။ ငါလည်း အပြစ်လွတ်စေတော့’ဟု ကြံမိသောသုနန္ဒာသည် မလျှောက်မကြားဦးမူ၍ ရှေးဦးစွာ အခွင့်တောင်းလေသည် ဟု မှတ်အပ်၏။]

ထိုသို့ ရထားမှူးသုနန္ဒာ ဘေးမဲ့တောင်းလျှင် စန္ဒာဒေဝီမိဖုရားကြီးသည် ဘေးမဲ့ပေးလို၍–

‘အဘယံ သမ္မတေ ဒမ္မိ၊ အဘီတော ဘဏ သာရထိ။

ယံ တေ သုတံဝါ ဒိဋ္ဌံဝါ၊ ရာဇပုတ္တဿ သန္တိကေ။ ။’ ဟူသော ဂါထာဖြင့် ဆို၏။ အဓိပ္ပာယ်ကား–

“ရထားမှူး။ သင့်အား အခွင့်ကုန် မင်းကြီးအပ်လိုက်ပြီးသည်ကို ငါ အဘယ်သို့ အပြစ်ပြုပါအံ့နည်း။ သင့်အားဘေးမဲ့ပေး၏။ မကြောက်လင့်။ ငါ့သားထံ၌ မြင်ခဲ့,ကြားခဲ့,စီရင်ခဲ့တိုင်းသာ အချက်ကျကျလျှောက်လော့” ဟု ဆို၏။

ထိုအခါ ရထားမှူးသုနန္ဒာသည်–

‘န သော မူဂေါ န သော ပက္ခော၊ ဝိသဋ္ဌဝစနော စ သော။
ရဇ္ဇဿ ကိရ သောဘီတော၊ အကာရိ အာလယေ ဗဟူ။ ။
‘ပုရိမံ သရတိ သော ဇာတိံ၊ ယတ္ထ ရဇ္ဇမကာရယိ။
ကာရယိတွာ တဟိံရဇ္ဇံ၊ ပါပတ္ထံ နိရယံ ဘုသံ။ ။
‘ဝီသတိစေဝ ဝဿာနိ၊ တဟိံ ရဇ္ဇမကာရယိ။
အသီတိဝဿသဟဿာနိ၊ နိရယမှိ အပစ္စသံ။ ။
‘တဿ ရဇ္ဇဿ သော ဘီတော၊ မာ မံ ရဇ္ဇေ ဘိသေစယုံ။
တသ္မာ ပိတု စ မာတုစ၊ သန္တိကေ နာဘဏော တဒါ။ ။

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

'အင်္ဂပစ္စင်္ဂသမ္ပန္နော၊ အာရောဟပရိဏာဟဝါ။
ဝိဿဋ္ဌဝစနော ပညော၊ မဂ္ဂေ သဂ္ဂဿ တိဋ္ဌတိ။ ။
'သစေ တွံ ဒဋ္ဌုကာမောသိ၊ ရာဇပုတ္တံ တဝ တြဇံ။
ဧဟိ တံ ပါပယိဿာမိ၊ ယတ္ထ သမ္မတိ တေမိယော။ ။'ဟူသော ၆ ဂါထာတို့ဖြင့် ဘုရားလောင်းမင်း၏ မဆွံ့မအကြောင်း သာယာနာပျော်ဖွယ် သန့်ရှင်းပြေပြစ်သောစကားရှိကြောင်း၊ ဘုန်း,ပညာ အရောင်အဝါ အဆင်းကျက်သရေ ထွန်းပတင့်တယ်ကြောင်း၊ မိမိတွင်းတူးရာ၌ တွင်းနားတွင်ရပ်၍ အမေးအဖြေ အချေအလဲ ပြောဆိုကြကြောင်း 'ရက္ခူပမာဂါထာ[၃၇၆]', မိတ္တပူဇာဂါထာ[၃၈၀]တို့ကို ဟောကြောင်း၊ ပြည်သို့ ပြန်ပါမည်ကို မိမိ အထူးထူးအပြားပြား တောင်းပန်သောအခါ ဇာတိသရ[၃၈၁]ဉာဏ်ဖြင့် ရှေးအဖြစ်ကိုမြင်၍ ငရဲဘေးကို ကြောက်သဖြင့် စကားမပြောနေကြောင်း စကားအလုံးစုံကိုလည်းကောင်း, မှာထားလိုက်သမျှသော ဘုရားလောင်း၏ သတင်းစကားကို လည်းကောင်း အကုန်အစင် မချွင်းမချန် ပြန်ကြားလျှောက်ထားလေ၏။

ထိုသို့ ရထားမှူး လျှောက်ထားလတ်သော် ဘုရားလောင်းမယ်တော်သည် မြစ်ရေအလျဉ်၌ တည်ရာမရ မျောလေသောသူအား ငှက်ဂဠုန် တောင်ဟုန်ပေးလျက်လာလတ်သော် ထိတ်လန့်ဖွယ်မျိုးအကုန် ထိတ်လန့်ခြင်းဖြင့် ပြစဉ် ထိုဂဠုန်ငှက်ပင် ထိုရေ၌မျောသောသူကိုယူ၍ ချမ်းသာရာ ကုန်းထက်၌တင်ထားသောအခါ ချမ်းသာခြင်းမြန်လှ၍ တက်လျှံသောစိတ်အဟုန်ဖြင့် တစ်စုံတစ်ခုမျှ မဆိုတတ်မပြောတတ် ရှိရာသကဲ့သို့ သားတော်ဘုရားလောင်းကြောင့် ကာလရှည်စွာ ကိုယ်,စိတ်၏ဆင်းရဲပင်ပန်းခြင်း ဖြစ်ရလေသောကြောင့် ရထားမှူးစကားဖြင့် ခဏချင်း ချမ်းသာရာရသော်လည်း ထိုဆင်းရဲဟောင်းအဟုန် မကုန်မစဲနိုင်သေးဖြစ်၍ နှစ်သက်ရွှင်လန်းသော အရသာကိုမျှ မခံစားနိုင်သေး။ ရေအေးဖိစီး၍ မီးကြီးအပူငြိမ်းသော်လည်း ခဏချင်း အငွေ့မစဲနိုင်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ အဆိုးပေါင်းမှ အကျိုးကောင်းသို့ အပြောင်းမြန်သဖြင့် အကြံမရ သုခ, ဒုက္ခအရသာကို ခံစားရာမသိ ရှိလေ၏။

ထိုသို့ အကြောင်းမျိုးကို အကုန်အစင်လျှောက်ထားပြီးသော် ရထားမှူးသည် သားတော်ကို အဖူးအမြင် သွားမည်အကြောင်းကို လျှောက်တောင်းပန်လို၍–

'သစေ တွံ ဒဋ္ဌုကာမောသိ' အစရှိသော ဂါထာဖြင့် လျှောက်၏။ အဓိပ္ပာယ်ကား –

"သခင်မ မယ်တော်ဘုရား။ သားတော်သည် အလွန်အထူး ကြီးမြတ်သော ပညာရှင်ဖြစ်၍ တိုင်ပင်ဖော်မရှာ ကိုယ်လိုရာကို တစ်ပညာ, တစ်စိတ်တည်းဖြင့်သာလျှင် လုံးရပ်သဏ္ဌာန် အရောင်အဆင်း၏ တင့်တယ်ခြင်း, အသံ၏တင့်တယ်ခြင်း, စကား၏သန့်ရှင်းခြင်း, ပညာ၏ကြီးမြတ်ခြင်းတို့ကို သူတစ်ပါး မသိစေရအောင် တိမ်မြှုပ်လျက် ဆွံ့,ရုပ်,နားထိုင်းရုပ်ထင်အောင် သူခပ်သိမ်းတို့အား လှည့်ပတ်၍ ကိုယ်လိုအပ်ရာကိုရအောင် ဆောင်ရွက်အားထုတ်လေသည်မှာ တောအရပ်၌ကြိမ်ရသော အကျွန်ုပ်သည် တစ်ယောက်ထီးတည်း အံ့သြဖူးမြင်၍ မရောင့်ရဲနိုင်အောင်ဖြစ်ရသောကြောင့် ငါမျှသောသူပင် ဤရွှေ့လောက် အံ့သြဖူးမြင်ခြင်းဖြင့် မရောင့်ရဲနိုင်ရှိခဲ့လျှင် သခင့်မယ်တော်, ခမည်းတော်တို့မြင်တော်မူရသော်မူကား အဘယ်ဆိုဖွယ်ရာ ရှိတော့မည်နည်း။ သခင့်သားတော် ဤအရပ်၌ နေနှင့်တော်မူပါမည့်အကြောင်းကို ပဋိညာဉ်တောင်း၍ 'မယ်တော်, ခမည်းတော်တို့နှင့်အတူ ဤအရပ်သို့ တစ်ခေါက်ပြန်လျက် အညီအညွတ်ဖူးတွေ့ရအောင် ငါ ဆောင်ရွက်ရသော် ကောင်း၏'ဟု အကျွန်ုပ်ကြံမိသဖြင့် သားတော်ဘုရားအား 'ဤအရပ်၌ နေတော်မူနှင့်ပါမည့် အကြောင်းကို အကျွန်ုပ်တောင်းပန်လျှင် အရှင့်သားတော်ကလည်း 'ရထားမှူး။ သင့်အကြံနှင့် ငါ့အလို ပြိုင်မိကြ၏။ ငါလည်း မယ်တော်,ခမည်းတော်တို့ကို

mgyoe.com

ဖူးမြင်လိုသည်။ ဤအရပ်သို့ မယ်တော်,ခမည်းတော်တို့ လာရောက်အောင် သင်ဆောင်ရွက်နိုင်ပါလျှင်, ဆောင်ရွက်ပါ။ လျှောက်ထား၍ ငါ့ထံ မြန်မြန်ပြန်ခဲ့ပါ။ ငါ ဤအရပ်တွင် သင်မရောက်သမျှ ငံ့နေမည်'ဟု အမှာအထားနှင့်တကွ ဝန်ခံတော်မူလိုက်ပါသည်။ အတပ်တစ်ပါး သွားနှင့်လိမ့်မည် မှတ်တော်မမူပါလင့်။ ယခု ဝတ်လဲတန်ဆာတော်နှင့်ပင် ရှိရစ်ပါသည်။ သားတော်ရှိရာ ကြွတော်မူလိုလျှင် ခရီးညွန်ခြင်း၌ အကျွန်ုပ်ဝန် ဖြစ်ပါစေ။ စိုးရိမ်တော် မမူပါလင့်။ မမြင့်မကြာ အလျင်တဆော ကြွဖြစ်အောင် ကြွတော်မူပါမှ သင့်မည်ထင်ပါသည်"ဟုလျှောက်ထား၏ ဟူလိုသည်။

ကာသိကရာဇ်မင်းကြီးအားလည်း ထိုအကြောင်းအရာ အလုံးစုံကို ရထားမှူးသုနန္ဒာ လျှောက်ထားသဖြင့် ဘုရားလောင်းမယ်တော်,ခမည်းတော်မှစ၍ အလုံးစုံသောပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့သည် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ 'ဘုရားလောင်း တေမိမင်းရှိရာ သွားအံ့'ဟု အားထုတ်စီရင် တိုင်ပင်ခန့်ထားကြလေ၏။

ရဟန်းပြုတော်မူခန်း

ဘုရားလောင်း တေမိမင်းသားသည်လည်း ပြည်သို့ ရထားမှူးသုနန္ဒာ ပြန်လေသည်၏နောက်၌ 'ငါကား ယခုကိုယ်အဖြစ်ဖြင့် မယ်တော်,ခမည်းတော်တို့ကို အတွေ့ခံ၍ ကျေးဇူးမရှိ။ ရဟန်းအဖြစ်ဖြင့် တွေ့စေသော် ငါ့မယ်တော်, ခမည်းတော်တို့အား များစွာကျေးဇူးရှိသည် ဖြစ်ရာ၏။ ယခု ငါ အဘယ်သို့ ရသေ့ရဟန်း ပြုပါရအံ့နည်း'ဟု ကြံလျက် ရဟန်းပြုလိုသောနှလုံး ညွတ်တော်မူ၏။

ထိုအခါ ဘုရားလောင်း၏ပါရမီတော်အာနုဘော်ကြောင့် သိကြားမင်း၏နေရာ ပဏ္ဍုကမ္ဗလာ ကျောက်ဖျာ၌ ပူပြင်းတင်းမာသောအခြင်းအရာကို ပြပေ၏။သိကြားမင်းသည်လည်း ဆင်ခြင်သဖြင့် ထိုအကြောင်းကို သိလျှင် ဝိသုကြံနတ်သားကို ခေါ်၍ "အချင်း ဝိသုကြံနတ်သား။ တေမိမင်းသား ယခု ရဟန်းပြုလိုပြီ။ နေရာကျောင်းသင်္ခမ်း, ရဟန်းပရိက္ခရာအလုံးစုံကို ဖန်ဆင်း၍ပေးချေဦး"ဟု စေလိုက်၏။

ဝိသုကြံနတ်သားသည်လည်း သိကြားမင်းဆိုတိုင်း ဝန်ခံလျက် ဘုရားလောင်းရှိရာ တောအုပ်သို့လာ၍ အချင်းအားဖြင့် ၃ ယူဇနာရှိသောတောအုပ်၌ ကြီးကျယ်စွာသော ကျောင်းသင်္ခမ်းကိုလည်းကောင်း၊ ထိုကျောင်း၌ ပရိသတ်တို့နှင့် ညီလာခံရာ, လေညှင်းခံရာ, ကမ္မဋ္ဌာန်းရှုရာ သမာပတ်ဝင်စားရာ စသော ညဉ့်သန့်ရာ, နေ့သန့်ရာ, တိုက်ခန်း, ပြတင်း, လေသာ, စမုတ်[၁၅၂],တပြင်ကျယ် ကုဋီ [၁၅၃]တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ကျောင်းဦး၌ ထုပ်အကျယ် ၂၄ တောင်ရှိသော စင်္ကြံ[၁၅၄]ကို လည်းကောင်း၊ ကျောင်းမှမနီးမဝေး အရံအတွင်း၌ ကြာမျိုး ၅ပါးတို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော ၄ ထောင့်ရေကန်ကြီး, ရေတွင်းတို့ကို လည်းကောင်း၊ ၁၂ရာသီ အခါမရွေး ချိုမြိန်စွာ အသီးနှင့်ပြည့်စုံသော သစ်မည်စည်, တည်,လွန်,သရက်,ပိန္နဲ,ငှက်ပျော စသော အထူးထူးအပြားပြား များစွာသော သစ်ပင်မျိုးတို့ကို လည်းကောင်း ဖန်ဆင်းလျက်၊ အရံအတွင်း, စင်္ကြံအတွင်းတို့၌ ဖန်ရောင်မကအလျှံထွက်သော ရတနာ သဲဖြူးခြင်း, သပိတ်, သင်းပိုင်, ကိုယ်ဝတ် ဒုကုဋ်[၁၅၅]ရေသနုပ် , ဝါးရင်းတောင်ဝှေး, သစ်သီး သစ်ရွက်ချက်ပြုတ်ရန် မြေအိုး, မြေခွက်စသည် မကြွင်းအလုံးစုံ ရသေ့ရဟန်းတို့ အသုံးအဆောင်

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

ပရိက္ခရာတို့ကိုလည်းကောင်း ဖန်ဆင်းပြီးလျှင်၊ ကျောင်းတွင်း၌စိုက်ထားအပ်သော ကမ္ဗည်းတိုင်တွင် 'အကြင်မင်းမျိုး ပုဏ္ဏားမျိုး, သူဌေးမျိုး, သူကြွယ်မျိုး စသောသူတို့သည် ကာမဂုဏ်ကိုငြီးငွေ့၍ ရသေ့ရဟန်းပြုလိုကြအံ့။ ထိုသူတော်ကောင်းတို့သည် ဤကျောင်း၌ အလုံးစုံသော ရဟန်းအသုံးအဆောင်တို့ကို အလိုရှိတိုင်းယူ၍ ရဟန်းပြုကြပါစေသတည်း'ဟု ကမ္ဗည်းအက္ခရာရေးထားပြီးသော် ခြင်္သေ့,ကျား,သစ်, ဝံ, အောင်း, ကြံ့, ဆင် အစရှိသော သားရဲတို့ကိုလည်းကောင်း၊ မနှစ်လိုဖွယ်သောအသံကို မြည်တတ်ကုန်သော ငှက်ရဲ, ငှက်ကြမ်း တို့ကိုလည်းကောင်း ထို ၃ ယူဇနာရှိသောတောအုပ်မှ နှင်ထုတ်ဖယ်ရှားစေပြီးလျှင် မိမိနေရာ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်သို့ တက်သွားလေ၏။

ဘုရားလောင်း တေမိမင်းသားသည်လည်း ထိုသို့ ရဟန်းပြုလိုသော နှလုံးညွတ်ပြီးသည်၏နောက်၌ တောင်,မြောက်အရပ်ထက်ဝန်းကျင်တို့ကို မျှော်ရှုစဉ် မျက်နှာရှေးရှု မနီးမဝေးသောအရပ်၌ ရေတွင်း, ရေကန်, အရံ, ဥယျာဉ်နှင့်တကွသော ကျောင်းသင်္ခမ်းကိုမြင်လျှင် 'ငါ့အလိုကိုသိ၍ သိကြားမင်း ဖန်ဆင်း စီရင်လာချေသည်။ သူခပ်သိမ်းတို့တန်ခိုးဖြင့် ပြီးစေအပ်သောဝတ္ထု ကိုယ်ဖြင့်ပြီးစေအပ်သောဝတ္ထု, နှုတ်ဖြင့် ပြီးစေအပ်သောဝတ္ထု အလုံးစုံကျက်သရေမျိုးဟူသည်ကား ကုသိုလ်သမ္ဘာရ[၂၈၆]နှင့်ပြည့်စုံသော ဘုန်းတန်းရှင်၌သာလျှင် စုဝေးရာ,ပေါင်းရာ, ဆုံရာ ဖြစ်၏။ ကုသိုလ်တရား၏အာနုဘော်ကား အလွန် အံ့ဩဖွယ်ရှိစွ'ဟု နှစ်သက်ရွှင်လန်းဝမ်းမြောက်စွာ နှလုံးရတော်မူလျက် ထိုကျောင်းသင်္ခမ်းတွင်းသို့ ဝင်ပြီးလျှင် ကမ္ဗည်း[၂၈၇]အက္ခရာတို့ကိုဖတ်၍ အတပ်အမှန် အရှင်မရှိသေးသော သက္ကဒတ္တိယ[၂၈၈]ကျောင်း ဖြစ်သည်ကို သိသဖြင့် ထိုကျောင်းတွင်း၌ နတ်၏တန်ခိုးကြောင့် ဖြစ်သော ချိပ်ရည်ကဲ့သို့ရဲရဲနီလျက် ညံ့သက်သိမ်မွေ့လှစွာ အတွေ့ရှိသော လျှော်တေသင်္ကန်းတစ်ထည်ကို သင်းပိုင်ဝတ်လဲတော်မူပြီးမှ တစ်ထည်သောလျှော်တေသင်္ကန်းကို လက်ကန်တော့စံပယ်တင် ကိုယ်ဝတ်ရုံတော်မူ၍၊ သစ်နက်ရေသင်္ကန်းကို လက်ဝဲပခုံးထက် ဒုကုဋ်တင်တော်မူလျက် မကိုဋ်,သင်းကျစ်တို့ကိုချွတ်ထား၍ ဦးခေါင်း၌ ဆံကျစ်[၂၈၉]အဝန်းကိုစွပ်ဖွဲ့လျက် ရဟန်းအသွင်ကိုယူတော်မူပြီးသော် ဝါးရင်းတောင်ဝှေးတို့ကို ကိုင်စွဲကာ ရဟန်း၏ ကျက်သရေကိုဖြစ်စေလျက် ငြိမ်သက်သောဣန္ဒြေဖြင့် ကျောင်းထဲမှထွက်၍, စင်္ကြံ၌ ထိုမှ, ဤမှ လူးလာပြန်ခေါက် 'အဟောသုခံ, အဟောသုခံ'၊ ဪ–ချမ်းသာစွ, ဪ–ချမ်းသာစွ'ဟု ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ စကားဥဒါန်း ကျူးလျက် စင်္ကြံသွားပြီးမှ ကျောင်းသင်္ခမ်းတွင်းသို့ဝင်၍၊ ပျဉ်အခင်းပေါ်၌ နေတော်မူလျက် သတ္တဝါပညတ်ကို အာရုံပြု၍ ဗြဟ္မဝိဟာရ[၂၉၀] ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ထိုနေ့ပတ်လုံး အားထုတ်တော်မူလတ်သော် ရှေး မင်းသားလက်ထက် ကပင်လည်း တဒင်္ဂဉာဏ်[၂၉၁]-သမာဓိ၏ရင့်တော်မူနှင့်ခြင်းကြောင့် ထိုနေ့ချင်း မကြာမမြင့်မီပင်လျှင် တထိုင်တည်းချင်းဖြင့် သမာပတ်[၂၉၂] ၈ စဉ်နှင့် အဘိဉာဏ် ၅ ရပ်[၂၉၃] မြတ်သော မဟဂ္ဂုတ်စည်းစိမ်[၂၉၄]ကို ရတော်မူလေ၏။

ထိုသို့ ဈာန် အဘိညာဉ် လက်တော်သို့ရောက်ပြီး၍ ညချမ်းတိုင်လတ်သောအခါ ထို ပျဉ်အခင်းနေရာ ကျောင်းကုဋီမှထွက်ပြီးလျှင် စင်္ကြံဦး၌ နတ်ဖန်ဆင်းအပ်သောသစ်ပင်မှ သစ်ရွက်တို့ကို ချူးဆွတ်တော်မူလျက် နတ်ဖန်ဆင်းအပ်သော ခွက်ဖြင့်ထည့်၍ မချက်မပြုတ် အစိမ်းသက်သက် ဆားလည်းမရှိသော ထိုသစ်ရွက်ကို ရေနှင့်နှော၍ နတ်သုဓာဘုတ်အမြိုက်ရည်ကို သောက်စားသောသူကဲ့သို့ အမြိန်အရက် ဘုဉ်းပေးခြင်း[၂၉၅] ဖြင့် ကိုယ်လက် ဖြည့်တင်းတော်မူပြီးလျှင်၊ မေတ္တာ, ကရုဏာ, မုဒိတာ, ဥပေက္ခာ တည်းဟူသော ဗြဟ္မဝိဟာရ တရား ၄ ပါးတို့ကို ပွားစေ၍ သမာပတ်ဈာန်စည်းစိမ်ဖြင့် ခံစားလျက် ထို သိကြားကျောင်း၌ နေတော်မူ၏။

mgyoe.com

[ဤတွင်ရွှေကား မိဘဆွေမျိုး အစရှိသောသူခပ်သိမ်းတို့အား နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ဘေးမဲ့ရာသို့ ပို့ဆောင်တော်မူလိုသော ဘုရားလောင်း တေမိမင်းသားသည် ရှေးဦးစွာ 'အတ္တဟိတ'ကို ဆောင်တော်မူပြီး၍ 'ပရဟိတ'ကို ဆောင်တော်မူအံ့သောအခါ၏ အာဒိတ ပထမဖြစ်သော ရဟန်းအသွင်ကိုယူခြင်းလျှင် တေမိမင်းသား၏ ၂ကြိမ်မြောက်ဖြစ်သော နှလုံးအလိုပြည့်ခြင်း အောင်ခြင်းမင်္ဂလာကို ပြရာပြကြောင်း စကားအစဉ်ကား ပြီးပြီ။]

၁၉။ မယ်တော်, ခမည်းတော်တို့ လိုက်လာခန်း

ဗာရာဏသီ ပြည်တော်၌လည်း ရထားမှူးသုနန္ဒာလျှောက်ကြား၍ ဘုရားလောင်း မယ်တော်,ခမည်းတော်တို့ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာရှိကြပြီးသောအခါ ခမည်းတော် ကာသိကရာဇ်မင်းကြီးသည် 'ဤသို့သော ဘုန်းကျက်သရေနှင့် ပြည့်စုံပါလျက် အဘယ့်ကြောင့် ငါ့သား တော၌ နေရအံ့နည်း။ ယခုပင် အလုံးအရင်း ကြီးစွာနှင့် ငါကိုယ်တိုင်သွား၍ များစွာသောအကြောင်းဖြင့် ဖြားယောင်းသွေးဆောင်ပြီးလျှင် အဘိသိက် သွန်းလျက် ပြည်သို့ပြန်၍ မင်းပြုစေဦးအံ့'ဟု ညွတ်ကွင်း,လက်တွင်းကမှ မဖမ်းနိုင်၍လွတ်ပြီးသည်ကို ကောင်းကင်ပျံသွားရာ မြေကလိုက်၍ဖမ်းမည်ကြံသကဲ့သို့ 'မဖြစ်ဟူသည် ရှိရမည်လော'ဟူသော မင်းမာန်ဝင်ခြင်း, သား၏ချစ်ခြင်းဖြင့်ကြံပြီးလျှင် အလျင်တဆောချီသွားလိုသောကြောင့် အမှုအလုံးစုံ ခွဲခန့်စီရင်စိမ့်သောငှာ ဝန့်ရှင်တော်မဟာသေနာပတိ အမတ်ကြီးကိုခေါ်၍ "အမတ်ကြီး မဟာသေနာပတိ။ ယခု ငါ့ သားတော် တေမိမင်းသားအား ငါ အဆုံးအမပေးခြင်းငှာ ထွက်ချီတော်မူမည်။ ဤနေပြည်တော်မှ ငါ့သားနေရာ တောအရပ် ၃ ယူဇနာ ခရီးတာ ကွာဝေးသည်ဟူ၍ ငါ ကြားရသည်။ ၄င်းခရီးကို ဆင်, မြင်း, ရထား, ဗိုလ်ထု အလုံးအရင်း သွားသာအောင် သုတ်သင်သန့်ရှင်း ခင်းကျင်းရိုးရှိတိုင်း အစီသင့်ရာခန့်ထား၍ ခင်းကျင်းနှင့်စေ။ မြင်းစီးသူရဲ,ဆင်သည်သူရဲ,ရထားစီးသူရဲတို့မှာလည်း မစွမ်းမသန် သည်များကို ထားခဲ့၍ ခိုင်ခံ့စွမ်းသန် လျင်မြန်သည့် ရထား, ဆင်, မြင်း တို့နှင့် စစ်ဝတ်စစ်ဆင် ဆောင်ရွက်ရိုးရှိတိုင်း ခင်းကျင်းစည်းဝေးစေ။ လေး, လှံ, ဓား, ကာချပ်စွဲ ခြေသည်သူရဲ ဝင်း အိပ်ဖန် ကိုယ်ရံမကြွင်း အလုံးစုံသူရဲတို့ကို အသီးအသီး ဝင်မှူး, သင်းမှူး, ဗိုလ်မှူး, အကဲအကြပ်တို့နှင့် အဆင်သင့် စည်းဝေးခင်းကျင်းစေ။

"အလုံးစုံ သဘင်သည်တို့ကိုလည်း ခရုသင်း, နှဲ, ခရာ, ပတ်သာ, စည်, မောင်း, စောင်း, ငြင်း, ထက်စည်, မြှောက်စည်, ဗဟိုရ်စည် စသောအလုံးစုံ အသီးသီး အတီးမှုတ်မျိုး တူရိယာဘဏ္ဍာတို့နှင့် စည်းဝေးခင်းကျင်း၍ တီးမှုတ်ကခုန်ခြင်း သီခြင်းတို့ဖြင့် မြူးထူးပျော်ရွှင် သဘင်ခံစေ။ ကိုယ်လုပ်မိဖုရား, နန်းသူနန်းသားတို့ စီးနင်းရန် ဆင်, ယာဉ်, ဝေါ[၃၉], မြင်း, ရထား တို့ကိုလည်း ဆိုင်ရာအသီးသီး ပြင်ဆင်ခင်းကျင်းစေ။ ငါ့သားတော်၏ ဖွားဖက် အမတ်သား ၅၀၀ တို့ကိုလည်း ပြင်ဆင်စေ။ ပုဏ္ဏားပုရောဟိတ်, သူဌေးသူကြွယ်, ပြည်သူ ပြည်သားမှစ၍ နိုင်ငံတော်အတွင်း မြို့, ရွာ, နိဂုံး, ဇနပုဒ်တို့၌နေသူ လူအပေါင်း တို့ကိုလည်း လိုက်လိုသမျှလိုက်စေ။ အလျင်အမြန် အလုံးစုံကိုပြီးအောင် ခန့်ထားစီရင်ကြ။ ယခုမကြာမြင့်မီပင်

mgyoe.com

mgyoe.com

ငါ့သားတော်ကို အဆုံးအမပေးခြင်းငှာ ငါ ထွက်ချီတော်မူမည်။ အလျင်အမြန် ပြီးစေ"ဟု မင်းမိန့် အာဏာပေးတော်မူလေ၏။

ဝန့်ရှင်တော်အမတ်ကြီးသည်လည်း မင်းအမိန့်ရှိတိုင်း ဝန်ခံ၍ အမှူး, အမတ်, အကြပ်, အကဲ,သူရဲဗိုလ် တပ်အပေါင်း စစ်အင်္ဂါအလုံးစုံကို စီရင်ခန့်ထား၍ အသီးအသီး ခင်းကျင်းစေ၏။ ဗာရာဏသီပြည် အရှေ့တံခါးမှစ၍ ဘုရားလောင်း၏ကျောင်းသင်္ခမ်း ပရိဝုဏ်တံခါးတိုင်အောင် ၃ ယူဇနာကွာသောခရီးကို ဆင်လုံး မြင်းလုံး အလုံးအရင်းများစွာသွားသာအောင် သုတ်သင်သန့်ရှင်း ခင်းကျင်းစေ၏။ အစုစု ဗိုလ်ထုပေါင်းကာ ၁၈ ခေါဘိဏီခန့် ရှိ၏။ ထို အလုံးစုံသောအခင်းအကျင်းတို့ကို ခန့်ထားစီရင် ပြင်ဆင်၍ကား ၃ ရက်တိုင်မှပြီး၏။

[ဤအရာ၌ 'အက္ခောဘိဏီ' ဟူသည်ကား 'နိန္နဟုတ သတ သဟဿာနံ သတံ အက္ခောဘိဏီ' ဟူသည် ကား 'နိန္နဟုတ တစ်သိန်းအလီ ၁၀၀ သည် အက္ခောဘိဏီ မည်၏' ဟူသောကြောင့် ဧက်–တစ်လုံး၊ သုည ၄၂ သည် အက္ခောဘိဏီ မည်၏။ ဤ အက္ခောဘိဏီကား အလွန် ဂဏန်းများ၏။ အက္ခောဘိဏီ ကြီးတည်း။

['သဋ္ဌိဝေဠု ကလာပေသု၊ ပစ္စေကံ သဋ္ဌိဝေဠုသု။

စူလီကတေသု သေနာ ယာ၊ ယာတိ အက္ခောဘိဏီ တိသာ။ ။' ဟူသော သဒ္ဒသာရတ္ထ ဇာလိနီဂါထာ၌ ပြအပ်သော အက္ခောဘိဏီလည်း ရေတွက်ခြင်း တစ်နည်းတည်း။

[အနက်ကား။ သဋ္ဌိဝေဠုကလာပေသု ဝါးလုံး ၆၀ အစုအပုံတို့၌ ။ ပစ္စေကံ၊ တစ်လုံးစီ တစ်လုံးစီ။ သဋ္ဌိဝေဠုသု၊ ၆၀သော ဝါးလုံးတို့ကို။ စူလီကတေသု၊ မှုန့်မှုန့်ညက်ညက် ကြေဇေကုန်ပြီးသော်။ ယာသေနာ၊ အကြင်စစ်သည်သည်။ ယာတိ၊ သွားအံ့။ သာသေနာ၊ ထိုစစ်သည်ကို။ အက္ခောဘိဏီတိ၊ အက္ခောဘိဏီ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

[တံခါးဝ၌ပုံထားသော ဝါးလုံး ၆၀ တို့ကို နင်း၍ထွက်လတ်သော် ထို ၆၀ သောဝါးလုံးတို့သည် မြူမှုန့်ဖြစ်အံ့။ ထို ဗိုလ်ထု ဗိုလ်လုံးကို 'တစ်ခေါဘိဏီ'ဟု ဆိုအပ်၏ဟူလို။

[ငှင်းကျမ်း၌ပင်–

'နဝ နာဂ သဟဿာနိ၊ နာဂေ နာဂေ သတံ အဿာ။

အဿေ အဿေ သတံ ရထာ၊ ရထေ ရထေ သတံ ကညာ။

ကညေ ကညေ သတိတ္ထိယော၊ သော အက္ခောဘိဏီ နာမ။ ။'ဟူသော ဂါထာဖြင့် ပြအပ်သော အက္ခောဘိဏီလည်း တစ်နည်းတည်း။

[အနက်ကား။ နဝ နာဂ သဟဿာနိ ၊ ဆင် ၉၀၀၀ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ နာဂေနာဂေ၊ ဆင်တစ်စီးတစ်စီးတို့၏အနီး၌။ သတံ အဿာ၊ မြင်း ၁၀၀ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အဿေ အဿေ၊ မြင်းတစ်စီးတစ်စီးတို့၏အနီး၌။ သတံရထာ၊ ရထား ၁၀၀တို့သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ရထေရထေ၊ ရထားတစ်စီးတစ်စီးထက်၌။ သတံ ကညာ၊မိန်းမပြတ် ၁၀၀စီ ၁၀၀စီတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကညေကညေ၊ မိန်းမပြတ် တစ်ယောက် တစ်ယောက်၌။ သတိတ္ထိယော၊ အခြံအရံမိန်းမ ၁၀၀စီ ၁၀၀စီတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ သော၊ ဤစစ်သည်သည်။ အက္ခောဘိဏီနာမ၊ အက္ခောဘိဏီ မည်၏။

[ဆင် ၉၀၀၀, မြင်း ၉သိန်း, ရထား ၉ကုဋေ, ရထားစီးမိန်းမပြတ် ကုဋေ ၉၀၀, အရံမိန်းမ ကုဋေ ၉သောင်း ဤသည်လျှင် အက္ခောဘိဏီ မည်၏ ဟူလို။ ဤ အက္ခောဘိဏီကား ပြည့်ရှင်မင်းတို့သည် မြတ်သောသူတို့ထံ ဆည်းကပ်သောအခါ စသည်တို့၌ 'ပဒုမဗျူဟာ'ဆင်၍ ထွက်စံပယ်သောအခါ စစ်အင်္ဂါတည်း။

[ထို ၃ပါးသော အကျွောဘိဏီတို့တွင် ဤဘုရားလောင်းတေမိမင်းရှိရာထွက်စံအပ်သော ကာသိကရာဇ် မင်းကြီး၏ စစ်သည်ဗိုလ်ထုကိုရေတွက်ခြင်း အကျွောဘိဏီဌကား နောက်ပြအပ်သော တတိယအကျွောဘိဏီဖြင့် ရေတွက်၍ ၁၈ ခါဘိဏီဆိုသည်ဟု ယူခြင်းသည်သာလျှင် သင့်မြတ်နိုးမည် ထင်သည်။]

ထိုသို့ အမတ်ကြီးသေနာပတိသည် အလုံးစုံသော စစ်အင်္ဂါတို့ကိုစီရင်ပြီးသော် ၄ ရက်မြောက် သောနေ့၌ မင်းကြီးအား ပြီးကြောင်းကို လျှောက်တင်လေ၏။ ရထားမှူးသုနန္ဒာသည်လည်း အမတ်ကြီး ဝန့်ရှင်တော်က ခန့်ထားတိုင်း မိမိအုပ်စုဆိုင်ရာ မင်းစီးရန် မြင်း, ဆင်, ရထားတို့ကို အစီးအနင်း သူရဲ,အကဲအကြပ်နှင့် တကွ ပြင်ဆင်ခင်းကျင်းစေပြီးလျှင်၊ မိမိကား မင်းကြီးစီးရန် မြင်းရထားနှင့် ၊ နန်းတော်သို့ဝင်၍ သိန္ဓောမြင်းကအပ်သောရထားကို အရှေ့မုခ်တော်တံခါးဝ၌ ထားခဲ့ပြီးမှ မင်းကြီးစံရာနန်းတော်သို့ တက်လျက် မင်းကြီးထံ ရှိသေစွာရှိခိုးပြီးသော် "ဘုန်းတော်အလွန်ကြီးလှသော အရှင်မင်းမြတ်။ ယခု သားတော်ဘုရားရှိရာ ထွက်စံတော်ရန် အလုံးစုံစစ်အင်္ဂါ ခင်းကျင်း၍ ပြီးစီးပါပြီ။ စီးတော်မြင်းရထားလည်း သိန္ဓော[၁၉၇]မျိုးဖြစ်၍ လေ၏လျင်ခြင်းကဲ့သို့ လျင်ခြင်းရှိသော မင်္ဂလာမြင်းတော် ၄ စီးက၍ ယခုအသင့်အတင့် နန်းတော်တံခါးဦး၌ ဖဝါးတော်ခံ ရောက်ပါပြီ။ ထွက်မံချိန် အခါတန်ပါတော့သည်"ဟု လျှောက်၏။

ရထားမှူးစကားကိုကြားလျှင် ကာသိကရာဇ်မင်းကြီးသည် သားတော်ထံ မြန်စွာရောက်လိုသော အာသာရှိသည်ဖြစ်၍ 'ထူလာ ဇဝေန ဟာယန္တိ၊ ကိသာ ဟာယန္တိ ထာမုနာ။ ။'ဟူသော ဂါထာဝက်ဖြင့် ဆို၏။ အဓိပ္ပာယ်ကား –

"ရထားမှူးသုနန္ဒာ။ သင် စီရင်ခန့်ထားသော မြင်းရထားအလုံးစုံတို့မှာ ရထား,ဆင်,မြင်းအပေါင်း သန်မြန်ကြပါ၏လော။ ဆူဖြိုးလွန်းသောမြင်းလည်း အားရှိစေကာမူ အသွားနှေးတတ်သည်။ ကြုံလွန်းပိန်လွန်းသော မြင်းလည်း မြန်စေကာမူ အားနွဲ့၍ ခရီးရှည်မလိုက်နိုင် ရှိတတ်သည်။ အသို့ သင့်ပါအံ့နည်း။ သင်တို့မြင်းများ စွမ်းမြန်သန်မာခြင်းနှင့် ပြည့်စုံပါ၏လော"ဟု မေး၏

ရထားမှူး သုနန္ဒာလည်း 'ကိလေ ထူလေ ဝိဝဇ္ဇေတွာ၊ သံသဋ္ဌာ ယောဇိတာ ဟယာ။ ။'ဟူသော ဂါထာဝက်ဖြင့် လျှောက်၏။ အဓိပ္ပာယ်ကား –

"အရှင်မင်းကြီး။ ကြုံလွန်းဆူလွန်းသောမြင်းတို့ကို နုတ်ထား၍ မကြုံမဆူ စွမ်းမြန် သန်မာခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည့် သိန္ဓောမျိုး မင်္ဂလာမြင်းတော်မြင်းကောင်းတို့ကိုသာ ရထားတို့၌ က,ပြင်ပါသည်။ မြင်းရထားကြောင့် ခရီးနှောင့်ယှက်မည် စိုးရိမ်တော်မမူပါလင့်"ဟု လျှောက်၏။

ထိုအခါ ကာသိကရာဇ်မင်းကြီးသည် "အချင်းရထားမှူး။ ယင်းသို့တပြီးကား ကောင်းပြီ။ မိဖုရားကြီးမှစ၍ ထီးနန်းအပ်နှင်းပြီးမှ ပြည်သို့ပြန်မည်ဖြစ်သောကြောင့် ယခုပင် ထွက်တော်မူမည်။ ငါ့သားတော်ကိုလည်း ထိုတောအရပ်ကပင် အဘိသိက်သွန်း၍ ထီးနန်းနှင်းပြီးမှ ပြည်ကိုပြန်မည်ဖြစ်သောကြောင့် ရတနာသားမြီးယပ်, ရတနာသင်းကျစ်, ရတနာသန်လျက်, ရတနာခြေနင်း, ရတနာထီးဖြူ, ဤမင်းမြောက်တန်ဆာ ၅ ပါးတို့ကိုလည်း ငါစီးတော်မူရာ သင်၏ ရထား၌ တင့်တယ်စွာ တင်ဆောင်ခဲ့လော့"ဟု ဆိုပြီးမှ ရထားမှူးသုနန္ဒာအား ၅ပါးသော မင်းမြောက် တန်ဆာတို့ကို ရထား၌တင်စေပြီး၊ နန်းတော်မှဆင်းသက်၍ ရထားမှူးသုနန္ဒာ၏ရထားထက်၌ တက်စီး လျက် များစွာသော ကိုယ်လုပ်မောင်းမ, အမှူးအမတ် သူရဲ စစ်တပ်အပေါင်းအခြံအရံနှင့်တကွ ဗာရာဏသီပြည် အရှေ့တံခါးမှထွက်၍ ကောင်းစွာပြင်ဆင်အပ်ပြီးသော မင်းလမ်းမခရီးဖြင့် ဘုရားလောင်းရှိရာ ၃ ယူဇနာကွာသော တောအရပ်သို့ ရထားမှူးသုနန္ဒာလျှင် ရှေ့ဆောင်လမ်းညွှန်ရှိသည်ဖြစ်၍ ထွက်ချီလေ၏။ စန္ဒာဒေဝီမိဖုရားကြီး

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

သည်လည်း တစ်ခုသောမင်္ဂလာ မြင်းရထားကိုစီး၍ များစွာသော ဒသောင်း ၆ထောင်သော နန်းသူအပေါင်းခြံရံလျက် မင်းကြီး နောက်သို့လိုက်လေ၏။

ထို ကာသိကရာဇ်မင်းကြီးသည် ခရီးအစဉ်အတိုင်းထွက်ချီ၍ တောသို့ဝင်လျက် ဘုရားလောင်း၏ ကျောင်းသင်္ခမ်းအနီးသို့ရောက်သောအခါ သင့်တင့်ရာ တစ်ခုသောအရပ်၌ သစ်တပ်တဲနန်း စခန်းချ တည်လေ၏။

ဘုရားလောင်း တေမိ ရှင်ရသေ့သည်လည်း ခမည်းတော်ရောက်ကြောင်းကိုသိလျှင် သောက်ရေ့ခြေဆေးရေ မင်းနှင့်ထိုက်တန်သော နေရာပလ္လင်အလုံးစုံကို အသင့်အတင့် ပြင်ဆင်တည်ထားနှင့်လေ၏။

ကာသိကရာဇ် မင်းကြီးသည်လည်း သစ်တပ်တဲနန်း၌ ရထား, ဆင်, မြင်း အစရှိသော စစ်အင်္ဂါတို့ကို ထားခဲ့ပြီးလျှင် မှူးတော်, မတ်တော် အခြံအရံနှင့်တကွ ရထားမှသက်ဆင်း၍ ခြေဖြင့်ဘုရားလောင်းရှိရာ ကျောင်းသင်္ခမ်းသို့ သွားပြီးသော် ကျောင်းသင်္ခမ်းပရိဝုဏ်သို့ဝင်သောအခါ အပေါ်ရုံကို လက်ကတော့စံပယ်တင်လျက် ကျောင်းထက်သို့တက်၍ သင့်တင့်ရာက သားတော်ဘုရားလောင်းကို ရှိခိုးကာနေလေ၏။

၂၀။ ခမည်းတော်နှင့် စကားဆိုခန်း

ဘုရားလောင်း ရှင်ရသေ့သည်လည်း မင်း၏ကျက်သရေဖြင့် တောက်ပစွာလာလတ်သော ခမည်းတော် မင်းကြီးကို မြင်လျှင် အလွန်လေးမြတ်ခြင်းဖြင့် နှုတ်ဆက်မေးမြန်းခြင်း စသော ပဋိသန္ထာရ[၃၉၈]ကို ပြုတော်မူလို၍–

'ကစ္စိနု တာတ ကုသလံ၊ ကစ္စိ တာတ အနာမယံ။

သဗ္ဗာ စ ရာဇ ကညာယော၊ အရောဂါ မယှ မာတရော။ ။'ဟူသော ဂါထာဖြင့်ဆို၏။ အဓိပ္ပာယ်ကား–

"အသို့ပါနည်း ခမည်းတော်။ အပြစ်ဘေးဒဏ် ရန်မာန်ခပ်သိမ်း ကင်းငြိမ်းပါ၏လော။ ကိုယ်တွင်း, ကိုယ်ပအန္တရာယ် အဖျားအနာ ရောဂါခပ်သိမ်းကင်းငြိမ်းပါ၏လော။ ခပ်သိမ်းသောမင်းသမီး ကိုယ်လုပ် နန်းသူအပေါင်းလည်း အနာမရှိ ချမ်းသာကြပါ၏လော။ ငါ့မယ်တော်လည်း အနာမရှိ ချမ်းသာ ကြပါ၏လော"ဟု မေးမြန်းတော်မူ၏။

သားတော်စကားကိုကြားလျှင် ခမည်းတော်မင်းကြီးလည်း စကားတုံ့ပြန်လို၍–

'ကုသလဥ္စေဝ မေ ပုတ္တ၊ အထော ပုတ္တ အနာမယံ။

သဗ္ဗာ စ ရာဇ ကညာယော၊ အရောဂါ တုယှ မာတရော။ ။'ဟူသော ဂါထာဖြင့်ဆို၏။ အဓိပ္ပာယ်ကား–

"ချစ်သား။ ခမည်းတော်မှာ အပြစ်အနာ အန္တရာယ်မရှိ ချမ်းသာပေ၏။ ခပ်သိမ်းသော နန်းသူ အပေါင်းတို့လည်း ချမ်းသာကြ၏။ မောင့်မယ်တော်လည်း အပြစ်အနာမရှိ ချမ်းသာပေ၏"ဟု ဆို၏။

ထို့နောင်မှ ဘုရားလောင်းသည် ခမည်းတော်မင်းကြီးအား စည်းစိမ်၏မြဲခြင်းကို သိပြီး၍၊ တရား၏ မြဲခြင်းကို မေးတော်မူခြင်းငှာ–

mgyoe.com

'ကစ္စိ အမဒ္ဒပေါ တာတ၊ ကစ္စိ တေ သုရမပ္ပိယံ။

ကစ္စိ သစ္စေ စ ဓမ္မေ စ၊ ဒါနေ တေ ရမတေ မနော။ ။'ဟူသောဂါထာဖြင့် ဆို၏။ အဓိပ္ပာယ်ကား–

"အသို့နည်း ခမည်းတော်။ နေ့တိုင်းမပြတ် ကုသိုလ်တရားကို အောက်မေ့ခြင်း အပ္ပမာဒ တရားတည်းဟူသော မသေရည်ကို သောက်ရပါ၏လော၊ ကာမဂုဏ် ၅ ပါး၌ယစ်၍ ကုသိုလ်မေ့လျော့ကြောင်းဖြစ်သော သေရည်ကို မသောက် ကြဉ်ရှောင်နိုင်ပါ၏လော။ မုသာဝါဒတည်းဟူသော ပျက်ပြယ်တောက်အဲ့ ခါးစပ်သော အရသာတို့ကို မစားမူ၍ သစ္စာတည်းဟူသော ချိုအေးလေးနက်စွာ အရသာကောင်းတို့ကိုသာလျှင် စားရပါ၏လော။ အမျက်ထွက်ခြင်း, အမြင်မှားခြင်းစသည့် ဆူးငြောင့်ခလုတ် ချုံပိတ်ပေါင်းထူထပ်ရာ ဒုစရိုက်ခရီးဆိုးခရီးကြမ်းကို မသွားမူ၍ သနားခြင်း, ချစ်ခြင်း, သည်းခံခြင်း စသည့် အမွေးအထုံတရားတို့ဖြင့် ဖြန့်ခင်းအပ်သော မင်းကျင့်တရား လမ်းကောင်းကိုသာ သွားရပါ၏လော။ ပစ္စည်းတို့၌ မိမိစိတ်ကို ဝန်တိုပိတ်ပင်ခြင်း, စဉ်းလဲခြင်းဖြင့် မပုပ်မသိုးစေမူ၍ လှူဒါန်းပေးကမ်း စွန့်ကြဲသဂြိုဟ် ထောက်ပံ့ခြင်းဖြင့် ပစ္စည်းကို ဆေးကြောထုတ်လှန်း သန့်ပြန့်စေခြင်း၌ ခမည်းတော် နှလုံးမွေ့လျော်ပါ၏လော"ဟု မေးမြန်းတော်မူ၏။

ဘုရားလောင်း စကားကိုကြားလျှင် ခမည်းတော်လည်း စကားတုံ့ပြန်လို၍–

'အမဒ္ဒပေါ အဟံ ပုတ္တ၊ အထော မေ သုရမပ္ပိယံ။

အထော သစ္စေ စ ဓမ္မေ စ၊ ဒါနေ မေ ရမတေ မနော။ ။'ဟူသောဂါထာဖြင့် ဆို၏။ အဓိပ္ပာယ်ကား–

"ချစ်သား။ ခမည်းတော်လည်း အပ္ပမာဒ တည်းဟူသော မသေရည်ကိုသာ သောက်၏၊ သူတစ်ပါးတို့အားလည်း သောက်စေ၏။ သေရည်ကိုကား ခမည်းတော် မသောက်၊ သူတစ်ပါးတို့ကိုလည်း မသောက်စေ။ မုသာဝါဒတည်းဟူသော အရသာဆိုးကိုလည်း ခမည်းတော် မစား။ သစ္စာတည်းဟူသော အရသာကောင်းကိုသာ ခမည်းတော်စား၏၊ သူတစ်ပါးကိုလည်း စားစေ၏။ ဒုစရိုက်တည်းဟူသော လမ်းဆိုးကိုလည်း ခမည်းတော်မသွား။ သုစရိုက် မင်းကျင့်တရားတည်းဟူသော လမ်းကောင်းကိုသာ ခမည်းတော်သွား၏၊ သူတစ်ပါးကိုလည်း သွားစေ၏။ တရားသဖြင့် ရအပ်သော ပစ္စည်းတို့ကိုလည်း ဝန်တိုခြင်းဖြင့် မပုပ်မသိုး အကျိုးမဲ့ မဆွေးမကြေစေမူ၍ ပေးကမ်းသဂြိုဟ်ခြင်းတည်းဟူသော သုံးဆောင်ထုတ်လှန်း ဖြန့်ခင်းခြင်း၌သာလျှင် ခမည်းတော် နှလုံးမွေ့လျော်၏၊ သူတစ်ပါးကိုလည်း မွေ့လျော်စေ၏"ဟုဆို၏။

ထို့နောက် မင်းပရိသတ်တို့၏ ကျန်းမာခြင်းစသည်ကို မေးလိုပြန်၍–

'ကစ္စိ အာရောဂျံ ယောဂ္ဂံ တေ၊ ကစ္စိ ဝဟတိ ဝါဟနံ။

ကစ္စိ တေ ဗျာဓယော နတ္ထိ၊ သရီရဿု ပတာပိယာ။ ။'ဟူသော ဂါထာဖြင့် ဆိုတော်မူ၏။ အဓိပ္ပာယ်ကား–

"ခမည်းတော် အသို့ပါနည်း။ ဆင်ယာဉ်, မြင်းယာဉ် အစရှိသော အလုံးစုံဗိုလ်ပါ မှူးမတ် ပရိသတ်အပေါင်း အနာမရှိသည် ဖြစ်ပါ၏လော။ ထို ဗိုလ်ပါပရိသတ်တို့ကို မှီ၍ မချစ်မနှစ်လိုအပ်သော စိတ်၏စိုးရိမ်ခြင်း, ကိုယ်၏ပူပန်ခြင်းတို့သည် ခမည်းတော်၌ မရှိရသည် ဖြစ်ပါ၏လော"ဟု မေး၏။

ခမည်းတော်လည်း စကားပြန်လို၍–

'အထော အရောဂံ ယောဂ္ဂံ မေ၊ အထော ဝဟတိ ဝါဟနံ။

အထော မေ ဗျာဓယော နတ္ထိ၊ သရီရဿု ပတာပိယာ။ ။'ဟူသော ဂါထာဖြင့် ဆို၏။ အဓိပ္ပာယ်ကား–

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

"ချစ်သား။ အလုံးစုံဗိုလ်ပါ ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် အနာမရှိ ကျန်းမာကြ၏။ ဗိုလ်ပါပရိသတ်တို့ကြောင့် ခမည်းတော်အား တစ်စုံတစ်ခုသောစိုးရိမ်ပူပန်ခြင်း မရှိရပေ"ဟုဆို၏။

ထို့နောင် ပြည်တိုင်းကားကို မေးပြန်လို၍–

'ကစ္စိ အင္ဂေါ စ တေ ဖီတာ၊ မဇ္ဈေစ ဗဟုလာ တဝ။

ကောဋ္ဌာဂါရဥ္စ ကောသဥ္စ၊ ကစ္စိ တေ ပဋိသဏ္ဌိတံ။ ။'ဟူသော ဂါထာဖြင့်ဆို၏။ အဓိပ္ပာယ်ကား–

"ခမည်းတော်။ မြို့,ရွာ, နိဂုံး မင်းနေပြည်တို့၌နေကြကုန်သော တိုင်းသားပြည်သူလူအပေါင်းတို့ ကပ်ဥပဒ်မရှိ ချမ်းသာငြိမ်ဝပ် ကြပါ၏လော။ တိုင်းကားပြည်ရွာ ဝပြောစည်ပင် ပါ၏လော။ သူခပ်သိမ်းတို့၏ ကျီကြတို့၌ စပါးဖြင့် အခါခပ်သိမ်းပြည့်ပါ၏လော"ဟု မေးမြန်းတော်မူ၏။

ခမည်းတော်လည်း စကားတုံ့ပြန်ကြားလို၍–

'အထော အင္ဂါ စ မေ ဖီတာ၊ မဇ္ဈေစ ဗဟုလာ မမ။

ကောဋ္ဌာဂါရဥ္စ ကောသဥ္စ၊ သဗ္ဗံ မေ ပဋိသဏ္ဌိကံ။ ။'ဟူသောဂါထာဖြင့် ဆို၏။ အဓိပ္ပာယ်ကား–

"ချစ်သား။ အလုံးစုံသော တိုင်းသားပြည်သူ လူအပေါင်းတို့သည်လည်း အနာ,ကပ်, ဥပဒ်မရှိ ချမ်းသာကြပေ၏။ တိုင်းကားပြည်ရွာလည်း စည်ပင်ဝပြော၏။ မိုးဥတု, ဆောင်းဥတု စသည်တို့ မှန်ခြင်းကြောင့် ကောက်ပင်တို့၏ကောင်းခြင်းဖြစ်၍ အခါခပ်သိမ်း ကျီကြတို့၌လည်း စပါးဖြင့် ပြည့်သည်သာ ဖြစ်ပေ၏"ဟုဆို၏။

ဤသို့ 'ငါ့သား ပျူပျူငှာငှာ အခြင်းအရာ ချမ်းသာ,ဆင်းရဲကိုပင် မေးမြန်းခြင်း ရှိပေသည်'ဟု ကာသိကရာဇ် မင်းကြီးတစ်သက်လုံး အောက်မေ့ခြင်းငှာ ထိုက်သောကြောင့် 'သာရဏီယကထာ' မည်သော မေးမြန်းခြင်းကို ပြုတော်မူပြီးလျှင် တေမိမင်းသား ရှင်ရသေ့သည် တစ်ဖန် ခမည်းတော်အား 'ပဋိသန္ထာရ' ပြုလိုသည်ဖြစ်၍–

'သွာဂတံ တေ မဟာရာဇ၊ အထော တေ အဒုရာဂတံ။

ပတိဋ္ဌပေန္တု ပလ္လင်္ကံ၊ ယတ္ထ ရာဇာ နိသက္ကတိ။ ။'ဟူသော ဂါထာဖြင့်ဆို၏။ အဓိပ္ပာယ်ကား–

"ခမည်းတော်။ ဤကျောင်းသို့ ယခုလာတော်မူခြင်းကား အကျိုးမဲ့ မဖြစ်စေသင့်။ ကောင်းသောလာခြင်း, အကျိုးရှိသောလာခြင်း ဖြစ်စိမ့်သောငှာ ခမည်းတော်နှင့် ထိုက်တန်သော ဤမင်းနေရာ ပလ္လင်ကို ခင်းထားအပ်၏။ ထိုမင်းနေရာ၌ ထိုင်တော်မူလော့"ဟုဆို၏။

ကာသိကရာဇ်မင်းကြီးသည်လည်း ဘုရားလောင်းအား ရိုသေခြင်းဖြင့် ထိုမင်းနေရာထက်၌ တက်၍မထိုင်ဘဲ "ချစ်သား။ ရှိပါစေတော့"ဟု ဆိုကာနေ၏။ ထိုအခါ ဘုရားလောင်းသည်

"ခမည်းတော်။ အကယ်၍ မင်းနှင့်ထိုက်တန်သော နေရာထက်၌ မထိုင်လိုလျှင် 'အမတ်တို့။ ငါ့ခမည်းတော်အား ငါထိုင်သောနေရာနှင့် တူစွာ ဤမြက်တို့ကို ဖြန့်၍ ခင်းအပ်သော မြက်ခင်းနေရာ၌ ခမည်းတော်ကို နေပါစေ'"ဟု မြက်ကိုခင်းစေပြီးလျှင်၊ "ခမည်းတော်။ ဤမြက်ခင်းသည် တောနေသောငါတို့အား မြတ်သောအခင်း ဖြစ်၏။ ထိုမြက်ခင်း၌ နေတော်မူလော့။ ဤ၌ကား ခြေဆေးရေ တည်ထားအပ်၏။ အလိုရှိတိုင်း သုံးဆောင်တော်မူလော့"ဟု ဆို၏။

ကာသိကရာဇ်မင်းကြီးလည်း ဘုရားလောင်းကို ရိုသေသောအားဖြင့် ထိုမြက်ခင်း၌ မနေမူ၍ မြေ၌ပင်လျှင်နေ၏။

mgyoe.com

ဘုရားလောင်းသည်လည်း ကျောင်းတွင်းသို့ဝင်၍ မိမိသုံးဆောင်ရန်အလို့ငှာ ဆားမျှမခတ်ရဘဲ ရေနှင့်နယ်နှောကာစီရင်အပ်သော သစ်ရွက်တို့ကို ခွက်ဖြင့်ယူခဲ့ပြီးလျှင် ခမည်းတော်အား တည်ကျွေးလို၍—

ဣဒံ ပိ ပဏ္ဏကံ မယှံ၊ ရန္ဓံ ရာဇ အလောဏကံ။

ပရိဘုဉ္ဇ မဟာရာဇ၊ ပါဟုနော မေ ဣဓာဂတော။ ။'ဟူသော ဂါထာဖြင့်ဆို၏။ အဓိပ္ပာယ်ကား-

"ခမည်းတော်။ ဤအရွက်ကား တော၌နေသော ငါတို့အား မြတ်သော ဘောဇဉ်တည်း။ ဆားမျှလည်း မခတ်အပ်။ ရသတဏှာဖြင့် လွန်စွာတပ်ခြင်းငှာလည်း မထိုက်။ ကိုယ်, လက်၏ မျှတခြင်းကိုလည်း ဆောင်၏။ ကိလေသာကို ခေါင်းပါးစေခြင်းငှာ အလိုရှိကုန်သောသူတို့နှင့် အလွန်လျှင် လျောက်ပတ်၏။ ခမည်းတော် အလိုရှိတိုင်း သုံးဆောင်တော်မူပါလော့။ ဤသစ်ရွက်ကား ငါတို့မှာ မရှား။ အလိုရှိတိုင်း ရ၏။ စိတ်အားလိုရာ သုံးဆောင်တော်မူ"ဟုဆို၍ တည်ကျွေးတော်မူလေ၏။ ကာသိကရာဇ်မင်းကြီးသည်လည်း

"ချစ်သား။ ခမည်းတော်ကား သစ်ရွက်ကိုစားသူ မဟုတ်။ သလေးထမင်းကိုသာ စား၏"ဆိုလျက် ဘုရားလောင်းကို ရိုသေသောအားဖြင့် ဘုရားလောင်း ပေးတော်မူသည်ကို ခွက်နှင့်တကွခံယူပြီးမှ သင့်ရာချထား၍ မိမိလက်၌ ထိုသစ်ရွက်တို့ကို အတန်ငယ်ထားပြီးလျှင် "ချစ်သား။ ဤသစ်ရွက်ကိုပင် စားသလော"ဟုမေး၏။ ဘုရားလောင်းလည်း

"ခမည်းတော်။ ဤသစ်ရွက်ကိုပင် နေ့တိုင်းစား၍နေသည်။ ဤအစာကား ရဟန်းတို့နှင့် အလွန်လျောက်ပတ်၏"ဟု ဆိုတော်မူ၏။

ဤသို့ သားတော်, ခမည်းတော် တို့ ပိယကထာ[၁၉၉]စကားကို ပြောဆို၍နေစဉ် ဘုရားလောင်းမယ်တော် စန္ဒာဒေဝီမိဖုရားကြီးသည် ၁သောင်း ၆ထောင်သော မောင်းမအပေါင်းခြံရံလျက် လာလတ်သဖြင့် ကျောင်းသို့ ရောက်သောအခါ ဘုရားလောင်းကို မြင်လေသော် ထိုမြင်သောခဏ၌ပင်လျှင် နှစ်လိုဝမ်းမြောက်ခြင်းကို မှီ၍ ဖြစ်သော ဗျာပါဒဖြင့် ရွှင်ရွှင်ပျောပင်ယိမ်းသကဲ့သို့ မူးမိုင်တိမ်းလဲလျက် မိန်းမောခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။ထို့နောင်မှ အခြွေအရံတို့၏ မ,စ ထောက်ပံ့ခြင်းဖြင့် သတိရ၍ လဲရာမှထပြီးလျှင် ဘုရားလောင်းခြေအစုံကို မြဲစွာဖက်လျက် မျက်ရည်ပြည့်သောမျက်စိဖြင့် မုတားမဆီးနိုင်အောင် ငိုကြွေးပြီးသော် ခြေတော်မှလွှတ်၍ သင့်တင့်ရာက နေလေ၏။

ထိုအခါ ကာသိကရာဇ်မင်းကြီးသည် မိမိလက်၌ရှိသော ဟင်းလျာရွက်ကိုပြ၍ မိဖုရားကြီးအား "အဘယ်။ သင့်သားစားသော အစာကို သင် ကြည့်ပါလော့"ဟုဆိုကာ အတန်ငယ်အတန်ငယ် ဟင်းရွက်ဖတ်ကိုယူ၍ မိဖုရားကြီးလက်ပေါ်၌ ချထား၏။ မယ်တော်မိဖုရားကြီးသည်လည်း အခြံအရံမောင်းမတို့အား "ငါ့သား။ စားတော် ဟင်းရွက်ကို ကြည့်ကြစမ်း။ အသင်တို့"ဟုဆိုကာ အတန်ငယ်အတန်ငယ် မောင်းမတို့၏လက်၌ ထား၏။

ထို ၁ သောင်း ၆ ထောင်ကုန်သော မောင်းမတို့သည်လည်း "ဤဘောဇဉ်ကား ငါတို့အရှင့်သား စားတော်ဘောဇဉ် ဟူသတတ်။ အလွန်မြတ်ပေစွ။ အရှင့်သားသည်လည်း အမျိုး, အနွယ်, စည်းစိမ်နှင့် ပြည့်စုံသော သူတို့ ပြုနိုင်ခဲစွာသောအမှုကို ပြုပေ၏"ဟု ချီးမွမ်းပြောဆိုကြလျက် ထို ဟင်းလျာရွက်တို့ကို မိမိတို့ထိပ်ထက် တင်၍ လက်အုပ်ချီကာ ရှိခိုးပူဇော်ကြကုန်၏။

ခမည်းတော် ကာသိကရာဇ်မင်းကြီးသည်လည်း "ချစ်သား။ ယခု ခမည်းတော်နှလုံး၌ ဤသို့သော အံ့ဖွယ်သရဲသည် ထင်လာ၏" ဟုဆိုပြီးလျှင်—

'အစ္ဆေရကံ မံ ပဋိဘာတိ၊ ဧကကံပိ ရဟောဂတံ။

ဒိသံ ဘုဉ္ဇမာနာနံ၊ ကေန ဝဏ္ဏော ပသီဒတိ။ ။'ဟူသော ဂါထာဖြင့် ဆို၏။ အဓိပ္ပာယ်ကား-

mgyoe.com

"ချစ်သား။ ယခု ခမည်းတော်နှလုံး၌ အံ့ဖွယ်ထင်လာသည်ကား ချစ်သားသည် လူမနီးသော ဤတောအရပ်၌ အဖော်မရှိဘဲ တစ်ယောက်တည်းသာလည်း နေ၏။ ဆားလည်းမခတ် ပြုတ်ဖျော်ခြင်း စသည်ကို မပြုခြင်းကြောင့်လည်း နူးနူးနပ်နပ် ညံ့ညံ့ပျောင်းပျောင်း အနံ့ကောင်းကိုမျှ ဆောင်ခြင်းမရှိသော ဤသစ်ရွက် စိမ်းအစာ ရန့်ကြမ်းစွာကိုလည်း စား၏။ ထိုသို့ဖြစ်လျက် ငါ့သား၏အရောင်အဆင်းသည် အဘယ့်ကြောင့် ယခု ရှေးအခါတစ်ပါးထက် လွန်၍တင့်တယ်ခြင်း ဖြစ်လေသည် မသိဟု ကြံမိသော ခမည်းတော်အား ဤသို့သော အံ့ဖွယ်သရဲ ဖြစ်ခဲ့၏"ဟု ဆို၏။

ခမည်းတော်စကားကိုကြားလျှင် ဘုရားလောင်းသည် ကိုယ်အဆင်းအရောင်၏ တင့်တယ်ကြောင်းကို ကြားလို၍–

'ကော ရာဇ နိပဇ္ဇာမိ၊ နိယတေ ပဏ္ဏသန္ထရေ။
တာယ မေ ဧကသေယျာယ၊ ရာဇ ဝဏ္ဏော ပသီဒတိ။ ။
'နစ နေတ္တိံ သုဗန္ဓာမေ၊ ရာဇရက္ခာ ဥပဋ္ဌိတာ။
တာယ မေသုခ သေယျာယ၊ ရာဇ ဝဏ္ဏော ပသီဒတိ။ ။
'အတီတံ နာနုသောစာမိ၊ နပ္ပဇပ္ပါမိနာဂတံ။
ပစ္စုပ္ပန္နေန ယာပေမိ၊ တေန ဝဏ္ဏော ပသီဒတိ။ ။
'အနာဂတပ္ပ ဇပ္ပါယ၊ အတီတဿာ နုသောစနာ။
ဧတေန ဗာလာ သုဿန္တိ၊ နဠောဝ ဟရိတော လုတော။ ။'ဟူသော ၄ ဂါထာဖြင့်ဆို၏။ အဓိပ္ပာယ်ကား–

"ခမည်းတော်။အရောင်အဆင်းဟူသည်ကား စိတ်ငြိမ်သောသူ၌သာ ထွက်၏။ အိပ်မှု, စားမှု စသည်တို့၌ အလိုမပြည့်နိုင်သောသူ၊ ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်းမရှိနိုင်သော သူသည် အရောင်အဆင်း ပျက်၏။ စည်းစိမ်ဥစ္စာ၌ ကြောင့်ကြစိုးရိမ်ကြီးသဖြင့် နှလုံးထိတ်လန့်သောသူလည်း အရောင်အဆင်း ပျက်၏။ လွန်လေပြီးသည်ကို ကြံ၍ စိုးရိမ်တတ်သောသူ, လာလတ္တံ့သောအနာဂတ်ကို ကြံ၍ စိုးရိမ်တတ်သောသူ, ဤ သူမလိမ္မာတို့သည်လည်း နှလုံးအသင့်အတင့် မထားတတ်ခြင်းကြောင့် ကျူရိုးကျူပင်ကို ကောင်းကင်သို့ နုတ်ပစ်လိုက်သကဲ့သို့ မိမိတို့ အဆင်းကိုပင် မိမိတို့ဖျက်ကုန်၏။

"ခမည်းတော်။ ငါမူကား ဤရုန့်ကြမ်းစွာသော မြက်အခင်း၌ အိပ်လျက်ပင်လည်း 'ဤအခင်းထက်သာ၌ နူးညံ့သောအိပ်ရာကိုရသော် ကောင်းလေ၏'ဟု တောင့်တစိုးရိမ်ခြင်း ငါ မရှိ။ အခင်း၌ အဆိုး,အကောင်းကို အမှတ်မပြုလေခြင်းကြောင့် ကြမ်းသည်ဟူ၍ ငါမထင်။ ဤမြက်အခင်းဖြင့်ပင် ငါ၏အဆင်းကာ အလွန် ကြည်ညိုဖွယ်ဖြစ်၏။

ဤ ကျောင်းသခ်မ်း၌ သက်န်း, သပိတ် စသော ရဟန်းအသုံးအဆောင်ပရိက္ခရာတို့ကို မပျောက်မပျက် စေခြင်းငှာ ထီးနန်းမှာ ရွှေလှံ,ရွှေဓား အစောင့်အရှောက်ထားသကဲ့သို့ တစ်စုံတစ်ခုသော အစောင့်အရှောက်ကိုမျှလည်း မထား။ သူတစ်ပါး ဖျက်ဆီးလတ္တံ့ဟူ၍လည်း နှလုံးမရှိ။ ထို ပစ္စည်းပရိက္ခရာ၌ စိုးရိမ်ခြင်း မရှိသဖြင့်လည်း ငါ၏အဆင်းသည် ကြည်ညိုဖွယ်ကိုဆောင်သည် ဖြစ်ရာ၏။

"ငါသည် ဆွံ့,ယောင်အယောင် မဆောင်ဘဲ ကာမဂုဏ်စည်းစိမ်ကိုခံ၍ ယခုအရွယ် ၁၆နှစ်ကျော်လျှင် ရဟန်းပြုရလေသော်၊ မင်းသား ဖြစ်ကျိုးလည်း ရှိလေ၏စသည်ဖြင့် လွန်ခဲ့ပြီးသောအမှုကိုလည်း မသင့်သောအရာ, သင့်သောအရာ၌ပင် အဖန်တလဲလဲ ကြံအောက်မေ့၍ စိုးရိမ်ခြင်းမည်သည် မဖြစ်။ 'ယနေ့ ဤအစာကို စားရပြီ။

mgyoe.com

နက်ဖြန် အဘယ်အစာကို စားရမည်နည်း’ စသည်ဖြင့် အိပ်ရာနေရာ, အစား, အဝတ်, အသုံးအဆောင်, အဖော်အရွေ စသည်တို့ကိုမှီ၍ အနာဂတ်၌ဖြစ်လတ္တံ့သည်ကို အဖန်တလဲလဲ ကြံအောက်မေ့သဖြင့် စိုးရိမ်ခြင်းမည်သည် မဖြစ်။ ယနေ့သော် ယနေ့အလျောက်, နက်ဖြန်သော် နက်ဖြန်အလျောက် ရသမျှ ပစ္စည်းဖြင့်သာ ရောင့်ရဲစေ၏။ ထိုသို့ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိမူ၍ ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်းကြောင့်လည်း ငါ၏အရောင်အဆင်းသည် ကြည်ညိုဖွယ်ကို ဆောင်သည်ဖြစ်ရာ၏။

“ခမည်းတော်။ နုးညံ့သောအာရုံ ကာမဂုဏ်နှင့်မစပ်မယှဉ်ဘဲ အဆင်းအရောင် ကြည်ညိုဖွယ်နှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို ခမည်းတော်မြင်သဖြင့် ‘ငါ့သားကား လွန်ခဲ့ပြီးသည်ကို လည်းကောင်း, လာလတ္တံ့သည်ကို လည်းကောင်း, အကျိုးမဲ့ အဖန်တလဲလဲကြံ၍ စိုးရိမ်ပင်ပန်းတတ်သော မလိမ္မာသူ အပြိန်အဖျင်း မဟုတ်ချေ’ဟူ၍ အံ့ဖွယ်သရဲ၏အကြောင်းကို ရှာကောင်းသည် မဟုတ်လော”ဟုဆို၏ ဟူလိုသည်။

ထိုအခါ ကာသိကရာဇ်မင်းကြီးသည် ‘ငါ့သားကား ငါ့ကို ‘ဖခင်’ဟူသော ခေါ်ဝေါ်ခြင်းဖြင့် ခေါ်ဝေါ်၏။ မိဘ၌ချစ်ခြင်းကို မစွန့်သေး။ ငါ့သားအား ဤအရပ်၌ပင်လျှင် မင်း၏အဖြစ်ဖြင့် အဘိသိက်သွန်း၍ မြို့သို့ ချီပင့်ဆောင်သွားအံ့’ဟု ကြံလျက် ပြည်စည်းစိမ်ဖြင့် ဖိတ်ကြားလိုသောကြောင့်–

‘ဟတ္ထာနီကံ ရထာနီကံ၊ အဿေ ပတ္တိ စ ဝမ္မိနော။
နိဝေသနာနိ ရမ္မာနိ၊ အဟံ ပုတ္တ ဒဒါမိ တေ။ ။
‘ဣတ္ထာဂါရံပိ တေ ဒမ္မိ၊ သဗ္ဗာ လင်္ကာရဘူသိတံ။
တာသု ပုတ္တေ ပဋိပဇ္ဇ၊ တွံ နော ရာဇာ ဘဝိဿသိ။ ။
‘ကုသလာ နစ္စဂီတဿ၊ သိက္ခိတာ စာတုရိတ္ထိယော။
ကာမေ တံ ရမယိဿန္တိ၊ ကိံ အရညေ ကရိဿသိ။ ။
‘ပဋိရာဇူဟိ တေ ကညာ၊ အာနယိဿံ အလင်္ကတာ။
တာသု ပုတ္တေ ဇနေတွာန၊ အထ ပစ္ဆာ ပဗ္ဗဇိဿသိ။ ။
‘ယုဝါ စ ဒဟရော စာပိ၊ ပဌမုပ္ပတ္တိတော သုသု။
ရဇ္ဇံ ကာရေဟိ ဘဒ္ဒန္တေ၊ ကိံ အရညေ ကရိဿသိ။ ။’ဟူသော ၅ ဂါထာဖြင့် ဆို၏။ အဓိပ္ပာယ်ကား–

“ချစ်သား။ ခမည်းတော်၌ မောင့်ဘိုးတော်မှ အမွေခံရလိုက်သော ပြည်ကြီး စည်းစိမ်သည် ရှိ၏။ ထို ပြည်ကြီးစည်းစိမ်ကို ချစ်သားမှတစ်ပါး ခံထိုက်သူမရှိသောကြောင့် ဤတောအရပ်၌ ချစ်သား စကားပြောကြောင်းကို သုနန္ဒာလျှောက်၍ ခမည်းတော်ကြားရလျှင် အလွန်ဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့် မောင့်ကို တင်ဆောင်အံ့ဟု အလုံးအရင်း ကြီးစွာစီရင်၍ ခမည်းတော် လာခဲ့၏။ ဤ၌ ပါသမျှသော ဆင်, မြင်း,ရထား, ခြေသည်, များစွာသော သူရဲ, မှူးမတ်, ဗိုလ်တပ်အလုံးအရင်းတို့ကို ချစ်သားအား ယခု ခမည်းတော် ဆက်ကပ် အပ်နှင်းပါ၏။

“ထိုမှတစ်ပါး ခပ်သိမ်းကုန်သော ကာသိကရာဇ်တိုင်းကြီး ဗာရာဏသီပြည်ကြီး စည်းစိမ်ရေမြေနှင့် တကွ အလုံးစုံ ခမည်းတော်ပိုင်ထိုက်သမျှကိုလည်း ချစ်သားအား ဆက်ကပ် အပ်နှင်းပါ၏။ နတ်သမီးကဲ့သို့ အဆင်းကိုဆောင်လျက် ပြုံးပြုံးပြက်ပြက်တောက်ပသော အဝတ်တန်ဆာ, ရတနာရောင်တို့ဖြင့် ပြည်ကြီးရှင်တို့၏ နှလုံးအလိုကိုပြီးစေနိုင်သော သမီးပျိုနန်းသူအပေါင်း ၁ သောင်း ၆ ထောင်တို့ကိုလည်း ချစ်သားအား အလုပ်အကျွေး အလို့ငှာ ဆက်ကပ်အပ်နှင်းပါ၏။ ဤအရပ်၌ မင်းမြှောက်တန်ဆာ ၅ ပါးတို့နှင့်တကွ မင်း၏ အဘိသိက်ကို ခံပြီးလျှင် များစွာသော အမတ်ရွှေဖော် သူငယ်တော်အပေါင်းခြံရံလျက် ပြည်သို့ပြန်၍ ထီးနန်းစည်းစိမ်ကို စိုးစံပါဦးလော့။

mgyoe.com

 mgyoe.com SAMPLE BOOK

"ချစ်သားသည်။ ယခု ပထမအရွယ်သာဖြစ်၍ ကာမဂုဏ်စည်းစိမ်ဖြင့် ပျော်မွေ့ခြင်းသည်သာလျှင် အရွယ်နှင့် လိုက်လျော၏။ ငြီးငွေ့လောက်သော အရွယ်ရောက်သော်တစ်မူကား ယခုကဲ့သို့ပင် ရဟန်းပြုလိုလည်း ပြုရပါ၏။ ယခုကား အရွယ်နှင့် မတန်သေး။ ပြည်သို့ပြန်၍ မင်းပြုသောအခါ ချစ်သား၏ဘုန်းအာနုဘော်ဖြင့် ထီးဖြူးဆောင်းချင်း မင်းတစ်ပါးတို့ခဲ့ညားခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ နစ္စဂီတ[၁၀၀]အမှု၌ လိမ္မာစွာ မင်းသမီး ကညာတစ်ယောက်စီ အသီးသီးဆက်ကပ်လာသဖြင့် ထိုမင်းသမီးတို့၏အလယ်၌ ချစ်သား၏နှလုံးသည် အလွန်မွေ့လျော်ခြင်း ဖြစ်လတ္တံ့။ ဤတောအရပ်၌ နေ၍ အဘယ်ပြုအံ့နည်း။

"အရွယ်နှင့် မတန်သေး။ ငယ်ရွယ်သောအခါက ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို ခံစား၍ နောင် အရွယ်လွန်သော အခါမှ ရဟန်းပြုရသော်သာ တော်လျော်တင့်အပ်၏။ 'ကြီးမှ ရဟန်းပြုသော် မအပ်'ဟူ၍ ရှိတော့သည် မဟုတ်ပြီ။ ထို့ကြောင့် ယခု ပြည်သို့ပြန်၍ အရွယ်ရှိသည့်ကာလပတ်လုံး အဘိုး၏အမွေဖြစ်သော ထီးနန်းစည်းစိမ်ကိုစိုးစံပါဦး။

"ချစ်သား။ ယခု အမိနို့ရည် စင်ရုံမျှအရွယ်သာရှိသေး၏။ အလွန် ထွားနုလှသေး၏တကား"ဟုဆို၍ တောင်းပန်ဖိတ်ကြား၏။

ခမည်းတော်စကားကိုကြားလျှင် ဘုရားလောင်းသည် 'ယခုတစ်မူကား စကားစရာ၍ပင် ငါ ဆုံးမအပ်သည် ဖြစ်ပေလျက် ခမည်းတော် စကားစထွင်၍ ရှိပြီးဖြစ်သောကြောင့် ခမည်းတော်တို့အား ဝဋ်တရား၏ ဆင်းရဲစင်စစ်ဖြစ်သည်ကို ထင်စွာပြလျက် နိစ္စ, သုခ, အတ္တ, သုဘ ဟု အမှတ်မှားလေသည်ကို အမှန်ဖြစ်စေကြောင်း ကောင်းစွာ တရားဟောအံ့'ဟု ကြံ၍-

'ယုဝါ စရေ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ဗြဟ္မစာရီ ယုဝါ သိယာ။
ဒဟရဿ ဟိ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ဧတံ ဣသိဘိ ဝဏ္ဏိတံ။ ။
'ယုဝါ စရေ ယုဝါ သိယာ၊ဗြဟ္မစာရီ ယုဝါ သိယာ။
ဗြဟ္မစရိယံ စရိဿာမိ၊ နာဟံ ရဇ္ဇေန မတ္ထိကော။ ။
'ပဿာမိ ဝေါဟံ ဒဟရံ၊ အမ္မတာတ ဝဒန္တရံ။
ကိစ္ဆာလဒ္ဓံ ပိယံ ပုတ္တံ၊ အပ္ပတွာဝ ဇရံ မတံ။ ။
'ပဿာမိ ဝေါဟံ ဒဟရိံ၊ ကုမာရိံ စာရုဒဿနိံ။
နဝ ဝံသကဠီရံဝ၊ ပလုဂ္ဂံ ဇီဝိတက္ခယံ။ ။
'ဒဟရာ ပိ စ မိယျန္တိ၊ နရာ စ အထ နာရိယော။
တတ္ထ ကော ဝိဿသေ ပေါသော၊ ဒဟရောမှိတိ ဇီဝိတေ။ ။
'ယဿ ရတျာ ဝိဝသာနေ၊ အာယု အပ္ပတရံ သိယာ။
အပ္ပေါဒကေဝ မစ္ဆာနံ၊ ကိံနု ကောမာရကံ တဟိံ။ ။
'နိစ္စ မဗ္ဘာဟတော လောကော၊ နိစ္စံဝ ပရိဝါရိတော။
အမောဃာသု ဝဇန္တီသု၊ ကိံမံ ရဇ္ဇေန သိဉ္စသိ။ ။'ဟူသော ၇ ဂါထာဖြင့် တရားဟောတော်မူ၏။ အဓိပ္ပာယ်ကား-

"ခမည်းတော်။ ငယ်ရွယ်ပျိုနုသောအခါက မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိသော သူအားသာလျှင် 'ကာမဂုဏ်စိတ်၏ အလိုသို့ ကိုယ်မလိုက်နိုင်သောအရွယ်မှ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သော သူတို့ထက်' အဆအရာ, အဆအထောင်အားဖြင့် ဘုရားအစရှိသော ရသေ့, ရဟန်း, သူတော်ကောင်းတို့သည် ချီးမွမ်းအပ်၏။

mgyoe.com

"အတွေ့စည်းစိမ်ကိုရှောင်ကြဉ်၍ ငယ်ရွယ်ပျိုနုသောအခါက ရဟန်းပြုရခြင်းသည် မြတ်၏။ ထို့ကြောင့် ငါလည်း လက်သို့ ရောက်ပြီးသော စည်းစိမ်ကိုပယ်၍ မြတ်သောအကျင့်ကိုသာလျှင် ကျင့်အံ့။ ပြည်စည်းစိမ်ဖြင့် အလိုမရှိပြီ။

"ယခုဆိုလတ္တံ့သော စကားကို မယ်တော်,ခမည်းတော်တို့ အသင့်နှလုံးသွင်း၍ မှတ်နာကြကုန်။ ဤလောက၌ အရွယ်ရောက်စသာဖြစ်ကုန်သော လုလင်ပျိုတို့သည် လည်းကောင်း၊ ယောကျ်ားတို့၏ နှလုံးကို ရွှင်စေတတ်သောအဆင်းကို ဆောင်ကုန်သော သမီးလုလင်တို့သည် လည်းကောင်း အိမ်ရာမကျမီ, သားကြီး မြေးပွားမရှိမီ, အဆင်း၏ပျက်ခြင်း, အိုခြင်း, သေခြင်းမည်သည် မဖြစ်နိုင်ရာ ဟူ၍ရှိသော်ကား 'အငယ်က ရဟန်းမပြုလင့်'ဆိုသော် အလျော်သင့်သေး၏။

"ယင်းသို့ကား မဟုတ်။ ပဋိသန္ဓေကပင် ပျက်စီးရသောသတ္တဝါ, ဖွားစကပင် ပျက်စီးရသော သတ္တဝါ, အရွယ်ရောက်စကပင် ပျက်စီးရသောသတ္တဝါ စသည့်ဖြင့် အခါအရွယ်ကို ငံ့တွယ်ခြင်း မရှိ၊ ဗျာဓိ, ဇရာ, မရဏာ, မပြတ်နှိပ်စက်သဖြင့် 'ငါ့အသက်, ငါ့ကိုယ်'ဟုပြောဆို၍ ကောင်းရာတစ်ခုမျှ မထင်ဘဲလျက် အသက်ကို မိဘ ပိုင်သကဲ့သို့ အဘယ့်ကြောင့် 'အိုမှ ရဟန်းပြု, ယခု ထီးနန်းစံဦး'ဟုဆိုထိုက်ပါအံ့နည်း။

"တရွေ့တရွေ့ ခန်းခြောက်သဖြင့် ရေနည်းခြင်းသို့ရောက်သောအိုင်၌ ငါးကဲ့သို့ သတ္တဝါအပေါင်းတို့ အားလည်း တစ်ညဥ့်တစ်ညဥ့် ကုန်သဖြင့် အသက်၏နည်းခြင်းသို့ ရောက်မြဲကား ဓမ္မတာတည်း။ ထို့ကြောင့် မအို, မသေ မနေရဘဲလျက် ယခု ပျိုနုသောအရွယ် ဖြစ်သည်ဟူ၍ ထိုခဏဖြစ်သော အရွယ်အဆင်း၌တပ်သဖြင့် အဘယ်အကျိုး ရှိအံ့နည်း။

"ခမည်းတော်, မယ်တော်တို့။ လောကကို မပြတ်လည်း နှိပ်စက်၏။ မပြတ်လည်း ခြံရံ၏။ အချည်းနှီး မဟုတ်မူ၍လည်း လွန်၏။ ထိုသို့ဖြစ်လျက် မင်း၏အဘိသိက်ဖြင့် ငါ၌ အဘယ်ပြုအံ့နည်း။ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ရခြင်းသည်သာလျှင် အကျိုးရှိ၏"ဟု သံဝေဂနှင့်စပ်ယှဉ်သော တရားစကားကို ကောင်းစွာဟောတော်မူ၏။

ထိုအခါ ခမည်းတော် ကာသိကရာဇ်မင်းကြီးသည် 'လောကကို မပြတ်နှိပ်စက်၏'ဟု စသည်ဖြင့် ဟောသော ဘုရားလောင်းတရားတော်၏ အနက်ကို ဥဒ္ဒေသမျှဖြစ်၍ မသိနိုင်ခြင်းကြောင့် နှစ်သက်သည် အားလျော်စွာ ထိုတရား၏အနက်ကို သိလိုသည်ဖြစ်၍–

'ကေန မဗ္ဘာဟတော လောကော၊ ကေန စ ပရိဝါရိတော။

ကာယော အမောဃာ ဂစ္ဆန္တိ၊ တံ မေ အက္ခာဟိ ပုစ္ဆိတော။ ။'ဟူသော ဂါထာဖြင့်မေး၏။အဓိပ္ပာယ်ကား–

"ချစ်သား။ လောကကို နှိပ်စက်တတ်သောရန်သူကား အဘယ်နည်း။ ခြံရံတတ်သော ရန်သူကား အဘယ်နည်း။ အချည်းနှီး မဟုတ်မူ၍ သွားတတ်ကုန်သည်ကား အဘယ်သည်တို့နည်း။ ထိုအကြောင်းကို သိမြင်တိုင်း သိသာအောင် ချစ်သား ကြားဦးလော့"ဟု မေး၏။

ခမည်းတော်စကားကိုကြားလျှင် ဘုရားလောင်းသည် ထိုအကြောင်း ပြန်ကြားလို၍–

'မစ္စုနာ ဗ္ဘာဟတော လောကော၊ ဇရာယ ပရိဝါရိတော။

ရတျော အမောဃာ ဂစ္ဆန္တိ၊ ဧဝံ ဇာနာဟိ ခတ္တိယ။ ။

'ယထာပိ တန္တေ ဝိတန္တေ၊ ယံ ယံ ဒေဝူပဝိယျတိ။

အပ္ပကံ ဟောတိ ဝေတဗ္ဗံ၊ ဧဝံ မစ္စာနဇီဝိတံ။ ။

'ယထာ ဝါရိဝဟော ပူရော၊ ဂစ္ဆံ နုပရိဝတ္တတိ။

ဧဝ မာ ယု မနုဿနံ၊ ဂစ္ဆံ နုပရိ ဝတ္တတိ။ ။

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

'ယထာ ဝါရိဝဟော ပူရော၊ ဝဟေ ရုက္ခေ ပကူလဇေ။

ဧဝံ ဇရာ မရဏေန၊ ဝုယှန္တေ သဗ္ဗပါဏိနော။ ။'ဟူသော ၄ ဂါထာတို့ဖြင့် ဥပမာနှင့်တကွ အကျယ်ဝေဖန်၍ ဟောကြားတော်မူ၏။ အဓိပ္ပာယ်ကား–

"ခမည်းတော်ကြီး။ လောကကို မပြတ်နှိပ်စက်သည်ကား သေခြင်းတည်း။ လောကကို မပြတ်ခြံရံသည်ကား အိုခြင်းတည်း။ အချည်းနှီး မဟုတ်မူ၍ လွန်တတ်, သွားတတ်သည်ကား ညဥ့်,နေ့ တို့တည်း။

"ခမည်းတော်မင်းကြီး။ ထို ဇရာ,မရဏတို့ကို ဥပမာဆိုသော်ကား သတ္တဝါတို့အသက်သည် ရက်ကန်း ချည်နှင့်တူ၏။ ညဥ့်, နေ့ တို့သည် ချည်ချောင်း အစဥ်ရက်သည်နှင့် တူ၏။ ရက်ဖန်များသဖြင့် ရက်ကန်းစာကုန်သည်နှင့်ကား ညဥ့်ကုန်ဖန်များသဖြင့် အသက်ကုန်ခြင်းနှင့် တူ၏။

"တစ်နည်းလည်း သတ္တဝါတို့၏ကိုယ်ကာယသည် မြစ်ကမ်းထိပ်၌ရောက်သော သစ်ပင်တို့နှင့် တူ၏။ အိုခြင်း, သေခြင်းသည် ထိုသစ်ပင်ကို တစ်နေ့မပြတ် ပြင်းစွာတိုးဝှေ့တတ်သော ရေနှင့် တူ၏။ ထိုရေအယဥ်သည် အချည်းနှီး မဟုတ်မူ၍ ကမ်းကို တရွေ့တရွေ့ပြိုန်းစေ, ပြိုစေသည်နှင့်ကား အချည်းနှီးမလွန်မူ၍ သတ္တဝါတို့၏ အရွယ်ကို ကြီးစေခြင်း, အဆင်းကို ပျက်စေခြင်း, အားကို ယုတ်စေခြင်းကိစ္စကို ပြီးစေလျက် လွန်တတ်သော ညဥ့်,နေ့နှင့် တူ၏။

"ထို့ကြောင့် ပြည်စည်းစိမ်ဖြင့်နေ၍ ငါ၌ အကျိုးမရှိ။ ဝဋ်တရား၏ နှိပ်စက်ခြင်းကိုသာ ခံရတော့မည်။ ဇရာ, မရဏ အစရှိသော ဝဋ်တရား၏နှိပ်စက်ခြင်းကိုသာ ခံရသေးသော်လည်း မြတ်သောတရားကိုကျင့်၍ အကျိုးရှိသောနေခြင်းဖြင့် နေရသော်သာ မြတ်လှတော့သည်"ဟု ခမည်းတော်,မယ်တော်တို့အား တရားဟောတော်မူ၏ ဟူလိုသည်။

ဤသို့ ဘုရားလောင်း၏တရားစကားကို ကြားနာရလျှင် ခမည်းတော် ကာသိကရာဇ်မင်းကြီးသည် ကာမဂုဏ်၌ ရွံရှာခြင်းဖြစ်၍၊ ရဟန်းပြုလိုသောနှလုံး ရှိသဖြင့် ဤသို့ ကြွေး၏။

'ယခု ငါ့သားတော်ဟောအပ်သော တရားကိုနာရသဖြင့် ငါ၏နှလုံးသည် အလွန်နူးညံ့ခြင်းသို့ ရောက်၏။ ပြည်စည်းစိမ်ဖြင့် ငါ အလိုမရှိပြီ။ ငါ့သားတော်မူကား အရွယ်ရှိပေသေးသောကြောင့် ပြည်စည်းစိမ် ကာမဂုဏ်ဖြင့် စံလိုလည်းစံပါစေဦး။ ပြည်စည်းစိမ်ကို ထပ်၍တစ်ဖန် ငါ အပ်နှင်းခြင်းဖြင့် စုံစမ်းအံ့ဟု ကြွေးပြီးလျှင်–

'ဟတ္ထာနီကံ ရထာနီကံ၊ အဿေ ပတ္တိ စ ဝမ္မိနော။
နိဝေသနာနိ ရမ္မာနိ၊ အဟံ ပုတ္တ ဒဒါမိ တေ။ ။
'ဣတ္ထာဂါရံ ပိ တေ ဒမ္မိ၊ သဗ္ဗာလင်္ကာရ ဘူသိတံ။
တာသုံ ပုတ္တေ ပဋိပဇ္ဇ၊ တွံ နော ရာဇာ ဘဝိဿသိ။ ။
'ကုသလာ နစ္စဂီတဿ၊ သိက္ခိတာ စာတုရိတ္ထိယော။
ကာမေတံ ရမယိဿန္တိ၊ ကိံ အရညေ ကရိဿသိ။ ။
'ပဋိရာဇူဟိ တေ ကညာ၊ အာနယိဿံ အလင်္ကတာ။
တာသု ပုတ္တေ ဇနေတွာန၊ အထ ပစ္ဆာ ပဗ္ဗဇိဿသိ။ ။
'ယုဝါ စ ဒဟရော စာပိ၊ ပဌမုပ္ပတ္တိတော သုသု။
ရဇ္ဇံ ကာရေဟိ ဘဒ္ဒန္တေ၊ ကိံ အရညေ ကရိဿသိ။ ။

mgyoe.com

 mgyoe.com SAMPLE BOOK

‘ကောဋ္ဌာဂါရဉ္စ ကောသဉ္စ၊ ဝါဟနာနိ ဗလာနိ စ။
နိဝေသနာနိ ရမ္မာနိ၊ အဟံ ပုတ္တ ဒဒါမိတေ။ ။
‘ဂေါမဏ္ဍလ ပရိဗျူဠှော၊ ဒါသိသံဃပုရက္ခိတော။
ရဇ္ဇံ ကာရေဟိ ဘဒ္ဒန္တေ၊ ကိံ အရညေ ကရိဿသိ။ ။’ဟူသော ၇ ဂါထာတို့ဖြင့်အပ်နှင်းတောင်းပန်ပြန်၏။ အဓိပ္ပာယ်ကား–

“ချစ်သား။ ခမည်းတော်အား သံသရာစီးပွားအလို့ငှာ ဟောကြားပေသောကြောင့် ကာမဂုဏ်၌ ကြဲခြင်းစသော စိတ်၏တုန်လှုပ်ခြင်း ကင်းငြိမ်းသဖြင့် ကောင်းသောသမာဓိကိုရသည်ဖြစ်၍၊ အရွယ်၏ ဖောက်ပြန်ခြင်းစသော အခြင်းအရာ ထင်ရှားစွာ နှလုံး၌ဝင်လာပေသောကြောင့် အရွယ်အားဖြင့်လည်း ကာမဂုဏ်ကိုငြီးငွေ့ချိန် အရွယ်ရောက်ပြီးဖြစ်၍ ထီးနန်းကို အလိုမရှိပြီ။ ဤတောအရပ်၌ပင်လျှင် တစ်ယောက်ထီးတည်းဖြစ်သော်လည်း ရဟန်းတရားဖြင့် ကာလကို လွန်စေတော့မည်။ ယခု ခမည်းတော်အကြံရှိ၏။

“ထို့ကြောင့် ချစ်သားမူကား အရွယ်အားဖြင့် စည်းစိမ်စံချိန်သာလည်း ဖြစ်သေး၏။ ဝဋ်တရား၌ အပြစ်ကိုမြင်သော ချစ်သားသည် ပြည်စည်းစိမ်၌ စိုးစံသော်လည်း ဝဋ်တရားကင်းကြောင်းဖြစ်သော တရားတို့ကို မဖြည့်ကျင့်နိုင်တဲ ရှိတော့မည်မဟုတ်။ မင်းကျင့်တရား ၁၀ ပါးနှင့်အညီ မင်းပြုလျှင်လည်း အကျိုးမဲ့ကာလကို လွန်စေသည် မမည်ရာ။ နောင် အရွယ်ကြီးသောအခါမှ ရဟန်းပြုပါလော့။

“ယခု ခမည်းတော် ဤတောအရပ်၌ ရဟန်းပြုရစ်လျှင် ဤ ဗိုလ်ထုအလုံးအရင်းနှင့် ပြည်သို့ပြန်၍ ချစ်သား မင်းပြုပါသော် ခမည်းတော်၏နှလုံးအလိုကို ဆောင်သည်လည်း မည်ပါ၏။

“ထို့ကြောင့် ပြည်သို့ပြန်၍ မင်းတစ်ပါးတို့မှ ဆင်းသက်လာအပ်သော မင်းသမီးတို့၏အလယ်၌ တင့်တယ်စွာ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို အရွယ်နှင့် ပြည့်စုံသည့် ကာလပတ်လုံး စိုးစံပါချေဦး”ဟုထပ်၍ တစ်ဖန် ပြည်စည်းစိမ်ကို အပ်နှင်းပြန်၏ ဟူလိုသည်။

ခမည်းတော်စကားကို ကြားလျှင် ဘုရားလောင်းသည် ပြုအံ့သောကုသိုလ်ကောင်းမှု၌ အခါရွေး၍ အလေးအနွဲ့ မပြုအပ်ကြောင်း၊ ဇရာ,ဗျာဓိ အစရှိသော ဝဋ်တရားတို့ကို အစိုးမရကြောင်း၊ မိမိ၏ကာမဂုဏ် အနှောင်အဖွဲ့မှ ‘ဝိက္ခမ္ဘန[၄၀၁]သတ္တိ’ဖြင့် ကင်းလွတ်လေပြီးကြောင်းကို ပြလို၍–

‘ကိံ မံ ဓနေန ခီယေထ၊ ကိံ ဘရိယာယ မရိဿတိ။
ကိံ ယောဗ္ဗနေန ဝဏ္ဏေန၊ ယံ ဇရာယာ ဘိဘုယျတိ။ ။
‘တတ္ထ ကာ နန္ဒိကာ ခိဍ္ဍာ၊ ကာ ရတိ ကာ ဓနေသနာ။
ကိံ မေ ပုတ္တေဟိ ဒါရေဟိ၊ ရာဇ မုတ္တောသ္မိ ဗန္ဓနာ။ ။
‘ယောဟံ ဧဝံ ပဇာနာမိ ၊ မစ္စု မေ နပ္ပမဇ္ဇတိ။
အန္တကေနာ ဓိပန္နဿ၊ ကာ ရတိ ကာ ဓနေသနာ။ ။
‘ဖလာန မိဝ ပက္ကာနံ၊ နိစ္စံ ပတနတော ဘယံ။
ဧဝံ ဇာတာန မစ္စာနံ၊ နိစ္စံ မရဏတော ဘယံ။ ။
‘သာယ မေကေ န ဒိဿန္တိ၊ ပါတော ဒိဋ္ဌာ ဗဟူ ဇနာ။
ပါတော ဧကေ န ဒိဿန္တိ၊ သာယံ ဒိဋ္ဌာ ဗဟူ ဇနာ။ ။
‘အဇ္ဇေဝ ကိစ္စံ အာတပ္ပံ၊ ကော ဇညာ မရဏံ သုဝေ။
န ဟိ နော သင်္ဂရံ တေန၊ မဟာသေနေန မစ္စုနာ။ ။

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

'စောရာ ဓနဿ ပတ္ထေန္တိ၊ ရာဇ မုတ္တောသ္မိ ဗန္ဓနာ။

ဟေ ရာဇ နိဝတ္တေဿသု၊ နာဟံ ရဇ္ဇေန မတ္ထိကော။ ။'ဟူသော ၇ ဂါထာတို့ဖြင့် တရားဟောတော်မူ၏။ အဓိပ္ပာယ်ကား–

"ခမည်းတော်မင်းကြီး။ ဥစ္စာစည်းစိမ်ဟူသည်ကား ရန်သူ ၅ ပါး[၅၇]ဖျက်ဆီး၍ ပျက်ပြုန်းသဖြင့်လည်း ဥစ္စာရှင်ကို စွန့်တတ်၏။ ရန်သူ ၅ပါး မဖျက်ဆီးမူ၍ မိမိဖြစ်ဆဲ, ပွားဆဲသော်လည်း ဥစ္စာရှင်သေသဖြင့် ဥစ္စာရှင်သည် စွန့်အပ်၏။ ထိုသို့ စွန့်တတ်,စွန့်အပ်သော အခြင်းအရာဖြင့် ပျောက်ခြင်း, ကုန်ခြင်း သဘောသာလျှင် စင်စစ်ဖြစ်သော ပြည်စည်းစိမ်ဖြင့် အဘယ့်ကြောင့် ခမည်းတော် ဖိတ်မန်ခြင်းကို ပြုပြန်ရသနည်း။

"သမီးကညာ, မိဖုရား, မောင်းမ, ခြေရင်းအလုပ်အကျွေး ဟူသည်တို့လည်း ထိုပြည်စည်းစိမ်ကဲ့သို့ပင် စွန့်တတ်စွန့်အပ်သောအခြင်းအရာဖြင့် ကုန်ခြင်း,ကင်းခြင်းသဘောသာလျှင် စင်စစ်ဖြစ်လျက် အဘယ့်ကြောင့် မိန်းမမြတ်ရတနာတို့ဖြင့် ဖိတ်မန်ခြင်းကို ခမည်းတော် ပြုရသနည်း။ ယမန်နေ့ကဖြစ်သော အရွယ်အဆင်းကို ယနေ့ မမိနိုင်အောင် အိုခြင်း, ရင့်ခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်အပ်သည်စင်စစ်ဖြစ်လျက် အဘယ့်ကြောင့် အရွယ်အဆင်း၏ ဂုဏ်ကို ချီးမွမ်းရသနည်း။

"မိန်းမမြတ်တို့၏ လက်, ခြေ, မျက်နှာ စသည်ကိုတွေ့မြင်၍ နှစ်သက်ခြင်း,တပ်ခြင်း၊ မြင်ဖူး, တွေ့ဖူး, ကြားဖူးသည်ကိုနှလုံးဖြင့် အကောင်းအမြတ်ကြံ၍ နှစ်သက်ခြင်း, တပ်ခြင်း၊ အစရှိသော ဆန္ဒရာဂ[၅၈], ကာမရာဂ[၅၉],သက်ပွရာဂ[၆၀]တို့ကို လည်းကောင်း, ကိုယ်စိတ်၏ ကစားမြူးထူးခြင်း, ကာမဂုဏ် ၅ ပါး၌ မွေ့လျော်ခြင်း ကာမရာဂကိုလည်းကောင်း၊ ညွန်ပျောင်း ကျော့ညွှတ်ကွင်းတို့မှ ရှင်းရှင်းဝေးဝေး ဆေးပွတ်ချွတ်ရန်း၍ ကုန်းထက်သန့်ပြန့်ရာ ရောက်ပြီးသောသူကဲ့သို့ မငြိမစွန်း မသမ်းမမြွေး ဝေးစွာကွာစေ အပ်လေပြီးသည်ဖြစ်၍ ဥစ္စာ, သား, မယားတို့ဖြင့် ငါ၌ အဘယ်မှု စ,အံ့နည်း။

"ခမည်းတော်မင်းကြီး။ ဖြစ်တတ်သောတရား၏ ပျက်ခြင်းသာလျှင် အဆုံးရှိသည်၏အဖြစ်ကို အဖန်တလဲလဲ ငါအောက်မေ့မိ၏။ အဘယ်အခါမျှ မေ့လျော့ခြင်းမည်သည် ငါ၌ မဖြစ်။ ထိုသို့ 'မရဏာနုဿတိ[၆၁]'ကို အဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့မိသောငါ့အား ကာမဂုဏ်ဖြင့်မွေ့လျော်ခြင်း, ဥစ္စာပစ္စည်းကို ဆည်းပူးခြင်းတို့ဖြင့် အဘယ် ပြုတော့မည်နည်း။

"မှည့်ခြင်းဖြင့်နှိပ်စက်အပ်သော သစ်သီးအား အညှာမှ ကြွေကျပျက်စီးခြင်း မြဲသကဲ့သို့ ပငြိသန္ဓေနေခြင်း ရှိကုန်သော သတ္တဝါအပေါင်းတို့အား ရုပ်,နာမ်တို့၏ ရင့်ခြင်း,အိုခြင်းဖြင့် တစ်နေ့မပြတ် နှိပ်စက်အပ်သော ဘေးရန်တို့၏ထူပြောခြင်းကြောင့် ယခု ငါတို့မျက်မှောက်တွင်ပင် အချို့သောသတ္တဝါတို့ကို နံနက်အခါက ပြကတေ့မြင်လျက် ညဥ့်အခါ မမြင်ရ၊ ညဥ့်အခါ ပြကတေ့မြင်လျက်လည်း နံနက်အခါ မမြင်ရ ဖြစ်၏။

"ထို့ကြောင့် အပါယ် ၄ ရပ်[၆၂], ကပ် ၃ တန် ၄၀၈,ရန်သူ ၅ စု, ဥပဒ်အန္တရာယ် အစရှိသည်တို့မှ လွတ်ကြောင်း၊ ဇရာ, မရဏ အစရှိသော ဝဋ်ဆင်းရဲတို့မှ လွတ်ကြောင်း၊ ကောင်းမှုဖြစ်သော ဒါန,သီလ, ဘာဝနာ စသည်တို့ကို ပြုလိုသောနှလုံးရှိလျှင် ထို နှလုံးဝင်သောခဏချင်း ကြံမိသောကုသိုလ်ကို ပြီးမြောက်စေကြောင်း ကောင်းစွာလုံ့လဖြင့် ပြုအပ်လှတော့သည်။ ယနေ့ မကောင်း, နက်ဖြန် ကောင်း ဟူ၍ ပြောင်းလင့်ဖင့်နွဲ့လျက် အတွက်မရ ကာလကိုမကုန်စေသင့်။ အဘယ့်ကြောင့်နည်းဟူမူ မည်သူတစ်ယောက်မျှ မရဏမင်းနှင့် မိတ်ကျွမ်းဝင်ပြု၍ နေ့ရက်အချက်အချိန်းကို ရသည် မရှိချေ။ ယခု စကားပြောဆဲခဏမှ ယနေ့လည်းကောင်း, နက်ဖြန်လည်းကောင်း မည်သည့်ကာလမဆို ထိုသို့သော အနာဂတ်တို့၌ သေအံ့, ရှင်အံ့သည်ကို မည်သူတစ်ယောက်မျှ မသိနိုင်ချေ။

mgyoe.com

"ဘေး၅၉၂၅ ပါး, ကြမ္မာ၁၃၀ ၃၂ ပါး, အနာ ၉၆ ပါး, အိုခြင်းရင့်ခြင်း အစရှိသော စစ်သည်လက်သား အခြံအရံများလှစွာသော သေခြင်းဟုဆိုအပ်သော ခိုးသူကြီးသည် သတ္တဝါတို့၏ ပဋိသန္ဓေ နေခြင်းဖြစ်ခြင်းတည်း ဟူသော ဥစ္စာထုပ်ကို 'ကုသိုလ်အစောင့်အရှောက်လစ်လျှင် ခိုးယူအံ့'ဟု တောင့်တခြင်းဖြင့် လက်သား အစေအပါးဖြစ်သော ဇရာ, ဗျာဓိတို့ မပြတ်ခြံရံစေလျက် အခွင့်ရှာကာ နေဘိ၏။

"ခမည်းတော်မင်းကြီး။ ထိုသို့သောဘေးကို မြင်လေပြီးသော ငါ့အား အဘယ့်ကြောင့် 'ဤအရွယ်ကား စည်းစိမ်စံချိန်, ဤအရွယ်ကား ရဟန်းပြုချိန် ဟူ၍ ဆိုရသနည်း။ ထိုသို့သောဘေးတို့ကြောင့် ဝေးစွာ ရှောင်လေပြီးသော ငါသည် အညာမှလွတ်သော သစ်သီးကဲ့သို့ တစ်ဖန်ပြန်၍ ဆက်စပ်ငြိတွယ် လိုခြင်းသဘောမှ ကင်းကွာလေပြီ။ ထို့ကြောင့် ငါ့အား မည်သို့မျှ ခမည်းတော် မတောင်းပန်လင့်။ ခမည်းတော်သာ ငါကဲ့သို့ ဝင့်တရားကို ငြီးငွေ့သည်မှန်လျှင် မကြာမြင့်စေလင့်။ ယခုပင် လာလှည့်။ ငါကဲ့သို့ ရဟန်းပြုလျက် ဘာဝနာဖြင့်သာ ကာလကို လွန်စေတော့"ဟု ဆိုတော်မူ၏ဟူလိုသည်။

ဘုရားလောင်း၏တရားကို နာရသောအခါ ခမည်းတော်မင်းကြီးသည် ရဟန်း၏အဖြစ်၌ အလွန် သဒ္ဓါခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍

"ချစ်သား။ ခမည်းတော် ယခုတောင်းပန်သည်မှာ ဝင့်ဆင်းရဲ၌ အပြစ်ကို မမြင်ခြင်းကြောင့်လည်း မဟုတ်ပြီ။ မြတ်သောစည်းစိမ်ကြီးဖြစ်၍ အမွေခံသားရှိပေလျက် မြက်, သစ်ရွက်ကိုကဲ့သို့ ဆင်ခြင်မဲ့ မပြုသာသေးသောကြောင့်သာ ချစ်သားအား တောင်းပန်ခြင်းကို ပြုပေသည်။ ယခုကား ထပ်၍တစ်ဖန် ချစ်သား၏ တရားစကားကို ကြားရသဖြင့် ထိုပြည်စည်းစိမ်ကို ခမည်းတော်၏နှလုံးမှာ မြက်,သစ်ရွက်လောက်မျှ အလေးမပြုလိုပြီ။ ခမည်းတော်အား ရဟန်းပြုခြင်း၌ ကိုးကွယ်လံလျောင်းရာကို ချစ်သားသည်သာလျှင် ပြု၍ ရဟန်းအသွင်, ရဟန်းတရားတို့ကို ပေးတော်မူလော့"ဟုဆို၏။

မယ်တော် စန္ဒာဒေဝီ မိဖုရားကြီးသည်လည်း ထိုသို့သော ဘုရားလောင်း၏တရားကို နာရသောအခါ ရဟန်းအဖြစ်ကို မင်းကြီးတောင်းပန်သောစကား၏နောက်၌

"ချစ်သား။ မိခင်အားလည်း ရဟန်းပြုပါလော့။ ပြည်သို့ မိခင် မပြန်လိုပြီ"ဟု ဆို၏။

မယ်တော်, ခမည်းတော်တို့ ရဟန်းအဖြစ်ကို တောင်းပန်ပြီးသော် ၁ သောင်း ၆ထောင်သော ကိုယ်လုပ်အပျိုတော် နန်းသူအပေါင်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဘုရားလောင်း၏ဖွားဖက်ရွှေဖော် အမတ်သား ၅၀၀ တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဆင်သင်းမြင်းစိုး အစရှိသော သူရဲအမှူးအကဲတို့နှင့်တကွ အလုံးစုံ ၁၈ ခေါဘိဏီ ရှိသော ဗိုလ်ခြေ မင်းပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် လည်းကောင်း အချင်းချင်း အယူ တညီတည်းဖြစ်ကြ၍ 'အရှင် ၃ ပါးတို့နှင့် ငါတို့လည်း မခွဲပြီ။ ရဟန်းတရားဖြင့်သာလျှင် ဤတောအရပ်၌ ကာလကို ကုန်စေအပ် လှတော့သည်ဖြစ်၍ ရဟန်းပြုကြအံ့'ဟု ကြံကြကုန်၏။

ထိုသို့ မင်းပရိသတ်အပေါင်း အကြံတစ်ခုတည်း ညီညွတ်ကြသောအခါ ကာသိကရာဇ်မင်းကြီးသည် မြို့စိုးမြို့ဝန်ကို ခေါ်တော်မူပြီးလျှင်

"ယခု မြို့သို့သွား၍ မြို့ပတ်လည်ဝန်းကျင် ဤသို့သောအမိန့်တော်နှင့် အောင်စည်တီးချေ။ 'ရန်သူတကာ တို့ကို အောင်တော်မူပြီးသော ကာသိကရာဇ် တိုင်းကြီးသခင် အမိန့်တော်ရှိသည်။ ဗာရာဏသီပြည်တော် မြို့ပြင်မြို့တွင်းနေ ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့။ ယခု သားတော် တေမိမင်းသားအထံတော်၌ ရဟန်းတရား တည်းဟူသော ရန်အောင်ကြောင်းအမြိုက်ရည်ကို ငါ သောက်တော်မူရ၍ အရသာပေါ့ပြက် စပ်ခါးခြင်းရှိသော

mgyoe.com

ပြည်ကြီးစည်းစိမ် ကာမဂုဏ်ကို ခံတွင်းမှလွတ်သော တံတွေးသဖွယ် ငါ မှတ်တော်မူပြီ။ သင် ပြည်သူ ပြည်သားအပေါင်းတို့သည်လည်း ငါတို့ကဲ့သို့ ရဟန်းတရားတည်းဟူသော အမြိုက်ရည်ကို သောက်လိုကြလျှင် အိမ်ထောင်ပစ္စည်းကို လွတ်လွတ်စွန့်ပစ်ခဲ့၍ ငါ့သားတော်ထံ ရဟန်းပြုလာကြစေ’ ဤသို့ စည်လည်ချေ”ဟု စေခန့်လိုက်သဖြင့် ထိုမြို့စိုးအမတ် ပြည်သို့ပြန်၍ စည်လည်လေ၏။

၂၁။ တစ်ပြည်လုံး တောထွက်ခန်း

ထိုအခါ ဗာရာဏသီ ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့သည် လွန်စွာသော နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြင့် အကြံတညီတညွတ်တည်း ဖြစ်ကြ၍၊ ပြည်တံခါး, နန်းတော်တံခါး, ရွှေတိုက် ငွေတိုက် ရတနာတိုက် တံခါး စသော အလုံးစုံတံခါးတို့ကို အပိတ်အဆို့မရှိ သိသာမြင်လွယ် လိုဖွယ်ရှိသူ ‘ယူလွယ်အောင်ဖွင့်လှစ်၍၊ မြေထဲ၌ မြှုပ်ထားအပ်သော ရွှေအိုးတို့ကိုလည်း အလိုရှိသူ ဖော်ထုတ်လွယ်စေခြင်းငှာ ‘ဤမည်သောအရပ်၌ ဤမည်သော ရွှေအိုး ရှိ၏။ အလိုရှိသူ ထုတ်ယူသုံးဆောင်ပါလေ’ဟု ရှိန်းခိုပင်မှဖြစ်သော အစေးအရည်တို့ဖြင့် တိုက်နံရံ စသည်တို့၌ ကမ္ပည်းအက္ခရာ ထင်မြင်သာအောင်ရေးထား၍၊ အလုံးစုံသော စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ကို ဖြန့်၍ကျင်းသကဲ့သို့ ကပ်ငြိခြင်းမှ မြက်,ဝါးခြမ်းစိတ်လောက်မျှ မမှတ်သောနှလုံး ရှိကြပြီးလျှင် ထိုအလုံးစုံ မြို့တွင်းမြို့ပ၌နေသော ဗာရာဏသီပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့သည် အိမ်ထောင်ပစ္စည်းတို့ကိုစွန့်ခဲ့၍ ကာသိကရာဇ်မင်းကြီးရှိရာ ထွက်လာကြလေကုန်၏။

မြို့၌ကား သေအရက်ကြူး၍ ရဟန်းမပြုနိုင်သော သေသောက်ကြူးတို့သည်သာလျှင် အနည်းငယ်မျှ ကျန်ရစ်သည်ဖြစ်၍၊ လူရှိ၏ဟု မရေတွက်လောက်။ လူမရှိသဖြင့် ဆိတ်ငြိမ်သုန်ဖျင်းခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။ ကာသိကရာဇ်မင်းကြီးထံ၌ ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့ အညီအညွတ်ရောက်ကြပြီးသော် ကာသိကရာဇ်မင်းကြီး သည် မိဖုရား,ပရိသတ်,မှူးမတ်ဗိုလ်ခြေပရိသတ်,ပြည်သူပြည်သားပရိသတ်တို့နှင့်တကွ ဘုရားလောင်း၏ အဆုံးအမကိုခံ၍ ရဟန်းပြုလေ၏။

ဘုရားလောင်း တေမိ ရှင်ရသေ့သည်လည်း ခမည်းတော်, မယ်တော်တို့အား လည်းကောင်း၊ ဖွားဖက်တော် အမတ်သား ၅၀၀, ရထားမှူးသုနန္ဒာ မှစ၍၊ အလုံးစုံသော အမှူးအမတ်,မင်းပရိသတ်,ပြည်သူပြည်သားအပေါင်း တို့အားလည်းကောင်း၊ ရသေ့ယောကျ်ား, ရသေ့မိန်းမ အသွင်ကို ယူစေပြီးလျှင် ပရိဝုဏ်[၁၁၁]အကျယ် ၃ ယူဇနာ ကွက်မှတ်၍ ဖန်ဆင်းအပ်သော သိကြားပေးသော ကျောင်းရပ်အတွင်း၌ သားရဲဘေး စသည်တို့မှ ကြောက်လန့်ခြင်း ကင်းစိမ့်သောငှာ ကိုယ်,စိတ်ခိုင်မာရဲရင့်ခြင်းရှိသော ရသေ့ယောကျ်ားတို့ကို ထိုပရိဝုဏ်နား ပတ်လည် ဝန်းကျင် သင့်ရာအသီးအသီး ကျောင်းနေရာ ဆောက်လုပ်နေစေ၏။

ထိုမှ အတွင်း၌ အိုသူ, မကျန်းမမာ နာသူ, မစွမ်းမသန်သူ, ကြောက်လန့်တတ်သူ ရသေ့ယောကျ်ားတို့ကို သင့်ရာကျောင်းသခ်မ်းနှင့် အသီးသီး နေစေ၏။ ထိုမှ အတွင်း၌ မိန်းမအပေါင်းတို့ကို နို့စို့သားငယ်, သမီးငယ်တို့နှင့် တကွ အသီးသီး သင့်ရာကျောင်းသခ်မ်းစီရင်၍ နေစေ၏။ထိုမှအတွင်း ဘုရားလောင်း၏ကျောင်းအနီး၌ မယ်တော်, ခမည်းတော်တို့ကို ကျောင်းတခြားစီ အသီးသီးနေစေ၏။ ထို အလုံးစုံသောကျောင်းသခ်မ်းတို့သည်လည်း

mgyoe.com

ဝိသုကြံနတ် ဖန်ဆင်းအပ်သော ကျောင်း၏တင့်တယ်ခြင်းကဲ့သို့ပင်လျှင် ဘုရားလောင်းရှင်ရသေ့ စီရင်အပ်သည် ဖြစ်၍ အလွန်လျှင် တင့်တယ်ကုန်၏။ ထို ကျောင်းသခ်မ်းတို့ကား ၃ ယူဇနာ အကျယ်ရှိသော ဘုရားလောင်း၏ ကျောင်းရပ်အပြင်၌ စပ်ယှဉ်ကာ အပြည့်အသိပ်ဖြစ်လေ၏။

ထိုသို့ ရဟန်းအသွင်ကို ယူဆောင်သောအခါမှစ၍ အလုံးစုံသောရသေ့အပေါင်းတို့သည် သစ်သီး သစ်ဖု စသည်အလို့ငှာ တူရွင်း, ခြင်းတောင်း, တံချူ ဆောင်ခြင်းမရှိ၊ အပင်၌ ဆွတ်,ခြွေ,တူး,နုတ်၍မစားဘဲ အသီးသီးသောသစ်ပင်တို့၌ အလိုလိုကြွေကျသော သစ်သီးတို့ကိုသာလျှင် ကောက်ယူသုံးဆောင်ကြလျက် ဘုရားလောင်း၏အဆုံးအမကိုခံ၍ ရဟန်းတရားကိုပွားစေကာ နေကြကုန်၏။ ထို ရသေ့အပေါင်းတို့ကား ရသေ့မျိုး ၈ ပါး[၅၂]တွင် အလိုလိုကြွေကျသောသစ်သီးလျှင် အစာရှိသောကြောင့် 'သယံပတိတ ဖလာဟာရ' မည်ကောင်းသော ရသေ့ချည်းတည်း။

ရသေ့တကာတို့၏ပါမောက္ခ[၅၃] ဖြစ်သော ဘုရားလောင်း ရှင်ရသေ့သည် ထို တပည့်ရသေ့အပေါင်း အသောင်း, အသိန်းမကတို့အား ကြောင့်ကြမဲ့မပြုမူ၍ အခါခပ်သိမ်းလျှင် ပရစိတ္တ ဝိဇာနန[၅၄]အဘိညာဉ်ဖြင့် ထိုထိုသို့သော ရသေ့တို့၏စိတ်ကို မျက်မှောက်ပြုလျက် "ဤရသေ့ကား ယခု ကာမဝိတက်ကို ကြံ၏။ ဤ ရသေ့ကား ဝိဟိံသာဝိတက်ကို ကြံ၏။ ဤရသေ့ကား ဗျာပါဒဝိတက်ကို ကြံ၏။' ဤသို့အားဖြင့် ထိုထိုသို့သော ရသေ့တို့၏အကြံကို သိလျှင် ခဏချင်း ထိုအဘိညာဉ်မှလွတ်၍ ဣဒ္ဓိဝိဓ အဘိညာဉ်ဖြင့် အကြံဆိုးပေါက်သော ရသေ့ထံ ကောင်းကင်ဖြင့် ပျံသွားပြီးသော်ကောင်းကင်၌ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေ နေတော်မူလျက် ပုဂ္ဂိုလ်အားလျော်စွာ တရားဟောတော်မူ၏။ ထို အကြံဆိုးပေါက်ကုန်သော ရသေ့ယောကျာ်း, ရသေ့မိန်းမတို့သည် ဘုရားလောင်း၏ တရားကို ကြားနာရသောအခါ ထိုအကြံဆိုးပျောက်၍ စိတ်၏တည်ကြည်ခြင်းသမာဓိကို ရကြသဖြင့် ပေးအပ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းလျှင် အာရုံရှိကြလျက် မကြာမီ လျှင်စွာပင်လျှင် သမာပတ် ၈ပါး[၅၅],အဘိညာဉ် ၅ပါး[၅၆]တို့ကို ရကြလေကုန်၏။

၂၂။ ၇ ပြည်ထောင် တောထွက်ခန်း

ထိုသို့ ဗာရာဏသီပြည်သူပြည်သားအားလုံး ဘုရားလောင်း၏အထံ၌ ရသေ့,ရဟန်းပြု၍ ဈာန်အဘိညာဉ် စည်းစိမ်ကို ရကြကုန်ပြီးသောအခါ ကာသိကရာဇ်တိုင်း၏နယ်စပ်အနီး ပြည်သီးတိုင်းခြားဖြစ်သော သာမန္တရာဇ်[၅၇] မင်းသည် 'ဗာရာဏသီပြည်၌ ကာသိကရာဇ်မင်းကြီး, မိဖုရားကြီးတို့နှင့်တကွ ပြည်ကိုစွန့်၍ တောထွက်ခြင်းဖြင့် တစ်ပြည်လုံး ရဟန်းပြုကြလေပြီ'ဟု သတင်းကြားလေသော် 'ဗာရာဏသီပြည်ကို သိမ်းယူအံ့'ဟု များစွာသော ဆင်, မြင်း, ရထား, ဗိုလ်ခြေအလုံးအရင်းနှင့် ချီလာလတ်၍ ဗာရာဏသီပြည်တွင်းသို့ ဝင်မိသောအခါ မြို့၏ အင်္ဂါ ၇ပါးတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ နန်း, ပြာသာဒ်, အိမ်စဉ်, ပြ, တန်ဆောင်း စသည်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း တန်ဆာဆင်အပ်သည်ဖြစ်၍ တင့်တယ်စွာသော မြို့၏ကျက်သရေကိုမြင်လျှင် အလွန်နှစ်သက် ရွှင်လန်းခြင်းဖြင့် နန်းတွင်းသို့ဝင်၍၊ ရွှေတိုက်, ရွှေကြဋ္ဌာန်း, နန်းရင်ပြင် စသည်တို့၌ ရတနာ ၇ ပါး အစုအပုံတို့ကို လည်းကောင်း,

mgyoe.com

mgyee.com SAMPLE BOOK

မင်းတို့အသုံးအဆောင် မျိုးဘဏ္ဍာတို့ကိုလည်းကောင်း ကြည့်ရှုမနှံ့နိုင်အောင် မြင်လေသော် 'ဤပြည့်ရှင် ကာသိကရာဇ်မင်းကြီးကား ဤသို့သော ပြည်စည်းစိမ်ကိုစွန့်၍ ရဟန်းပြုနိုင်လေသည်မှာ ဤစည်းစိမ်ဥစ္စာကိုမှီ၍ တစ်စုံတစ်ခုသော ဘေးဥပဒ် ရှိသည်ဖြစ်ရာမည်။ ဘေးရန်မရှိဘဲ ဤသို့သောစည်းစိမ်ကို မစွန့်ရာ'ဟု ကြံလျက် မြို့တွင် ရဟန်းမပြုဘဲ ဤသို့သောသေသောက်ကြူးတို့ကို ခေါ်၍ "အချင်းတို့။ သင်တို့ မင်းကြီးအား ဤပြည်၌ အဘယ်ဘေးရန် ဖြစ်သနည်း။ ခိုးသူမင်းတို့ နှောင့်ယှက်လေသလော"ဟု မေး၏။

သေသောက်ကြူးတို့လည်း "အရှင်မင်းကြီး ။ အကျွန်ုပ်တို့မင်းကြီး၌ တစ်စုံတစ်ခုသောဘေးရန်မျှမရှိ" ဟု လျှောက်ကြလျှင်၊ သာမန္တရာဇ်မင်းသည် "အချင်းတို့။ ထိုသို့ဖြစ်လျက် အဘယ့်ကြောင့် သင်တို့မင်းကြီး ထွက်သွားသနည်း"ဟု မေးလတ်သောအခါ၊ သေသောက်ကြူးတို့သည်

"အရှင်မင်းကြီး။ အကျွန်ုပ်တို့အရှင်ကား တစ်ပါးသောဘေးရန်ရှိ၍ တောထွက်သည် မဟုတ်။ 'တေမိယကုမာရ'အမည်ရှိသော အရှင့်သားတော်သည် ခမည်းတော်အမွေဖြစ်သော ဤပြည်စည်းစိမ်ကို စိုးစံရမည် ကြောက်သောကြောင့် ငယ်သောအခါကပင် ဆွံ့အ,နားပင်းယောင်ဆောင်၍ စကားမပြောမလှုပ်မရှား အသက်မရှိသောသူကဲ့သို့ အထူးထူးအပြားပြား ရွှင်ဖွယ်၊ ကြောက်မက်ဖွယ်၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်တို့နှင့် အလိုစမ်းသော်လည်း အထူးမရှိနေလျှင်၊ ခမည်းတော်မင်းကြီး ရက်နိုးထိတ်လန့်သဖြင့် တောသို့ထုတ်ပစ်စေရာတွင် တောသို့ရောက်သောအခါမှ မိမိ ပညာအစွမ်းဂုဏ်ကို ပြလျက် ရသေ့ရဟန်း ပြုလေသည်နှင့် ပို့ထုတ်ရသူ ရထားမှူးလည်း ထိုသခင့်သားအထံမှ တရားရခဲ့၍ အကျွန်ုပ်တို့ အရှင်မင်းကြီးအား အကြောင်းမျိုးကိုလျှောက်လျှင် 'သားကို ပြည်သို့ ပြန်စေဦးမည်'အကြံဖြင့် များစွာသော အလုံးအရင်း ဗိုလ်ခြေကိုဆောင်လျက် သားတော်ထံ ချီသွားလေသော် ခမည်းတော်မင်းကြီး အလိုသို့ကား သားတော် မလိုက်။ သားတော်အလိုကို ခမည်းတော်မင်းကြီး နှစ်ခြိုက်လေသောကြောင့် အလုံးအရင်းနှင့် တကွ ရဟန်းပြုကြ၍၊ ဤပြည်သို့ သတင်းကြား စည်လည်ရုံမျှသာ မြို့စိုးအမတ်တို့ကို လွှတ်လိုက်သဖြင့် နောက်ထပ်၍ပင် ပြည်သူပြည်သားရှိသမျှ လိုက်ကြပြန်လေသည်နှင့် ယခု အကျွန်ုပ်တို့သာ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို မစွန့်ပစ်နိုင်၍ ကျန်ရစ်ခဲ့ပါသည်။ ပြည်စည်းစိမ်၌ အပဘေးရန်ဟူသည် တစ်စုံတစ်ခုမျှ မရှိ။ အတွင်းဘေးရန် သံဝေဂဖြစ်ကြသော အခြင်းအရာ ကာမဂုဏ်အပြစ်ကိုကား အကျွန်ုပ်တို့ နှလုံးမထားနိုင်သူဖြစ်၍ မသိကြပါ"ဟု လျှောက်ကြားကြလေ၏။

ထို သာမန္တရာဇ်မင်းသည် သေသောက်ကြူးတို့ ပြောဆိုသောစကားကိုကြားရသဖြင့် ပညာရှိသော မင်းဖြစ်၍၊ ပြည်စည်းစိမ်၌ သံသရာဘေး၊ ဝဋ်ဆင်းရဲဘေးတို့ကိုမြင်သောကြောင့် ကာသိကရာဇ်မင်းကြီး တောထွက်ချေသည်'ဟုယူဆမိလျှင် နှစ်သက်ခြင်းဖြစ်လေသော်၊ 'ငါလည်း ထိုမင်းကဲ့သို့ပင် ရဟန်းပြုရမှု ကောင်း၏'ဟု ကြံ၍၊ "အချင်း သေသောက်ကြူးတို့။ သင်တို့အရှင် ကာသိကရာဇ်မင်း တောထွက်သောအခါ အဘယ်တံခါးဖြင့် ထွက်သွားလေသနည်း"ဟု မေးလျှင်၊ သေသောက်ကြူးတို့လည်း "အရှင်မင်းကြီး။ အကျွန်ုပ်တို့ မင်းကြီးသည် ဤဗာရာဏသီပြည် အရှေ့တံခါးဖြင့် ထွက်သွားပါလေသည်"ဟု လျှောက်ကြသောအခါ ထို သာမန္တရာဇ်မင်းသည် မိမိပရိသတ် ဗိုလ်ခြေအလုံးအရင်းနှင့်တကွ အရှေ့တံခါးဖြင့်ထွက်၍ ဘုရားလောင်းရှိရာ ကျောင်းအရပ်သို့ သွားလေ၏။

ဘုရားလောင်း တေမိ ရှင်ရသေ့လည်း 'ဤမည်သော သာမန္တရာဇ်မင်းသည် ဗိုလ်ခြေအလုံးအရင်းနှင့် တကွ ယခု ငါ့ထံ ရဟန်းပြုခြင်းကိုငဲ့လျက် လာလတ်၏'ဟုသိလျှင် အဘိညာဉ်တန်ခိုးဖြင့် ကောင်းကင်၌ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေနေလျက် ဥစ္စာစည်းစိမ် ကာမဂုဏ်၌ အပြစ်၊ ရဟန်းပြုခြင်း၌ အကျိုးတို့ကို ပြ၍ ထိုသာမန္တရာဇ်

mgyee.com

mgyoe.com

မင်းအား တရားဟောတော်မူ၏။ သာမန္တရာဇ်မင်းသည်လည်း ဘုရားလောင်း၏တရားကို ကြားနာရသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဘုရားလောင်း၏ အရောင်အဆင်း တန်ခိုးကျက်သရေ တင့်တယ်ခြင်းကို မြင်သဖြင့်လည်းကောင်း အလွန်သဒ္ဓါခြင်းရှိလျက် မိမိပရိသတ်နှင့်တကွ ဘုရားလောင်းထံ ရဟန်းပြုလေ၏။

ဤနည်းအတူ ၇ ပြည်ထောင်ကုန်သော မင်းတို့သည် မိမိပရိသတ် ဗိုလ်ခြေအလုံးအရင်းနှင့်တကွ အသီးအသီး ထွက်လာလတ်၍ ဘုရားလောင်းထံ ရဟန်းပြုကြကုန်၏။ ဘုရားလောင်းသည်လည်း ထို ၇ ပြည်ထောင်သော မင်းပရိသတ် အပေါင်းတို့အား ကျောင်းနေရာအသီးသီး ချထားစေလျက် အဆုံးအမပေး၍ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုယ်စီ ပေးအပ်သဖြင့် အလုံးစုံသော ၇ ပြည်ထောင် ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် မကြာမြင့်မီပင်လျှင် ဈာန်သမာပတ်ရကြလေ၍ 'သယံ ပတိတ ဖလာဟာရ' ရသေ့ချည်း ဖြစ်ကြလေကုန်၏။

ထိုအခါ ဗာရာဏသီပြည်မှစ၍ ၈ ပြည်ထောင်မင်းပရိသတ်တို့၏ အသုံးအဆောင်ဖြစ်ကုန်သော ဆင်, မြင်း အစရှိသော သက်ရှိဘဏ္ဍာတို့သည်လည်း သုံးဆောင်သူမရှိခြင်းကြောင့် တောဆင်, တောမြင်း အစရှိသည် ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့ ရောက်လေကုန်၏။ လှည်း, ရထား, ယာဉ်, သံလျှင်း အစရှိသော သက်မဲ့ဘဏ္ဍာတို့သည်လည်း အလိုအလျောက်သာ ဆွေးမြည့်၍ မြေ၏အပွားအစီး ဖြစ်လေကုန်၏။ ထို ဗာရာဏသီပြည်မှ စ၍ ၈ပြည်ထောင် အတွင်း ရွှေတိုက်, ငွေတိုက်စသည်တို့၌ သုံးဆောင်သူ မရှိလေပြီးသော ရွှေ, ငွေ, ပတ္တမြား စသည် ရတနာမျိုး ၇ ပါး များစွာသောဥစ္စာတို့ကို ပံသုကူ[၁၁၈]အဖြစ်ဖြင့် သိမ်းယူဆောင်ကြဉ်းစေပြီးသော် ဘုရားလောင်းရှင်ရသေ့သည် အကျယ် ၃ ယူဇနာရှိသော ကျောင်းရပ်အပြင် ထက်ဝန်းကျင်မြေတလင်းတို့၌ ရတနာသဲဖြူး၍ ကြဲဖြန့်တော်မူ၏။

ဤသို့ ဘုရားလောင်း၏တပည့်ဖြစ်ကုန်သော ထို ၈ ပြည်ထောင်သော လူအပေါင်းတို့သည် ရသေ့အဖြစ်ဖြင့် အဘိညာဉ် ၅ ပါး,သမာပတ် ၈ ပါး တို့ကို ရကြကုန်သည်ချည်း။ တစ်ယောက်သောရသေ့မျှ ဈာန်အဘိညာဉ် မရသောသူမည်သည် မရှိဖြစ်၍၊ အသက်အာယုကပ်ပတ်လုံး အဘိညာဉ်သမာပတ်ဖြင့် ပျော်မွေ့ကြကုန်လျက် မပျက်သောဈာန် ရှိကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အသက်အဆုံး၌ အလုံးစုံသော ရသေ့မိန်းမ အသောင်းအသိန်းမက တို့သည် ဗြဟ္မပါရိသဇ္ဇဘုံ ဗြဟ္မာ့ပြည်တို့သို့ လားကြလေကုန်၏။ အလုံးစုံသော ရသေ့ယောကျာ်း အသောင်းအသိန်းမကတို့သည်လည်း မိမိတို့ အလိုအားလျော်စွာ သုဒ္ဓါဝါသ[၁၁၉]မှတစ်ပါး ဗြဟ္မာ့ပြည်တို့သို့ လားကြကုန်၏။

ရသေ့အပေါင်းတို့၏ ဆရာဖြစ်တော်မူသော တေမိရှင်ရသေ့သည်လည်း မိဘဆွေမျိုး အစရှိသော ၇ပြည်ထောင်ပရိသတ် တပည့်ရသေ့အပေါင်းတို့အား သင်္ဂြိုဟ်ထောက်ပံ့ခြင်း စသော 'ဉာတတ္ထစရိယ[၁၂၀]', လောကတ္ထစရိယ[၁၂၁]တို့ကို ပြီးစေတော်မူလျက် အသက်ထက်ဆုံး အဘိညာဉ် သမာပတ်ချမ်းသာကို ခံစားတော်မူ၍ အသက်အဆုံး၌ ထိုဗြဟ္မာပြည်တို့တွင် အလိုတော်ညွတ်ရာ ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့ ပြောင်းလှည့်စံတော်မူလေ၏။

ထို ရသေ့ပရိသတ်မှတစ်ပါး အကျယ် ၃ ယူဇနာရှိသော ကျောင်းအရပ် အတွင်းအပြင် အနီးအစပ် နေကုန်သော ဆင်,မြင်း, ကျွဲ,နွား, ဆိတ်မြန်မာ, ဆိတ်ကုလား အစရှိသည့် တိရစ္ဆာန်အပေါင်းတို့သည်လည်း ရသေ့တို့၌ ကြည်ညိုလေးမြတ်သော နှလုံးရှိကြကုန်သဖြင့် စာတုမဟာရာဇ် တာဝတိံသာအစရှိသော နတ်ပြည် ၆ ထပ်တို့တွင် ကံအာနုဘော် အကြီးအငယ်အားလျော်စွာ ထိုက်ရာဘုံတို့၌ အသီးအသီး နတ်သမီး, နတ်သားလျှင် ဖြစ်ကြလေကုန်၏။

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

၂၃။ ဇာတ်ပေါင်းခန်း

ဤသို့ မြတ်စွာဘုရားသည် တေမိယကုမာရဇာတ်တော်၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိအလုံးစုံလျှင် ပြရာပြကြောင်း ရှိသော ဓမ္မဒေသနာကို ဆောင်တော်မူပြီးလျှင် သစ္စာ ၄ပါးတို့ကို ပြတော်မူပြီးသည်၏အဆုံး၌ စကားစဉ် ရှည်သဖြင့် ရှေးစကားရင်း မပျောက်စေခြင်းငှာ အနုသန္ဓေ[၆၂]ကို ပြတော်မူလို၍–

'နဘိက္ခဝေ ဣဒါနေဝ ပုဗ္ဗေပိ တထာဂတော ရဇ္ဇံ ဆဍ္ဍေတွာ၊ မဟာဘိနိက္ခမနံ နိက္ခန္တော ယေဝ။'ဟူသော ပါဠိတော်ဖြင့် "သံသရာဘေးကို မြင်လေ့ရှိသော တပည့်သားတော်အပေါင်းတို့။ လာခြင်းကောင်းသော ငါဘုရားသည် ယခု ပစ္ဆိမဘဝ[၆၃]ကိုယ်တော်၏အဖြစ်၌သာ ကြီးစွာသော ပြည်စည်းစိမ်ကိုစွန့်၍ တောထွက်တော် မူသည် မဟုတ်သေး။ ရှေး ပါရမီမရင့်မီ သံသရာကလည်း ကြီးစွာသောပြည်စည်းစိမ်ကိုစွန့်၍ တောထွက်တော် မူဖူးပြီ"ဟု ဒေသနာရင်းနှင့် ဆက်စပ်၍ မိန့်တော်မူပြီးလျှင် ဤသို့ ဇာတ်ကို ပေါင်းတော်မူ၏။

"ဤတရားသဘင်၌ တရားနာဖြစ်ကုန်သော တပည့်သားအပေါင်းတို့။ ငါ တေမိမင်း ဖြစ်တော် မူသောအခါ ငါ့ကိုအကြံပေးပေသော ထီးဖြူစောင့်နတ်သမီးသည် ယခု ငါဘုရားဖြစ်တော်မူသောအခါ ကမ္ဘာ ၁ သိန်းပတ်လုံး ဖြည့်ဆည်းပူးအပ်သော ပါရမီအားလျော်စွာ ငါ၏တပည့်သားတော်မ ဘိက္ခုနီ အပေါင်းတို့တွင် ဒုတိယအဂ္ဂသာဝိကာ၏အရာ၌ တန်ခိုးအရာဖြင့် ၂ယောက် မရှိ အထွတ်ဖြစ်သော 'ဥပ္ပလဝဏ်[၆၄]ထေရီ'ဖြစ်လာ၏။

"ငါ တေမိမင်းသားဖြစ်တော်မူသောအခါ မင်းခယောက်ျားဖြစ်၍ မင်း၏ဥယျောဇဉ်ကို ခံသသူဖြစ်လျက် ငါ၏တရားစကားသံကို ကြားဦးမဆွကပင် ကြည်ညိုစုံမက်ခြင်းဖြင့် တရားရ၍ ကာသိကရာဇ်မင်း အစရှိသော မိမိအဆွေခင်ပွန်းအပေါင်းတို့ကို ညီညွတ်စေလျက် တေမိမင်းရှိရာ ရဟန်းပြုလာသော ရထားမှူးသုနန္ဒာသည် ယခု ငါဘုရားဖြစ်တော်မူသောအခါ သိဋ္ဌည်းပရိဗိုဇ်၏တပည့်ဖြစ်၍ ဂိုဏ်းခြားသူဖြစ်လျက် ငါဘုရား၏ တရားဒေသနာ တစ်ဂါထာမျှကို ကြားဦးစမဆွကပင် ယုံမှားကင်းသော ကြည်ညိုခြင်းဖြင့် သောတာပတ္တိ မဂ်,ဖိုလ် တရားရ၍ ကောလိတအစရှိသော မိမိအဆွေခင်ပွန်းအပေါင်းတို့ကို ညီညွတ်စေလျက် ငါဘုရားရှိရာ ရဟန်းပြုလာသဖြင့် ၁ သင်္ချေနှင့်ကမ္ဘာ ၁ သိန်းဖြည့်ဆည်းပူးအပ်သော ပါရမီအားလျော်စွာ ငါ့တပည့်သံဃာတော် အပေါင်းတို့တွင် အကြီးဖြစ်သော ပဌမအဂ္ဂသာဝက အရာနေ ဤသာသနာတော်ခေတ်ဝယ် ငါဘုရားမှတစ်ပါး အလုံးစုံသတ္တလောက၌ ပညာဖြင့် ၂ယောက် မရှိ။ အထွတ်ဖြစ်သော "သာရိပုတ္တရာထေရ်"ဖြစ်လာ၏။

ငါ တေမိမင်းသား ဖြစ်တော်မူသောအခါ အလုံးစုံသော ကာမဂုဏ်အသုံးအဆောင်တို့ကို အလိုရှိတိုင်း ပြီးစေနိုင်သောတန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံစွာ မျက်စိ ၁၀၀၀ အမြင်ဆောင်လျက် ငါ၏ပါရမီကို စောင်မကြည့်ရှုပေသော သိကြားမင်းသည် ယခု ငါဘုရားဖြစ်တော်မူသောအခါ အလုံးစုံသော ကာမဂုဏ်အသုံးအဆောင်တို့ကို မရှိဟူ၍ မကြားရဖူး။ အလိုရှိတိုင်း ပြီးစေနိုင်လျက် ကမ္ဘာ ၁ သိန်းဖြည့်ဆည်းပူးအပ်သော ပါရမီ ဘုန်းသမ္ဘာရနှင့် ပြည့်စုံစွာ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ဖြင့် ငါ၏သာသနာတော်၌ ၂ ယောက် မရှိ အထွတ်ဖြစ်သော, ငါ ပရိနိဗ္ဗာန် လွန်ပြီးသည့်နောက်တိုင်အောင်လည်း ငါ၏သာသနာတော်ကို စောင်မကြည့်ရှုလတ္တံ့ ဖြစ်သော ဘထွေးတော်၏သား ငါ့ညီ 'အနုရုဒ္ဓါထေရ်'ဖြစ်လာ၏။

mgyoe.com

"ငါ တေမိမင်းသားဖြစ်တော်မူသောအခါ ငါ့ကို အဝတ်တန်ဆာဆင်ခြင်း, သင်္ကန်း, သပိတ်, ကျောင်းနေရာ အသုံးအဆောင်တို့ကို အသင့်အတင့်ဖန်ဆင်း စီရင်ခြင်း, မြတ်နိုးကြည်ညိုစွာ လိုရာ မတောင့်တရကြောင်း ကောင်းစွာပေးကမ်းလာပေသော ဝိသုကြံနတ်သားသည် ယခု ငါဘုရားဖြစ်တော် မူသောအခါ ငါ့အား သင်းပိုင်ကပ်ခြင်း, ကိုယ်ဝတ်ကပ်ခြင်း စသည်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ကျောင်း,ကုဋီတို့ကို ပြင်ဆင်ခြင်း, တံမြက်လှည်းခြင်း စသည်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ငါ၏သပိတ်,သင်္ကန်းတို့ကိုဆောင်၍ နောက်သို့ အစဉ်တစိုက်လိုက်ခြင်းစသည်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း မြတ်နိုးကြည်ညိုစွာ လိုရာ မတောင့်တရကြောင်း ကောင်းစွာလုပ်ကျွေးခြင်းရှိလျက် ကမ္ဘာ ၁ သိန်းဖြည့်ဆည်းပူးအပ်သော ပါရမီအားလျော်စွာ ငါ၏ဥပဋ္ဌာကအရာ၌ ဗဟုသုတအစရှိသည့် ဂုဏ် ၅ ပါး[၅၂၅]ဖြင့် သာသနာတော်၌ ၂ ယောက်မရှိ အထွတ်ဖြစ်သော ဘထွေးတော်သား ငါ့ညီ 'အာနန္ဒာထေရ်'ဖြစ်လာ၏။

"ငါ တေမိမင်း ဖြစ်တော်မူသောအခါ ကာသိကရာဇ်တိုင်းကြီးကိုအစိုးရသော ငါ့ခမည်းတော် ကာသိကရာဇ်မင်းကြီး, မယ်တော်စန္ဒာဒေဝီ မိဖုရားကြီးတို့သည် ယခု ငါဘုရားဖြစ်တော်မူသောအခါ သက္ကတိုင်းကြီးကိုအစိုးရသော အသမ္ဘိန္နခတ္တိယ [၅၂၆] မင်းမျိုးမင်းနွယ် သာကီဝင်မင်းတကာတို့၏အထွတ် ကပိလဝတ်ပြည်ကြီးရှင်ဖြစ်သော 'မင်းကြီး, မိဖုရားကြီး' ဖြစ်လာကြကုန်၏။

"ငါ တေမိမင်း ဖြစ်တော်မူသောအခါ ၇ ပြည်ထောင်တို့၏အပေါင်းဖြစ်သော ငါ၏တပည့် ရသေ့ဟူသမျှတို့သည် ယခု ငါဘုရားဖြစ်တော်မူသောအခါ ငါ့ဘုရား၏ 'ပရိသတ် ၈ ပါး' ဖြစ်လာကြကုန်၏။

ထိုအခါ သူခပ်သိမ်းတို့ပြုနိုင်ခဲသော ပရိမတ္ထ အဓိဋ္ဌာန်ပါရမီကိုဖြည့်၍ ကာမဂုဏ်ညွှတ်ကွင်းမှ ထွက်မြောက်သဖြင့် မိဘဆွေမျိုး အစရှိသော သူအပေါင်းတို့၏ အကျိုးစီးပွားအလို့ငှာ ကျင့်ဆောင်လျက် တပည့်ရသေ့အပေါင်းတို့၏ ဆရာဖြစ်သော တေမိမင်းသားသည် ယခုအခါ သူခပ်သိမ်းတို့ ပြုနိုင်ခဲသော ပါရမီစာဂတို့ကို မရေတွက်နိုင်သောကာလပတ်လုံး ဖြည့်၍ သံသရာဝဲသြဃထဲမှ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ကမ်းတစ်ဘက်သို့ ကူးခပ်ထွက်မြောက်ပြီးလျှင် မိဘဆွေမျိုး အစရှိသော သတ္တလောက၏ အကျိုးစီးပွား အလို့ငှာ သစ္စာ ၄ ပါးလျှင်အဆုံးရှိသော တရားဒေသနာဟောတော်မူခြင်း စသည်ဖြင့် ဗုဒ္ဓကိစ္စ ၅ပါးကို ဖြည့်ဆောင်တော်မူလျက် တပည့်သာဝက ရဟန်းသံဃာအပေါင်းတို့၏ ဆရာဖြစ်တော်မူသော 'ငါဘုရားလျှင်တည်း'"ဟု ဇာတ်တော်ကို ပေါင်းတော်မူ၏ ဟူလိုသည်။

[ဤတွင်ရွေ့ကား ဘုရားလောင်း တေမိမင်းသား၏ စိတ်အလိုနှင့် မပြိုင်မဆိုင်မိသော ကာလပတ်လုံး ပညာတည်းဟူသော ရတနာမြတ်ကို အဓိဋ္ဌာန်တော် သမာဓိ, ဝီရိယ တည်းဟူသော တံခါးရွက်, မင်းတုပ်, သော့ကျင်ထိုး၍ သံဝရသီလ၊ ခန္တီ, မေတ္တာ တည်းဟူသော လက်တော်ဖြင့် မြဲစွာပိတ်ဖုံးလျက် နှလုံးတည်းဟူသော တိုက်တော်၌ ဖုက်ထားသဖြင့် အလိုတော်ရှိတိုင်း ပြီးမြောက်တော်မူသောအခါ ထိုပညာတော်တည်းဟူသော ရတနာမြတ်အပေါင်းကို သတိဝီရိယပြဋ္ဌာန်းသော စိတ္တ ပွါဒ်တော်ဖြင့် တံခါးဟင်းလင်းဖွင့်လျက် သီလခန္တီ မေတ္တာဖြင့် ထုံစေခြင်းဟုဆိုအပ်သော လက်တော်ဖြင့်ကိုင်ဆုပ်ကာ ပေးဝေငှတော်မူ၍ သူခပ်သိမ်းတို့အား နတ်ပြဟ္မာဖြစ်ကြောင်း ကောင်းမြတ်သော သီလ, သမာဓိ, ပညာ, သမာပတ်, အဘိညာဉ် စည်းစိမ်၌ တည်စေသဖြင့် ချင့်တွက်၍ပုဂ္ဂိုလ်ပေါင်း သင်္ချာမသိနိုင်အောင် ၇ ပြည်ထောင်ပရိသတ် မြတ်သောအခြွေအရံ အပေါင်းတို့ကို တရားသဖြင့် အစိုးရတော်မူကြောင်း အတ္ထုပ္ပတ္တိနှင့်တကွ ရှေ့နောက်စကား အဆက်အစပ် ဇာတ်တော်ပေါင်း အယုဉ်အစဉ်ဖြစ်သောပါဠိတော်၌ ဟောတော်မူရာဟောတော်မူကြောင်းဖြစ်သော ဒေသနာတော်၏ အဓိပ္ပာယ်ကို ထုတ်ဖွင့်၍ဆိုအပ်သော စကားရှိသမျှ ပြီးအောင်မြင်ကြောင်းကို ပြခြင်းတည်း။]

တေမိယ ဇာတ်တော်ကြီးဝတ္ထု ပြီး၏။

mgyoe.com

 mgyoe.com SAMPLE BOOK

နိဂုံး

'ပုရေ ရာဇာ မဟေသိယာ၊ဂဗ္ဘတေတ္တ သမာဂမံ။
တဿတ္တေပိ ဝှယေ ဂါမေ၊ လေသာ လီနတ္တဒီပကော။ ။
'သေဋ္ဌဋ္ဌာနေ သုသော ဘဏ္ဍေ၊ နာနာ စေတိယ ဥက္ကိုသော။
မဟာထေရဿ ဝဏ္ဏိဿ၊ မယာ သိသေန ဒဿိနာ။ ။
'ဩဘာ သောက္ကတိနာမေန၊ ရစိတာယ ဝိဘာဝနီ။
အဋ္ဌမာပိ ကတာ ဒါနိ၊ ယာ တေမိယဝိဘာဝနီ။ ။
'ယာစိတေန ပရတ္တတ္ထံ၊ အတ္တဒက္ခိနုပါသကေ။
ဖုလ္လာလိနေ ဓိနဋ္ဌက္ကေ၊ သက္ကရာဇေ ပိယာ ဝိဒေ။ ။
'ဇုဏှေ ကာ ဒသမေ မာဃေ၊ သိတဂါဟေစ နိဋ္ဌိတာ။
ဗြိသေ စန္ဒိမသံသုတ္တေ၊ မိသေ ပဏ္ဍေ စ လက္ခဏံ။ ။
'သုဒ္ဓေန စေတသာ မယှံ၊ ယထာ ကံတဿ သိဒ္ဓိတံ။
မမဋ္ဌသိဒ္ဓိ တိစ္ဆိတံ၊ သဗ္ဗေသဋ္ဌ သုဒဿိတံ။ ။
'ဝိဘာဇ မေကမေကံဝ၊ ကုမိနာ စ ဘဝါမ ဟံ။
ကုတော နိဗ္ဗာန သမ္ပတ္တိ၊ကိံဧွ နိဒါန ကောဝိဒေါ။ ။
'အဘူတေပိ ဘူတေ ဉာဏံ၊ ဉာဏေ လဘာမိ မိဋ္ဌတံ။
အဋ္ဌာနေန ယောဇေတွောပိ၊ ဋ္ဌာနေ နိဒါနကောဝိဒေါ။ ။
'ပတ္တိတိစ္ဆိတ သမ္ပတ္တိ၊ ဓမ္မိယာ သုခုမလဒ္ဓကော။
သုဝိမုတ္တော အနိဋ္ဌေဟိ၊ ကုဋ္ဌေဟိ စ ပုရက္ကရော။ ။
'သဗ္ဗပဋ္ဌမံဝ ပူရေတွော၊ သုဝဟာတွော ပရံဟိတော။
ဗန္ဓု မမာ နုဝတ္တော၊ လဘော ဝိတော ဝိသမကာ။ ။
'နေယျေ နာယကဉာဏေန၊ ဝိသမေ သမကာရကော။
မမ ဗလေ သုပရိသော၊ ဉာတိမိတ္တာန မတ္တဓာရော။ ။
'သံသုဒ္ဓဂတိသမ္ပန္နော၊ သန္တဝိဓွေ သုခံ ဝိဓော။
ဓေနုပနိဿယေန၊ ဒီ[illegible]ဏာဉာဏဘောဂဝါ။ ။
'ပါရမိယောဝ ပူရေတွာ၊ ယထာဘူတံ ဘဝါဘဝေ။
ဗုဒ္ဓက္ကရေ စ ဗုဒ္ဓတ္တံ၊ ဗောဓိံ ဗောဓေမိ ပစ္ဆိမေ။ ။

mgyoe.com

'ပမောဒတ္တိ သုဏာတ္တာစ၊ ယေ မေ ပုညဋ္ဌ တံ ဖလံ။
ဘူပါလော စ ဉာတိ မိတ္တာ၊ တဒညာ ပိ သမံ လဘော။ ။
'သာသနံ ရက္ခန္တု ဒေဝါစ၊ ရာဇာ သန္တိဋ္ဌ ပူရဏော။
ပဇံ ပါလေတု ဓမ္မေန၊ သုဘိက္ခော ဟောတု သဗ္ဗဒါ။ ။
'စိရံ တိဋ္ဌတု သဒ္ဓမ္မော၊ သဗ္ဗေဝမနုန္တု မင်္ဂလံ။
ဣဒံပုညံ နုမောဒန္တု၊ မမ ပုညဿ တေဇသာ။ ။'

ပုရေ၊ ရှေးသက္ကရာဇ်မပြည့်မီ ၈၀၀တွင်း၌ ။ ရာဇာ၊ ဂူကြီးဒါယကာ မိုးညှင်းမင်းတရားကြီးသည်။ မဟေသိယာ၊ ဘို့မယ်အမည် ထင်ရှားသောမိဖုရားနှင့်။ ဧတ္ထ၊ ဤအရပ်၌။ သမာဂမံ၊ မာန်ကင်းသည်ဖြစ်၍ နူးညွံ့ခံ့ညားသဖြင့် အညီအညွတ်ပေါင်းမိခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိကိရ၊ ရောက်သတတ်။ (ပုရေသဒ္ဒါနောက် ကိရပုဒ် ကြေသည်) တံ တေနကာရဏေန၊ ထိုသို့ မင်း ၂ ပါးတို့၏ ဖူးမြင်ကြည်နူး ပူးဆုံရာဖြစ်သောကြောင့်။ အဿပဒဿ၊ ထို ရာဇသမာဂမော ဟူသောပုဒ်၏။ အတ္ထေပိ–အတ္ထေနုပိ၊ အနက်အားဖြင့်လည်း။ အဝှယေ၊ 'မင်းပူး'ဟုခေါ်ဝေါ်အပ်သော။ ဂါမေ၊ ရွာ၌။(အတ္ထေပိ၌ အပိသဒ္ဒါဖြင့် မင်္ဂလံ ပူရေတီတိ မင်းပူး။ မံသိရိ ပရိသံဝါ ပူရေတီတိ မင်းပူး။ စသည်တို့ဖြင့် သဒ္ဒါအားလျော်စွာ ရထိုက်သမျှသော အနက်တို့ကို ပေါင်းသည်။) ဝဏ္ဏိဿ၊ ပရိယတ္တိ အစရှိသောဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံထသော။ ဝါ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည် ချီးမွမ်းအပ်ထသော။ မဟာထေရဿ၊ မဟာထေရ်မြတ်၏။ သေဋ္ဌဝါသေ၊ မြတ်သောနေရာဖြစ်ထသော။ ဝါ၊ မြတ်သောသူတို့၏ နေရာဖြစ်သော အရှေ့မျက်နှာအဖို့၌။ နာနာစေတိယဥဏ်ာသေ၊ မကိုင့်ပန်းကုံးကဲ့သို့ ညွှတ်ရုံးကိုးကွယ် တည်ထားအပ်သော စေတီ, မုခ်, လိုဏ် အဆူဆူဖြင့်တင့်တယ်စွာသော ဘုရားကုန်း,တောင်လျှဉ်လျှင် ဦးရစ်သင်းကျစ်သဖွယ် ရှိထသော။ သုံသောဘဏ္ဍေ၊ စာပေသင်ခြင်း စသည်တို့ဖြင့် မဆိတ်မညံသည်ဖြစ်၍ ကောင်းစွာ တင့်တယ်ထသော။ လေသာလိနတ္တ ဒီပကေ၊ ကွယ်ဝှက်သောအနက်ကိုပြရာ 'လေသာ'အမည်ရှိသော ကျောင်းတိုက်၌။ အဿထေရဿ၊ ထိုမဟာထေရ်မြတ်၏။ သိဿေန၊ လက်ရင်းငယ်တပည့်လည်း ဖြစ်ထသော။ ဒသိနာ၊ ကိုယ့်စီးပွား,သူ့စီးပွား ၂ပါးကို ရှုလေ့ရှိထသော။ သြဘာသော ဣတိနာမေန၊ 'သြဘာသ'ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်အပ်သော အမည်ရှိထသော။ မယာ၊ ငါသည်။ ရစိတာယ၊ ရေးစီထုတ်ပြုအပ်သော။ ဝိဘာဝနိ– ဝိဘာဝနိယာ၊ မဟာနိပါတ် ဇာတ်တော်ကြီးအဖွင့်ဝတ္ထုသြ။ ဝါ၊ မဟာဇာတက ဝိဘာဝနိ အမည်ရှိသော ဝတ္ထုသြ။ သမဘိနိဝိဋ္ဌာ၊ ကောင်းစွာအကျုံးဝင်သော။ အဋ္ဌမာပိ၊ ၈ ကြိမ်မြောက်လည်းဖြစ်ထသော။ ဒါနိ–ဣဒါနိ၊ ယခု။ ယာ တေမိယ ဝိဘာဝနီ၊ အကြင်တေမိ ဇာတ်တော်အဖွင့်ကို။ ဝါ၊ တေမိယဝိဘာဝနီကို။ (ကတာ၊ ဟူသောပုဒ်မှာစပ်)။ ပရတ္တတ္ထံ–ပရအတ္တတ္ထာယ၊ သူတစ်ပါးအကျိုး, မိမိအကျိုးအလို့ငှာ။ အတ္တဒက္ခိနာ၊ အကျိုး ၂ပါးကို မြင်လေ့ရှိထသော။ ဥပါသကေ ဥပါသကေန၊ ကျောင်းတကာ 'မောင်ဝ'အမည်ရှိသော ဒါယကာသည်။ ယာစိတေန၊ အဖန်တလဲလဲ တောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍။ ကတာရစိတာ၊ ရေးစီထုတ်ပြုအပ်ပြီ။ ဓသာတေမိဝိဘာဝနီ၊ ဤတေမိယဝတ္ထုအဖွင့်သည်။ (နိဋ္ဌိတာမှာစပ်)။ ဖုလ္လာ လိနေ၊ ပိတုန်းတို့၏ ဝတ်ရက်သောက်ယူခြင်း မကင်းစေမူ၍ တင့်တယ်စွာပွင့်သော ပဒုမ္မာကြာကဲ့သို့ ဂန္ထခုရ စသည်တို့ကို သောက်ယူတတ်သော သာဝကပရိသတ် မဆိတ်သည်ဖြစ်၍ တင့်တယ်စွာပွင့်ထသော။ ဇိနစက္ကေ၊ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်စက်သည်။ ဖုလ္လာလိနေ၊ ၂၃၃၀ ခုနှစ်သို့။ ပိယာဝိဒေ၊ အခါအစွဲအမှတ်ပြုသဖြင့် ချစ်ခင်အပ်သော ဝတ္ထုကို ရကြောင်းဖြစ်သော။ သက္ကရာဇေ၊ ကောဇာသက္ကရာဇ် ရှည်သည်။ ပိယာဝိဒေ၊ ၁၁၄၈ ခုနှစ်သို့။ သမ္ဗတ္တေ၊ ရောက်သည်ရှိသော်။

မာဃေ၊ တပို့တွဲလဖြစ်သော။ သီတဂါပေ၊ ဆောင်းရာသီ၌။ ဝါ၊ သီတဂူဂါပေ၊ တနလ်ာနေ့ဖြစ်သော။ ဇုဏှေကာဒသမေ၊ လဆန်းပက္ခ ၁၁ ရက်၌။ ဖြိုသေ၊ ဖြိုသ ရာသီနက္ခတ်သည်။ စန္ဒိမသံယုတ္တေ၊ စန်းနှင့်ယှဉ်သည်ရှိသော်။ မိသေသစ၊ မိဿရာသီ နက္ခတ်သည်လည်း။ လက္ခဏံ၊ သုဘနိမိတ် အစရှိသည်ကို မှတ်ကြောင်းဖြစ်သောလက်သို့။ ပတ္တေ၊ ရောက်သည်ရှိသော်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

သုဒ္ဓေနစေတသာ၊ စင်ကြယ်သောစိတ်ဖြင့်။ မယှံမယာ၊ ငါသည်။ ကတသ၊ ပြုအပ်သော။ ဣမဿ၊ ဤဝတ္ထု၏။ ဝတ္ထုဗ္ဗကိစ္စံ၊ ဆိုဖွယ်ကိစ္စသည်။သိဒ္ဓိတံယထာ၊ အပြီးရောက်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထို့အတူ။ မမဠ၊ ငါ၏လည်း။ ဣစ္ဆိတံ၊ အလိုရှိအပ် တောင့်တအပ်သောအကျိုးသည်။ သဗ္ဗေသဠ၊ သူခပ်သိမ်းတို့၏လည်း။ သုခဿိတံ၊ ချမ်းသာရာ ချမ်းသာကြောင်းဖြစ်သောအကျိုးသည်။ ဝါ၊ မမဠ ငါ၏ လည်းကောင်း။ သဗ္ဗေသဠ သူခပ်သိမ်းတို့၏ လည်းကောင်း။ သုခဿိတံ၊ ချမ်းသာခြင်းလျှင် မှီရာရှိသော။ ဣစ္ဆိတံ၊ အလိုရှိအပ် တောင့်တအပ်သော အကျိုးသည်။ သိဒ္ဓိတံ၊ အပြီးသို့ ရောက်သည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

– ဣမဿ ပုညဿ၊ ဤကောင်းမှု၏။ ဖလံ ၊ အကျိုးကို။ ယထာသမ္ဘဝံ၊ အကြောင်းအားလျော်စွာ။ ဧက မေကံဝ၊ တစ်ခုတစ်ခုစီလျှင်။ ဝိဘဇံ ဝိဘဇန္တော၊ ဝေဖန်သည်ရှိသော်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမိနာပုညေန၊ ဤဇာတ်တော်ပါဠိ၏ နိဒါန်းကို ဖွင့်ရသောကောင်းမှုကြောင့်။ ဣတော၊ ဤယခုနေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ နိဗ္ဗာန သမ္ပတ္တိ၊ အရဟတ္တဖိုလ် နိဗ္ဗာန်နှင့် ပြည့်စုံသည်တိုင်အောင်။ ကိစ္စေ၊ ဆောင်အပ်သော ကိစ္စကြီးငယ်၌။ နိဒါန ကောဝိဒေါ၊ ထိုကိစ္စကိုပြီးကြောင်း အခွင့်အရာ၌ လိမ္မာသည်။ ဘဝါမိ၊ ဖြစ်ရပါလို၏။

– ဣမိနာစ ပုညေန၊ ဤတေမိမင်း၏ အဓိဋ္ဌာန်ပါရမီ၌ ဆောက်တည်ကြောင်း အတ္ထုပ္ပတ်ကို ဖွင့်ရသော ကောင်းမှုကြောင့်လည်း။ အဘူတေပိ၊ သဘောမဟုတ်ရာနှင့် တွေ့ကြုံရသော်လည်း။ ဘူတေ၊ သဘောဟုတ်မှန်သော အရာ၌။ ဉာဏဠ၊ ဇာတိသရ, သုတမယစသည်တို့ဖြင့် သိတတ်သောဉာဏ်ကိုလည်းကောင်း။ ဉာဏ၊ ထိုဉာဏ်တို့ဖြင့် သိပြီးသော သဘောဟုတ်မှန်ရာ၌။ အဓိဋ္ဌိတဠ၊ မရွေ့မစောင်း ကောင်းစွာဆောက်တည်နိုင်သော အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ လဘာမိ၊ ရပါလို၏။

– ဣမိနာစ ပုညေန၊ ဤတေမိမင်းသားအား အလိုစမ်းအဋ္ဌုပ္ပတ်ကို ဖွင့်ရသော ကောင်းမှုကြောင့်လည်း။ ပရေဟိ၊ သူတစ်ပါးတို့သည်။ အဋ္ဌာနေန၊ အကြောင်းအရာ မဟုတ်သဖြင့်။ ယောဇေန္တောပိ၊ တိုက်တွန်းသော်လည်း။ ဌာနေ၊ အကြောင်းအရာ ဟုတ်သည်၌သာလျှင်။ နိစ္စလသမ္ဘဝေါ၊ မယိုင်မညွတ်သောအားဖြင့် မြဲစွာတည်နိုင်သည်။ ဘဝါမိ၊ ဖြစ်ရပါလို၏။

– ဣမိနာစ ပုညေန၊ ဤတေမိမင်းသားအား ခမည်းတော်, မယ်တော်, ပြည်သူပြည်သား, သိကြား, ဝိသုကြံနတ်တို့ ချစ်ခင်မြတ်နိုးခြင်း, ချီးမြှောက်ပြုစုခြင်းအတ္ထုပ္ပတ်ကိုဖွင့်ရသော ကောင်းမှုကြောင့်လည်း။ ပတ္ထိ တိစ္ဆိတ သမ္ပတ္တိံ၊ တောင့်တအပ်သော, အလိုရှိအပ်သော စည်းစိမ်ချမ်းသာအပေါင်းကို။ ဓမ္မိယာသုခုမ လဒ္ဓကော၊တရားသဖြင့် သိမ်မွေ့နူးညံ့စွာသာလျှင် ရသည်။ဘဝါမိ၊ ဖြစ်ရပါလို၏။

– ဣမိနာစပုညေန၊ ဤဘုရားလောင်း၏ ကာမဂုဏ်အနှောင်အဖွဲ့မှ ထွက်မြောက်ကြောင်း အတ္ထုပ္ပတ်ကို ဖွင့်ရသော ကောင်းမှုကြောင့်လည်း။ အနိဋ္ဌေဟိ၊ အလိုမရှိအပ်, မတောင့်တအပ်သော အရာတို့မှ။ သုဝိမုတ္တော၊ ကောင်းစွာလွတ်မြောက်သည်။ ဣဋ္ဌေဟိစ၊ အလိုရှိအပ်, တောင့်တအပ်သော အရာတို့ဖြင့်လည်း။ ဝါ၊ အရာတို့ကိုလည်း။ ပုရက္ခရော၊ ပြည့်ခြင်းကိုပြုရသည်။ ဝါ၊ ရှေးဦးစွာပြုရသည်။ ဘဝါမိ၊ ဖြစ်ရပါလို၏။

mgyoe.com

– ဣမိနာစ ပုညေန၊ ဤတေမိမင်းသား၏ ရဟန်းအသွင်ကိုယူခြင်း၊ ရထားမှူးနှင့် စကားပြောဟောခြင်း အတ္ထုပ္ပတ်ကို ဖွင့်ရသောကောင်းမှုကြောင့်လည်း။ သဗ္ဗပဋ္ဌမံဝ၊ သူခပ်သိမ်းတို့၏ ရှေးဦးစွာလျှင်။ အဟံ၊ငါသည်။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို။ ပူရေတွာ၊ ဒါန, သီလ အစရှိသော သူတော်ကောင်းတရားတို့နှင့် ပြည့်စုံစေလျက်။ ပရဟိတေ၊ သူတစ်ပါးတို့၏ အကျိုးစီးပွားတို့ကို ။ သုဝဟန္တော၊ ကောင်းစွာဆောင်တတ်သော။ ဝိသမကာ၊ အယူသီလ မတူသည်ဖြစ်၍ မညီမညွတ်ခြင်းကိုပြုတတ်သော အဖော်အပေါင်းမှ။ ဝိတော–အပဂတော၊ ကင်းသည်ဖြစ်၍။ မမာနုဝတ္တေဝ၊ အယူသီလ တူသောအားဖြင့် ငါ၏အလိုသို့သာလျှင် လိုက်တတ်ကုန်သော။ ဗန္ဓူ၊ ဘုရားလောင်းအား ,ရထားမှူးသုနန္ဒာကဲ့သို့ ငါ့အား အဆွေခင်ပွန်းကောင်းတို့ကို။ သဗ္ဗပဋ္ဌမံ၊ ခပ်သိမ်းစုံတို့၏ရှေးဦးစွာ။ လဘေ–လဘာမိ၊ ရပါလို၏။

– ဣမိနာစပုညေန၊ ဤမိတ္တပူဇာ ၁၀ ဂါထာ, သံဝေဂ ဂါထာတို့၏အနက်ကို ဖွင့်ရသောကောင်းမှုကြောင့်လည်း။ နေယျ၊ဘုရားလောင်းအား ရထားမှူးသုနန္ဒာ အစရှိသော သူတို့ကဲ့သို့ ငါ့အား ဆုံးမထိုက်သော သူအပေါင်းတို့ကို။ နာယက ဉာဏေန၊ ဆုံးမခြင်းငှာစွမ်းနိုင်သော နာယကဉာဏ်ဖြင့်။ ဝိသမေ၊ ဘုရားလောင်းအား ခမည်းတော်, မယ်တော်အစရှိသော သူတို့ကဲ့သို့ အယူသီလမညီမညွတ်ကုန်သောသူတို့ကို။ သမကာရကော၊ တရားနှင့်လျော်စွာ ညီညွတ်ခြင်းကို ပြုနိုင်သည်။ဝါ၊ ဝိသမေ၊ ဒေါသ, မာန, မစ္ဆေရ စသည်တို့ဖြင့် အချင်းချင်း မသင့်မတင့်ရှိကုန်သောသူတို့ကို။ သမကာရကော၊ ကိုယ်,စိတ် ၂ ပါး တညီတညွတ်တည်းဖြစ်စေကြောင်း ကောင်းစွာညှိနိုင်သည်။ ဘဝါမိ၊ ဖြစ်ရပါလို၏။

– ဣမိနာစပုညေန၊ ဤဘုရားလောင်း၏ ဆွေတော်မျိုးတော် မင်းပရိသတ်နှင့်တကွ ၈ ပြည်ထောင်သားတို့အား သင်္ဂြိုဟ်စောင့်ရှောက်ခြင်း စသောအတ္ထုပ္ပတ်ကို ဖွင့်ရသောကောင်းမှုကြောင့်လည်း။ မမဗလေ၊ ငါဆောင်ရွက်အပ်သော နာယကဂုဏ်အစွမ်း၌။ သုပရိသော၊ ကောင်းစွာငြိမ်သက်သော ပရိသတ်ရှိသည်။ ဉာတိမိတ္တာနံ၊ ဆရာ, မိဘနှင့် တူကုန်သောသူတို့၏။ ဝါ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့၏။ အတ္ထစာရော၊ အကျိုးစီးပွားတို့ကို ရွက်ဆောင်နိုင်သည်။ သံသုဒ္ဓဂတိသမ္ဘန္နော၊ အဂတိ ၄ပါးမှ ကင်းသည်ဖြစ်၍ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စွာ ဖြောင့်မှန်ကောင်းမြတ်သော သစ္စာ,ဂတိနှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဝါ၊ အပါယဂတိ စသည်တို့မှ ကင်းလွတ်သည်ဖြစ်၍ ကောင်းမြတ်သော တိဟိတ်ပဋိသန္ဓေဂတိနှင့် ပြည့်စုံသည်။ သန္တဝိဓ္ဓေ၊ ဘုရားလောင်းသူတော်ကောင်းတို့ သင်အပ်သော လောကီကျမ်း, ဓမ္မကွန်, ပိဋကတ်ကျမ်း, လက်အတတ်, နှုတ်အတတ် အလုံးစုံအပြစ်ကင်းသော အတတ်မျိုးစုံ၌။ သုခံဝိဓ္ဓော၊ မြင်ကာ ကြားကာ ကြံကာ အလွယ်တကူ တတ်မြောက်နိုင်သည်။ အခိဏဉာဏဘောဂဝါ၊ သူခပ်သိမ်းတို့အား သင်ကြားပြညွှန်၍ မကုန်ခန်းနိုင်သော ပညာအသုံးအဆောင်, လှူဒါန်းပေးကမ်း၍ မကုန်နိုင်သော စည်းစိမ်ဥစ္စာနှင့် ပြည့်စုံသည်။ ဘဝါမိ၊ ဖြစ်ရပါလို၏။

– ဣမိနာစပုညေန၊ ဤဇာတ်ပေါင်းခြင်းလျှင် အဆုံးရှိသော တေမိဇာတ်တော်ကြီး အတ္ထုပ္ပတ် အလုံးစုံကို ဖွင့်ရသောကောင်းမှုကြောင့်လည်း။ ဘဝါဘဝေ၊ ဘဝကြီး,ငယ်၌။ ဧတေနုပနိဿယေနစ၊ ဤကျမ်းပြုခြင်း ကုသိုလ်လျှင် ဥပနိဿယပစ္စည်းပြုသဖြင့်လည်း။ ယထာဘူတံ၊ သဿတ, ဥစ္ဆေဒ အစရှိသည်တို့မှ ကင်းသည်ဖြစ်၍ ဖြောင့်မှန်စွာ။ ဝါ၊ မဖောက်မပြန်။ ဗုဒ္ဓက္ကရေ၊ သဗ္ဗညုတအဖြစ်ကို ပြုတတ်ကုန်သော။ ပါရမိယောဝ၊ ပါရမီတို့ကို သာလျှင်။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ ပစ္ဆိမေ၊ အဆုံးစွန်သောဘဝ၌။ ဗုဒ္ဓတ္တံ၊ သဗ္ဗညုတ အဖြစ်သည်သာလျှင် ကျေးဇူးရှိသော။ ဗောဓိံ၊ သစ္စာ ၄ပါးတရားကို။ ဗောဓေမိ၊ သိရပါလို၏။ ဝါ၊ ဗုဒ္ဓတ္တံ၊ သဗ္ဗညုတအဖြစ်သို့။

mgyoe.com

mgyoe.com
SAMPLE BOOK

ပတ္တာ၊ ရောက်ပြီး၍။ ဗောဓိံ၊ သစ္စာ ၄ပါးလျှင် သိလတ္တံ့အကြောင်းရှိသော ဝေနေယျ အပေါင်းကို။ ဗောဓေမိ၊ ပွင့်စေရပါလို၏။

– ယေသပ္ပုရိသာ၊ အကြင်သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ဣမံဇာတက ဝိဘာဝနိံ၊ ဤတေမိယဇာတ်တော် အဖွင့်ဝတ္ထုကို။ သုဏန္တာစ၊ ကြားနာရကုန်သည်ဖြစ်၍လည်း။ ပမောဒန္တိ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်၏။ တေသပ္ပုရိသာ၊ ထို ဝမ်းမြောက်ကုန်သော သူတော်ကောင်းအပေါင်းတို့သည် လည်းကောင်း။ ဘူပါလောစ၊ ရေမြေရှင် မဟာဓမ္မရာဇ်မင်းသည် လည်းကောင်း။ ဉာတိမိတ္တာစ၊ ဆရာ, မိဘနှင့်တူကုန်သော သူတို့သည် လည်းကောင်း။ ဝါ၊ အဆွေအမျိုး ချစ်ကျွမ်းဝင်ကုန်သော သူအပေါင်းတို့သည် လည်းကောင်း။ တဒညာပိ၊ ထိုမှ ကြွင်းကုန်သော သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည် လည်းကောင်း။ မေ မမ၊ ငါ၏။ တံပုညဥ္စ၊ ထို အလုံးစုံသောကုသိုလ်ကို လည်းကောင်း။ တံဖလဥ္စ၊ ထို အလုံးစုံသောကုသိုလ်၏ အကျိုးကို လည်းကောင်း။ မေ မယာ၊ ငါနှင့်။ သမံ၊ အတူအမျှ၊ လဘေ–လဘန္တု၊ ရစေကုန်သတည်း။

– မမ ပုညသာ၊ ငါ ယခုပြုအပ်သော ကောင်းမှု၏။ တေဇသာ–ဗလေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဒေဝါ၊ လောကပါလ နတ်မင်း, သိကြားမင်း အစရှိကုန်သော နတ်တို့သည်လည်း။ သာသနံ၊ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်မြက်ကို။ ရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။ ရာဇာစ၊ ရေမြေ့သခင် ဘဝရှင်မင်းတရားသည်လည်း။ သန္တိစ္ဆပူရဏော၊ တရားနှင့်လျော်စွာ အလိုဟူသမျှ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ သူတော်ကောင်းတို့ ချီးမွမ်းအပ်သော အလိုဟူသမျှ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ပဇံ၊ ပြည်သူတိုင်းသား အများသတ္တဝါအပေါင်းကို။ ဓမ္မေန၊ တရားဖြင့်။ ပါလေတု၊ စောင့်ရှောက်စေသတည်း။ သဗ္ဗဒါ– သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဇနပဒေါ၊ ဇနပုဒ်သည်။ သုဘိက္ခော၊ ဝပြောစည်ပင်သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သဒ္ဓမ္မော၊ မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော် တည်းဟူသော သူတော်ကောင်းတရားသည်။ စိရံ၊ မြင့်ရှည်စွာကာလပတ်လုံး။ တိဋ္ဌတု၊ တည်စေသတည်း။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သူတို့သည်။ မင်္ဂလံ၊ ကောင်းမှုတည်းဟူသော မင်္ဂလာကို။ ဝဍ္ဎန္တု၊ ပွားစေကုန်သတည်း။ ဣဒံပုညံ၊ ဤကောင်းမှုကို။ အနုမောဒန္တု၊ ဝမ်းမြောက်ကြစေကုန်သတည်း။

ဤတွင် နိဂုံး ပြီး၏။

mgyoe.com

တေမိယဇာတ်တော်ကြီး ခက်ဆစ်အဓိပ္ပာယ်များ

၁။ အဝိဇ္ဇာ=သစ္စာ ၄ ပါးကို မသိမမြင်ခြင်း။
၂။ တဏှာ=တပ်နှစ်သက်ခြင်း။
၃။ ကိလေသာ=ညစ်နွမ်းစေတတ်, ပူလောင်စေတတ်သော တရား။
၄။ ဒေသနာ=ဘုရားဟော တရားစကား။
၅။ ဝိမုတ်=(ဝိမုတ္တိ)ကိလေသာမှ လွတ်ခြင်း။
၆။ သဏ္ဌာန်=(သဏ္ဌာန)အခြင်းအရာ အသွင်ပုံပန်း။
၇။ သစ်သစ်=မကြွင်းကျန်။
၈။ ဝေရှန်း=ဝေ-ဝေဝေဆာဆာ၊ ရှန်း-ပြည့်ပြည့်စုံစုံ။
၉။ ကျော်ဝှန်=ကျော်လွန်ခြင်း,ပိုလျှံခြင်း။
၁၀။ တရား ၁၀ပါး=မဂ် ၄ပါး,ဖိုလ် ၄-ပါး, နိဗ္ဗာန်,ပရိယတ်။
၁၁။ ဒိဋ္ဌိ=အယူ။[ဤ၌ အယူမှားကို ဆိုလိုသည်။]
၁၂။ ဝိစိကိစ္ဆာ=ယုံမှားခြင်း, မဆုံးဖြတ်နိုင်ခြင်း။
၁၃။ သစ္စာ ၄ ပါး=ဒုက္ခသစ္စာ,သမုဒယသစ္စာ, နိရောဓသစ္စာ, မဂ္ဂသစ္စာ။
၁၄။ ဋီကာ=အဋ္ဌကထာကျမ်းကို ဖွင့်ပြသောကျမ်း။
၁၅။ သုတမယ=နာကြားသဖြင့် ဖြစ်သောဉာဏ်။
၁၆။ ပြဿနာ=ခက်ခဲသော အမေး။
၁၇။ ပိဋကတ်(ပိဋကတ္တယ)ပိဋက=သင်ကြားအပ်သောကျမ်း၊ တယ-၃-ပါး၊[ပိဋက ၃-ပုံ]
၁၈။ ဇာတ်(ဇာတက)ဇာတ=ရှေးဖြစ်ပုံအတ္ထုပ္ပတ်၊ က-ဟောပြောသောစကားစဉ်။
၁၉။ ထောမနာ=ချီးမွမ်းခြင်း။
၂၀။ အန္တရာယ်=အကြားအကြား၌ ဖြစ်တတ်သောဘေးဥပဒ်။
၂၁။ ဂန္ဓဂရု=ကျမ်းလေးသောအပြစ်။
၂၂။ ပုနရုတ္တိ ဒေါသ=အဖန်ဖန်အထပ်ထပ်ဆိုသော အပြစ်။
၂၃။ စောဒက=အပြစ်တင်သူ။
၂၄။ ပရိဟာရ=ဖြေရှင်းခြင်း။
၂၅။ ပဏ္ဍာမာရပဟာဘောဂဏ်=ရှိခိုးထိုက်သောဂုဏ်။
၂၆။ အနန္တဉာဏ်=အဆုံးမရှိသောဉာဏ်။
၂၇။ အစိန္တေယျ=မကြံစည်နိုင်သောဂုဏ်။
၂၈။ အဗျာပိတဒေါသ=မပျံ့နှံ့သောအပြစ်။
၂၉။ သံညောင်းရင့်ရှူ=အသံတော်ဖြင့် ကျူးရင့်ခြင်း,ဟောပြောခြင်း။
၃၀။ အဂ္ဂသမာဓိ=အဂ္ဂ-အမြင့်မြတ်,အထွတ်အထိပ်၊သမာဓိ-တည်ကြည်ခြင်း၊မြင့်မြတ်တည်ကြည်သောမထေရ်။
၃၁။ အမှာကံ ဝံသော ပဗ္ဗဇ္ဇဝံသော=ငါတို့၏အမျိုးအနွယ်ကား ရှင်ရဟန်းပြုသော အမျိုးအနွယ်တည်း။
၃၂။ ဗြဟ္မာ=ရှာန်တရား ပွားများနေသူ။
၃၃။ မယဒေဝ=မြင့်မြတ်၍ ပူဇော်ထိုက်သောမင်း။
၃၄။ ပဗ္ဗဇ္ဇဝင်(ပဗ္ဗဇ္ဇ-ဝံသ)ပဗ္ဗဇ္ဇ=ရှင်,ရဟန်း,ရသေ့၊ ဝံသအနွယ်အဆက်။
၃၅။ သကျဝံတ ဘော ကုမာရာ=အိုအချင်းတို့-မင်းသားများ စွမ်းဆောင်နိုင်ပေကုန်စွတကား။
၃၆။ ဥက္ကာက=ပန်းပဲပိုကဲ့သို့ ခံတွင်းမှ အရောင်အလင်းထွက်သော မင်း။

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

၃၇။ သာကီ=(သာကိယ)အမျိုးမပျက်အောင် စောင့်စွမ်းသောမင်း။
၃၈။ သိဒ္ဓတ်=(သိဒ္ဓတ္ထ)အကျိုးစီးပွားဖြစ်စေတတ်သော မင်းသား။
၃၉။ စမွယ်=တင့်တယ်စွာနေထိုင်ခြင်း။
၄၀။ သံသရာ=ခန္ဓာကိုယ် မပြတ်မလပ် အထပ်ထပ်ဖြစ်ခြင်း။
၄၁။ သေကာရီ=အစီးအပွား ရှာဖွေလေ့ရှိသူ။
၄၂။ ဟတ္ထိပါလ=ဆင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်အပ်သူ။
၄၃။ သံဝရ=မကောင်းမှုမှ စောင့်စည်းသောမင်း။
၄၄။ ရဋ္ဌသာရ=တိုင်းပြည်၏ အနှစ်သဖွယ်ဖြစ်သောမထေရ်။
၄၅။ ဗျာဒိတ်=(ဗျာဒိတ)ကေန် ဘုရားဖြစ်လတ္တံ့ဟု မိန့်ကြားသံ။
၄၆။ သီလဝံသ=သီလရှိသူတို့၏ အနွယ်။
၄၇။ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်=(ဗောဓိမဏ္ဍလ)သဗ္ဗညုတဉာဏ်၏ ကြည်လင်ရာဌာန။
၄၈။ အဋ္ဌကထာ=(အတ္ထကထာ)အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို ပြဆိုသောကျမ်း။
၄၉။ သမန္တပါသာဒိတ=ပတ်ဝန်းကျင်အားလုံး ကြည်နူးဖွယ်ကောင်းသောကျမ်း။
၅၀။ သံဝဏ္ဏနာ=အကျယ်ဖွင့်ပြခြင်း။
၅၁။ လာဘ်=(လာဘ)ရအပ်သောဝတ္ထုပစ္စည်း။
၅၂။ ပူဇော်=(ပူဇာ)ပေးလှူခြင်း။
၅၃။ သက္ကာရ=ရိုသေစွာပြု၍ပေးလှူခြင်း။
၅၄။ ယာဉ်=(ယာန)နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း၊ အနိစ္စ,ဒုက္ခ,အနတ္တ-ဟူသော လက္ခဏာယာဉ်သုံးပါး။
၅၅။ ဝဋ်=(ဝဋ္ဋ)သံသရာ၌ ကျင်လည်ခြင်း။
၅၆။ ပယောဂသမ္ပဒါ=အားထုတ်မှု လုံ့လနှင့် ပြည့်စုံခြင်း။
၅၇။ စရိုက်=(စရိတ)အလေ့အကျင့်။
၅၈။ ဒေဝဒတ်=(ဒေဝ-ဒတ္တ)ဒေဝ-နတ်,ဒတ္တ-ပေးခြင်း၊ နတ်ပေးသောသား။
၅၉။ စိဉ္စမာဏဝိကာ=မန်ကျည်းပင်၌ သန္ဓေစွဲမှီသော သူငယ်မ။
၆၀။ ဣန္ဒြေ=(ဣန္ဒြိယ)စိုးအုပ်ခြင်း၊သက်ဆိုင်ရာ တရားကို စိုးအုပ်သောတရားထူး။
၆၁။ အာသယသမ္ပဒါ=တရားရစေလိုသော ဆန္ဒတော်နှင့် ပြည့်စုံခြင်း။
၆၂။ သတ္တူပကာရသမ္ပဒါ=ဝေနေယျသတ္တဝါတို့အား ကျေးဇူးပြုခြင်းနှင့် ပြည့်စုံခြင်း။
၆၃။ အရဟတ္တမဂ်=ရဟန္တာဖြစ်ရန်အကြောင်း။
၆၄။ အာသယာနုသယ=(အာသယ-အနုသယ)အာသယ-အလိုဆန္ဒ၊ အနုသယ-ကိန်းအောင်းနေသော ကိလေသာ။
၆၅။ ဉာဏသမ္ပဒါ=ဉာဏ်နှင့်ပြည့်စုံခြင်း။
၆၆။ ဝါသနာ=အလေ့အကျင့်။
၆၇။ ပဟာနသမ္ပဒါ=ကိလေသာပယ်ဖျောက်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံခြင်း။
၆၈။ အာနုဘာဝသမ္ပဒါ=တန်ခိုးအစွမ်းနှင့် ပြည့်စုံခြင်း။
၆၉။ ရူပကာယ=ရူပ-အဆင်း၊ ကာယ-ကိုယ်သဏ္ဌာန်။
၇၀။ ဖလသမ္ပဒါ=အကျိုးနှင့် ပြည့်စုံခြင်း။
၇၁။ မဟာကရုဏာ=ကြီးမားသောသနားခြင်း။
၇၂။ ဟေတုသမ္ပဒါ=အကြောင်းနှင့် ပြည့်စုံခြင်း။

mgyoe.com

၇၃။ ဗုဒ္ဓပူဇာကာမ=ဘုရားအားရှိခိုးခြင်း။

၇၄။ အာဝဋ္ဋနည်း=ဝဲ လှည့်လည်သကဲ့သို့ အစိတ်ကိုဆိုက အပေါင်းကိုလည်း ယူရ၏၊ အပေါင်းကိုဆိုက အစိတ်ကိုလည်း ယူရ၏။အကြောင်းကိုဆိုက အကျိုးကိုလည်း ယူရ၏။ အကျိုးကိုဆိုက အကြောင်းကိုလည်း ယူရ၏ဟု သိစေရန် ပြဆိုချက်။

၇၅။ တိပုက္ခလနည်း=အစိတ် ၃ ပါးဖြင့် တင့်တယ်သောနည်း။

၇၆။ ဝိပဿနာ=အနိစ္စ,ဒုက္ခ,အနတ္တ ဟု ထူးခြားစွာ ရှုဆင်ခြင်ခြင်း။

၇၇။ သဒိသဘော=(သဒိသ–ဘာဝ)တူသည်၏အဖြစ်။

၇၈။ သဒ္ဒူပမာ=ဣဝ,ဝိယ–ကဲ့သို့ စသောသဒ္ဒါဖြင့် သိအပ်သော ဥပမာ။

၇၉။ အတ္ထူပမာ=အနက်ဖြင့်သာ သိအပ်သော ဥပမာ။

၈၀။ ဝါကျတ္ထူပမာ=ဝါကျအနက်ဖြင့် သိအပ်သော ဥပမာ။

၈၁။ ဇမ္ဗူရည်ပွင့်=ကျွန်းဦးသပြေပင်၏အသွေးအရောင် လှပသောအပွင့်။

၈၂။ ရှင်ပင့်စတေး=ဗုဒ္ဓရှင်တော် မြတ်ဘုရား၏ ဓာတ်တော်စစ်၊ ဝါ–ဆံတော်စစ်များ ဌာပနာခြင်း။

၈၃။ သဒိသ=အတူ။

၈၄။ သဒိသီ=အတူရှိ။

၈၅။ ဝေနေယျ=ဆုံးမထိုက်သူ၊မဂ်,ဖိုလ် ရထိုက်သူ။

၈၆။ ဝိနာယက=ဆုံးမတတ်သောဘုရား။

၈၇။ သချော်ပည်း၏=သချော်–အသေချော်အနန္တ၊ပည်း၏–များပြားလှ၏။

၈၈။ ကြုံးပ=ကြုံးဝါးခြင်း။

၈၉။ ပရိယာယ်=(ပရိယာယ)အလဲအလှယ်,ပြောင်းလဲခြင်း,လှည့်စားခြင်း။

၉၀။ လော်လက်–=လျှပ်ပေါ်လော်လီခြင်း။

၉၁။ လောက်လက်ခတ်=ယောက်ယက်ခတ်,မဆုံးဖြတ်နိုင်။

၉၂။ စာမရီ=အမွေးရှည်သော တိဘက်နွားမျိုး။

၉၃။ ပါရိသုဒ္ဓိ=ထက်ဝန်းကျင်စင်ကြယ်ခြင်း။

၉၄။ သာရိပုတ္တရာ=ရူပသာရီမည်သော ပုဏ္ဏေးမ၏သား။

၉၅။ အရုဏ်=(အရုဏ)နေမထွက်မီ ဦးစွာပေါ်ထွက်လာသော အရောင်။

၉၆။ သဒ္ဒသုတိ=သဒ္ဒါသံ,စကားသံ။

၉၇။ ဥပမာ=နှိုင်းယှဉ်ပြသော ထင်ရှားသောဝတ္ထု။

၉၈။ ဥပမေယျ=နှိုင်းယှဉ်အပြခံရသော မထင်ရှားသောဝတ္ထု။

၉၉။ ဂုဏ်=(ဂုဏ)ဝတ္ထုဒြပ်၌မှီသော ထူးသောအခြင်းအရာ။

၁၀၀။ ဂုဏော=(ဂုဏီ)ဂုဏ်၏ တည်ရာဝတ္ထုဒြပ်။

၁၀၁။ နယကောဝိဒ=နည်းပြလိမ္မာသည်။

၁၀၂။ ဒေါသမမီ=အပြစ်မရောက်။

၁၀၃။ နိရတ္ထက=အကျိုးမရှိ။

၁၀၄။ ကုသိုလ်=(ကုသလ)ကောင်းကျိုးကို ဖြစ်စေသောတရား။

၁၀၅။ မင်္ဂလာ=ကြီးပွားတိုးတက်စေသော တရား။

၁၀၆။ အဇ္ဈာသယ=ကြီးမားလွန်ကဲသော အလိုဆန္ဒ။

၁၀၇။ သုခသိဒ္ဓိ=ကောင်းကျိုးချမ်းသာ ပြီးပြည့်စုံခြင်း။

၁၀၈။ ပီတိ=နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်း။

၁၀၉။ ဗိတာန်=(ဝိတာန)မျက်နှာကြက်။

mgyoe.com

 mgyoe.com SAMPLE BOOK

၁၁၀။ ဥဒါဟရက်=(ဥဒါဟရဏ)ပုံစံသာဓက ထုတ်ဆောင်ပြခြင်း။
၁၁၁။ ပဏာမ=ရှိခိုးခြင်း။
၁၁၂။ ထောမနာ=ချီးမွမ်းခြင်း။
၁၁၃။ သံဝဏ္ဏနာကာရ=အကျယ်ဖွင့်ဆိုသော အခြင်းအရာ။
၁၁၄။ ဥယျောဇဉ်=(ဥယျောဇန)တိုက်တွန်းခြင်း။
၁၁၅။ ပဋိညာဉ်=(ပဋိညာ)တာဝန်ခံခြင်း။
၁၁၆။ ဂန္ထာရမ္ဘပုဗ္ဗက=ကျမ်းပြုစကားဦး။ဝါ၊ ကျမ်းမရေးမီ ဦးစွာဆိုအပ်သောစကား။
၁၁၇။ မဟာကရုဏာ=ကြီးမားသောသနားခြင်း။
၁၁၈။ စကြဝဠာ=၄ ကျွန်းတစ်မြင်းမိုရ်ကို စကြဝဠာ တစ်တိုက် ခေါ်သည်။
၁၁၉။ ဇမ္ဗူကျွန်း=ကျွန်းဦးကျွန်းထိပ်၌ သပြေပင်ရောက်သော ကျွန်းကြီး။
၁၂၀။ သောင်းတိုက်=စကြဝဠာတိုက်ပေါင်း ၁ သောင်း။
၁၂၁။ မှို့=ကျက်သရေမင်္ဂလာ။
၁၂၂။ ပြည်သာနိဗ္ဗူ=သာယာသော နိဗ္ဗာန်ပြည်။
၁၂၃။ ၈. ပါးပရိသတ်=စတုမဟာရာဇ်နတ်,တာဝတိံသာနတ်,မာရ်နတ်,ဗြဟ္မာ,ရဟန်း, ပုဏ္ဏား,သူကြွယ်,မင်းမျိုး။
၁၂၄။ သာဝတ္ထိ=သဝတ္ထရသေ့၏ နေရာဟောင်းဖြစ်သော ပြည်။ ဝါ၊ ရွှေငွေစသော ဥစ္စာအပြည့်အစုံရှိသော ပြည်။
၁၂၅။ အနာထပိဏ်=(အနာထပိဏ္ဍိက)ကိုးကွယ်ရာ မဲ့သူတို့အား အစားအစာ ပေးကမ်းသောသူဌေး။
၁၂၆။ ဝိမုတ်=(ဝိမုတ္တိ)ကိလေသာမှ လွတ်ခြင်း။
၁၂၇။ ဘိသိက်=(အဘိသေက)ဦးထိပ်၌ သွန်းလောင်းခြင်း။
၁၂၈။ မြေအချက်=အချက်အချာဖြစ်သောမြေ။ ဝါ–ချက်တိုင်သဖွယ် ဇမ္ဗူကျွန်း၏ဗဟိုအလယ်ကျသောမြေ။
၁၂၉။ မဟာဘိနိက္ခမ=မြတ်သော တောထွက်ခြင်း။
၁၃၀။ အတ္တုပ္ပတ်=(အတ္တုပ္ပတ္တိ)အကြောင်းအရာ, ဖြစ်ပုံပျက်ပုံ။
၁၃၁။ နိမိတ်ဖတ်=ကောင်း,မကောင်းနှင့် ကြောင်း,ကျိုး ဟောပြခြင်း။
၁၃၂။ ပုရောဟိတ်=(ပုရောဟိတ)ပြည်ကျိုးဆောင် မင်းဆရာ။
၁၃၃။ ဉယျာဉ်=(ဥယျာန)ဥ–ဥလ္လောကန–မော်ကြည့်ခြင်း၊ယာန–လာရောက်ခြင်း၊ အဆန်းတကြယ်ရှုလိုသူတို့ လာရောက်ရာ မြိုင်တော။
၁၃၄။ ညောင်ဗုဒ္ဓဟေ=သဗ္ဗညုတဉာဏ် ရရာ,ရကြောင်း, ဘုရား ဖြစ်ရာ ဖြစ်ကြောင်း ညောင်ပင်။
၁၃၅။ မာရ်=(မာရ)သတ်ပုတ်ညှဉ်းဆဲတတ်သော နတ်ဆိုး။
၁၃၆။ နိဗ္ဗူအောင်ခန်း=ကိလေသာရန်ကိုအောင်ရာ နိဗ္ဗာန်ရွှေပြည်။
၁၃၇။ သရဖူ=ဘုရင်များ၏ ဦးစွပ်။
၁၃၈။ မှန်ကူသင်းကျစ်=မှန်ကူ–မျက်မှောင်ကြား၌ ခြယ်သော အပြောက်၊ သင်းကျစ်–ဘုရင်များ၏ဦးရစ်ခေါင်းပေါင်း။
၁၃၉။ ဂန္ဓကုဋိ=နံ့သာမွှေးထုံအပ်သော ကျောင်းငယ်။
၁၄၀။ ပညတ်တင်၍=ဝေါဟာရစကားစဉ် တင်၍။
၁၄၁။ ၄ပါးသော နိမိတ်=သူအို,သူနာ,သူသေ,ရဟန်း။
၁၄၂။ ပါရမီ=နိဗ္ဗာန်တစ်ဘက်သို့ ကူးလိုသူတို့၏အကျင့်။
၁၄၃။ ၅သွယ်သောတရား=သခ်ါရ,ဝိကာရ,လက္ခဏ,နိဗ္ဗာန်,ပညတ်၊ဥေယျမံ တရား၅ပါး။
၁၄၄။ သံသရာ=ဘဝအတန်တန် ခန္ဓာဝန်မပြတ် တရစပ်ဖြစ်ရခြင်း။
၁၄၅။ သနင်း=မင်းမြတ်။
၁၄၆။ လက္ခဏာ=အမှတ်အသား။
၁၄၇။ သံဝေဂ=ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့ခြင်း။

mgyoe.com

၁၄၈။ ဈာန်=(ဈာန)နီဝရဏများကို ရှို့မြှိုက်ပယ်သတ်သော တရား။

၁၄၉။ အဘိညာဉ်=(အဘိညာဏ)လွန်ကဲထူးမြတ်သော အသိဉာဏ်။

၁၅၀။ နိရောဓ သမာပတ် =စိတ်,စေတသိက်,စိတ္တဇရုပ်တို့၏ ပိုင်းခြားသောကာလအတိုင်း၌ ချုပ်ငြိမ်းခြင်းသို့ရောက်ခြင်း။

၁၅၁။ အဗျတ္တသန္တာန်=(အဗျတ္တသန္တာန)အစဉ်မပြတ်ဖြစ်နေသော မိမိကိုယ်ခန္ဓာ။

၁၅၂။ ဝဇိရစိန်=အရာဟူသမျှ ဖောက်ထွင်းနိုင်သော သိကြားမင်းစွဲကိုင်သော လက်နက်ထူး၊ ဝါ၊ အရာဟူသမျှ အရောင်ဖြင့် ဖောက်ထွင်းနိုင်သော ရတနာထူး။

၁၅၃။ သခ်မ်း=သူတော်သူမြတ်တို့ နေရာဌာန။

၁၅၄။ ကာမဂုဏ်=(ကာမဂုဏ)အလိုရှိအပ်,နှစ်သက်အပ်သော အာရုံ ၅ ပါးအစု။

၁၅၅။ မသေဆေး=မသေရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း–မဂ္ဂင်။

၁၅၆။ နိက္ခမပါရမီ=ကာမနယ်မှ ထွက်မြောက်ကြောင်း ပါရမီအကျင့်။

၁၅၇။ ဝှဲချီး=ချီးမြှောက်သည်။

၁၅၈။ ဉာဏသမ္ပယုတ်=ဉာဏ်နှင့် ယှဉ်သည်။

၁၅၉။ စိတ္တုပ္ပါဒ်=(စိတ္တ–ဥပ္ပါဒ)စိတ္တ–စိတ်၊ဥပ္ပါဒ–ဖြစ်ခြင်း။

၁၆၀။ ဇော=(ဇဝန)အရှိန်အဟုန်နှင့်တကွ ရှိသောစိတ်။

၁၆၁။ အာဝဇ္ဇန်း=(အာဝဇ္ဇန)နှလုံးသွင်းခြင်း။

၁၆၂။ မဉ္ဇူ=သာယာခြင်း။

၁၆၃။ သဝဏီယ=နာပျော်ဖွယ်ရှိခြင်း။

၁၆၄။ ဂုဏ် ၈အင်=ကြည်လင်သန့်ရှင်းခြင်း၊ သာယာခြင်း၊ သိလွယ်ခြင်း၊ နာပျော်ဖွယ်ရှိခြင်း၊ ဖရိုဖရဲမရှိခြင်း၊ လုံးလုံးစည်းစည်းရှိခြင်း၊ နက်နဲခြင်း၊ ပဲ့တင်ထပ်ခြင်း ဟူသောဗုဒ္ဓ၏ အသံတော်ဂုဏ်အင် ၈ပါး။

၁၆၅။ ဗာရာဏသီ=(ဝါနရ သီသ)မျောက်ဦးခေါင်းရှိသော မြို့။ ဝါ၊ မျောက်ဦးခေါင်းသဏ္ဌာန် ကျောက်ဖျာရှိသောမြို့။

၁၆၆။ သင်္ဂဟတရား ၄ ပါး=‘အခွန် ၁၀ ဖို့၊ ၁ ဖို့ခွဲယူ၊ မှူထမ်းသူကို၊ ကြည်ဖြူပေးကမ်း၊ ငြိမ်းချမ်းသာယာ၊ ပြောကာစကား၊ တိုးပွားကင်းပ၊ ချေးငှားက၊ ၄ ဝစိုးမြှောက်နည်း’ဟူဆိုသည့်အတိုင်းသိလေ။

၁၆၇။ နာယကဂုဏ် ၆ ပါး=‘ထကြွ,နိုးကြားသနား,သည်းခံ၊ဝေဖန်,ကြည့်ရှုကြောင်းပြချ၊ကြီးသူ့ကျင့်ရာ တရားတည်း’ဟု ဆိုသည့် အတိုင်းသိလေ။

၁၆၈။ ကိုယ်လုပ်=ကိုယ်၏အနီးခြေရင်း၌ အမှုကိစ္စ ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်သော အပျိုတော်။

၁၆၉။ မောင်းမ=မိဖုရားငယ်။

၁၇၀။ မဒ္ဒရဋ္ဌ=(မဒ္ဒရဋ္ဌ)မဒ္ဒတိုင်း[မဒ္ဒ–သဒ္ဒါသည် ယစ်ခြင်းအနက်ကိုဟောသောကြောင့် ယောကျ်ားများကို ယစ်စေတတ်သော မိန်းမကောင်းပေါ်ထွန်းရာ တိုင်းပြည်ဖြစ်၍ မဒ္ဒတိုင်း ဟုတွင်သည်။]

၁၇၁။ စန္ဒာဒေဝီ=လပြည့်ဝန်းပမာ ကျက်သရေအဖြာဖြာရှိသော မိဖုရား။

၁၇၂။ အဂ္ဂမဟေသီ=မြင့်မြတ်သောမိဖုရား,မိဖုရားခေါင်။

၁၇၃။ ဥပုသ်=(ဥပေါသထ)၈ ပါးသီလ စောင့်သုံးခြင်း။

၁၇၄။ မင်းရင်ပြင်=နန်းတော်ဦး။

၁၇၅။ ပဟိုရ်=(ပဟာရ)တီးခတ်ခြင်း။ [နေ့၄–ပဟိုရ်,ညဉ့် ၄–ပဟိုရ်၊ ပေါင်း ၈–ပဟိုရ် တစ်ရက်]

၁၇၆။ ပုရ=နဂရ–နေပြည်တော်,မြို့တော်။

၁၇၇။ သောက=စိုးရိမ်ခြင်း။

၁၇၈။ ကျူးအေး=အသံသာယာစွာ ကျူးရင့်ခြင်း။

၁၇၉။ ပြကတေ=ပကတိနဂိုမူလ။

၁၈၀။ အဘယ်=အိမ်ရှင်မကိုခေါ်သော အာလုတ်။

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

၁၈၁။ ကျိုးနွံ=မာန်စွယ်ကျိုး၍ နှိမ့်ချခြင်း။

၁၈၂။ အာဏာ=စေခိုင်းခြင်း,အမိန့်ပေးခြင်း။

၁၈၃။ ရာဇာသံ=မင်း၏အမိန့်။

၁၈၄။ မကျိုး=မပေါက်–မပြောက်–မကြား–၅ပါး,၈ပါးစသောသီလတို့တွင် အစ,အဆုံးပျက်လျှင် ကျိုးပဲ့သည် မည်၏။ အလယ်တည့်တည့် တစ်ပါးပျက်လျှင် ပေါက်သည် မည်၏။ အလယ်မှ ၂–ပါး,၃–ပါးပျက်လျှင် ကြားသည် မည်၏။ တစ်ခုကြား,၂–ခုကြားပျက်လျှင် ပြောက်သည်မည်၏။

၁၈၅။ ပဏ္ဍုကမ္ဗလာကျောက်ဖျာ=ဖျော့တော့သော အဆင်းရှိသော သားမွေးသက္ကလပတ်အထည်နှင့်တူသော ကျောက်ဖျာ။

၁၈၆။ တာဝတိံသာ=မာဃလုလင်နှင့်တကွ ကုသုလ်ပြုဖက် ၃၃ကျိပ် ၃ ယောက်သော သူတို့ဖြစ်ရာ ဒုတိယနတ်ဘုံ။

၁၈၇။ သုစရိုက်=(သုစရိတ)ကောင်းသောကျင့်ဝတ်တရား။

၁၈၈။ စုတေ=(စုတိ)ရွေ့လျောခြင်း, သေခြင်း။

၁၈၉။ ယာမာ=ဆင်းရဲဒုက္ခကင်းသော တတိယနတ်ဘုံ။

၁၉၀။ ဗိမာန်=(ဝိမာန)ထူးဆန်းအံ့ဩ ရှုချင်ဖွယ်အဆောက်အအုံ။

၁၉၁။ ပဋိသန္ဓေ=ဘဝ ၂ ပါး ဆက်စပ်သောအားဖြင့် ဘဝဦးအစ သတ္တဝါဖြစ်မှု။

၁၉၂။ သိကြား=(သက္က)အလိုရှိရာ ဆောင်ရွမ်းနိုင်သော တာဝတိံသာနတ်မင်းကြီး။

၁၉၃။ သမ္ပတ္တိ=ပြည့်စုံခြင်း,ကြွယ်ဝချမ်းသာခြင်း။

၁၉၄။ အဓိကူပမာဒေါသ=ဥပမာကမြင့်၍ ဥပမေယျက နိမ့်ကျသောအပြစ်။

၁၉၅။ ပရဟိတ=သူ့အကျိုး၊ အများအကျိုး။

၁၉၆။ ကေဒေသူပစာရ=အပေါင်း၌ အစိတ်ကို တင်စား၍ ဆိုသောစကား။

၁၉၇။ အာဂန္တုက=ဧည့်သည်။

၁၉၈။ ဥတုဇ=ဥတုကြောင့်ဖြစ်သော။

၁၉၉။ ဝဏ္ဏာ=သားမဖွား–အမြုံမ။

၂၀၀။ ယူဇနာ=(ယောဇန)ပေါင်းခြင်း။ ၄–ဂါဝုတ်ေ◌ါင်း ၁ ယူဇနာ။

၂၀၁။ စမုတ်=အဆောင်တော်။

၂၀၂။ ဥပဒ်=(ဥပဒ္ဒဝ)ဘေးရန်အန္တရာယ်။

၂၀၃။ ဂေဟာသိတမေတ္တာ=ဂေဟာသိတ–အိမ်သူအိမ်သား၌မှီသော၊မေတ္တာ–ချစ်ခင်ခြင်း။

၂၀၄။ ရေသီဒါ=သီဒါ သမုဒ္ဒရာရေ။[ထိုရေသည် အလွန်အေးရကား ဥဒေါင်းလည်ဆံမွေးသော်ပင် နစ်မြုပ်ရသည် ဟူ၏]

၂၀၅။ ရဟန္တာ=(အရဟန္တ)ကိလေသာကုန်ခန်း၍ ပူဇော်ထူးခံထိုက်သူ။

၂၀၆။ ပုထုဇဉ်=(ပုထုဇ္ဇန)ကိလေသာထူပြောသူ။

၂၀၇။ မဟာသေနာပတိ=စစ်ဘုရင်,ဗိုလ်ချုပ်။

၂၀၈။ ဒေါသ=အပြစ်။

၂၀၉။ အာလမ္ဗ=တွဲလျားကျခြင်း။

၂၁၀။ ထနာ=နို့အုံ။

၂၁၁။ ကုတ်ဟီးနား=မှောနာ,ပန်းနာ။

၂၁၂။ လာဘ်=(လာဘ)ရအပ်သော ဝတ္ထုပစ္စည်း။

၂၁၃။ ပူဇော်=(ပူဇာ)ပေးလှူခြင်း။

၂၁၄။ သက္ကာရ=အရိုအသေပြု၍ပေးလှူခြင်း။

၂၁၅။ ပုရောဟိတ်=(ပုရ–ဟိတ)ပုရ–တိုင်းပြည်၊ဟိတ–အကျိုးစီးပွား၊ တိုင်းကျိုးပြည်ကျိုးဆောင် မင်းဆရာ။

၂၁၆။ ဇမ္ဗူဒိပ်=(ဇမ္ဗုဒီပ)ကျွန်းဦး၌ ဇမ္ဗူသပြေပင်ရှိသော ကျွန်း။

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

၂၁၇။ မင်္ဂလာ=စီးပွားချမ်းသာ တိုးပွားစေခြင်း။

၂၁၈။ သောမနဿ=ဝမ်းသာခြင်း။

၂၁၉။ ပီတိ=နှစ်သက်ခြင်း။

၂၂၀။ စမွယ်=တင့်တယ်ခြင်း။

၂၂၁။ မုခ်=မုခ–အဝင်ဝ။

၂၂၂။ ရာဇမာန်=(ရာဇ–မာန)ရာဇ–မင်း၊မာန–ထောင်လွှားခြင်း,မောက်မာခြင်း။

၂၂၃။ အာဏာသံ=စေခိုင်းသောအသံ,အမိန့်ပေးသောအသံ။

၂၂၄။ ယမမင်း=ငရဲမင်း။

၂၂၅။ ယေဘုယျနည်း=ရှားတော,ပေါက်တော ဟူသော စကားမျိုးကဲ့သို့ အတည်အမှီ,ဝတ္ထုဖြင့် တည်ရာမှီရာဝတ္ထုကိုမှတ်သားလျက် အများကိုဆိုလျှင် အနည်းအပါး သိရသောနည်း။

၂၂၆။ တဗ္ဗဟုလနည်း=တောလည်မုဆိုး,စစ်မြေလှည့်ဆင်–ဟူသောစကားမျိုးကဲ့သို့ တည်ရာမှီရာဝတ္ထုဖြင့် အတည်အမှီဝတ္ထုကို မှတ်သားလျက် အများကိုဆိုလျှင် အနည်းအပါးကို သိရသောနည်း။

၂၂၇။ ဒေါမနဿ=နှလုံးမသာယာခြင်း။

၂၂၈။ ဇာတိဿရဉာဏ်=နောက်နောက်ဘဝကို သတိရသောဉာဏ်။

၂၂၉။ ဥဿဒရက်=ငရဲငယ်များ။

၂၃၀။ ကုမုဒြာ=ကြာဖြူ။

၂၃၁။ ပဒုမ္မာ=ပွင့်ချပ် ၁၀၀ ရှိသောကြာ။

၂၃၂။ ပရမတ္ထပါရမီ=မွန်မြတ်သောအသက်ကိုပင် စွန့်နိုင်သောအကျင့်။

၂၃၃။ မဂ္ဂင်=(မဂ္ဂင်္ဂ)သံသရာဝဋ်ဒုက္ခ ငြိမ်းခြင်း၏ အကြောင်း။ဝါ၊နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း။

၂၃၄။ လူတိမ်ပုပ်=မိုးတိမ်ပုပ်နှင့် တူသူ။ဝါ၊လူတိမ်,လူအ,လူပုပ်,လူညစ်။

၂၃၅။ သမုတ်=(သမ္မုတိ)ခေါ်ဝေါ်ခြင်း။

၂၃၆။ ကာလကဏ္ဏီ=လူယုတ်,လူညစ်။

၂၃၇။ မန္တ ရား=(မန္တ)ဗေဒင်စသောအတတ်။

၂၃၈။ တစိုးတစိ=အနည်းအကျဉ်း။

၂၃၉။ မောင်းသံ=ရေခွက် တစ်ခါနစ်လျှင် တစ်မောင်း၊ ၄ မောင်းတစ်ပဟိုရ်၊ နေ့ ၄–ပဟိုရ်, ညဉ့် ၄–ပဟိုရ်၊ ပေါင်း ၈–ပဟိုရ် တစ်ရက်၊ နာရီ ၆၀–တစ်ရက် [၄–ယောက် အလှည့် ၆၀ ပြည့်ရှိ့ထိန်းပေါင်း]ဆိုရာ၌ စတုသဋ္ဌိအရ–တစ်နာရီ၄–ယောက်၊ နာရီ ၆၀–သော် ရှိ့ထိန်း ၂၄၀–ဖြစ်၏။

၂၄၀။ ဣရိယာပုထ်=ထ,ထိုင်,သွား,လျောင်းခြင်း ၄ –ပါးဖြင့် ခန္ဓာကိုယ်ကို မျှစေခြင်းအမှု။

၂၄၁။ အဓိဋ္ဌာန်=(အဓိဋ္ဌာန)အဓိ–အလွန်အကဲ၊ ဌာန–တည်ခြင်း, ဆောက်တည်ခြင်း။

၂၄၂။ သုခမိန်=လွယ်ကူချမ်းသာစွာ နှိုင်းချိန်တတ်သော ပညာရှိ။

၂၄၃။ မွတ်သိပ်=ဆာလောင်ခြင်း,စားလိုသောက်လိုခြင်း။

၂၄၄။ ဆုပ်လွေး=ဆုပ်ကိုင်စားသောက်ခြင်း။

၂၄၅။ အူအူတက်=ဆူဆူညံညံ။

၂၄၆။ ရသတဏှာ=အရသာ၌တပ်မက်ခြင်း။

၂၄၇။ စရိုက်=(စရိတ)အကျင့်။

၂၄၈။ ယဉ်မင်းငယ်=အရုပ်ငယ်။

၂၄၉။ ဘောဇဉ်=(ဘောဇန)စားဖွယ်,အစာ။

၂၅၀။ ဒုက္ကိရှ=အစာရှားပါးခြင်း,ငတ်မွတ်ခြင်း။

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

၂၅၁။ သုဘိက္ခ=အစာရလွယ်ခြင်း,ဝပြောခြင်း။
၂၅၂။ ပရမ်းပတာ=ရှုပ်ယှက်ခတ်။
၂၅၃။ ကြေကျွမ်းဘနန်း=ကြေမွလုမတတ်, ကျွမ်းလုမတတ်။
၂၅၄။ အနိဋ္ဌာရုံ=အလိုမရှိအပ်သောအာရုံ။
၂၅၅။ ဖျော့တော့=အဖြူ,အဝါရော၍ ဝါဖန့်ဖန့်အရောင်။
၂၅၆။ စိတ္တဇ=စိတ်ကြောင့်ဖြစ်သည်။
၂၅၇။ အလမ္ပာယ်=(အလမ္ပာယန)မြွေကို အစိုးတရ ထူးထူးထွေထွေ ဖြစ်စေနိုင်သူ။
၂၅၈။ ၃ ရပ်သောအဓိဋ္ဌာန်=ပညာရှိဖြစ်ကြောင်း မသိစေခြင်း၊ လူတိမ်ပုပ်, လူယုတ်မာဟု ထင်စေခြင်း၊ လူတကာ အော့နလုံးနာစရာဖြစ်စေခြင်း။
၂၅၉။ အနုမာနဉာဏ်=မှန်းဆ၍သိသောဉာဏ်။
၂၆၀။ တင်သီးနာ၊=တင်ပါး,တင်ပဆုံ,တင်ရိုး။
၂၆၁။ ဈာန်=(ဈာန)အကုသိုလ် နီဝရဏတရားတို့ကို ရှို့မြိုက်ပယ်သတ်တတ်သော တရား။
၂၆၂။ တင်းတိမ်=ကန့်လန့်ကာ။
၂၆၃။ သမ္မာသမ္ဗောဓိပတ္တနာ=ဘုရားဆုပန်ခြင်း။
၂၆၄။ ဥပါယ်တမျဉ်=အောင်မြင်ရန်အကြောင်းတစ်မျိုး။
၂၆၅။ ပဋိယာနုသယ=ငုပ်ကိန်းနေသော အမျက်ဒေါသ။
၂၆၆။ ဗျာပါဒ=အကျိုးစီးပွား ပျက်စီးစေတတ်သော အမျက်ဒေါသ။
၂၆၇။ တိဇရုပ်=ကံ,ဥတု,အာဟာရကြောင့်ဖြစ်သော ရုပ်။
၂၆၈။ မဟာထေရ်=ကြီးမားသော သမာဓိရှိသူ။
၂၆၉။ သန့်သက်အိမ်=အညစ်အကြေးစွန့်ရာအိမ်။
၂၇၀။ ဇော=(ဇဝန)အဟုန်နှင့်တကွဖြစ်သော စိတ်အစဉ်။
၂၇၁။ တဒါရုံ=(တဒါရမ္မဏ)ထိုဇောစိတ်၏ အာရုံကိုယူသော စိတ်။
၂၇၂။ မီးမယ်ဖျူး=မီအိုးကင်း, မီးလင်းဖို။
၂၇၃။ အဝီစိ=ငရဲသား,မီးလျှံဆင်းရဲခြင်းတို့ဖြင့် အကြားအလပ်မရှိသော ငရဲကြီး။
၂၇၄။ ဥပုသ်=(ဥပေါသထ)သီတင်းသီလ စောင့်သုံးခြင်း။
၂၇၅။ နာဠိကိတ္တိ=ကချေသည်မိန်းမ။
၂၇၆။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ=အတွေ့အထိအာရုံ။
၂၇၇။ အာသယ=အလိုဆန္ဒ။
၂၇၈။ အလိုတမာ=အလိုအလျောက်။
၂၇၉။ အာသာ=တောင့်တခြင်း,မက်မောခြင်း။
၂၈၀။ လောကဝတ်=လောက၌ပြုရာသောကျင့်ဝတ်။
၂၈၁။ ဓမ္မဝတ်=တရားသဘောရှိတိုင်း ပြုရာသောကျင့်ဝတ်။
၂၈၂။ ရာဇဝတ်=မင်း၌ပြုရာသောကျင့်ဝတ်။
၂၈၃။ ဒုစရိုက်=(ဒုစ္စရိတ)မကောင်းသောအလေ့အကျင့်။
၂၈၄။ သမ္မာဝါစာ=ကောင်းသောစကား။
၂၈၅။ ပဝတ္တိပယောဂ=မွေးပြီးနောက်အခါ ပြုအပ်သော အားထုတ်မှု။
၂၈၆။ ဇာတိလက္ခဏာ=ဖွားမြင်ချိန် မှတ်ကြောင်း,ဇာတာလက္ခဏာ။
၂၈၇။ ပရိယာယ်=(ပရိယာယ)သွယ်ဝိုက်ခြင်း။

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

၂၈၈။ ပရဝမ္ဘန=ပရ–သူတစ်ပါး၊ဝမ္ဘန–ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချခြင်း။
၂၈၉။ သင်္ကေတ=အမှတ်အသား။
၂၉၀။ သီလဝတ်=သီလခန်း၌ လာရှိတိုင်း ပြုရသောကျင့်ဝတ်။
၂၉၁။ ဇာတိ=အမျိုးအနွယ်။
၂၉၂။ အညမညယောဂီ=အညမည–အချင်းချင်း၊ယောဂီ–ယှဉ်တွဲဖက်ရှိသော။
၂၉၃။ သုတ=အကြားအမြင်။
၂၉၄။ ဝယ=အရွယ်။
၂၉၅။ ဇာတိ=အမျိုးဇာတ်။
၂၉၆။ ပညာ=အပြားအားဖြင်သိခြင်း။
၂၉၇။ သီလာ=ကိုယ်,နှုတ်စောင့်သုံးခြင်း အလေ့။
၂၉၈။ သိပ္ပ=အတတ်ပညာ။
၂၉၉။ ဟိတ=ပစ္စုပ္ပန်,အနာဂတ်အကျိုးစီးပွား။
၃၀၀။ သုခ=ချမ်းသာခြင်း။
၃၀၁။ လာဘ=လာဘ်ရခြင်း။
၃၀၂။ ကိတ္တိ=အကျော်အစော။
၃၀၃။ ယသ=အခြံအရံ။
၃၀၄။ နေရောင်ခြည်ကို တောင့်တသောပန်း= ကြာပဒုမ္မာ။
၃၀၅။ လရောင်နှင့်မိတ်သင့်သော ပန်း=ကြာဖြူ။
၃၀၆။ နောင်တ=နောင်မှ တသရခြင်း။ ဝါ၊ စိုးရိမ်ရခြင်း။
၃၀၇။ ဥကင်=ရာဇပလ္လင်၏အထက် တံကဲပန်းကုံး။
၃၀၈။ တရား ၁၀ပါး=လူ,ကျင့်,စွန့်,ကြံ, မညှဉ်းဆဲနှင့် ဖြောင့်စွဲနူးညံ့မဆန့်ကင်းပ မြေမျှသည်းခံ မြိုးခြံအသင့် ဤ ၁၀ ဆင့်၊ မင်းကျင့်တရားမှတ် ဟု ဆိုသည်အတိုင်းသိလေ။
၃၀၉။ ဟုံးစုံး=ကြုံးဝါးခြင်း။
၃၁၀။ တက္ကသိုလ်=(တက္ကသိလ)ကြံစည်လေ့လာသူတို့ နေထိုင်ရာပြည်။
၃၁၁။ ဝါဠယက္ခကန္တာရ=သားရဲ,ဘီလူး ပေါများသောခရီးခဲ။
၃၁၂။ မြောက်သားတော်သမီး=ကြင်ဖော်တော်မယား။
၃၁၃။ နိသမ္မကာရီ=စူးစမ်းဆင်ခြင်မှု ပြုလေ့ရှိခြင်း။
၃၁၄။ ဓမ္မရာဇ်=(ဓမ္မရာဇ) တရားမင်း။
၃၁၅။ ကတိ=(ကတိက)ဝန်ခံခြင်း။
၃၁၆။ ပဥ္စပတိကာ=လင် ၅ ယောက်ရှိသော မိန်းမ။
၃၁၇။ အဓွန့်=(အဒ္ဓါန)ရှည်ဝေးသောခရီး။
၃၁၈။ သဗ္ဗညုတဉာဏ်=တရားအားလုံးကို သိသောဉာဏ်။
၃၁၉။ သုနန္ဒာ=အလွန်နှစ်သက်ဖွယ်ရှိသူ။
၃၂၀။ လုတ်တိုင်း=သူသေမြှုပ်ရာသင်းချိုင်း။
၃၂၁။ လဒ္ဓိသဘာဝ=ရှက်ခြင်းသဘော။
၃၂၂။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ=မှားသောအမြင်။
၃၂၃။ ဒုဿီလ=သီလမရှိ အကျင့်ပျက်သူ။
၃၂၄။ အလဒ္ဓိသဘာဝ=မရှက်ခြင်းသဘော။

mgyoe.com

mgyoe.com SAMPLE BOOK

၃၂၅။ ဒိဋ္ဌမုတ္တက=အမြင်မှား၍ရူးသောသူ။
၃၂၆။ ဥပစာ=အနီးအပါး၊မြို့မှတိုင်းထွာသော်–ကုတ်လုပ် ၄ တာအပြန် ၅၀၀ အတွင်းတည်း။
၃၂၇။ ယထာဘူတဉာဏ်=ဟုတ်မှန်တိုင်းသိသောဉာဏ်။
၃၂၈။ ကံမြစ်၍=တားမြစ်၍,ဆုံးမ၍။
၃၂၉။ အာနုဘော်=(အာနုဘာဝ)တန်ခိုး,အစွမ်း။
၃၃၀။ သုဿန်=(သုသာန)သူသေကောင်စွန့်ပစ်ရာဌာန။
၃၃၁။ ဟိရိကောပိန=အရှက်ကိုဖျက်ဆီးခြင်း။
၃၃၂။ လောကသင်္ကေတ=လောကအမှတ်။
၃၃၃။ နပုန်း=(နပုံသက)ဣတ္ထိလိင်,ပုလ္လိင်မရှိသူ။
၃၃၄။ ပဏ္ဍုက်=(ပဏ္ဍက)မိန်းမတစ်လှည့်,ယောကျာ်းတစ်လှည့်ဖြစ်သူ။
၃၃၅။ ဝိဟိံသာဝိတက်=သတ်ဖြတ်ညှဉ်းဆဲရန်ကြံစည်ခြင်း။
၃၃၆။ ဗျာပါဒဝိတက်=ပျက်စီးရန်ကြံစည်ခြင်း။
၃၃၇။ ပဏ္ဍုကမ္ဗလာ=အဖြူ,အရွှေ အရောင် ၂ မျိုးရော၍ ဖျော့သောသောအဆင်းရှိသော, သိုးမွေးကမ္ဗလာနှင့်တူသော ကျောက်ဖျာ။
၃၃၈။ ဝိသုကြံ=(ဝိသုကမ္မ)ထူးချွန်စွာ ပြုလုပ်ဖန်ဆင်းသော နတ်။
၃၃၉။ ယမမင်း=ငရဲမင်းကြီး။
၃၄၀။ ပလွား=ဝါကြွားခြင်း။
၃၄၁။ ရက္ခုပမမိတ္တ ဒုဗ္ဘိဒေသနာ=သစ်ပင်ပမာဖြင့် ခင်ပွန်းပြစ်မှားပုံ ပြဆိုသောတရားစကား။
၃၄၂။ သန္ဒိဋ္ဌ=အတူတကွ မြင်ဖူးသောသူ။
၃၄၃။ သမ္ဘုတ္တ=အတူတကွ စားသုံးဖူးသောသူ။
၃၄၄။ မိတ္တဒုဗ္ဘိ=အဆွေခင်ပွန်းပြစ်မှားခြင်း။
၃၄၅။ အတ္တာပနူနည်း=အနက်သဘောအလျောက် ယူရသောနည်း။
၃၄၆။ ဥပသကာ=ရတနာ ၃ ပါးကို ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်သောသူ။
၃၄၇။ ဗာလဝါဏိဇ္ဇ=မိုက်သောလှည်းကုန်သည်။
၃၄၈။ မိတ္တပူဇာ=အဆွေခင်ပွန်းကို ပူဇော်ခြင်း။
၃၄၉။ အင္ဂသာဝက=အင္ဂ–အထွတ်အထိပ်။သာဝက–တပည့်။
၃၅၀။ အထီးကျန်=ခိုကိုးရာမဲ့သူ။
၃၅၁။ သုခမိန်=လွယ်ကူချမ်းသာစွာ နှိုင်းချိန်တတ်သောပညာရှိ။
၃၅၂။ ရန်သူ ၅ ပါး=ရေ,မီး,မင်း,ခိုးသူ,မချစ်မနှစ်သက်အပ်သောသူ။
၃၅၃။ သာမာ=ရွှေအဆင်းရှိသောသူ။
၃၅၄။ ပတိဒေဝတာ=လင်ကို နတ်သဖွယ်ထား၍ လုပ်ကျွေးသောသူမ။
၃၅၅။ သံယိက=သံဃာအများ ပိုင်ဆိုင်သည့်ဝတ္ထု။
၃၅၆။ ဥက္ကောဋန=လှုပ်ချောက်ချားခြင်း။
၃၅၇။ နေယျတ္ထနည်း=ဆောင်၍သိအပ်သောနည်း။ဝါ၊သွယ်ဝိုက်၍သိအပ်သောနည်း။
၃၅၈။ ဗျတိရိက်နည်း=ပြန်ဘက်အားဖြင့် သိအပ်သောနည်း။
၃၅၉။ ဒိသာပါမောက္ခ=အရပ်ရပ် တိုင်းသူတို့၏ အမွှန်းအချုပ်ဆရာကြီး။
၃၆၀။ မုသာဝါဒ=မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုခြင်း။
၃၆၁။ အာနုဘော်=(အာနုဘာဝ)တန်ခိုးအစွမ်း။
၃၆၂။ ဝနဥယ=ဥစ္စာများစွာ ဆည်းပူးထားသူ။

mgyoe.com